

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

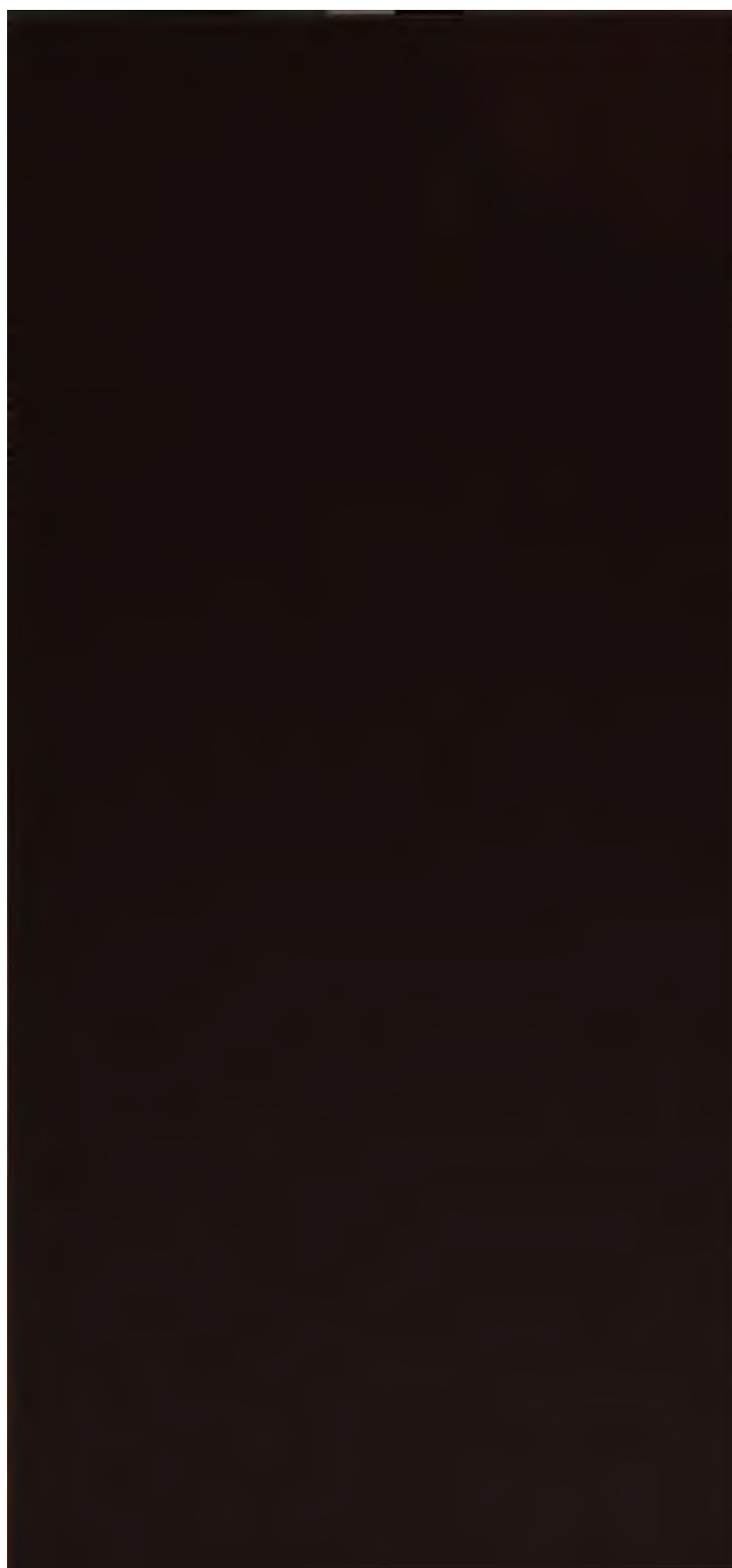
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ms. A. 9. 2. 15 B. d. Nov. 1894.

Harvard College Library

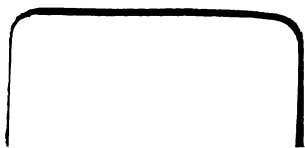
THE GIFT OF

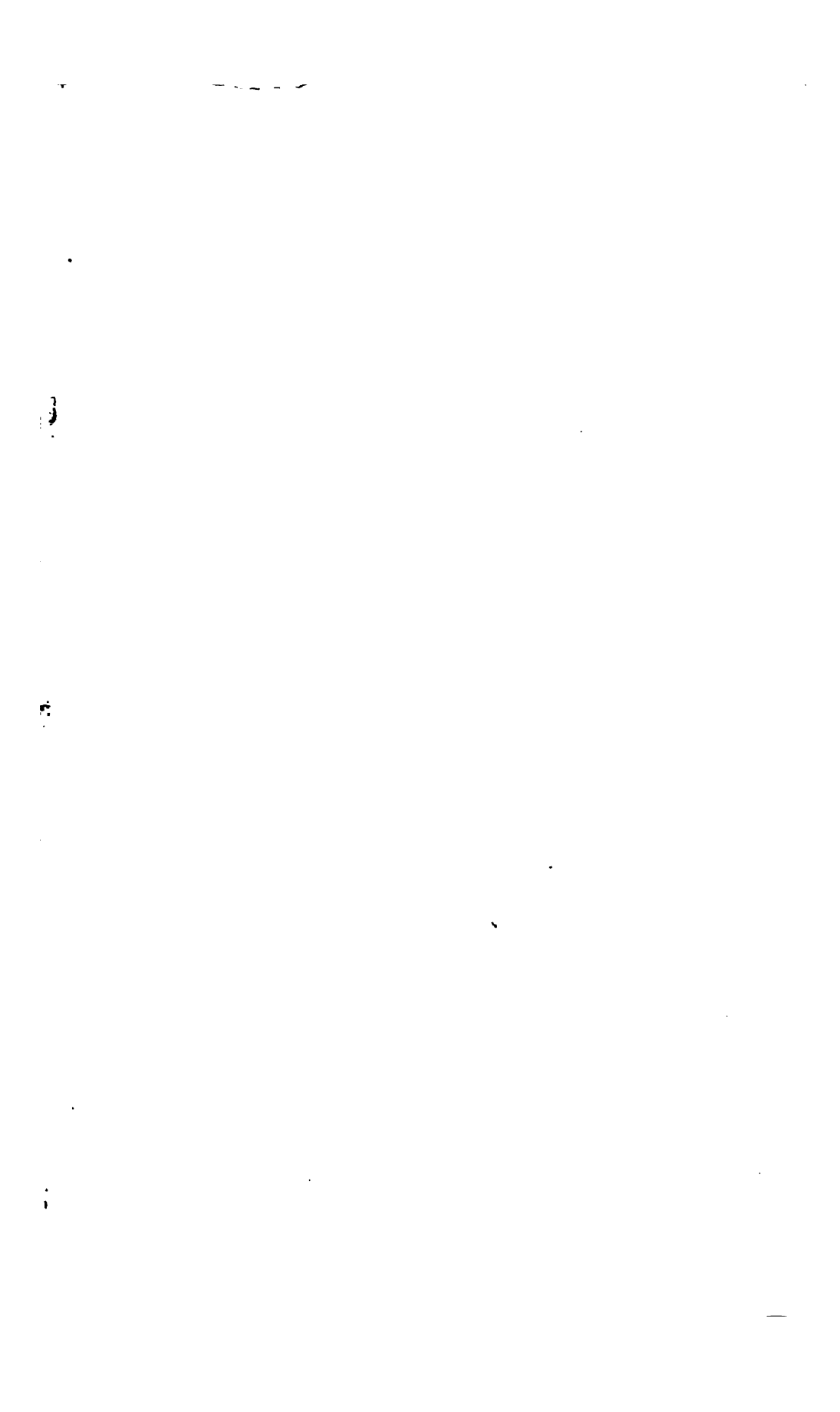
STEPHEN SALISBURY,

OF WORCESTER, MASS.

(Class of 1817.)

12 Nov. 1867.

CATVLLI VERONENSIS LIBER

ELLIS

Londini

APVD

ALEXANDRVM MACMILLAN

CATVLLI VERONENSIS LIBER

RECOGNOVIT

APPARATVM CRITICVM PROLEGOMENA APPENDICES

ADDIDIT

R. ELLIS

COLLEGII TRINITATIS APVD OXONIENSES SOCIVS

c **Oxonii**

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

M DCCC LXVII —

2c 29.235

1867. Nov 12
✓ 1867. Jan.

PRAEFATIO.

OCTAVVS hic annus agitur ex quo Catulli edendi consilium suscepi. Sed primum commentarium scribere in animo fuit; mox cum comparatis cum Lachmanni editione codicibus quos in Bibliotheca Bodleiana et in Museo Britannico repperi, intellexerem ea quae Lachmannus suo more breuius praecepisset, *codices omnes non interpolatos cum alterutro eorum quos ipse exhiberet ubique consentire*, non adeo uera esse ut nihil noui posset adferri; praeterea a uero abhorreere paginarum numerationem archetypi, quale ab eo constitutum esset, quod idem ante me sensissent Heysius Rossbachius Boehmius alii; collatis etiam externis codicibus Catulli librum de nouo recognoscere statui. Accessit non minor stimulus quod duo uiri, qui in corrigendi arte summum inter nostros locum tenent, Ioannes Conington et Hugo A. I. Munro, suas iam mecum communicarant in Catullum emendationes. Itaque anno 1862 codicem Sangermanensem Parisiis, insequente Venetiis Mediolani Vicentiae Bononiae Florentiae Italos sex contuli; quibus subsidiis adiutus, mox et Vaticano et Colbertino, quorum alterum Fridericus Vmpfenbachius, hunc Claudius Cobham diligentissime pro me excusserant; postea autem alio quem in domo sua Thomas Phillipps inspiciendum mihi praebuit; tum Thuanæi specimine quod humanissime pro me descripsit Gulielmus G. Markheim; deinde Gualteri S. Landor emendationibus, quarum partem ipse ediderat, partem ad me misit amicus eius Robertus Browning, poeta illustrissimus; postremo Eduini Palmer Balliolensis, et Iacobi Mowat Cantabrigiensis observationibus et coniecturis; satis a me factum putauit ut librum sine

commentario publici iuris facerem. Hoc eo libentius feci quod praepositis Typographeo Academico consilium meum cum relatum esset id et probauerunt et omni auxilio adiuuerunt; in primis H. O. Coxe et H. Latham, quibus utrisque summas grates ago habeoque. Neque ea tantum noua affero quae dixi; nam etiam editiones praesto fuerunt rarissimae, Princeps quae dicitur anno 1472, et quae uere est, incertum quo anno edita, quae utraeque in Bibliotheca Bodleiana asseruantur; Parmensis a. 1473; Alexandri Guarini a. 1521; postremo ea cuius unicum creditur extare exemplar id quod his diebus copiis Bibliothecae Bodleianae additum est, Hieronymi Auantii Cardinali Farnesio dedicata; ut uix cuiquam credam tot suppeditasse auxilia unde librum toties deprauatum uel emendaret ipse uel aliis emendandum relinqueret. Sed nescio quo pacto euenit ut in Catullo curam Anglus ante me uix unus et alter, Oxoniensis quidem nemo posuerit; Vossius enim cuius editio Catulli Londini prodit anno 1684, quanquam in Anglia aliquot annos egit, et Canonicatum apud nos Vinsoriae obtinuit, Batauo patre ortus est; is autem qui Catullum edidit anno 1702, Cantabrigiensis uidetur fuisse et nomen suum libro non adiecit. Ego si quibus temerarius uidebor qui etiam post Lachmannum hoc suscepim—tantum enim Lachmanno in codicibus Catulli discernendis tribuendum esse quantum ante eum nemini, nec quenquam quicquam in Catullo profecturum qui non in Lachmanno se stabiliuerit, hoc iam omnibus est pro explorato—his ideo me spero excusatum iri, non solum quod tot tam egregiis subsidiis rem aggrediar, sed etiam opibus adiutus typographi quo nullum usquam aut typorum nitore ac pulchritudine aut opificum cura praestabilius habeatur.

Dabam Nonis Septembribus a. MDCCCLXVII.

THEODORO AVFRECHT | MVNVS QVALECVNQVE

PROLEGOMENA.

CATVLLI Codicum, qui quidem nunc exstent, tria sunt genera (1) Thuanæus (*T*), saeculo IX uel X scriptus, qui in florilegio carminum Latinorum habet c. LXII Catulli; (2) Datanus (*D*), anno 1463 scriptus, cum similibus sui Riccardiano, et hoc quem ipse in hac editione exhibui, *a*; (3) Germanensis (*G*), scriptus anno 1375, cuius in uniuersum similes sunt ceteri boni codices, Lachmanni *L*, Ambrosianus 38, Bononiensis, Colbertinus, Hamburgensis, Canonicianus, Vaticanus (*ABCHOV*). Horum generum duo posteriora a communi fonte deriuari omnibus constat: Thuanæum ne ipsum quidem origine diuersum esse, ex c. LXII demonstratur. Huius enim carminis post u. 32 eadem in *T* exciderunt quae in *DG*. Deinde corruptorum locorum in *DGT* similis quamquam non omnino eadem est ratio, e.g. u. 7 *imbres T*, *imber DG*, *ignes Catullus*, u. 45 *tum cara DGT*, *dum cara* Quintilianus IX. 3. 16; u. 58 *Cura uiro DGT*, *cara uiro* Catullus. Postremo, idem erat uersuum numerus in utraque pagina codicis eius unde *T* ductus est, et eius unde *DG*. Multis enim indiciis codices *DG* colliguntur ex paginis uel columnis descripti fuisse uersuum aut 16 aut 16 et 17 alternantium; quod idem cadit in *T*. Exciderunt enim in *T* LXII. 30, 62, in *DG* LXII. 14 *Nec mirum penitus quae tota mente laborant*. Excidunt autem uersus facilius in summa uel ima pagina. Si igitur summa uel ima pagina codicis eius unde *DGT* ducti sunt scriptus est u. 14, summa uel ima pagina scripti sunt etiam uu. 30, 62. Ab eodem igitur libro ducti sunt omnes *DGT*. Non tamen ab uno omnes descripti; sed *T* ut uidetur ab ipso, *DG* intercedente saltem uno exemplo, fortasse etiam pluribus. Hoc ex diuersitate colligitur lectionum; u. 3 *pinguis T*, *pingues GD*; 7 *oela eos T*, *hoc eos DG*; 8 *certes .i. T*, *certe DG*; 9 *par est T*, *parent DG*; 12 *innuptae T*, *innuptaeque DG*; 17 *nunc DG*,

non T; committite DG, conuertite T; 20, 26 quis T, qui DG; 24 credelius T, crudelius DG; 26 iucundior T, iocundior DG; 27 conubia T, connubia DG; 28 quae T, quo DG; 35 eospem T, eosdem DG; 36 ad lucet T, at lubet DG; 40 conuulsus T, contusus DG; 41 quem mulcent aurae firmat DG, quaemulcens aurefirma T; 42 obtauere T, optauere DG; 49 aruo GT, orto D; 50 Nunquam se extollit numquam milem educat DG, Numquam se extollit quam muniteam ducat T; 51 deflectens DG, perflectens T; 53 acolueret T, coluere DG; 56 tum inculta T, dum inculta DG; 57 conubium T, connubium DG; 60 equom T, equo D; 63 Tertia patris pars est data tertia matri T, Tertia pars patri data, pars data tertia matri DG.

Ex his pleraque nihil diuersi habent praeter orthographiam; quaedam sunt eiusmodi, ut ab eodem libro describi uix potuerint, ut *certes .i. certe, committite conuertite, conuulsus contusus, acolueret coluere*, nisi forte utramque lectionem habuit hic liber, quarum altera in Thuanaeum, altera in ceteros codices peruenit. Illud potius iudico; scribam aliquem ex iis qui eum descripserunt, haec aut ab alio libro in suum exemplar intulisse, aut per errorem immutasse. Quantum autem scribae errauerint, ipse Thuanaeus optime testatur. Cuius errores si accurate perpensi fuerint, facilius intelligetur qualis fuerit is unde et ipse Thuanaeus et ceteri deriuati sunt codices¹. Itaque confunduntur in *T*

b, ps	memorapsile = memorabile
p, d	eospem = eosdem
p, t	apsi = atsi
s, t	mulcens = mulcent
tui, pu	tuignare = pugnare
e, u	credelius = crudelius
it, a	solit = sola
i, t	certes .i. = certest

Horum sunt quae ad maiores literas referenda uidentur; ut *memorapsile* ex confusis B, B, *eospem* ex PD, APSI ex TP; cetera ex minusculis prouenerunt. Vnde mixtae uidentur fuisse maiores minoresque literae; quod confirmant etiam reliqui codices, praecipue Datanus. Hic enim codex quamquam exeunte saeculo XV scriptus,

¹ Non dico archetypon, quod ipsum paginis 16 uersuum, (ut postea demonstrare conabor,) sed nullis omissis uersibus descriptum est. Contra in eo unde orti sunt DGT nonnulla certe exciderant post u. 32.

uestigia prae se fert noni uel decimi saeculi. Disputauit de his Froehnerus in Philologo XIV. 578, unde paginam transcribendam curauit.

D E P H A S E L O . ¹īī
 A D F L A V I V M . ¹v̇: f
 A D . S E . I ¹P V M . ¹v̇: m̃
 A D . V E R T I M N I V M ¹v̇: īī
 A D F V R I V M A V R E L I V M . ¹viii
 A D F A B V L L V M ¹xī:
 A D . C A L V V M P O E T A M ¹xii:
 A D . V A R V M . ¹xv̇: m̃
 A D . T A L L V M . ¹xvi:
 A D I P S I C I L L A M ¹xvii:
 C A R M E N D I A N E ¹xẋ: -

Haec titulos exhibet carminum, quales in *D* reperiuntur. Forma literarum satis antiqua ad X certe saeculum, fortasse ad IX refertur. Id demonstrant apertiores A V R B, C in dextram curuata atque erecta, F in dextram insurgens, N linea recta et propiore literae H non ut plerumque a summa sinistra ad imam dextram ducta in transversum, e denique minuscula iuncta magnae (E). Idem etiam ex permutatis in Datano literis intelligitur. Permutantur autem hae

- e, a dicabis cassi detinat aripuisti Cybales alacras = dicebas cessi detinet eripuisti Cybeles alacres; dee pinee perit legerat talis suscitetur = dea pinea parit legarat talis suscitatur. Sic Theleamacho ex scriptura, ut uidetur, ortum, quae Thelamacho an Thelamacho esset in incerto fuit.
- o, a Pasiteo tergo delapso tanto = Pasithea terga delapsa tanta; tua nulla tota obrupto = tuo nullo toto abrupto.
- u, a diualso bonam uoltarium buttriade = diuulso bonum uulturium battriade.

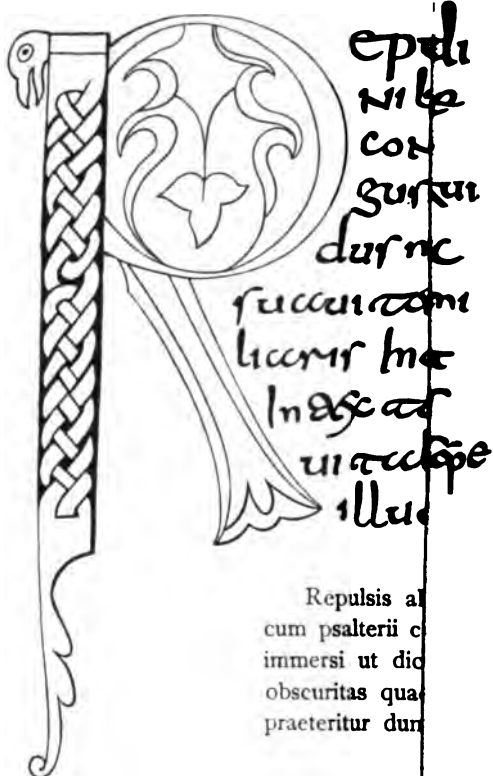
- c, o cares ueta = caros uota, Penelopeo deomum = Penelopeo domum.
 u, o clarissimas (clarissunas) indibius = clarissonas in dubios.
 s, t reuisēs refulgens mittis facis = reuisent refulgent mittet facis.
 r, i rudiit = inbuit.
 d, b rudiit = inbuit, ibidem = indidem.
 it, a solit (*T*) hilaritate (*D*) = sola hilarate; scriptum fuerat hilarate, tum scriba incertus a an it esset a superscripsit; hilaritte, mox utraeque coniunctae hilaritate effecerunt.

Quae secuntur omnium codicum sunt communia

- c, e oeticos Canopieis ac sulcis = aeeteos canopieis acsuleis; mina ei = minaci.
 o, u populus popula = pupulus pupula.
 oc, a alocrisea = alarisea.
 co, a ~~moenig~~ conciliis indecor alcos uelle que tot = moenia ancillis uidear golgos uelle queat.
 p, r portafet = praeoptaret.
 p, c septam ereptum = sectam erect(e)um; erectis subrecti = ereptis subrep(s)ti.
 p, n precernens = precerpens.
 x, s dextitit nox extuante axis = destitit nos estuante asis; ansia praetestate sassea dissimus = anxia praetextate saxea diximus.
 cl, d oradum sedis = oraculum, seclis.
 t, r euitastis spetare uestet Matrucine curtam detecta tuentes turis Artius = euirastis sperare uester Marrucine curram directa ruentes ruris Arrius; Atris Batriade = Attis Battiade.

Suspiciatus Scaliger est exemplar Catulli unde nostri codices deriuati sunt, Langobardicis literis scriptum fuisse; nec desunt quae huic sententiae conueniant. Nam Langobardice oc = a, e = c, l = t et i, t = r, ut mutari inter se possent l, i, r, t; sic **g** Langobardice = ci, quam credo originem esse corruptelae (LXVIII. 81) deficeret = defideret (*D*). Praeterea plurima sunt contractionis signa in codicibus Langobardice scriptis, ut stabil' = stabilis; uid₃ = uidet; arte' = artem. Interdum etiam additur ' nulla significata litera ut *dolor'*

SCRIPTVRAE MERO

Mem
sanctae t
in mundo

uidentur; et sic in Catulli codice unde nostri orti sunt scriptum fortasse fuerat *Castor*, *uer* *uera*, quae scribae parum intellecta *Castorum uerum uera* interpretati sunt. Fortasse etiam huc spectat amissa toties in uerbis t finalis. Quum enim Langobardice a per oc scribatur, t autem per a, si conjuncte legerentur ut in uocabulo *pruriat*, facile poterat ultima a excidere, confusis ob similitudinem literis. Quamquam illud non huc quadrat, quod in Catulli codicibus aut raro aut nunquam t in a corrupta est. Nec Langobardicis literis congruunt confusae toties a, e; a, u; a, it; t, p; p, r; p, n; quae omnia Merouingicae potius scripturae assignanda iudico, ut ex tabulis apparebit quas in libris suis exhibuerunt Bastardus et Silvester. Quod dedi specimen ex Bastardi Iconibus sumpsit. Est autem saec. VIII.

Hic	Ǝ	α	=	a
	Ɔ	Ɔ	=	e
	Ɔ	Ɔ	=	s
	Ɔ	Ɔ	=	T
	Ɔ	Ɔ	=	r
	Ɔ	Ɔ	=	n
	Ɔ	Ɔ	=	t
	Ɔ	Ɔ	=	t.

Haec ualde ad propositam pertinere de codice quaestionem unde nostri ducti sunt nulli credo esse dubium. Sic enim explicabitur P cum T permutata, e cum a, o; a cum e, o, u, co; it cum a, ta, ut in *prosilla* (D) = *profila*; Ɔ cum b. Froehnerus quidem, quem honoris causa nomino, literis Anglo-Saxonicis uel Hibernicis scriptum codicem opinatus est; quae sententia et ipsa multa habet unde commendetur, primum similitudinem literarum, (uide Siluestris Palaeograph. Uniuers. Part III) deinde literae Latinae Hibernis a sexto usque post Christum saeculo notae lectitataeque sunt: postremo apte de Britannia uel Hibernia dicturus erat scriptor Epigrammatis Catulli codicibus praefixi 'Ad patriam uenio *longis de finibus* exul.' Sed tamen plura meo iudicio sunt quae Merouingicae scripturae possint quam quae Saxonum uel Hibernorum tribui. Et nusquam magis quam in Gallia Romanorum post quartum saeculum florebant literae. Gallia saltem scriptum fuisse Thuanaeum codicem inde ueri simile est quod alter codex quem eadem habuisse quae Thuanaeus coniecit

Hauptius, ipse prope Lugdunum in insula Sanctae Barbarae a Sannazario repertus est. Huius codicis quae antiquissima pars est membranarum constat undeiginti, ut Hauptio uidetur saeculo nono non inferioribus. Insunt carmina Eucheriae, Halieutica Ouidi, epigramma Apollinaris Sidonii, Cynegetica Gratii, Martialis aliquot epigrammata. Carmen Eucheriae, Halieutica, Cynegetica eodem ordine se excipiunt in Thuanæo: unde Hauptius integrum librum Sannazarianum eadem cum hoc non immerito collegit habuisse. Ipse Thuanæus nihil habet a Gallico scriptore profectum. Eugenius enim, cuius opuscula post Iuuenalis satiras, intercedente epitaphio, illic leguntur, Toletanorum in Hispania Episcopus fuit. Sed Cynegeticon Nemesiani qui unus multis saeculis mentionem facit, Hincmarus, Episcopus Remensis¹, hic et ipse Gallus fuit, et cum aliis pueris ea in scola legerat (Haupt. Quaest. Cat. p. 3). Nec a uero abhorret florilegia haec, dico libros Thuanæum et Sannazarianum in usum puerorum Gallicorum scripta fuisse². Et Thuanæus quidem VII saeculo medio prior non potest esse; Eugenius enim episcopus fuit Toletanorum circa 650. Sed nihil hinc concluditur de codice unde Catulli c. LXII descriptum est. Si uero recte de literis Mero-vingicis diximus, is saeculo sexto uel septimo scribi potuit.

Post Isidorum Hispalensem qui c. I. 1-2 Catulli affert in Origg. VI. 12, fortasse ex Grammaticorum aliquo, et LXIV. 65, quem uersum Cinnae tribuit³, neminem scimus qui Catullum legerit ante

¹ Ad Hincmarum Episcopum Laudunensem cap. 24 (Haupt. p. 42 Gratii et Nemesiani). *Tuis compilationibus confuso (? confusus) et sicut ipse dixisti praepostero ordine positis et nunquam in eodem statu manentibus aliter respondere non potui, nisi, ut uenatores ferae lustra sequentes agere auditu et lectione puer scolarius in libro qui inscribitur Kynegeticon Caribaginiensis Aurelii didici, hac illacque discurrendo retrograda etiam uestigia repetendo, anfractus tuos uestigando explicare studeam: quod adhuc mihi erit necessarium facere et in explicanda de inceptis ratione et in ostendenda causali actione de his quas admisisti et pro quibus tibi et ecclesiae tibi commissae scripsi, contra quas irregulariter subscriptionem, quin potius tuam nouam praesumptionem adiens mille uias tristesque labores discursusque citos securi proelia ruris et sincero corde lites domesticas subire compellar.*

² Haupt. Quaest. Catull. p. 3.

³ Hauptius (Quaest. Catull. p. 92) putat Isidorum Catullum respicere in libro *De Differentiis Sermonis* t. V. p. 63 *Areu. Sacrum duo significat et bonum et malum. Bonum, ut illud 'Inter flumina nota et fontis sacros'; malum ut 'Auri sacra fides' et 'Sacrae' panduntur portae et 'Leno sacer' et 'Sacer hircus.'* Cf. Cat. LXXI. 1 *Si quoui, Virro, bono sacer alarum obstitit hircus.* Ad Georg. II. 395 *Et ductus cornu stabit sacer hircus ad aram* certe non pertinent ut Froehlichius et Schwabius putant; sacer enim hic est qui in sacrificio caeditur. Sed nimis incerta est scriptura uersus Catulli, codices

Ratherium, episcopum Veronensem annis, si Ballerinos sequimur, 931-933, 946-948, 961-968. Hic in sermone quem Veronae creditur habuisse anno 965 haec dicit. (Serm. XI. p. 639 B) *Quid de me dicere ualeo, quid ualeo cogitare, et ut turpia subsilens, honesta solum prohibita licet depromam, si in lege dei, ut debitorem me fore non nescio, die (non) meditor ac nocte, Catullum numquam antea lectum, Plautum iam olim lego nec lectum, musicam quando saepe rogatus expono*¹? Hinc Leutschius et Schwabius concludunt Ratherium Catulli librum in bibliotheca Veronensi repperisse, ibique non antea lectum legisse. Sed nihil tam magnum dicit Ratherius. Potuit Catulli librum a Gallia secum uel ex alia urbe Italica fortasse etiam ex Roma Veronam asportare. Quacunque enim inuenerat, non erat eum ex manibus depositurus, uir ex doctissimis saeculi illius, et ob peritiam liberalium artium episcopatum adeptus, idemque familiaris Hincmari, episcopi Remensis eruditissimi. Perpauca tamen in Ratherii scriptis inueni quae Catulli carmina eum legisse testentur. Neque illud mirum, pauca enim exstant quae post tempus scripta credantur quo Catullum se legere dicit. Plautum quidem non raro affert ac Terentium, rarius Phaedrum, saepius Horatium Iuuenalem Persium, interdum etiam non nominatos².

enim habent *sacrorum obstitit bircus*, quam ut quicquam de eo exploratum sit. Nihil de Catullo dicit Alcuinus, Archiepiscopus Eboracensis, in carmine quod de Pontificibus et sanctis Ecclesiae Eboracensis scripsit (II. p. 257 ed. 1777) nec quenquam nominat de poetis qui quidem non sint recentioris aevi praeter Vergilium Statium Lucanum.

¹ Ratherii Opera ed. Ballerini p. 639 Hunc sermonem Veronae habitum sic concluditur; cetera quae in codicibus reperiuntur ubi haec scripta sunt, omnia ad tempus pertinent quod Ratherium Veronae tertium restitutum secutum est. Sunt autem sermones omnes. Horum secundus (est de Quadragesima) scriptus uidetur anno 965; ipse enim locum laudat ex eo ineunte anno 966 (uide *Qualitatis Coniecturam* p. 381). Sermoni additur apologia, in qua haec dicit. '*Non dicit Ratherius Episcopus quod malum faciat qui uadit ad Ecclesiam sancti Michaelis aut audit missam sancti Michaelis.*' Ecclesiam de qua loquitur Ballerini putant esset S. Michaelis ad portam Bursariorum, Veronae. Veronae igitur et hic sermo et ceteri habiti sunt.

² Epist. I. *Quod iuris ipse non sum profrui et demum in sese quod nemo tentat descendere* (Pers. V. 22). Epist. III. *Nauci pendens quid mendax Graecia, quid poetica garrulitas semper de falsitate referat ornata, posibabens fontem caballinum bicipitemque Parnassum* (Iuuen. X. 174, Pers. Prol. 2) Ep. XII. *Quidam presbyter me os uuluae . . . me fellonem bausiatorem atque periuurum appellauit* (§ 12). *Hic quum omnes illud Terentianum ualuisent iustissime respondere O factum bene* (Ter. And. I. 1. 78) *porcino magis uniuersi concrepauerunt stridore.* *Qualitatis Coniectura* p. 377 A *Multos asseuerans ignobiles nobilia saepe fecisse, nobilitatemque ex potentia et proprio actu quam ex alieno, Sallustio teste, pendere.* *Itinerarium* p. 440 D *digitoque compescens labellum* (Iuuenal. I. 160). Serm. II. p. 588 D *surdam mentis non praebeat*

Ad Catullum fortasse pertinent haec Serm. VIII. p. 624 B ed. Bal-
lerini, *Non angelico ut Elias quondam subuectus non pennigero ut poeticus
ille uolatu*: cf. Catull. LV. 16, 17 *Non si Pegaseo ferar uolatu, Non
Ladas ego pinnipesue Perseus*; Serm. II. p. 595 C *Quem finire omnium
qui fuerunt sunt aut erunt non ualuerunt ualent ualebunt loquendo ser-
mones*, et Serm. VIII. p. 627 D *Galilaei uero qui sunt fuerunt uel
erunt nisi qui Galilaeam incoluerunt incolunt uel incolentes futuris tem-
poribus erunt?* cf. Cat. XXI. 23 *Non harum modo sed quot aut fuerunt
Aut sunt aut aliis erunt in annis* quae uerba leuiter immutata rursus
leguntur XXV. 2, 3, XLIX. 2, 3; Liber Apologeticus p. 501 *Sed hoc
necesse non esse clamat liberalitas*, quod fortasse ad Cat. VI. 7 refertur,
quemadmodum ad Persium (I. 115) quae secuntur *ut genuinum uestrum
nos ita rodentem pistillo huiusmodi conteramus* (502 C) ad Vergilium (Ecl.
IX. 65) *ut et me eodem fasce leuare et uobis inde utcumque concurrere
ualeam* (439 A). Quamquam non infitior ne unum quidem locum
ex his tam clare ad Catullum referri ut non aliunde deriuari potuerit.
Post Ratherium usque ad initium saeculi XIII unus est qui aliquid
ex Catulli carminibus laudauerit Ioannes Sarisburiensis, qui in Meta-
logiae Libro I. 24 haec dicit *Antiquitus uocabatur literator, iuxta illud
Catulli Munus dat tibi Sulla literator* (XIV. 9). Sed hunc uersum ex
Martiano Capella uidetur deprompsisse (III. 229) *Itaque assertor
nostri nunc literatus dicitur, litterator antea uocabatur. Hoc etiam
Catullus quidam non insuauis poeta commemorat dicens Munus dat tibi
Sylla literator*. Nusquam commemoratur a Dante, Vincentio Bello-
uacensi, Hugone Trimbergensi. Illud tamen uere uideor posse di-
cere, paucis scriptores aevi medii tam cognitos esse ut pro certo
habeant nemini eorum Catullum innotuisse. Duos locos apponam

aurem (Hor. S. I. 1. 22). Serm. VI. p. 617 A *Heu dira furoris Conditio, qui uim
patitur magis ille ligatur (quem uersum nescio unde excerpterit)*. Fluius enim *malignae
operationis illorum ab eis ad me decurrit. Et ego illum turbari agni illius exemplo
fabularis accusor* (Phaedr. Fab. I. 1. 7). Hinc Ratherius colligitur ipsum Phaedri librum
legisse. Aliam fabulam de Rana Mure et Accipitre (VII. 4 ed. Dressler) spectat in
eodem Sermone (p. 618 B). Epist. XI. 560 *Tolerabilius nam fuerat uestrum sic ferre
dominium, ut quem timerem, eundem diligerem ipsum, ut facere inchoaueram illum, de
quo mihi congruere illud feci Nasonicum Probra Therapnaeae qui dixerat ante maritae,
Mox cecinit laudes prosperiore lyra* (Ouid. A. A. III. 49, 50). Ep. XIV. p. 569 *Hyper-
baton cum ambagibus suis omittens rem ipsam quanta meae pars uestra sit animae,
nudo et aperto sermone me inuat describere, scholastica si non ualeo utinam uel
rustice, non fiete tamen quia pura trabo uoce quod latet arcana non enarrabile fibra*
(Pers. V. 29); *quantum uos sinuoso in pectore fixi (ib. 27) notare gestio. Illud
comicum nostis* Dauus sum non Oedipus (And. I. 2. 23) *ut fucatis uerbis fallam
audientes*.

qui a Catulli libro profuere potuerunt. Guilelm. Malmesb. II. § 159 *Mater puellae quae concubinatum filiae dedignaretur ancillam adiuta noctis tenebris cubili apposuit, uirginem sane nec inelegantem nec illepidam.* cf. Cat. X. 3, 4 *Scortillum, ut mihi tum repente uisum est, Nec sane illepidum nec inuenustum.* Gualteri Alexandreid. VIII. 385 *Sic quoque multa cupis quae non capis.* cf. Cat. LXII. 197 *Quae cupis capis.* Sed haec incerta, nec quenquam nouimus qui post Ratherium Catulli librum legerit ante annum 1329. Eo anno scriptum est florilegium moralium auctoritatum quod tres uersus Catulli continet, XXII. 19-21. Is liber, quem Veronae in Bibliotheca Capitulari nuper inuenit Detlefsenus, ex eodem exemplo quo usus erat Ratherius transcriptus creditur a Schwabio. Sed, ut antea dixi, nihil de Ratherii libro memoriae traditum est, neque hoc ex epigrammate illo de quo mox dicturus sum *Ad Patriam uenio longis de finibus exul* iure colligitur. Ceterum eodem fere tempore Guilelmus Pastrengicus, qui uixit circa 1295-1360, ab oppido autem appellatus est quod non longe abest a Verona, in libro quem scripsit de Originibus rerum quatuor locis Catulli mentionem fecit. Hos, ab Hauptio (Quaest. p. 5, 6) excerptos, apposui. (1) p. 16^a editionis Michaelis Angeli Blondi, quae prodiit Venetiis a. MDXLVII. *Bencius Longobardus gente, patria Alexandrinus, Caiusgrandis (Canis grandis) primi, inde nepotum cancellarius, magnae litteraturae uir, omnium historiographorum scripta complectens et a mundi constructione exordium sumens cunctarum gentium nationum regum populorumque omnium simul gesta contexuit, opus grande, uolumen immensum, quod in tres dimensus est partes, ut de illo dici possit quod scribit Veronensis poeta dicens Ausus quidem unus Italarum omne aeuum tribus explicare chartis .i. uoluminibus Iupiter doctis et laboriosis.* (2) p. 18^b *Catullus Veronensis poeta, Ciceronis coetaneus, librum uario metrorum genere exaratum, multa iocosa et placita continentem, scolasticis legendum tradidit Protholomaei Alexandri temporibus.* (3) p. 85^a *Mamutram Romanum aequilem, Formiis natum, Romae primum marmoreis crustis totius domus suae parietes in Caelio monte operiisse Cornelius Nepos et Plinius referunt. Addiditque Catullus eum primum totis aedibus nullam nisi e marmore Caristeo columnam solidam habuisse.* (4) 88^b *Siculi libros primum circumcidere coeperunt cum ante pumicarentur, de quo Catullus Qui dono lepidum nouum libellum arrida modo Punicae expolitum. Idem (h. e. Isidorus) Horum locorum tertius ex Plini H. N. XXXVI. 48 sumptus est. Primum Romae parietes crusta marmoris operuisse totos domus suae in Caelio monte Cornelius Nepos tradit Mamurram Formiis natum, equilem*

*Romanum, praefectum fabrum C. Caesaris in Gallia ne quid indignitati desit, tali auctore inuenta re; hic namque est Mamurra Catulli Veronensis carminibus proscissus, quem, ut res est, domus ipsius clarius quam Catullus dixit habere quidquid habuisset Comata Gallia. Namque adicit idem Nepos primum totis aedibus nullam nisi e marmore columnam habuisse et omnis solidas e Carystio aut Lunensi. Vnde errasse Pastrengicum apparet, qui Catullo tribuerit quae Nepotis sunt. Ceteros tres locos uix scripsisset, nisi ipsum librum Catulli legisset: nam quae uerba in primo attulit, nusquam alias leguntur; alter, quanquam nihil habet quod ex carminibus ductum sit, habet tamen quae lectorum prodant carminum, unde enim nisi ex ipso libro didicisset Pastrengicus, Catullum 'uariis metrorum generibus usum, multa iocosa' et placita scripsisse? etiam illa 'Catullus Veronensis poeta' ex libri ipsius titulo fortasse desumpsit. Quartus Isidori est (Orig. XII. 6. 3), sed ut recte animaduertit Hauptius, collatus cum Catulli codice¹. Nam Isidori codices habent *cui, arido*: Pastrengicus *Qui, arida*; et *arida* quidem potuit ex Seruio ipse mutuari; potuit etiam ex codice,*

siue scripto *arido*^a siue *arida*. Sic enim scriptum est in Datano codice, si Froehneri specimini fides est; idem autem codex habet *Qui, punice*, quod utrunque legitur apud Pastrengicum nisi quod hic habet *punicae*. Itaque Catulli codicem uiderat quum haec scriberet. Scripsit autem certe non ante annum 1329²: quo anno Albertus et Mastinus della Scala nepotes Canis Grandis, Veronae principatum nacti sunt; fortasse non ante 1351³. Tum enim Mastinus mortuus est, teste Pagliarino in Annalibus Vicentinis; successit filius eius Canis Grandis II.

Sed et Petrarca, aequalis Pastrengici, Catullum norat: nam et in Triumpho Amoris IV. 19 Catullum Tibullum Propertium una commemorat, et in Senilibus XI. 3 haec dicit *Solet enim, ut Catulli Veronensis uerbo ular, meas esse aliquid pulare nugas*⁴; et, quod ipsa carmina eum legisse demonstrat, uersum affert grammaticis non citatum,

¹ Etiam Tibullum legerat Pastrengicus p. 88b *Osiris Aegyptiorum deus aratra primus apud Aegyptios fecit, terram ferro sollicitauit, et in experta semina commisit, poma abignotis legit arboribus, palis uitem adiunxit, uiridemque comam dura falcis caedere docuit et ex matura uua suaves liquores expressit. Cf. Tib. I. 7. 29-36.*

² 1329 significare uidetur epigramma Gratidiadii Grimani '*Annua tunc lapsis memorabat mille trecentos Tempora uirgo parens ter tria bisque decem.*' Pagliarin. p. 104.

³ Epigramma apud Pagliarinum p. 114 *Occubui primo post annos mille trecentos Aedecies quinque. lux ibat tertia Iulii.*

⁴ Hoc ex Plini H. N. Praef. § 1 potuit sumere; sed non credo sumpsisse, quum Plinius mutato ordine uerborum dicat '*putare esse aliquid meas nugas.*'

XLIX. 1 *Disertissime Romuli nepotum.* Sic enim scripsit ad Colam di Rienzi circa annum 1347¹ *Eloquio Ciceronem (te dicunt) ad quem Catullus Veronensis ait: Disertissime Romuli nepotum.* Post Petrarcam Catulli nulla facti est mentio, quae quidem nobis innotuerit, ante annum 1374. Eius anni aestate Colucius Salutatatus Florentinus, uir inter doctissimos illius saeculi, in epistula quam ad Casparum de Broaspinis Veronensem misit, petiit ab eo ut Catullum Propertiumque sibi curaret transmittendos. *Benuenutus de Imola a quo primum de te grata accipi suggessit imo promisit a te impetraturum ut Propertium et Catullum haberem. Nescio si de hoc scripsit: scio quod interprete non indigeo tecum. Illos si potes fac ut uideam. Vale mei memor. Fl. XIII. kl. Sext.* Idem mox in epistula ad Benuenutum de Imola ab ipso petit. *Tua epistola nil aliud fecit quam amor et caritas, imprimis quod uolorum meorum diligentissimus executor dyomianes (sic) Propertium Catullumque procuras quorum mihi nil paene nisi nomen innotuit. Quod ut perficere coneris exoro. Ingens enim cupido mihi diu fuit poetas aspicere. Deinde me tanti facis ut auctoritate mea ularis ad probandum uerum tragodiarum auctorem et incultam illam epistolam meam qua id declaro candidissimum postulasti Ego florenti huic urbi dum fata erunt, siue bellum siue fames siue pestis insultat, perpetuum inhaerebo. Quae petitis cum praesentibus mitto. uale. VIII. Kal. Sextilis. Audiui, uae mihi, Petrarcam nostrum ad sua sidera demigrasse, quia nollem non credo et quia timeo factum dubito. Si quid de eo habes rescribe. Iterum uale felix amicorum optime.* Tertia epistula ad Casparum de Broaspinis sic scribit. *Guaspari de Broaspinis. Lepidissimas atque ornatissimas epistolas tuas pridie audia manu sed audiore mente tuo uiso nomine laetus accipi. Si prece uel pretio Propertium de bibliotheca illius celeberrimi uiri, Petrarcae inquam, quem nobis subtractum esse, gloriae tamen tam certum quantum potest humano iudicio deprehendi, moleste fero et metrico opusculo, quod absolueri cito ut uellem impediatur, lamentor et fleo, haberi posse confidis uel ut meus sit uel ut exemplari queat deprecor ut procures. Catullum quem credo paruum libellum aut exemplatum aut exemplandum rogo transmitti Ciceronis epistolas ut alias dixi omnes uellem et libri quantilatem rogo notam facias. Illas circiter LX quas habere te dicis nescio an in continuato opere an excerptas habeas atque delectas, et ideo arbitrio tuo dimiserim numquid illarum me uelis esse participem. Florentiae XXI Decembris.* Habuit igitur Properti exemplum Petrarca; Catulli si habuit, mirum quod nihil de eo dixit Colucius. Aut latuit Petrarcae exemplum, aut carmina in alieno libro legerat. Sed

¹ Vide Schwabium in Actis conuentus philologorum Misniensis p. 115.

ubi legit? ut credo, Veronae¹. Hic enim Catullum rursus in lucem prodisse, non solum ex Colucii literis ueri simile est, sed in epigrammate diserte traditum. Est autem hoc.

Versus domini Benuenuti de Campesani de Vicentia de resurrectione Catulli poetae Veronensis.

*Ad patriam uenio longis de finibus exul,
Causa mei reditus compatriota fuit.
Scilicet a calamis tribuit cui Francia nomen,
Quique notat turbae praetereuntis iter.
Quo licet ingenio uestrum celebrate Catullum,
Cuius sub modio clausa papyrus erat.*

Titulum cum uersibus dedi, quales leguntur in fine codicis Sangermanensis antiquissimi eorum qui nunc exstant, exaratus est enim anno 1375. Benuenutus de Campesani, inter satellites Canis Grandis primi, familiaris autem Guillemi Pastrengici, a quo dicitur poeta et scriba mirabilis, heroicum carmen Vicentiam a Patauinis liberatam conscripsit, cuius fragmentum superest apud Pagliarinum². Mortuus est anno 1323 ut a carmine intelligitur Ferreti, qui et ipse Vicentinus et poeta erat³.

Itaque si epigramma uere est Campesani, Catulli liber ante hunc annum inuentus est. Meinertus quidem ante 1314 inuentum existumabat. Eo enim anno Mussatus in Elegia qua gratias egit Academiae Patauinorum quod se laurea coronasset, haec dixit

¹ Petrarca Veronae saepe commorabatur, et ibi Ciceronis Epistulas inuenit anno 1345.

² *Caesareas aquilas Augustaue signa secutum
Scaligera de gente Canem, sotiamque triumph
Veronam et pulsos serui ex urbe tyrannos,
Exigua transibo lyra; mihi caelica uirtus
Aspiret, patriaeque datas conseruet babenas.
Iam fauor imperii Verona potentibus armis
Exierat pontemque Canis superauerat altum.*

³ Ferreti (Muratori Rer. Ital. IX. p. 1165) quinque carmina sunt de Campesani morte, primum longius, cetera breuiora. Breuiorum in tertio haec scribit *Mille trecentis decies geminauerat annum Tertius*. In primo poetas enumerat, Flaccum, patrem Maconium ducem carminis alti, Lucanum, Statium, Ouidium; de Catullo Propertio Tibullo nihil dicit. Idem aliud poema de morte Campesani ad Mussatum Patauinum scripsit, et quatuor libros hexametrorum de Canis Grandis rebus gestis, in quibus Claudianum uel Statium imitatus est, de Catullo nihil habet. Sed haud scio an non ad Catulliani Epithalamii finem spectent uerba orationis in Ferreti nuptiis habitae. *Has itaque nuptias undique decora nobilitate fulgentes mecum celebrate fauentes ac Deum pariter precemur ut . . . faciat ex hoc connubio nasci prolem suis clarissimis progenitoribus similem.*

*Non ego fagineis cecini te Tityre siluis,
Scripta Dionaei nec mihi gesta ducis.
Carminē sub nostro, cupidi lasciua Catulli
Lesbia, dulce tibi nulla susurrat auis.*

(uu. 7-10 Epistulae ad Collegium Artistarum, p. 39 ed. Pignorii 1636).

Sed et haec, ut Hauptii uerbis utar, potuit ex Martialis carminibus VII. 14 et XIV. 77 petere, nec quidquam in Mussati carminibus est quod Catulli imitatore testetur¹. Vtunque res se habet, nihil inest epigrammate quod ab ineunte saeculo XIV alienum uideatur. Multa eiusmodi epigrammata profert Pagliarinus, rudiora pleraque, non qualia scribebant politiore iam facto saeculo. Quod uulgo dicitur a Guarino Veronensi scriptum, id iure infitiatur Schwabius, quanquam in quibusdam codicibus huic assignatur et editione principe. Nam Guarinus anno 1370 natus est, hoc est quinque tantum annis ante exaratum codicem Sangermanensem, in quo primo legitur. De interpretatione eius multum ambigitur. Lessingius (VIII. 450 ed. Lachmann.) censebat Catulli librum aut a Bernardino Plumato, insigni medico, aut ab aliquo ex eius maioribus inuentum esse; hoc enim significare uersum 3 *Scilicet a calamis tribuit cui Francia nomen*, quum Gallice calami *plumae* dicantur. Sed Bern. Plumati recentior aetas quam ut scriptor habeatur epigrammatis, uixit enim circa 1450-1500; siue autem ipse, siue unus dicitur ex eius maioribus, difficilius dixit epigrammatista qui pro plumis tam mira circumlocatione usus sit. Melior sententia Laurentii Pignorii (Symb. epist. I. xvi. p. 57) nomen inuentoris Francisci ex uerbis *Tribuit cui Francia nomen* elicientis, eamque amplexi sunt Naekius Silligius Heysius Schwabius. *A calamis*² aut ad officium refertur aut cognomen: si ad officium, scriba fuit

¹ Adieci tamen quae Catulli uestigia fortasse habent.

p. 40. *Nescio quas fuerit rabidis flagrabat iambis,
Quique ministrabat metra Colburnus erat.* Cf. Cat. XXXVI. 5.
p. 21. *Virgo pollutas manus
Fratrum cruore sordido tactu feret?* Cf. Cat. LXIV. 181.
p. 30. *Nemo tam fortis ualet esse quo non fortior assit.* Cf. Cat. LXVI. 28.

² Venit in mentem Ouid. Fast. II. 617-620

*Proxima cognati dixere Caristia cari
Et uenit ad socias turba propinqua dapes.
Scilicet a tumulis, et qui periire propinquis
Protenus ad uiuos ora referre inuat.*

uel amanuensis; si ad cognomen, quae ut Lessingii ita opinio fuit Scaligeri et Beniamini Iowett, Franciscus de Calamis fortasse appellatus est. In u. 4 nonnulli codices habent *cursum*, non *Turbæ*, quod Naekii iudicio de eo dicitur, qui notat iter praetereuntis Cursum (*the Corso*). *Turbæ* bene interpreteris de eo qui uel ad portam urbis uel in ponte consistens huc illuc praetereuntes notat. In u. 6 *modius*, sub quo Catulli clausa papyrus erat, manifeste translatus est de Lucae uerbis XI. 33 (Haupt. Quaest. p. 8¹), quanquam in tam *αἰνυμένω* carmine non adeo certa est sententia ut non uere sub horreo aliquo liber reperiri potuerit.

Venio ad uersus primum alterumque: quos Naekius Hauptius Schwabius sic interpretantur: 'Ad Veronam patriam redeo (loquitur 'Catulli liber) longis de finibus ubi exul fui, h. e. ab inferis; causa 'reditus conterraneus fuit, h. e. Veronensis.' Quibus uerbis significatur Catulli liber postquam diu Veronae latuisset a Veronensi iterum in lucem protractus fuisse. De uersu 2 recte iudicare uidentur; non item de primo. Non enim *ad patriam uenire* neque *exul* dictus esset qui esset in patria, certe addito *longis de finibus*; uel ut alii codices habent *longis erroribus*. Deinde, quod Schwabius autumat, librum qui saeculo X ex bibliothecae capituli Veronensis tenebris protractus esset a Ratherio, mox autem denuo in tenebras recidisset et per trecentos amplius annos Veronae nemini notus iacuisset, hunc eundem librum ineunte saeculo XIV a Veronensi ciue rursus Veronae repertum esse, haec cupidius mihi uidetur dixisse. Nam ut antea dixi neque unde Catullum protraxerit Ratherius scimus neque ubi eum reliquerit; nec facile crediderim Veronenses latere potuisse poetae librum in quo tantopere gloriabantur, si in Verona relictus fuisset. Illud potius dicit; se ab ultimis orbis finibus ubi in exilio latuisset ad

¹ Simili modo scriptor epigrammatis seruati in codice saec. XIII, qui est de Translatione Thomae Martyris (Bibl. Publ. Cant. D. d. XI. 78 f. 25).

*Sub modio lumen, sensus sub clauē sepultus;
Non multum prodest lumen, dum lucet in alto.*

Beda in Vita S. Cuthberti XXI,

*populisque regendis
Praeficitur, modio lateat ne tecta lucerna.*

Scriptor Praefationis Chronicon Monasterii de Melsa, 'Tum quia tot et tales lucernae sub modio lateant absconditae.'

patriam Veronam a Veronensi reductum¹. Vnde uenerit, ignoratur; potuit a Britannia uel Hibernia, potuit a Germania uel Gallia, potuit etiam ab Oriente uel ab Aegypto uenire. Iam enim omnes partes orbis scrutabantur librorum studiosi, Itali inprimis, quibus Romanorum scripta tanquam popularium, mox etiam Graecorum curae esse coeperant. Ne Anglis quidem ea cura deerat; siquidem Ricardus Buriensis², qui episcopatum Dunelmensem ab anno 1333 usque ad 1345 tenuit, nihil magis in omni uita affectabat quam ut libros undecunque conquireret, idque ut faceret, non solum mendicorum ope utebatur *orbis ambitum perlustrantium*³, sed *librariorum*⁴ etiam *per regnum Franciae Teutoniae et Italiae notitiam comparabat*.

Quod studium si in Anglo fuit, quorum adhuc in obscuro erant literae, quanto magis in Italii.

Itaque ad Veronam reductus est Catulli liber et quidem per Veronensem, siue ipse eum reppererat siue curauerat indagandum, annis circiter 1300-1325. Eum librum legerunt ibi scriptor Florum Vero-

¹ Comparari potest carmen Mussati (XIV. p. 64 ed. Pignorii)

Ad Magistrum Guizardum Grammaticae Professore cum ab eo librum Virgili sibi accommodatum repeteret.

*Virgilius thalamo mecum uersatus in uno,
Tempore quo Patana pulsus ab urbe fui,
Exul ad externas ultro se contulit oras
Exilii poenas sustinuisse uolens.
In patriam rediit, redeat securus et ipse,
Et comes et ciuis sit uelut ante fuit.*

² Vide eius Philobiblion, quem librum non multum ante mortem scripsit. 'Affluxerunt loco donorum et iocalium censuanti quaterni ac decrepiti codices, nostris tam aspectibus quam affectibus pretiosi. Tunc nobilissimorum monasteriorum aperiebantur armaria referebantur scrinia et cistulae soluebantur, et per longa saecula in sepulchris soporata uolumina expurgiscuntur attonita, quaeque in locis tenebrosis latuerunt nouae lucis radiis perfunduntur. Delicatissimi quondam libri corrupti et abominabiles iam effecti murium quidem foetibus cooperti et uermium morsibus terebrati iacebant exanimis' (c. VIII. p. 227 ed. Cocheris). Notus erat Ricardus Petrarcae, quem fortasse Auenione uiderat, quanquam etiam Romae fuerat; ab eo dicitur uir ardentis ingenii nec literarum insecus (Petrarc. Epist. p. 80 ed. Sam. Crispini a. 1601).

³ 'Qui circumeuntes mare et aridam, orbis ambitum perlustrantes, uniuersitatum quoque diuersarum prouinciarum generalia studia perscrutantes, nostris desideriis militare studebant certissima spe mercedis.' Philob. ib.

⁴ 'Stationariorum ac librariorum notitiam non solum intra natalis soli prouinciam sed per regnum Franciae Teutoniae et Italiae comparauimus dispersorum, facilliter pecunia praeuolante; nec eos ullatenus impediuit distantia neque furor maris absteruit, nec eis aes pro expensa defuit, quin ad nos optatos libros transmitterent uel afferrent.' Philob. ib.

nensis, Guillelmus Pastrengicus, Petrarca, alii. Nec quisquam dubitet exemplis eum mox diuulgatum fuisse: tardius tamen id factum hinc apparet, quod etiam quinquaginta post annis exemplum Catulli Coluccio Florentiae agenti, uiro inter primos literato, praesto non erat, tum quod in Philobiblio, quem librum de codicibus scripsit Ricardus Buriensis¹, nulla eius facta est mentio. Sed non assentior Schwabio existumanti inuentum codicem neminem transcripsisse ante eum qui anno 1375 Sangermanense exemplum exarauit. Dicit hic sane *nullum aliud extare exemplar unde posset libelli habere copiam exemplandi*; unde uere colligitur ipsum illum codicem transcripsisse, quem quinquaginta ante annis Veronensis inuenisset. Sed non dicit unci illius exempli exemplaria a nullo alio facta esse, quomodo enim sciret? Verum enimuero Catullum transcribere meditatus, unum codicem uidit extare antiquum, et eum corruptum; quo tamen decreuit quamuis corrupto uti, donec emergeret aliquis sincerior.

Incidit hic quaestio, post inuentum illum unicum codicem omnes ab eo transcripti fuerint, an serius in lucem alter prodierit, ex quo aliquot sed pauciora exempla deriuata sint. Codices, ut dixi, praeter Thuaenaeum in duo genera diuiduntur; alterum G et eius similium quae maxima turba est, alterum D et eius similium Riccardiani et nostri codicis a. Itaque uidendum haec duo genera an aliquid habeant tam diuersum, ut ab uno fonte profluxisse nequeat. Habet igitur D haec sui propria:

1. Omittit XXXIX. 4, 5 *Renidet ille—mater*, XLII. 12 *Redde putida moecha codicillos*, LXII. 54, 55 *At si forte eadem est ulmo coniuncta marito Multi illam agricolae multi accollere inuenci* LXIV. 258 *Pars sese tortis serpentibus incingebant* (abest etiam a Riccardiano), LXIV. 362, 3 *Denique testis erit morti quoque reddita praeda Cum teres*

¹ Norat A. Gellium, cuius historiam de Sibylla (I. 19) excerptit, sed ualde immutatum, praeterea citat VI. 10 (p. 246) VI. 16 (p. 233) Prologum (p. 246): norat Ouidium, Horatium cuius Artis Poeticae profert uu. 343, 353 (p. 257), Martialem cuius citat Epig. I. 39; Valerium Maximum, cuius citat duos locos IV. 3, VIII. 7, Senecae Epistulas (p. 264), Suetoni Vitas Caesarum (p. 269), Grammaticam Phocae (p. 245), Priscianum, Donatum (p. 247), Cassiodorum de Institutione diuinarum literarum (p. 257), Platonis Phaedonem Latine expressum (p. 261). Praeterea commemorat hos, incertum an ab ipso lectos an in scriptis citatos aliorum p. 251 *Quid fecisset Virgilius Latinorum poeta praecipuus si Theocritum Lucretium et Homerum minime spoliasset et in eorum uisula non errasset? Quid nisi Parthenium Pindarumque cuius eloquentiam non modo potuit imitari aliquatenus lecitasset? Quid Sallustius Tullius Boetius Macrobius Lactantius Martianus imo tota cohors generaliter Latinorum si Athenarum studia uel Graecorum uolumina non uidissent?*

excelso coaceruatum aggere bustum, LXIX totum, XCVIII. 2-5 *Id quod uerbosus—uis omnis perdere, Victi*¹.

2. Habet haec uestigia antiquioris scripturae. I. 1 *Qui = Quoi*, et sic II. 3, XVII. 14, I. 10 *peremne*, VI. 10 *cassa = quassa*, VII. 4 *Lasarpiciferis*, et sic VIII. 1 *inaptire*, XXII. 14, XLIII. 8 *infacelo, infacetum*, XLIII. 8 *insapiens*, LXI. (120) *Fascennina*, X. 26 *Sarapim*, XVII. 6 *Salisubali*, XI. 23, LXIV. 303, LXXXIV. 11 *posquam*, XXII. 18 *omnis*, XXIII. 8 *conquouitis*, XXXIX. 18 *minsi*, XLV. 24 *libidinisque*, XLVI. 4 *Liquantur*, L. 1, 8 *Lucini*, LXI. (127) *Talasio*, XXXV. 18 *incohata*, LXII. (60) *equo* (h. e. *aequom*), LXIII. 92 *tuo* (h. e. *tuos*), LXIV. 15 *neriides amirantes*, 102 *opelere* (*oppeleret*), 132 *aduectam* (h. e. *abuectam*), 174 *in Creta relegasset*, 203 *ansia* et sic 242, 379, LXVIII. 8, 291 *aerea*, cf. LXVIII. (57), LXVII. 43 *dissimus*, LXVIII. 51 *Anatunsia* (*Ama-thunsia*), 78 *eris*, 93, 4 *ei* (*hei*), 124 *uollarium* (*uolturium*), LXXX. 3 *domum* (scriptum fuerat *domu*), XCV. 7 *amnales*, CVII. 1 *ottigit*. His adice errores qui antiquissimum codicem produnt, eundemque saepius confusis litteris et syllabis nunc per signa contractis, nunc inter se coalescentibus, nunc disiunctis obscuriorem. I. 2 *punice* (*pumice*), IV. 26 *sonet quietem* (*senet quiete*), V. 3 *extimemus* (*estimemus*), VIII. 6 *Ili* (*Ibi*), X. 20 *cito* (*octo*), XII. 1 *finestra* (*sinistra*), XIII. 8 *aranarum* (*arancarum*), XIV. 16 *non modo hoc* (*non non hoc*), XVI. 9 *pruria* (*pruriat*), XXII. 1 *Vale* (*Vare*), XXIII. 21 *alque labillis* (*ac lapillis*), XXV. 7 *timos* (*Thinos*), 9 *tuis o ingunibus* (*tuis ab unguibus*), XXX *postremo* (*postmodo*), XXXI. 5 *crederis* (*credens*), XXXV. 14 *dominam illo miselli* (*dominam ex eo misellae*), XL. 1 *inuide* (*Rauide*), XLIV. 4 *Sabini pignioris* (*Sabinum pignore*), XLV. 23 *Vi non in* (*Vno in*), L. 13 *Simulque ut omnem* (*simulque ut essem*), LI. 3 *auersus* (*aduersus*), LIII. 3 *carmina* (*crimina*), LV. 12 *in uirosis* (*in roseis*), LVI. 7 *rigido meo* (*rigida mea*), LXI. 32 *coniugii*, 44 *dux bene* (*dux bonae*), (85) *claro ab* (*clarum ab*), (156) *annuit* (*annuit*), (169) *illo* (*illi*), (170) *imo* (*intimo*), (220) *Matrizans* (*Matre Laus*), LXII. 8 *pernicitor exilluere* (*perniciter exiluiere*), 17 *alios* (*animos*), LXIII. 18 *et erroribus* (*erroribus*), 25 *die* (*diuae*), 28 *tasiis* (*thiasus*), *trepitantibus* (*trepidantibus*), 37 *ocellos* (*oculos*), 43 *dee* (*dea*), 53 *niueum* (*niuem*), 75 *geminas ad aures deorum* (*geminas deorum ad aures*), 85 *adoram talis* (*ador' talis, adortans*), LXIV. 10 *pinée* (*pinée*), 26 *cum* (*cui*), 27 *concepit* (*concessit*), *sassea*

¹ uu. 334-337 *Nulla domus tales unquam contexit amores—fusi*, non adieci, ut pote qui non a D solo, sed a plerisque codicibus absint; nec quod habet LXV. 9 quum habeant etiam alii, ut etiam LXVIII. 47.

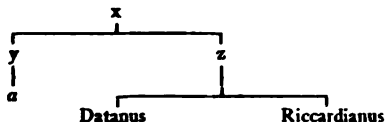
(*saxea*), *fluat* (*fluctuat*), 73 *feroxque in tempore* (*ferox quo ex t.*), 100 *fulgure* (*fulgore*), 116 *plui* (*plura*), 125 *clarissimas* h. e. *clarissunas* (*clarisonas*), 159 *Seuaque orrebas* (*Seua quod horrebas*), 183 *unctos* (*uentos*), 204 *in uoto* (*in uicto*), 216 *indibius* (*in dubios*), 227 *duget*, 237 *aera prospera sistent*, 248 *in memore* (*inmemori*), 249 *credentem* (*cedentem*), 251 *Yacus* (*Iacchus*), 293 *Vestibuli* (*Vestibulum*), 301 *Pallada* (*Pelea*), 368 *omnia* (*copiam*), 380 *cares milles* (*caros milites*), 394 *laetefero* (*letifero*), LXV. 8 *matris* (*nostris*), 19 *furtiuum* (*furtiuo*), LXVI. 39 *cassi* (*cessi*), 40 *adiuntio* (*adiuro*), 47 *credant* (*cedant*), 78 *uini* (*una*), LXVIII. (58) *prosilta e lapide* (*prosiluit e lapide*), (84) *et obrupto* (*ut abrupto*), (90) *finis* (*cinis*), (100) *Detinat* (*detinet*), (112) *Aldit* (*Audit*), LXXI. 4 *Morifice* (*Mirifice*), LXXII. 1 *Dicabis* (*Dicebas*), LXXVI. 2 *hominum* (*hominum*), 12 *inuito desinas* (*inuitis desinis*), 22 *delitias* (*laeticias*), LXXXIII. 6 *Inuita* (*Irata*), LXXXIV. 7 *requieBant* (*requieRant*), XCV. 1 *Cine* (*Cinnae*), XCVII. 5 *Nam sine dentibus est hic: dentis hos sexquipedales*; 7, 8 *defessus et meientis* (*merentis* *Datanus*) *transposita*; XCVII. 10 *petrino* (*pistrino*, h. e. *petrino*), C. 1 *Melius Aufelium et Quintius Auslenam* (*Caelius Aufelinum et Quintius Aufelinam*), CI. 9 *multa mea munera* (*multum manantia*).

3. Sunt etiam in Datano hae lectiones quae aut in nullo alio codice aut in paucis reperiuntur. VI. 8 *Sertisque* (*Sertis*), IX. 6 *Visamque* (*Visante*), X. 32 *paratum* (*pararim*), XII. 19 *Thessala* (*Saetaba*), XXX. 4 *improba* (*impia*), XLII. 6 *Prosequamur* (*Persequamur*), LXIV. 106 *corpore* (*cortice*), 107 *Indomitum* (*Indomitus*), 123 *descendens* (*discedens*), 126 *ostendere* (*conscendere*), 163 *Purpureaque . . prosternens* (*Purpureae . . consternens*), 187 *ostendunt* (*ostentant*), 188 *languescunt* (*languescent*), 279 *celestia* (*siluestria*), 308 *rubicunda* (*tuos*), 314 *librabat uertice* (*uersabat turbine*), 325 *lenta* (*laeta*), 343 *conferat* (*conferet*), 350 *in cinerem* (*in cinium*), 369 *procurrens* (*succumbens*), 389 *prospexiit* (*conspexiit*), 391 *bacchantis* (*euantis*), LXV. 21 *oblitum* (*oblitae*), 24 *pudor* (*rubor*), LXVII. 17 *possim* (*possum*), 29 *narrem* (*narras*), LXVIII. 13 *Aspice* (*Accipe*), 64 *Leniter* (*Lenius*), 72 *in solea* (*solea*), 76 *conciliasset* (*pacificasset*), 102 *deos* (*focos*), XCVII. 3 *nihilo immundior illo* (*ceterique nobisque immundius illud*), CVII. 2 *animi* (*animo*), CVIII. 4 *excepta* (*exerta*).

Haec omnia si cum lectionibus comparentur codicum alterius generis, dico Sangermanensem, Bononiensem, Laurentianum¹ Ambrosianum, antiquitatis minus in his esse quam in Datano intelligas. Atqui Sangermanensis (*G*) scriptus est 1375, Datanus (*D*) non ante 1463. Id tribus modis fieri potuit. Aut enim (1) errauit scribe libri

Germanensis, dum unicum se exemplar quod exstaret, dicit transcripsisse, nec uerum codicem a Veronensi repertum transcripsit, sed aliquod eius exemplar; aut (2) si ab eodem illo unico codice profecti sunt et G et D, uel is unde D ductus est, exactius pressiusque codicis uestigiis inhaesit qui D exarauit quam qui G; hic enim errata corrigendo, coniungendo quae separata, disiungendo quae prae copulata erant, exemplo suo speciem dedit nouitatis a Datano alienae; aut (3) omnino origine diuersi sunt D, G. Et ab omissis quidem in D uersibus non multum colligitur: omnes enim uno excepto (LXV. 362, 3) propter repetitum aliquod uocabulum uidentur excidisse¹. Sed tamen illud notandum est duos ex locis omissis in D etiam in Riccardiano omissos esse, non item in ceteris. Nec uero diuersa ratio scribendi tantum ualet ut duplicem originem demonstret codicum D, G: potuit enim, ut dixi, idem liber dissimili modo transcribi. Sed haereo in uariis lectionibus. Confer quaeso haec, *Thessala Saetaba, improba impia, ostendere conscendere, prostrernens consternens, celestia siluestria, rubicunda tuos, librabat uertice uersabat turbine, procurrens succumbens, bacchantis euantis, pudor rubor, Aspice Accipe, conciliasset pacificasset, deos focos, excerpta exerta*. Quae si ab eodem fonte profectae sunt a quo G, miror nullam ex iis aut in margine G appositam aut medio uersui superscriptam, quales multae in G obuersantur, fuisse; miror ex tanta codicum multitudine (septuaginta fere numerantur) in duobus tantum Riccardiano et *a*, qui quidem adhuc innotuerint, horum quicquam occurrere. Interpolatas non credo; quamuis enim non absint quae eiusmodi uideantur, uniuersi tamen codicis ea est natura, quae maximam simplicitatem prae se ferat. Et quis putet interpolatorem *Saetaba* in *Thessala* mutaturum fuisse, quum *Saetabum* legatur etiam XXV. 7, aut *ostendere procurrens celestia* scripturum pro iis quae exhibent reliqui codices *conscendere succumbens siluestria*? At

¹ Etiam LXIX *Noli admirari—fugiuat* non absurde Boehmius suspicatus est propter confusum carminis LXX. 1 *Nulli se dicit* excidisse. Sed quum c. LXIX etiam in Riccardiano omissum sit, aut a Datano derivatus est Riccardianus, aut, ut potius credo, ambo a communi fonte profuerunt. Cf. LXIV. 258 qui uersus et ipse abest ab utroque. Sed et c. LXIX et LXIV. 258 leguntur in *a*. Vnde tale stemma efficitur.

ut ab origine Datanus uno saltem distet codice.

*d 2

enim scribe Germanensis, homo accuratio, nihil errauit in describendo codice; errauit is qui D uel eum unde D ductus est descripsit. Largior pauca sic per errorem fieri potuisse e. g. *paratum Prosequamur Indomitum descendens ostendunt languescunt lenta Conferat oblitum possim narrem Aspice*, quae omnia male intellectis literis fortasse deliquit scribe Datani; recte enim uidentur G et plerique libri exhibere *pararim Persequamur Indomitus discedens ostendant languescunt laeta Conferet oblita possum narras Accipe*. Sed nego hoc in cetera cadere; nec si accuratio fuit scribe Germanensis, non summam curam in eo posuisset, ut librum quem describebat paene ad litteram sequeretur. Atqui antiquitatem magis sapiunt lectiones Datani; quo nulla certior nota curae; unde, si ab eodem exemplo ducti sunt D et G, maiore cura Datanus quam Germanensis exaratus est. Ergo si multa reperiuntur in D quae nec in G nec quoquam alio reperiuntur, haec autem eiusmodi sunt ut interpolatoris esse nequeant, nec ad indiligentiam scribae possint referri, concluditur ex diuersis exemplis D et G ductos fuisse. Aut igitur a libro unico Catulli, quem ad patriam retulerat Veronensis, descriptus est Datanus uel is unde ductus est, Germanensis autem ab exemplo eius libri, non ab ipso uenit; aut Germanensis ab ipso illo Veronensi codice, Datanus ab altero, alias certe, fortasse saeculo XV emergente, descriptus est. ‘Namque et Matthaeus Palmerius in exemplo libri Catulliani quod sua ipsius manu a. 1428 scripsit, adnotauit anno 1425 primum repertum esse Catullum pessimeque acceptum in manus hominum uenisse (cf. Andr. Schotti ‘obseruat. human. II. 16. p. 53) et Raphael Volaterranus qui ab anno fere 1450 ad annum 1520 uixit, commentar. urban. libr. XIV. p. 325 ed. Basil. Frob. 1559 *hic Catulli inquit liber una cum Quintiliano repertus est aetate nostra laciniosus mendosusque*¹. Quibus quanquam non nimium tribuerim: haberent tamen unde confirmarentur, si alter codex ineunte saeculo XV repertus esset. Dixerit aliquis tam miram similitudinem praecipue corruptorum locorum non potuisse in duobus libris (D, G) esse, nisi ab uno aliquo orti essent. Concedo; sed, siue ex uno orti sunt siue ex duobus, nihil interest; duo enim si fuerunt, alter Veronensis ille, alter saeculo XV repertus, ad unum

¹ Schwabius in adnot. p. v ed. suae. Cf. uerba Auanti. ‘*Magno pignore contenderim hodie non inueniri ullum Catullianum codicem scriptum ante octuaginta annos hoc est ante Guarini aetatem, is enim ad patriam rediens Catullum diu multumque desideratum Italiae restituit, sed deprauatum.*’ Haec ad Matthaeum Gibertum Veronae Episcopum 1524–1543 scripsit Auantius; unde Guarinus is de quo dicit Baptista esse, non pater eius, colligitur a Schwabio (Philol. XXIV. 352–4).

fontem postremo reuocantur, dico codicem ex quo in Thuanæo codice descriptum est c. LXII. Sin autem quis fuerit cui hoc parum credibile uideatur, saltem concedat Datanum uel eum ex quo ductus est, ab ipso illo codice Veronensi, Germanensem ab exemplo eius, non ab ipso prouenisse.

Superest ut dicamus liber archetypus qualis fuerit. Eum Lachmannus in editione sua anni 1829, septuaginta sex paginarum faciebat, quarum singulae triginti uersus in se comprehenderent. Hoc ut efficeret, in carmine I unum uersum (post u. 9) et duos dimidios supplendos censebat, in c. II unum (post u. 10), in c. X unum (post u. 27), in c. LXI quattuor, unum post (90), duos post (106), priorem quidem a sede sua transpositum *Quem tamen magis audiens*, unum post (107), in c. LXV sex (post u. 8), in c. LXVIII unum (post u. 46), alios (post u. 141) quorum numerum ipse non dixit, sed Hauptius facit triginta (Quaest. p. 41). Deinde LXIV. 334-337 non numerat, nec LXXVIII. 7-10 *Sed nunc id deleo — anus*, nec c. LXXXIV. 3, 4, nec XCII. 3, 4 quum hi uersus in margine codicis ad Veronam reducti scripti fuisse uideantur, unde LXIV. 334-6 XCII. 3, 4 in plerisque libris omissi, LXXXIV. 3, 4 in omnibus ex loco suo post u. 10 collocati sunt. Praeterea unam paginam 30 uersuum, c. LXXV et LXXVI continentem, ex loco suo in codicibus turbatam, sic transposuit ut carminum hic ordo euaderet; LXXIV quod in fine paginae 67 statuit LXXVII—LXXXVII. 9=pp. 68, 69; LXXV, LXXVI=p. 70; LXXXVIII.

In hac descriptione paginarum non queror Lachmannum uersus contra fidem codicum inseruisse; nam multa excidisse apud omnes constat. Eam falsam tamen esse multa indicant, ut iam perspexerunt Froehnerus Bergkii Leutschii Boehmii alii. Vt singulatim omnia persequar, quis credat in c. I amissum quicquam esse? Nihil ad sententiam deest, una syllaba ad metrum; decem uersus in eo fuisse probat etiam Martialis imitator in epigrammate VII. 26 quod manifeste huc refertur, ipsum autem decem uersus habet. Mitto c. II in quo desiderari nonnulla docet loci sententia. Sed nihil in c. X euenit huiusmodi, nec tanta fides tribuenda est uetusto isti codici, de quo loquitur Alexander Guarinus, ut sensu carminis non poscente, contra interpretes plerosque et ipsum Guarinum, lacunam in eoprehendamus¹. In c. LXI tres uersus post u. (107) excidisse

¹ 'Post inquit puellae fenestra sequitur in codice uetusto, quas non lucem ut cetera sed obscuritatem potius praestat, ut in sequentibus patet' (fol. XI.^a) Quantum Alex. Guarino

docent numeri; sed horum unum esse eum qui in codicibus u. (79) sequitur, *Quem tamen magis audiens*, nec per se uerisimile est, (strophæ enim melius a uocatio incipit *O cubile*) nec Lachmanniano ordini paginarum conuenit. Sic enim in una pagina uersus sunt 31. In c. LXV Lachmannus post u. 6, ubi spatium unius uersus¹ in multis codicibus relictum est, sex uersus inserit, LXVIII. 21-4, (93), et (92) sed mutatis uerbis *Abstulit hei* in *Nunquam ego te*. Quod si uerum est, quattuor uersus Catullus ter repetiit, nam LXVIII. 20, 22, 23, 24 iterantur etiam in eodem carmine (92), (94-6), ut bene de eo ipse dixerit Lachmannus 'quibus uersibus aliquis sit usus apto loco, eosdem inreuocatum iterare et pauperis ingenii est et nullius ingenii.' (Lucret. p. 61.) Post c. LXVIII. 46 cum nonnulla exciderint, iure amissum uersum paginae adnumerat Lachmannus, quanquam, ut mihi uidetur, uersus non minus tres desiderantur. Eiusdem carminis inter (141), (142) non pauca intercidisse recte sensit. Sed hic quoque non respondent numeri paginarum. Nam quum uersum (141) secundum faciat paginae 66, hic autem uersus hexameter sit, necesse est aut sequentis paginae uersus secundus et ipse hexameter sit, aut impar fiat numerus uersuum. Atqui pentameter est. Non igitur 30 uersus habuit pagina 66². Postremo ut ad transposita carmina LXXV, LXXVI ueniamus, potuit id quidem fieri, si, scriba quum in fine paginae 67, uel potius, ut Lachmanniani numeri cogunt, 68 scripsisset ultimum uersum carminis LXXIV, duabus proximis paginis 68, 69 (69, 70) neglectis h. e. folio uno carmina LXXVII—LXXXVII. 4 continente ad paginam 70 (71) transiisset, qua perscripta ad omissas paginas reuersus fuerit. Sed bene animaduertit Boehmius scribam toto folio perscripto, non dimidio tantum h. e. triginta tantum uersibus, sic facilius ad prius folium rediturum fuisse. De singulis hæc satis sunt; illud in uniuersum contra Lachmannianum archetypon addi potest, quod titulorum qui carminibus præfixi sunt nullam rationem habet. Atqui titulos archetypon habuisse mox uidebimus.

Aliam sententiam protulit Bergkius quam Boehmius et nuperrime Westphalius amplexi sunt, sed uterque ex aliqua parte mutatam. Omnes enim carminum LXXIV—LXXXVIII hunc faciunt ordinem.

credendum sit ex comparatis locis, ubi de uetusto codice loquitur, facilius apparebit. Hos conguessit Schwabius in Indice Scholarum Dorpatensi anni 1865, pp. 12, 13.

¹ Eius qui in aliis sic legitur *Alloquar, audiero nunquam tua loquentem?*

² Boehmius Quaest. p. 8.

LXXIV LXXX—LXXXVII LXXV—LXXIX LXXXVIII et paginae ubi scripta sunt LXXX—LXXXVII errore quodam transpositae fuerint. Vterque titulos addit etiam ubi nunc iam reperiuntur, quo totus uersuum numerus ex 98 fit 110. Sed Bergkii incertam relinquit paginae singulae 26 an 27 uersus habuerint, quum utrius in imis paginis facile potuerint excidere. Westphalius titulos ibi minusquam numerat, ceteris numeratis paginas sic tractat.

Fol. a¹ LXVIII. 153 Huc addent Eni—LXXI. 2 Aut si quam merito.

a² LXXI. 3 Aemulus iste tuus—LXXIV. 6 Nunc patrum uerbum non faciet patruus.

b¹ LXXX. 1 Quid dicam Gell—LXXXIII. 6 Inca est. hoc est.

b² LXXXIV. 1 Chommoda dicebat—LXXXVII. 4 Quanta in amore tuo.

c¹ LXXV. 1 Nunc est mens deducta—LXXVI. 22 Explicet ex omni.

c² LXXVI. 23 Non iam illud quaero—LXXIX. 4 Si tria uertorum.

d¹ LXXXVIII. 1 Quid facit is, Gelli—XCI. 4 Aut posse a turpi.

d² XCI. 5 Sed neque quod matrem—XCV. 10 At populus tumido.

Itaque unaquaeque pagina uersuum est 27.

Boehmius titulos ibi tantum numerat, ubi in nostris codicibus inveniuntur

p. 1. LXXX, LXXXI, LXXXII, LXXXIII. 1–5 = 23 uersus.

2. LXXXIII. 6, LXXXIV. 1–2, 5–12, LXXXV, LXXXVI, LXXXVII = 23 uersus.

3. LXXV, LXXVI. 1–19 = 23 uersus.

4. LXXVI. 20–26 LXXVII, LXXVIII, LXXIX = 23 uersus.

Haec Bergkii Boehmii Westphalii ratio quanquam inde commendatur quod consequentia facit carmina de Gellio duo LXXIV LXXX duo de incesto LXXIX LXXXVIII hoc Gellii cum matre ac sorore, illud Lesbii cum Lesbia, quae nunc in codicibus separata leguntur,

ideo mihi non ex omni parte uera uidetur quod nec in reliqua parte libri Catulliani quicquam expedit, nec in his ipsis carminibus praeter carminum LXXXVII—LXXV disiunctionem. Non enim ita ostenditur quomodo LXXXIV. 3, 4 *Et tum mirifice—Cum quantum poterat* ex loco suo moti nunc post LXXXIV. 10 stent in codicibus, nec quomodo uersus *Sed nunc id doleo—fama loquetur anus* in locum alienum post LXXVIII. 6 inlati fuerint, nec quomodo XCV. 4 exciderit. Et ut concedam titulos in ima pagina casu nonnunquam omissos fuisse, consulto ibi semper praetermissos non crediderim. Sed tamen quae duo sunt rationibus Bergkii Boehmii Westphalii communia, (1) quod uersum *Nunc patrum, uerbum non faciet patris* ultimum faciunt paginae (2) quod LXXXVII. 4 a LXXV. 1 abscissus ex transpositis duobus foliis explicatur, haec tanti sunt ut libenter cum ratione ea congruere uideam quae in reliqua parte carminum ueri mihi uidetur similior.

Restat opinio Froehneri, existumantis 32 uersus in utraque pagina archetypi fuisse, hos autem scriptos duabus columnis uersuum senum denum. Etiam illud primus perspexit, titulos numerandos esse. Haec uera esse et credo et demonstrare me posse arbitror. Dixi initio Prolegomenon (p. 1) in Thuanæo codice extare uestigia unde colligeretur c. LXII ex paginis uel columnis descriptum fuisse 16 uersuum, idemque confirmari codicibus Datano ac Sangermanensi, ubi carminis LXII aliqui uersus eisdem fere de causis omissi atque illi alii in Thuanæo uiderentur. Quod patet etiam latius. Nam post LXIV. 355 *Troiuenum infesto prosternens corpora ferro* unus uersus intercidit, ut et ex metri lege apparet et sententia; hunc si sextum decimum facimus paginae, quae secuntur autem in paginas 16 uersuum pariter distribuimus, uersus ille post 386 interpolatus *Languidior tenera cui pendens sricula beta* primus fit paginae, quo facile ex loco suo transferri potuit, mox LXV. 8 *Ereptum nostris obterit ex oculis* quintus-decimus est alius paginae, locum sexti decimi obtinet *Alloquar audiero nunquam tua loquentem*, siue mutilus is est siue supposititius, uersus enim uersus facilius in hac sede periturus erat. Itaque habemus causam cur duo uersus exciderint, tertius ex loco suo translatus fuerit, si Catulli archetypum ad hunc numerum 16 reuocamus. Quod etiam manifestius elucet in c. LXI. Ibi enim post u. 49 *Caelitum O hymenæae hymen* sequitur in plerisque codicibus *Compararier ausit*, qui post 16 uersus iterum in sua sede positus est. Hoc ita euenisse credo.

Scriptum fuerat carmen¹ duabus columnis uersuum senum denum hoc modo :

COL. I.	COL. II.	
49 Caelitum o Hymenaeae Hymen	Te uolente quis huic deo	65
	Compararier ausit	66
50 O Hymen Hymenaeae	Nulla quit sine te domus	67

Cum igitur *Compararier ausit* casu aliquo non ἐκ παραλλήλου uersibus 65 et 67 sed a sinistra magis staret, scribe interpositum utrique columnae inseruit.

Haec si uere disputata sunt, archetypon redintegrare sic poterimus. Sumpsimus LXIV. 355 sextum decimum fuisse paginae; primus igitur fuit u. 340 *Qui persaepe uago uictor certamine cursus*. Hinc ad initium usque carminis uersus hoc ordine se excipiunt.

PAGINAE IMAE PRIORES.	PAGINAE SVMMAE POSTERIORES.
339 Hostibus haud tergo	340 Qui persaepe uago
323 O decus eximium	324 Emathiae tutamen opis ²
307 His corpus tremulum	308 Candida purpurea
291 Flammati Phaethontis	292 Haec circum sedes
275 Purpureaque procul	276 Sic tum uestibuli
259 Pars obscura cauis	260 Orgia quae frustra
243 Cum primum inflati	244 Praecipitem sese
227 Carbasus obscurata	228 Quod tibi si sancti
211 Sospitem Erechtheum	212 Namque ferunt olim
195 Huc huc aduentate	196 Quas ego uae miserae
179 Discernens ponti	180 An patris auxilium
163 Purpureae tuum	164 Sed quid ego ignaris
147 Sed simul ac cupidae	148 Dicta nihil metuere
131 Frigidulos udo	132 Siccine me patriis
115 Tecti frustraretur	116 Sed quid ego a prima
99 Quantos illa tulit	100 Quanto saepe magis
83 Funera Cecropiae	84 Atque ita naue leui

¹ Poemata columnis binis scripta fuisse docent non pauci codices; sic scriptus est codex Mertonensis tragoediarum Senecae Saec. XIV, sic ipse Thuanæus, sic, sed tantummodo in locis ubi breuiore nersus sunt, codex antiquissimus Prudentii, Saec. VII, uel VIII, seruatus in bibliotheca Bodleiana, sic Boethii carmina in libro *de Consolatione Philosophiae*.

² Inclusi uu. 334-337 quanquam a multis exemplis absunt. Vt enim ueri simile sit eos aliquo tempore in margine adscriptos fuisse, habuisse eos archetypon in contextu ex tota dinumeratione mihi persuasum est.

PAGINAE IMAE PRIORES.

- 67 Ipsius ante pedes
51 Heroum mira uirtutes
35 Deseritur Scyros
19 Tum Thetidis Peleus
3 Phasidos ad fluctus

PAGINAE SVMMAE POSTERIORES.

- 68 Set neque tum mitrae
52 Namque fluentis sono
36 Crannonisque domos
20 Tum Thetis humanos
4 Cum lecti iuuenes

Pergimus ad Attin, adiecto titulo c. LXIV qui unius uersus instar habet.

PAGINAE IMAE PRIORES.

- 81 Age caede terga cauda
65 Mihi ianuæ frequentes
49 Patriam allocuta maesta est
33 Veluti iuuenca uitans
17 Et corpus euiastis
1 Super alta uectus Attis

PAGINAE SVMMAE POSTERIORES.

- 82 Face cuncta mugienti
66 Mihi floridis corollis
50 Patria O mei creatrix
34 Rapidae ducem sequuntur
18 Hilarate aere citatis
2 Phrygium ut nemus citato

Deinde ad carmen nuptiale, quod ex uersibus 76 constare facimus. Addendus est titulus carminis LXIII.

PAGINAE IMAE PRIORES.

- 62 (53) Hanc nulli agricolæ
46 (37) Quid tum si carpunt
30 Quid datur a diuis
14 Nec mirum penitus

PAGINAE SVMMAE POSTERIORES.

- 63 (54) At si forte eadem est
47 (38) Hymen o Hymenææ
31 Hymen o hymenææ
15 Nos alio mentes

Deinde ad Epithalamium quod facio 240 uersuum. Addendus est titulus c. LXII.

PAGINAE IMAE PRIORES.

- 239 (227) Munere assidue ualentem
223 (211) Porrigens teneras manus
207 (195) Iam uenis. Bona te Venus
191 (179) Vos bonæ senibus uiris
175 (168) Io Hymen Hymenææ
159 (152) Io Hymen Hymenææ io
143 (136) Abstineret sed abstine
127 (120) Fascennina locutio
111 (107) O cubile quod omnibus
95 (91) *Prodeas noua nupta*
79 () * * * * *

PAGINAE SVMMAE POSTERIORES.

- 240 (228) Exercete iuuentam
224 (212) Dulce rideat ad patrem
208 (196) Iuuerit, quoniam palam
192 (180) Cognitæ bene feminae
176 (169) Illi non minus ac tibi
160 (153) Io Hymen Hymenææ
144 (137) Io Hymen Hymenææ
128 (121) Nec nubes pueris neget
112 () * * * * *
96 (92) Prodeas noua nupta si
80 () * * * * *

PAGINAE IMAE PRIORES.

- 63 Commodi capere, at potest
 47 Est petendus amantibus
 31 Ac domum dominam uoca
 15 Pineam quate tedam

PAGINAE SVMMAE POSTERIORES.

- 64 Te uolente, quis huic deo
 48 Quem colent homines magis
 32 Coniugis cupidam noui
 16 Namque Iunia Mallio
 Epithalamium Iuniae et Mallii

Tum carminum LV—LX haec est dinumeratio.

PAGINAE IMAE PRIORES.

- LX. 5 Contemptam haberes
 LVIII. 1 Caeli Lesbia nostra
 LVI. 4 Res est ridicula
 LV. 21 Quos iunctos Cameri
 5 Te in templo summi

PAGINAE SVMMAE POSTERIORES.

- LVIII. 2 Illa Lesbia, quam
 LVI. 5 Deprendi modo pupulum
 LV. 22 Defessus tamen
 6 In Magni simul

Exinde retro, ut ita dicam, numerare uetat c. LIV cuius quot uersus perierint incertum. Ab alio igitur loco ingrediendum est. Post c. XXXIV. 2 uersus excidit *Dianam pueri integri*; hunc si primum facimus paginae, XXXIX. 4, 5 et XLII. 12 qui in Datano codice omissi sunt ad summam paginam feruntur, ubi facile excidere potuerunt. Itaque horum carminum haec est dinumeratio.

PAGINAE IMAE PRIORES.

- XXXIV. 18 Metiens iter annum
 XXXV. 9 Euntem reuocet
 XXXVI. 6 Electissima pessimi
 XXXVII. 1 Salax taberna
 17 Tu praeter omnes
 XXXIX. 3 Subsellium cum orator
 19 Dentem atque russam
 XLI. 4 Decoctoris amica
 XLII. 11 Moecha putida redde
 XLIII. 2 Nec bello pede
 XLIV. 9 Dum sumptuosas
 XLV. 3 Ni te perdit amo
 19 Nunc ab auspicio
 XLVI. 8 Iam laeti studio
 XLVIII. 4 Nec mi unquam uidear
 L. 5 Ludebat numero

PAGINAE SVMMAE POSTERIORES.

- XXXIV. 3 *Dianam pueri integri*
 19 Rustica agricolae bonis
 XXXV. 10 Ambas iniiciens
 XXXVI. 7 Scripta tardipedi
 XXXVII. 2 A pileatis
 18 Cuniculosae Celtiberiae
 XXXIX. 4 Renidet ille, si ad pii
 20 Vt quo iste uester
 XLI. 5 Propinqui quibus
 XLII. 12 Redde putida moecha
 XLIII. 3 Nec longis digitis
 XLIV. 10 Nam Sestianus
 XLV. 4 Omnes sum assidue
 20 Mutuis animis
 XLVI. 9 O dulces comitum
 XLVIII. 5 Non si densior
 L. 6 Reddens mutua

PAGINAE IMAE PRIORES.

	21	Est uehemens dea
LI.	15	Otium et reges prius
LIV.	3	Subtile et leue peditum

PAGINAE SVMMAE POSTERIORES.

		Ad Lesbiam
LI.	16	Perdidit urbes
LIV.	4	* * * *

Vidimus paginae ultimum uersum fuisse LV. 5 *Te in templo summi*. Inter hunc uersum et LIV. 3 quo alia pagina finita est, uersus sunt octo et unus titulus carminis LV. His si LV. 5 qui sextus decimus est paginae addideris, decem efficiuntur. Atqui sedecim requirimus. Sex igitur uersus perierunt carminis LIV. Quae si probari posse uidentur a XXXIV. 3 retro numerandum est ad priora.

PAGINAE IMAE PRIORES.

XXXIV.	2	Puellae et pueri integri
XXXII.	7	Sed domi maneat
XXXI.	6	Liquisse campos
		* * * * *

PAGINAE SVMMAE POSTERIORES.

XXXIV.	3	Dianam pueri integri
XXXII.	8	Nouem continuas
XXXI.	7	O quid solutis est
XXX.	6 (4)	Nec facta impia

Ante XXX. 4 lacuna est. Nam ante uersum 4 *Nec facta impia* praecessisse *nec* uel *non* uidetur; carmen autem cum κατὰ δῶο scriptum sit non minus duos uersus excidisse iudico; alioquin turbaretur ratio numerorum. Duo igitur carmini XXX adnumerandi sunt.

PAGINAE IMAE PRIORES.

XXIX.	14	Ducenties comesset
XXVIII.	14	At uobis mala multa
XXVII.	6	Vini perniciēs
XXV.	10	Ne laneum latusculum
XXIV.	5	Isti quoi neque
XXIII.	17	Mucusque et mala
XXIII.	1	Furei, cui neque
XXII.	7	Noui umbilici
XXI.	5	Nec clam nam simul es
XVII.	16	Asseruanda nigerrimis
		[Titulus c. XVII]
XV.	19	Percurrent raphanique
XV.	3	Vt si quicquam animo

PAGINAE SVMMAE POSTERIORES.

XXIX.	15	Quid est alit
XXVIII.	15	Dent, obprobria
XXVII.	7	Migrate. Hic merus
XXV.	11	Inusta turpiter
XXIV.	6	Quam sic te sineres
XXIII.	18	Hanc ad mundiciem
XXIII.	2	Nec cimex nec araneus
XXII.	8	Directa plumbo
XXI.	6	Haerens ad latus
XVII.	17	Ludere hanc sinit
XVII.	1	O colonia quae cupis
		Ad Aurelium et Furium
XV.	4	Quod castum expeteres

Versus XIV^b fragmentum sunt amissi carminis, quod quantum fuerit coniectura tantum est. Sed si carmina I—XIV numeramus, additis titulis,

et uno uersu post II. 10, paginae sic ordinantur; sumimus primae paginae primum uersum fuisse hunc uel huiusmodi titulum *Catulli Veronensis liber incipit ad Cornelium*.

PAGINAE IMAE PRIORES.

II.	4	Et acris
III.	5	Quem plus illa oculis
IV.	2	Ait fuisse nauium
	18	Et inde tot
V.	6	Nox est perpetua
VI.	8	Sertisque ac Syrio
VII.	6	Et Batti ueteris
VIII.	9	Nunc iam illa non uult
IX.	5	Venisti. O mihi
X.	9	Respondi id quod erat
	25	Quaeso, inquit, mihi
XI.	6	Seu Sacas sagittiferosque
	22	Qui illius culpa
XII.	13	Verum est mnemosinum
XIII.	11	Nam unguentum dabo
XIV.	12	Di magni horribilem

PAGINAE SYMMAE POSTERIORES.

II.	5	Cum desiderio
III.	6	Nam mellitus erat
IV.	3	Neque ullius natantis
	19	Herum tulisse
V.	7	Da mi basia mille
VI.	9	Puluinusque peraeque
VII.	7	Aut quam sidera
VIII.	10	Nec quae fugit sectare
IX.	6	Visam te incolumem
X.	10	Nec praetoribus esse
	26	Istos commoda
XI.	7	Siue quae septem
	23	Vltimi flos
XII.	14	Nam sudaria
XIII.	12	Donarunt Veneres
XIV.	13	Quem tu scilicet

Sequitur ut sextus decimus uersus paginae sit ille qui post XIV^b. 3 *Non horrebitis admouere nobis* scriptus est. Vidimus autem XV. 3 paginam clausisse; his, tribus uersibus si additur titulus, supersunt ad paginam complendam duodecim; itaque post XIV^b. 3 amissi sunt uersus $12 + 1 = 13$.

Redintegrauimus archetypon a c. I usque ad c. LXIV. 355. Pergamus ad reliqua.

PAGINAE IMAE PRIORES.

LXIV.	355	Troiugenum infesto
	370	Proiciet truncum
	386	Caelicolae nondum
	402	Liber ut innuptae
LXV.	9	Alloquar audiero
LXVI.	1	Omnia qui magni
	17	Vbertim thalami
	33	Atque ibi me cunctis
	49	Et qui principio
	65	Virginis et saeui
	81	Tradite nudantes

PAGINAE SYMMAE POSTERIORES.

		* * * * *
	371	Currite ducentes
	387	Saepe pater diuum
	403	Ignaro mater
	10	Nunquam ego te uita
LXVI.	2	Qui stellarum ortus
	18	Non ita me diui
	34	Non sine taurino
	50	Institit ac ferri
	66	Lumina Callisto
	82	Quin iucunda

PAGINAE IMAE PRIORES.

- LXVII. 2 Salve teque bona
 18 Nos uolumus; nobis
 34 Brixia Veronae
 LXVIII. 1 Quod mihi fortuna
 17 Multa satis lusi
 33 Nam quod scriptorum
 49 () * * * *
 65 (63) Hic uelut in nigro
 81 (74) Quam ieiuna pium
 97 (95) Omnia tecum una
 113 (111) Quod quondam caesis
 129 (127) Oscula mordenti
 145 () * * * *
 161 () * * * *
 177 Et qui principio
 LXX. 1 Nulli se dicit mulier
 LXXII. 5 Nunc te cognoui
 LXXIV. 5 Quod uoluit fecit
 LXXX. 2 Hiberna fiant
 LXXXII. 2 Aut aliud si quid
 LXXXIV. 6 Sic maternus auus
 LXXXVI. 6 Tum omnibus una
 LXXVL 6 Ex hoc ingrato
 22 Expulit ex omni
 [In Gellium]
 [In Gellium]
 XCI. 9 Tu satis id duxti
 XCV. 3 Millia cum interea
 XCVII. 1 Non ita me dii ament
 XCVIII. 4 Culos et crepidas
 XCIX. 13 Vt mi ex ambrosia
 CI. 3 Vt te postremo
 CIII. 4 Leno esse atque idem
 CVII. 4 Quod te restituis
 CIX. 4 Atque id sincere dicat
 CXI. 4 Quam matrem fratres
 [De Mentula]
 CXVI. 8 At fixus nostris tu dabi supplicium.

PAGINAE SYMMAE POSTERIORES.

- LXVII. 3 Ianua quam Balbo
 19 Primum igitur uirgo
 35 Sed de Postumio
 LXVIII. 2 Conscriptum hoc
 18 Quae dulcem curis
 34 Hoc fit quod Romae
 50 (48) Notescatque magis
 66 (64) Lenius aspirans
 82 (80) Docta est amisso
 98 (96) Quae tuus in uita
 114 (112) Audit falsiparens
 130 (128) Quanquam praecipue
 146 () * * * *
 162 (142) Ingratum tremuli
 178 (158) A quo sunt primo
 LXX. 2 Quam mihi non si se
 LXXII. 6 Multo mei tamen es
 LXXIV. 6 Nunc patrum, uerbum
 LXXX. 3 Mane domo cum exis
 LXXXII. 3 Eripere ei noli
 LXXXIV. 7 Hoc misso in Syriam
 [Ad Lesbiam]
 LXXVI. 7 Nam quaecunque
 23 Non iam illud quaero
 LXXXVIII. 1 Quid facit is Gelli
 XC. 1 Nascatur Magus
 XCI. 10 Culpa est in quacunque
 XCV. 4 * * * *
 XCVII. 2 Vtrum os an culum
 XCVIII. 5 Si nos omnino
 XCIX. 14 Suauiolum tristi
 CI. 4 Et mutam nequicquam
 [Titulus c. CIV]
 CVII. 5 Restituis cupido
 CIX. 5 Vt liceat nobis
 [De Nasone]
 Mentula habet instar

In hac dimemorazione notandum est (1) *Comae Beronices* (c. LXVI) titulum non praefixum esse (2) tres uersus post LXVIII. 46, octodecim autem post 141 supplendos esse (3) c. LXXIV—LXXXVII hoc ordine se excipere LXXIV, LXXVIII—LXXXVII, LXXV—LXXVII, huius autem ultimos uersus fieri *Sed nunc id doleo—amus*, quae extra ordinem in codicibus post LXXVIII. 6 leguntur.

(1.) Titulum abesse a *Coma Beronices* non idcirco arbitror, quod nullus extat in codicibus; nam id casu potuit euenire, quemadmodum titulum non habet c. LXV, neque ex carminibus post LXXII ullum praeter LXXX, LXXXIX, XCIII, C, CI: sed est pars epistolae ad Ortalum, a quo non magis separandum erat quam a c. LXVIII. 1-40 uersus qui secuntur, quanquam scripti diuerso tempore. Idem fortasse cadit in c. III *Lugele O Veneres Cupidinesque*, cum de eodem passare scriptum sit de quo c. II.

(2.) Post LXVIII. 46 excidit certe impar numerus uersuum; nam et 46 et qui eum sequitur pentametri sunt. Plerique unum tantum censent desiderari, ego tres, cum aliter nimis abrupta fiat oratio, nec aequis ponderibus librentur duae partes, nam *Non possum—amus* sex uersus sunt, qui secuntur quattuor; tum melius sic stant numeri paginarum. Nam u. 46 tertius decimus est paginae; si igitur unus tantum uersus amissus esset, (h. e. quartus decimus) erasum esset spatium quod nec in summa staret nec in ima pagina; contra meo iudicio ueri similis est erasos fuisse post tertium decimum ceteros qui eius paginae erant, h. e. tres; post quos sequeretur in summa proxima pagina *Notescatque magis mortuus atque magis*. Ut ad u. (141) progrediar, sumimus hunc quartum decimum fuisse paginae. Supererant igitur ad supplendam eam duo uersus. Sed cum iure Hauptius dixerit inter (141) et (142) multa desiderari, in quibus Catullus digressionem more suo fecerit, non duos tantum uersus credo sed totam etiam paginam excidisse; itaque supplendi sunt 16+2 uel octodecim.

(3.) Carmina LXXV et LXXXVII duas partes esse eiusdem poematis, quod casu diuisum sit post Scaligerum omnes fere consentiunt. Rossbachius quidem ea in editione sua, secutus codices, tenet disiuncta; neque infitior mihi non prorsus persuasum esse c. LXXV per se stare non posse, cum in omnibus libris qui sinceri sint *Huc* in primo uersu et *deducta* legantur; coniunctis autem carminibus *Nunc, deducta* sit scribendum. Sed c. LXXXVII per se stare uix potuit, nec habet quo certius quam ad c. LXXV referatur. Disiunc-

tionem ita accidisse iudico¹. A LXXIV. 6 ad LXXXVII. 4, si omittas LXXV—LXXVII, uersus sunt sexaginta octo. Ex his quattuor paginae uersuum sedecim et septendecim alternantium efficiuntur et duo uersus, h. e. 66 + 2. Primae paginae ultimus uersus fuit LXXX. 3 *Mane domo cum exis*, secundae LXXXII. 4 *Est oculis seu quid* tertiae LXXXIV. 10 *Cum subito affertur muntius horribilis*, si omittas uu. 3, 4 qui in codicibus post u. 10 leguntur, quartae LXXXVII. 4 *Quanta in amore tuo ex parte reperia mea est*. Hoc uerum esse demonstrat locus uersuum 3, 4, qui cum a scriba in sua sede omissi essent propter *insidias* in u. 2 et 4 bis repetitum, in fine paginae scripti sunt, eamque stationem hodie in omnibus codicibus habent. Fuisse autem tempus, quo paginae sedecim et septendecim uersuum se exceperunt, hinc apparet. Inter LXIV. 386 post quem uersum codices habent *Languidior tenera cui pendens sicula beta* et LXVII. 21 ubi uere scriptus est, uersus sunt 161 et duo tituli. His adice duos uersus h. e. LXVII. 21 bis repetitum; efficitur summa 165, h. e. quinque paginae uersuum 33, decem autem 16 et 17 alternantium. Idem sequitur ex iterato LXVIII. 16; iteratus est enim interuallo 33 uersuum; et ex uersibus illis *Non custos—quaeritando*, qui si titulos adicias eodem interuallo absunt a *Tanto te in fastu* ubi uere scribendi erant². Itaque post LXXIV. 6 quattuor paginae 16 et 17 alternantium uersuum exciderunt, fortasse hoc modo. Scriba in manibus habebat exemplum, in quo paginam clauserat LXXIV. 6. Proximae 4 paginae, quae a titulo c. LXXVIII incipiebant, finitae autem sunt uersu LXXXVII. 4, e sede sua motae erant. Itaque cum LXXIV. 6 scripsisset transiit ad *Huc est mens deducta* nec ad priores illas paginas rediit donec ad finem uenerat carminis LXXVII. Hinc ortum credo quod huius ultimi uersus, *Sed nunc id doleo—anus*, a loco suo per errorem translati sunt ad finem carminis LXXVIII. Nam turbato semel per uitium ordine paginarum, facilius in iuncturis noui errores inducebantur. Illud, ut opinor, dubium nemini erit, codices qui hodie supersunt, ab archetypo longo interuallo distare. Archetypo tribuimus numerum suum 16, siue sim-

¹ Schwabius existumat scribam archetypi seductum initiis similibus quattuor uersuum LXXIV. 6 *Nunc* LXXXVII. 1 *Nulla* 3 *Nulla* LXXV. 1 *Hunc* duo media omisisse disticha quae postea margini ascripta loco suo pulsa fuerint.

² Eadem fortasse ratio est iteratorum uersuum L. 16, 17 *Hoc, iocunde, tibi poema feci* *Ex quo perspiceres meum dolorem*. Nam a L. 15 ad LIV. 1 post quem uersum iterati sunt in codicibus, 33 uersus sunt si titulos adicias, nec numeres uersum qui post LI. 7 amissus est.

plicem siue per binas columnas duplicatum. Mox pro 16 liber alterne per 16 et 17 scriptus est; et hanc numerationem credo in eo fuisse codice, unde Thuanæus ab altera parte, ab altera Veronensis proflexerunt. Hos enim non ab ipso ductos fuisse archetypo docent in omnibus amissi uersus post LXII. 32. Qui quamuis potuerint in archetypo eradi et hanc ob causam nec in Thuanæum nec Veronensem uenerint, at non satis sic explicatur ceterorum uersuum in similibus locis amissio. Nam, ut dixi, exciderunt in Thuanæo 30, 62, in Veronensi 14. Atqui uersus 62 non cadit in imam nec summam paginam nisi non numeratis uersibus qui post 32 exciderunt. Non igitur ab ipso archetypo descriptus est nec Thuanæus nec is unde ceteri prouenerunt codices. Iidem tamen certissima uestigia prae se ferunt numeri 16. Aut igitur ab archetypo tralatus fuit hic numerus ad eum codicem unde orti sunt T et ceteri; aut archetypum per 16, codex de quo loquimur per 16 et 17 numeratus est. Versus LXII. 14 septimus decimus fuerat paginae; u. 30 sextus decimus proximae; u. 47 septimus decimus tertiae; u. 62 quintus decimus, 63 sextus decimus quartae, ut facile illinc elabi potuerint. Mox hi numeri 16, 17 in paginas 33 uersuum rursus coacti sunt. Quot uersus singulae paginae habuerint libri eius qui ineunte saeculo XIV Veronam reductus est nescitur; fortasse 33, quem numerum habet codex Sangermanensis. Sed iam erasi erant multi uersus, multi tituli. Titulos autem non, ut Schwabius, puto aeuo quod dicunt medio, sed primis post Christum natum saeculis scriptos fuisse. Sermonem enim prae se ferunt non impurum nec illiteratum, sed qualis solet esse Scholiastarum. Non absimiles tituli sunt carminum Ausonii; siquidem Catulli carmini XXXV praefixum est *Ad Caecilium iubet libellum loqui*, Ausonii Epigr. XXXIV *Ad libellum suum quid potius uelit tineas uel cariem*. In quibusdam uestigia sunt antiquitatis, ut in c. L cui praepositum est in Datano *Ad Lucinium*, et c. LXIII cuius titulus est *De Berecinthia et Alti*. Ipsum illud quod in principio libri stat *Catulli Veronensis liber incipit ad Cornelium* antiquum habeo; Catullus enim a Plinio Ausonio Macrobio Nonio Prisciano Veronensis appellatus est. Inscitiam de qua dixit Schwabius aut nullam esse arbitror aut aliis adsignandam quam iis qui titulos primi addiderunt. Certe non inscite scriptum est ante c. XXXI *Ad Sirmium insulam*, nec ante XXIX *Ad Romulum Catamitum*, nam *Sirmium* legitur etiam in Inscriptione Orelliana 3617 (*domo Flauia Sirmi*), *Catamitus* autem quaedam e Saturis Varronis appellata est. Sed non nego sinceritatem titulorum erroribus scribarum uitiatam esse; unde et titulus c. III *Fletus Passeris Lesbiae*

ad c. II tralatus est, et *ad Ortalem* scriptum pro *ad Ortalem* et, quod omnium ineptissimum, ex uerbis De Volusi cacata *carta* relictum est *De Lusiacata*. Archetypo titulos abfuisse Schwabius inde conicit quod carmini LXII in Thuanæo praefixum est *Epithalamium Catulli*, in ceteris *Hexametrum carmen nuptiale*. Sed cum Anthologiam scriberet is qui Thuanæum exarauit, nomen autem Catulli uellet poemati praefigere quod unum operi suo inserebat, idemque nollet *Hexametrum Carmen Nuptiale Catulli* ut longius dicere, non inepte scripsit id quod habet Thuanæus *Epithalamium Catulli*¹. Iam ut nihil obstat quominus in archetypo fuerint, tituli, ita, titulis adictis, melius se habet archetypum. Non tamen aliis praefixi sunt, aberant ab aliis, cuius rei nulla potest esse ratio; sed uetustate erasi sunt complures, praecipue in ultima parte carminum². Duo moti sunt ex loco cui praefigendi erant, titulus c. XXXIX *Ad Egnatium*, qui ante uersum septimum decimum scriptus est carminis XXXVII, et titulus c. XCIII *Ad Caesarem* qui ante XCII positus est. Quod in libro toties, si uera ratiocinamur, exscripto nemo mirabitur accidisse.

Superest ut de ipsis codicibus dicam quos in hac editione exhibui.

1. T. Thuanæus, in Bibl. Imper. Paris. 8071, qui in Anthologia Latinorum carminum³ habet c. LXII Catulli. A Duebnero creditur saeculo nono exeunte uel ineunte decimo scriptus fuisse. Est membranaceus, binis columnis 37 uersuum. Hunc ipse inspexi, inspexerunt etiam meo rogatu C. D. Cobham, Scholaris Collegii Vniuersitatis apud Oxonienses, et Gulielmus G. Markheim, Scholaris eiusdem Collegii. Huic acceptum refero specimen folii, Catulli carminis 1-22 continentis, quod huic operi praefixum est.

2. G. Sangermanensis, Bibl. Imper. Paris. 14137, Membranaceus,

¹ Etiam in editione rarissima quae reuera omnium princeps habenda est, a me autem in notis edit. Paris. Saec. XV uocitatur, *Epithalamium* carmini LXII pro titulo praefixum est.

² Titulis carent II. X. XIVb. XVI. XVII. XXIV. XXXIII. XXXVIII. XLI—XLVIII. LIII. LVII. LVIII. LX. LXVI. LXVII. LXX. LXXI. LXXIII—LXXIX. LXXXI—LXXXVIII. XC—XCII. XCIV—XCIX. CII—CXVI.

³ Carmina hoc ordine se excipiunt. Iuuenalis Sat. III. 317 et sqq. IV. V. XIII—XVI. Hexametri de die Iudicii, Persii Sat. III. 66-72, Iuuenalis Sat. X—XII. VIII. IX. VII. VI., Epitaphium, Opuscula B. Eugenii, Episcopi Toletani, Martialis Epigrammata, Epithalamium Catulli, Peruigilium Veneris, Poematia uaria, in iis Pentadii, Floridi, Luxorii multa, Ennodii et Damasi quaedam, Excerpta ex Senecae Tragoediis, uersus Eucheriae poetriae, Ouidii Halieutica, Sidonii Epigramma, Gratii Cynegeticon 1-159, poematia aliquot Christiana. Liber in fine mutilus est. Olim fuit Thuani.

forma quaternaria minore. Habet folia 36, ex quibus 35 septuaginta paginas efficiunt 33 uersuum, praeter septuagesimam in qua sunt 34. In folio 36 subscripta haec sunt. *Explicit Catulli Veronensis libellus.*

Versus Domini Beneuenui de Campexanis de Vicencia de resurrectione Catulli poetae Veronensis. Ad patriam—erat. *Tu lector quicumque ad cuius manus hic libellus obuenerit, scriptori da ueniam, si tibi corruptus uidebitur. Quoniam a corruptissimo exemplari transcripsit, non eum (sic) quodpiam aliud extabat unde possem libelli huius hñe copiam exemplandi et ut ex ipso salebroso aliquid tantum suggeret (suggereret) decreuit potius tamen corruptum habere quam omnino carere, sperans adhuc ab aliquo alio fortuite emergente hunc posse corrigere, ualebis si ei imprecatus non fueris.*

1375 m̄ B octobr. 19º. qñ casignorius¹ laborabat in extremis

Lesbia damnose bibens interpretatur.

Codex uarias lectiones multas habet, partim supra scriptas, partim in margine, plerasque, ut mihi cum Woelfflino et Duebnero uidetur, non solum eodem tempore, sed eadem manu exaratas. Dixi de antiquitate eius in Prolegomenon paginis xv–xx; quibus haec addo. Praepositiones casibus saepe cohaerent, ut *oratione minantium pro orationem in Antium, ale agremio inquiete atle (ad te) ingnata (in gnata) proprietate (pro pietate) inquam quam (in quemquam)*; et, quod mireris, in haud raro, nonnunquam *post e pro* ubi primae syllabae adiectiuorum uel aduerbiorum sunt ideoque sequentibus syllabis coniungendae, separatae leguntur, ut *uere gelidos in domitus pro telo in tacta in fuso in distinctis in firmis in aurata post illa in mundius in sapiens pro uer egelidos indomitus prolelo iniacta infuso indistinctis infirmis inaurata postilla inmundius insapiens* cf. *at pelenti pro atpelenti et futura pro ec futura in ambulatioque pro inambulatioque*. Codicem ipse diligenter excussi, quosdam locos etiam bis; alia, quae dubia reliqueram, postea relegerunt pro me C. D. Cobham et G. G. Markheim.

3. O. Canonicianus 30, nunc in Bibliotheca Bodleiana apud Oxonienses, exeunti saec. XIV adsignatus ab Henrico O. Coxe, uiro peritissimo codicum. Membranaceus est, scriptus 74 paginis 31 uersuum, nisi quod pagina uicesima octaua 26 tantum habet, relicto spatio quinque uersuum, ante *Collis O belliconicae*. Vltimae paginae

¹ Hic alter ex filiis fuit Mastini della Scala, tenuitque principatum Veronae mortuo fratre Cane Grandi II, annis 1359–1375.

in calce scriptum est *Finito libro referamus gracia Christo*. Plerumque mire consentit cum Sangermanensi, e. g. *Littus ut* XI. 3, *Verum istius populi* LXVII. 12, in utroque legitur, ubi ceteri codices habent *Litus ubi, Verum isti* uel *istis*. Habet haec sibi propria. Omittit XXVI. 2, LXIV. 330, 379–382, LXVI. 21 *Languidior tenera cui pendens sicula beta*, LXVIII. 16 *Iocundum cum aetas florida uer ageret*, qui duo uersus in ceteris codicibus bis leguntur, prior in loco suo et post LXIV. 386, alter in loco suo et post LXVIII. 49, in *O* semel tantum et in sede quam dixi aliena. Habet uersus 3, 4 carminis XCII *Quo signo? quia sunt totidem mea. Deprecor illam Assidue, uerum dispeream nisi amo*, qui absunt etiam a G, Lachmanno autem ab Italis ex Gellio (N. A. VI. 16) in Catullum inducti uidentur. Prima pagina praefixam habet hanc notam *℣* uersibus I. 8 *Quare tibi habe quicquid hoc libelli*, II. 7 *Et solaciolum sui doloris*, 11 *Tam gratum est mihi quam ferunt puelle*, III. 1 *lugele o ueneres cupidinesque*, 13 *At uobis male sit male tenebre*; praeterea notulas quasdam ad I. 4 *Intelligo de uirgilio et per tres cartas intelligo tres eius libros 63 bucolica. Georgica & Eneyda, I. 9 Intelligo de palade uel de musa 7 gnali* (generalis) *quae diu permanet ceu immortalis*, II. 1 *Completo prohemio opus suum inchoat quod uario metrorum genere prosequitur materia tamen fere omnis est comica ut inferius demonstratur*. Viderat hunc codicem amicus Santenii, eumque pro Santenio excusserat. Etiam nunc supersunt in codice cartae, quibus haec testatur, additque se ad Santenium nihil misisse. Hunc codicem aut antiquissimum habeo omnium qui nunc supersunt aut uno Germanensi inferiorem.

4. D. Datanus, (Diez. B. Sant. 37) olim Caroli Dati, mox N. Heinsii, postremo Santenii, cuius cum apparatu reliquo Catulliano postquam anno 1800 H. F. Diezii factus est, inter opes Diezianas in Bibliothecam Regiam Berolinensem peruenit¹. ‘Est cartaceus forma octonaria. Continet folia LXII, quorum pars longe maxima uersus uicinos singulos habet. Catullo praeposita est in foliis I–VIr Ouidii quae fertur Epistula Sapphus (heroid. XV) in folio LXII nihil scriptum praeter ultimum libri Catulliani uersum et subscriptionem, unde datanum anno 1463 exaratum esse scimus, imaginem scripturae lithographi arte expressam (sed qua caute utendum est) edidit G. Froehnerus philol. XIII. 569. datani manus prima quid scripserit saepius difficillime dignosci potest, cum correctores tres minimum fuerunt, sed ubique singulis sua tribuere nec licet nec prodest: multa eradendo mutando superscribendo pristinam scripturam mirum

¹ Schwabius p. x.

‘quantum obscurauerint¹.’ Librum summa cura scrutatus est Lachmannus, et post eum Froehnerus et Schwabius. Nullus extat codex qui tam aperte ab antiquo exemplari transcriptus fuerit, (uide Prolegomenon pp. xvii, xviii) unde orthographiae regula ex eo potissimum a me constituta est.

L. Sic dictus a Laurentio Santenio. Cartaceus est forma octonaria Saec. XV. Folia habet 50; singulae paginae uersuum plerumque sunt 25. Foliis 1—111 scripta est elegia 136 uersuum, incertum quo auctore; folio IV Catulli liber incipit. Adscriptae sunt uariae lectiones, quarum ‘alias ipse scriba cum exararet addidit, alias dubitari potest ‘utrum idem sed alio tempore atque calamo et atramento diuerso ‘usus, an alius scriba illi aetate fere aequalis adiecerit².’ Hunc cum Datano in editione sua totos exhibuit Lachmannus; collatus est etiam a Schwabio.

C. Colbertinus in Bibl. Imper. Paris. 8234, membranaceus forma quaternaria saec. XV. Folia habet 83; 1—38 continent Tibulli carmina, 38—83 Catullum. Foliis 38 in sinistra pagina incipit *Q. VALERI. CATULLI VERONENS. AD CORNEL. NEPOTEM. LIBER CARM. I* usque ad *diu ligatam*. Folia 39—60 constant paginis 27 uersuum, quae secuntur 28. Collatus est pro me accuratissime a C. D. Cobham.

A. Ambrosianus, in Bibl. Ambrosiana Mediolani M. 38. Cartaceus, foliis 53, quorum paginae singulae 22 uersus habent. Vidit eum Olgiacus anno 1603, ut testatus est ipse uel alius quispiam. Hunc ipse contuli; quaedam, de quibus incertior fueram, misit ad me, Phillippi Pusey rogatu, A. Ceriani, praepositus bibliothecae.

Hi tres codices (LCA) artissimo uinculo societatis inter se coniunguntur. Sed priorum (LC) tantum ante me editae sunt collationes; Heysius enim qui Ambrosianum uiderat, nihil ex eo uulgauit. Non de hoc dicit Vossius pp. 215, 329, 284, sed de I. 67 ut Ceriano uidetur, cuius haec uerba sunt. ‘Ex lectionibus Vossii (edit. Londin. 1684) ad Carm. 64. 194 *postportat*, ad Carm. 99. 10 *Tanquam commille spurca salua guttae*, codex Mediolanensis eius uetustissimus est ‘I. 67, qui unus sic legit ex Ambrosianis in utroque loco, nisi quod in ‘primo loco diuidit *post portat*, et in 2° *Tamq3*. Verum Carm. LXVIII ‘(Vossii p. 284) legit quidem uersum exemplaris Mediolanensis ut a ‘Vossio affertur, sed non habet in margine *Seneca suppleuit*, quam ‘notam habet minio exaratam eadem manu ac textus, non caractere ‘maiusculo, codex Ambrosianus H. 46, qui tamen non *in triuiss*

¹ Schwabius p. x.

² Ibid. p. xi.

‘sed *ex triuiis* legit, et in lectionibus duabus supra allatis discordat à codice I. 67; ita ut hunc omnino arbitrer esse codicem a Vossio dictum Mediolanensem, et hunc uirum unum cum altero codice confudisse in loco ad Carm. 68.’

B. Bononiensis, 94 Bibliothecae Monasterii quod anno 1863 S. Saluatoris fuit Bononiae. Membranaceus est, habet Catullum unum foliis 53 uersuum 25. Prima pagina leguntur XXXIV. 15—XXXV. 14 *Tu potens triuia et noto es—Dindymi dominam ex eo miselle* altera XXXV. 15—XXXVI. 7 *Ignes interiorem edunt medullam—tardipedi*, quo uocabulo clausa est necdum finita pagina: tertia prooemium Ciceronis libri De Officiis *Quamquam te, Marce fili—Quamobrem magnopere te ortal, mi Cicero, ut non solum orationes meas sed hos etiam*: quarta quaedam Latine scripta, sed ita ut non omnino legere poterim. *Iste Catullus est Francisci Barbari Veneti patricii quo a. c. v. Ianino coradino suo donatus est, cum eo prius Ianinus ab honestissimo ac clarissimo patri Donato archiepiscopo Crelensum donatus fuisset.* Quinta incipit Epigramma *Ad patriam uenio*, dein Catulli Carm. I. Initio libri legitur distichon quo Hermolai Barbari codex fuisse dicitur; in ultimo autem folio epigramma hendecasyllaborum 24, cui subscriptum est nomen *Herm. Barbari*. Post c. CXVI. 8 habet *Catulli Veronensis liber finit*; dein *Epitaphium Iulli Caesaris de puero in amne summerso*. ‘Thrax puer astricto glacie dum ludit in ‘Hebro’ κ.τ.λ. (Burm. Anthol. Lat. T. II. p. 62) tum *epitaphium Cinni equitis Romani*.

*O patriae rector Cato pectore, uiribus Hector
Heu decus antiquum uir Cinnei palma Quiritum
Ortus Roma tui locus est papia sepulchri.*

tum *Finiui anno II¹ Pontificatus Iohannis XXIII. VIII. kt Aprilis. Riualti. hieronimus Donatus patricius.* Codex est inter antiquissimos, (scriptus est enim anno 1411) sed multas passus correctiones. Et sunt non pauci loci ubi primam lectionem nullo modo licuit discernere. Has tamen plerumque dignoscere eo erat facilius, quod inter Bononiensem et Laurentianum 1 ac Vaticanum maxima est consensio. Nam in omnibus ut etiam in Parisino 8233 et Phillippensi peruersus est ordo carminum XXIV—LXII, quae sic se excipiunt XXIV. 10 *Nec seruum tamen ille habet neque arcam*, XLIV. 21 *Qui tunc uocat me cum malum librum legit* usque ad LXII. 66 *Hymen O Hymenaeae, Hymen ades o Hymenaeae*, XXV. 1 *Cinaede Talle mollior cuniculi capillo*, LXIII. 1, nisi quod Bononiensis et Phillippensis ponunt XLIV. 21 post

¹ h. e. secundo.

XXIV. 2, non post XXIV. 10. Illud etiam proprium est Bononiensis quod c. XXXIV. 15—XXXV. 14 bis habet scriptum, in loco suo et, ut dixi, in pagina prima. Contuli ipse Bononiae.

*La*¹. Laurentianus 1 in Laurentiana Bibliotheca Florentiae Plut. 33. Cod. 13. Membranaceus est, scriptus 41 foliis 29 uersuum. Post Catullum habet Persii Saturas. Nonnullas rasuras accepit, sed in uniuersum proxime accedit ad Bononiensem; quo tamen recentior est. Contuli ipse Florentiae.

V. Vaticanus 1630, 'Saec. XV ineuntis, Cartaceus in forma max. Continet octo Plauti Comoedias (Amphitruonem, Asinariam, Captiuos, Curculionem, Casinam, Cistellariam, Epidicum,) et Catulli librum, ab una omnia manu scripta. Titulos non nisi tres habet in prima pagina. In reliquis carminibus ubi quidem titulum ceteri codices habent, una linea uacua relictæ et prima primi uersus litera omissa, secunda forma maiuscula scripta est. Singulae paginae 31 uersibus spatium praebeant lineis ductis. Nonnulla correxit senior manus siue in textu suppleta siue appicta in margine.' Haec F. Vmpfenbachius, qui codicem pro me Romae excussit.

Phillipensis in Bibliotheca Thomae Phillipps 9591, cartaceus, continet Catullum ac Tibullum. Exaratus est anno 1453 ut ex subscriptione apparet in Tibulli fine addita *Tibulli poetae liber explicit IIIº Idus sextilis MºCCCCº LIIIº Coneglani mei Francisci Crobatì Veneti*. Ex eodem fonte cum Bononiensi fluxit; cum quo etiam in minimis consentit, e.g. *lacusteolae* pro *lacteolae* LV. (17.) Ipse contuli in domo Thomae Phillipps, Cheltoniae.

H. Hamburgensis, cod. Philolog. Scrin. L. 139, membranaceus forma octonaria, saec. XV. Folia habet 164. Folium in quo scripti sunt Tibulli l. 1. 1–45 periit; exinde 1–38 habent Tibullum, 39–117 Propertium, 118–163 Catullum, 164 Epigramma *Ad patriam uenio*. Singulae paginae fere semper 25 uersuum sunt. Collatus est a Schwabio, et pro me ab Hamburgensi.

*La*². Plut. 33 Codex 12 Bibl. Laurentianae. Membranaceus scriptus foliis 49, uersuum 24. Post Catullum sequitur Tibullus. Cuius in fine scriptum est *Gherardus Iohannis del Ciriagio ciuis Florentinus scripsit pro Iohanne Cosme de Medicis optimo ciue Florentino de anno MCCCCLVII de mense Iulii*. Idem scriba Memmianum (Paris. 8233) exarauit anno 1465. Nonnulla, sed pauca, habet a plerisque codicibus discrepantia. Contuli ipse Florentiae. Hic est ille quem in edit. sua Lachmannus citat Laurentianum.

Ven. Venetus in Bibliotheca S. Marci, cartaceus n. 107, class. XII,

cod. LXXX. Continet Catullum unum. Paginas habet 42 uersuum 28, nonnullas ex loco suo motas. Plerumque consentit cum Sangermanensi. Sed poenitet me quod nimis cursim tractato codice, nonnisi excerpta quaedam ex eo reportarim.

Vic. In bibliotheca publica Vicentiae. Membranaceus est paginis 50 uersuum 24. Continet Tibullum Propertium Catullum. Initio libri scriptum est *In hoc codice continentur Tibulus Catulus propertius quos ego Marcus Antonius Mauroceno transcribi curavi dum Palatii essem MCCCCLX.* Interpolationes insunt non paucae. Hunc codicem falso dixit Blumius in bibliotheca librorum manuscriptorum Italiae p. 234 scriptum anno 1360. Ipse sed parcius excerpti. Praeter hos in Museo Britannico sex sunt codices digni qui exhibeantur, qui omnes minusculis literis a me denotantur.

a. Add. Mss. 11,915, Membranaceus forma quaternaria minima; folia habet 69; singulae paginae 17 sunt uersuum. In fine scriptum est '*Scriptus completusque per me ἀπομυμνὸν τοῦ Χριστιανοῦ notarium taruisinum peccatorem et indignum famulum ὡς Χρῖ. 1460.*' Ex eodem codice ductus est ac Datanus, ad quem proxime accedit, nisi quod saepius interpolatus est. Hunc codicem maximi habeo; certissima enim prae se fert signa sinceritatis, praecipue formam literarum maiorum, et corruptiones ex antiquo exemplari ductas, numerum denique uersuum qui in utraque pagina scripti sunt, quem ad archetypi numerum proxime accedere existumo. Taruisinus ille quisquis fuit, ex codice fortasse descripsit qui in Heluetia uel in regione circa Carnicas Alpes repertus est a quo Taruisium (*Treviso*) non longe abest. Nam ut dixi Datanus et *a* non iniuria ad aliam originem uidentur referri posse ac Germanensis et ceteri codices. Hos autem a Gallico exemplari factos coniecimus. Vt ut se res habet ab eodem archetypo omnes profluxerunt.

b. Add. Mss. 12,005, cartaceus, forma oblonga productiore. Foliis 1-111 Martialis Epigrammata scripta sunt, 111^b-129 Catulli Epigrammata et poemata uaria. Desunt primae primi cuiusque uocabuli literae. Abruptus est in uersu 400 carminis LXIV *lugere*.

c. Add. Mss. 11,674. Membranaceus, Tibullum et Catullum continet.

d. Burneianus 133. Membranaceus, scriptus paginis 114 uersuum 20. Multum interpolatus est.

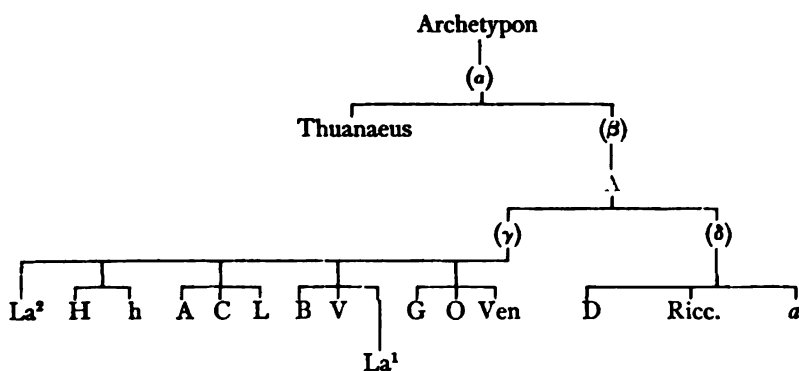
h. Harleianus 2574. Cartaceus forma octonaria crassiore. Habet folia 139; singulae paginae plerumque 30 uersus comprehendunt. Scriptus est nitidissime, manu Italica tenui ac rotundiore. Ff. 1-34

Tibullus 34^b–102^b Propertius, 103–141^b Catullus, ceteris Epigrammata et poemata uaria, Italorum praecipue saec. XV, scripta sunt.

℥². Harleianus 4094 cartaceus forma octonaria minore, foliis 139, uersuum 27. F. 1 scripta est Epistula Lent. Procli de Iesu Christo; ff. 1^b–26 Epistulae uariorum ad Guarinum; f. 27 orationes diuersorum cum carminibus nonnullis; ff. 31–81 Inuectiuum Poggii in Laur. Vallam cum eiusdem epistolis quibusdam; 82–92 Catulli Carmina nonnulla (LXI, LXII, II, X, V–IX, XI–XVII. 14). Ex antiquo libro ductus mihi uidetur.

Hi omnes saec. XV scripti sunt: ex iis, *c* ipse contuli: ceteros postquam a me excussi erant, diligentissime pro me contulit Ricardus Sims, uir inter praepositos Musei Britannici. Praeter hos sunt etiam libri quos ipse non contuli neque ab aliis curauit conferendos, nonnulla tamen ex iis citaui, ut Cuiacianus Scaligeri, Riccardianus (in bibl. Riccardiana Florentiae) cuius quaedam excerpit Lachmannus, Dresdensis quem totum exhibuit Silligius, Laurentianus³ (Plut. 36. Cod. 23), Laurentianus⁴ (Plut. 33. Cod. 71), Phillippensis² unde nonnulla in Attide excerpsti, Laudensis 78 Bibliothecae Bodleianae.

Stemma codicum.

Per A intellego communem fontem ut *D Ricc. a* ita ceterorum codicum, siue hic est codex qui ineunte saec. XIV Veronam reductus fuisse dicitur, siue duo codices, Veronensis alter, alter serius fortasse circa Carnicas Alpes repertus.

Editiones antiquae quarum in notis mentionem feci hae sunt.

1. Editio saec. XV omnium rarissima, cuius duō noui exemplaria alterum in Museo Britannico, alterum in Bibliotheca Bodleiana. Folia habet 41. In summo 1^b eadem legitur Vita Catulli quae in ed. anni 1472 quae uulgo et a me princeps dicitur. Alterum folium ab Epigrammate incipit *Ad patriam uenio*; in quadragesimo primo post uerba *Catulli Veronensis Epigrammaton Libellus explicitus est*, quae uerba supra inceptam lineam *Tamquam commicte* scripta sunt, sequitur *Registrum huius libri*. Singulae paginae plerumque 30 uersus habent. Exemplar Bodleianum cartam adfixam habet, in qua haec scripta sunt 'Ce livre semble etre un essai de l'art et appartient aux premieres années de l'impression avec des caractes romains; l'irregularité des lignes, l'inegalité des lettres, la difference que présentent les caracteres identiques, la forme des majuscules, tout montre l'enfance de l'art. La premiere edition connue de Catulle joint a Tibulle Properce et Papinius Statius est de 1472; celleci ne contient que Catulle et je ne la trouve citée dans aucun des ouvrages de bibliographie que j'ai pu consulter. Le registre qui se trouve a la 80 page prouue que le volume est complet et qu'il n'y a jamais eu de cette edition que le seul Catulle. Cette edition ne porte aucun nom de lieu, mais la fleur de lis qui se trouve peinte en or dans le Q majuscule de la premiere page pourrait faire croire que c'est une impression de Paris.' Potuit tamen Florentiae imprimi, cum Florentinorum quoque in insignibus idem flos fuerit. Merlinus Vlrico Han, inpressori Romano, tribuit; Brunetus Andreae Gallo Ferrarensi, qui hunc librum tanquam primum specimen uulgarit, mox daturus cultiorem Martialem quaeque alia prodierunt Ferrariae anno 1471. Sed Martialis, cuius exemplar exstat in bibliotheca Bodleiana, tam nitidus est et excultus ut cum hac editione Catulli uix comparandus uideatur.

Lectiones adieci quae notabiliores mihi uisae sunt.

I. 2	punice	seculo	Illuc unde	O factum male bonus
ille	passer	gemelle	castor	nam ni perualet ista nil
taceres	exfututa	pandas	quom iocosa fiebant	quomodo
se haberet	nihil neque	ipsis	nec facerent pili	cerapin
pararem	insulsa	arabasque	seu sacgas	Hoc falsum
esse putas	tricentos	ex hiberis	male perderes	nouum
est repertum	silla	litterator	false sic abibit	suphe-

num nil ueremur In festo qua libet ut libet Nunc
 unum excipio attractis pedibus Qui sunt molliculi Qui
 cum denique lombos @ Colonia uno quae cupis ponte ludere
 longo irrediuiuis bonus & ex tua uel salii uel subsalii
 Nec se subleuat Hunc quom uolo de tuo delinquere Atque
 si faceres Nemeus puer Ne finem faciam sic ut fit palini-
 cepto Idem ni facetus est & in faceto rure quom coquitis
 habietis si bene ac beate sex sestercia iuuenulorum
 mihi dedisses Quam isti obice eleuaque Quom diua mulier
 aues ostendit oscitantes satabum tynnos Que nuncis
 oribilem habite sarcinolis in talibus patet uerpa
 Facti estis hec uidebimus et feres ydoneus hec uidebis
 an purum elluatus est Hunc Gallie timet terra et britanie
 Iam prodere iam me non dubitas fallacium Neu quid
 faciant dicunt homines tute uidebas ad tua dicta ut
 dii meminerunt neptūnus O qui solutus hipsithilla neu
 libeat tibi o latona Antiquam Ambas iniciens im-
 potente amore Ham quo tempore legit indotatem Anuales
 uolusi Collisque amathunta queque et palos dyrachium
 confutuire scipionibus et quidem id dignum est semitauri
 neque elegantem arbitror parcus umber lauius acer quo-
 quid quisque minxit hoc solet sibi mane tusam defricare
 A me an illa rogate Qaulis sit . solet hec Iocundum me putat
 esse mecha turpis En negat mihi uestra olidum lupanar Sed
 non est tamen hoc satis putandum modusque nobis sabi-
 num pingnore Villa : alia quoque pectore expulsus sum
 ueretur mens peritorum ultra peccatum sed illi sextio
 Acmen sinistra ut ante Dextra sternuit approbatione mea uita
 Septimius ille sinistra ut ante Dextra sternuit approbatione bona
 profecti unum septimius Iocundus zephiri Niceque
 Pontique & Sicione famesque mendi in triuio uoratiores
 Nec unquam inde satur cor est futurum Hunc audax caueas si
 phas est nihil est suprema tintinant Ocium reges Meos
 carmina saluus Adminrās Ii magni Salipontium disertum
 Ire rustice despicere uellem sufficio seniore otho Oro si
 tibi forte non molestum est Demonstres te quesiuimus in
 minore campo summi iouis sereno Audi si ego te flagitabam
 Quendam nudum ego nunc reducite inquam En hic Sed te
 iam fere Herculis labos est tum Non custos ego fingar ille Cretum
 Non hedas ego penniferue Et languoribus acribus Audaterque

remitte crede lucet Dum nostri si es participes amoris Cris-
 santem Urbana latera gemelli utrisque Gluit malignamini
 rheni sepulchris deuoluto ex igne conderetur Nunc te
 leena supplic7 concines tremula iulia mallio Nubet
 Nutriunt in humore Ad domum hac et hac magis artis
 Est petendus Te sua si romulus parens puellulam Matris a
 gremio sue O hymeneae hymeneae hymen Nulla quid uincirier
 Auruleia Non leuis tuis in mala Deditus uir adulteria papillulis
 ad sitas Gaudeat sed abit dies Tollite o Ne nuces Ne
 petitum Que tibi sine fine seruit Rasilemque subi forem
 Aspice unius ut accubans Illi non minus ac tibi *om.* ponite
 magis adeat uiri cognite beue puellulam parthenite
 Iam uenus bona te nenu3 Inuénit pulueris etheris milia ludi
 Et ludite lubet sed inde approbat Coniugis uite bone et
 ualidam canent quo uisere parent secum ut meditata requi-
 runt uincentur amat Quare non animos Vespe7 qui celo
 ludet crudelior Hespere qui celo lucet iucundior ignis Qui natam
 possis complexu auellere matris Qui desponsa nomine eodem
 nulli contusus captus defloruit nascitur auro nulli coluere
 multi accolluere At uirgo dum intacta Cara magis uirgo nimisque
 inuisa parenti Et tu nec Non equum est pugnare *tum* Quom
 par conubium *tum* Ipse pater (*sic ed. Pr. de 1481*) parentum matri
 pars data tertia Atis celeri loca dee i uagus amns lectas
 acuto sibi pondere silices macula Hilarate heus citatisque furo-
 ribus animi Vbi uerticem suum menades iniciunt celebrare
 tripudiis animo gemens indomita iugi labante langore
 hic labellis palam sonitus adiit cybeles leonibus Agedum
 inquit ferox: nunc face furor animum¹ Faceque furoris Mea
 liber est nimis qui tua iuraque repete Face cunta sita
 decurrere puppi uertentes abiegnis Illaque atque alia in-
 censum fertur neptūnine Pharsaliam coquunt ad sedes
 quascunque nido quod dente seseque sui tum credidit esse
 cernit harena teriti strophio lactentis uicta hortinia templa
 eurote suspendit uota cortice binum Exuit illa procul
 radicibus exturbata lateque cominus omnia frangit Quae mi-
 sera ignara dea non prodita leta dulci deuictā Vnde acie

¹ Fortasse ex *animet* corruptum, quod nunc Lachmanniano *agit* praetulerim.
 Simili modo dixit de leone Nemeaeo scriptor carminis *de laudibus Herculis* plerumque
 Claudiano tributi u. 91 *In noua sanguineos animasti uulnera rictus.*

pelagi vastos protenderet estus percurrere in undas abductam
 perfide mihi non hoc miseram Qui dum aliquid p̄gestat
 ab ip̄a exput undis Que sirus q̄ uasta Purpureane
 utinam nec tempore primo secropie quesisset sedibus Idme-
 neosne consolor uentis incuruans nullo lictus qualis
 solam funestent Quem modo tunc Sospitem et ereptum
 quom crederet eger complexus feruida ȳt, nūdum
 sociata obscura dicet flamina nubes contollens lumina
 Que tamen aspectans accedens mesta tyaso Quantum
 serpeibus Plangebant alii cereti sublimina solis de-
 menti leuiterque sonant A se quisque parit flores Mi-
 nosim Nonacrias lentaque sorore uestitum fronde
 natis Pallada Is corpus undique quest, purpurea
 ext̄ixerat hora Dextra equabat morsa leni fuerant ca-
 dentis cum clarisona Carmina pfidie Epitalamium The-
 tidis et Pelei Decus (*om.* O) Nulla domus—fusi *om.* preuertit
 tenero teucris in cinerem precernēs prosternēs corpora
 madescent optantes animi *post* 386 Languidior tenera
 cui pendēs sicala beta ꝑcumbere currus ꝑnasi seuocat
 et dulces musarum Mens hominum tua uerba loquen-
 tem at certe legam Daulias gemens prothei Nec
 Hinc manat nate opscuretur ceteris sydera sublimia
 saxa flegans giro deuoret celesti munere Ebores niseo
 Vastum iter ad iuerint Iuisente Et tu non Sed fratris
 nunc toto atque ego certe & parua magnanimam quod
 non fortior aut sit alis Si reditum audissetis aut prupere
 cumque iuuentus ac ferri frangere asinoes claridos ales equos
 famulumque Gracia canopice Ni dii ibi uario ne solum sub
 limite celi Viridulum a fluctu templa diane iusta licaonia
 Lux aut cane thet̄ii restituo affore semper Abfore optato quem
 iunxit unanimos detecta Illius mala dona leuis bibat
 festis numinibus uestris non esse tuū me ydrunti fulgere
 oromenon cui credita nunc sum Verum huius populi
 ianua q̄ reficit Nusquam se nate uiolasse tecto flagrabat
 Et querendus z unde narrans m̄ixerat domini lumen
 abesse sed hec audiui solam consiliis mittis epistolium
 Naufragum ingnota incōmoda mali turpe Catullo tepafecit
 Id mali magis miserum est mulits noli satis ingenio
 q̄ fallius certa loquatur anus Omnibus inque locis celebretur
 fama sepulti Noctescatque oetheis mausia termopylis

malula fletu Cessaret Leuibus implorata manlius
 auxilium Prothesilaeam laodomia ramnusia Quis te-
 mere ieuna deficeret nouum Non tum helene raptu
 primores achiuorum europe asieque Que uetat id Que
 nunc tam simul undique Quod tibi tum casu cylenum
 cesi tereretur Qui diuum domitum neque tonsa carum et
 cano uoltarium tu horum e flauo Qua circumcursans huc illuc
 flagrantem quotidiana Atque nec diuis homines componere equum
 est dextra Fragrantem id datur unis Quem lapide illa dies
 candidiore notat ipsa in qua que uiua Nescit amare
 labefactos pro luciduli que tibi fertur Si qua uiro bello
 aliquam merito secet Multo ita me dii ament Quis potis
 est amate iniuria quicquam bene uelle mereri benignae
 Imo etiam tedet stetque magisque magis amicum hab (*sic*) Lelius
 obiurgia flere despuir Vc ē mēs uelle q̄rarq; tot tibi manent in
 iam te cur Quin tu animo affirmas atque istictoque Seu mihi
 subrepens imos ut corpore in artus z totum hunc deponere
 Surrepti mi Mi misero Arripuisti Vite heu henu ostre pectus
 amicie quis sis te famulosque tuos quid nunquam lesbia
 malit natorum cum exis et tenta Ille te mulso seu
 quod carius cōmoda comoda insidias acrius insidias
 ei est aufertur arctius ionios esse sed ionios expte re-
 perta Proruit quid non sinit Et quid desinat esse
 mater sit macer Nascatur magn, Nam mag^t Con-
 stanterque putarem Haud posse turpi me (dispeream) nisi amat.
 Quo signo—nisi amo *om.* nImmium studeo tibi cesar uelle pla-
 cere Ne si orē utrum sis saluus an alter homo Smyrna Sa-
 trachi portus Smyrnam in cana peruoluit morientis
 sint cordi monumenta laboris enthimaco dolori est Mundius
 hoc nihil ē nobisque immundius illud ē hic dentis sesquipedalis
 ploxiomo mingentis carnifici In te si inquam quid uicti
 Ista tñ lingua trepidas carpatinas efficias ambrosia
 Verum id non nostre demere Abstersi guttis ueronensium
 depereat Nunc tamen interea prisco de more tristi munere
 redde mihi decem est quis mimi cum caupone
 pipleū ascendere furciliis obello fI quicquam cupido
 optantique et obtigit unq̄ magis ē me fIc hominum arbitrio
 populari exerta Alterum hoc Aufilene bone inimica
 promissa tota contenta ē uiuere laus ē efficere ex
 patruo Multus homo ē naso neque tecū ml'tus hō sed Descendit

naso multus es & patiens Mecilia Singula falsus qui
 quot contendo sit dines instar potesset tot modo
 ipse z bactiade Qui te Telis infestum minere nosque
 caput hinc ualuisse euitamus amicta tu dātes

Tituli.

II Fletus passeris Lesbie IV De phaselo V Ad Lesbiam
 VI Ad Flauium VII Ad Lesbiam VIII Ad seipsum IX Ad
 Verannum XI Ad Furium & Aurelium XII Ad Marcinuz
 Asinium XIII Ad Fabullum XIV Ad Galium poetam
 XV Ad Aurelium XVI Ad Aurelium & furium XVII Ad
 Amicum XXI Ad Aurelium XXII Ad Varum XXIII Ad
 Furium XXIV Ad Amicum XXV Ad Tatum XXVI
 Ad Furium XXVII Ad pincernam suam XXVIII Ad Vera-
 nium & Fabullum XXIX Ad Romulum Catamitum XXX Ad
 Alphenum XXXI Ad Sirmium insulam XXXII Ad Ipsithilaz
 XXXIII Ad Vibennium patrem & filium XXXIV Carmen Diane
 Inlaudes XXXV Ad Ceciliū iubet libellū loq. XXXVI Inuehit
 Inuolusiū poetā XXXVII Ad Contubernales *post* semitauri mech
 Ad Egnatium celtiberum XL Ad ravidum XLIII De amica
 Formiani eadem XLIV Ad fundum XLV Scribit amores
 Septimii & acmes XLVI Ad seipsum epigrama XLVII De
 mendo & pisone corruptoribus XLVIII Ad iuuentum puerum
 XLIX Ad Marcum Tullium Ciceronē L Ad Licinium LI Ad
 Lesbiaz LII In nouium LV Ad Camerium LVI Ad Ca-
 tonem LVII Ad Celium de Lesbia sua LVIII In Rufum
 LXI Epithalamium Lulie z Mallii LXII Epithalamium LXIII
 De Berecinthia et ati LXIV Argonautica LXV Ad Ortalem
 LXVIII Ad Mallium LXIX In Rufum LXXII Ad Lesbiam
 LXXIV Ad Lelium LXXV Ad Lesbiam LXXVII Ad Ruffum
 LXXX Ad Gellium LXXXI Ad iuuentium LXXXII Ad
 quintium LXXXIII Ad Mullum LXXXV De Quinta
 LXXXVIII Ad Gelium: LXXXIX Idem ad Gellium XCII
 De Lesbia XCIII In Cesarem XCVI Ad caluum XCIX
 Ad Iuuentium C In Celium & Quintium CI Fletus de
 amore (*sic*) fratris CII Ad Cornelium CIII Ad quendam
 CIV Ad Quendam CV De eius Mentula CVI De Obello
 puero CVII Ad Lesbiam CVIII In quendam CIX Ad

Lesbiam CX Ad Aufilenam CXI Ad Aufilenam CXII
 In Nasonem CXIII De Cinna CXIV De Salio firmano
 CXVI Ad Gellium.

2. Ed. Pr. Huius in Anglia duo uidi exemplaria, alterum in Museo Britannico, alterum in Bibliotheca Bodleiana. Libri forma quaternaria est. Prius exemplar habet foliis 186 Catullum Tibullum Propertium Statii Siluas, deinde in fine uoluminis haec '*Tabula librorum qui sunt in presenti uolumine. | Albius Tibullus elegiae Scriptor optimus. | Aurelius Propertius Beuanus. | Clarissimi poetæ Catulli Veronensis Epigrāma. | Pub. Papinus. Statius Syluarum. | M.CCCC.LXXII.*' Folii primi in summa secunda pagina (prima uacua est) scriptum est

uAleri⁹ Catull⁹ scriptor lyric⁹ Veronē nascitur Olympiade. C. LXIII. Anno ante natum Salustium Crispum. Diris Marii Sylleg: tēporibus. Quo die Plotinus latinā rhetoricā primus Romē docere coepit. Amavit hic Puellam primariam Clodiā: quam lesbiā suo appellat in carmine. Lasciuuscul⁹ fuit et sua tempestate pares paucos in dicēdo frenata oratione: superiorem habuit neminem. in iocis Apprime lepidus in Seriis uero grauissimus extitit erotica scripsit & Epithalamiū in manlium. Anno uero etatis suę. xxx. Romē moritur Elatus moerore publico.

In summo folio II° '*Hextichum Guarini Veronensis Oratoris Clarissimi. In libellum Valerii Catulli eius conciuis' aD patriam uenio &c* tum '*Val. Catulli Veronensis Poetę Cl. Liber Ad Cornelium Gallum.*' q *Voi dono lepidum nouum libellum &c.* Carmina Catulli in priore pagina folii xxxv finiuntur his uerbis '*Catulli Veronensis Epigrammaton Libellus Explicitus est.*'

Alterum exemplar quo constanter usus sum habet foliis 30 Tibullum, dein uno interposito folio foliis 35 Catullum. Caret Propertio Statii Siluis, inscriptione ad calcem '*Tabula librorum*' &c. Hinc suspiceris quatuor poetas singillatim simul et coniunctos in uno uolumine prodiisse, temporis autem notam non adiectam fuisse nisi ubi coniuncti legerentur.

3. Editio Parmensis anni 1473. Forma quaternaria. Folii 35 habet Catullum. Primo folio summo VAL. CATVLLI VERONENSIS POETAE DOCTISSIMI LIBER. AD CORNELIVM GALLVM INCIPIT. In imo folio 35° post *Affixus nobis tu dabe supplicium* additum est *Catulli Vueronēsis epigrāmaton libellus expliit*

Secuntur foliis 61 Statii Siluae, quarum exordium hoc est P. PAPINI STATII SVRCVLI SILVARVM LIBER PRIMVS, ultimus uersus *Risus et a nostro ueniebant gaudia uultu*, post quem stant haec uerba *P. Papinii Statii liber qnt^o expliciit: quāq̃ nō desint qui uelūt epistolam: quae scribit Abascantio Priscille marito nō esse principiū qnti: sed iterpositā ī quarto: & syluas solū in libros quatuor esse diuisas. Quod quidem cōstare uidet^r ex his uerbis poetae. Quare plura ī quarto sylua^R: q̃ ī priorib^o Correctū p. d. frāciscū puteolanū: & uere ultra impressionē uenetis factū ī. iii. milib^o locis emēdatū. f. Catullū: & Syluas: ut tu lector ābōb^o exēplarib^o experiri poteris: ita q̃ nullo mō itelligi possūt: & cātera. Impressum Parmae per me Stephanū Corallū. Anno Christi. M.cccclxxiii. secūdo cal'. Septembris: Singulae paginae uersuum sunt 34.*

4. Editio Veneta 1475. Habet Catullum Tibullum Propertium Statii Siluas. Vbiq̃e fere consentit cum ed. Princeps.

5. Editio 1481 Calpurnii. Habet Catullum Tib. Prop. Stat. Siluas quarum post ultimum uersum additum est .P. PAPINII STATII SYLVARVM LIBER VLTIMVS EXPLICIT .M.CCCCLXXXI.

Actum Vincentiae per magistrum Iouannem renensem & Dionysium Berthochum.

Tum *Carmen Ioannis Calphurnii poetae Clarissimi ad Ioannē Inderbachii Pontificē Tridētinū de laudibus eius & de interitu Beati Simonis infantis a Iudeis mactati.*

Calpurnius de sua editione haec dicit in praefatione ad Hermolaum Barbarum, se cum percurrere coepisset id opus quod Venetiis impressum contineret Catullum Tibullum Propertium & Syluas: idque tot mendis refertum deprendisset ut longe plura essent uitiosa et deprauata quam quae emendata, confestim conuenisse nonnullos impressores et eos cohortatum ut iterum id opus inprimerent sua correctione. Posse igitur gloriari se non id emendasse sed fere totum exscripsisse. Sed impressores plerumque uel inuertisse syllabas aut aliquas omisisse litteras uel addidisse quod relinquendum esset sicut eo loco Catulli famesque mundi ubi ipse Memi emendasset, utramque dictionem impressisse, et in eo carmine Deprendi modo pupullum puellae, pupullum omisisse, et in eo uersu, Diuerse uariae uiae reportant, uiae reliquissae.

6. Editio Parthenii 1486. In fine habet *Brixiae Impressum per Boninum de Boninis de Ragusia .M.CCCC.LXXXVI. XI. Kal. Maias.*

7. Editio Palladii 1500.

8. Editio Alexandri Guarini, Venetiis 1521. Huius exemplar quod est in Bibliotheca Collegii Trinitatis apud Cantabrigienses, H. A. I. Munro commodandum mihi et inspiciendum curauit: ipse postea emi alterum exemplar, quod olim fuerat E. Mitscherlichii.

9. Editio omnium longè rarissima Hieronymi Auanti Venetiis circa 1534-1540, cuius quod unicum creditur extare exemplar copiis Bibliothecae Bodleianae hoc ipso anno accessit.

Liber in fronte sic descriptus est CATVLLVS, TIBVLLVS, PROP-
PERTIVS. GALLVS RESTITVTI PER HIERONYMV
AVANCIVM, CARDINALI FARNESIO DICANTVR.

Dictiones emendatę habent primas litteras maiusculas.

Quod ab aliis fit in nominibus tantum propriis.

Infra tabula quadrata pueri imaginem continens cuius sublata dextra ramum tenet, sinistra in trunco arboris innititur. Circumscripta sunt a sinistro latere οὐ μετὰ πολὺ, supra σύν Θεῷ, a dextra ἀνὴρ ἐσόμενος, infra Ἀρχὴ τὸ ἥμισυ πάντος. Vnde a Ricardo Heber uiro doctissimo librorum cuius olim fuit eadem colligitur esse de qua in Bibliothecae p. 327 b ed. 1545 Conradus Gesner hanc mentionem fecit *Hieronymus Auantius poetas quosdam restituit nempe Catullum Tibullum Propertium qui Venetiis apud Trincauellum nuper impressi sunt*. Nam tabula quadrata cum puero Trincauelli insigne fuit. Ex Praefatione cui prae-positum est D. ALEXANDRO FARNESIO CARDINALI FELICISSIMO, HIERONYMVS AVANCIVS VERONENSIS DEI GRATIAM, haec excerpti. *Durus atque etiam ingratus sim nisi . . . exulsem. Primum q̄ obuiis supremorum Antistitum suffragiis Alexander Farnesius olim Hostien. Cardinalis, iam PAVLVS. III Maximus Pontifex Apostolicae Sedis Maiestatem suis uirtutibus illustret . . . Deinde q̄ non ita multo post iidem purpurati Patres te Christiani Cardinis custodem libentissime declararint. Ac iam nemo sit qui te tantę dignitati parem fore non uideat ac laetetur Dum Orienti tuae felicitati cupio Emancipari, turpe ac prope nephas duxi, si meam erga te obseruantiam sine aliquo munusculo ostenderem. Proinde cum a Latino Iuuenale Clientium uestrorum fidissimo, & perpetuo uirtutum uestrarum precone, Te multa illustrium poetarum lectione delectari, atque ex his quasi ingeniosam Apem e florentibus pratis pulcherrima quaeque decerpere cognouissem. Tibi doctum Catullum, Cultum Tibullum, & Vehementem Propertium per me solertius emendatos nuncupatim dicaui. Addit se ab*

auo Farnesii (Paulo III) *quem quasi Aristarchum et Phyletam annotationum suarum Censorem delegisset* quippe quo nemo in hac re Aptior iudex esset iampridem *eleganti Epistola* rogatum ut *Latinos poetas diligentius recognitos publicaret, sed dum editionem differt et rem tanti uiri iudicio subiiciendam diligentius tractat ac retractat, illum ad moderandam Ecclesiam auocatum fuisse, se iam importunum uideri posse, si illius curam ad haec reuocare audeat. Tres itaque lectos poetas (nisi inuentionibus meis nimis faueo) saniores iam & expolitiore tibi dedico ac commendando. Quos si benigna (ut opto) fronte excoeperis, Alios deinceps mittam*

Post singulos Poetas, ipsorum Vitas inspicito.

Hinc cum Paulus III Papa creatus sit anno 1534, haec autem praefatio non multo post scripta uideatur, annis circa 1534-1540 liber editus colligitur.

Folia habet 48. I Frontem, II III Praefationem, IV^a *Errores licet Obuii Impressorum* (nouem lineis impressi), V^a VALERII CATVLLI VERONENSIS AD CORNELIVM NEPOTEM LIBELLVS. XLV^b *Catulli Vita per Crinitum*¹, XLVII^b *Versus Doctissimi Io. Franc. Buranae Veronensis ad Hieronymum Au. 'Censuram magni laudarunt prisca Cynethi' &c.* XLVIII^a *Versus Hieronymi Bononii Taruisini. 'Delituit dudum tenebrosa nocte Catullus' &c.* tum *Benedicti Pampinei. 'Ducile Gardenses Choreas nunc ducite nymphae' &c.*

Caret Tibullo Propertio Gallo quam ob causam nescitur, ut etiam cur unicum extet exemplar. Dicit enim R. Heber alterum se nusquam aut uidisse aut in ullo Catalogo uel libro bibliographico nisi Gesneri nominatum inuenisse; idem censet cetera aut incendio periisse; aut cum Auantius librum suum imperfectum reliquisset, non prodiisse nisi unum quod tanquam tabula ex naufragio superasset. Hoc ideo non uerum putarim quod, ut nihil dicam de Statio ac Scaligero, et Muretus et Casaubonus uel is qui notas scripsit in margine ed. Bodleianae Casauboni habitas, toties ea exhibent quae in hac una editione reperiuntur ante Muretinam, ut librum iis praesto fuisse magno pignore contenderim. Idem monstrant etiam Gesneri uerba, cui liber integer h. e. adiectis Tibullo Propertio Gallo in manibus fuisse uideatur. Huius scripturam cum Aldinis 1502 et 1515 comparatam operae pretium habui hic subicere.

¹ Petrus Crinitus scripsit libris quinque Vitas Poetarum Latinorum; quorum praefationi annus 1505, quinto in fine subscriptus est 1511.

- I. 8 Quare habe Hoc tibi quicquid est libelli
Qualecunque Quod est: Virum per Ora
- II. 7 Et solatiolum
8 Et tum grauis acquiesset
10 Est tristeis
- III. 10 Pipebat usque
12 Illud
14 Horci
18 TVrbiduli Tument
- IV. 3 Volantis Alitis
24 NOuissimo
- V. 11 ne Sciantur
- VI. 7 Nequaquam
12 Nam Ni Te Pudet: ista Nil Taceres
Cur non tam latera exfututa pandas
Et quicquid facias ineptiarum.
- X. 7 NAM Bithynia
8 Et quo tum
19 Male incidisset
33 Mala et Nimis molesta es
- XI. 21 Speret uelut ante amorem
- XIV. 17 Lux Erit
- XVII. 1 O Colonia quem cupis
2 En salire paratum habes
6 suscipiantur
19 ligeris separata (Ligeris *Muretus*)
24 Si Pote Stolidis (Si pote stolidum *Victorius*)
- XXI. 11 Iam meus
- XXII. 9 Haec cum Legit, tum
- XXIII. 17 Est pituita Nulla nasi
- XXIV. 7 Cui nil est.
- XXV. 2 Vluulaque mollicella
- XXVII. 5 (quod Iubet)
- XXIX. 8 anne Adonius (Adoneus *Statius*)
17 Paterna prima (prima *Turnebus*)
Timentque Galliae Hunc, timent Britanniae
(Timentque Galliae hunc, timet Britannia *Turnebus*)
- XXX. 6 (dic) (*Muretus*)
7 animam tradere me Tibi

- XXXI. 3 Ferit Vtroque
 13 uosque limpidi
- XXXIV. 3 Dianam pueri integri (*hic primum impressum*)
- XXXVI. 9 Et Hoc
- XXXIX. 9 Quare monendus Est mihi. Bone Egnati (*Muretus*)
- XL. 1 Raude
 6 QVa uis?
- XLI. 3 turpidulo XLII cum XLI coniungitur
- XLII. 4 Nostra
- XLIV. 6 FVgi
 15 ocymoque
- XLVII. 4 Verus (*Casaubonus*)
 5 Sumptuosa (*Casaubonus*)
- L. 3 delicatis.
 18 Nunc audax Lachrymas precesque nostras
 Reponat
 Plateis
- LV. 4
- LVI. 1, 3 Coto
- LVII. 9 Riuales socii (*socii Muretus*)
- LXI. 20 NVbat
 22 Myrtus Agria
 46 optimis
 47 Est Petendus
 48 Quem Colant (*Bentleius*)
 51 Te Si uis
 56 Tu Feri In Iuuenis
 (79) Tardat ingenuus Puer (*Puer Casaubonus*)
 (80) Quae
 (102) Lenta quin (*Muretus*)
 (107) O cubile quot Omine
 Candido, Et Pede Lacteo
 Quae tibi ueniunt bona?
 Gaudeas. Sed abit dies.
 Prodeas noua nupta.
 (115) uenite (*Casaubonus*)
 (116) Ite
 (156) Annuet
 (171) Penita est magis
 (199) aridae (*Casaubonus*)

- LXII. 15 Dimisimus (*Pleitnerus*)
 32 È Nostris
Tum Desunt aliqui uersus
 (63) Tertia Pars patri, pars est data tertia Matri
 (*Froehlichius Haupt.*)
- LXIII. 4 Stimulatus Ibi (*Bentleius*)
 5 Diuellit ille acuto sibi Pondera silice (*Deuellit Froehl.*)
 8 Breue Crotalum (*Crotalum Ahhwardtus*)
 11 Fremebunda
 14 Velut Exilia Loca
 18 Hilarate Herae Excitatis
 31 Animi egens (*Stattius*)
 34 Pede propere (*Bentleius*)
 37 Labore Nantes
 39 Ortus Aureus sol
 49 Patriam allocuta Mesta Est Ita Voce miseriter (*Muretus*)
 54 Et Earum Ad Omnia Irem (*Ahhwardtus*)
 62 ¹QVonam Vetus figura est? quo uigor abiit?
 Ego Vir eram ego
 68 Egone Et (*Nobbius*)
- LXIV. 13 TOrtaque (*Muretus*)
 21 Sanxit
 25 Eximie tedis
 31 Qui, simul
 34 Dona ferunt, prae se
 75 Attigit Inusi (? inuisi sic *Heinsius*)
 77 Androgenoeae
 80 Augusta (*Scaliger*)
 94 Heu Miserae exagitans in Miti (in miti *Casaubonus*)
 96 Quaeque regis Golgos
 102 Appeteret
 106 Nutanti Vertice (*Casaubonus*)
 109 lateque et comminus Oboia frangit
 110 Taurum (*Casaubonus*)
 119 Quae Misera gnatae fleret deperdita Luctu
 143 Nunc iam
 176 Consilia In nostris Requiescet
 178 agurgite lato

¹ Quod sic correxit in pagina post Praefationem VBinam uetus figura est mea?

- 179 Discernens Patriam truculentum diuidit aequor (*Muretus*)
 180 quem Ne
 183 Qui Fugit Incuruans Lentos In
 184 Littus, Nullo
 196 Nunc Misera (*Spengelius*)
 212 Castae cum moenia
 214 Complexu
 237 fors prospera (*Dousa f.*)
 243 Infecti
 263 MVltis Raucisonis efflabant Cornua Bombos (*sic, sed
 in pagina post Praefationem ubi additi sunt errores inter
 cetera est Raucisonis*)
 270 procliuas incidat undas (*sed uidetur esse
 erratum*)
 275 Variantes (*Casaubonus*)
 288 Non Vacuus
 300 Montis Ithini
 307 Vestis
 308 Purpurea Talos Incinxerat Ora
 311 Amictam
 313 Prona
 324 Emathiae Tutamen Opis
 327 Subtemina
 330 Quae tibi Flexanimae Veneris mentis pfundat amorē
 (*sic, sed Veneris est inter errata*)
 350 Cum Tremulo Incanos
 353 Praecernens
 363 Cum Terrae
 387 Renidens
 390 È uertice
 402 Poteretur (*Muretus*)
 LXV. 8 Obtegit
 12 Canam
 14 Ityos
 LXVI. 25 At Te ego certe (*Vossius*)
 29 Sed Tu
 33 Praecunctis pro dulci
 43 Maximū in oris
 48 Telorum omne genus

- 56 Caro
 59 Scilicet Haec uario Ne Sola in Lumine caeli
 70 Luce Tamen canae Tethyi restitutor
 73 Diuis
 74 Vere
 78 Vnguentorum
 84 Foedat
 85 Illius Aura leuis dona & bibat Arida puluis
 91 non Monstres esse Tui me
 92 Affice (*Scaliger*)
 93 Retinent
 94 Proximus Hydrochoi fulgeat Erigone
 LXVII. 17 Quid Possim
 18 Nos uolumus uobis dicere. Cat. Ne dubita
 32 Chineae supposita speculae
 33 Praecurrit Mela (praecurrit *Cluuerius*)
 34 Tuae (*Scaliger*)
 LXVIII. (54) Manlia (*Turnebus*)
 (56) Cessarent Neque Tristi
 (71) Tuto
 (74) laudamia
 (75) Accepta frustra Cum nondum
 (76) Conciliasset
 (81) Noui (*Muretus*)
 (99) Sepultum
 (102) Deos
 (118) Quod diuum dominum (*sic Ald. I.*)
 (128) Quam quae (*Vossius*)
 (141) Componere Phas Est
 (145) nigra
 (151) Nostrum
 (153) Addant
 (157) Praecipue nobis Terram dedit, a quo
 (158) Sunt primo nobis omina¹ nata bona
 LXIX. 3 Non Vllam auratae
 10 Fugiant (*Heinsius*)
 LXXI. 1 Si quam Iure bono sacer Alarum obruit hircus

¹ In erratis correctum omnia.

- LXXII. 6 Multo Mi Tamen Es
 7 Qui Pote Nā Est inquis
Post LXXII sequuntur Odi et amo (LXXXV) tum LXXV, LXXIII,
 LXXVI, LXXIV, LXXX, LXXVII, LXXVIII *cum versibus*
 Sed nunc id doleo—anus, LXXIX.
- LXXV. 2 Tuo
 LXXIII. 4 Prodest imo etiam taedet obestque magis (Guyetus)
 14 Si lubet Efficies
 LXXIX. 4 Notorum (Scaliger)
 LXXX. 8 Ilia Te Emulso Labra Notare Sero (sic Casaubonus
nisi quod habet mulso)
 LXXXI. 6 Ah nescis (Fruterius)
 LXXXII. 3 Eripere Hei noli
 4 Si quid (Statius)
 LXXXVI. 2 hæc Ergo
 LXXXVII. 3 In foedere
 XCI. 2 hoc nostro Hoc
 3 QVin te cognossem bene, constanterque putarem
 4 Haud posse a turpi mentem inhibere probro
 5 Sed quod Nec
 6 me cuius
 XCII. 3 Cui quasi ego Haec eadem totidem mox deprecor illi
 XCVI. 4 Amissas (Statius)
 XCVII. 2 Vtrumne os an culum (Muretus)
 3 Mundius hoc nihil est, nihil est immundius illo
 9 Hic futuit Mulas et se facit Inde uenustum
 10 Aequæ Asinus
 XCVIII. 4 Trepidat lingere Cercolipas
 XCIX. 4 Hora
 8 Guttis abstersisti (Muretus)
 9 Contactum
 13 Ambrosio
 C. 6 Perspecta Exigit Hoc
 CI. 2 ADueni (Statius)
 6 Hei Misero (nescio quis ap. Statium)
 7 Haec tamen prisco quæ more
 CII. 1 Tacite
 3 Me Me Illo tibi

- CVII. 1 cupidoque optandique obtigit unquam Et (*in erratis*
corr. optantique)
 2 Insperanti
 3 Et carius
 6 O Lux Cara magis
 7 aut magis hac quid
 8 Optandum In uita
 In Conium
- CVIII. 1 Si Coni arbitrio populi tua cana senectus
- CIX. 5 Producere
- CX. 2 Cum facere
 4 Quod Non das Et Fers Turpe (*turpe Froehlichius*)
 7 Inficitur Vitio
- CXI. 2 Laus In Nuptarum Laudibus eximia est
- CXIII. 2 Moechilia, At
- CXV. 1 Mentula habet Noster (*Muretus*)
 7 Ipse Est Maximus Horum
 8 Non homo, sed uere est Mentula magnanimis.
- CXVI. 1 Studiose animo Et
 3 Quis te lenirem, Nostris ne conarere
 4 Infestum Telis Mittere musca Caput.

Ceterae Editiones quarum constanter in notis mentionem feci hae fere sunt.

Aldina I. Venetiis 1502. Ald. II. Venetiis 1515.

Iuntina Florentiae 1503.

Colinaei Parisiis 1529 et 1543.

Mureti Venetiis 1554, postea saepius repetita.

Statii Venetiis 1566.

Scaligeri Parisiis 1577, Antuerpiae 1582, Heidelbergae 1600.

Passeratii Paris. 1608.

Isaaci Vossii Londini 1684.

Cantabrigiensis 1702.

Vulpri Patau 1710, 1737.

Conradini de Allio Ven. 1738.

Doeringii Lips. 1788, postea saepius impressa.

Silligii Gottingae 1823.

Lachmanni Berolini 1829, ed. II. 1861.

Hauptii Berolini 1853.

Rosbachii Lipsiae 1854, ed. II. 1860.

Heysii Berolini 1855. Editio cum interpretatione Germanica.
 Schwabii Gissae 1866. Eiusdem Quaest. Catullianae Gissae 1862.
 Westphalii Catulli carmina cum interpretatione Germanica Vratislaviae 1865.

Praeterea in usu mihi fuerunt.

Auantii emendationes in Catullum anno 1494 primum editae, mox in
 ed. Palladii 1500.

Bentleii coniecturae ad fragmenta elegiae Callimachiae in ed. Callimachi
 Graeuiana 1697 primum editae; eiusdem extant notae quaedam in mar-
 gine editionis Vossianae in Museo Britannico seruatae.

Bergkii coniecturae in editione Rossbachii.

Bernardi Pisani notae scriptae in margine edit. Vicentinae 1481 in biblio-
 theca Magliabecchiana Florentina seruatae.

Boehmii Quaestiones Catullianae Bonnae 1862.

Brunerus (Eduardus á) De ordine et temporibus carminum Catulli in Actis
 Societatis Fennicae 1863.

Canteri coniecturae in Nouis Lectionibus Antuerpiae 1571.

Casauboni manu scriptae emendationes in editione Mureti 1554.

Dousae Patris Praeidea pro Catullo Antuerpiae 1582.

Dousae Filii coniectanea et notae in Catullum Lugduni 1592.

Frankius de Artificiosa Carm. Catull. Compositione Berolini 1865.

Fritzii recensio c. LXIV Program. Gymn. Halberstadiensis 1863.

Froehlichii Vorschläge zur berichtigung des textes in Commentario Class.
 philologico Academiae Monacensis V. part III. pp. 233-275. Monachii
 1849.

Froehneri Controuersien zur textes geschichte des Catullus in Philol. XIV.
 pp. 568-585.

Girardi coniecturae in Ind. Scholar. Halensj 1863, 4.

Fr. Haasii Miscellanea Philologica Vratislaviae 1861.

Handii Obseruationum Criticarum specimen Lipsiae 1809. Legitur in fine
 editionis Doeringianae. Quaestiones Catullianae Ienae 1849. Catulli
 c. LV in antiquam formam restitutum Ienae 1848.

Hauptii Quaestiones Catullianae Lips. 1837. Obseruationes Criticae Lips.
 1841.

N. Heinsii Aduersariorum libri IV, in iis ad Catullum Harlingae 1742.

Huschki Analecta literaria Lips. 1826.

Klotzii Emendationes Catullianae Lips. 1859.

Kraftii recensio c. LXIV.

Landori (Gualteri S.) Recensio ed. Doering. in Anglica Censur. Trimestri
 Libror. Externor. XXIX. 329-369.

Leutschii Censura edd. Heysianae et Rossbachianae in Nunt. Erudit. Got-
 ting. a. 1855, pp. 1961-2002.

Marcilii Asterismi primum impressi in ed. Paris. 1604, postea in ed.
 Graeuii 1680.

Martin Theodore Catullus translated into English Verse London 1861.

- Meleagri (h. e. Balthazari Venatoris) Spicilegium in edit. Liuiinei et Gebhardi Francofurtæ 1621.
- Mitscherlichii Lectiones in Catullum et Propertium Gottingæ 1786.
- Orellii Eclog. Poet. Latinorum Turici 1833.
- Pleitneri Des Catullus Epigramme an und über Iulius Caesar und Mamurra Speier 1849. Des Catullus hochzeitgesänge kritisch behandelt Dillingæ 1858.
- Pohlîi Specimen lectionum Catullianarum Euskirchenæ 1862. Catulli c. XXIX tractatum Sigmaringæ 1866.
- Ribbeckii C. Valerius Catullus Eine literar-historische Skizze Kiel 1863.
- Ritschelii coniecturæ in Indice Lect. Hibern. 1857.
- Santenii Catulli Elegia ad Manlium Lugd. 1788.
- Schraderi Observationum liber Franequæræ 1761. Liber Emendationum Leouardiae 1776.
- Silligii Epistola Critica Lips. 1822.
- Spengelii Specimen lectionum in Catulli Carmina Monachii 1827. Legitur in Seebodii Archiu. Philol. III. 4, pp. 93-127.
- Valckenaeri Callimachi Elegiarum fragmenta cum elegia Catulli Callimachea Lugduni 1799.
- Vschneri Katull's Gedichte Berlin 1866.

CATVLLI VERONENSIS LIBER.

Versus Domini Beneuenui de Campexanis de Vicencia de
resurrectione Catulli poetae Veronensis.

Ad patriam uenio longis a finibus exul,
Causa mei reditus compatriota fuit.
Scilicet a calamis tribuit cui Francia nomen;
Quique notat turbae praetereuntis iter.
Quo licet ingenio uestrum celebrate Catullum, 5
Quoius sub modio clausa papyrus erat.

De hoc epigrammate dixi in Prolegomenis, pp. xii-xv. Extat in fine Germanensis, (ubi praefixa sunt uerba Versus—Veronensis,) Hamburgensis, Harleiani¹ (b) et eius quem in hac editione uocaui c; habent id in initio Bononiensis, Laurentianus¹, Vaticanus (BLa¹V), duo codices Musei Britannici (a, b), tres Parisini (7989, 8233, 7990). In V dicitur Epitaphium Catulli; in Parisino 7989 (P¹) Versus Catulli prohemiales; Parisinus 7990 (P²) editio habita Parisina saec. XV et editio Princeps 1472 praefixum habent Hextichum Guarini Veronensis Oratoris clarissimi in libellum Valerii Catulli eius concius.

1. de finibus bP², ed. Pr. erroribus c, sed habet a finibus in margine.
2. redditus H.
3. Silicet V.
4. cursum c quod malebat Naekius.
5. Quo libet marg. b celebrare Hab reuocate marg. c.
6. Quoius b ed. Pr. et saec. XV cuius cetti. medio bab in medio H causa b papyrus BFa.

Quae rubris literis impressa sunt ea ex comparatis omnium codicum lectionibus in eo fuisse colliguntur codice uel si duo fuerunt in utroque horum unde qui extant omnes praeter Thuanacum uidentur profuxisse.

CATVLLI VERONENSIS LIBER.

L.

Quoi dono lepidum nouum libellum

Catulli (Catullis *La*²) Veronensis liber incipit ad Cornelium *BGLa*^{2V} *Ven*
 Catulli Veronensis poetae liber incipit *AL* Catulli Veronensis ad Corne-
 lium *La*¹ Catullus Veronensis poeta *O* Catulli Veronensis poetae illustris
 incipit feliciter ad Cornelium *H* Clarissimi poetae Catulli Veronensis liber
 incipit ad Cornelium *b* Catuli Veronensis poete *cla* liber incipit *a*
 Catulli Veronensis poetae lyrica incipiunt feliciter *Phillippensis* *Et bis*
quidem omnibus abest praenomen Q. Catuli Veronensis liber incipit ad
 Cornelium *I* *D.* Q. VALERI. CATVLLI. VERONENS. AD CORN.
 NEPOTEM. LIBER *C* Q. Catulli etiam Riccardianus, et Cuiacianus, teste
 Scaligero; *Plin. H. N. XXXVII. 6.* 'Nonius Senator filius Strumae Noni eius
 'quem Q. Catullus poeta in sella curuli uisum indigne tulit.' *Quamquam ibi*
Q abest ad optimis codicibus et Bambergensi, idque omittendum uidetur L. Iano,
Schwabio, (Quaest. p. 15) mihi, (cf. etiam Iabii Ann. Pbil. XIII. 223) C.
dicitur in Apuleii Apol. X (§§ 405 Oudend., p. 15 Krueger) 'Eadem igitur
 'opera accusent C. Catullum quod Lesbiam pro Clodia nominarit.' *et in*
fragm. Suetonii de Poetis in Hieronymi chron. ol. CLXXXIII. 2, 'Gaius Valerius
 'Catullus scriptor Lyricus Veronae nascitur' (*fr. 22, ed. Reifferscheid.*) *In*
ipsis carminibus nihil est quod rem soluat: quanquam in LXVII. 12 uerum
istius populi ianua qui te facit, uerisimilis uidetur conjectura Scaligeri
Quinte ex qui te elicientis. *Valerium cognomen fuisse testantur praeter*
Hieronymum u. s., Suet. Iul. LXXIII, Porphyrio ad Hor. S. I. 10, 19, com-
mentator Cruquianus p. 598, fortasse etiam Cbarisius I. p. 75 P., 97 ed. Keil,
'Hos pugillares et masculino genere et semper pluraliter dicas, sicut Asinius
'in Valerium, quia pugillus est qui plures tabellas continet in seriem sutas.
'At tamen haec pugillaria saepius neutraliter dicit idem Catullus in hende-
'casyllabis,' si recte Valerium restituit Hauptius. *Veronensis addunt Plin.*
H. N. XXXVI. 48, Nonius p. 546, Priscianus p. 546 P., p. 16 T. 1. ed. Keil,
interpres Veronensis ad Verg. Ecl. VI. 1; cf. Auson. Praef. ad Pacatum 2, 'Ve-
'ronensis ait poeta quondam,' Macrobian. Saturnal. II. 1, 8, 'ut ait Veronensis
'poeta.'

I.

1. Qui *ADG* (ut uidetur) *O* *Phillippensis* bc Gulielmus Pastrengicus de
 Originibus rerum p. 88 u. allatus ab Hauptio. Cui *BCL La*¹ *La*² *Auson. Praef.*
 Grippi, (*Eidyl. XI.*) *Id. Praef. ad Pac. 1, Marius Victorinus 2596 P., Terent.*
Maur. 2562, 2567, Isidorus Orig. VI. 12. 3. Q¹ *H* Uoi *b* Quoi *ed. Pr.*
 Caridono Isidori cod. Balliolensis diligenter excussus ab Eduino Palmero.

Arido modo pumice expolitum?

1-4. Ausonius Praef. Griphi (Eidyl. XI) Dein cogitans mecum non illud Catullianum 'Cui dono lepidum nouum libellum' sed ἀμυνόρερον et uerius Cui dono illepidum rudem libellum non diu quaesiui.

Idem Praef. ad Pacatum 1-2. 'Cui dono lepidum nouum libellum' Veronensis ait poeta quondam.

Terentianus Maurus 2560-2568

Exemplis tribus hoc statim probabis
Docti carmine quae legis Catulli
'Cui dono lepidum nouum libellum,
'Arido modo pumice expolitum
'Meas esse aliquid putare nugas'
Quos dixi modo iam pedes uidemus
Diuersos capiti trium locatos
Spondeon 'cui do,' trochaeon 'ari'
'Meas' quis neget hunc iambron esse?

Marius Victorinus 2596 P. Quidam et trochaeum et iambum ea sede collocasse reperiuntur: inter quos et Catullus est sub exemplis huiusmodi
'Cui—expolitum' 'Meas—nugas.'

Atilius Fortunatianus 2676 P. 318, 319 Gaisf. Nam et hendecasyllabus quem phalaecium uocamus apud antiquos auctores eodem modo solebat incipere alias a spondaeo alias ab iambico alias a trochaeo; ut apud Catullum hendecasyllabus a spondaeo, 'Passer deliciae meae puellae,' a trochaeo 'Arido (Arida *Putschius*) modo pumice expolitum,' ab iambo 'Meas esse' aliquid putare nugas.' Quae omnia genera hendecasyllabi Catullus et Sappho et Anacreonta et alios auctores secutus non tanquam uitiosa uitauit sed tanquam legitima inseruit. Id. 2702 P. 356 G. Talis est pars ex Catulliano hendecasyllabo detracta priore parte 'pumice expolitum.'

Schol. Veronensis. in Verg. Ecl. VI. 1. p. 73 Keil. Vel Veronensis Catullus 'Arido—nugas.'

Isidorus Origg. VI. 12. 3 circumcidisse libros Siciliae primum increbuit: nam primo pumicabantur. Unde ut Catullus ait: 'Cui—expolitum.'

Pastrengicus de Origg. Rerum 88^b Siculi libros primum circumcidere coeperunt cum ante pumicarentur, de quo Catullus 'Qui dono lepidum' 'nouum libellum' Arrida modo Punicae expolitum.' Idem. (h. e. Isidorus).

a. Arido uel arrido Codd. omnes, interpres Veronensis ad Verg. Ecl. VI. 1, Isidorus Origg. VI. 12. Terentian. Maur. 2563, Mar. Victorinus p. 2596 P. Arida Atilius Fortunatianus p. 2676 P., Pastrengicus de Origg. Rer. 88^b ex Isidoro, margo H, ubi recentior manus scripsit "Arida pumice legendum" censeo Nanque hunc locum Seruius adducit, atque Catullum foeminino genere "protulisse." Verba Seruii haec sunt, ad Aen. XII. 587, 'Pumicem iste' 'masculino genere posuit et hunc sequimur. Nam et Plautus ita dixit; 'licet Catullus dixerit foeminino.' Ex hoc Seruii loco Lachmannus docet Italos arida in Catullum intulisse. Sed ubi Pastrengicus, qui uixit a. 1295—1360, arida inuenit? Non in Isidoro, nisi forte aliis codicibus usus est quam quibus nunc utimur. Hi enim habent cui, arido; Pastrengicus qui, arrida. Itaque iure Hauptius contendit Pastrengicum locum Isidori contulisse cum suo Catulli codice; (uide Proleg.) nam et qui et pumice etiam nunc reperiuntur in D. Sed omnes Catulli codices quot exstant habent arido, etiam D quamquam ibi o ita scripta est ut speciem literae a prae se ferat. cf. Froebneri Specimen in Philologo XIV. Pastreng. igitur aut in suo codice inuenit arida uel

Corneli, tibi: namque tu solebas
 Meas esse aliquid putare nugas;
 Iam *tum* cum ausus es unus Italorum
 Omne aeuum tribus explicare cartis
 Doctis, Iuppiter, et laboriosis.
 Quare habe tibi quicquid hoc libelli
 Qualecunque; quod o patrona uirgo,

3, 4. Plin. H. N. Praef. 1. Libros naturalis historiae nouicium Camenis Quiritium tuorum opus natos apud me proxima fetura licentiore epistula narrare constitui tibi iucundissime inperator (sit enim haec tui praefatio uerissima, dum maxumei consenscit in patre) namque tu solebas putare esse aliquid meas nugas: ut obicere moliar Catullum conterraneum meum; adgnosces et hoc castrense uerbum; ille enim ut scis permutatis prioribus syllabis duriusculum se fecit quam uolebat existumari a Veraniolis suis et Fabullis. (*uide excursum.*)

5-8. Pastrengicus de Orig. Rerum p. 16 a De illo dici possit quod scribit Veronensis poeta dicens Ausus quidem unus Italorum Omne aeuum tribus explicare chartis .i. uoluminibus Iuppiter doctis et laboriosis.

arido in textu, arida in marg., aut ipse ex Seruio uel grammatico arida sumpsit (quod non credo), aut oculi errore deceptus a cum o mutauit. Nec Seruii uerba hic necessario referenda sunt, sed ad uersum amissum, quemadmodum fr. 10, 11, fortasse etiam fr. 12. Eodem modo quae de Carbaso foeminino dicuntur (fr. 7) ab interprete Veronensi ad Aen. VIII. 34, si uere Catullum ibi coniecit Maius, ad LXIV. 227 relaturus eram, nisi uerba aliquot superessent alius loci. Pro arido stat etiam Martialis VIII. 72. 2. 'Morsu pumicis aridi politus,' et Plini H. N. XXXVI. 154. Sed post Partbenium editores fere omnes arida admiserunt praeter Palladium Statium Conr. de Allio Lachmannum Hauptium.

punice ABDLa¹Va punicae Pastrengicus expollitum a.

3. Corneli? tibi codd. plerique; correxerunt Itali. nanque GDLc.

4. Meas codd., Terent. Maurus 2564, 2568, Marius Victorinus p. 2596 P., Atilius Fortunatianus 2676 P., Plin. Praef. H. N. Nostras Marcius et Fossius.

5. Iam tam G Iam tamen ACDHLLa¹ a m. pr. La²OV Iam tum habc, marg. H, ed. Pr. es bb ed. Pr. est (e^s) cett.

6. cartis BGLa¹OV abc.

7. Iuppiter b.

8. tibi habc codd., praeter c habc tibi c habc hoc tibi ed. Pr. quic-

quit V quicquid cett. est pro hoc d, marg. H libelli AG
 mei La²V libelli cett. est post libelli addunt Scal. Conr de Allio. Sillig.
 Pobl. quicquid est libelli ed. Pr. Partben. Ald. Guarin. Sed cf. Verg.
 Aen. I. 78, 'Quodcumque hoc regni.' Mart. VII. 26, 3. Catullum respexit
 Censorinus de die Natali I. 'Quodcumque hoc libri est meis opibus com-
 paratum natalicii titulo tibi misi.' Post u. 8 unum uersum excidisse censent
 Lachm. Haupt. Cf. Leutsch. Nunt. Erud. Gotting. 1855. p. 1991.

9. quod ABCGHLLa²OVab quidem DLa¹ a m. sec. ed. Pr. Ald.
 Guarin. Lachm. Haupt. Rossb. quidem b patrona uirgo codd. praeter AC
 patrona uirgine AC o add. Palladius en Rossbachius in ed. I. o patrima
 uirgo Scaliger Qualec. per ora quod uirorum Pontanus testibus Palladio,

Plus uno maneat perenne saeclo.

10

II.

PASSER, deliciae meae puellae,
 Quicum ludere, quem in sinu tenere,
 Quoi primum digitum dare atpetenti
 Et acris solet incitare morsus,
 Cum desiderio meo nitenti
 Karum nescio quid libet iocari
 Et solaciolum sui doloris,
 Credo, et cum grauis acquiescit ardor:
 Tecum ludere sicut ipsa possem

5

1. Atil. Fortunatianus 318 G ut apud Catullum hendecasyllabus a spondeo
 'Passer—puellae.' Id. 2698 P. 350 G. Ecce et Phalaecium; partem primam
 de antispasto habet ut 'Passer—puellae.'

Censorinus de Metris 2727 P., 97 Iahn., Phalaecius 'Passer—puellae.'

Hermolao Barbaro ad Plin. XIV. 12, Mureto Q. quidem ora per u. Ald.
 per ora uulgi Fruterius Qualecumque quidem est patroni ut ergo Bergkii
 in Leutschii Philologo XII. p. 581. uu. 9, 10 pro interpolatis habebat Handius
 Obseruat. Crit. p. 24; postea malebat patrone per te (Quaest. Catull. p. 4).
 Eisdem del. Huschkius Anal. p. 63, Pfeifferus Symb. Catull. p. 26. Lachmannus
 post quidem censet dimidios duos uersus desiderari; eumque secuntur Hauptius
 Rosbachius. Mibi patrona uirgo uidetur esse Musa cf. Sulpiciae Satir. 1, 11,
 'Musa . . . precibus descende clientis et audi.'

10. peremne D perire O seculo a.

II.

Flectus passeris Lesbiae ABDGHLLa¹La²Vb Spatium unius uersus in O.

1. delitie ACHV bb.

2. Qui cum BCLa¹b² in ante sinu om Doua f.

3. Qui BDGLa¹ a m pr. La²OVb² Quoi Cb Cui cett. marg. O

at petenti G at petenti O at petenti La²V ac petenti AB a m pr.
 CHL ac petenti marg. B, bb² ac appetenti D appetenti cett.

5. Con b² dexterior C intenti b² mittenti Pbillippensis.

6. Karum O quod credo in archetypo fuisse Rarum Ha Carum cett.

7. In pro et Itali Broukbusius Doer. Pleitn. est Handius qui hunc et
 sequentem uersum in parentesi dici existumat ut Bernardus Pisanus in
 marg. ed. Vicentinae 1481. Solaciolum GOa, Lachmannus mei C. Post
 u. 7 desiderari aliqua censet Spengelius.

8. Credo ut cum (con b²) ACDGHLLa¹ a m. pr., La²OV habc Credo
 ut B Pbillippensis Credo ut tum La¹ ex rasura adquiescet G
 acquiescet a acquiescet cett. Credo ut tum grauis acquiescat Bapt.
 Guarinus, Ald. Muret. Stat. Hand. Doer. Schwab. Credo uti Schraderus
 Credo dum g. acquiescat Verburgius Fortasse et cum g. acquiescit.
 Sensus est Quum desiderio meo libet nescio quid iocari siue ut dolorem suum
 soletur, siue quum amoris ardor iam acquiescit.

9. Et tecum AL. Error ex E fortasse ortus secum marg. O marg. d

Et tristis animi leuare curas!

10

Tam gratum est mihi quam ferunt puellae
Pernici aureolum fuisse malum,
Quod zonam soluit diu ligatam.

III.

LUGETE, o Veneres Cupidinesque,
Et quantum est hominum uenustiorum.
Passer mortuus est meae puellae,
Passer, deliciae meae puellae,

13. Priscianus 546 P. I. 16 *ed. Keil*. Similiter Catullus Veronensis 'quod
'zonam soluit ligatam' inter hendecasyllabos phalaecios posuit, ergo nisi
'soluit' trisyllabum accipias, uersus stare non possit.

ludere

ludere G ludere D ipse a, *Auantius Issa Bergkii philol. XI.*
385. Tecum ludere sicut ipsa posse *Vossius Vulp. Ed. a Bruner, quod*
melius foret posse, sicut ipsam.

10. Post u. 10 spatium relictum esse in codice antiquo testantur *Alex.*
Guarinus et Perreius apud Lachmannum. Itaque *Lachm.* unius uersus inter-
uallum hic posuit; quem cum Hauptio et Froebnero (*Pbil. XIV. 575*) secutus sum,
quamquam si Guarino credimus, non unus tantum uersus uidetur excidisse. Certe
si recte est legitur in u. 11 tam gratum est, infinitiuium praecedere iudico; uix
enim similis uidetur constructio apud Tibull. I. 6. 37, 'At mihi seruandam
'credas; non saeua recuso Verbera, detracto non ego uincla pedum.'

11. *es ed. Parm. 1473* est om. *Laudensis, Ald. I. Scaliger Doer. Hand.*
(*Obseru. p. 41*) *Sill. Pobl. Spec. p. 25* Eadem est opinio *Coningtonis* id pro
est *Muretus Heysius* fuerunt *AH* puelle ferunt *BLa¹Vb.*

12. Pernici b²

13. Ronam b² ligatam *ABCDHLLa¹babc*, *Priscianus 546 P., I. p. 16*
ed. Keil., Carmen Priapium in Anthologia Meyeri 1704. 49, 'Zonulam ut soluas
'diu ligatam.' negatam al. ligatam G negatam *La²OV Auantius*
Martyni-Laguna negantam b² Cf. *Claudian. Fescenn. 37, 8,* 'et seminudo
'pectore cingulum Forti negatum solueret Herculi.'

uu. 11-13 *Spengel, censet a prioribus disiungendos esse quamquam ex carmine*
quod et ipsum de passere scriptum fuerit. *Froeblichius cum XXXVIII. 8*
coniungit; Pleitnerus Klotzius Schwabius ponunt ante si qui forte mearum
ineptiarum—irrumabo. (*XIV. b.*) *Roszbachius* eos pro fragmento habet car-
minis cuius initium perierit. (*II. b.*) *Sed is est nexus uersuum ut disijungi*
nequeant. Sensus uidetur esse, Nihil mihi potest esse iucundius quam cum
passere ludere Lesbiae; neque enim gratiora Atalanta poma erant, propter quae
fecit id quod nolebat facere, uirgo esse desiit. Cf. *Pobl. Specim. pp. 21-25.*

III.

Inter hoc c. et c. II. nullum interuallum habent codices.

3. est mortuus b.

4. om *ABCLLa¹Vb²a*, editiones ante *Ald. I., Ald. II. Guarinus Muretus*
Statius Dousa f. Nonnulli eum a II. 1 inuictum putant, oculis ab altera

Quem plus illa oculis suis amabat : 5
 Nam mellitus erat suamque norat
 Ipsam tam bene quam puella matrem.
 Nec sese a gremio illius mouebat,
 Sed circumsiliens modo huc modo illuc
 Ad solam dominam usque pipilabat. 10
 Qui nunc it per iter tenebricosum
 Illuc, unde negant redire quenquam.
 At uobis male sit, malae tenebrae

12. Seneca Apocolocynt. II. p. 63 Buecheleri Nec mora, Cyllenius illum collo obtorto trahit a caelo unde negant redire quemquam. Illuc *post caelo add. Muretus.*

pagina ad alteram errantibus. Conuenit id opinioni Froebneri existumantis in utraque pagina archetypi duas columnas fuisse, quarum utraque 16 uersus contineret. Nam a II. 1 ad III. 4, 16 uersus sunt; ut in eodem loco paginae utriusque staret hic uersus 'Passer deliciae meae puellae.' Sed et hoc poterat casu euenire, neque a Catullo abhorrent buiusmodi repetitiones uersuum. Cf. IV. 16, 17; V. 7, 10; VIII. 3, 8; 11, 19; IX. 3, 5; XII. 16, 17; XIII. 3, 6; XVI. 1, 14; XVII. 14, 15; XXIV. 7, 8, 10; XXIX. 2, 10; 5, 9; 11, 23. Quomodo igitur omissus est? Necesse est aut a duobus codicibus ductos fuisse eos qui nunc exstant, quorum alter uersu careret; aut si unus tantummodo erat, latius diuulgatum esse id buius exemplar in quo uersus omissus est quam id in quo supererat. Atqui habent eum quum D, tum G, qui codices antiquissimi sunt iidemque diuersissimi. Non igitur ad duos archetypos confugiendum est. Restat ut archetypi unius exemplaria duo facta sint, quorum in altero uersus esset, abesset ab altero. Causam cur exciderit credo fuisse repetitum in initio uersus uocabulum 'Passer,' quod idem accidit XLII. 12; LXIV. 258; cf. etiam XCII. 3, 4. Eadem erat sententia Scaligeri Douzae P. Doeringii Leutschii comparantis bucolicas repetitiones Bion. I. 30, 38, 89; IX. 1, 2, (Philol. X. 737.)

5. oculis illa BLA¹V ciculis b².

6. melitus Cb.

7. Ipsa ABCLa Phillippensis Statius Vossius Vulpius Lachmannus Orellius in Eclogis Hauptius Issa Bergkii Philol. XI. 385. Sed in hoc carmine trochaeus uersum non incipit. Ipsam defendit Froebnerus in Rben. Mus. Nou. XIII. 148 collatis Issa, issulus, ipsitilla. Vide Buechelerum ad Petron. Satur. 63.

8. se ACL ingremio H amouebat V.

9. Circum sillens G Circum silens al. sillens O.

10. pipilabat ACGHLLa¹La²OV pipilabat B, i recentius fortasse addita pipilabat Dab² uulgo et Lachm. pipillabat bcb pipiabat marg. b Vossius, Heys. Schwab. pipulabat Auantius pippilabat Guarinus pipiebat Muretus pippiebat Casaubonus pipilabat Statius. Vide excursum.

11. Id V tenebrosus codd. omnes praeter b² tenebricosum b² B a m. sec. tenebrosus La¹ a m. sec., ed. Pr.

12. Illuc BLA¹ post rasuram uterque Illud codices ceteri, fortasse recte: locus enim Senecae rem relinquit incertam. Retinui tamen illuc cum omnibus edit. praeter Conr. de Allio, qui trochaeos non credam in hoc carmen inferendos esse. negat b².

Orci, quae omnia bella deuoratis:

Tam bellum mihi passerem abstulistis.

15

Vae factum male! *uae miselle* passer,

Tua nunc opera meae puellae

Flendo turgiduli rubent ocelli.

IV.

PHASELUS ille, quem uidetis, hospites,

17. Schol. Iuuenalis S. VI. 8 (in Kramerii Mantissa, p. 598) Alludit ad uerba Catulli conquerentis de passere mortuo. Catullus 'Tua—ocelli.'

IV. 1. Terentian. Maur. 2276, Ante ergo uersum collocabo iambicum 'Phaselus—hospites.' Cf. 2283, 2311, 2376, 2379, 2424, 2426, 2431, 2432, 2445, 2469.

Mar. Victor. 2572 P. 170 G. Exemplum ergo trimetri iambici erit 'Phaselus—hospites.'

14. Orcique ^{al. quae} G Orcique ^{al. palehra} COB bella G deuorantis b².
15. mihi bellum b.

16. Bonum (Bonum La¹ Donum H) factum male bonus ille passer AB a m. pr. CDGHLLa¹La²OV Vic Bonum foeden male bonus ille passer b² O factum male O miselle passer uel passer O miselle uel bellus ille passer Itali, (ex Cic. ad Att. XV. 1, 1 O factum male de Alexione, cf. Inscriptionem in Gallia nuper repertam quam in excursu addidi) quorum uerborum O factum male habet marg. d, ed. Pr., O miselle passer c, marg. d, ed. 1473, bellus ille passer b. O factum male, O miselle passer receperunt Statius Scaliger Vossius Vulp. Conr. de Allio Doeringius Silligius O factum male proh m. p. Bapt. Guarinus Proh fact. m. proh. m. passer Froeblichius O factum male io m. passer Lachmannus Orellius in Eclogis Hauptius Schwabius Proh f. m. O mis. passer Heysius uae pusille passer Balb. Venator, unde ipse scripsi uae factum m. uae m. passer. Confunduntur u, b saepissime: nec multum placet biatus male O (cf. Bentleyum ad Hor. C. III. 14, 11, cui hic uersiculus in mendo cubare uidetur, Lachm. ad Prop. IV. 12, 61, p. 287 ed. 1816, et ad Lucret. VI. 743, L. Muellerum de Re Metrica, p. 306) quanquam defendi potest ex XXXVIII. 2; CXIV. 6. Miselle passer uere scribi ostendunt Tertullian. de Test. Anim. IV. 'Cum alicuius defuncti recordaris, misellum 'uocas eum.' Petron. 165, 'Scissa sacrum novendiale seruo suo misello 'faciebat quem manumiserat mortuum.' Gloss. Ball. 'Misellus mortuus.'

17. Vestra a Auantius cuius Vossius mea Schol. Iuuenalis S. VI. 8, in Kramerii Mantissa, p. 598.

18. tument BLa¹Vb ^{tument} rubent a ocelli BLa¹ ocellus b² turgidoli Schol. Iuuenalis. turbiduli Marcellus tanquam lectum a Iuuenale VI. 8, 'Turbauit nitidos extinctus passer ocellos.'

IV.

Cum hoc carmine comparanda est Parodia in Vergili Catalectis VIII. 'Sabinus 'ille quem uidetis hospites,' κ.τ.λ.

DE PHASELLO ABGLa¹La² ab DE PHASELO DL DE QVODAM PHASELO H. Spatium unius uersus in OV.

1. Phasellus ACHLa¹Obb²c Statius Scaliger Phasel us G (erasa altera l) Hasellus V Phassellus B Phascelus b Phaselus La² a

Ait fuisse nauium celerrimus,
 Neque ullius natantis impetum trabis
 Nequisse praeterire, siue palmulis
 Opus foret uolare siue linteo. 5
 Et hoc negat minacis Adriatici
 Negare litus insulasue Cycladas
 Rhodumque nobilem horridamque Thraciam,
 Propontida trucemue Ponticum sinum,

Augustin. de Musica V. 5. Neque quisquam umquam uersum esse dubitauit, 'Phaselus—hospites.'

Ib. 11. Etiam istum uersum metire si placet et mihi de membris eius pedibusque responde 'Phaselus—hospites.'

Ib. 16. Et 'Phaselus—hospites' primum membrum habet 'Phaselus ille' in semipedibus quinque, secundum in septem 'quem uidetis hospites.'

Fragm. eorundem librorum de Musica apud Maium in Scriptor. Vet. Nou. Collect. T. III. P. III. p. 132, c. XVII. Eodemque modo uersus iambicus senarius fit trochaicus ut est 'Phaselus—hospites.'

Ib. c. XVIII. Etiam nunc V et III semipedes uideamus, qualis est iste uersiculus 'Phaselus ille quem uides.'

Ib. c. XIX. Alterum quod iambicum dicitur et eadem ratione inuenitur trochaicum, cuius exemplum 'Phaselus—hospites.'

Censorinus de Metr. 2726 P. 94 Iahn. Trimetros iambicus Latine senarius dicitur; cuius exemplum 'Phaselus iste—hospites.'

Schol. ad Lucani Pharsal. V. 518. 'Phaselo' genus nauis, ut ait Catullus (Plautus *codd.*) 'Phaselus—hospites.'

ille *codices praeter V, Terentian. Maurus 2276, Marius Victorinus p. 2572 P., Augustinus de Musica, V. 5, 11, 16, et eiusdem fr. XVII. XVIII. XIX. in Maii Script. Vet. Nou. Collect. T. III. part. III. p. 132, Scholiastes Lucani V. 518, Parodia iste V, Censorinus Iabui, p. 94.*

2. Aiunt *codices omnes* Ait Calpurnii ed. 1481, Parodia celerrimum *codices* celerrimus Partbenii ed. 1486, Parodia.

3. Illius *codices* Vllius Calpurnius, Parodia in ed. Vergili 1473 tardis *codices, nisi quod b² habet tradis* trabis Calpurnius *ratis corr. Paris. alitis Columna ad Ennium p. 143, Puccius, Handius p. 41, Silligius.*

4. Neque esse *codices nisi quod* Neque esset habent Hb²d Nequisse ed. 1473 *siue b²b, Parodia sine cett.*

5. Opus si a *siue b, ed. 1473, Parodia sine cett.* lintheo BLa¹Vab².

6. Et *codices* neque Parodia mina ci V mina ci B a m. prima, DGHO a bb² ei mina C ei minas AL minacis La¹ ex rasura, ed. 1473.

7. Cycladas GHbb cicladas ABCLa¹V geladas O cyclades a cyclados b²

8. Rhodiumque O Rhodumue a Rhodum uoluere b² hordiamque b² horidamque B tractam ABCDGHLa²OV a tracam b traciā La¹b Thraciae Lachmannus ad Propertium p. 253.

9. Propontidam C Phlippensis Propontidamque c Propontidem Guarinus. Sed cf. u. 18, XVII. 24, LXIV. 186. Silligius et Heysius interpunctionem post Thraciam delent, ponunt post Propontida. Sed opponuntur inter se Thracia, Propontis quomodo in Ouid. Fast. V. 257, 'Iamque grauis Thracen' et laeua Propontidos intrat.' trucemque a Conr. de Allio trucem H.

Vbi iste post phaselus antea fuit 10
 Comata silua: nam Cytorio in iugo
 Loquente saepe sibilum edidit coma.
 Amastri Pontica et Cytore buxifer,
 Tibi haec fuisse et esse cognitissima
 Ait Phaselus: ultima ex origine 15
 Tuo stetisse dicit in cacumine,
 Tuo imbuisse palmulas in aequore,
 Et inde tot per impotentia freta
 Herum tulisse, laeua siue dextera
 Vocaret *aura*, siue utrunque Iuppiter 20
 Simul secundus incidisset in pedem;
 Neque ulla uota litoralibus deis
 Sibi esse facta, cum ueniret a marei

10. post *om ACL* phasellus *HLa¹b* fasellus *b²d* antra *V*.
 11. Commota *b²* sillua *b²* silua *om O* citeorio *AB a m. pr.*
GLLa² cithereo *CV* citeono *Ob²* citrorio *b* cytherio *D*
 cithereo *H* citereo *La¹ ex rasura* Cytherio *a Calpurnius* Cytorio
Partbenius.

12. sibilum *BCLa¹b²* sybillum *L*.

13. citheri *GLa²OV a* citheri *La¹* citherei *B ut uidetur, b²*
 cithere *CH* cytheri *ADL* Cythore *Calpurnius*.

14. cognotissima *ABCDGHLLa¹ a m. pr. V* cognatissima *La¹ ex*
rasura cognitissima *La²b²abcd Parodia*.

15. phasellus *CVObb²*. Klotzius (in emend. editis Lipsiae 1859), post
 origine interpungit; quo infirmior fit rhythmus. cf. n. 11.

17. Tuas codices et Parodia Tuo *bd ed.* 1473.

18. impotentia *La¹O* dextra *ab²*.

20. Vocare cura *ABCGHLLa¹ a m. pr. Obb²* Vocare tura *V*
 Vocaret cura *D* Vocaret aura *abLa¹ ex rasura, uulgo et Lachm. I. cf. Verg.*
Aen. III. 356. Ouid. Rem. Am. 532. Stat. Silu. III. 2, 50 Vagaret aura
Lachmannus ad Lucret. III. 631, quod Hauptius in textum admisit suum et
Lachm. II. utrinque a.

21. secundos *O fortasse recte* secundis *H* racidisce *b²* impedem
La¹ in pedes O in pede a.

22. littoralibus *ABCO abc* littoralibus *b²* littoribus *H* literalibus

D litoralibus *cett. Lachmannus diis codices, nisi quod habet diis La¹, e for-*
tasse recentius additam. deis ed. Pr. Guar. Scal. dies uel deis Parodia.

23. amaret *AB a m. pr. CDGHLLa²OVb* amare ac *Vic* a mari (i ex
rasura) *La¹ bd uulgo Klotzius* a mare Mureti Statius secundum Cbaris. I.
p. 61, ed. Keil. (44 ed. P.), ib. p. 137, Keil. (p. 111 P.) Priscian. VII. Tom. I.
p. 331 Keil. (p. 758 P.) qui laudat Varronem, Atacinum, Plautum (Rud. IV. 3,
40), Lucanum (VII. 389—391). Cf. Plaut. Mil. Glor. IV. 7, 26, 'Si a mare
'abstinuissem,' Lucret. I. 162, Ouid. Trist. V. 2, 20, Ep. Pont. IV. 6, 46. Statium

Nouissimo hunc ad usque limpidum lacum.

Sed haec prius fuere: nunc recondita

25

Senet quiete seque dedicat tibi,

Gemelle Castor et gemelle Castoris.

27. Charisius, p. 252 Keil., 223 P. Senesco autem nunc in usu est frequens: apud antiquos tamen et seneo dicebatur unde et Catullus (Catulus *codd.*) sic retulit. Nunc recondita s̄ quiete seque (sunt qui seneseq; P) dedicat (didicat P) tibi Gemelle Castoris.

Diomedes p. 344 Keil., 334 P., Nam Senesco et Seneo apud antiquos dicebatur; unde et Catullus Nunc (non A) recondita (recordita M, recordata A) Senet quiete seque dicebat (dicebant A) tibi Gemelle Castor et gemelli Castores.

Priscian. I. p. 484 Keil., 869 P., Seneo senectus . . . Catullus (Catulus *codd.*) Sed haec fuere (feruere *codd.*), nunc recondita senet quiete (quite *codd.*)

secuti sunt Scaliger Vossius Vulpius Conr. de Allio Doeringius Silligius Orellius Heysius. a marei *Lachmannus Haupt. Rossb.*

24. Nouissime ABCDGHLLa¹La²O bb²bd Auant. Stat. Lacb. Haupt. nouisse V Nouissimo a, Vic., ed. 1473, uulgo, quod Klotzius tuetur allatis Ouid. Trist. III. 13, 27, 'Dum me terrarum pars pene nouissima Pontus,' Valer. Flacc. Argon. V. 77, 'Post acies rubrique nouissima claustra Aequis.' Tac. Agric. X. 'Haec ora nouissimi maris.' Ann. II. 24, 'uasto ac profundo ut credatur nouissimum ac sine terris mari.' Ipse Catullus nouissimo casu habet LX. 4. Nihil ad rem faciunt quae a Gellio afferuntur. X. 21. Nam Gellium errasse docent lexica Ciceronis, apud quem nouissimus ter, Pro Q. Roscio XI. 30, 1, 'Qui ne in nouissimis quidem erat histrionibus, ad primos peruenit comoedos.' Ad Diuersos XII. 13, 1, 'ut haec nouissima nostra facta non subita fuisse iudices.' Ib. X. 30, 4, 'Quum omnes se recepissent nostri ordinis, recipere me nouissimus coepi ad castra;' nouissime bis legitur, Ad Diu. X. 17, 3, 'Quo ego interprete nouissime ad Lepidum sum usus,' ib. 24, 2, 'primum—deinde—nouissime.' Sic Varro Bimarco XV. 'Cum nouissime putaret quantum sumpti fecerit.' Potuit igitur Catullus uel nouissime uel nouissimo dicere. Sed nouissime si idem est quod nuperrime repugnat iis quae deinceps secuntur Sed haec prius fuere; si postremo tempore, significat saepius iam antea pbaselum a mari uenisse, quod uix credo factum fuisse. Praeterea languet a mari sic nude positum. Contra recepto nouissimo iusta oppositionis ratio nascitur (ut dicit Klotzius) inter mare nouissimum id est ultimum uel extremum et inter lacum Benacum qui in patria terra poetae Veronensis est. Neque alia est uis uerborum n. ulla uota—hunc ad usque l. lacum, quam ut laborem demonstrent a longo redeuntis itinere. Parodia habet Neque ulla uota semitalibus deis Sibi esse facta praeter hoc nouissimum Paterna lora proximunque pectinem.

usque ad hunc a limpidissimum *Philippensis.*

25. hoc CGHLLa² potius b² non Vbc, codex A Diomedis recondita O.

26. Sedet a Parodia Sed nec b Semet b Sine H s̄ uel sunt Charisii codices qui te Prisciani codices qui sene Charisii codex P didicat Charisii codex P dicebat uel dicebant Diomedis codices.

al. castorum

27. castor D, *codd. Diomedis, Parodia* castrum G castrum ACGHL a m. pr. O abb² castorum B a m. pr., La¹ a m. pr., corr. L castor V quod in archetypo fuisse censet Schwabius. Mibi potius ex male intellecto castor error ortus uidetur. castris b² gemelli Castores *codd. Diomedis* Gemelle Castor et gemelle Castoris, ed. Pr.

V.

VIVAMUS, mea Lesbia, atque amemus,
 Rumoresque senum seueriorum
 Omnes unius aestimemus assis.

Soles occidere et redire possunt :
 Nobis cum semel occidit brevis lux, 5
 Nox est perpetua una dormienda.

Da mi basia mille, deinde centum,
 Dein mille altera, dein secunda centum,
 Deinde usque altera mille, deinde centum.

Dein, cum milia multa fecerimus, 10
 Conturbabimus illa, ne sciamus,
 Aut ne quis malus inuidere possit,
 Cum tantum sciat esse basiorum.

V.

Carmen in quatuor strophas diuisi monente Ribbeckio. Quarta strophe 4 versuum est, non ut ceterae trium.

AD LESBIAM. *ABDGHLLa¹L³ ab. Spatium unius versus in OV.*

3. extimemus *BCDGLa¹V ab axis BCVLa¹ a m. pr. bc asses b².*

4. occidere *Ob² ridere H.*

5. Nobiscum *G et codices plerique; correxerunt Itali. Nobis, cum editiones pleraeque; interpunctionem cum Klotzio deleui.*

7. *my b² mihi AHLLa¹ ab baxia H bassia La¹ b mile H.*

8. *om A Deinde mi altera da secunda centum G, et sic, sed sine spatii BCHLa¹La²V Phillippensis Riccardianus abc, ed. Pr. Deinde me altera da secunda centum D Deinde (dein b²) mille altera deinde s. centum LOb² Deinde mille altera da s. c. b Hinc in A suspicor scriptum*

fuisse Dein ml' altera da secunda centum Dein (ed. Pr.) mille altera da s. c. Calpurnius Guar. Sillig. Dein m. a. dein s. c. Puccius Ald. vulgo et Lacbm. Deinde mi altera mille, deinde centum, Heysius.

9. *om V mile Ha.*

10. Deinde *ABCDGHLLa¹La²OV bab³ Dein bc ex correctione Italorum multa milia A multa alia mille b.*

11. Conturbauimus *ABCDGHLLa¹ a m. pr. OV a Conturbabemus b Contribuamus b² Conturbabimus bc corr. La¹. nesciamus codices omnes sinceri ne sciamus b, ed. Pr.*

Post u. 11 unum versum excidisse, uu. 12, 13 delendos esse tamquam spurios. ut carmen quatuor strophas contineat, trium singulam uersuum, censet Tb. Maurer in Nou. Mus. Rben. XIV. p. 323.

12. At *V.*

13. tantus *CGHO tantu La¹. Scriptum fuerat in A tantusciat sciet Buccelerus ex Priap. LII. 12, 'Cum tantum sciet esse mentularum.' bassiorum b Versum delent Ribbeckius, G. Richter in Mus. Rben. XIX. 363.*

VI.

FLAVI, delicias tuas Catullo,
 Nei sint illepidae atque inelegantes,
 Velles dicere, nec tacere posses.

Verum nescio quid febriculosi
 Scorti diligis: hoc pudet fateri.

5

Nam te non uiduas iacere noctes
 Nequicquam tacitum cubile clamat
 Sertisque ac Syrio flagrans oliuo,
 Puluinusque peraeque et hic et ille
 Attritus, tremulique quassa lecti
 Argutatio inambulatioque.

10

VI.

AD FLAVIVM *ABDGHLLa¹La²abb². Spatium unius uersus in OV.*

1. delitias *ABCHV b catulo BCLa¹O.*

2. Ne *codices omnes sinceri* Ni *ed ed. 1473* Nei *Lachmannus Haupt. Rossb. Schaub.* illepidae *codices* inlepidae *Lachmannus Heysius Hauptius Rossbachius* inelegantes *BHad.*

3. Velles *codices* Velis *Heinsius; sed uide XXIII. 22, H. A. J. Munro ad Lucret. V. 276, F. Umpfenbachium Meletem. Plautin. p. 66.* possis *Heinsius Reisigius.*

5. dilligis *a.*

6. uideas *b²* tacere *H a m. pr.*

7. Ne quidquam *O* Nec quicquam *Bad* Nequaquam *Statius Heinsius. Codicum lectionem confirmat Mart. XIV. 39, 'Dulcis conscia lectuli lucerna, 'Quicquid uis facias licet: tacebo.' clamat a. Catullum respexit scriptor epigrammatis Antbol. Pal. V. 87, 1, 2, 'Ἀρνείται τὸν ἔρωτα Μελισσιδᾶς' ἀλλὰ τὸ σῶμα Κέκραγ' ὡς βελίων δεξιόμενον φαρέτρην.*

8. Sertisque *Dc* Sectisque *ad* Sārtis *H* Sectis *BLa¹La²V Phillip- penis* Sertis *b* Sertis *cett.* asirio *ACGO* a Syrio *CHLa²* asyrio *b* assirio *BLa¹V b²d* assyrio *C Phillippensis* assyrioque *D* asyrioque *a* Sertis ac Syrio *Auantius, uulgo, et Lachmannus. Scripsi sertisque ac Syrio. Facilius enim omittitur que quam interpolatur, nisi ubi alterum que simul inuenitur, ut XV. 10, uide Prolegomena.* flagrans *BCGHLa¹OVbb²bed Phillippensis* clamans *ACL* fragrans *DLa²d edd. pleraeque et Lachmannus flagrans Broukbusius ad Tib. III. 6, 33, Poblus p. 25, Ritschelius in Iabnii Ann. 1858, p. 191. Vide excursum.* amomo *a ex rasura.*

9. Puluinus *b²* et haec et illo *G* et haec et illo *ABCLa¹* et hoc et illo *O* hoc et illo ul hic et illo *H* et hic et illo *Lb²* et hic et ille *DVc, ed. 1473, Lachmannus Hauptius Heysius Rossbachius* et hic et illac *Phillippensis* et hic et illic *cett., ed. Pr., uulgo.*

10. Atritus *La¹* A tritus *V* Adtrictus *b²* Attritusque *b* tremulaque *AC* cassa *D Froebnerus in Philol. XIV. 568; cf. Fleckeisenium in Iabn. Ann. LX. 255* casa *a a m. pr.*

11. Argutio *V* in ambulatioque *G.*

Nam nil stupra ualet, nihil tacere.

Cur? non tam latera ecfututa pandas,

Nei tu quid facias ineptiarum.

Quare, quicquid habes boni malique,

15

Dic nobis. uolo te ac tuos amores

Ad caelum lepido uocare uersu.

VII.

QUAERIS, quot mihi basiationes

Tuae, Lesbia, sint satis superque.

Quam magnus numerus Libyssae harenae

Lasarpiciferis iacet Cyrenis,

12. in (ni CGLVLa²) ista praeualet *codices* tacere *codices omnes* mi
praeualet ista nil tacere *Ald. Sill. Spengelius* ni praeualet ista nil taceres
ed. Pr. Guarinus nil pr. ista, nil tacere *Dousa f. ed. 1592* ni stupra
ualet *Scaliger* mi stupra ualet *Anglus in Ephem. Class. XXIV. p. 211*
nil ista ualet *Lachmannus* nil stupra ualet *Hauptius* *Ipsa olim con-*
ieceram Nam nil stare ualet.

13. Cur non (non om V) tam latera et futura (fututa b²) panda
AB a m. pr. CDGHLLa¹La²OVb²c exfututa Itali, a ex rasura, ed. Pr.
uulgo ecfututa *Lachmannus Haupt. Heys. Rossb. cf. XXIX. 13 et Priap.*
XXVI. 7, 'Ipsi cernitis ecfututus ut sim.' ubi et fututa habet codex Linden-
brogianus, ut fututa ceteri, ecfututa Buechelerus pandas b pandam d.

14. Nec *codices praeter a* Ne a Ni *Baptista Guarinus* Nei
Marcilius Lachmannus Haupt. Rossb. Schwab. fatias B *Muretus ex tribus*
uersibus 12—14 fecit duos Nam cur tam latera ecfututa pandas Ni tu quid f.
ineptiarum? Cui (Cur *Baltb. Venator*) non t. l. e. pandant Noctu (sic iam
antea *Scaliger*) q. f. in.? *Vossius B. Venator* Cur nunc t. l. e. pandas Nec
tu q. f. in.? *Doeringius Silligius* Cur non? t. l. e. pandas Nei t. q. f.
ineptiarum? *Spengelius* Cur? (sic iam ante *Scaliger*) non tam l. e. pandas,
Nei tu quid f. ineptiarum *Lachmannus Haupt. Rossb. Schwab. Cf. Hor. S. II.*
3, 75, 'Putidius multo cerebrum est mihi crede, Perilli, Dictantis quod tu
'numquam rescribere possis.' *Ib. 165, 'Non est periturus neque sordidus:*
'immolet aequis Hic porcum laribus.' *Ouid. Heroid. XVII. 136, 'Ferrea sim*
'si non hoc ego pectus amem.'

15. quid A quidquid Hd bonique malique O inter lepido et
uocare maius solito spatium est in C uersum O.

VII.

AD LESBIAM ABDGHLLa¹La²bb²a. Spatium unius uersus in OV.

1. quod DGLa¹O mihi om B bassiationes b basiatores H.

2. satisque b.

3. mons pro numerus a, ut puto ex confusis num's mons lybisse CGH
libisse ALa¹La²a bibisse V ut uidetur lisbie b² libice Bd libycae bc
libyssae DL, uulgo et *Lachmannus* harenae ACHO²d arenae cett.

4. Lasarpiciferis G Lasarpici feris (marg. fretis) C Lasarpici feris
ABDLa¹b Lasarpicis eris a Lasarpici fretis HV Lasarpici fecis Ob²

Oraculum Iouis inter aestuosi
Et Battī ueteris sacrum sepulcrum; 5

Aut quam sidera multa, cum tacet nox,
Furtiuos hominum uident amores;

Tam te basia multa basiare
Vesano satis et super Catullo est, 10

Quae nec pernumerare curiosi
Possint nec mala fascinare lingua.

VIII.

A a MISER Catulle, desinas ineptire,

tyrenis al. cyrenis *G* tyrenis *B a m. pr. CHLa¹* tyrrenis *ACV*
(marg. Cyrenis) *Lb* tirenis *b²* cirenis *La²* cyrenis *abcd, ed. Pr.*
arenis *D.*

5. Ora dum *AB a m. pr. CGHLLa¹La²OV ab* Oraculum dum *D*
Oraculum *bcd* in *b²* estuosi *a.*

6. beati *G* beati *AB m. pr. CDHLLa¹OV b* beari *La²* brati
a m. pr. bti *b²* bati *bd, ed. Pr.* Battī *ed. Ven. 1475* ueteres *C*
uerens *b²* uerteris *b* sepulchrum *ab.*

7. Etiam *a.*

8, 9. om *a.*

9. Nam *AL* al. basin basiei *G* basiei *C (marg. basia) O, Riccardianus*
basei *A* bassiare *b.*

10. etiam *Hb* catulo *BCLa¹O b².*

11. Qua *b²* Quem *A* nec om *b²* numerare *H.*

12. malla fassinare *b²* maga *Baltb. Venator Vossius.*

VIII.

Hoc carmen Ribbeckius ita ordinauit.

1-2 3-5 6-8 9-11 12-14 15-19.
 strophe antistr. strophe antistr.
ut duas contineat strophas, duas antistrophas, trium quamque uersuum; prioris autem strophae primus uersus sit Fulserē quondam candidi tibi soles; ultimus antistrophae, Fulserē uere candidi tibi soles: alterius strophae finis sit Sed obstinata mente perfer obdura, initium antistrophae Vale puella iam Catullus obdurat. Ego sic potius ordinauit.

1-2 3-5 6-8 9-11 12-13 14-16 17-19
 strophe α antistr. α Meod. strophe β antistr. β
Carmen duas partes habet et μεσῳδόν. Vtraque pars habet prooemium (1-2, 12-13) et stropham cum antistrophe (3-5 × 6-8, 14-16 × 17-19). Μεσῳδός interpositus caput ac uim carminis in se colligit.

AD SE IPSVM *ABDGLLa¹La² b* ad sese *b²* AD SE IPM
DELA MENTATIO *Ha.* Spatium unius uersus in *OV.*

1. catule *Ob* desinis *La¹* in aptire *D* inpetire *a* inpetire
marg. ineptire *d.*

Et quod uides perisse perditum ducas.

β Fulsero quondam candidi tibi soles,
Cum uentitabas quo puella ducebat
Amata nobis quantum amabitur nulla. 5

γ Ibi illa multa tum iocosa fiebant,
Quae tu uolebas nec puella nolebat.
Fulsero uere candidi tibi soles.

Nunc iam illa non uult: tu quoque impotens noli
Nec quae fugit sectare, nec miser uiue, 10
Sed obstinata mente perfer, obdura.

B a Vale, puella. iam Catullus obdurat,
Nec te requiret nec rogabit inuitam.

β At tu dolebis, cum rogaberis nulla.
Scelestā, tē te. quae tibi manet uita! 15

2. periisse ac perditum *b*².
3. Flusere *b*² tibi quondam c. soles *b*.
- 4-8. om a. Qu3 V Con *b*² Tum D uetitabas Hb quod
*Ob*² docebat AC pr. L^v. dicebat Dousa F. Heinsius Bronkhusius ad Prop.
III. 22, 15.
5. plusquam amabitur ulla V Hunc uersum Handius (Observ. p. 92)
ab interpolatore putat illatum a c. XXXVII. 12. Sed Catullus eodem modo
cum repetiit, quo XXI. 2, 3, qui legitur etiam XXIV. 2, 3, XLIX. 2, 3. Vide
Silligium in Epist. Critic. p. 68.
6. Ili D tum ante multa *b*² cum O, Auantius quom H tamen
Dresdensis tam Scaliger Vossius Vulpus Conr. de Allio Doeringius Silligius
Huscbsius ad Tib. I. 6, 7.
7. uollebat *b* nollebat BL^a1 uolebat *b*².
9. Iam nunc illa non uolet *b*² impote ABCDGLLa¹La²O ad im-
pete Vc ipe te H inepte *b*² impotens Vic *b* impotens es *b*, ed.
Pr. impotens noli Auantius Statius Doeringius Hauptius Rossh. Schwab.
impete insano Heysius.
11. obstinata B obstinate *b*² obdurat HLa¹.
12. om La¹ ualle *b*².
14. Aut *b* nulli *b* ex interpolatione Post nulla plene interpungunt Scal.
Dousa P. Conr. de Allio Lachm. Haupt. Heys. uide Haupt. Obs. Crit. p. 4.
15. ne te codices omnes praeter d H et Phillippensem nec te H Phillip-
pensis tene d tibi quae Parisinus 7990 La⁴ ed. Pr. tibi om A
tē quae (marg. tibi) *b* Scelestā nocte Statius Doeringius nullam S. noctem

Quis nunc te adibit? cui uideberis bella?

γ Quem nunc amabis? cuius esse diceris?

Quem basiabis? cui labella mordebis?

At tu, Catulle, destinatus obdura.

IX.

VERANI, omnibus e meis amicis

Antistans mihi milibus trecentis,

Venistine domum ad tuos Penates

Fossius Heins. Vulp. Hand. Obs. p. 43, Sill. S. tene Parthenius Ald. I. Guarinus Muretus in textu Marcellius S. quae nunc Mureti liber ictus S. rere Scaliger Conr. de Allio S. uae te Balthazar Venator Hauptius (Obs. Crit. p. 7) S. nosce Heysius S. nunc te (quae tibi manet uita?) Quis nunc te adibit? Spengelius in Seebodii Nou. Chron. Paed. 1828, Fasc. IV. p. 97 quae te ibi manet Hauptius (Obs. p. 10), Sed quod discrimen facit inter manere cum datiuo et accusatiuo positum, ut hoc sit, i. q. exspectare, illud certum esse uel potius exspectare adiuncta quadam certi notione, hic etiam ualere censeo. Cf. infr. LXXVI. 5, 6, Callim. Lau. Pallad. 119, 120. Ω ἐτάρα, τὴν μῆτι μινύρεο' τῷδε γὰρ ἄλλα Τεῦ χάριν ἐξ ἐμέθεν πολλὰ μενεῦντι γέρα. Aesch. Ag. 1120 'Ἐμοὶ δὲ μῦναι σχισμὸς ἀμφήκει δορί. Cic. Phil. II. 5, 11, 'Cuius quidem tibi fatum sicuti C. Curioni manet.' Verg. Aen. I. 257, 'Parce metu Cytherea, manent immota tuorum Fata tibi.' V. 348-9, IX. 301, quos locos ipse attulit Hauptius. Scelesta quae te (uae tibi) manet uita Froeblichius Pöblius.

16. Post adibit secuntur in a cuius esse diceris omissis Cui—amabis.

19. catule La¹ obstinatus H.

IX.

AD VERANIVM ABGLa¹La² bb² AD VERANIVM amicum suum a Ad Verannum H AD VERRANNIVM D AD VERANIVM L Spatium unius uersus in OV.

1. Veranni BDGLa¹OV bb²c NERanni H Veramni ACL Veramnei b Verani a quam formam habent Inscriptiones Pompeianae (Antiq. Pomp. I. f. 3, pp. 64, 69, 82. Verranium ib. p. 71) Orel. 3548, Fasti Antiatenses anni p. C. 49 in Inscript. Mommsen. p. 327, cf. Plin. Praef., Festus p. 158, Grut. 83, 5; 108, 7; 988, 12; 1047, 1. Verania 955, 12; 1000, 1; 1047, 1; Veranilla 747, 5; 1144, 1 e om O est a ex omnibus meis AL.

2. Antistas ABCDGHLLa¹La²O bad, Ald. I. Handius (Obs. p. 44) Silligius antistes Vbc, uulgo ante Scaligeranam ed. 1600, Conr. de Allio Heysius antistitas b² Antestans Palladius ed. 1500 Antistans Auantius Lambinus ad Lucret. V. 22 Voss. Vulp. Doering. Lachm. Haupt. Obliterata erat linea super a, antistās. Gloss. Placidi 'antistant. meliores sunt.' Fulgentius exp. Serm. Antiqu. p. 564 (Gerlach), 'Antistare dicimus praecellere. Unde et Crispinus in 'Heraclea ait. Divinis uirtutibus antistans Alcides.' antistare Cato c. 156, Lucreti codices V. 22, Gelli VI. 5, 2; IX. 13, 7, Cic. Rep. III. 18, Tac. Ann. II. 33, Apuleius Met. IV. 8 (Hild. I. p. 232), Asclep. XXIX (Hildeb. II. p. 316), Lactant. VII. 15, quos locos attulit Ritschbelius in Mus. Rhen. 1850, p. 578; cf. antistes, antistita, Antistius, anticipare, anticessor. mihi om D millibus CH tercentis H.

Fratresque unanimos anumque matrem?

Venisti. O mihi nuntii beati!

5

Visam te incolumem audiamque Hiberum

Narrantem loca, facta, nationes,

Vt mos est tuus, applicansque collum

Iocundum os oculosque sauiabor.

O quantum est hominum beatiorum,

10

Quid me laetius est beatiusue?

X.

VARVS me meus ad suos amores

Visum duxerat e foro otiosum,

Scortillum, ut mihi tum repente uisum est,

Non sane illepidum neque inuenustum.

A a Huc ut uenimus, incidere nobis

5

Sermones uarii, in quibus, quid esset

4. uno animo sanamque *ABLa¹OV^b* ^{nl. sanam} uno animo suamque matrem
G uno animo suamque *CHLb²* unanimos (es *a*) suamque *D abd*
 unanimes tuamque *c Bapt. Guarinus* anumque *Faernus Vossius Heinsius*
Doeringius Silligius Heysius Klotzius cf. Tib. I. 6, 57, 63 senemque *Auantius*
Broukbuius ad Tib. I. 7, 8 Hauptius suamque *Scaliger in Comm. Lachmannus*
 tuamque *vulgo*.

5. nuptii *V*.

6. Visamque *D* hyberum *V* haberum *b²*.

7. Narrantem *La¹* fata *b²* nationes *BLa¹*.

8. Et *H* tuis *CL* tuum *D* applicansque culum *b²* colum *b*.

9. oculisque *H* suabior *ACGLLa¹La²* suauior *BHb²* ^{sauior *V*}
 suauabor *D* suabiabor *a* suauabo *b* Videtur in archetypo fuisse
 sabiabor unde geminatis literis ab error ortus est.

11. Qui *c* beatiusque *ac* beatusue *b²*. Post hunc uersum Froeblichius
c. XXVI, Minister uetuli puer Falerni, tamquam appendicem ponit.

X.

Hoc carmen cum c. IX continuant codices.

1. Varus *C Vic ed. Pr.* Varrus *H ab* Verannius *D* Varius *B*
 Varius *cett. Vossius Osannus ad Apul. de Orthogr. § 43, Weichertus de L.*
Vario p. 4 Varrus *Scaliger Statius Handius. Vide excursum* tuos *b*.

2. fero *b²* octiosum *ab²* occiosum *O* ociosum *Cc*.

3. Scortillum *H* Scortillum *b²* ne pro ut *C* tum om *C* tunc *La²*
 tune *O* ut tunc mihi *AL* tñ *La¹*.

4. sine *b²* illepidum *codices plerique* ilepidum *V* inlepidum *Lach-*
mannus atque pro neque *b*.

6. qui esset *O*.

Iam Bithynia, quo modo se haberet,
Et quonam mihi profuisset aere.

β Respondi id quod erat, nihil neque ipsis

Nec praetoribus esse nec cohorti,

10

Cur quisquam caput unctius referret,

γ Praesertim quibus esset irrumator

Praetor, non faceret pili cohortem.

B α 'At certe tamen,' inquiunt 'quod illic

Natum dicitur esse, comparasti

15

7. Iar**bi**thinia O In bithinia *b* Iam al. Bithinia *b*² bithinia
CVO acdbb³ bithynia H quomodo posse (possem *b* post se *b*)
haberet ABCDGHLLa¹La²OVabb²bd quomodo se haberet La⁴ ed. Pr.
ex emend. Italarum Error ex confusis MODOSE MÖPOSE (modo posse)
ortus uidetur. modō dixit C. pariter fere atque Horatius S. 1, 9, 49 quo
tu rere modo, quum paulo ante dixisset Maecenas quomodo tecum?

al. quoniam
8. Et quoniam G Et quoniam ADHO abdbb³ Et quoniam CL
Et quonam BLA¹V c ed. Pr. Conr. de Allio Doeringius Silligius Ecquonam
Statius (cf. XXVIII. 6) Gronou. Hand. Lachm. Haupt. Heys. Et quantum
Ald. Scal. Vulp. Et quanto Muretus Heinsius Et quam Vossius pro-
fuisse a here ACDGLa¹OVc herae *b*² habere (hēre) BHbd aere
Lab ed. Pr. uulgo et Lachm. E re Scaliger quod cum sequentibus coniungit
ab re Vossius.

al. neque ipsis n
9. Respondit *b*² nihil neque in Ipsi G nihil neque nec in
ipsis BCHLLa¹OVb² nihil neque nec i ipsis A nihil neque in ipsis
al. nihil neque nec in ipsis al. nihil neque ipsis Ven nihil neque in ipsis D
nihil neque nec ipsis ab nihil neque nunc ipsis b nihil ne in ipsis
Pbillippensis nihil neque ipsis La²Vic Par. 8233 ed. Pr. uulgo et Lach-
mannus nihil neque ipsi Ald. Guar. Heins. mihi nec ipsi Statius Scal.
Coningto suspicatur nihil in ipsis legendum esse, quemadmodum nihil legitur
Ouid. Met. VII. 644, Epist. Pont. III. 1, 113.

10. Nec om ACLac Inīpis pro nec H Hinc Froeblicbius Fortasse
Nunc Confunduntur nunc nec LXIII. 68 quaestoribus Muretus Turnebus
Aduers. XV. 22. praeconibus Marcius Heinsius inesse ac.

11. unctis BLA¹ untius H referet Ab².

12. esset om BLA¹V irrumabor V.

al. nec
13. non GO nec La²a ed. Pr. ne *b*² non cett. facere La²b
facerent Da ed. Pr. Scaliger Conr. de Allio Handius Lachmannus Rossb. num
facerent uel non faciens Gronovius non faciens Hauptius in ed. 1853
Schwabius pilli a chortem *b*² chohortem H (ch ex rasura).

14. Ac D inquit id Turnebus Aduers. XV. 22 Stat. Froeb. inquit
Scaliger.

15. Notum Balib. Venator esse dicitur a asse Statius, fortasse
recte. Cato ap. Senec. Epist. XCIV. 27, 'Emas non quod opus est sed
'quod necesse est; quod non opus est asse carum est.' aere Auantius
Guar. Mur. Hand.

Ad lecticam hominis.' Ego, ut puellae
Vnum me facerem beatiorem,

β 'Non' inquam 'mihi tam fuit maligne,
Vt, prouintia quod mala incidisset,
Non possem octo homines parare rectos. 20

γ At mi nullus erat neque hic neque illic,
Fractum qui ueteris pedem grabati
In collo sibi collocare posset.'

Γ α Hic illa, ut decuit cinaediorum,
'Quaeso' inquit 'mihi, mi Catulle, paulum 25
Istos commoda: nam uolo ad Sarapim

16. lecticam *A* leticam *Ob*² leticiam *a*.

17. *om b* beatorum *Auantius Mur. Voss. Vulp.*

18. in quam *marg. V* nunquam *a* tantum *B Phillippensis.*

19. prouintia *ABab*² *Phillippensis* quae *Phillippensis* ^{qd} que *b* quum
Statius Hand.

20. possim *a* cito *Db* pare *A*.

21-23. *pro parentesi habent Canterus Nou. Lect. VII. 24, Silligius* mihi
ABCL nec hic neque illic *BGHOF* neque mihi neque illic *b*¹ nec
hic nec illic *De*.

22. Fractumque *ABCGHLa*¹ *La*² *OFabb*² Fractum quae *L* Fractum
qui *Dbed ed. Pr.* Factum qui *V* pedemque *b*².

23. colorare *b*².

24. decuit *ALa*² *ad* docuit *cett.* cinedyorem *V* cynaediorem
*bb*² sinediorem *O*.

25. inquit *O*.

26. comoda *ab* comenda *b*², *marg. b* commodam *O* como nam *c*
commodita *marg. d Ald. Guar. Mur.* nam uolo commodum *Statius*
commodo nam *Scaliger* commodum: nam *Doeringius* commodum enim
Handius Heys. Haupt. Schwab. Vahlenus Coniect. ad Varr. p. 175 quod uidetur
etiam Lachmannus probare, quamquam in textum ed. suae non admisit.
Fortasse Istos. 'Quomodonam?' Cf. *Cic. ad Q. Fratrem. II. 16, 5.* com-
moda si *Catullus imperatiue dixit, comparari potest Plaut. Cist. IV. 2, 75, 6.*
'L. At pol ille quidam, mulier, in nulla opera gratuitast. P. comoda lo-
'quelam tuam tibi nunc proderit; confitemur.' *Eodem modo imperatiui legun-*
tur putā apud Persium IV. 9, Mart. IX. 95, 5, XI. 95, 2, caue LXI. 152, Hor. S.
II. 3, 38, 177, Epp. I. 13, 29, Ouid. Trist. I. 1, 25, uidē Pers. I. 108, Pbaedr. III.
6, 3, fortasse saluē Mart. XI. 108, 4. Iuxta *codices Catulli LXVI. 66, Contrā*
Manil. II. 253 poeta ap. Varronem L. L. VII. 12, trigintā Manil. II. 322,
sexagintā Mart. XII. 1 eia Val. Flacc. VIII. 110, quos locos conguessit Ramsaerus
Prasod. pp. 39-46, cf. L. Muellerrum de Re Metrica, p. 340. Sed haud scio an
non melius interpunxerim Istos, comoda; ut comoda toti sententiae ap-
ponatur, 'quae comoda mihi sint,' eodem fere modo quo Lucretius dixit
V. 1100, 'Mutua dum inter se rami stirpesque teruntur,' IV. 301, 'Nunc sit
'laeuus et a laeuo sit mutua dexter,' Poeta ap. Varron. L. L. VII. 29, 'Dice
'illam pusam, sic fiet mutua muli, Nam uere pusus tu, tua amica senex.' Enn.
Ann. XV. 4, 'Cetera quos peperisti ne cures.' De suppresso uerbo cf. XXXVIII.

Deferri.' 'Mane' inquit puellae,

β 'Istud quod modo dixeram me habere,

Fugit me ratio: meus sodalis

Cinna est Gaius, is sibi parauit.

30

γ Verum, utrum illius an mei, quid ad me?

6. non pro nam *L*Aa sarapim ^{al. e} *D* sarapim *G* seraphin *a* sarapim *cett.* Sarapim cum Schwabio scripsi, uti legitur in *Inscript.* Orell. 1888, 1890, 1891, 1894; *Mommsen. N. I.* 2483 Sarapia *Menologia Rustica Aprilis* (*Momms. Inscript.* p. 358); Sarapi *Apuleii codex Laurentianus LXVIII.* 2, *Met. XI.* 9 (*Hildeb. I.* p. 1017); *Sarapis Callim. Ep. XXXVIII.* 3, *Plutarchus de Iside et Osiride c. XXIX.* Σάραπισ δ' ὄνομα τοῦ τῷ πᾶν κοσμοῦντος ἐστὶ παρὰ τὸ σάειρεν· δὲ καλλύνειν τινες καὶ κοσμεῖν λέγουσι· ἀποπα γὰρ ταῦτα τοῦ φυλάρχου, πολλὰ δ' ἀποπώτερα τὰ τῶν λεγόντων οὐκ εἶναι θεὸν τὸν Σάραπιν ἀλλὰ τὴν Ἀπίδος σορὸν οὕτως ὀνομάζεσθαι. Σάραπισ ubique legi apud *Plutarchum*; *Graecis autem Sarapis* (*Gruter* 84, 3; 85, 5; 314, 1; 1010, 11), *Latinis Serapis magis placuisse* (*Gruter* 84, 1; 85, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, cf. *Mommsen. N. I.* 2598, 6106, *Orell.* 1887, 1888, 1889, 1892, 1893), docet *Hildebrandus, ad Apul. I.* p. 1017. Sane in inscriptione *Orelliana* 1895, quae Graece in altera facie scripta sunt Σαραπίειον Σαραπίδι, Latine in altera Serapeum, Serapidī leguntur: et sic *Varro L. L. V.* 57, et in *Saturis Menippeis*, (*Non.* 480,) dixit Serapis, Serapi, Serapim, si codicibus credimus *Noni.* Serapim *codices Ciceronis de Diu. II.* 59, de *Nat. Deor. III.* 19, et *Verr. Act II. Lib. II.* 66 ubi tamen aliter legitur sepim, saepe (h. c. Saerapim), et sic Serapion; Serapis *Val. Max. I.* 3, 3. Σάραπισ *Strabo* 795, 801, 803, sed Σαραπίειον uel Σεράπιον 807, Σαραπίειον *Polyb. IV.* 39, Serapis *Plin. H. N. XXXVI.* 58, *XXXVII.* 75, Σάραπισ *Suidas s. u.* et in Σαραπί, Sarrapis fortasse *Plautus, Poen. V.* 5, 33, 'Deglupta maena Sarrapis sementium.'

27. Deserti GB Deserti La¹O Deferre a Deferri *cett.* mane me *codices Vossius Vulp. Hand.* (qui scribit mane—me) *Sill. Lachm. Heys. Roszb.* minime *marg. d. Pontanus Ald. I. Froehl. Haupt.* mi anime *Bergkii Philol. XII.* p. 581, cf. *Plaut. Bacchid. I.* 1, 50 mane *Guarinus Statius Scal. Conr. de Allio Doer. Nobbius de Metris Catulli Fasc. II.* p. 17 Schwabius me aut ex repetita syllaba ne in textum uidetur illatum, cf. *LXII.* 6, et de m, n confusis uide *Prolegomena*, aut ex sequente uersu, cui fortasse superscriptum erat, cf. *LXVI.* 56. inquit *codices inquit Partbenius in commentario*, uulgo, inquit d ex interpolatione, *Ald. I. Guar. Mur. Stat.* Post inquit puellae *Alex. Guarinus dicit fenestram fuisse in uetusto codice: unde Lachmannus et Hauptius spatium unius uersus fecere. Sed in nullo codice ex iis qui nunc exstant huiusmodi inuenitur lacuna: neque ipse locus quicquam desiderat. Cf. Ter. Pborm. V.* 8, 54, 'Argentum quod habes condonamus te.' *Cic. Att. II.* 9, 'Illum uero qui nondum habitus est, sic uelim putes nihil hoc mihi posse esse iucundius.'

28. quid a qd¹ A non pro modo b me om b².

30. Cum ABCDGHLLa¹V abb²bc Cinna O grauis ABCDGHLLa¹OV bc grauis abb² Caius ed. *Parm.* 1473, *Sabellius Gaius Lachmannus Haupt. Heys. Roszb.* Gaius O. *Ribbeckius in Fleckeisemi Annal.* 1862 *T. I.* p. 378 Sed grauis ex g²aius potius corruptum puto.

31. Virum pro utrum a ad me Dab a me *cett.* Sentius *Augurinus ap. Plinium Epist. IV.* 27, 'Canto carmina uersibus minutis His olim quibus et meus Catullus Et Caluos ueteresque. Sed quid ad me? Vnus Plinius est mihi priores.'

Vtor tam bene quam mihi pararim.
Sed tu insulæ male ac molesta uiuis,
Per quam non licet esse negligentem.'

XI.

Fvri et Aureli, comites Catulli,
Siue in extremos penetrabit Indos,
Litus ut longe resonante Eoa
Tunditur unda,
Siue in Hyrcanos Arabesque molles,
Seu Sacas sagittiferosque Parthos,
Siue quæ septemgeminus colorat
Aequora Nilus,

32. Vtro *b*² paratim *b*² paratum *D* parassem *Casaubonus*
paratis *Statius Froehl.* sed cf. *Theoc. Eid. XI.* 81 βάων δε διὰ γ' ἡ χρυσὸν ἔδωκε.
33. tu om *V* tu insulsa *b* tulsu *O* tu insula *cett.* mala *a*
et *ABCGHLLa*¹*OV* *b*² hac *D* ac *cett.* *Lachmannus Haupt. Rossb.*
moleste *La*¹*V* inuisa, male *Vossius* insulsa, mala *Guarinus Handius*
p. 57 nimis molesta es *coni. Puccius.* Sed cf. *Plaut. Bacch. IV.* 3, 3,
'Inamabilis illepidus uiuo.'

XI.

AD FVRIVM ET AVRELIVM *ABGHLLa*¹*La*²*b* Ad Furium et
Aurellium *b*² Ad Furium Aurelium *D* Ad Furium et Aurelium
quid puellæ nuntiari uelit *a.* *Spatium unius uersus in OV.*

1. catuli *La*¹.
2. penetrauit *codices* penetrarit *marg. d Ald. I. Muret.* penetrabit
ed. 1473 *Guarinus uulgo et Lachm.*
3. Lutus *b*² ut *GOVic d* et *b*² ubi *cett.* longe ubi littus
edd. ante Statium Marci. Froehl. ut *pro* ubi *Catullus dixit secutus Alexan-*
drinos, Theoc. I. 13 ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρίαι, *V.* 101, *ib.* 103
ποτ' ἀντολὰς ὡς ὁ Φάλαρος, cf. infr. XVII. 10, *Lachm. ad Prop. IV.* 2, 31.
resonans *Statius Silligius* coa *b*² ἔρα *a.*
4. Tenditur *V.*
5. hircanos *Vac* hirchanos *b*² arabaesque *A* arabasue *b*²
arabesue *Wagnerus ad Verg. Aen. VII.* 605, *Schwab.* arabesque *cett.*
Statius Lachm. Haupt. Heys. Rossb. arabasque *ed. Pr. uulgo* arabas
uidetur legisse imitator in Maii Class. Auct. T. III. p. 364, 'Inclytus extremos
'penetrauit uictor ad Indos Belligerosque Arabas et Colchos sub iuga misit.'
moles *a.*
6. Seu *bcd* Siue *cett* sagas *ABDLLa*¹*Vbd* sagax *CGO pr. H ab*
fugas *b*² sacas *H ex rasura ed. Pr.* sagittiferosue *CGHLa*² *b*²*b ed. Pr.*
Wagnerus Schwab. sagittis eros *a* sagittiferosque *cett.* corytiferosque
Passeratius partos *ALA*¹.
7. quæ *CDGLLa*¹*La*² *abc ed. Pr. Stat. Sill. Rossb.* q *H* qui *B*
Philippensis b qua *Vic d uulgo et Lachm.* om *Vb*² septem geminus
*Babb*² geminis *ACV.*
8. In eodem uersu cum u. 7 habet *H* nullus *a* nullis *b*².

Siue trans altas gradietur Alpes,
 Caesaris uisens monimenta magni, 10
 Gallicum Rhenum horribilem *insulam*ulti-
 mosque Britannos,
 Omnia haec, quaecunque feret uoluntas
 Caelitum, tentare simul parati,
 Pauca nuntiate meae puellae 15
 Non bona dicta.
 Cum suis uiuat ualeatque moechis,
 Quos simul complexa tenet trecentos,
 Nullum amans uere, sed identidem omnium
 Ilia rumpens: 20
 Nec meum respectet, ut ante, amorem,
 Qui illius culpa cecidit uelut prati
 Vltimi flos, praetereunte posquam
 Tactus aratro est.

9. Sui O latas *BVbd.*

10. uidens *ABCDHLb a m. pr.* monimenta *CGB³ Lachmannus* monu-
 menta *ceff.* horribiles *ABCHLa¹La²V Ven* horribilesque *DGLObb⁴be*
 horribilesque et *d ed. Pr. Statius* horribiles et *a Scaliger Voss. Sill.,* *utrum-*
que, ut etiam horribilesque in, *interpolatum ab Italis* horribilesque ulti-
 mosque *uulgo et Lachm.* horribilesque *Celtas Froeblicbius* horribile
 aequor *Hauptius Obs. Crit. p. 27, Heysius L. Muellerus de Re Metrica p. 182*
 horribilem salum *H. A. J. Munro in Diar. Philolog. Cant. IV. p. 289*
 horribilem usque ad *Coningto* horribilem insulam *ego, ex horribile* insula
 ultimosque *corruptum, quum excidissent litterae ulā propter insequentes ul, ut*
superesset horribileis.

12. mosque——— britannos *G et sic sed sine spatio Ob In Bb²*
 horribiles *claudit u. 11; u. 12 incipit ab* ultimosque *britaneos b³ bri-*
 tanos *a.*

13. feret *bd La⁴ ed. Pr. ex interpolatione Italarum* ferre *DHb fere*
ceff.

14. tentare *codices temptare Lachmannus* feret *pro simul c fere a.*

15. nūptiare *V* nuntiare *H a m. pr.* nuntiante *b² nunciare ab.*

16. dica *b².*

17. maechis *b* mechis *aH.*

18. tenet complexa *V.*

19. itentidem *A.*

20. Illia *ab.*

21. mecum *Cb³ respeter b² spectet uelut ed. 1473.*

22. Cui *ACGLLa²OV bb¹ cum b cura AC credidit a uelud*
 parati *b³ praci H.*

23. Vltimus *b ed. 1473, Muretus* posquam *D Rossbachius. Vide Rits-*
chelium in Mus. Rhen. 1850, pp. 568—576.

24. Tractus *b³ Fractus a Voss. Sill.*

XII.

MARRVCINE Asini, manu sinistra

Non belle uteris in ioco atque uino:

Tollis linthea negligentiorum.

Hoc *salsum* esse putas? fugit te, inepte:

Quamuis sordida res et inuenusta est. 5

Non credis mihi? crede Pollioni

Fratri, qui tua furta uel talento

Mutari uelit: est enim leporum

Disertus puer ac facetiarum.

Quare aut hendecasyllabos trecentos 10

Expecta, aut mihi lintheum remitte,

Quod me non mouet aestimatione,

Verum est *mnemosynum* mei sodalis.

Nam sudaria Saetaba ex Hibere

XII.

AD MATRVCINVM ASINIVM *La¹La²b* Ad (In *H*) Matrucinum
Asinum *ACLHa* Asinium *G* *erasis* literis ad Matrucinum. *Spatium*
uenius uersus in OV.

1. Marrucine *codices* Marrucine *Parthenius* assini *V* finestra *D*.
al. loco
2. *post* uteris *interpungit Klotzius* ioco *BG* loco *Ob²* *Habuit A* loco.
3. linthea *Va* negligentiarum *D*.
al. salsum
4. falsum *G* falsum aut salsum *O* salsum *d* falsum *cett.* *Antbol.*
Pal. V. 104, εἰ τόδε σοι χάριεν παραφαίvera. *Mart. XI. 52, 3,* 'Res salsa est
'bene olere et esurire,' *ib. II. 4. 6. Idem error XIV. 16.* fugite te *b²*.
5. *Q.* sordida est et inuenusta res *b* *Q.* res sordida est et inuenusta
est *a*.
6. credas *b* Polioni *b²a* *Phillippensis Hauptius* et sic *Lachmannus* *Lucret.*
p. 50 fratri *post* Pollioni, et iterum in u. 7 *babet H.*
7. quia *B* quia in *b* tu *b* futura *b²* id *pro* uel *Hb.*
8. uoluit *O*.
9. Difertus *Passeratius Vossius* puer *codices* pater *ed. 1481 Guarinus*
Conr. de Allio Handius facetiarum *a* facieciarum *H a m. pr.*
10. aut *om H* endeca syllabos *GLa¹V* endecasyllabos *B* endeca-
syllabos *ACab²* eneca syllabos *b* tricentos *Phillippensis.*
11. lintheum *Va* remicte *Vd.*
12. extimatione *BCDGLa OV bb²* expectatione *marg. b.*
13. nemo sinum *ADGL* nemo sinunt *BHLA¹Vbb² Phillipensis*
nemosinum C nemo est sinum *O* nemosynum *A* mnemosynum *d*
mnemosinon Calpurn. ed. 1481.
14. Non *b²* sethaba *ACGHLa¹* sethaba *b* sectaba *a* sed
talía al. sethaba *b²* thessala *DV* Saetaba cum plerisque *Lachmannus*

Miserunt mihi muneri Fabullus

15

Et Veranius: haec amem necesse est

Et Veraniolum meum et Fabullum.

XIII.

CENABIS bene, mi Fabulle, apud me

Paucis, si tibi dii fauent, diebus,

Si tecum attuleris bonam atque magnam

et sic XXV. 7 ubi plurimi codices habent Satabum. Σετάβιος codices Strabonis III. 160. Setabis codd. plerique Sil. Italici III. 373 (et sic Bodleianus et Reginensis quamquam Heinsius ibi Saetabis legit ex Colonienſi), et XVI. 475. Contra Σετάβιος ποταμοῦ ἐκβολαὶ Ptol. Geogr. II. 6, 14, Σαίταβις Σαίταβικουλα id. 62, Saetabi Plin. H. N. XIX. 9 (in III. 25 uariant libri) Saetabes uel Saetabes codices Gratii Cynege. 41. Saetabis constanter inueniri in Romanorum numis dicit de Saulcius de Pecun. Hispanorum et sic exhibetur in numo apud Akermanum de num. Hispan. p. 102. exhibere ACDGHLobacd exhibere cett. ex hiberis ed. Pr. uulgo ex Hiberis Lachmannus Haupt. Rossb. Schwab. Setabe ex Hibera Vossius Fortasse ex Hibere Ἰβηρα fluium dixerunt Polybius II. 13, III. 6, 15, 27, 29, 95, Strabo III. 156, Ptolemaeus Geogr. II. 6, Eustathius ad Dionys. Perieg. 281, Stephanus Byzantinus s. u. Ἰβηρία. Contra Iberus dicitur a Catone. Origg. VII. 14 (ed. Jordan) Caesare B. C. I. 62, 63, 64, 65, 68, 69, 73, Hirtio B. Alex. 64, Liuio XXI. 2, 5, Lucano IV. 23, Mela II. 6, Solino 23, 8 (sed unus codex habet Hyberis) Plinio III. 21, et 24, IV. 110, XXXVII. 150, Iustino XLIV. 1, Inscript. Grut. 690, 5. Sed quemadmodum Iber Ibero nullo discrimine uocabatur a Romanis poetis qui ex Iberia uenerat (Val. Flac. VII. 235, 'Cui uadis Hiberō,' Hor. C. II. 20, 20, 'Me peritus Discet 'Iber Rhodanique potor,' Luc. VI. 258, 'Durus Iber,' cf. Celtiber infr. XXXIX. 17, Mart. X. 20, 1, 'Ducit ad auríferas quod me salo Celtiber oras') ita Catullo Graecos sequenti Iber uocari potuit fluius qui Caesari Ibero est. Nimis incerta sunt quae de hoc uocabulo dicit Priscianus Inst. Gram. VI. 44 (I. 233 K., 698 P.) De Nomine et Pronomine I. 5—7 (II. 444 K., 1301 P.) quod enim in utroque loco Iberi genetiuum facit τοῦ Iber, id pugnat cum Diomede (p. 523 K., 1291 P.) 'haec omnia et similia in obliquis 'corripiuntur excepto hic Hiber, huius Hiberis.'

15. Miserum ^{al. numeri} b² numeri CG numeri ALa¹V fabulus ALa¹V ab.
 16. ueranius ABCGHLLa¹La²V abd uerranius D ueramnius b
 uerannius Ob²c Phillippensis hoc Hb Ald. I. Hand. Heys almeni Vb
 Phillippensis almoeni H amoeni marg. almeni b² ameni O.
 17. Vt ab² ed. 1473 uulgo et Lachm. Et cett. Palmerius in Spicilegio
 (p. 802 Gruteri Lampadis,) Handius Heysius Rossbachius cf. Hor. Epist. I. 6, 33
 Virtutem uerba putas et Lucum ligna. ueraniolum ABCGHLLa¹La²V
 abd² Phillippensis uerraniolum D uerraniolum b² uerrannolum O
 fabulum Vab.

XIII.

AD FABVLLVM ABDGHLLa¹La²d
 unius uersus in OF.

Ad Fabulum ab. Spatium

1. mihi A fabule La¹Vab.
2. fauerit a.
3. Sit D atuleris b² bona b.

Cenam, non sine candida puella
Et uino et sale et omnibus cachinnis.

5

Haec si, inquam, attuleris, uenuste noster,
Cenabis bene: nam tui Catulli
Plenus sacculus est aranearum.

Sed contra accipies meros amores
Seu quid suauius elegantiusue est:

10

Nam unguentum dabo, quod meae puellae
Donarunt Veneres Cupidinesque,
Quod tu cum olfacies, deos rogabis,
Totum ut te faciant, Fabulle, nasum.

XIV.

A a NEI te plus oculis meis amarem,
Iocundissime Calue, munere isto
Odissem te odio Vatiniano:

β Nam quid feci ego quidue sum locutus,
Cur me tot male perderes poetis?

5

4. Coenam *bb²*.
5. chachinnis *V* cachinis *Hab*.
6. Nec *Vabb* inquam *ALb² ed.* 1473 nunquam *b* unquam *cett.*
marg. b² atuleris *b²*.
7. Coenabis *b*.
8. sacculus *BGFHab* sacullus *b²* aranarum *D* arachenarum *c*.
9. accipietis *b²* meos *AL a m. pr.* *Oa editiones pleraeque ante Muretum*.
Handius Martyni-Laguna Silligius meros *cett. codd. uulgo et Lachm.*
10. quid *AHL abb²bcd* quod *DLa²* ^{al quod} qui *G* qui *cett.*
11. quid *a*.
12. tu *om a*.
13. ut *delebat Pruterius in Epist. ad Canterum.*

XIV.

Ad Caluam poetam *BGHLA¹La² ab* Ad Caluam *A*.

1. Ne *ABGHLLa¹La²V Ven b* E *OV* Me *D* Nen *b²* In *d*
Ni *Cbac uulgo*; cf. *uersus Maecenatis in Suetoniana uita Horati* (p. 45 ed. *Reyfferscheid*) Ni te uisceribus meis, Horati, Plus iam diligo, tu tuum sodalem
Ninnio uideas strigosiorum Nei *Lachmannus Rossb. Schwab.*
3. Odisse *V* uacciniano *B a m. pr. CGLA¹Vb* uaccinione *H*.
5. male *c ed. Pr. ex interpolatione Itolorum, Sabellicus* mala *d* malis
cett. Error ex parum intellecto male ortus uidetur perdere *BHbb²*
petis *Hb²* pactis *a*.

Isti dii mala multa dent clienti,
Qui tantum tibi misit impiorum.

γ Quod si, ut suspicor, hoc nouum ac repertum
Munus dat tibi Sulla litterator,
Non est mi male, sed bene ac beate, 10
Quod non dispereunt tui labores.

Dii magni, horribilem et sacrum libellum!

B γ Quem tu scilicet ad tuum Catullum
Misti, continuo ut die periret,
Saturnalibus, optimo dierum! 15
Non non hoc tibi, salse, sic abibit :

β Nam, si luserit, ad librariorum
Curram scrinia, Caesios, Aquinos,

9. Mart. Capella III. § 229 Kopp. Hoc etiam Catullus quidam non in-
suauis poeta commemorat dicens 'Munus—litterator.'

Ioannes Saresberiensis Metalog. I. 24. Antiquitus uocabatur litterator
iuxta illud Catulli 'Munus—litterator.'

15. Macrobius Saturn. II. 1, 8. Quia Saturnalibus optimo dierum, ut ait
Veronensis poeta nec uoluptas nobis ut Stoicis tamquam hostis repudianda
est nec ut Epicureis summum bonum in uoluptate ponendum.

6. multa mala *b*² dent *a* ed. Pr. uulgo et Lachm. dant *cett.* Vossius.

8. Quod sit *V* ac *ABCGHLOV* *bb*²*d* atque *La*¹ hoc *D* Statius
aut *a* est *b* et *Dresdensis* nouum repertum *omissa particula Handius.*

9. sulla *AL a m. pr.* si illa *BCDGH corr. LL¹La²OV abb*² sylla *bc*
Martianus Capella § 229 unde uersum existimatur protulisse Ioannes Saresber-
ensis Metalog. I. 24 litterator *O* *Martianus Capella.*

10. *mihi ABCDGHLLa¹O abb*²*c* malo *a* et *b*².

11. dispereant *b* laboris *b*².

12–15 post u. 3 transponebat Scaliger. 12. horribilem *B.*

13. catulum *La*¹.

14. Misti *a* ed. Pr. ex interpolatione Itolorum Misisti *cett.*

15. *Macrob. S. II. 1, 8* *opimo* *G*, et sic *BLa*¹ optime *b* *Interpunctiones*
post periret, Saturnalibus cum *Klotzio deleui.*

16. Non non hoc *ACLOVc* Non non haec *BGLa¹La²bd* Non modo

hec *a* Non modo hoc *D* Vossius Non hoc *b*² *salse* *G* *salse*
BLa¹Vbd falso *c* false *cett.* sit *BGLa¹La²* fit *Ob*² om *H*
adhibet *O* adibit *b*².

17. luserit *G* luserit *c* liberariorum *G.*

18. Curram *ALLa²O* Quot iam *b* Cur tam *cett.* scrinea
ABCDHLLa¹V ad scrinia *Gbb²bc* scrineios *b* cesios *BG* celios *b*²
sosios *D* (o in rasura) *Casaubonus* Aquinos *Turnebus Aduers. XII. 1* Vossius
Vulp. Conr. de Allio Doering. Sillig. et sic codices Ciceronis Tusc. Disp. V. 22, 63
'Adhuc neminem cognoui poetam et mihi fuit cum Aquinio amicitia, qui sibi

Suffenum omnia colligam uenena,
Ac te his suppliciis remunerabor.

20

- a Vos hinc interea ualete abite
Illuc, unde malum pedem attulistis,
Saecli incommoda, pessimi poetae.

XIV^b.

Si qui forte mearum ineptiarum
Lectores eritis manusque uestras
Non horrebitis admouere nobis,

* * *

'non optimus uideretur.' Cf. *Plutarch. Cic. XXVII. Sed quum multa Romanorum nomina utramque formam haberent et -ius et -us, ut Calidius Calidus, Fundanius Fundanus, Geminus Geminus, Postumius Postumus, Rutilius Rutilus, Plancius Plancus, Veranius Veranus, Turranius Turranus, potuit Catullus Aquinos aut per errorem scribere aut quod magis credo per contemptum, quemadmodum etiam plurali numero usus est.*

19. Suffenam *BCGLa¹La²OV abcb²* Sufferam *ADHL marg. b²*
marg. d Suffenum *d ed. Pr. cf. XXII. 1* Suffena *Marcellus Contr. de Allio.*

20. Hac *ACGHLOB² marg.* At *Dbb* Ac *cett.* tibi O hiis
Ob² suppliciis *a.*

22. tulistis *Statius Scal. Doua F. Voss. Vulp. Contr. de Allio.*

23. Saecli *bd* Siculi *b²* Saeculi *cett.* incommoda *ab.*

XIV^b.

Hi uersus cum carminis XIV uersu ultimo continuantur in codicibus. Primus Baptista Guarinus, si filio credimus, Auantiis si ordinem sequimur editionum, translato a loco suo post XVI. 13 posuit, eumque secuti sunt Ald. I. Alex. Guarinus Statius (quamquam in commentario alienos hos uersus a c. XVI putat) Scaliger Contr. de Allio. Vossius tetrastichon facit addito Pedicabo ego uos et irrumabo, quem uersum quum ter scriptus esset hic, XVI. 1, XVI. 14, a librariis in media sede primum omissum, mox eo a prima inuictum fuisse censet. Vossium secuti sunt Vulp. Doeringius. Froeblichius ponit ante XVI. 1—11 omisso tamen XVI. 2, Aurelii pathice et cinaede Furi, quem uersum cum XVI. 12—14 aliud epigramma efficere arbitratur. Pleitnerus et Klotzius pro se quisque ante II. 11—13 ponunt, duobus fragmentis in unum coniunctis: quibuscum facit Schwabius (Quaest. Catull. p. 297) Ego cum Puccio Perreio Silligio Spengelio (in Seebodi Nou. Chron. Paed. 1828 f. IV. p. 122) Lachmanno Hauptio Heyrio Rosbachio pro fragmento eos habeo carminis cuius maxima pars amissa sit. In hoc Catullum credo uersus suos legentibus commendasse et orasse ueniam si quid impudentius dixisse uisus fuerit. Simile est exordium carminis Bibaculi apud Sueton. Gramm. Illust. XI. Si quis forte mei domum Catonis, comparati a Spengelio.

1. Sic qui con. Puccius apud Spengelium in Seebodi Nou. Chron. Paed. 1828 f. IV. p. 122, 'Nec recuso, inquit, quin ita quoque faciatis uersibus meis quos 'ut malos proiciatis, si qui in eos incideritis.' Et hic quidem partem eos habet carminis XIV.: postea ab eo seiungit ut supra dixi. Si qua Scaliger.

3. ammouere L. Lachmannus.

XV.

COMMENDO tibi me ac meos amores,
 Aureli. Veniam peto pudentem,
 Vt, si quicquam animo tuo cupisti,
 Quod castum expeteres et integellum,
 Conserues puerum mihi pudice, 5
 Non dico a populo: nihil ueremur
 Istos, qui in platea modo huc modo illuc
 In re praetereunt sua occupati:
 Verum a te metuo tuoque pene
 Infesto pueris bonis malisque. 10
 Quem tu qua lubet, ut lubet, moueto
 Quantum uis, ubi erit foris, paratum:
 Hunc unum excipio, ut puto, pudenter.
 Quod si te mala mens furorque uecors
 In tantam impulerit, sceleste, culpam, 15
 Vt nostrum insidiis caput lacessas;
 A tum te miserum malique fati,

XV.

Ad Aurelium *ABGHL^aLa²b* Comendat Aurelio amores suos *a*.
Spatium unius uersus in O.

1. me tibi *Vb²*.
2. pudentem pecto *b²* Aureli et ueniam *coni. Schwabius.*
3. expecteres *CHLa¹b²* expecteres *B.*
4. mihi puerum *a*.
5. uetemur *b²*.
6. implatea *b²* plathea *a*.
7. Inte *Gb²*.
8. tuo *b*.
9. bonisque malisque *ABCDGHLLa¹La²OVab³* bonisque malis *d*
10. bonis malisque *bb ed. Pr.*
11. Que *b²* tu tamen *ac* qualubet (*qualibet Lb*) ut iubet *DGLb*
 qualibet (*quaelibet B, marg. qualibet, quemlibet La¹ spatio relicto inter tu et*
quemlibet) moueto *ABCLa¹V Philippensis b²adc omissio* ut lubet ut iubet
 moueto *La²* libet moueto *H* qua libet ut libet *ed. Pr.* ut uelis
Statius.
12. ut *pro* ubi *b²*.
13. Nunc *ad ed. Pr.* exaccipio *b²* pudenter *al.* pudentem *G*
 prudenter *La²a*.
14. te *om a* mensue *V*.
15. nostrorum *ABCLLa¹OV^{tum} d* capud *La¹*.
16. Ah tum te *ab²* Ah tamen te *BGLa¹* Ah tamen me *V* Ah
 tamen *La²* At tum te *ACL* A tu me *c* A tum te *Statius.*

Quem attractis pedibus patente porta
Percurrent raphanique mugilesque.

XVI.

A a PEDICABO ego uos et irrumabo,
Aureli pathice et cinaede Furi,
Qui me ex uersiculis meis putastis,
Quod sunt molliculi, parum pudicum.

B a Nam castum esse decet pium poetam 5
Ipsum, uersiculos nihil necesse est,
Qui tum denique habent salem ac leporem,
Si sint molliculi ac parum pudici;

5-8. Plin. Epist. IV. 14, 5. Quae nos refugimus non quia seueriores (unde enim?) sed quia timidiore sumus. Scimus alioqui huius opusculi illam esse uerissimam legem quam Catullus expressit 'Nam castum—pudici.'

5-6. Apuleius Apol. XI. Catullum ita respondentem maliuolis non legistis 'Nam castum—nihil necesse est?'

18. attractis *DGLOa*² attrattis *AC* atratis *BLa*¹*Vb*² *Casaubonus*
Vossius attratis *Pbhillipensis* attrahis *b* artatis *Balb. Venator*,
Martyni-Laguna patenti *B* patenta *La*¹.

19. Precurrent *a*

XVI.

Hoc carmen cum c. XV continuant codices omnes sinceri. Ad Aurelium et Furium *b*.

1. Pedicabo *Vab*²*b* Dedicabo *B a m. pr. GHLa*¹*O* Peditabo *A*
paedicabo cett. 'Scribebant olim *paedico* hodieque scribunt orthographiae
'Latinae ignorantes aut inertes homines: *pedico* scripturam testantur *Priap.*
'*VII, LXVII*, Inscriptiones Pompeis Romaeque repertae, codices manu-
'scripti plurimi, denique ipsa originatio, quoniam pedicare uolet scindere
'podicem (?) ut dicitur *Priap. LXXVII. 9*, aut secare ut Martialis dixit *VI.*
'*37. 1.*' *Buechelerus in Nou. Mus. Rben. 1863, p. 386. Cf. eundem in Mus.*
Rben. XIII. 154, Fleckeisenum in labn. Ann. LXXXIII. p. 574.

2. patice *ABCGVabb*² cinede *ABG* cynede *V* cinele *pr. H*
cinedule *a* Furi *om a*.

3. et *pro ex a* putatis *c*.

4. Quod *G* Quoniam *a* Qui *b ed. Pr.* sunt *om H* molliculi *B*
et parum *V*.

5-8 *leguntur apud Plinium Epist. IV. 14. 5. 5-6 etiam apud Apuleium*
Apol. XI.

5. decet esse *Vad.*

7. tum *DObb*²*bcd* tamen *CG* tamen *ABHLLa*¹*V* tam *a* tunc
codices *Plinii* habet *b* ac *om b*² et *H codices Plinii*.

8. sunt *Vic c*, codices *Plinii*, sint *cett., Muret. Lachm. Haupt. Heys.*
molliculi *b*² et *H codices Plinii*.

B β Et quod pruriat incitare possunt,
Non dico pueris, sed his pilosis, 10
Qui duros nequeunt mouere lumbos.

A β Vos, quei milia multa basiorum
Legistis, male me marem putatis?
Pedicabo ego uos et irrumabo.

XVII.

A α' O COLONIA, quae cupis ponte ludere longo,
Et salire paratum habes, sed uereris inepta
Crura ponticuli acsuleis stantis in rediuuiis,

9. Vt conī. Froeblicbius quid a que b pruna H

pruriant B possint AL ed. 1473 Muretus Lachm. Haupt. Heys. possunt C
possunt cett. uulgo. Ego sint—possunt retinui, permutatis inter se indicatiuo
et coniunctiuo, quemadmodum apud Iuuenalem XI. 130 Ergo superbum Con-
uiuam caueo qui me sibi comparet et res Despicit exiguas. Ib. 26 Illum ego
iure Despiciam qui scit quanto sublimior Atlas Omnibus in Lybia sit monti-
bus, hic tamen idem Ignoret. Pers. III. 73 neque inuideas quod multa fidelia
putet Maenaeque quod prima nondum defecerit orca, ubi uide
Iabnium. Cf. etiam Maduicum ad Cic. de Fin. II. 10, 61, Lachmannum ad
Prop. I. 2, 9.

11. duos La².

12. Vos qui ACL ed. Pr. Guarinus Vosque BDGHLa¹Vabb²ed Vos
quod La² ed. 1473 uulgo et Lachm. Vos quia Pbillippensis Vos quei
Roszbachius multa bis AC.

13. putastis b ed. Pr. Ald. I. Guarinus Mur. Stat. Scaliger in com-
mentario.

14. Dedicao B a m. pr. GLa¹ Delica H irruminabo A iru-
mabo b.

XVII.

Ad Cu(o d)loniam Ad Ad Amicum quemdam Bb Ad quendam
amicum H Ad Auicum La¹ Ad Amicum suum a Nullus titulus
nec tituli spatium in GO.

1. O culo ina quae O O culo in aque (inaque H) GH et b² nisi quod
in hoc abest O oculo in aquae BDLa¹Vc oculo in aq ab O culonia
quae AC O colonia quae ed. Pr. cuspis BLa¹V ludere La¹bac
ledere uel laedere cett. ed. Pr. longo codices praeter b ligno marg.
longo b ligneo Vossius magno Lachmannus in ed. I. ut credo per
errorem, Rossb.

2. ueteres H.

3. ponticulis ABCH ac sulcis ABCDGLLa¹OVbb ac salcis c et
sulcis H ac sulis b² acsulis a Handius in Programmate anni 1849
acsuleis ego et Schwabius. Cf. Paul. Diac. s. u. Axamenta assulis Statius
Conr. de Allio Lachm. Haupt. Heys. Rossb. asculis Vossius Vulp. Sill.

- Ne supinus eat cauaque in palude recumbat ;
 a" Sic tibi bonus ex tua pons libidine fiat, 5
 In quo uel Salisubsali sacra suscipiantur :
 a''' Munus hoc mihi maximi da, Colonia, risus.
 β' Quendam municipem meum de tuo uolo ponte
 Ire praecipitem in lutum per caputque pedesque,
 β'' Verum totius ut lacus putidaeque paludis 10
 Liuidissima maximeque est profunda uorago.
 γ Insulsiissimus est homo, nec sapit pueri instar
 Bimuli tremula patris dormientis in ulna.
 B a' Quoi cum sit uiridissimo nupta flore puella
 (Et puella tenellulo delicatior haedo, 15
 Asseruanda nigerrimis diligentius uuis),
 Ludere hanc sinit ut lubet, nec pili facit uni,

tantis *codices omnes sinceri* stantis *ad, quod primus impressit Statius* ad-
 sulitantis *Scaliger Doeringius* in rediuiis *ABCH* rediuius *b* irre-
 diuius *ed. Pr.* irrediuius *uulgo ante Lachmannum.*

4. eat *om B* canaque *Ob²* in *om b².*
 5. Si *c* Sed *H.*
 6. ut *H* salisubsili *LO* sali subsili *ACGLa¹La²Va* sali sub
 scyli *b* sali subcili *H Pbillippensis* sali uel subsali *b²* sali subsali *BD*
 salisubsali *Baptista Guarinus* (si filio *Alexandro credimus, haec scribenti 'Sali-*
 'subsulus uti in antiquorum monumentis reperi, Mars a ueteribus dictus est.
 'Pacuius in armorum iudicio Pro imperio salisubsulus si nostro incubet.'
Sed hic uersus nec usquam exstat hodie, et a plerisque post Vossium spurius
habitus est, nisi quod tuentur cum Conr. de Allio, Naekius in opusculis p. 109.)
Ald. I. Muretus Scaliger Naekius Heysius salisubsulis *Statius Doer. Sill.*
Hand. salisubsili *Lachmannus Haupt.* salisubsali *Bergkii Roszbachius*
 salii ipsulis *Vossius Vulp.* suscipiant *codices omnes sinceri* suscipiantur *a*
 susrecipiant *b²* suscipiunt *Ald. I. Scaliger Voss. Vulp.* suscipiuntur
Muretus.

7. maximi *bis C* maximi *Pbillippensis* culonia *AL.*
 8. Quedam *b²* de tuo uolo ponte *om BLa¹V Pbillippensis.*
 9. luctum *BLa¹V.*
 10. latus *b* pudiceque *BDGHLA¹OVabb²* pu iceque *C* puniceque *A*
 putidaeque *bd ed. 1473* punicaeque *Heysius* paludis *bd* paludes *cett.*
 11. est *om B* que pro est *D.*
 12. ulua *marg. b.*
 13. Cui iocum sit *codices praeter Ha* Cui iocunda sit *a* Cui sit *H*
 Cui cum sit *Baptista Guarinus Auantius Mur. Statius* Quoi cum sit *Scaliger*
uulgo et Lachm. Cui iocus *Handius addito est post puella.*
 14. Sit *ACLOb²* Vt *cett. Ald. I. Mur. Scal. Voss.* Sit uel *Set Heinsius*
 Est *Lachmannus* Vpiella *coni. Alex. Guarinus* tenellulo dedicatio edo
BLa¹V tenerulo delicatior edo *H* tenello *D.*
 15. nigerimis *A* nigerrimus *BH* nigellulis *coni. Spengelius* deli-
 cantius *AL* deligantius *C.*
 16. han *a* ut lubet *om a* uni *om a.*

- a'' Nec se subleuat ex sua parte, sed uelut alnus
In fossa Liguri iacet suppernata securi,
- a''' Tantundem omnia sentiens quam si nulla sit usquam. 20
- β' Talis iste meus stupor nil uidet, nihil audit,
Ipse qui sit, utrum sit an non sit, id quoque nescit.
- β'' Nunc eum uolo de tuo ponte mittere pronum,
Si pote stolidum repente excitare ueternum;
- γ Et supinum animum in graui derelinquere caeno, 25
Ferream ut soleam tenaci in uoragine mula.

19. *Fragm. Festi. p. 305 ed. Mueller. Suppernati dicuntur quibus femina sunt succisa in modum suillarum pernarum. Ennius in Annalibus: Is pernas succidit iniqua superbia Poeni. Et Catullus ad coloniam: In fossa Ligari iacet suppernata securi.*

18. Nec me *codices omnes* Nec se *ed. 1473* uelud *B* uelut sed al'um *H.*

19. *liguri codices omnes sinceri, uulgo et Lacbm. ligari fragmentum Festi p. 114 (305 Mueller) liguris b Ald. I. Turnebus Aduers. XXIV. 44 Statius ligeris Muretus, Gualterus S. Landor in Censur. Trimestri Libror. Extern. a. 1842 p. 349 superata ACDGHLLa²Oac separata BLa¹b sepata Vd suppernata fragmentum Festi, ut ex Paulo Diacono suppletum est. Hunc locum attulit Politianus in Miscellaneis LXXIII, ipse tamen scribit expernata. suppernata in textum Catulli admiserunt post Statium omnes. separata Marullus* Guarinus.*

20. quasi c *Auantius Statius Conr. de Allio* ulla sit quasi nusquam *Ald. I. Guarinus.*

21. merus *Passeratius* nihil uidet *ABCGLa¹La²OVabc* nil audit *H.*

22. quid *DG* scit *Hd* sit post utrum om *b.*

23. Hunc *ACLLa²a* eum *ACD* cum *BGLa¹V* qum *b* quem *Hb* enim *H* uolo *O* ego *a* Hunc eum *Baltb. Venator Martyni-Laguna Sillig.* Hunc meum *Frœblichius* Hunc eecum *Handius.*

24. potest (pote *a* potes *b*) olidum *codices* pote stolidum *Victorius Var. Lect. XIII. 11* parentem *H* repens *Santenius ad Terent. Maurum p. 367* exitare *BGV* hexitare *Pbillippensis.*

25. suppinum *B* delinquere *ABCDGHLLa¹La²Vbbc* relinquare *a* derelinquare *Od Ald. I.*

26. Feream *Hb* Ferrea *D* tanaci *a* tenax *Santenius* mulla *G Riccardianus* mulla *b* nulla *Aa.*

* *In epigrammate quo Politianum insectatus est:*

Quid separatam uane supernas rogo
Alum Catulli nobilem?
Plebi ociosae scilicet risum paras
Oblitus ut soles pedis.

XXI.

- A a AVRELI, pater esuritionum,
 Non harum modo, sed quot aut fuerunt
 Aut sunt aut aliis erunt in annis,
- β Pedicare cupis meos amores.
 Nec clam: nam simul es, iocaris una, 5
 Haerens ad latus omnia experiris.
- Γ a Frustra: nam insidias mihi instruentem
 Tangam te prior irrumatione.
- B Atque id si faceres satur, tacerem:
 Nunc ipsum id doleo, quod esurire 10
 Mellitus puer et sitire discet.

XXI.

Ad Aurelium *ABGHbd*. Ad Aurellium *a*.

1. Aureoli *B* exuritionum *ABCDGHLOV* exuricionum *La*¹
 esuritionum *La*² *abcdb* vulgo et *Lachm.* essuritionum *Bergkii Rossbachii*
Schwabii cf. *Ritschelium* in *Prolegg.* *Plauti Trinummi*. p. CII.

2. horum *Frœblichii* quod *L*.

3. Aut posthac malebant *Handius* et *H. A. Kleynius* in *Mnemosyne* VII. 247
 probante *Cobeto*, cf. *XXIV*. 3.

4. Pedicare *A* Dedicare *B a m. pr. GHLa*¹ *Oab*.

5. exiocaris *BGHLa*¹ *OV bdc* et iocaris *ACLab* es iocaris *D*.
Fruterius in *Verisim.* II. 22, *Vossius*, et qui cum secuti sunt exiocaris
 defenditur a *Scaligero*.

6. Haeres *b Vossius Vulp. Conr. de Allio Lachm. Haupt. Heys.* experibis

*ACLLa*¹ *OVacb* experibus *BD* experibus *G* experiebis *H* ex-
 periris *b* experibus defendit *Muretus*, in textum admisit *Scaliger*. Sed nullus
 hic locus futuro. In experibus superesse videtur uestigium maioris literae; *R*
 enim et *B* saepius permutantur.

7. mihi struentem (mihistruentem) *O. Ribbeckius* in *Fleckeiseni Ann.* 1862
T. I. p. 378, eodemque tempore *A. Girardus*.

8. prius *ALbd ed. Pr. Ald. I. Guarinus Muretus Vulpus* irrumatione
bab irruminatione cett.

9. id si *ACL* ipsi cett. Error ex confusis *IPSI, IDSI* ortus videtur.
 Atqui si *Ald. I. Guar. Scal. Voss. Vulp. Sill.* Ipse id coni. *Handius*.

10. Hunc *a* ipsum id *ACGLOV bab* id ipsum *D* id ipsum id *C*
 ipsum *BHLa*¹ quid *b* exurire *BCDGLLa*¹ *V* ixurire *H a m. pr.*
 esuriere *O* essurire *Bergkii Rossbachii Schwabii*.

11. Me *Me* codices omnes sinceri me me' *B ex correctione* meus me *b*
Nae meus *ed. Pr. Ald. I.* Vae meus *Faernus* Me meus *Stadius* Meus
 me *Vossius* Meusmet *Conr. de Allio Bergkii* Meus mi *Heysius* Mi
 meus *Rossbachius* Meus iam *ed. 1473 Guarinus* Ah meus *Vulpus*
A me me uel Ve me me Scaliger, quorum prius admisit Hauptius in *ed. 1853*

Γ β Quare desine, dum licet pudico,
Ne finem facias, sed irrumatus.

XXII.

SVFFENVS iste, Vare, quem probe nosti,
Homo est uenustus et dicax et urbanus,
Idemque longe plurimos facit uersus.

Puto esse ego illi milia aut decem aut plura
Perscripta, nec sic ut fit in palimpsesto 5
Relata: cartae regiae, nouei libri,
Noui umbilici, lora rubra, membrana
Derecta plumbo, et pumice omnia aequata.

Ieiunus Huscenius Mellitus Handius, quod credo uerum esse, confusis the lit^{ae}
(me lit^{ae}) scitire BL^al.

12. desinas ACL^a desinat BDGL^aLa²OV^{ae} sit desinat b desinat H
desine bcd pudice a.

13. Nec ABCDGHLL^aLa²OV^{ae}abcd Ne b ed. Pr. facias finem O
irruminatus (irrumatus Vab) sum codices irrumatus ed. Pr. et irru-
matus Heinsius Catullum imitatus est scriptor Priap. LXX. 13, 14, 'Ne dum
' me colitis meumque numen Custodes habeatis irrumatos.'

XXII.

Ad Varum ABDLL^a et sic fortasse titulum legit Porphyrio ad Hor. Sat. II.
3, 299 et scriptor Florum Moraliū Veronensis, ubi citat us. 19—21. Ad
Varum GL^al Ad Varum (Varrum) laus suffeni poetae Ha Ad
Varrum poetam b.

1. Fuffenus Muretus Handius uale Da uarre b prope AL.

3. Idemque G Idque D.

4. Puto esse ego GL^alOab Puto e'e esse ego V Puto ego esse
BCDHLbd millia CG.

5. Prescripta BL^alV Marcilius sit BGHL^aLa²b fit a palim-
septo Ob palmisepto ACDGLL^a2 palimseto H palimseto BL^alV
Phillippensis palipsesto ed. Pr. palimseston Lachmannus Haupt.
palimpsestum iam antea Heinsius παλινψηστον Marcilius.

6. carte ABGL^alV noue ABCGLLa²OV nouem DHabb ed. Pr.
nouei ed. 1473 nouei Lachmannus Haupt. Rossb. Schwab.

7. umbelici CH membrane CD membrane uel membranæ cett.
membrana Auantiū.

8. Derecta codices Decta H a m. pr. Desecta ed. 1473 Muretus
Vossius Directa Palladius uulgo et Lachm. Derecta Statius Conr. de
Allio Schwabius et sic semper codices Lucreti (cf. Lachm. ad IV. 609 et Munro
ad VI. 823) Derigere unus codex Ciceronis pro Sestio XLV., derectae
Caes. B. G. VII. 23; B. C. III. 20, derectis B. C. VII. 27, 72; VIII. 9;
B. Alex. 2, derecto B. C. III. 79; II. 8, 24; B. Af. 78, derecta B. Af. 41;
B. Al. 38, derectam Al. 64, derectas Al. 48. Pro eadem forma stant codices

Haec cum legas tu, bellus ille et urbanus
 Suffenus unus caprimulgus aut fossor 10
 Rursus uidetur: tantum abhorret ac mutat.
 Hoc quid putemus esse? qui modo scurra
 Aut siquid hac re tritius uidebatur,
 Idem infaceto est infacetiore rure,
 Simul poemata attigit, neque idem unquam 15
 Aequae est beatus ac poema cum scribit:
 Tam gaudet in se tamque se ipse miratur.
 Nimirum idem omnis fallimur, neque est quisquam,
 Quem non in aliqua re uidere Suffenum
 Possis. Suus cuique attributus est error: 20
 Sed non uidemus manticae quod in tergo est.

21. Porphyrio ad Hor. S. II. 3, 299. In priorem (manticam) aliena uitia mittimus, ideo et uidemus facile; in posteriorem nostra quae abscondimus et uidere nolumus. Hoc Catullus meminit '[sed non] uidemus manticae quod in tergo est.'

Vergili decies et sic deriguit deriguere. Contra dirigere plerumque exhibent codices Ciceronis et scriptoris belli Africi; semel tantum Vergili VI. 57 punice Aa Phillippensis.

9. Nec D tu codices sinceri tum ad uulgo.
 10. Post unus interpungebat Statius imus F. Umpfenbachius capri
 mulgus Cb capri uulgus H.
 11. tamen H nūtat V.
 12. quiddam H scura a.
 13. ac H tritius codices omnes praeter b Partbenius Guar. Contr. de
 Allio Hand. Sill. tritius b Iuntina editio a. 1503 uulgo et Lachm. Potest
 tamen tritius ita defendi ut sit i. q. amarius; cf. Non. 409.
 14. infaceto (infacet A) rure codices plerique infaceti C infacetiore
 d ed. 1473 infacetiore Muretus Var. Lect. VIII. 12.
 15. poema AD poeta H uel neque nec idem Ob, ut puto ex nec. ul. neque
 16. ac bcb ed. Pr. ah ABDHLLa¹Vad ha CGLa²O quem pr H
 nunc a.
 17. tanquam DGHLb tanq = C.
 18. omnis D fallitur H quicquam D.
 19-21. Exstant in *Florum Moralium Auctoritatum* l. II. c. 3 quem librum
 a. 1329 Veronae scriptum inuenit Detlefsenus (*Schwab. Ind. Schol.* 1865
 Dorpati).
 19. mihi pro in b an H in om c indicare H uidere om
 Scriptor *Florum Veronensis*.
 20. siuis O aeuque Phillippensis adtributus V.
 21. uidentur codex antiquissimus Porphyronis ad Hor. S. II. 3, 299 in-
 tegro AH.

XXIII.

FVREI, cui neque seruos est neque arca
 Nec cimex neque araneus neque ignis,
 Verum est et pater et nouerca, quorum
 Dentes uel silicem comesse possunt,
 Est pulchre tibi cum tuo parente 5
 Et cum coniuge lignea parentis.
 Nec mirum: bene nam ualetis omnes,
 Pulchre conquoquitis, nihil timetis,
 Non incendia, non graues ruinas,
 Non facta impia, non dolos ueneni, 10
 Non casus alios periculorum.
 Atqui corpora sicciora cornu
 Aut siquid magis aridum est habetis
 Sole et frigore et esuritione.
 Quare non tibi sit bene ac beate? 15

XXIII.

Ad Furiū *ABDGLLa¹La²*. *Spatium unius versus in OF.*

1. Furi *Ha* Vri (h. e. Furi) *V* cui om *AC* seruo *BCHLa¹*
 al. seruo *G* seruos *Stattius Spengelius Schwabius* est om *BHLa¹V* archa
ABCGLa¹b.
2. Neque *H* Nec cimex *aſa* *G* nec araneus *Lb.*
3. et om *BLa¹Vb.*
4. ut *H* silicem *H a pr. m.* silices *D* silices *d.*
5. pulcre *Ga Hauptius* pulcrum *D.*
6. linea *Bb* lignea uel liginea *La¹.*
7. Nec mirum *a* Nec mirum bene-nam *G* Ne mirum *ABCHLLa¹*
La²V Pbillippensis Nimirum *Db ed. 1473* Nil mirum *Heinsius* nūn *H.*
8. Pulcre *a* concoquitis *ABCGLLa¹La²V* conquoquitis *D* cum
 quo—quitis *H* cum concoquitis *a* conquitis *b.*
9. minas *ABCHL a pr. m. Vb.*
10. facta *ABCGLLa¹Vab* fata *D* furta *Hauptius, (Quaest. p. 10)*
Lacbm. 2 Heys. furta improba uel fata impia *Casaubonus.*
12. Aut qui *codd. omnes sinceri* At qui *d* Vt qui *Stattius* sitiōra *H*
 cornua *CL a pr. m.*
13. aridum magis (mage *cad*) est *codd. omnes sinceri* magis aridum
 est *b ed. Pr.* aridum *b* abietis *A* abietis *L* habietis *C.*
14. et ante frigore om *ab* exuritione *D* essuritione *Bergkii*
Roszbachius Schwabius.
15. *st ACDG.*

A te sudor abest, abest salua,
 Mucusque et mala pituita nasi.
 Hanc ad munditiem adde mundiozem,
 Quod culus tibi purior salillo est,
 Nec toto decies cacas in anno, 20
 Atque id durius est faba et lapillis,
 Quod tu si manibus teras fricesque,
 Non unquam digitum inquinare posses.
 Haec tu commoda tam beata, Furi,
 Noli spernere nec putare parui, 25
 Et sestertia quae soles precari
 Centum desine: nam satis beatu's.

XXIV.

O qvi flosculus es Iuuentiorum,
 Non horum modo, sed quot aut fuerunt
 Aut posthac aliis erunt in annis,

16. salua *D* salina *H*.
 17. Mucosue *ABCDGLLa¹La²Vb* Muctusue *O* Mucusque *a*
 aut *b* pituita *G*.
 18. mondiciem *b* mundiciem *a* mundatiem *H* munditiorem *A*
 mondiozem *b*.
 19. culus *G* ^{al auus} culus *ab* cuius *OC* qui in marg. habet culus tibi
 culus *D* mundior *a* sal illo *La¹V* sabillo *b*.
 20. cacas *b*.
 21. uel *H* Atque labillis *D* lupillis *Gulielmius in Grut. Lamp.*
III. 2, 446.
 22. si tu *D* terras *Ha* terras *B* feras *AC*.
 23. Numquam *a* possis *b* *Vic Vulp. Contr. de Allio Doer. Haupt. Heys.*
Froeb. Lacbm. 2 posses *cett. Lacbm. 1, cf. VI. 3.*
 24. Nec *Da* tua *codd. omnes sinceri* tu *d* comoda *Cab* tu *a*.
 26. sextercia *BCHLa¹* sex tertia *Va*.
 27. satis beatus *codd. omnes Contr. de Allio Silligius* sat es beatus *Calpurn.*
1481 uulgo Lacbm. 12 satis beatu's *Bergkii Rossbachius* sat is beatus
Passeratius Balzb. Venator iam satis *b. Heysius.*

XXIV.

Hoc carmen cum c. XXIII continuant codices.

1. est *ABCDGHLLa¹b* inuentiorum *La¹b* Iuuentulorum
 Auantius.
 2. modom *C* quod *ACGLa¹V*.
 3-10. om *B* cuius decimum folium claudit u. 2, 'Non—fuerunt,' undecimum

Mallem diuitias Midae dedisses
 Isti, quōi neque seruus est neque arca, 5
 Quam sic te sineres ab illo amari.
 'Qui? non est homo bellus?' inquires. Est:
 Sed bello huic neque seruus est neque arca.
 Hoc tu quam lubet abiice eleuaque:
 Nec seruum tamen ille habet neque arcam. 10

XXV.

A a CINAEDE Thalle, mollior cuniculi capillo
 Vel anseris medullula uel imula oricilla
 Vel pene languido senis situque araneoso,

incipit XLIV. 21, 'Qui tunc uocat me cum malum librum legit.' Secuntur XLV. 1—LXII. 66, tum XXV. 1—XLIV. 20. Idem ordo Phillippensis Vaticanani La¹ et Memmiani (Paris. 8233) nisi quod bi tres c. XXIV. totum exhibent ut eius u. 10 sequatur XLIV. 21.

4. Malem *H a m. pr. b* mi dededisses *O* mi dedisses *ABCDGHLLa¹ La²Vb* mihi dedisses *abc* *Vic ed. Pr.* midae *Fossius Haupt. Heys. Rossb. Lachm. 2. Schwab.* uti *Lachmannus in ed. 1 coniecit.*

5. qui neque *G* qui neque *La¹O* qui nec *ACHL* cui nec *Db*
 cui neque *La²Va* nec *CHL* archa *CH.*

6. si *H.*

8. est *om L.*

9. Hec *G ed. Pr.* Nec *D* Hoc *cett.* qua *GLa²* quidem *D*
 quia *Riccardianus* quam *cett.* abice *ACGLFab* abiice *DH*
 archam *CH.*

XXV.

Ad Tullum *ADGHELLa¹La²* Ad Tulum *B* Ad Tullum *b* Ad
 Tallum Cynedum *a.* *Spatium unius uersus in OV.*

1. talle *codices praeter b* tulle *b* Thalle *Parthenius 1486 uulgo et Lachm.* mollor *BLa¹* cunnuculi *ADL.*

2. medullula *ed. 1473* medulla (medula *AHLa¹a*) *codices* uel *om b*
 ut *H* imula *CGLa¹La²* imulla *LO* unula *BV* nulla *D* inula *b*
 mula *AH* moricilla *BDGLVa* moricula *ACLa¹* mollicula *O*
 mortulla *H* morcula *b* auricilla *Scaliger. Scripsi oricilla quam formam sine dubio exhibuit archetypus. Festus s. u. Orata. 'Orata genus piscis' (cf. Varro R. R. III. 3, Col. VIII. 16) 'appellatur a colore auri quod rustici orum dicebant ut auriculas oriculas.' Oricularum Trogus apud Plinium H. N. XI. 276, oricularius Petronius Sat. 43 et Celsus V. 28, 12, VI. 7, 3; cf. Priscian I. § 52 Keil. 'Au transit in o productam more antiquo ut lotus pro lautus, plostrum pro plaustrum, cotes pro cautes, sicut etiam contra pro o au, ut austrum pro ostrum, ausculum pro osculum, frequentissimeque hoc faciebant antiqui.'*

3. situ *B* si tu *HV* arācoroso al. araneoso *BG* araneoso *cett.*

β Idemque, Thalle, turbida rapacior procella,
Cum diua † mulier aries ostendit oscitantes, 5

Remitte pallium mihi meum, quod inuolasti,
Sudariumque Saetabum catagraphosque Thynos,
Inepte, quae palam soles habere tanquam auita.

B α Quae nunc tuis ab unguibus reglutina et remitte,
Ne laneum latusculum manusque mollicellas 10
Inusta turpiter tibi flagella conscribillent,

4. tale V tulle b talle cett. rapacior om BLa¹V rapacior A.
5. diua mulier codices aries O Ven al aues uel aries alios G alios La²V
Phillippensis marg. b arios marg. L aues cett. ostendet DOB

ostendet G ostendit cett. obscitantes Phillippensis ostitantes La¹
ossistantes O Cum diua (dia Muretus) mater alites ostendit occinentes
(oscinentes Faernus Statius) Auantius Ald. I. Mur. Stat. Sillig. Cum dira
maris hyems aues ost. oscitantes Bapt. Guarinus Cum de uia mulier aues
ostendit oscitantes (ominantes Doeringius) Scaliger Doer. Huscbb. Cum
cliuias (b. e. prohibitorias Plin. H. N. X. 37) Malea aues ost. oscitantes
(arce nantes Heinsius) Vossius Heinsius Cum diua munerarios ostendit
oscitantes Lachmannus Schwab. Cum diua mulierarios ost. osc. Hauptius
Cum luna mulierarios ost. osc. Heysius Cum dira maris hyems scaphas
ost. aestuantes Poblus Lasciua mulier ut nates ost. osc. Froebnerus Mus.
Rben. XIII. 149 Conuiua cum mero grauis se ostendit oscitantem
Boebmius Qu. Catull. p. 20 Cum diua muttiens aues ost. osc. Bergkhus
Mus. Rben. XIX. 605 Fortasse Cum diua muta gauias. Vide excursum.
Totum uersum ab interpolatore profectum habebant Doeringius Handius.

6. palium Aab meum mihi H meum om a.
7. quae G saethabum G sethabum La² sathabum ABCDLLa¹
OFabc Phillippensis sachabum H saetabum Lachmannus, cf. XII. 14
catagraphos BDLa cathagraphos ACGLa¹Ob cathagrafos La²V
cathagraphis H thinos CGLa²Obb tinos BDLa¹Va thymos L
thimos A Cf. uersus Maecenatis in Meyeri Antbol. I. p. 21, 'Nec quos
'Thynica lima perpoliuit Anellos.'

8. Inepteque Hb.

9. nunc om V inguibus AH ó ingunibus D reglutina remitte
H a m. pr.

10. Nec H natesque Scaliger molliculam H.

11. Insula codices praeter Hd Insicca H Insula d Inusta Calp.
ed. 1481 Robertellus uulgo et Lachm. et sic Io. Fr. Gronouius in Elencho Anti-
diatribes p. 193 (ed. Hand.), qui comparat Stat. Theb. VIII. 709 Insuta
ed. 1473 Auantius Inlusa Scaliger Inuisa Vulpus Insulsa
Conr. de Allio conscribillent ABCGLLa¹La²OVb conscribilet a
conscribent D consibillent H conscribillent (let c) ed uulgo et Lachm.
cf. conscribillau conscribillarunt Non. p. 83, Lachm. ad Lucret. I. 346
consigillent Muretus conserillent Statius constrigillent nescio quis
apud Vossium contribillent Conr. de Allio consecillent Froeblichius
conscribillent flagella Turneb. Aduers. XXV. 21.

β Et insolenter aestues, uelut *minuta* magno
Deprensa naus in mari, uesaniēte uento.

XXVI.

Fvri, uillula nostra non ad Austri
Flatus opposita est neque ad Fauoni
Nec saeui Boreae aut Apheliotae,
Verum ad milia quindecim et ducentos.
O uentum horribilem atque pestilentem!

5

XXVII.

MINISTER uetuli puer Falerni

1-4. A. Gellius N. A. VI. 20. Catullus quoque elegantissimus poetarum
in hisce uersibus 'Minister—ebriosioris' cum dicere ebrioso (ebriosi *codd.*)

12. extues *V* estiues *AC* aestiues *L* inimica *ABCDGLLa*¹
*La*²*OV* *abcd* inamicitia *H* minuta *b* ed. 1473.
13. Deprehensa *ABCGHLLa*¹*La*²*Vad* nauī *D* uesamiente *C*.

XXVI.

Ad Furium *ABDGHLLa*¹*La*² *ab.* *Spatium unius uersus in OV.*

1. uostra *O* Auantiū Muretus Doua *P.* Klotzius (*Emend. Catull. p. 11*)
Scbauabius uestra ed. 1473 *Heinsius* nostra *cett.* uulgo et *Lachm.*
haustri CH.

2. om *O* fauonii *BCDGHLLa*¹*La*² *abd.*

3. borree *C* borrae *L* apheliotae *codices* Klotzius *Scbauabius*
apeliotae uulgo et *Lachm.* aphelioten *exhibent* duo *codices* *Plini H. N.*
XVIII. 337, tres II. 119. Eadem forma siue Graecis litteris siue Romanis
scripta inuenitur apud Senecam Quaest. Nat. V. 16, 3 ἀφελιώτης Apuleius de
Mundo c. XIII., quamquam in c. XI apeliotes Latine dicitur aphelyoten
uersus de Ventis p. 305 Reyfferscheid. ed. Suetonii. Contra apeliotes legitur apud
Suetonium de Naturis Rerum p. 229 ed. Reyffersch., Ampelium ex Nigidi Figuli
libris de Ventis, et in uersibus de Ventis p. 305 Reyff. et sic ἀφελιώτης Veget. V.
8, plerique codices Gelli N. A. II. 22. 3. 'Etsi Graeci quorum scripta ad nos
'uenerunt, eum uentum quem Latini subsolanum uocabant fere ἀφελιώτην
'non ἀφελιώτην uidentur appellauisse, tamen quom ille uentus in Latinorum
'scriptis apheliotas plerumque appelletur, Latini non tam cultorum Grae-
'corum linguam quam nautas Graecos qui mare Adriaticum nauigabant
'uidentur secuti esse.' Klotzius.

4. atque *AL.*

5. Quentum *H* orribilem *V.*

XXVII.

Ad Pincernam (Picernam *L*) suum *ABDGHLLa*¹*La*² *a* Ad Furium *b.*
Spatium unius uersus in OV.

1. Vinifer *Phillippensis* phalerni *b.*

Inger mi calices amariores,
 Vt lex Postumiae iubet magistrae
 Ebriosa acina ebriosioris.
 At uos quo lubet hinc abite, lymphae,
 Vini perniciēs, et ad seueros
 Migrate. Hic merus est Thyonianus.

XXVIII.

A a PISONIS comites, cohors inanis,
 Aptis sarcinulis et expeditis,

posset et quod erat usitatus acinum in neutro genere appellare, amans tamen hiatus illius Homericī suauitatem, ebriosam dixit propter insequentis a litterae concentum (exemptum *aliqui codd.*). Qui ebrios autem Catullum dixisse putant aut ebriosos, nam id quoque temere scriptum inuenitur, in libros scilicet de corruptis exemplaribus factos inciderunt. (*Vide excursum.*)

2. Ingero *codices praeter B et Pbillippensem, codices plerique Gelli* Iungere *B Pbillippensis* Inger *cod. Parisinus saec. XIII. sex priorum librorum Gelli collatus a Markbemo, ed. Reg. 1481* Inger *εἰσκρασον Gloss. Labb. p. 93* *Εἰσκρασον* Inger *gloss. Cyrill. p. 59* *Pari modo conger uel coger dixisse uideatur Martialis VIII. 44. 9, allatus a L. Muellero de Re Metrica p. 409; cf. biber pro bibere apud Cbarisium p. 124 K. 99 P.* Ingere in *ed. 1473* Ingere mi *Auantius Statius ut ingere spondaeus solutus esset. lunge Heinsius ex cod. Cantuariensi, cf. Stat. S. I. 5, 10* Infer *Guarinus* amariorem *H* amariores *La¹.*

3. post humie *La¹V* postumiae *Chad, codex Parisinus Gelli et Lincolnensis* postumiae *ABDGHLLa²O, Gelli cod. Clarkianus XX, Septem Musei Britannici, Lachmannus* iuuat *Gelli cod. Parisinus.*

4. Ebriosae *codices omnes et codices Gelli* acine *ACd cod. Parisinus Gelli* acini *C* acino *cett., plerique codices Gelli* ebriosiores *b* Ebriosa acina *Partbenius uulgo et Lachm.* Ebriosa acino *Guarinus Muretus Statius Ebria acina Hauptius (uide excursum).*

5. Aut *A* Ad *Ob* quod iubet *codd.* quo iubet *Al. Guarinus in commentario* quo lubet *Calp. 1481 uulgo et Lachm. Idem error in duobus codicibus Plauti Mil. Glor. IV. 1. 28, 'Quin tu illam iube abs te abire quo 'lubet.' lymphae CGD.*

6. perniciēs *CV* saeueros *b.*

7. meus *ACLb* thionianus *BCGLa¹La²OVbd* echionianus *H* antonianus *AL.*

XXVIII.

Ad Veranium et Fabullum *BDGHLLa¹La²* Ad Veranium et Fabulum *a* Ad Veranium et Fabulum *b.* *Spatium unius uersus in OV.*

1. chors *pr. H.*

2. Apti *H Wakefeldus in Silua Critic. p. 13* Artis *coni. Schwabius sarcinolis BCLa¹La²V Pbillippensis.*

Verani optime tuque mi Fabulle,

β Quid rerum geritis? satisne cum isto
Vappa frigoraque et famem tulistis? 5

B a Ecquidnam in tabulis patet lucelli
Expensum, ut mihi, qui meum secutus
Praetorem refero datum lucello.

β O Memmi, bene me ac diu supinum
Tota ista trabe lentus irrumasti. 10

Γ a Sed, quantum uideo, pari fuistis
Casu: nam nihilo minore uerpa
Farti estis. Pete nobiles amicos.

β At uobis mala multa dii deaeque
Dent, obprobria Romulei Remique. 15

3. Verani *BCDGLa¹La²Va* Veranni *ALb* Verrani *H* fabule
La¹ab.

4. satisue *O* satis nec *H.*

5. Vapa *b.*

6. Et quid nam *BCDGHLa¹La²O* Et qdnā *V* Vt quid nam
AL Ecquidnam *a* ed. 1473. talibus *BLa¹V* fabulis *a* tabullis *H*
patet lucelli? an *Clumperus* in *Misc. Philol. II.* 147. *Signum interrogatio-*
nis post lucelli habent GLa¹La².

7. Expensum mihi qui ut *H*

8. in lucello *Heinsius* *Heys.*

9-10 *a* u. 8 *pendere censent Guarinus Scaliger Lachmannus Hauptius Ross-*
bacchius, quasi Catullus datum referret lucello 'O Memmi—irrumasti.' In
Aldina I. et editionibus Mureti ac Statii uersus 9-15 a reliquo carmine disium-
guntur, ut nouum fiat epigramma In Memmium. Quis primus disunxerit,
nescio; nihil eiusmodi inuenitur in editionibus Pr., 1473, 1475, 1481 (Calpurnii)
1486 (Partbenii) 1500 (Palladii), neque id ab Auantio profectum est. Statius
quidem ex his uersus 9-13 'O Memmi—Farti estis' alius carminis putat esse
ac 'pete nobiles amicos,' ut etiam uersus 14, 15.

9. O memmi *A* (*O* omnem mi *G* Omnem mi *DLa¹La²a* O
mēz mi *V* O me; mi *B* Omne mi *H* O memini *CL* me om *A*
bene ac me ac *V* hac *L.*

10. Tosta *b* trahe *BGV* trhae *D* tentus *Vossius.*

11. pari *La²OV* ab *Pbhillippensis* parum *G* parum al. pari *B*
parum *ACDHLLa¹* fuistis *ABCLLa¹Vab* fuisti *DG Pbhillippensis Ald.*
I. II. Muretus.

12. Casum *D* Casus *AL* iam *V* minora *a* uerpa *La²O*
ed. Pr. uerba *cett.*

13. Facti *DH* Fati *b* Farcti *b* Farti *cett.* poete *V.*

14. uobis *G* nobis *ABLa¹OVb* uobis *CDL abc.*

15. obprobria *B* opprobria Romuli *DVa* Romulei *codices fere omnes.*
Vide Lachmannum Lucret. p. 246.

XXIX.

- A a Qvis hoc potest uidere, quis potest pati,
 Nisi impudicus et uorax et aleo,
 Mamurram habere quod Comata Gallia
 Habebat uncti et ultima Britannia?
 Cinaede Romule haec uidebis et feres? 5
- β Et ille nunc superbus et superfluens
 Perambulabit omnium cubilia,
 Vt albulus columbus aut Adoneus?
 Cinaede Romule haec uidebis et feres?
 Es impudicus et uorax et aleo. 10
- B a Eone nomine, imperator unice,

1, 2. Quint. IX. 4, 141. Aspera uero et maledica . . . etiam in carmine iambis grassantur 'Quis hoc potest - aleo.'

3. Plin. H. N. XXXVI. 48. Hic namque est Mamurra Catulli Veronensis carminibus proscissus, quem, ut res est, domus ipsius clarius quam Catullus dixit 'habere quidquid habuisset Comata Gallia.'

XXIX.

Ad Romulum Catamithum (Chatamittam H) ABHL^aLa^{2b} In Romulum Catamithum DGL. *Spatium unius uersus in OV.*

1. quid potest *Phillippensis*.
 3. Mamurram C Nam murrām (murrām H) BDGHL^aLa^{2b}OV
 Nam murrām marg. murrām b Manu murrām (Manum urram A) AL
 Mamurram exhibent Plini codices XXXVI. 48 comota O.
 4. Habeat AL Habet B *Phillippensis* cum te et ABCGHLL^aOV
 qum te et b et cum te D uncti Faernus teste Statio, uulgo unctei
Schwabius unctum Scaliger Idem error in unctis cunctis Hor.
Epod. V. 69 apud Plotium IV. 24. Cf. infra u. 22 ante Statius Lacbm.
Haupt. Rossb. britania H brithania V.
 5, 9. uidebitis H.
 7. Perambulauit codices praeter Ha Superambulauit H Perampulabit a ed. Pr. cubicula AH.
 8. Et H idoneus GOVa idoneus cett. adoneus Statius uulgo et Lacbm. et sic Plautus Menaeob. I. 2. 35, Ausonius Epigr. XXX, 6; cf. Simonidei Auson. Prof. XIII. 6, Orphëus bis in Culice 117, 269 Orphëo Hor. C. I. 24, 13, Vlixei ib. 6, 7, Epod. XVI. 60, XVII. 16, uide L. Muellerum de Re Metrica p. 268 haut idoneus Silligius Schwab. columbulus dionius Heinsius (dionaeus Guarinus).
 10. Et si BH *Phillippensis* Post hunc uersum Mommsenus (Hist. Rom. III. 315) transponit uu. 21-24, Schwabius uu. 23, 24; Ribbeckius (Ann. Iabn. LXXXV. 377) hunc ordinem statuit; 10-12, 23, 24, 13-15, 21, 22, 16-20.
 11. Eone H.

Fuisti in ultima occidentis insula,
 Vt ista uostra diffututa mentula
 Ducenties comesset aut trecenties;
 Quid est alit sinistra liberalitas? 15

β Parum expatrauit an parum elluatus est?
 Paterna prima lancinata sunt bona;
 Secunda praeda Pontica, inde tertia
 Hibera, quam scit amnis aurifer Tagus.
 Neque una Gallia aut timent Britanniae. 20

Quid hunc malum fouetis? aut quid hic potest
 Nisi uncta deuorare patrimonia?

13. Et H uestra Da Lachm. nostra cett. uostra ed. 1473 uulgo
 dilutura codices praeter Ca diffututa C al. tura defutata a defututa malebat
 Lachmannus diffututa ed. 1473 uulgo mentulla La¹.

14. comersset O comeset G u esset H.

15. alit ABCGLLa¹ La-OVb ait Da aut b aliud Guarinus
 alid Statius iam antea improbatum ab Auantio alit praecunte Scaligero
 scripsi simile Plautinis aliut illut a Ritschelio restitutus frustra pro
 sinistra H.

16. expatrauit cf. Gloss. Labb. p. 69 expatrauit ἐπετρέσεν aut Ha
 elleuatus B eleuatus Phlippensis eluatus CH elluatus est parum
 Puccius probatus a Spengelio in Seebod. Nou. Chron. Paed. 1828 Fasc. IV. p. 108.

17. Pater nam B primum codices prima Turneb. Aduers. XII. 1.

18. tertia H.

19. Hibera om D in suo loco, habet in fine u. 18. Hybera V Libera O
 Herba A scit Ob sit cett. cit Passeratius qua stet Bartbius
 anni BDGHLA² Oab anni GLA¹ V amnis AL tagus ADHLOb
 thagus CGLA¹ La² Va.

20. Hunc (Hinc H Nunc abd) Galliae timet (timent ALb) et Britan-
 niae (Britanie HV) codices Hunc Galliae timetis et B. Faernus Casaubonus
 Vulp. Doer. Sill. Rossb. Nunc Galliae timetur et B. Froeblicbius Schwab.
 Timentque G. hunc, timet Britannia Turnebus Aduers. XII. 1 Timetque
 G. hunc, timent Britanniae Dousa P. Time Britannia hunc, timete
 Galliae Lachmannus Timete Galliae, hunc time Britannia Hauptius, et sic
 G. Hermannus nisi quod hic hinc scribit Et huncce Galliae et timent B.
 Spengelius Eunce G. et timent B. Heysius Et huice Gallia et metet
 Britannia? H. A. I. Munro, ex Plauti Mercat. Prolog. 71, 'Tibi aras, tibi
 'occas, tibi seris, tibi eidem metis.' Ipse comeci Neque una Gallia aut timent
 Britanniae. Hoc est, Neque enim Gallia tantummodo aut Britanniae Mamur-
 ram timent; quod post commemoratas ex Ponto atque Hiberia praedas iure
 uidetur additum. Versum spurium habent Scaliger Contr. de Allio Bartbius
 (Aduers. XXXI. 2) Wagnerus in Iabn. Ann. XIII. 279.

21. malum ut interiectionem uncis incluserunt editores plerique ante Lach-
 mannus. fauetis B hinc CDHL hunc G.

22. cuncta L.

Eone nomine (urbis o *pudet meae*)
Socer generque, perdidistis omnia?

XXX.

ALFENE immemor atque unanimis false sodalibus
Iam te *nil* miseret, dure, tui dulcis amiculi?

24. Verg. Cat. III. 6. Vt iste uersus usquequaque pertinet Gener socer-
que perdidistis omnia.

23. urbis (uerbis *D* urbis *H* urbes *a*) ^{opulentissima} (opulentie *Dres-*
densis) ^{codices} imperator unice *Scaliger* abditissima *G. Hermannus* o
piissime *Lachmannus* quod tuetur *Hauptius Quaest. Catull. p. 20*; cf. uersus *Hil-*
deberti apud Gulielmum Malmesburiensem IV. 351, 'Quem magis optauit cum
' crimine solus habere Caesar quam socius et pius esse socer.' orbis o
piissimei *Hauptius* orbis o pii duces *Beniaminus Iouett* oppidissime
Heynius Ipse conieci urbis o *pudet meae in parentesi additum.*

24. gener socerque *Verg. Cat. III. 6.*

XXX.

Hoc carmen primus ni fallor Anglus in Epbem. Class. IV. 297, XV. 107 com-
paratis Sapphus fr. 68 ed. Bergk.

καθ' ἡνοῖσα δὲ κείῳ οὐδὲ ποτε μαρμώσυνα σέθεν
ἔσσει' οὔτε τόθ' οὐθ' ὕστερον· οὐ γὰρ πεδέχεις βρόδων
τῶν ἐκ Πιερίας, ἀλλ' ἀφάνης κῆν' Αἰδα δόμοις
φοιτάσσει πεδ' ἁμαύρων νεκῶν ἐκπεποταμένα.

et *Hor. C. I. 11* Tu ne quaesieris, scire nefas, quem mihi, quem tibi

I. 18 Nullam, Vare, sacra uite prius seueris arborem

IV. 10 O crudelis adhuc et Veneris muneribus potens

e quibus Sapphus carmen 4 uersus haberet, Horatiana alterum 4 × 3, altera 4 × 2,
in tres strophas diuisit quaternorum uersuum. Sed utriusque strophae Catulliani
carminis posteriores duos uersus rursus in quatuor partes distribuit hoc modo

Iam me prodere, iam non
Dubitas fallere perfide
Nec facta impia fallacum
Hominum caelicolis placent.

Lachmannus in ed. I. Catulli carmen et ipse in tres strophas quaternorum
uersuum describebat. Postea in Bergkii et Caesaris Diar. Antiq. 1845 p. 492
sex strophas fecit binorum uersuum. Hunc ordinem secuti sunt Hauptius in ed.
sua et Lachm. II., Schwabius. Et Sapphus quidem choriambica carmina in
strophas binorum uersuum in antiquis apographis descripta fuisse testatur
Hephaestio p. 111, Κοινὰ δὲ ὅσα ὑπὸ συστήματος μὲν καταμετρεῖται, αὐτὸ δὲ τὸ
σύστημα ἔχει πληρούμενον· οἷά ἐστι τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ Σαπφούς· ἐν
οἷς καταμετρεῖται μὲν ὑπὸ διστιχίας, αὐτὴ δ' ἡ διστιχία ὁμοία ἐστί. Id. p. 117,

Ad Alphenum (Alhpenum *D*) *ADGHLLa^{2b}* Ad Alfenum *BLa¹*.

1. Alphene *BCDGLLa¹O* ab *Lachm.* Alfene *A Rossbachius Schwabius,*
et sic Mommsen. Inscript. Lat. I. 210, 467, 473, Gruter 208, 753. 6, 856. 1,
856. 2 una nūm *BCHLLa¹La²* salse *V* fase *C.*

2. nichil *G* nichil *ACDLLa¹La^{2b}* non *H* duri *D* tui *ç* *C.*

Iam me prodere, iam non dubitas fallere, perfide?

.....

.....

5

Nec facta impia fallacum hominum caelicolis placent.

Quae tu negligis ac me miserum deseris in malis. (5)

Eheu quid faciant, dice, homines cuiue habeant fidem?

Κοινὰ δὲ συστηματικὰ ἄπερ καὶ ὁ κατὰ στίχον γεγράφθαι φάσκων ὑγιῶς ἂν λέγοι καὶ ὁ κατὰ σύστημα, ὡς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον Σαπφούς. διὰ μὲν γὰρ τὸ ἐν τοῖς παλαιοῖς ἀντεγράφοις κατὰ δύο ὁρᾶν παραγεγραμμένοι ἐκαστον ἄσμα καὶ ἔτι διὰ τὸ μηδὲν εὐρίσκεισθαι ἀριθμοῦ περιττοῦ κατὰ σύστημα ταμιζόμεν αὐτὰ γεγράφθαι, πάλιν δὲ τῷ ὁμοίον ἐκάτερον εἶναι τῶν ἐν τῇ δυάδι στίχων καὶ τῷ δύνασθαι τὴν ποιήτριαν κατὰ τύχην τινὰ ἁρτίου πάντα ἀριθμοῦ πεποιηκῆναι φαῖη τις ἂν κατὰ στίχον αὐτὰ γεγράφθαι. *Eboriambica autem fuisse carmina secundi ac tertii libri Sapphus docet idem p. 42*, τῶν δὲ ἀκαταλήκτων τὸ μὲν πεντάμετρον καλεῖται Σαπφικὸν τεσσαρεσκαίδεκάσυλλαβον, ᾧ τὸ δεύτερον Σαπφούς ὅλον γέγραπται, — Ἡράμαν μὲν ἐγὼ σέθεν Ἀτθί πάλαι πόκα. (fr. 37) p. 60, τὸ δὲ ἀκατάληκτον καλεῖται Σαπφικὸν ἑκκαίδεκάσυλλαβον, ᾧ τὸ τρίτον ὅλον Σαπφούς γέγραπται, πολλὰ δὲ καὶ Ἀλκαίου ἄσματα, — Νύμφαις ταῖς Διὸς ἐξ αἰγιόχῳ φασὶ τετυγμέναις (fr. 85). Cf. *Alc. fr.* 39, 40, 41, 42, 44, 82, 83, 84, 86, 87. *Hinc apparet tertium librum Sapphus carminum nonnisi eboriambicos tetrametros comprehendisse. Nec quidquam obstat quominus Alcae quoque et Horati eboriambica carmina κατὰ δύο scripta fuerint. Σκόλια certe quae hoc metro scripta existant apud Athenaeum XV. 695 (14, 17, 18, 19, 20, 23) omnia sunt duorum uersuum. Illud certe affirmari posse uidetur, hanc descriptionem Catulli carmini XXX melius quam priorem illam κατὰ τέσσαρας conuenire. Nam post u. 3 nonnulla excidisse pene pro certo habeo. Languet enim nec in u. 4 nisi praecunte uel nec uel non; deinde quae in u. 5 uix habet quo referatur.*

3. Sic Calpurn. ed. 1481 Iam me prodere iam (ia A) me non d. A Da Iam me prodere (perdere b) iam non me d. BCGHLLa¹La²OVb per fidem corr. D. Post hunc uersum excidisse duos uersus censeo.

4. Hec Ha Num Schwabius impetia B improba D.

5. Quos margo L, margo d Bapt. Guarinus Auantius Froeblichius.

6. Oheu codices Eheu uulgo post Aldinam 1. quod D faciam H dico codices dic Pontanus uulgo; impressum non legitur ante Muretinam dehinc Statius Voss. Vulp. Doer. dice ipse conieci. Cbarisius 349. 23 ed. Keil, 340, 1 P. Omnia autem imperatiua tertiae coniugationis correptae secunda persona temporis instantis per e litteram terminantur. Corrumuntur haec tria dumtaxat facis fac, dico dic, duco duc, et quae ab his sunt, dico addico addic, praedico praedic, indico indic, duco abduco abduc, induco induc, perduco perduc, seduco seduc. Sed facio, quod subnotauimus, si praepositionem acceperit, ad regulam redit, uelut inficio infice, adificio adfice, conficio confice. Sed apud ueteres salua est regula, qui dixerunt face, dice, duce non minus apud Vergilium antiquitatis amantem in undecimo libro 'Tu Voluse armari Volscorum edice manipulis,' ratione et competenter analogiae et consuetudini eruditorum, quoniam imperatiua in omni uerbo omni ordine ex secunda persona finitiua deriuantur amissa s semiuocali littera, uelut nuntio nuntias nuntia, moueo moues moue, munio munis muni, unde et eundem accentum seruare debent qui

Certe tute iubebas animam tradere, inique, *me*
 Inducens in amorem, quasi tuta omnia mi forent. 10
Idem nunc retrahis te ac tua dicta omnia factaque
 Ventos irrita ferre ac nebulas aereas sinis. (10)
 Si tu oblitus es, at dii meminerunt, meminit Fides,
 Quae te ut paeniteat postmodo facti faciet tui.

XXXI.

A a PAENE insularum, Sirmio, insularumque
 Ocelle, quascumque in liquentibus stagnis

est in secunda persona, ut producantur. In tertio uero ordine i correptum in e correptum uertitur et fient imperatiua lego legis lege. Ita ergo et dico dicis dice, facio facis face debet declinari et ita positum apud ueteres reperitur. Praeterea in omni ordine re syllaba addita imperatiui fiunt infinitiua, ut est dictum quasi ama amare, moue mouere, muni munire. Item in tertio ordine correpto scribe scribere, lege legere. Ita quoque nisi dice, face declinetur, dicere facere infinitiuium esse non poterit. *Eadem fere dicit* 256. 18 K., 226, 7 P., 563. 20 K. Cf. *Palaemon. Art. Gramm.* 1382 P. Sed quaestio de dic duc fac. Numquam enim addita re integre sonuerit infinitiuius; sed hoc usu plurimum ualuit. Nam Vergilius dicit dice et Terentius face, quibus si adicias re faciunt integre sonare infinitiuium modum, dicere facere ducere. *Dice legitur apud Nauium fr. XI. (Ribbeck.) Plautum Curc. I. 2. 43, Bacc. IV. 4. 65, Capt. II. 2. 109, Merc. I. 2. 47, Poen. V. 4. 60, Rud. I. 2. 36, ducedum Rud. IV. 4. 112, et sic Poeta apud Varronem L. L. VII. 29, 'Dice illam pusam.'*

7. tu a cum te H iubeas b solebas a uidebas ed. Pr.
Marcius animam bis a me om. codices, add. *Auantius*.

8. Tu ducens D quasi omnia tuta ABCDGHLLa¹La²Va quasi
 omnia mi forent O quasi t. omnia b ed. 1473.

9. Idem La²OV abb inde B inde ACDGHLLa¹ Rossbachius hac
 La¹ hac B ad D dicta tua factaque omnia b omnia om A.

10. Vento DGHLLa¹La²OV ed. Pr. aereas ACHL (a m. pr.) a.

11. eras pro es a ut ACGHLLa¹La²OVb audii D ut Lach-
 manno uidetur at B (ni fallor) ac meminerunt at meminit c, quantum
 scio, solus meminere at meminit Muretus Martyni-Laguna Handius Siligius
 Froeblicius. Handius at dii—fides pro parentesi habet, u. 12 facit apodosin
 legendo facient, et signo interrogationis post tui posito. meminere et meminit
Guarinus in commentario.

12. ue pro ut H poeniteat b postremo D facta La¹b. Post
 hunc uersum uu. 4, 5 transponit Lachmannus, sequente Hauptio.

XXXI.

Ad Sirmium Insulam BDGHLLa¹La²ab Ad Syrmium insulam AL.
Spatium unius uersus in OV.

1. Pene (Poene H) insularum ABGHLLa¹b Ene i. V bene i. CL
 nelle i. a paene insularum Lachmannus paeninsularum Rossbachius
 peninsularum Scaliger syrmio AC sirenio H ut uidetur ex rasura.

2. Ocelle BD linquentibus La¹.

Marique uasto fert uterque Neptunus;
Quam te libenter quamque laetus inuiso,

β Vix mi ipse credens Thuniam atque Bithunos 5
Liquisse campos et uidere te in tuto.
O quid solutis est beatius curis?

B α Cum mens onus reponit, ac peregrino
Labore fessi uenimus larem ad nostrum,
Desideratoque acquiescimus lecto. 10
Hoc est quod unum est pro laboribus tantis.

β Salue o uenusta Sirmio atque hero gaude;
Gaudete uosque o Lydiae lacus undae;
Ridete quicquid est domi cachinnorum.

XXXII.

AMABO, mea dulcis Ipsithilla,

3. neptūnus *AG* neptunus *DL* neptunus *c.*
4. libenter *ADO abcb* ^{libente} *CGLLa¹La²V* libentem *B*
quanque *C.*
5. Vis *V* mi *A* michi *GLa¹* ^{mihi} *BCDHLLa² ab* ipsi *La¹*

credens *ABCLLa¹OVab* ^{crederis} *G* crederis *DH* ^{thuniam}
ABCDGLLa¹La²Va thymiam *O* himia *H* chumani *Pbhillippensis*
thimina *b* ^{bithinios} *ABG m. p. (nunc tertia i crasa est)* *La¹La²O Pbhillip.*
bithinjos *L* bithimos *V* bithunios *a* bithynios *C* bithinos *Hb*
bithynos *D* thuniam, bithunos *scripsi, quod idem coniecit Schwabius.*

7. qui *abc.*

8. meus *H* bonus *B.*

9. ad larem *b.*

10. ac quiescimus *La¹.*

11. Ho *b* quid *a* nimium *A.*

13. Gaude *GO* ^{nos quoque} *codices omnes sinceri* uos quoque *o b*
uosque, uos o, uosque *o Itali;* uosque *o Lachmannus Haupt. Rossb. Schwab.*
Error ex confusis q̄ q̄30 ortus uidetur. lidiae *BLa¹Vab* siue *H* ^{lydiae}

cett. lydi *Fröeblichius post Scaligerum* ludiae *Scaliger* limpidae
Auantius lariae *Vossius* larii *al.* limpidi *Casaubonus* libuae *Lach-*
mannus lucidae *B. Guarinus Bergkii (Philol. XVI. p. 618 ubi sic scribit*
Gaudente, uosque lucidae lacus undae Ridete) *Kochius Symb. Philologorum*
Boan. p. 316 uos quoque incitae *Heysius.*

14. Ridere *Θ* chachinorum *CH* cachinorum *Vab.*

XXXII.

Ad Ipsicillam *CDGLa¹* Ad Ipsicillam *La²* Ad Dipsicillum *BH*
Pbhillippensis Ad Ipsitillam *AL* Ad Ipsithilam *b* Ad Hipsicillam *d.*
Spatium unius uersus in OV.

1. me *H* meas *O* ipsithila *CGV* ^{ipsithila} *BLa¹La²* ipsythila *D*

Meae deliciae, mei lepores,
Iube ad te ueniam meridiatum.

Et si iusseris, illud adiuuato,
Ne quis liminis obseret tabel'am,
Neu tibi lubeat foras abire,
Sed domi maneat paresque nobis
Nouem continuas fututiones.

Verum si quid ages statim iubeto.
Nam pransus iaceo et satur supinus
Pertundo tunicamque palliumque.

XXXIII.

O FVRVM optime balneariorum
Vibenni pater et cinaede fili,
(Nam dextra pater inquinatore,
Culo filius est uoracior)

ipsitilla *AL* ipsichila *H* ipsithilla *b* *Vic uulgo Lachm. Haupt. Heys. Rossb.*
ipsicilla *a* *Froebnerus Mus. Rben. XIII. 149, Herzius XVII. 324*
ipsi illa *O* dipsitilla *Phillippensis* hispicilla *b* *Hospitilla Turnebus*
Aduers. XII. 1 Hypsithilla *Scaliger* Hispitilla *Fossius* iphitilla *Guyetus*
ipsitilla *Buechelerus ad Petron. 63, Schwabius.*

2. delitiae *C.*
3. meridianum *ACL.*
4. iuseris *La¹* iuxeris *B, ni fallor* uixeris *d* illud, adiuuato
Lachmannus Rossbachius Schwab. et iubeto uel adiubeto *Turnebus*
Aduers. XII. 1 et iubeto iam antea *Puccius* adiubeto *amicus*
Dousae P. Casaubonus Gifanius Liuius Heinsius Bentleius Meblerus in Mnemos
II. 180.

5. luminis *OV* obseruet *B m. p. VH* tabullam *H.*
6. lubeat *DGLa¹O* libeat *ABCLVbabc* ire *La².*
8. futuitiones *B p. m. ab* futuciones *La¹* fututitōes *V* futuitu-
tiones *H.*
9. agis *ab.*
10. suppinus *BLa¹.*
11. tunicam palliumque *a* paliumque *Ab.*

XXXIII.

Hoc carmen cum c. XXXII continuant *ABCDGLLa¹La²OV.* In Vi-
bennium *b* In Vibennum *a.*

2. Vibeni *Hb* cynedi *H* cynaede *b.*
3. inquinatior *a* inquinatore *H.*
4. Cullo *a* est in *D* uoracior al. uolantiore *BGH* uolantiore
ACL m. p. La²V uoraciori *a* uu. 3, 4. Carrio censebat ita scribendos esse

Cur non exilium malasque in oras
 Itis? quandoquidem patris rapinae
 Notae sunt populo, et natis pilosas
 Fili, non potes asæ uenditare.

5

XXXIV.

DIANAE sumus in fide
 Puellae et pueri integri:
Dianam pueri integri
 Puellaeque canamus.
 O Latonia, maximi
 Magna progenies Iouis,
 Quam mater prope Deliam
 Deposuit oliuam,
 Montium domina ut fores
 Siluarumque uirentium

5

10

(*Comment. I. 16*) Nam dextra pater est uoracior, Culo filius iniquior.
Idem pro se coniecerat Handius Obs. p. 83.

5. malisque in horas *H* horas *ABCDGLa¹L²OV* oras *Lab Vic.*
 6. Istis *a* quand quod *b*.
 7. nates *D* pillosas *a*.
 8. Filius *ab* non *om.* *a* potest *BCDGLLa¹La²ab Phillippensis*
ase DG *a se BLa¹La²V Phillippensis* ad se *ACLH* esse *ac* *asse*
ed. Pr. uenditare *b* *Palladius* uendicare *BDGHLa¹La²OVab Phillip-*
pensis uindicare *ACL*.

XXXIV.

Carmen Dianae *ADGHLLa¹La²* Carmen Dianae et eius laus *a* Ad
 Dianam de eius laudibus *b*. *Spatium unius uersus in OV.*

1. Dyane *G* simul *Auantius* infidae *b*.
 3. *om. codd. omnes.* *Palladius in commentario editionis suae anni 1500*
eum se reposuisse dixit, uersum tamen ipsum nec in commentario exhibet nec in
textu. Prima Ald. I. habet Dianae pueri integri, siue a Palladio sumptum,
ut ipse suspicor, siue a Pontano, ut Perreius confirmat. Eadem in marg. ed. Vi-
centinae 1481 suppluisse creditur Bern. Pisanus, sed ex Aldina. Dianam pueri
integri in nulla editione legitur ante Muretinam.
 4. Puellae *a*.
 5. latona *BHLVb* latōnia *O*.
 6. proles *b*.
 7. delyam *BG*.
 8. Deposuit *codd. omnes* Deposuit *Palladius* oliuam *La²* oliriam
nec olitiam b.
 9. dominam *D*.
 10. uirencium *O*.

Saltuumque reconditorum

Amniumque sonantum.

Tu Lucina dolentibus

Iuno dicta puerperis,

Tu potens triuia et notho es

15

Dicta lumine Luna.

Tu cursu, dea, menstruo

Metiens iter annum,

Rustica agricolae bonis

Tecta frugibus explēs.

20

Sis quocunque tibi placet

Sancta nomine, Romulique

Antique ut solita es bona

Sospites ope gentem.

XXXV.

A a POETAE tenero, meo sodali,

Velim Caecilio, papyre, dicas

11. Saltumque reconditorum *O* Salicumque *H* (a ex i).

12. Omniumque sonantium *LObba* Omnium sonantium (sonantum *H*)
BC (qui in textu omittit uersum, habet in margine) *DGHLa¹La²Va* *O* ni-
mum s. *A* Amniumque *Calp.* 1481.

15-24. *Hi uersus cum c. XXXV. et c. XXXVI. 1-7 ad tardipedi, in B bis reperiuntur, primum initio codicis (B¹), post suo loco (B).*

15. et notho es *ACHLOV* et nothoes *BLa¹La²* et notho es al. et
noto es *G* et noto est *D* noto a nocte b nouo b.

17. menstrua *codd.* menstruo *Ald. I.*

18. Menciens *La¹* Mentiens *O* animum *AO.*

19. Rustica *V* agricola *La¹.*

21. Sis quoc. t. placet *abc* Scis quaecumque tibi placent al. Sis quocumque t. placet *BG* Scis quaecumque (quaecumque *La¹La²H*) tibi placent *ACLHLa¹La²b* Scis quaecumque tibi placet *DO.*

22. nomine que romuli *L.* Romulio *H.*

23. Antique *ABCDGLLa¹La²OVa* Antiqui *B¹* Antiqui *Klotzius*
Ancique b Merula ad Ennium p. 306 Scaliger Heysius Fulpius Niebubrius An-
tiquam *c Vic ed. Pr. uulgo* et *H* solitas est *L, unde L. Muellerus so-*
lita's scribit (de Re Metrica p. 303) boni *Merula.*

XXXV.

Ad Cecilim (Ceciliū *H* Celum *D*) iubet libellum (libello *D*) loqui
BDGLLa¹H Ad libellum suum de Cicilio *A* iubet libello suo loqui
ad Caecilium *La²* Ad Caecilium libellum loqui iubet *b.* *Spatium unius*
uersus in OV.

2. Velum *La¹* cecilie *H* papyre *CGOVab.*

Veronam ueniat, Noui relinquens
Comi moenia Lariumque litus.

β Nam quasdam uolo cogitationes
Amici accipiat sui meique. 5

B α Quare si sapiet uiam uorabit,
Quamuis candida milies puella
Euntem reuocet, manusque collo
Ambas iniiciens roget morari. 10

β Quae nunc, si mihi uera nuntiantur,
Illum deperit impotente amore.

Γ α Nam quo tempore legit inchoatam
Dindymi dominam, ex eo misellae
Ignes interiorem edunt medullam. 15

β Ignosco tibi, Sapphica puella
Musa doctior; est enim uenuste
Magna Caecilio inchoata mater.

12. Charisius 133. 25 K. 108 P. Inpotente Catullus 'Deperit inpotente amore,' quod ita quoque dictum notat Plinius.

3. ueniam O.
6. suique meique Vb.
8. Quauis C millies AO mill'es C.
9. Venientemque H.
10. iniiciens La²Vc Philippensis initiens OHb iniiciens Hauptius
Heys. Schwab.
11. mihi si ALLa¹La²V "mihi" nunc si C tunc mihi si H.
12. reperit La² inpotentem BCGHLA¹La²OVb inpotentem ADL
inpotente Charisius 133. 25 K., 108 P. inpotente abcd amorem ACG
m. p. O amorem HL.
13. elegit ABCDGHLL¹La²Vb eligit O ellegit a legit c ed. Pr.
indotatam codd. omnes inchoatam Palladius in comment. Aldina I. Lachm.
inchoatam Guarinus Muretus Voss. Haupt. Heys. Rossb. Schwab. et sic scripsisse
ueteres testatur A. Gellius II. 3.
14. Dindimi BCGHOV dominam illo miselli D et eo H ex
illo ab.
15. interiores bc medulam Ha medullas c.
16. sapphica ABCHLa¹OVab saphyca GLa².
17. doctior O decior H.
18. cecilia ACDGHLL¹La²OVab caecilio ed. 1473 inchoata
ABCGI.La¹La² incohata DOVbc ed. Pr. inchoatamur H in-
uocata Calpurnius Partbenius Guarinus.

XXXVI.

- A a' ANNALES Volusi, cacata carta, .
 Votum soluite pro mea puella.
 β' Nam sanctae Veneri Cupidinique
 Vouit, si sibi restitutus essem
 Desissemque truces uibrare iambos, 5
 β'' Electissima pessimi poetae
 Scripta tardipedi deo daturam
 Infelicibus ustulanda lignis.
 α'' Et hoc pessima se puella uidit
 Iocose lepide uouere diuis. 10
 B a' Nunc o caeruleo creata ponto,
 Quae sanctum Idalium Vriosque apertos,

XXXVI.

Ad Lusitacatam *AGLLa¹La²* Ad Lusitac(t H)atum *BH* Ad
 lusitacatam cartham *b* *Spatium unius uersus in DOV.* 'Inde ab carmine
 'XXXVI. in libro D et inscriptiones miniatas quas prima manus pinxit et nu-
 'meri carminum singulorum ab eadem adscripti desinunt. Litterae tamen initi-
 'ales colore caeruleo pictae per totum librum quotiescunque interstitio quodam
 'interiecto initium carminis noui indicatur, reperiuntur.' *Schwabius.*
 1. Annale (Anuale O Annale a) *st* o *l* *si* *ca* *ta* (luci *tacata H* *lusitata*
D) *codices* *Annales uolusi ed. 1473* *carta ADLLa¹La²OVa* *charta*
CGHb.

4. restitus *V.*
 5. *Dedissemque codd. omnes* *desissemque Auantiu* *yambos G*
m. p. V.
 6. *Selectissima Bentleius ubi uersum affert ad Hor. C. I. 25. 19* *Eiec-*
tissima Al. Guarinus.
 7. *datura D Spengelius tradipedi C.*
 8. *ustilanda ABCDGLLa¹La²OVb Statius* *ustilanda H* *ustulanda*
ab Buechelerus in Mus. Rhen. 1863, p. 403 ex Priap. XLV. 2, LXI. 7, et In-
scriptione muri Pompeiani in tabula Ritscheliana XVII. 27. *osculanda*
linguis c.
 9. *hoc codices, Guarinus in commentario, Muretus Conr. de Allio Lach-*
mannus Haupt. Heys. Rossb. Schwab. om. a *haec Itali, I. Is. Pontanus ad*
Macrob. I. 7 uulgo *pessima c* *si a.*
 10. *lepideque b* *uouere se diuis BCDGLa¹La²Ob* *uouere se dqs A*
uouere se diis L *diis corr. rec. V* *uouere diuis abc ed Pr. Pontanus*
ubi supra.
 11. *Hunc a* *o om. O* *creta B* *certata H* *punto CGLa²*
puncto O.
Idalium
 12. *adalium G* *adalium O* *id alium BLa¹* *uriosque ABCL*
La¹Oab *uirosque V* *uiuosque H* *utriosque D* *utriosque G*

- α'' Quaeque Ancona Cnidumque harundinosam
Colis, quaeque Amathunta, quaeque Golgos,
Quaeque Durrachium Adriae tabernam; 15
- β' Acceptum face redditumque uotum,
Si non illepidum neque inuenustum est.
- β'' At uos interea uenite in ignem,
Pleni ruris et inficetiarum
Annales Volusi, cacata carta. 20

XXXVII.

A α' SALAX taberna uosque contubernales,
A pileatis nona fratribus pila,

1. Atil. Fortunatianus 350 G. 2697 P. In iambico metro si paenultimam longam feceris scazon uocatur quem et choliambon et hipponaction uocant ut 'Salax - contubernales.'

uxios Scaliger suros Vossius Vulp. Heys. Erios Marullus Bembus Pontanus Casaubonus ex Diod. Sic. IV. 84, Leopardus Emend. XIII. 7 accrios Turnebus Aduers. XXIV. 44 arios Statius uriosque portus Heinsius Hauptius Schwabius.

13. anchona ABCLa¹Vb gnidumque ACDGLO gnydumque b gnidum BLa¹V guidum aH gnidon Phlippensis Cnidumque Ald. I. Scaliger Lachmannus Rosbachius Schwabius L. Muellerus de Re Metrica p. 316. In Ouid. Met. X. 531, 'Piscosamque Cnidon grauidamque Amathunta me-
'tallis,' uariant codices, ut etiam Prisciani I. § 11, II. § 12, ubi Ouidii locus offertur harundinosam AG.

14. Collis a Colisque amathunta (almathonta H) BCDGHLa¹La²Vb
Colis amathunta AL m. p. Colis quaeque amathuntam O quaeque amatunta a quaeque alcos ABCGHLLa¹La²Va quaeque altos O
quaeque alios D alchos b golgos Auantiis, nisi Mureto credimus qui Hermolao Barbaro id tribuit et hic et LXIV. 96.

15. durachium ABCDGLLa¹Vab durrachium Lachmannus hadriae CGOV.

16. redditumque Bab.

18. intereo O uenire La².

19. ruris Palladius turis GLLa²O thuris ACV turris BLa¹
titris D inficetiarum GO.

20 = 1. Annu ale suo uissicata charta H.

XXXVII.

Ad Contubernales BGHLa¹La² Ad Contubernales suos AL. Spatium unius uersus in DOV.

1. Atil. Fort. 350 G., 2697 P. Falax b Fallax H uoxque O contubernales H.

2. pileatis G a m. pr. O et sic optimi codices Pauli Diaconi p. 207 ed. Mueller, Noni 220, 344 non a codd. nona Calp. 1481.

β' Solis putatis esse mentulas uobis,
Solis licere, quicquid est puellarum,
Confutuere et putare ceteros hircos? 5

β'' An, continenter quod sedetis insu'si
Centum an ducenti, non putatis ausurum
Me una ducentos irrumare sessores?

α'' Atqui putate: namque totius uobis
Frontem tabernae scorpionibus scribam. 10

B β' Puella nam mi, quae meo sinu fugit,
Amata tantum quantum amabitur nulla,
Pro qua mihi sunt magna bella pugnata,

β'' Consedit istic. Hanc boni beatique
Omnes amatis, et quidem, quod indignum est, 15
Omnes pusilli et semitarii moechi;

3. mentula *AL*.

5. Confutere *ABCGHLa¹La²OV* confutere *D* confutuere *bab*
ed. 1473 hircos *BCGV* esse ante hircos *habent BVb*. *Versum debebat*
Handius Obs. 84.

6. At *B Phillippensis* continentur *La¹Oa* qui *b*.

7. aut *ac Phillippensis* hausurum *H*.

8. Me *delebat Fruterius in epistula ad Canterum*.

9. Atque *DHL* putare *a* nanque *CHc* nam *D* totius *B*.

10. scorpionibus *ABCDGLLa¹La²OV Ven a Vossius* scipionibus *Hb Vic*
(qui *babet in marg.* scorpionibus uel sopionibus) *ed. Pr. Ald. I. Muretus*
Statius Scaliger sed dubie Conr. de Allio Doer. Sill. Schwab. scorpionibus *be*
Lachmannus Froeblicbius Haupt. Rossb. sopionibus *coniecit Vossius*
qui tamen sopionibus *ex Petronii loco corrupto c. XXIV (Buecheler.) tuctur*
scriptionibus *Marcilius H. A. Kocbius* tititionibus *Scioppius Verisim.*
II. 14. p. 118 scopionibus *Heinsius* sponsonibus *Heysius. Vide ex-*
cursum.

11. me *codices* mi *Heinsius Sill. Haupt. Heys. Rossb.* mei *Schwabius*
cf. LXXII. 6, LXXVII. 3 namque *Auantius* quae e meo *corr. L*
quae meo me *a* quae meo e *a* meos sinus *Casaubonus Passeratius*
fugiat *H*.

12. ulla *b*.

13. quam *O* mala *BLa¹* patrata *Scaliger Heinsius*.

14. istic *A* bonique *b*.

15. quid *pro* quod *a*.

16. pusilli *a* semitani *O* feminarii *H* mechi *DGc* mei *a*.

Post hunc uersum spatium est in ABDHLLa¹L²Vab quod uacuum relictum est in
V, in ceteris habet Ad Egnatium (Egnatum B) unde uu. 17-20 alius car-
minis esse arbitrati sunt Bapt. Guarinus Auantius Palladius Handius Silligius.
B. Guarinus Auantius Palladius post XXXIX. 9 eos collocant et sic in editionibus
leguntur ante Muretinam. Handius e Capri Grammatici libris quos Priscianus

- α' Tu praeter omnes une de capillatis,
Cuniculosae Celtiberiae fili,
α'' Egnati, opaca quem bonum facit barba
Et dens Hibera defricatus urina.

20

XXXVIII.

MALEST, Cornifici, tuo Catullo,
Malest, me hercule! et laboriose,
Et magis magis in dies et horas.
Quem tu, quod minimum facillimumque est,
Qua solatus es allocutione?
Irascor tibi. Sic meos amores?

5

17, 18. Priscianus V. 77 Keil. 673 P. Vnus quia de uocatio quidam dubitant, Caper doctissimus antiquitatis perscrutator, ostendit hoc usum Catullum et Plautum. Catullus 'Tu praeter omnes une de capillatis Celtiberosae Celtiberiae fili.'

Id. VII. 22 K. 741 P. Catullus autem 'Tu praeter—fili.' In utroque loco Celtiberosae habent omnes libri, nisi quod Darmstadiensis in posteriore Cuniculosae habet ex Catulli libro illatum.

ante oculos habuit in Catulli codices receptos eos fuisse et iuxta carmen similis argumenti XXXIX positos existumat, quum ipsi pars essent carminis a reliquis nostrorum codicum alieni.

17. une ^{at uno} G decapilatis CH.

18. Cuniculosae La¹ Cunniculosae AL Cunniculos e D celtiberosae Priscianus V. 77 Keil. 673 P.; VII. 22 K. 741 P. celtiberiae

ADLOab celtiberi BGHLa¹La²V celtiberi aç C.

19. opacha O ð O.

20. E O deus BD hybera V hiberna Phillippensis urena a.

XXXVIII.

Hoc carmen cum c. XXXVII continent codices.

1. Male est si cornifici ABCDGHLLa¹La²OVab si primus om. Calp.
1481 cornifici d Palladius in comm. Auantius catulo H.

2. Male est si me ABCLLa¹La²Vab si om. Calp. male si me DGO
ei et Lachmannus Haupt. sed ei dissyllabon apud dactylicos non ante Halieutica
Quidii u. 34 reperiri docet L. Muellerus de Re Metrica p. 272 mercurie Stat.
Conr. de Allio et est Silligius Froeblichius Schavab.

3. alterum magis om. B magis ac magis abc magis magisque b.

4. facillimumque BCOV facillimumque H.

5. alocutione B alocucionem La¹O a locutione V alloquutione H.

6. Post u. 3 transposuit Scaliger si a.

Paulum quid lubet allocutionis,
Maestius lacrimis Simonideis.

XXXIX.

- A a' EGNATIVS, quod candidos habet dentes,
Renidet usque quaque: sei ad rei uentum est
Subsellium, cum orator excitat fletum,
a'' Renidet ille: si ad pii rogum fili
Lugetur, orba cum flet unicum mater, 5
Renidet ille: quicquid est, ubicunque est,
β Quodcunque agit, renidet: hunc habet morbum,
Neque elegantem, ut arbitror, neque urbanum.
B a' Quare monendum te est mihi, bone Egnati.
Si urbanus esses aut Sabinus aut Tiburs, 10

7. Palum D quod iuuet *Vossius* quid iuuet *Heinsius* iubet *Vbe Phillippensis* libet CL alocucionis O alloquutionis H.

8. symonideis GLa¹ *Turnebus* (*Aduers.* XXI. 27) *signum interrogationis post u. 6 delet, ponit post simonideis. Post hunc uersum desiderari aliqua putarunt Partbenius Muretus Statius: Froeblicbius c. II. 11-13, 'Tam gratum est—ligatam' tamquam supplementum addit.*

XXXIX.

Ad Egnatium AG. *Eundem titulum inter XXXVII. 15, 16 habent ABCDHLLa¹La²ab, tituli autem spatium V.*

1. Egnacius O.

2. usque quamque H usque q̄ La¹V usque quaque non usque-
quaque scribendum esse, ut utroque uersum prope modum docet *Ritscheli* in
Mus. Rben. 1850, p. 582 sei La²O sed Hb *Vic et in marg.* seu se V
seu cett. seu rei uentum ad S. *Dousa f.*

3. Subsellum DGLLa¹La² Subselium H Subselum b sub-
scellum O cum (qum b) excitat orator BCDGHLa¹La²OV b abc cum
recitat orator AL *Correxit Auantius.*

4, 5. om. Db.

4. seu ac pii BLa¹V Ven *Phillippensis* pii al. impii G impii A
m. p. (nunc habet impium) CLa²O impium L rogum BCLb regum
AGLa¹La²OVa *Phillippensis* fili Vb filii ABCGLLa¹La²O *Phillippensis*
si pii ad rogum fili *Vossius.*

5. Lugentur a uerba H orba om. a fient a unicam B pr. H
Ingentur orbitum flet O.

6. ſitq̄ ē V ubiumque H.

7. Quocunque Lc *Dresdensis* hinc D.

8. Post arbitror duas uel tres literas erasas habet A.

9. mouendum Va te om. *codd.* addidit *Spengelius.* Cf. *Priap. LXIX.*

4, 'quot pondo est tibi mentulam cacandum.' mouendus es d mo-
nendus es *Calp.* 1481 *uulgo* monendus est mihi. Bone egnati *Muretus.*

- Aut parcus Vmber aut obesus Etruscus,
 α'' Aut Lanuinus ater atque dentatus,
 Aut Transpadanus, ut meos quoque attingam,
 Aut qui lubet, qui puriter lauit dentes,
 β Tamen renidere usque quaque te nollem : 15
 Nam risu inepto res ineptior nulla est.
 Γ α Nunc Celtiber es : Celtiberia in terra,
 Quod quisque minxit, hoc sibi solet mane
 Dentem atque russam defricare gingiuam,

11. Glossae Vaticanae in Maii Class. Auct. VII. 574. Pinguis grassus. Nam obesus plus est quam pinguis. Catullus ait Aut pinguis ubera aut obesus et prossus.

19. Apuleius Apol. 393 Oudendorp, 10, 9 Krueger. Nisi forte in eo reprehendendus sum quod Calpurniano puluisculum ex Arabicis frugibus miserim; quem multo aequius erat spurcissimo ritu Hiberorum, ut ait Catullus, sua sibi urina 'dentem atque russam pumicare gingiuam.' Hinc uerba sua sibi urina Catulli esse censebat Lachmannus.

11. parcus ABCDGLLa¹La²OVa ed. Pr. partus H Pbillippensis porcus b Scaliger, cuius haec uerba sunt. 'Emendatio nostra confirmatur lexico P. Danielis cui parile ego uidi in monasterio uindocinensi. In eo glossario 'antiquo hic uersus producitur cum interpretamento id est grassus pinguis.' Idem dicit in coniect. ad Varron. L. L. p. 10. Eius glossarii iam mentionem fecerat Turnebus Aduers. XIV. 8, 'Aut parcus umber male scribi uidetur. Petrus quidem Daniel sese in antiquissimo reperisse lexico ait locum ita prolatum 'Aut pinguis umber.' Pinguis Glossae Vaticanae in Maii Class. Auct. VII. 574 fartus Balbazar Venator Haupt. pastus uel fartus Vossius pastus Doeringius obesus b et truscus BLa¹ et tuscus b estruscus a hetruscus c.

12. lanuinus CVb lanuinus DL lamiuinus B m. p. GLa¹ (sed potest esse lannuinus) La² Pbillippensis lanniuus A lanuunus H flaminus marg. Pbillippensis Lanuinus hic legendum censet L. Muellerus de Re Metrica p. 252, cf. Simpuum Iuu. VI. 343, Non. p. 549, marruia Verg. Aen. VII. 750, pacuius uesuius lanuinus leguntur etiam apud Frontonem (p. 49 ed. Niebubrianae), fortasse etiam in Enni uersibus apud Macrobius III. 18. 6 acer H Pbillippensis Auantius Guarinus Heinsius iter b.

13. traspadanus B ut D abcb Pbillippensis ut cett. attingam C.

14. qui iubet HLa¹V piter La¹V pariter BLA²Ha lauerit a.

15. tam AH usque usque a usque q̄3 O.

16. res inepto res ineptior H.

17. Nunc celtiber celtiberia (celtibera H) ABCDGHLLa¹La²OV celtiber in celtiberia terra b celtiber ex C. codices Scaligeri Auantii unde elucet uera lectio es quam restituit Conradinus de Allio. Sane Martialis celtiber corripit Epig. X. 20. 1; sed Iber ante uocalem posuerunt Lucanus VI. 258, Val. Flaccus VI. 750 celtiberus Auantius celtiber in C. terra Scaliger celtiber e C. t. Heinsius.

18. quique O mnsit BDV mixit O non sit a iane O.

19. russam a Apuleius Apol. 393 Oudend., Statius Scaliger uulgo et Lachm. quem uide ad Lucret. IV. 75, cf. Scaligeri coniect. ad Varron. p. 181 rusam BCDGHLA¹OV rufam ALb ed. 1473 pumicare Apuleius gigniuam V.

- β Vt quo iste uester expolitor dens est, 20
Hoc te amplius bibisse praedicet loti.

XL.

QVAENAM te mala mens, miselle Rauide,
Agit praecipitem in meos iambos?

Quis deus tibi non bene aduocatus
Vecordem parat excitare rixam?

An ut peruenias in ora uulgi? 5
Quid uis? qua lubet esse notus optas?

Eris, quandoquidem meos amores
Cum longa uoluisti amare poena.

XLI.

AMEANA puella defututa

20. noster Oa uidetur H expolitor OV expolitor al. expolitor B
deus BVab loti Bernardus Pisanus in marg. edit. Vicent. 1481 lotii Par-
thenius in comment. Auantius lotum Hb lotus cett. Osannus.

XL.

A. Raudidum ABGHLLa¹La²a Ad Ranidum b.

1. ranide b inuide D Raude Faernus Guarinus, et sic pronuntiatum
esse docet L. Muellerus de Re Metrica p. 271. Ad hunc uersum fortasse spectat
Gloss. Balliolense 'Mala mens pessima cogitatio,' nisi melius ad XV. 14
refertur.

2. yambos V.

3. deus om. B dens AO aduocatus ADL auocatus BCHLa¹
La²OVb a^duocatus G.

5. Anne H perueniamus in ora (hora O non ora H) ABCDGHLLa¹
La²Vb perueniam in ora a perueniamus ora ed. Pr. Silligius per-
uenias in ora ed. Calpurnii 1481.

6. Quidnis O Cuius Vossius omne pro esse a.

8. ornare La¹ pena OLa² poena AC²La¹Vab poena al. pena G
pena al. poena B penna L, margo poema poema H.

XLI.

Hoc carmen cum c. XL continuant codices.

1. Ame ana H A me an. BDGLa¹ á me an á La² A me an.
a. O A me an ab A me an illa V Amena (Amoena L) agme ACL
Ameana Statius Sill. Lachm. Haupt. Schwab. quod tuetur Froebnerus Mus. Rben.
Nov. XIII. 149 pro Ammiana dictum opinatus. Sic Amius filea Feronea
Atteanus Deana precaream Oueo in inscriptionibus reperiuntur. Amianus pro
Ammiano habent boni codices Martialis II. 4, IV. 70, fortasse etiam VI. 92.
Ciceronis Att. VI. 1. 13 Ac me illa illa Auantius Ah me an illa Scaliger

Tota milia me decem poposcit,
Ista turpiculo puella naso,
Decoctoris amica Formiani.

Propinqui, quibus est puella curae,
Amicos medicosque conuocate :
Non est sana puella, nec rogare
Qualis sit solet *aes* imagosum.

XLII.

A α' ADESTE, hendecasyllabi, quot estis
Omnes undique, quotquot estis omnes.
β' Iocum me putat esse moecha turpis,

Anne sana *Conr. de Allio* Amoenā illa *Heysius* Ametina *Hauptius in*
ed. 2 Anniana *Schwabius coniecit, neque tamen in textum admisit* defu-
tuta *DGO* defutura *ABCHLLa¹La²Vab.*

2. popossit *O.*

3. turpitudine *pr. H.*

4. Dectoris *BH* formani *La¹* forniani *OV* form'ani *G* for-
miaui *A.*

5. puella *ACL* puellae *DGHLA¹La²OVa* puellae *b* puellae *B.*

6. conuocare *La¹La²OVab* conuocate *C.*

7. rogate *ACLLa²Vabc.*

8. olet *CL* et *codd. omnes sinceri* haec *ac, Itali, Salmasius*
ad Solinum p. 765 solet haec imagosum *Scaliger* sonit haec imagi-
nosum *Marcilius* en imagosam *Doeringius Heysius* ἐκμαγεῖον
(ἐκμαγεῖον) δέειν ecmagionosein *Vossius* solet esse imaginosa *Schwabius*
nec rogare Qualis sit solet haec imago (inepta *Clumperus*) nasum *Turnebus*
Aduers. XIV. 8, Clumperus Miscell. Philol. II. 149 aes *Fröblichius Beroaldi*
ductus interpretatione quam affert *Palladius in ed. Ven. 1500.* Et sic *Muretus in*
comm. Videtur autem aes imagosum speculum esse ex aere factum, qualia
Plinius commemorat H. N. XXXIII. 128, 'Natura mira imagines reddendi
'... eadem uis in speculi usu. Polita crassitudine paulumque propulsa
'dilatatur in immensum magnitudo imaginum; tantum interest repperit
'illum (aerem) respuat an excipiat. Quin etiam pocula ita figurantur,
'expulsis intus crebris ceu speculis ut uel uno intuentem totidem populus
'imagine fiat... optima apud maiores fuerant Brundisina, stanno et aere
'mixtis; praelata sunt argentea.' ymaginosum *BGOV Ven* maginosum *a.*

XLII.

Hoc carmen cum c. XLI continent codices.

1. endecha sillabi *BGO pr. H* endecasillabi *Va* endechasyllabi *C.*

al. locum

3. Iocum *BG* Locum *La¹O* mecha *c* meca *Oa* tristis
turpis *Philippensis.*

- Et negat mihi uestra reddituram
 Pugillaria, si pati potestis. 5
 Persequamur eam, et reflagitemus.
 β' Quae sit, quaeritis. Illa, quam uidetis
 Turpe incedere, mimice ac moleste
 Ridentem catuli ore Gallicani.
 Circumsistite eam, et reflagitate, 10
 α' 'Moecha putida, redde codicillos,
 Redde, putida moecha, codicillos.'
 B α' Non assis facis? O lutum, lupanar,
 Aut si perditius potest quid esse.
 β' Sed non est tamen hoc satis putandum. 15
 Quod si non aliud potest, ruborem
 Ferreo canis exprimamus ore.
 Conclamate iterum altiore uoce

5. Charis. 97. 12 ed. Keil. 'Hos pugillares et masculino genere et
 'semper pluraliter dicas, sicut Asinius in Valerium quia pugillus est qui
 'plures tabellas continet in seriem sutas. At tamen haec pugillaria saepius
 'neutraliter dicit idem Catullus in hendecasyllabis (Catullus in indeca-
 'syllabis N).'

4. uestra *codd. omnes praeter d* nostra *d Statius Lacbm.* redi-
 turam *BHabb* redditura *Spengelius.*
 5. Pugilaria *b* Pigilaria *a* post Pugillaria plene interpunxerunt *Vossius*
Conr. de Allio.
 6. Prosequamur *Db.*
 7. illa *BLa¹La²Vabcb* illam *cett.*
 8. incidere *b* incede *a* post incedere interpunxerunt *Vossius Doer.*
Lacbm. Haupt. Schwab. mirmice *ABCDGHLA¹La²Vb* mirinice *O*
 intunice *a* myrmice *c* mimicae *Pbillippensis* mimice *Turnebus*
Aduers. XVIII. 15, Statius pro se quisque ritmice *b. c.* rhythmicæ *Scaliger.*
 9. Ridente *H* catuli *DObc* catulli *cett.* ore et *H* galicani *a.*
 10. Circumsiste *ab.*
 11, 12. Moecha putida moecha codicillos *Pbillippensis.*
 11. mecha *Bab* meca *O* puthida *V* putrida *a.*
 12. *om. HbD* ante u. 11 ponit *c* puthida *V* moecha *O.*
 13. a sis *a* faciunt *c* olidum *b ed. Pr.* o lutum lupanarum uel o
 lutum o lupanar *Statius* lupanare *Vossius.*
 14. perdicus *O* potes *GLa²O Spengelius* esse quid potest *a* pote
 est *Muretus Voss. Vulp.*
 15. satis tamen hoc *AL* tamen satis hoc (haec *a*) *BCHLa¹La²Va*
 tamen hoc satis *DGOB.*
 16. alium *a.*
 17. Ferre o *ABCHLLa¹La²Va* Ferre. o *G m. p. V* Ferrem o *D*
 Ferrea *b* Ferreo *ed. Pr.*
 18. iterum iterum *A* alciore *O.*

a" 'Moecha putida, redde codicillos,
Redde, putida moecha, codicillos,' 20

β" Sed nil proficimus, nihil mouetur.
Mutanda est ratio modusque uobis,
Siquid proficere amplius potestis,
'Pudica et proba, redde codicillos.'

XLIII.

SALVE, nec minimo puella naso,
Nec bello pede nec nigris ocellis,
Nec longis digitis nec ore sicco,
Nec sane nimis elegante lingua,
Decoctoris amica Formiani. 5
Ten prouintia narrat esse bellam?
Tecum Lesbia nostra comparatur?
O saeculum insapiens et infacetum!

XLIV.

A a O FVNDE noster seu Sabine seu Tiburs,
(Nam te esse Tiburtem autumant, quibus non est

- 19, 20. Mecha a Meca O Metha G puthida V putrida a.
20. om. H.
21-24. om. ac.
21. Si H nihil proficimus nil mouetur G et DO nisi quod bi spatium
inter nil et mouetur non habent nihil p. nihil ABCHLLa¹La²b.
22. nobis CDGHLLa¹La²Ob Spengelius uobis ABV uulgo et Lacbm.

XLIII.

Hoc carmen cum c. XLII continent codices.

2. oc'lis in marg. ocellis V.
5. Decoctoris La¹ decotjoris B.
6. Te spatio relicto a (m. pr.) prouintia Hb prouintiarum A.
7. comparantur O.
8. O seclum in sapiens atque infacetum G O sedum O Os edum
La² Riccardianus insapiens a Muretus Var. Lect. VIII. 12 uulgo insci-
piens b insapiens Statius Lacbm. Haupt. Heys. Schwab.

XLIV.

Cum c. XLIII continyant codices, praeter a qui habet Ad fundum.

1. tiburis H tyburs Cc tybure La².
2. tyburtem c autumant BCDGLa¹La²O autumat ALV au-
tummat a.

Cordi Catullum laedere: at quibus cordi est,
Quois Sabinum pignore esse contendunt)

- β Sed seu Sabine siue uerius Tiburs, 5
Fui libenter in tua suburbana
Villa, *malamque* pectore expui tussim,
Non inmerenti quam mihi meus uenter,
Dum sumptuosas appeto, dedit, cenas.

Nam, Sestianus dum uolo esse conuiua, 10
Orationem in Antium petitozem
Plenam ueneni et pestilentiae legi.

- B β Hic me grauido frigida et frequens tussis
Quassauit usque dum in tuum sinum fugi,
Et me recurauit otioque et urtica. 15
Quare refectus maximas tibi grates

3. catulum *a* aut *Ab* et *H* est cordi *D*.
4. pignore *ACLBabc* pignoris *BGHL¹La²OV* sabini pignoris *D*
Error ex pignore ortus uidetur esse ante pignore habet a est *H* Cf.
Pbaedr. IV. 20. 5, 'A me contendet quouis fictum pignore.'
5. seu ante uerius *Db* siue *om. a* tyburs *c* tiburis *H*.
6. suburnana *a*.
7. aliamque *codd. omnes sinceri* malamque *Ald. I.* malam quod
Auantius aridamque *Stattius* expulsus sim *ABCGHLL¹La²O* ex-
pulsus sum *Db* impulsus sim *V* expulsus quod sim *a* expulsi tussim
Auantius expui *b. c.* expul tussim *Scaliger*.
8. Nam *H* in merenti *OH* numerenti *A* imerenti *b* im-
meriti *B* imerē *V* mens uertur *CGLLa¹La²O* mens uertetur *AH*
uertitur mens *al.* uertur *B* mens uertur *V* mens uirtus *D* mens
ueretur *ab.* *Correxerit Faernus, ut Stattius testatur.*
10. sextianus *a* conuiua *V* conuiuii *D*.
11. Oratione *Ob* minantium (*minatium bad*) petitorum (*petitorem*
Ob petiarum *H*) *codices* in accium (*Ald. I.*) uel actium petitozem *Itali.*
in antium p. *Stattius*.
12. pestilente *O* legi *codices Lachmannus Haupt. Heys. Rossb. Schwab.*
legit *uulgo*.
13. grauido *ADGHL¹La²O* *Victorius V. L. IV. 8* Cf. *Non. 115* gra-
uedo *B m. p. CLVa* grandio *b* tuscis *BL¹*.
14. sinum tuum *BD*.
15. ocio *BCGLac* ocymo *Bernardus Pisanus in marg. ed. Vicent. 1481*
Guar. Mur. Cf. Plin. H. N. XIX. 120, 'Nihil ocimo fecundius. Cum male-
dictis ac probris serendum praecipunt ut laetius proueniat; sato pauit
terra, ut cuminum qui serunt precantur ne exeant.' que om. ab qua *b*
in *pro* et *Phillippensis*.
16. refertus *La²*.

Ago, meum quod non es ulta peccatum.

- a Nec deprecor iam, si nefaria scripta
 Sesti recepo, quin grauedinem et tussim
 Non mihi, sed ipsi Sestio ferat frigus,
 Qui tunc uocat me, cum malum librum legi.

20

XLV.

- A a ACMEN Septimios suos amores
 Tenens in gremio 'mea' inquit 'Acme,
 Ni te perditte amo atque amare porro
 Omnes sum assidue paratus annos
 Quantum qui pote plurimum perire,
 Solus in Libia Indiaque tosta
 Caesio ueniam obuius leoni.'
- β Hoc ut dixit, Amor sinistra ut ante,
 Dextram sternuit approbationem.

5

17. que *BLa¹b Phillippensis Vossius* ultra *A* ulta *La²* ulte
Faernus ultu' *Heysius*.

18. nepharia *CPb*.

19. Sestire (*Sescire La¹*) cepso *ABCGLLa¹* Sextire cepso *V* Sistire
 cepso *D* Sestire (*Sentire H*) cesso *HLa²* Sesti recepo *Palladius*
 qui *ABCGHLLa¹La²Vb* quin *abc* si *D*.

20. Nom mihi *A* mi a *Auantius Guar. Mur. Voss. Conr. de Allio Doer.*
Sill. Schwab. L. Muellerus de Re Metrica p. 156 Sextio ac Sestio
 (*BGHLa¹O*) uel Septio (*ACDL*) *A* Sentio b Sertio *La²*. Post hunc
 uersum sequitur in *BLa¹V Phillippensi et Memmiano c. LXIII*, cui adscriptum
 est De Berecintia et Athi. Vide ad c. XXV.

21. legit *codices omnes Lacbm.* i legi *Lacmannus ad Lucret. V. 396*
Bergkii Roszbachii Schwabii legit librum *Ald. I. uulgo, Bentleyus ubi*
uersum citat ad Hor. C. II. 20. 6.

XLV.

Hoc carmen cum c. XLIV continuant codices.

1. Acmen *AGLa¹La²OV* Ac men *B Phillippensis* Agmen *CDL*
 Atmen *H* Acme *b* Acrim *a* septimios *Ob* septinios *a* sep-
 timios *Bc* septimos *cett.* septumios *Spengelius*.

2. inquit *O* acme *GVa* ac me *BHLa¹La²Ob* agme *ACDL*.

3. perdit *GLa¹La²O* amore *Freoblichii Schwab.*

4. sunt *B* assiduo *b*.

5. potest *codd.* pote *Calpurnii ed. 1481.*

6. libia *BGLa¹La²Oa* lybia *CH* lydia *b*.

7. Cesio *GHLa²* Cessio *BLa²Vb*.

8. amore sinistra *D* sinistram *O* sinister *H* sinistra *cett.*

9. Dextram *Oa Dresdensis* Dextra *cett.* sternit *H* strenuit *C*
 approbationem *O* approbatione *cett. ed. Pr.* sinistra ut ante Dextra

- B a At Acme leuiter caput reflectens, 10
 Et dulcis pueri ebrios ocellos
 Illo purpureo ore sauiaata,
 'Sic,' inquit 'mea uita Septimille,
 Huic uni domino usque seruiamus,
 Vt multo mihi maior acriorque 15
 Ignis mollibus ardet in medullis.'
- β Hoc ut dixit, Amor sinistra ut ante,
 Dextram sternuit approbationem.
- Γ a' Nunc ab auspicio bono profecti
 Mutuis animis amant amantur. 20
- β' Vnam Septimius misellus Acmen
 Mauult quam Syrias Britanniasque:
- β'' Vno in Septimio fidelis Acme
 Facit delicias libidinisque.

sternuit approbatione *ed. Pr. Guar. Mur. Sill.* Hoc ut dixit amans amor sinistra Dextram st. approbationem *coni. Scaliger* sinistram ut ante Dextram st. approbationem *Pontanus ad Macrob. p. 662 Staius Conr. de Allio Doer.* sinistra ut ante, Dextra st. approbationem *Lachmannus Haupt. Heys. Schwab.* sinistra, ut ante, Dextram st. approbationem *Scaliger Vulpus Rossbachius* sinister ante Dextram sternuit approbationem *Vossius.*

10. Ad hanc (hac O) me ABCDGHLLa¹La²OVb Ad aciem a At Agme Calp. 1481 Ad Staius tanquam pro at dictum leniter H capud La¹ reflecteris La².

11. puer a pueris V.

12. Illos D Illi a Illa b sauiaata AL saniaata BDGLa¹La²OV saniaate b suauiaata a.

13. inquit O septi mille BDLa¹Vb Pbillippensis septimulle ACL septinulle (septi nulle H) GOH septimile a septinulle La²c.

14. uno b Scaliger seruamus b.

15. macrior b.

16. medulis Aa.

17. sinistra ut ante ACDLabc sinistrauit ante B m. p. GHLa¹La²OVb.

18. Dextram BCDGHLLa¹OVab Dextra AC approbatione Hc ed. Pr.

19. hospitio BLa¹Vb Pbillippensis.

21. Vnum Hb septem (n H) ius BCGHLa¹OV septymius A septimius ALbabc septinnus D acmen Ac acinem a agmen BCGHLLa¹La²OVb agmenem D.

22. Maluit H qui B siriasque OV syriasque BDGLa¹La² britaniasque CVO britanias a.

23. septimo CbH a m. pr. acme A acine a ac me BGHLa¹La²Vb agme CDL.

24. Fecit H delitiis CQb libidinisque CDGOV.

a" Quis ullos homines beatiore
Vidit, quis Venerem auspicatiorem?

25

XLVI.

IAM uer egelidos refert tepores,
Iam caeli furor aequinoctialis
Iocundis Zephyri silescit aureis.
Linquantur Phrygii, Catulle, campi
Nicaeaeque ager uber aestuosae:
Ad claras Asiae uolumus urbes.
Iam mens praetrepidans auet uagari,
Iam laeti studio pedes uigescunt.
O dulces comitum ualete coetus,
Longe quos simul a domo profectos
Diuersae uariae uiuae reportant.

5

10

25. Vidit *post* beatiore et in u. 26 *repetitum habet B.*

26. Vidit et *H* auspicatiorem *A* auspicatiorem *Oa.*

XLVI.

Hoc carmen cum c. XLV continentur codices.

1. uere gelidos *ABCDGHLLa¹La²OVab* uero g. c uer egelidos
Calpurnii ed. 1481 refert *AL* tepiores *La¹.*

2. furor *al.* feruor *C* equi noctialis *O* equinoctialis *BC Phillippensis.*

3. Iocundis *BDGLa¹La²O* Iocundus *corr. V* Iocundus *ACLa*
Iocundum *b* zephyri silescit *B* silescit *H* zephyri *CVa* ce-
phiri *O* silescit *O* aureis *GLa¹VOb* aureis *BC* auris *DLa.*

4. Laquantur *DO Guarinus Statius* frigii *GLa²VO* phrygii *b* fri-
gidi *a* catulle *La¹O.*

5. Nigte *H* ager ruber (rubere *H*) *ABCDGHLLa²Oab* acer ruber
La¹c ater (acer?) ruber *V* ager ruber *ed. Ven.* 1475 ager uber
Auantius estuore *DGLa²OVb.*

6. asye *G.*

7. uu. 7, 8 *ponit post 3 L. Doederlinus.*

8. leti *GLa¹La².*

9. dulcis *a* ualeto *a* caetus *b.*

10. Longo *H* quos *Dc* quo *BCGHLLa¹OVb* que *ALA*
quoque *La².*

11. Diuersae uarie *GOB* Diuersae uel diuersos *Statius* Diuersae
uariae *Scaliger Foss. Conr. de Allio Doer. Sill.* Diuersae uario uel uarie
Guarinus Diuersos *Vulpinus Broukhusius ad Tib. IV. 1. 45* Diuersae
uariae *tuetur Victorius in schedis ineditis apud Spengelium in Seebodii Nou. Chron.*
Paed. 1828 *F. IV. p. 103, et sic Lachm. Haupt. Heys. Rossb. Schwab.*

XLVII.

PORCI et Socraton, duae sinistrae
 Pisonis, scabies famesque mundi,
 Vos Veraniolo meo et Fabullo
 Verpus praeposuit Priapus ille?
 Vos conuiuia lauta sumptuose
 De die facitis? mei sodales
 Quaerunt in triuio uocationes?

5

XLVIII.

MELLITOS oculos tuos, Iuuenti,
 Siquis me sinat usque basiare,
 Vsque ad milia basiem trecenta,
 Nec *mi* unquam *uidear* satur futurus,
 Non si densior aridis aristis
 Sit nostrae seges osculationis.

5

XLVII.

Hoc carmen cum c. XLVI continuant codices.

2. mundi <i>B</i>	Mundi <i>appellatiue Vossius</i>	Memmi <i>Calpurn.</i> 1481 <i>Ald.</i>
I. II. <i>Mur. Doer. Sill. Scal.</i>	Mindi <i>Statius</i>	Mendi <i>ed. Paris saec. xv.</i>
3. ueraniolo <i>BCDGVb</i>	uera molo <i>H</i>	ueranido <i>a</i> ueranniolo
<i>cett. Lacbm.</i>	fabulo <i>Va.</i>	
4. Verus <i>Casaubonus</i>	praeposuit <i>ed. 1473</i>	proposuit <i>codices.</i>
5. laute <i>D</i>	laut <i>c</i>	sumptuosa <i>a Casaubonus.</i>
6. sodalis <i>a.</i>		

XLVIII.

Hoc carmen cum c. XLVII continuant codices.

1. Melitos <i>BLa¹b</i>	tuos oculos <i>b</i>	iuuenti <i>V bc</i>	iuuenti <i>ACDLLa¹</i>
<i>La²O</i>	in uenti <i>G</i>	uiuenti <i>BHab.</i>	
3. bassiem <i>b</i>	basiorum <i>a.</i>		
4. Nec umquam <i>ADLab</i>	Nec nunquam <i>BCGHLa¹La²OV</i>	Nec	
usquam <i>b</i>	nec mi unquam <i>Statius</i>	inde cor <i>ABCGHLLa¹La²OVa</i>	
ille cor <i>V</i>	inde tot <i>D</i>	inde ero <i>b Vic</i>	uidear <i>Baptista Guarinus uulgo</i>
uideor <i>Statius Casaubonus</i>	Klotzius	sater <i>BGLa¹La²O</i>	sator <i>V</i>
futurus <i>codd. omnes praeter c qui ab Italis interpolatum habet</i>	inde satur cor		
est futurum, quod idem in <i>ed. Pr. legitur</i>	saturum inde cor futurum		
<i>Calpurn. ed. 1481, idemque addito est Ald. I. Muretus Scaliger.</i>			
5. densio <i>V</i>	arridis <i>BV</i>	africis <i>Marklandus Ep. Crit. 157.</i>	
6. Sint <i>La²O</i>	obsculationis <i>V.</i>		

XLIX.

DISERTISSIME Romuli nepotum,
 Quot sunt quotque fuere, Marce Tulli,
 Quotque post aliis erunt in annis,
 Gratias tibi maximas Catullus
 Agit pessimus omnium poeta, 5
 Tanto pessimus omnium poeta,
 Quanto tu optimus omnium patronus.

L.

A a HESTERNO, Lucini, die otiosi
 Multum lusimus in meis tabellis,
 Vt conuenerat esse delicatos.
 β Scribens uersiculos uterque nostrum
 Ludebat numero modo hoc modo illoc, 5
 Reddens mutua per iocum atque uinum.

XLIX.

Ad Marcum (M. L) Tullium *ALLa²a* Ad M. (Marcum H) Tullium
 Ciceronem *La¹H* ad M. T. Ciceronem *B* Ad Mar. Tul. Ciceronem *b*
 Ad Ciceronem *G* sed solo ad *litteris rubris scripto*. Ciceronem *atramento*
manus, ut credo, recentior addidit, eraso quod antea fuerat.

1. Dissertissime *La¹*.

2. Quod *D* faciunt *ACHL* M. Tulli *O* marce *G* tuli *V*.

4. Gracias *O* maximas *Phillippensis* catulus *La¹*.

5, 6. peximus *c*.

6. *delebat Vossius*.

7. patronus *AHLLa²Obab* patronū *D* patronum *cett*.

L.

Ad Licinium *ABLLa¹a* Ad Licinum (num *b*) *Hb* Ad Lucinium *G*
 Ad Lycinium *La²*.

1. lucini *D* licine *b* Lucinius *aliquot codices ut uidetur Varronis R. R.*
III. 3 cf. eiusdem Bimarcum fr. XIV. ed. Riese 'legem Luciniam luci claro
latam.' Lucinianum *pro* Licinianum *cod. a Plin. H. N. XV. 7 sequente tamen*
licinia. *Gloss. Ball.* licinius dictus quasi lucinius. ociosi *CGLa¹Oab*
 ocioso *H a m. pr.*

2. inuicem *coni. Sabellicus* fabellis *V* tabulis *D*.

3. dedicatos *B m. p. et sic d.*

4. uersus *a*.

5. Ledebat *V* nunc *pro* modo *a* hos *b* illos *Ob* illo *H*.

B a Atque illinc abiit tuo lepore
 Incensus, Lucini, facetiisque,
 Vt nec me miserum cibus iuaret,
 Nec somnus tegeret quiete ocellos, 10

β Sed toto indomitus furore lecto
 Versarer, cupiens uidere lucem,
 Vt tecum loquerer, simulque ut essem.

Γ a At defessa labore membra postquam
 Semimortua lectulo iacebant, 15
 Hoc, iocunde, tibi poema feci,
 Ex quo perspiceres meum dolorem.

β Nunc audax caue sis, precesque nostras,
 Oramus, caue despuas, ocelle,
 Ne poenas Nemesis reposit a te. 20
 Est uehemens dea: laedere hanc cauto.

7. abiit *abc* abiit *cett.*
 8. lacini *CGO* laceni (ii *H*) *HVL*^a laceti *b* lucini *D* face-
 tiisque *abc* faceti (facti *H*) tuique *ACDGL*^{ob} facetique tuique *La*¹*V*.
 9. met nec *a* me *om.* *ALCH* leuaret *b*.
 10. somnos *CDGHL*^{a2b} *Spengelius* sonnos *BL*^a*OV* somnus *ALac*
 reget *V*.
 12. Versaret *Philippensis* Versarer *ac* Versor *b* uersaretur
cett. cupidus *ACL*.
 13. simul utque *b* omnem *al.* essem *BG* omnem *D* essem
ACL^a*OV**babc* Error ex confusis *oem oem ortus uidetur Schwabio*.
 14. At *ABLa*¹*Vbabc* Ad *CDGLLa*²⁰ Atque *H* deffessa *B*
 membra *DLa*¹.
 15. lecto *b*.
 17. prospiciens *b*.
 18. audat *V* audiet *H* caue sis *Ald. I.* De correpto caue uide *fr. X.*
*caneris B m. p. CDGLLa*¹*La*²*Oab* cauēis *V* caneris *AL* cantus *H*
 precepsque *O*.
 19. cane *A* caueas *H* ocello *codd. omnes sinceri Statius Scal. Contr.*
de Allio ocelle *d.* ocellos *H*.
 20. nemesis *ALb* ne mesis *a* ne nemesis *D* ne messis *BCGL*^a
*La*²*OVH* reposit *DGO*^{bb} reponat *cett.* reponat *Ate Vossius*.
 21. uemens *Statius Hauptius, quemadmodum apud Lucretium semper scri-*
bitur a Lachmanno, u. ad Lucret. II. 1024, L. Muellerum de Re Metrica, p. 253.

LI.

Ille mi *par* esse deo uidetur,
 Ille, si fas est, superare diuos,
 Qui sedens aduersus identidem te
 Spectat et audit
 Dulce ridentem, misero quod omnis
 Eripit sensus mihi: nam simul te,
 Lesbia, aspexi, nihil est super mi

5

1-8 Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
 ἔμμεν ὄνηρ, ὅστις ἐναντίος τοι
 ἰξάνει, καὶ πλάσιον ἀδὺ φωνή-
 σας ὑπακούει,
 καὶ γελαίσας ἱμερόεν' τό μοι μάν
 καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν.
 ὥς γὰρ εἰς σ' ἴδω βροχέως με φώνας (ὥς γὰρ σ' ἴδω *codd.*)
 οὐδὲν ἔτ' εἰκεῖ.

LI.

In hoc carmine Sapphus carmen II (Bergk. Poet. Lyr. p. 666) conuertit Catullus. Carmen tamen Sapphus, ut apud Longinum seruatum est, quatuor strophas et dimidium uersum quintae amplectitur. Quartam Catullus omisit; quintae dimidium uersum ἀλλὰ πᾶν τολματὸν in illo Otium Catulle tibi molestum est expressisse creditur a Lachmanno ad Frankii Fastos Horatianos p. 237 et Neuis ad Sapphus fragment. p. 35.

Ad Lesbiam ABGHLLa¹La²ab.

1. mihi impar BCG m. p. (nunc habet mi) HLLa¹La²OVb mi impar AD initior a mi par d.

2. fax La¹.

3. auersus D idemtidem A te in u. 4 ante spectat habent ABCHLa¹La²OV.

4. Spe—ctat et audit G.

5. quod ACG ex ras. LVa que B m. p. ut uidetur DHLa¹Ob.

6. si multe V.

7. Lesbiam a superni H. Inter hunc u. et u. 9 nullum spatium exstat in coditibus; quamquam olim fuisse in codice antiquo et manu scripto testatur Alexander Guarinus supremi Ferre doloris supplet c ex interpolatione, Quod loquar amens Parthenius Ald. I. Guarinus Robertellus in fauce loquellae Ezra uon Ieuer Doeringius Froeblichius uocis in ore Heysius suprema Voce locuta ed. 1473 Casaubonus gutture uocis Westphalius.

Lingua sed torpet, tenuis sub artus

Flamma demanat, sonitu suopte

10

Tintinant aures, gemina teguntur

Lumina nocte.

Otium, Catulle, tibi molestum est:

Otio exultas nimiumque gestis.

Otium et reges prius et beatas

15

Perdidit urbes.

LII.

QVID est, Catulle? quid moraris emori?

Sella in curuli Struma Nonius sedet,

LI. 9-12 ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα ἔαγε, λείπον δ'
αὐτῖκα χρῶ πῦρ ὑποδεδρόμακεν
ὀππάτεσσι δ' οὐδέν ὄρημ', ἐπιρρόμ-
βεισι δ' ἀκούαι.

2. Marius Victorinus 174 G. 2575 P. Erit in exemplo 'Sella in curuli
'scrofa Nonius sedet.' Fiat mutato accentu pro sedet sedit, erit claudus:

10. Flamma *B m. p. GHOa* Flaminat *Phillippensis* domant *H.*
11. Tintinant *ab Riccardianus* Tintinnat *ACGLa²V* Tintinat *La¹*
Intinat *HB Phillippensis* Tintinnant *DL* Tintiat *O* gemina inte-
guntur *Lambinus ad Lucret. III. 22* gemina et *Spengelius* geminae
Scbraderus Lachm. Schwab. Westphal. tegantur *H.*
12. Linna *ACGHLa¹V.* Post hunc uersum lacunam indicauit *Rosbachius*
Ocium *COa* catulle *Ba* catuli *La¹O* catuli *ACDGHLLa²V*
Phillippensis tibi est nobis molestum *a.*

14. Ocio *COa.*

15. Ocium *COa* et *om. V.*

16. Hanc stropham ab aliena manu adiectam *Martyni-Laguna Handius*
Silligius Iungclaussenus arbitrantur; alius poematis esse *Perreius Robortellus*
Stattius Teuffelius Bergkii *Eduard. a Bruner.* *Spengelius* pro fragmento habet
carminis quod ad *Licinium* miserit *Catullus* (*L. 16*), *Pfeifferus Symb. p. 49*
pro integro carmine. *Schwabius* duo carmina metro sapphico conscripta, cum
olim in hac libri *Catulliani* parte nullo alio interiecto exstarent, et in unum
iam pridem falso coaluissent, a scriba ita credit mutilata fuisse, ut et posteriores
prioris carminis Ille mi par et priores posterioris carminis strophae errore quodam
omitterentur. *Westphalio* (*p. 48*) nexus hic est. 'Amore Lesbiae deuictus sum;
'sed hic amor dissoluendus est, ne ab otio nimio ortus, exitium *Catullo* afferat, ut
'quodam *Paridi* ac *Troianis* exitio fuit amor mulieris alienae.'

LII.

In Nouium *ABGHLLa¹La²*
ipsum *a.*

Ad Nouium *b*

In Nouium et ad se
quod *O* mo-

1. catulle *BCOV* catule *La¹*
riaris *H* mori *codd. omnes sinceri*

catulli *ADGL*
emori *Vic.*

2. curuli *A* curulu *O*
sonitus *BCGHLLa¹La²OVb*

currulli *ab*
nouus *ALa*

scrofa *M. Victorinus ter 2575 P.*
neuius *D* nonius *Victorinus*

Per consulatum perierat Vatinus:
Quid est, Catulle? quid moraris emori?

LIII.

Risi nescio quem modo e corona,
Qui, cum mirifice Vatiniana
Meus crimina Caluos explicasset,
Admirans ait haec manusque tollens,
'Dii magni, salaputium disertum!'

5

rursus nunc permutatio uerborum faciet iambicum integrum ut 'Sella in curuli scrofa sedit Nonius.' . . . Idem Hipponax etiam tetrametrum pari lege qua trimetrum induxit, cuius erit exemplum 'Pro pudor, sella in curuli scrofa Nonius sedit.' Cf. *Gloss. Ball.* Scrofa fraus siue nequitia.

Atilius Fortunatianus 2673 P. 314 G. Cuius exemplum 'Sella in curuli struma Nonius sedet' (semina sedit Nonius *cod. V*); ac pro sedet, sedit erit scazon 'Sella in curuli struma Nonius sedit.'

Plin. H. N. XXXVII. 81. Exstat hodieque huius generis gemma propter quam ab Antonio proscriptus est Nonius senator filius strumae Noni eius quem Q. Catullus poeta in sella curuli uisum indigne tulit.

Boeth. de Consol. III. 4. Atqui non fugare sed illustrare potius nequitiam solent; quo fit ut indignemur eas saepe nequissimis hominibus contigisse; unde Catullus licet in curuli Nonium (Nomium *cod. saec. XI in biblioteca collegii Trinitatis*) sedentem strumam appellat.

LIII. 5. Seneca Controvers. VII. 19, p. 211 ed. Bursian. Idem (Caluus) postea cum uideret a clientibus Catonis, rei sui, Polionem Asinium circumuentum in forica, imponi se supra cippum iussit, erat enim paruulus statura, propter quod etiam Catullus in hendecasyllabis uocat illum salaputium disertum.

Atil. Fortun. 2673 P. 314 G, *Plin. H. N. XXXVII.* 81, *Boethius de Consolatione* III. 4.

3. perierat *BGLa¹La²OV* *Vsenerus in Fleckeiseni Ann.* 1865 p. 226 *Schwabius* peierat *cett.* uacinus *ACGLa¹La²* uicinius *H* uaccinius *V*.

4. catule *ALa* quod *OH* emori *b* mori *ABCDGHLLa¹OVa*.

LIII.

Hoc carmen cum c. LII continuant codices.

1. Nisi *O* e *Aa* et *BCDGHLLa¹La²Vb*.

2. uaciniana *B m. p. CGLa¹La²* uacciniana *V* uatiniana *a*.

3. Meos *codd. omnes* Meus uulgo et *Lachmannus* al. carmina
carmina *DL m. pr. a* explicasset *O*. critica *G*

4. Admirans *O* inaniusque *La²*.

5. salapantium *ABCDGLLa¹La²Oabc* salapatium *H* salapputium
Vb margo B ut uidetur salaputium *Phillippensis* salaputtium *codex*
Bruxellensis Senecae Controvers. VII. 19, p. 211 ed. Bursian salaputium,

LIV.

OTHONIS caput oppido est pusillum,
 †Et Heri rustice, semilauta crura,
 Subtile et leue peditum Libonis.

.

5

At non effugies meos iamboſ

.

saliputium, saluputium alii codices Senecae salaputium Guarinus uulgo et
 Lachm. salicippium Hermolaus Barbarus Paulus Manutius Muretus
 Statius salapittium Turnebus Aduers. XXII. 18 salopusium Casau-
 bonus salopugium Salmasius ad Solin. Polybist. Vol. I. p. 50 B sali-
 cippium uel salapittium Fossius salipusium Gualterus Landor in Cens.
 Trim. librorum externorum 1842, p. 354 disertum DOa cett.
 Ab hoc uersu initium faciunt carminis LIV codices ABHL^aLa²ab in quibus
 titulus de Othonis capite inter hunc u. et u. 4 interponitur. Idem faciunt
 CDGOV sed spatium tantum tituli relictum est in DOV, titulum in margine
 u. 5 appositum habent CG

LIV.

De Othonis capite ABCHLLa¹La²b De Othonis capite G De
 Othonis capite a.

1. Othonis BDL^aV Otonis GLO capud B opido A et G sed
 altera p ut uidetur erasa apido O est om. in textu, recentiore manu
 suprascriptum habet C, om. Scaliger Vulp. Doeringius Silligius Schwabius
 pussillum O. Post hunc u. qui in G claudis paginam secuntur in codd. duo
 uersus Hoc iocunde (do H) tibi poena feci (feci p. tibi B) ex c. L. 16, 17 repetiti; unde duorum uersuum lacunam hic
 posuit Rossbachius.

2. Et heri ACDHLVa Et eri G Et eri O Et beri BL^a Et
 en b Vic Heri Muretus Statius Schwabius Vetti Fossius Rustice
 Statius tamquam partem nominis rustica Ald. I. Turnebus Foss. Haupt.
 Heys. Schwab. semilauta A cruta O semiplota Scaliger ad Cata-
 lecta Vergili et armilauta curta Turnebus.

3. Subtile C perditum D Hos tres uersus cum sequen-
 tibus conectunt Scaliger Vulp. Doer. Froeblich. Heys. Schwab. codices secuti;
 separant Parthenius in ed. 1486 Alex. Guarinus Lachmannus Hauptius Ross-
 bachius. Hos secutus sum ita tamen ut cum Lachmanno unius poematis
 omnes uersus esse existumem quum nihil impediat quominus ut Sufficius ita Otbo
 ac Libo amici fuerint Caesaris, ideoque Catullo inuisi. uu. 4-7 tamquam aliud
 carmen in C. Caesarem scriptum cuius medius uersus exciderit sciungunt Parthe-
 nius Guarinus et Rossbachius. Victorius uu. 4, 5 cum praecedentibus relinquit
 coniunctos; uu. 6, 7 initium facit noui carminis cuius maxima pars perierit.
 Mibi totum carmen ex 13 uel 14 uersibus constituisse uidetur; alterutrum enim
 numerum ex archetypi forma elici posse arbitror. Vide Prolegomena. Horum
 fuit fortasse is quem seruauit Porphyrius ad Hor. C. I. 16, 23. 'Denique et
 Catullus cum maledicta minaretur sic ait At non effugies meos iamboſ,'
 quamquam ad c. XL spectare uidetur Hautbalio. Cf. Fragm. I.

.
 Si non omnia displicere uellem
 Tibi et Sufficio seni recocto

 Irascere iterum meis iambis
 Inmerentibus, unice imperator.

10 (5)

LV.

A α' ORAMVS, si forte non molestum est,

9 (4). displicere D despicere H.
 10 (5). offitio H Fuffitio Scaliger Voss. Vulp. Doer. cf. quae de
 bis nominibus scripsit Sigonius in Gruteri Lampade tom. II. p. 244 Fuficio

Hauptius Schwab. seniore cocto G seniore cocto La²O s. quocto c
 seniore cocto cett. seni recocto Calpurnii ed. 1481. 'Glossarium
 'interpretatur ἀνεφθον γέροντα cum hunc locum in animo haberet'
 Scaliger. Post hunc uersum lacunam indicauit Lachmannus, quem secuntur
 Hauptius et Rossbachius.

12 (6). Irascerer a.

13 (7). Immerentibus ab iterum pro unice a.

LV.

Hoc carmen primus Handius in strophas diuisit hac lege ut singulae strophae
 duorum essent uersuum, prior autem uersus spondaicum in secunda sede poneret,
 posterior dactylum. Totum igitur carmen in tres partes distribuit admissis post
 u. 13 uersibus decem Non custos si fingar ille Cretum—Essem te mihi,
 amice, quaeritando, qui in codicibus post LVIII. 5 leguntur, ut hic ordo
 euaderet.

{ 1-12 = 6 strophae.
 13 + 1^a. Non custos si (ego) fingar = 1 strophe.
 2^a-8^a. Non Ladas ego—medullis = 7 uersus dactyllici intercalares.
 9^a 10^a. Et multis langoribus—quaeritando = 1 strophe.
 14-22. Tanto te in fastu—particeps amoris.

Hoc ut faceret nec spondaicorum uersuum dactylicorumque turbaretur ordo,
 uideo pro uidi scripsit in u. 8, ego autem in 1^a post si addidit. Idem fecit
 Leutschius (Nunt. Erud. Gotting. 1855. p. 1989) sed ut reiectis decem uersibus
 Non custos—quaeritando duos suppleret, alterum post u. 13, alterum post u. 22.
 Schwabius quum duo genera stropharum admisisset, alterum in quo uersus con-
 tractus integro antecederet, alterum in quo integer contracto, prius genus in
 prioribus (1-12), posterius in posterioribus carminis uersibus inueniri ratus est.
 Itaque hunc ordinem statuit.

1-12 = 6 strophae ubi contractus Pbalaeicius antecedit integro.

13, 14 = 1 strophe duorum contractorum.

1^a-8^a = 8 uersus dactyllici.

9^a-10^a = 1 strophe duorum, sed inaequalium.

15-22 = 4 strophae ubi integer pbalaeicius antecedit contracto. Dic nobis
 ubi sis—amoris.

Riesius in Iabn. Ann. XCI. 299 uersibus Non custos—quaeritando non

Demostres ubi sint tuae tenebrae.
Te campo quaesiuius minore,
Te in circo, te in omnibus libellis.

admissis, uersu autem 9 ita scripto Auens teque subinde flagitabam, carmen sic ordinauit

1-7, 8 9 10 11 12 13 14 15 16-22

ut in 1-7, 16-22 contracti Pbalaccii praerent integris, 8 autem interpositi uersus in duas partes diuiderentur, quarum prior externos uersus (8, 11) contractos, internas (9, 10) solutos, posterior externos (12, 15) solutos, interiores (13, 14) contractos haberet.

Westphalius post u. 13 excidisse censet uersum huiusmodi Nec te prendere nunc, amice, possim; quo facto et uideo pro uidi scripto in u. 8 per totum carmen recto ordine se excipiunt contracti solutique pbalaccii, interpositis tamen sex solutis (24-29) quibus cursorum uelocitas exprimitur. Harum distributionum nullam probari hinc apparet (1) quod in omnibus mutantur uerba codicum (2) quod ne sic quidem satis respondent strophae. Neque ideo tamen fortuitam credo consecutionem stropharum qualis ab Handio obseruata est. Atqui decem illi uersus Non custos - quaeritando necessario ad c. LV referuntur. (1) Bis enim spondaicum in secunda sede habent (1^a, 9^a) quod in hoc uno carmine fit Catulli (2) Camerii nomen in u. 7^a inducitur. Itaque hunc ordinem statuo.

- { 1-6 = 3 strophae in quibus contractum pbalaccium sequitur solutus.
- { 7, 8. duo contracti Pbalaccii.
- { 9-12 = 2 strophae similes primis (1-6).
- { 13, 14. duo contracti Pbalaccii.
- { 1^a, 2^a = 1 strophae similis prioribus.
- { 3^a-8^a = sex pbalaccii dactylici.
- { 9^a, 10^a = 1 strophae similis prioribus.
- { 15-22 = 4 strophae, in quibus solutum pbalaccium sequitur contractus.

Ita in tres partes digeritur carmen

- (A) 14 uersuum
- (B) 10 uersuum
- (C) 8 uersuum

Vnamquamque autem partem uersus terminat eiusmodi, ut in eo pausa fiat sententiae.

1^a (Ad Hb) Camerium ABCGHLLa³ In Camerum C In Camertum a.

Hic titulus post c. LIV. 5 legitur in codicibus. Intra lineas cum habent ABLa²ab, in margine CG; tituli spatium relictum in DV, non item in O ubi tamen sic scriptum est 'Irascere' quo significatur noui carminis initium.

1. molestum est b molestus es ABCDGHLLa¹La²OVa molestus Rossbachius sed cf. Mart. I. 96.1, 'Si non molestum est, teque non piget scazon.'

2. Demonstres CGHLLa¹OVbcd Demostret a Demostres D Lachmannus Froehnerus in Philologo XIV. p. 568 Hauptius Rossbachius Schwabius Westphalius latebrae Palladius tabernae Scaliger coni. in comm.

3. capoque a in minore ABCDGHLLa¹La²OVab in delectu Scaliger Te quaesiuius in minore campo c Vic ed. 1473 Calpurnius Palladius Muretus Statius Te in campo q. minore Silligius Westphalius.

4. id G id OVb mihi a circho V te mihi omnibus a labellis Palladius Statius ligellis Bapt. Guarinus tigillis Alex. Guarinus tabernis Ald. I. Muretus tabellis Scaliger Conr. de Allio sacellis R. Klotzius in Iabn. Ann. LVII. 86. Idem in margine editionis Amstelodamensis a. 1640 scripsit Gualterus Landor.

Te in templo summi Iouis sacrato ,
In Magni simul ambulatione

5

β' Femellas omnes, amice, prendi,
Quas uultu uidi tamen serenas.

a'' Auellent, sic ipse flagitabam,
Camerium mihi pessimae puellae?
Quaedam inquit, nudum reducta pectus,
'En hic in roseis latet papillis.'

10

β'' Sed te iam ferre Herculei labos est;
Tanto te in fastu negas, amice.

5. superi *abc Vic uulgo ante Lachmannum* summi *codices ceteri, Vossius in comm. Conr. de Allio Lachmannus Haupt. Heys. Rossb. Schwab. Westphal.*

6. Post ambulatione interpungit Westphalius ne solutus uersus a contracto seiungatur, cf. u. 15.

7. Femelas *H* prendi *Oc* perdiidi *D* prehendi *cett.*

8. uideo Partbenius Handius Quæst. Catull. 1848, p. 11 idem probat Westphalius tum a serena *BCGHLa¹La²OV* serenas *ADL* sereno *cdB Phillippensis* seueras *a.*

9. Auel te *ACGLLa²O* Ah uel te *b Lachm. Rossb. Westph.* A uelite *BHLa¹ Phillippensis* Ah uellite *D* Ah ut te *a* Aule te *V* Auli te *C* Auelli sinite *Auantius* Sic auellitis *Palladius* Has te sic tamen *Bapt. Guarinus* Has te sic tantum *Muretus* Has uel te sic *Scaliger uersu cum praecedente coniuncto* Has ut te sic *Frœblichius* Aulum *Heysius* Aullistis *Doederlinus* Auens te *Schwabius* Auellent ipse conieci.

10. om. *a.*

11-16. om. *b.*

11. Quaedam *OV* Quendam *cett.* nudum *a* reduce *ABCGHL La¹La²OV d* reduce *Dabc* sinum reducens *Auantius uulgo* sinum recludens *A. Riesius in Iabn. Ann. 1865, p. 293* nitidum sinum reducens *Ald. I. Mur. Stat.* tibi nudulum reduce *Partbenius Guarinus* tu nudulum reduce *Handius* reduce puellum *Schwabius* Ipse conieci reducta pectus.

12. En *La²ab* Em *BLa¹OV* Hem *DG* Et *ACHL* hic *Da* hec *cett.* heic *Schwabius Westphalius* in uirosis *D* in rostris *H.*

13. sere *a* labor *D* labores *c* nescio an recte cf. uersum *Senti Augurini Catullianorum carminum imitatoris apud Plinium Epist. IV. 27. 4,* 'Vnus Plinius est mihi priores.' Post hunc u. *Westphalius excidiisse censet uersum huiusmodi* Nec te prendere nunc amice possim.

14. ten *Muretus Schwab.* amico *Handius Heys.*

1^a-10^a. Hos uersus qui in reliquis codicibus post LVIII. 5, in Dresdensi post c. LVI reperiuntur, Frœblichius et Schwabius huc reuocarunt. Videntur propter geminatum amice omissi fuisse, quum librarii oculi ab altero ad alterum aberrarent. Iam ante finitum saeculum XV editor Parisiensis post u. 13 posuerat, quod idem fecerunt Handius Lachmannus Hauptius Rossbachius, signo interrogationis post amice posito. Idem fecit Westphalius sed ut ante 1^a staret uersus qui ex codicibus periiit. *Bapt. et Alex. Guarini, ed. Grypbiana a. 1542, Muretus Statius post u. 12, post u. 22 collocarunt Ald. I. Scaliger Vossius Vulbius Doeringius*

B a' Non custos si fingar ille Cretum, 15 (1^a)
Non si Pegaseo ferar uolatu,

β Non Ladas ego pinnipesue Perseus,
Non Rhesi niueae citaeque bigae;
Adde huc plumipedas uolatilesque,
Ventorumque simul require cursum, 20 (5^a)
Quos iunctos, Cameri, mihi dicares;
Defessus tamen omnibus medullis,

α'' Et multis langoribus peresus,
Essem te mihi, amice, quaeritando.

Γ Dic nobis ubi sis futurus, ede 25 (15)
Audacter, committe, crede lucei.
Nunc te lacteolae tenent puellae?

Heysius. Silligius et Leutschius fragmentum eos existimant carminis, cuius pars perierit. Riesius eos censet Catulli non esse.

1^a. si om. H ego post si add. Parthenius Guarinus Handius Leutschius
fingat DLa¹La².

2^a. ferat Db.

3^a. lidas a ledas H si add. Scaliger Vossius Vulp. Conr. de Allio
Doer. penipesue V pennipesque D primipesue al. pinnipesue G
primipesue ABCLLa¹O pirinipemue La² princepsue a pemi-
ferue c.

4^a. resi ABb thesi O uineae GHLLa²OV niueis citisque bigis
Muretus niuea citaeque biga Handius Rossb.

uu. 1^a-4^a Muretus sic ordinat 1^a 3^a 2^a 4^a, quem secuntur Rossbachius Heysius
Schwabius Westphalius; Froeblicius 3^a 4^a 1^a 2^a.

5^a. huc om. L hunc La² huic b plumipedas BCGHLLa¹OVab
plummipedas La² plumidas A plumipedes D Turnebus Aduers. XIV. 8
Scaliger uulgo et Lachmannus plumipedas cum Ald. Guar. Mur. Conr. de
Allio Silligio Heysio Schwabio retinui, quum non aliter tremipedas dixisse
uideatur Varro in Sexagesi fr. XXI Riese.

7^a. iunctos CDGLLa² uinctos ABHLLa¹ab uictos O cunctos V
Schraderus Schwabius.

8^a. Deffessus BCa medulis a.

9^a. pressus H perseus bb preseus O.

10^a. mihi codd. praeter H ubi omisum est mi Scaliger Voss. Vulp. Conr.
de Allio Doer. Sill. Schwab.

15. Post ede interpungit Westphalius.

16. Audacter (Audaciter O) hoc codd. committe ABDGLO co-

mitte C commite A comite La¹Va comiter La² crede G
crude La² luct BDGHLLa¹La²OVa licet ACL Luci Statius
lucei Scaliger.

17. Nunc te ABCDGHLLa¹La²OV Hunc te a Num te b uulgo

Si linguam clauso tenes in ore,
 Fructus proicies amoris omnes.
 Verbosa gaudet Venus loquella. 30 (20)
 Vel, si uis, licet obseres palatum,
 Dum nostri sis particeps amoris.

LVI.

O REM ridiculam, Cato, et iocosam,
 Dignamque auribus et tuo cachinno.
 Ride, quicquid amas, Cato, Catullum:
 Res est ridicula et nimis iocosa.

Deprendi modo pupulum puellae 5
 Trusantem: hunc ego, si placet Dionae,
 Protelo rigida mea cecidi.

lacusteolae *B Phillippensis ex lac'teolae ortum* luteolae *c* papillae *Perreius Palladius Heinsius Santenius cf. Mart. Capel. II. 126.*

18. tenens *DGO* tenens *c* teneas *a.*

19. Fluctus *L* proicies *CV* proicies *O.*

20. Verbosa *cf. Gloss. Balliolense* Verbosa inuerecunda loquella

ABCDLOab Lacbm. loquela *La¹V.*

21. signis *Vossius* obserues *B.*

22. Tum *La¹* ^{al. no} uestri *G* uestri *O* nostri *cett.* sis *codices*
 uestri sim ego *Auantius Palladius Ald. I. Guarinus Muretus* uestri sim
Scaliger uulgo et Lacbm. nostri sis *Parthenius Statius Conr. de Allio*
Westphalius et sic Guarinus in commentario. 'Quamuis nolis mihi pandere tuos
amores, ego tamen uolo sis particeps nostri amoris et hac de causa quaero
te.' nostri sis *Heysius.*

LVI.

Ad Catonem (Catonenem *L CaTonem Pbill.*) *BCGHLLa¹La²a Phillippensis* Ad Cathonem *A* Ad Mar. Ca. Portium *b.*

1. O orem *B* Catho *A.*

2. chachinno *GHLA¹V* cachino *a.*

3. Nide *O* catho *A* catulum *La¹.*

5. Deprendi *GLA¹La²V* deprehendi *BCDLHab* pupulum *codd.*
 pupulum *Parthenii ed. 1486.*

6. Trusantem *ABCGLLa¹La²OVb* Trufantem *D* Truffantem *a*
Crissantem c ed. Pr. Doua p. Casaubonus Vossius Instantem *Froeblicbius*
 nunc *a* ego *om. a* ego hunc *D* dyone *GV* Dianae *Westphalius.*

7. Pro telo *AGLa¹Vb* Pro tello *a* Pro teleo *H* Protelo *Statius*
Scaliger Lacbm. Rossbachius Schwabius mea rigida *Ab* rigido
 meo *D* cendi *b.*

LVII.

PVLCHRE conuenit improbis cinaedis,
Mamurrae pathicoque Caesarique.

Nec mirum: maculae paris utrisque,
Vrbana altera et illa Formiana,
Impressae resident nec eluentur:

Morbosi pariter, gemelli utrique,
Vno in lectulo, erudituli ambo,

Non hic quam ille magis uorax adulter,
Riuales sociei puellularum.
Pulchre conuenit improbis cinaedis.

10

LVIII.

CAELI, Lesbia nostra, Lesbia illa,
Illa Lesbia, quam Catullus unam

LVII.

Hoc carmen cum c. LVI continuant codices.

1. Pulchre G Pulcre O improbis O cynedis b cynaedis V.
2. Mamurrae Ha Murmure D Mamurrae cett. patico D

paticoque VHb patichoque AB paticoque C paticoque a.
3. Ni mirum a Dresdensis paris CDGLLa¹Vab d pares cett.

Lachmannus uitrisque a uirisque L a pr. m.

5. Imprese O nece luentur codd. praeter a, ubi est nece eluentur
nec eluentur Calpurnii ed. 1481.

6. gemela H a m. pr. tenelli Hauptius uirique a. Interpunctionem
post pariter del. Heysius Schwabius, post utrique Rossbachius.

7. lecto H lecticulo O ludulo Muretus eruditili BVb erudi-
toli La¹. Interpunctionem post lectulo del. Partbenius Baltb. Venator Contr. de
Allio Lachmannus Hauptius (Obseru. Crit. p. 40) Schwabius.

8. bene pro hic H magis quam ille a.

9. Niuales O socii et codd. omnes socii Muretus Lachmannus
sociei Scaliger Hauptius (Obseru. Crit. p. 41) Schwabius cf. Epigramma de
Myia u. 6, Riuallis dominae licentiosa.

10. Pulcre DO.

LVIII.

Hoc carmen cum c. LVII continuant codices plerique. Ad Caelium b Ad
Coelum d.

- 1, 2. inuersos habet A Celli a Celi Ob nostra VDb abc
nostra BLa¹ uestra ACGHLLa²O.

2. catulus La¹O tu ante catullus inserit b.

Plus quam se atque suos amauit omnes,
 Nunc in quadruuiis et angiportis
 Glubit magnanimos Remi nepotes.

5

LIX.

BONONIENSIS Rufa Rufulum fellat,
 Vxor Meneni, saepe quam in sepulcretis
 Vidistis ipso rapere de rogo cenam,
 Cum deuolutum ex igne prosequens panem
 Ab semiraso tunderetur ustore.

5

LX.

NVM te leaena montibus Libystinis
 Aut Scylla latrans infima inguinum parte

4. quadruuiis *G* quadrinis *A* quatriuiis *c* angipor-
 tis *O* angyportis *A* et in ang. *a* post quatriuiis admiremini nepotes
babet c.

5. Glulit uel Glusit *b* Ciudit *H* magna amiremini *O* magna
 admiremini *cett.* magnanimos *Calpurnii ed. 1481* magnanimi
ed. Paris s. XV Vossius Schwab. Fortasse magnanimis. Post bunc uersum
codices habent Non custos si fingar— amice quaeritando *quos in locum suum*
carminis LV reuocauit.

LIX.

In Rufum *ABCDGLLa²* In Ruffum *Ha* Ad Ruffum *b.*
 1. rufa *ABCGLLa¹La²OV* ruta *D* ruffa *Hab* rufum
ABCDGLLa¹La²OV ruffum *Hab* rufulum *Palladius in comm.*
 fellat *OLa²d* fallat *cett., Scaliger Contr. de Allio.* Rufum *o*—fellat *Westphalius.*
 2. memini *Bb* meueni *a* Vxor ne meni *Scaliger* sepulcris *V.*
 3. ipsis *L* coenam *b.*
 4. Qum *b*
 5. Abs *AL* A De Ab *cett.* tonderetur *H* *Phillippensis* tun-
 detur *V* *Scaliger et Contr. de Allio* signum interrogationis addunt. Post
 bunc uersum deesse aliqua censebat *Statius.*

LX.

Hoc carmen cum *c. LIX* continuant codices, quos secuti sunt *Bapt. et Alex.*
Guarini Scaliger Contr. de Allio.

1. Nun *Bb d* Nū *O* Nunc *H* libisimis (libismis *H*)
BDGLa¹La²OV libysinis *ALC* libissinis *ab d* libystinis *Scaliger.*
 2. scylla *ALOb* scilla *a* silla *BGLa¹V* sylla *CDLa²H* in-
 gumum *H* ingunium *A.*

Tam mente dura procreauit ac tetra,
 Vt supplicis uocem in nouissimo casu
 Contemptam haberes, a nimis fero corde? 5

LXI.

A a' COLLIS o Heliconiei

3. monte *b* an *D* tectra *BLa*¹ tecta *V* terra *DH*
 cetra *b*.
 4. suplic' *O* suppliciis *DGHa* suplitii *La*² ultimo *pro* nouis-
 simo *a*.
 5. Contemptam *BCLa*¹ Contemptum *AL* Contemptam *G* Con-
 tentam *DOb* Contentam *La*² animis *BCGHLa*¹ *La*² *Ob* ah nimis *D*
Auantius animi *ALV* fere *La*¹ *V* uero corde fere *b* ferre
 cade *H* ferro cordes *a*. *Post hunc u. spatium est in O quinque uersum,*
tum in summa proxima pagina Collis o belliconiei.

LXI.

Pleitnerus (de Epithalamiis Catullianis Dillingae a. 1858) hoc carmen in 4 partes distribuit 1-45 = 9 strophas a pueris recitatas; 46-115 = 14 strophas a uirginibus; 116-185 = 14 strophas a pueris; 186-230 = 9 strophas a uirginibus. Hunc Schwabius secutus est. Mibi aliter carmen distribuendum uidetur. Etenim in uniuersum duae totius sunt partes (1) quae ante domum nuptiae canitur (2) quae postea. Harum autem duarum partium unaquaeque in tres se scindit. Nam quum sex strophis fiat Hymenaei laudatio (46-75) eam autem nouem praecedant strophae (1-45), nouem etiam oportet eam sequantur. Sed turbato ordine codicum, supersunt nonnisi sex integrae et fragmenta trium. Idem in alteram partem uidetur cadere. Nouem enim sunt strophae quum ss. 121-165 (Tollite o pueri faces—Transfer omine cum bono), tum ii qui a uirgine in lectum collocata ad finem carminis secuntur (196 Iam licet uenias marite—240 Exercete iuuentam). Qui autem uersus interpositi sunt strophas quinque tantum efficiunt. Excidit igitur strophae una, ut puto, ante Mitte brachiolum teres.

Hauptius (Quaest. Catull. pp. 24-27) quum Catullum animaduertisset Anacreontis exemplo nec biare glyconeos in fine, nec breui syllaba terminari passum, ne systematum tenor interrumpetur, ex duodecim autem locis ubi ea lex uiolatur, duos emendatione sanandos censeret legendo uxor in thalamo tibi est et siue facile omnibus Noscitur ab insciis siue quid melius alius propositurus erat, reliquos decem 116 Ite concinite in modum, 136 Abstinere sed abstinere, 146 Ni petitem aliunde eat, 151 Quae tibi sine fine erit, 156 Omnia omnibus annuit, 161 Rasilemque subi forem, 166 Totus imminet tibi, 171 Flamma sed penite magis, 176 Iam cubile adeant uiri, 181 Collocate puelhulam, intercalari exclamatione Io Hymen Hymenaeae io quae sequatur excusandos esse; Lachmannus in Bergkii et Caesaris Epibemer. Antiq. a. 1845 p. 484 docuit singulas strophas huius Epithalamii ex systematis duobus, priore uersuum ternorum, posteriore uersuum binorum constare. Hoc uerum esse ideo apparet quod praeter u. 188 uxor in thalamo est tibi, ceteri omnes uersus, quorum in exitu lex illa uiolata est tertii sunt strophae. Nam si quarto uersu alterum in-

Cultor, Vraniae genus,
 Qui rapis teneram ad uirum
 Virginem, o Hymenaeae Hymen,
 Hymen o Hymenaeae;

5

Cinge tempora floribus
 Suaue olentis amaraci,
 Flammeum cape laetus, huc
 Huc ueni, niueo gerens
 Luteum pede soccum.

10

Excitusque hilari die,
 Nuptialia concinens
 Voce carmina tinnula,
 Pelle humum pedibus, manu
 Pineam quate taedam.

15

capit systema, natura fit pausa in fine tertii, ut minus aures laedant breues biantesue syllabae. Itaque Lachmannum cum Hauptio Heysio Schwabio secutus sum, quum antea omnes strophae uno tenore conficerentur.

Epythalamus (Epithalamium C Epythalamus La²) Iunio et Malli CGLa² Epithalamum Vinie et Mallii A Epithalamus Iuliae et Mallii B Epithalamion Iuliae et Mallii La¹ Epithalamium Iulianae et Mallii Ha Epitalamus Iuliane et Manilii (Mamlii) b² de Iuliae et Manlii laudibus b. Spatium tituli relictum est in LOF.

1. eliconei ABCDGLV fliconei La¹ liconei H a m. pr. ely-
 coneis La² belliconei lei O helliconei ab² Scaliger helliconei b.

4, 5 sic leguntur in codd. 4 Virginem o hymenaeae 5. Hymen o hymenaeae hymen, nisi quod a Virginem o hymenaeae hymen habet, u. 5 omittit. Verus ordo non ante Ald. I reperitur.

4. Virginei b² himenaeae b².

5. O hymen hymenaeae Ald. I. Foss. Vulp. Conr. de Allio secundum u. 50 Lachm. Rossb. Schwab.

7. amaraci BLa¹Vabb² amarici O amarici cett.

8. Flammeum La¹V Flamineum ab² Flameum ABCGHO b huc B.

9. uenit B.

10. Luteum BV Luteu H Luteum a socum H.

11. hylari CFOa.

12. concinens ACDLb continens BGHLa¹La²OVB² continens a.

13. Vere La² tinnula CGLa²V Ven. tinnula O tinnula a
 tinnula La¹ tynula B Phillippensis tumula ADL tramula H
 tremula b².

15. Spineam Partbenius et Robortellus ex Festo p. 245.1 (Mueller) 'Patrimi et matrimi pueri praetextati tres nubentem deducunt; unus qui facem praefert ex spina alba, quia noctu nubebant; duo qui tenent nubentem.' Cf. Plin. XVI. 75 Pineam tuetur Turnebus Aduers. XXI. 29 ex Ciris u. 439, cf. Varronis Γερωνοδιδάσκαλον fr. XIV ed. Riese.

- β Namque Iunia Mallio,
 Qualis Idalium colens
 Venit ad Phrygium Venus
 Iudicem, bona cum bona
 Nubet alite uirgo, 20
 Floridis uelut enitens
 Myrtus Asia ramulis
 Quos Amadryades deae
 Ludicrum sibi rosido
 Nutriunt humore. 25
- α" Quare age, huc aditum ferens,
 Perge linquere Thespieae
 Rupis Aonios specus,
 Nympha quos super irrigat
 Frigerans Aganippe. 30
 Ac domum dominam uoca
 Coniugis cupidam noui,
 Mentem amore reuinciens

16. Nanque *Cb* iunia *GLa²O Riccard.* iunia *C* iunia *D Lacb-*
mannus iuniam *AL* iullia *BLa¹V* iulia *H Phillippensis bb² ed. Pr.*
 mallio *ACDGLLa²OV* malio *HLa¹b²a (m. p.)* malio *B* manlio *b*
Phillippensis.

17. ydalium *Va* id alium *La¹O.*
 18. frigium *BGLa¹V* phrigium *Aa* phirgium *b².*
 19. bona con fama *b².*
 20. Nubit *a ex correct.* alice *A.*
 21. Floridus *b* Floribus *Va* uult *O.*
 22. Miritus *b²* Mirtus *CVa* in asia *b²* asya *GLa¹La²*
 ramuliis *b²* ramulus *H.*
 23. amadryades *GLa²b²* amadiyades *A* amadriades *BCLa¹OVab.*
uu. 22, 23 uno tenore scripti sunt in H.
 24. Ludricum *ACGOHb²* Ludiocum *La²* roscido *A.*
 25. honore *b²* in honore *Ald. I.* in odore *Al. Guarinus.*
 26. ferrens *b².*
 27. rumpere *b* thespiae *bc* tespieae *cett.*
 28. aouios *O.*
 29. Nimpha *Fab²* Lympha *Ald. I. Guarinus Scaliger Voss.* 'Lymphas
 deas noui, Nymphae pro aquis non dicuntur,' *Lacbm. Lucret. p. 419. Sed uide*
Seruium ad Verg. Ecl. VII. 41, Herm. Opusc. II. 292. irrigat b².
 30. aganipe *a* aganippae *Heinsius.*
 31. Ac deomum *D* Ad *ed. Pr. Conr. de Allio* Ac domus coni. *Stadius.*
 32. Coniugijs *D* coniugi *Pleitnerus.*
 33. reuinciens *ab* reui cens *V* reuincens *cett.*

Vt tenax edera huc et huc
Arborem implicat errans.

35

γ Vosque item simul integrae
Virgines, quibus aduenit
Par dies, agite in modum
Dicite, O Hymenaeae Hymen,
Hymen O Hymenaeae.

40

Vt lubentius, audiens
Se citarier ad suum
Munus, huc aditum ferat
Dux bonae Veneris, boni
Coniugator amoris.

45

Μεσωδός.

α Quis deus magis ancisiis
Est petendus amantibus?
Quem colent homines magis

34. Et *H* edera *AGVOab* edem *b*².
36. Vos *a* ite insimul *b*.
37. adueniet *b*².
38. Pars *ALa*¹ in modum *DLa*² *abc* in nodum *cett.* nisi quod
mihi nodum habet *b*² nodum *H*.
39. O hymen hymeneq hymen *H*.
40. *om.* *ACDLb* ee hymene hymen *margo C* O hymence hymence
hymen *BGLa*¹ *OVb*² *ed. Pr.* O hymeneq hymen *H* O hymen O hy-
menaeae *a* O Hymen hymenaeae *Lachmannus*.
41. lubencius *O* libentius *Da*.
42. citaries *O* secitarie *b*². *Huc Schwabius rettulit quod est in Glossis*
Placidi et in Glossario Balliolensi Citarier celeriter moueri, et sic olim ipse
rettuleram. Sed interpretatio uix satis congruit.
43. Minus *b*².
44. bene *Db*² uu. 44, 45 uno tenore scripti sunt in *H*.
46. amatis *codd. omnes sinceri* amatus *c* optimis *a* ex rasura
Auantius magis *a* (ah) magis *Scaliger* magis ac magis *Guarinus*
magis ac magest expetendus *H Leyserus* a uagis *Exra u. leuer ad Luc.*
III. 553 m. ancxiis *Hauptius* quod melius foret ancisiis. *Credo amatis ex*
amcxiis (amcxiis) *corrumpi potuisse* aemulis *Hermannus* magis est ama-
tis *p. am. Bergkii Schwab.* mage mutueis *Pleitnerus* ambitu *Colotius*,
Auantius in supplemento, Handius qui confert Sen. Med. 400 Segnis hic ibit
dies Tanto petitus ambitu? *fortasse* imitust Expetendus.
47. Sit petendus *Bentleius* pentendus *D*.
48. colant *Bentleius*.

Caelitum, O Hymenace Hymen,
Hymen O Hymenace?

50

β Te suis tremulus parens
Inuocat, tibi uirgines
Zonula soluunt sinus.
Te timens cupida nouos
Captat aure maritus.

55

Tu fero iuueni in manus
Floridam ipse puellulam
Dedis a gremio suae
Matris, O Hymenace Hymen,
Hymen O Hymenace.

60

γ Nil potest sine te Venus,
Fama quod bona comprobet,
Commodi capere, at potest
Te uolente. Quis huic deo

49. himenee O Inter 49 et 50 habent ABCDGHLLa¹La²OVa m. p. comparari (comperari CDGLa² conperaries O) post iam omissum in Phillippensi bb² abd ed. Pr. Vide Prolegomena.

50. O hymen (himen O) hymenee hymen ACGLOa O hymenee hymenee hymen DLa²V O hymen o hymenee b² hymen o hymenee b.

51. Tu D Te cett. sui si remulus G sui si remulus ACLLa²O sui si romulus BHVb sui si romulus b² tui si remulus La¹ suis tremulus a ex rasura, ed. 1473.

53. Conula La² Zonulla O sinis b².

54. Te tri cupida V tumens Doua F. et Heyl.

55. maritus codd. Statius Scaliger Spengelius Contr. de Aliso Silligius maritus Muretus uulgo et Lacbm. maritus pro nominatiuo habet Scaliger, sed cf. Varronis Γερωνοδιόσκαλον fr. II. Riese. 'Nouos maritus tacitulus taxim uxoris soluebat cingillum.'

56. fero b² fer o ABCDGHLLa¹La²Vbabc iuuen b iuuenis AL.

57. puellam A.

58-62 in margine ascriptos habet H. 58-60 sic leguntur in codd. 58 Dedis a gremio suae matris (maritis b², matris om. a) 59 + 60 O Hymenee hymen (o) hymenee.

60. O hymenee hymen o hymenee DG O hymenee hymen hymenee ABCHLLa¹La²Oabb². Verus ordo non ante Ald. I. reperitur.

61. Nihil BCLa¹La²ab Nichil b²O.

62. Phama b Flamma H Famma O Fabia C pr. L que D solus (Lacbm.).

63. Commodi om. b² Comodi CVab ac Hb.

64. d'o O.

Compararier ausit?

65

Nulla quit sine te domus

Liberos dare, nec parens

Stirpe nitier; at potest

Te uolente. Quis huic deo

Compararier ausit?

70

Quae tuis careat sacris,

Non queat dare praesides

Terra finibus: at queat

Te uolente. Quis huic deo

Compararier ausit?

75

B a Claustra pandite ianuae.

Virgo adest. Viden ut faces

Splendidas quatiunt comas?

65. Comperarier Oa Comparariet b².

66-75 om. Hab. 66-70 om. b.

66. quid c quidem b² qui ACL.68. uincier ABDLabc Lachmannus. 'Vincier superari ut maiorem nepo-
'tum uideat subolem' Bernardus Pisanus in marg. ed. Vicentinae 1481CGLa¹ La² Ven uitiet V ulties O iritte, margo uinceret b² nitier
Auantius dicier Phlippensis Al. Guarinus Muret. iungier Scaliger
Voss. Vulp. Doer. cingier Hauptius.

69. uolente A.

70. Comperaries O Comparariet b².

71-75 in margine ascriptos habet H.

71. caret H.

73. aut H.

75. Comparier O Comparariet b² ausit A. Ceterum uu. 61-75Nil potest sine te Venus—Compararier ausit ante uu. 51-60 transposuit
Pleitnerus, quum ita respondeant inter se cantus puerorum (1-45) et uirginum
(46-75), cuius utriusque et in principio et in fine legatur O hymen hymenaeae,
neque alius sit ordo uu. 114-143 (121-150) Tollite O pueri faces—lo hymen
hymenaeae, quum inter strophas 114-118, 134-143 quas utrimque claudunt uerba
lo hymen hymenaeae, interpositae sint tres strophae quorum exitus fere idem sit
Concubine nuces da—concubinus amorem—concubinus amorem, quamad-
modum in uu. 46-75 Compararier ausit ter repetitum legitur.77. adest codd. omnes ades Schraderus Krebsius Lachm. Haupt. Heys.
Rossb. Pleitn. Schwab.78. quatiunt om. spatio relicto b² quaciunt O. Post hunc u. indicauit
lacunam, satius opinatus codicum ordinem non turbare. Nam ut ante uirginum
cantum (46-75) nouem strophae sunt, ita nouem eum secutae uidentur.

.
 80

Tardet ingenuus pudor.

Quem tamen magis audiens, (80)

Flet quod ire necesse est. 85

a" Flere desine. Non tibi A-

Runculeia periculum est,

Ne qua femina pulchrior

Clarum ab Oceano diem (85)

Viderit uenientem. 90

Talis in uario solet

Diuitis domini hortulo

Stare flos hyacinthinus.

Sed moraris, abit dies (90)

Prodeas noua nupta. 95

84 (80). *Hunc uersum Lachmannus Hauptius Pleitnerus Schwabius post u. 110 (106) ponunt, ut pars sit strophæ quam claudunt uerba Candido pede lecti. Idem fecit Heysius, sed ut altera strophæ a uerbis Quem tamen magis audiens, altera ab O cubile inciperet. Rossbachius eundem uersum uncis inclusit.*

83 (79). Tradet *b*² ingemius *A* ingenius *b*² puer Casau-
bonus Tardet ingenuus pudor? Fles quod in necesse est? *coni.*
Schwabius. 'Tardet cum interrogatione legendum est. Retineatne? quasi
 'dicat non.' *Partbenius.*

84 (80). Quæ *Ald. I. Scaliger.*

86 (82). Arunculeia *ABCDGHLLa¹La²V* *Robortellus Lachmannus Rossb.*
Arunculeia a Aurunculeia *O Scaliger uulgo* Aruncudia *marg.* Au-
runculeia b² Auruleia *ed. Paris. sæc. XV* Aruncleia *Statius*
Auruncleia Dousa f. Bentleius Orunculeius *legitur in Inscriptt. Mommsen.*
927, Gruter. CCLXXII Aurunceius ibidem CLXXXI Aurunceia DCCLXXII
DCLXXXIV. Viramque formam exhibent codd. Suetonii (I. Caesar XXV),
Liui XXXVII. 6, 7, 41, XXXVI. 45, XXXVII. 2, 55. Cf. Arelia, Agustus,
Alerci A- Runculeia diuise cum Turnebo Aduers. XV. 22 Darwesio Misc.
Crit. p. 32 Hauptio Heytio L. Muellero de Re Metrica p. 181 Schwabio scripti.

89 (85). Claro *DC a m. p.* Oceano *AHLa¹La²O.*

92 (88). homini *C* hominis *AL a m. p.* ortulo *BLa¹La²Vabb²*
 ortulo *pr. G.*

93 (89). iacintinus *BGLa¹La²Vbb²* iacintinus *O* iacinthius *ACA*
 iacynthius *H* yacintius *L.*

94 (90). abiit *ABCDGHLLa¹La²OVbb²* adiit *a* abit *c Vic.*

95 (91). *omittunt codices Additur in Ald. I.*

- β Prodeas noua nupta, si
 Iam uidetur, et audias
 Nostra uerba. Viden? faces
 Aureas quatiunt comas : (95)
 Prodeas noua nupta. 100

 Non tuus leuis in mala
 Deditus uir adultera,
 Probra turpia persequens,
 A tuis teneris uolet (100)
 Secubare papillis. 105

 Lenta qui uelut adsitas
 Vitis implicat arbores,
 Implicabitur in tuum
 Complexum. Sed abiit dies. (105)
 Prodeas noua nupta. 110

 γ O cubile, quod omnibus

96 (92). si om. C.
 97-100 (92-96). Iam uidetur—noua nupta *La*² ponit post u. 103 (99),
 eosdem in margine ascriptos habet H ut pro et Handius coll. Ter. Pborm.
 IV. 3, 14.
 98 (93). Viden ut faces *codd.* Videri ut *OLa*² Viden? faces *Ald.*
Scaliger, Handius Lachm. 2 Pleitnerus Vide ut faces *Casaubonus Partbe-*
nius ed. 1486 Statius Lachm. I. Rossbachius Vide ut atra nubes, uide ut
 animus ingens initio senarii uidetur posuisse *Seneca Phoen. 394, Troad. 945.*
 101-110 (97-106) om. a.
 102 (98). ad ultra G.
 103 (99). Procatur (*Proscatur H*) pia *ABCDGHLLa*¹*OVbb*² Par-
 catur pia *ed. Pr.* Probra turpia *Calpurnii ed. 1481* Proca, turpia
Scaliger Fortasse hoc referendum quod in Glossario Balliolensi repperi 'pro-
 'gom uituperationem' Prae qua *Pontanus ad Macrob. I. 7* Prona
Heysius prosequens *b*².
 104 (100). Atius *b*² neris *AC* uolet *BCGLa*¹*La*²*OV* nolet *D*
 nollet *ACL.*
 105 (101). Se cubare *V.*
 106 (102). Lentaque *codd. praeter O* Lenta sed *O* Lenta qui *Ald. I*
 quei *Scaliger* quin *Muretus Stat. Haupt. Heys. Schwab.* uult *O*
 uelud *b*² ad sitas *CV* adsitas *A* ad siras *b*².
 108 (104). ad *b* tuos *H.*
 109 (105). Complexus *H* Complexum in fine u. 108 habent *Bbb*²
Collulum Bentleius abit *Vic.* abiit *cett.*
 111 (107). rubile *b* que *ab*² quot, o nimis *Scaliger. Post hunc*
u. indicaui lacunam, quam post u. 115 fuisse in antiquo codice testatur Alex.
Guarinus, quamquam in omnibus codd. qui bodie exstant uersus continuantur.

.

Candido pede lecti, 115

Quae tuo ueniunt hero,
 Quanta gaudia, quae uaga (110)

Nocte, quae medio die
 Gaudeat. Sed abit dies.
 Prodeas noua nupta. 120

Γ a Tollite, O pueri, faces.
 Flammeum uideo uenire. (115)

Ite concinite in modum
 'Io Hymen Hymenaeae io,
 Io Hymen Hymenaeae.' 125

Ne diu taceat procax
 Fascennina locutio. (120)

- 115 (108). leti *BLa¹Vb.*
 117 (110). gaudiaque *CGLa¹La²OV* quae *Aabb².*
 118 (111). Noctequae *CGLa¹La²OVbb²* quae *Aa.*
 119 (112). habiit *b²* abit *c* abiit *cett.*
 121 (114). *O om. codd. praeter c; add. iam in ed. Pr.*
 122 (115). Flammineum *OH* Flammineum *ACGLa²ab²* Flameum *b*
 uideo *O* uenite *ed. Colinaei 1529 Casaubonus.*
 123-125 (116-118). *sic leguntur in ABCDGHLLa¹La²Vbb².*

Io hymen hymenaeae io
 Io hymen hymenaeae io
 Ite concinite in modum

et in Oa nisi quod Io hymen hymenaeae io semel tantum scriptum est. Verus ordo non ante Ald. I. reperitur.

124 (117). O Hymen in initio uersus utriusque et hic et postea scribendum esse docent Lachmannus in notis, L. Muellerus de Re Metrica p. 305 Heysius Hauptius Schwabius, et sic legitur in Ald. I. Sed primum io monosyllabum esse, bisyllabum alterum docent Dauesius Misc. Critic. p. 33, Umppfenbachius in Meletem. Plautin. p. 23. cf. Ouid. Met. V. 625, 'Et bis io Arethusa uocauit io Arethusa.' Mart. XI. 2. 5, 'Clamant ecce mei Io Saturnalia uersus.'

125 (118). Io addunt in fine uersus codd. omnes. Prima omisit Ald. I.
 126 (119). Neu *L* taceatis *ADGLLa¹La²OVbb²* taceatur *d*
 taceas *H* taceat *abc* tace²tis *C.*

127 (120). Fescennina *ACGL* Falcennina *La¹* Foscennina *O*
 Fascennina *HVb²d* Fascennina *BD Pphlippensis Froeblichius in Mus. Rben. XIII. 150* Fescennina *a* Fescennina *b* locutio
ABCDLLa¹V loquutio *H* locutio *La² Riccard. a m. p.* locutio *O*
 lotatio *G, ut uidetur, et in marg. al.* locutio locutio *Heinsius Heysius Schwabius.*

Nec nuces pueris neget
Desertum domini audiens
Concubinus amorem. 130

β Da nuces pueris, iners
Concubine: satis diu (125)
Lusisti nucibus. Lubet
Iam seruire Talassio.
Concubine, nuces da. 135

Sordebant tibi uillicae,
Concubine, hodie atque heri. (130)
Nunc tuum cinerarius
Tondet os. Miser a miser
Concubine, nuces da. 140

β' Diceris male te a tuis
Vnguentate glabris marite (135)
Abstineret, sed abstine.
Io Hymen Hymenaeae io,
Io Hymen Hymenaeae. 145

- 128 (121). Ne *Hb²acd* neges *H*.
129 (122). Deum *pro* domini *b²d* domino *ed. Cantabrigiensis* 1702
Doeringius.
131 (124). inhers *V*.
132 (125). satis domini *O*.
133 (126). iubet *b²* *Casaubonus Schraderus* iuuet *Pleitnerus*.
134 (127). Nam *O* talasio *BCDGHLa¹La²OV Philippensis ab*
Schubadius talassio *c* thalassio *AL¹* thalasio *b²d* talassionem
talassium *habent Festus s. u. p. 351, Seruius ad Aen. I. 655 Livius I. 9, mytho-*
graphus edit. a Bodio I. p. 148, talasse talassionis omnes Schneideuwini codices
Martialis XII. 42, I. 36, talassionem codices optimi Mart. III. 36, θαλάσσιος
Plutarchus in Romulo, et Quaest. Roman. XXVI. XXXI., Dionys. Halic. II. 30.
136 (129). Sordebam tibi uillicus *Bentleius* uillicae *b*.
137 (130). eri *D*.
138 (131). tuus *AL*.
139 (132). Tondes *V* hos *H* misera miser *O* a *c* ab *AH*
a pr. m. ha *BCd* ah *cett.*
141 (134). Diceris *ABDGHLLa¹La²Oabb²* Diceris *CV* male
BCG a m. p. La¹Vabb² malle *ADLLa²O* atius *Db²*.
142 (135). Vnguenta te *ABGHLa¹Vabb²*.
143 (136). sed abstinere *Oa*.
145 (138). om. *BCDGLa¹La²HOVab* io *add. in fine ALb²*.
146-150 (139-143) om. *b²*.

Scimus haec tibi quae licent

Sola cognita, sed marito

(140)

Ista non eadem licent.

Io Hymen Hymenaeae io,

Io Hymen Hymenaeae.

150

γ Nupta, tu quoque quae tuus

Vir petet caue ne neges,

(145)

Ni petitum aliunde eat.

Io Hymen Hymenaeae io,

Io Hymen Hymenaeae.

155

En tibi domus ut potens

Et beata uiri tui.

(150)

Quae tibi sine seruiat

(Io Hymen Hymenaeae io,

Io Hymen Hymenaeae)

160

Vsque dum tremulum mouens

146 (139). Simus O hoc b liceret b qua Scaliger Voss.

148 (141). Post hunc u. Io hymen hymenae hymen add. H.

150 (143). om. O io add. ead. l. praeter b.

151-160 (144-153) om. a.

151 (144). tuus H ex rasura tuis DG.

152 (145). pater C patet b H a m. pr. aequae non pro caue ne b².

153 (146). Ne BCHLLa¹La²V Phillipensis Ni ADGOabb² Partbenius
Passeratius Guarinus Lachmannus Rossbachius, cf. Prop. II. 7, 3 et Lachm. ad
Laet. II. 734 Ritschelium in Mus. Rben. 1853 pp. 479-487. Locis ibi allatis
adde Gratii Cynege. 83. 'Ni pro ne antiquo more' Bernardus Pisanus in ed.
Vicent. 1481.

154, 5 (147, 8) sic leguntur in H Io hymen hymenae hymen Io hymen
hymenae hymen.

154 (147). habet G ascriptum in margine, fortasse alia manu.

155 (148). om. O io add. ead. l.

156-160 (149-153) om. BL¹VB².

156 (149). et Guarinus et Bernardus Pisanus in ed. Vicentina 1481 pa-
tens Guarinus in comm. Heinsius En tibi domus—ut potens Et beata!—
uiri tui Pleitnerus.

158 (151). sine seruit CDGHLLa²Ocd siue seruit b sine se ruit A
sine sine seruit D sine seruiat Bern. Pisanus in ed. Vicent. Pontanus
Partben. 1486 Passerat. Hand. Sillig. Heys. Pleitner. Schwab. cf. Plaut. Casin.
IV. 4. 3 ut potior sis pollentia uictrixque sis Superetque tuum imperium.
seni tibi seruiet Statius sine fine erit Auantius Lachm. Haupt. Rossb.
fine quae sine seruiat Bapt. Guarinus Casaubonus.

160 (153). om. O io add. ead. l.

Cana tempus anilitas (155)
 Omnia omnibus annuit.
 Io Hymen Hymenaeae io,
 Io Hymen Hymenaeae. 165

Μεσωδός.

α Transfer omine cum bono
 Limen aureolos pedes, (160)
 Rasilemque subi forem.
 Io Hymen Hymenaeae io,
 Io Hymen Hymenaeae. 170

β Aspice unus ut accubans
 Vir tuus Tyrrio in toro, (165)
 Totus immineat tibi.
 Io Hymen Hymenaeae io,
 Io Hymen Hymenaeae. 175

Illi non minus ac tibi
 Pectore uritur intimo (170)

162 (155). annilis etas *CGV* anilis aetas *ADHLOab* annulis aetas
BLa¹La²Phillippensis anulil etas *b²* anilitas *Vic et ed. 1473*. 'Anilitas
 ab anu nominata est sicut a sene senectus' *Glossarium Balliolense cf. Isid.*
Lib. XI. 28.

163 (156). Ominibus *b²* amnuil *D* ānuult *b²* annuat *Auantius*.
 165 (158). om. *Oad* io add. *codd.*
 166 (159). Tranfer *D* Tranffer *O* omne *ABLa²* onnine *D*
 ogmine *V*.

167 (160). Lumen *a* aureleos *BLa¹La²* aurelos *H*.
 168 (161). Nassilemque *O* Rasilient *H* sibi *BCDGHLa¹La²Obb²*
 tibi *AVL* subi *abcd*

170 (163). om. *Oa* io add. *codd. praeter b.*
 171-5 (164-8) in margine ascriptos habet *H*.
 171 (164). intus *Statius* imus *Fruterius in Epist. ad G. Canterum*
Scaliger Contr. de Allio unctus *Bartbius Aduers. p. 2172* unctus uel
 udus *Heinsius* acubans *b²* accubat *b.*

172 (165). thyrio *ACLa* thoro *ABCGLa¹La²Vb²* foro *a.*
 173 (166). imineat *BDLa¹VHab²* inmineat *d.*
 175 (168). io add. *codd. omnes.*
 176 (169). Illo *DHF^a* hac *GO*.
 177 (170). uritur *D et corrector BL* utitur *a* utitur al. urimur *G*
 urinuet *b²* urimur *cett. et BL a m. pr.* imo *D a m. pr.*

Flamma, sed penite magis.

Io Hymen Hymenaeae io,

Io Hymen Hymenaeae.

180

γ

.

.

.

.

185

Mitte brachiolum teres,

Praetextate, puellulae.

(175)

Iam cubile adeant uiri.

Io Hymen Hymenaeae io,

Io Hymen Hymenaeae.

190

Vos bonae senibus uiris

Cognitae bene feminae,

(180)

Collocate puellulam.

Io Hymen Hymenaeae io,

178 (171). Flama BGLLa¹ petite a ponite Hb penitet D
(a m. pr.) c.

180 (173). om. a io add. codd. omnes. Post u. 180 unam stropham
excidisse censeo. Vide Prolegomena.

186-190 (174-178) om. b.

186 (174). Mite BL¹OVb² brachicellum a terres a.

187 (175). Praetextare O Praetextate La¹ Praetertate b²
Praetestate D puellae codd. omnes sinceri puellulae c ed. 1473.

188 (176). cubibe O ni fallor cubille a adeant ABCD (ex
adeunt) HLa¹Vb² Statius Scaliger Lacbm. 1 adeant L aderat a
adeat GO bc Auantius Guarinus Bentleius Vulp. Lacbm. 2 Rossb. Pleitn.
uni a.

190 (178). om. a io add. codd.

191 (179). Bonae (Bene a) senibus (senilibus H) unis (unus Bb² Pbillipp.
auus H a m. pr. unis A) codices Vos bonae senibus uiris Statius Scaliger
Doeringius Pronubae s. uiris Heysius Iam bonae senibus uiris
Pleitnerus Vos unis s. bonae Auantius Muretus Robortellus Turnebus
Silligius Rossbachius Vos bonae senibus bonis Passeratius Voss. Vulp.
Froehl. Haupt. Vnicis s. bonae Kortenius.

192 (180). Congnitae a breue BDHLLa¹Vbb²abc Pbillippensis
Scaliger Lacbm. berue ACGLa²O uerne marg. Vic. bene
Gudanus¹, codex interpolatus, Calpurnii ed. 1481, Turnebus, uulgo.

193 (181). puellam BCDGHLLa¹La²OVabb² puellas A puel-
lulam c Partbenius.

Io Hymen Hymenaeae.

195

Δ α Iam licet uenias, marite.

Vxor in thalamo tibi est,

(185)

Ore floridulo nitens

Alba parthenice uelut

Luteumue papauer.

200

At, marite, ita me iuuent

Caelites, nihilo minus

(190)

Pulcher es, neque te Venus

Neglegit. Sed abiit dies.

Perge ne remorare.

205

Non diu remoratus es.

Iam uenis. Bona te Venus

(195)

Iuuerit, quoniam palam

Quae cupis capis et bonum

Non abscondis amorem.

210

- 195 (183). *om. a* *io add. codd.*
 196 (184). *ueniam H a m. pr.*
 197 (185). *om. B Phillippensis* *tibi est b³ Bentleius Dawesius Lach-*
mannus Hauptius Rossb. Schwab. *ubi est AL* *est tibi cett.*
 198 (186). *florido DF.*
 199 (187). *perthenice a* *partenice D a m. pr.* *uirens c* *uelut*
COB *multu al. mult G* *uultu cett.*
 200 (188). *Luteum ut L* *Luttuumque a* *papeuer G.*
 201-205, 205-210 (189-193, 193-198) *inverso ordine legentium in codd.*
Correxit Scaliger.
 201 (189). *Ad (at D) maritum tamen iuuenem (iuuenem D) codd. Cor-*
rexit Scaliger.
 202 (190). *Editas a* *nichil (nihil C) ominus OC* *nichilo minus G*
nichilo a *minus om. a.*
 203 (191). *Pulchre res (re H) codd. Correxit Scaliger* *nec ABCDGL*
a m. p. La¹La²OVab *nocte b⁴* *neque c L a m. sec.* *nonus b².*
 204 (192). *Neglegit O* *obiit a* *abiit cett.*
 205 (193). *remorare ACDHLOabb²* *rememorare BLa¹La²V.*
 206 (194). *remorata (remota O) es codd.* *remoratus es Calpurnii ed.*
 1481.
 207 (195). *Iam uenis? Pleitnerus* *Iam Venus H.*
 208 (196). *Inuenerit ABCDGHLLa¹La²OVb²* *Inueneris a* *In-*
uerit b *Inuenit c ed. Pr.* *Iuuerit Auantius* *pallam b².*
 209 (197). *Quo b³* *cupis cupis O Heinsius.* *Cf. Lucret. IV. 723 Quae*
ueniunt ueniant.
 210 (198). *abscondis ab²* *abscond' Phillippensis* *abscondas cett.*

- β' Ille pulueris *Africe*
 Siderumque micantium (200)
 Subducat numerum prius,
 Qui *uostri* numerare uolt
 Multa milia *ludei*. 215
- Ludite ut lubet et breui
 Liberos date. Non decet (205)
 Tam uetus sine liberis
 Nomen esse, sed indidem
 Semper ingenerari. 220
- β'' Torquatus uolo paruulus
 Matris e gremio suae (210)
 Porrigens teneras manus,
 Dulce rideat ad patrem
 Semihiante labello. 225
- Sit suo similis patri
 Mallio et facile insciis (215)

211 (199). ericea *BCHGLa¹La²OVb* erycei *Phillippensis* ericet
AL ericea *D* eritei *b²* eritthei *c* ether *a* africi *Heinsius*
 africea *Lachmannus* pulueris *Erythrei Muretus Handius* puluis *Ery-*
 thrii *Bern. Pisanus in ed. Vicent. 1481 Fossius* aridi *Schradereus Broukbusius*
 pro se quisque aridae iam antea *Casaubonus*.

213 (201). Sublegat *Gualterus Landor coniecit*.
 214 (202). uestri *b* nostrum *a* nostri *cett.* uostri *Scaliger*
uulgo uostra qui *Gualterus Landor* uolunt *codd.* uult *Calpurnii*
ed. 1481 uolt *Statius Lachm.*

215 (203). mollia *coni. Statius* ludere *codd.* ludi *ed. Paris. Saet.*
XF. ludei *Scaliger*.

216 (204). Et ludite et lubet (libet *b²* ludet *H*) *ABCDGLLa¹La²OVbb²*
 Et ludite ut lubet *a* Et ludite libet *c* Ludite ut lubet *Parthenii*
ed. 1486.

219 (207). indidem *b²* ibidem *D* indicem *La².*

220 (208). ingenerati *DOB².*

221 (209). Torcutus *O* peruulus *O.*

223 (211). Porrigens *b².*

224 (212). irideat *b²* redeat *B.*

225 (213). Sed mihi ante *ABCDGHLLa¹La²OVbb²abd* Si mihi ante *c*
 Semihiante *Scaliger* Semhiant *L. Mueller p. 260.*

226 (214). simili *D a m. pr.*

227 (215). Mallio *ALVc* Maulio *O* Manlio *cett.* ut pro et
Bergkii facie *Burmmanus ad Anthol. Lat. I. p. 305* insciis ac
insciens cett. Pleitnerus insciis *Lachmannus.*

Noscitur ab omnibus,
Et pudicitiam suae
Matris indicet ore. 230

Talis illius a bona
Matre laus genus approbet, (220)
Qualis unica ab optima
Matre Telemacho manet
Fama Penelopeo. 235

γ Claudite ostia uirgines.
Lusimus satis. At bonei (225)
Coniuges, bene uiuite et
Munere assidue ualentem
Exercete iuuentam. 240

228 (216). Noscite *O* obuieis *pro* omnibus *Pleitnerus* obuieis
Bergkii Philol. XVI. 619 Dawesius et Hauptius omnibus et inscieis *transpo-*
nunt, ne omnibus, si ante uocalem in proximo uersu admitteretur, Catulli legem
glyconcorum uiolaret.

229 (217). Set pudicitiam *Handius* Sic *p. Hermannus in Pabii Ann.*
T. XXII. p. 305, Klusmannus Philol. XI. 592. suo *a* suam *cett.* suae
Calpurnii ed. 1481.

230 (218). Maris *b³.*

231, 232 (219, 220) sic leguntur in *ABCGHLLa¹La²OVbb²c.*

Talis illius a bona (a abona *b³*) matre

Laus genus (egenus *O*) approbet

in *Da* sic Talis illius a bona

Matrizans (Matrizando *a*) genus approbet

233 (221). ab *om. O.*

234 (222). thelamaco (thelamaco *H*) *ABLb²c* thelamaco *CDGLa¹*
La²V thelamacho *O* thelemaco *a* telemaco *b.*

235 (223). penelopeo *ABDGHb².*

236 (224). hostia *ACHLa¹Vabb²c.*

237 (225). Ludimus *H* Ad *ABCDGHLLa¹La²OVb* At *b²ac*
bonei *La²V* boni *ac* bonlei *O* bolnei al. bonei *G* holnei *H*
bolnei *cett.*

238 (226). bene uiuite et *a Vic.* bone nite (uitei *D a m. pr. uitae b*)
et *DGLa²OVb* bonae uitae et *BLa¹* bonae uitae *om.* et *ACLH*
bone uitas *b².*

239 (227). et ante munere *Hb²* assiduo *ac.*

240 (228). Exercere *H* Explicit *Epitbalanium O.*

Desperat et iuvenes consurgite vel per otio
In peccata diuixtandem luminatolite

Surgere iam tempus inquit inquit inquit

et inquit carminis. Inquit a Gualtero G. Marti. Inquit a Gualtero G. Marti.

LXII.

IUVENES.

a' VESPER adest, iuvenes, consurgite: Vesper Olympo

LXII.

'Est hoc carmen amoebaeum hac lege ut nulla carminis pars sit, quin respondentem sibi habeat aliam partem eodem versuum numero; singulae partes uno loco excepto (post u. 58) versu terminabantur intercalari . . . Sunt autem concertationis tres strophae cum sua quaeque antistrophe, (uu. 20-58) praecunt semper puellae, respondent iuvenes.' Naekius in *Opusculis* pp. 102, 3, quem in uniuersum secuti sunt Lachmannus Hermannus Hartungius Hauptius Froeblichius Leutschius Heysius Pleitnerus Riesius Schwabius Richterius Frankius. Omnes enim tres strophas concertationis faciunt. Sed de versuum numero inter se dissentiant. Naekius ordinem hunc statuit.

Exordium		Concertatio	Iu.
Iu. 1-5 Pu. 6-10	Iu. 11-19 {	Stroph. a Pu. 20-25 Antistr. a Iu. 26-31	Str. β Pu. 32-? Ant. β Iu. ?-38
		Stroph. γ Pu. 39-48 Antistr. γ Iu. 49-58	59-66

u. 14 omittit, ut quemadmodum concertationem ipsam octo uersus secuntur iuuenum sic octo uersus eam praecedant. Lachmannus in ed. I. post u. 32 sexaginta uersus excidisse, Hauptius (*Quaest. Catull.* 48) triginta arbitratus est:

Lachm.	{ iu. 5 pu. 5 }	iu. 8	{ pu. 6 iu. 6 }	pu. 8	{ iu. 7 pu. 7 }	iu. 8	pu. 11	{ iu. 9 pu. 9 }	iu. 8	{ pu. 10 iu. 10 }	pu. 8
Haupt.	{ iu. 5 pu. 5 }	iu. 9	{ iu. 6 pu. 6 }	pu. 9	{ iu. 10 pu. 10 }	iu. 8	{ pu. 10 iu. 10 }	pu. 8			

Hermannus (*Ann. labn.* XXII. 309) quum uideret in fine antistrophe 49-58 desiderari uersum intercalarem qualis est in fine strophae 39-48 Hymen O hymenaeae, hymen ades o hymenaeae, adiecto autem hoc uersu antistrophe, undecim uersus in hac esse, decem in strophe; excidisse post u. 41, Quem mulcent aurae, firmat sol, educat imber, unum uersum censebat, in quo floris color et dulcedo pingerentur. Itaque hunc statuit ordinem

Prooemium	Proodus	Mesodus	Epodus
{ iu. 5 pu. 5 }	iu. 9	{ 6 6 ? 11 11 pu. iu. pu. iu. pu. iu. }	9 iu.

Hermannus secutus est Hauptius in editionibus suis; consentiunt de uersuum numero stropharum 39-58 Froeblichius Leutschius Pleitnerus O. Ribbeckius (*Ann. labn.* LXXV. 70) Schwabius, Richterius, Frankius. Froeblichius sic ordinauit

{ Iu. 5 Pu. 5 }	Iu. 8	{ Pu. 6 Iu. 6 }	{ Pu. 8 Iu. 8 }	{ Pu. 11 Iu. 11 }	Iu. 8
--------------------	-------	--------------------	--------------------	----------------------	-------

Roszbachius carmen compositum ratus e strophis et quaternorum et quinquorum uersuum, quibus accederent uersus intercalares uel επιφωνίσματα ibi tantum cantata ubi bemichoria uirginum et iuuenum se exciperent, ut ad eurhythmiā carminis nihil conferrent sed extra stropharum concinnitatem collocarentur; hoc

Expectata diu uix tandem lumina tollit.
Surgere iam tempus, iam pinguis linquere mensas,
Iam ueniet uirgo, iam dicetur hymenaeus.

Hymen O Hymenaeae, Hymen ades O Hymenaeae! 5

VIRGINES.

a" Cernitis, innuptae, iuuenes? consurgite contra;

schema apposuit, relicto post u. 59 At tu ne pugna cum tali coniuge uirgo unius uersus spatio, ut sic pares essent 11-19, 59-66,

2 str. amoeb. quaternorum uu.		2 stroph. Iu. quaternorum uu.		8 stroph. amoeb. quaternorum uu.					2 strophas Iu. quaternorum uu.	
1-10		11-19		20-58					59-66	
Iu.	Pu.	Iu.	Pu.	Iu.	Pu.	Iu.	Pu.	Iu.	Iu.	Pu.
4+1	4+1	4+4+1		5+1	5+1	5+1	5+1	5+5+1	5+5	4+4+1

Pleitnerus sic ordinauit.

	{ Iu. 5 }	Iu.	{ Pu. 6 }	{ Pu. 9 }	{ Pu. 11 }	Pu.
	{ Pu. 5 }	9	{ Iu. 6 }	{ Iu. 9 }	{ Iu. 11 }	9+10
<i>Leutschius sic</i>	{ Iu. 5 }	Iu.	{ Pu. 6 }	{ Pu. 10 }	{ Pu. 11 }	Iu.
	{ Pu. 5 }	9	{ Iu. 6 }	{ Iu. 10 }	{ Iu. 11 }	8
<i>Richterius sic</i>	{ Iu. 5 }	Iu.	{ Pu. 6 }	Iu.	{ Pu. 11 }	Iu.
	{ Pu. 5 }	9	{ Iu. 6 }	9 (7+2)	{ Iu. 11 }	9 (8+1)

ut tres sint partes, quarum unaquaeque duas strophas et antistropham complectatur.

<i>Frankius sic</i>	{ Iu. 5 }	Iu.	{ Pu. 6 }	{ Pu. 7 }	{ Pu. 11 }	Iu.
	{ Pu. 5 }	8	{ Iu. 6 }	{ Iu. 7 }	{ Iu. 11 }	8

Ipsae contra Hermannum undecim uersus in ultima strophā, undecim in antistrophā ponentem haec sentio. Quod post u. 58 iuuenes non canunt Hymen O hymenaeae κ.τ.λ., id non omisum est, sed dilatum. Sequitur enim in fine cantus eorundem iuuenum post u. 65. Consulto dilatum fuisse testatur Et tu ne pugna (u. 59), quod immerito in At tu mutarunt editores. Contra cum Hermannus nouem uersus iuuenum ut ante inceptam concertationem (11-19), sic post eam (59-65) facio. Desideratum ibi uersum post 61 pono, non ut, Rossbachius post 59. In media strophā et antistrophā (32-38) nouem uersus excidisse credo; ut strophā et antistrophā sedecim essent uersuum.

{ Iu. 5 }	Iu.	{ Pu. 6 }	{ Pu. 8 }	{ Pu. 10 }	Iu.
{ Pu. 5 }	9	{ Iu. 6 }	{ Iu. 8 }	{ Iu. 10 }	9

Exametrum carmen Nuptiale ABGHLLa¹La²b Epithalamium Catulli T. In hoc carmine codicem Tbuaneum (T.) saeculi X, Bibliothecae Imperialis apud Parisienses 8071, a Vossio iam antea collatum, a Lachmanno primo integrum editum, plerumque secutus sum. Itaque nonnulla ex ceteris codicibus quae aliquando adscripturus fueram, hic ut minoris pretii omisi.

In marg. u. 1 adscriptum in G turba uirorum.

1. consurgit D olimpo VOC.

2. Expetata b² soluit AL.

3. iam G pinguis TO pingues cett.

4. ducetur AL.

5. hymenae T hymenoeoe T.

6. in marg. G adscript. puellae consurgi eretera T consurgē H.

Nimirum *Oetaeos* ostendit noctifer ignes.

Sic certest; uiden ut perneciter exilueret?

Non temere exilueret, canent quod uisere par est.

Hymen O Hymenaeae, Hymen ades O Hymenaeae! 10

IVVENES.

β Non facilis nobis, aequalis, palma parata est,
Adspicite, innuptae secum ut meditata requaerunt.
Non frustra meditantur, habent memorabile quod sit,
Nec mirum, penitus quae tota mente laborant.

7. oeta eos T hoc eos ABCDGLLa¹La²OV Ven. hoc eos H
hic eos ab offendit a imbres T imber cett. noctifer ymber V
oetaeas obtendit umbras Statius eos Itali, Calpurnii ed. 1481 eos
ignes Ald. I. oeteos ignes P. Victorius Castigg. in Varr. de R. R. p. 641
et Vossius pro se quisque. Confunduntur ignis imber apud Propert. III. 3. 58,
fortasse etiam apud Tibull. I. 1. 45. Vide Handium ad Gronovii Diatriben in
Statii Siluas I. p. 435 oeteos ortus Turnebus Aduers. XXVII. 25
Oetaeos (oiraos) se ostendit noctifer umbreis Bergkii Philol. XII. 581.
8. Siccer tes i. T Sic certe si O Sic certe cett. Sic certe est
Statius Sic certest Hauptius pernecitor exilluere D exilluere V, et
in u. 9.

9. timere b² tamen a canent quod uisere par est T Vossius
Doeringius Silligius Lachmannus. Idem placuit Landoro. canent quo
uisere parent ABCDGHLLa¹OV cauent quo uiscere parent b cauet
suo uisere parent a canent quo uincere par est Auantius canent
quos uincere par est Bapt. Guarinus Muretus canent quod uincere par
est Passeratius Marcellius Hauptius Heys. Rossb. Schwab. quo sidere p. est
coni. Lachmannus quoi fidere par est Leutschbius quod dicere p. e.
Doeringius quod ducere par est Riesius.

10. Hymene hymenaeae T hymenaeae T.

11. puellae G in marg. nobilis T aequalis codd. omnes aequales
Lachmannus.

12. sic T ed. Pr. Aspice Ob^a aspice ut b innuptaeque DGLLa¹La²V
nupteque H innuptae (inuptae B) quae AB Ven. innuptae quam C
innupte quaerūt secum ut meditāe quaerūt O meditata requirunt T
meditata requaerunt D meditare querunt (queruntur H) ABCGHLLa¹
La²OV Ven. meditamine quaerunt b Parisinus 7989 meditamina
quaerunt Itali, teste Lachmanno. Fortasse hic referendum quod est in Glossario
Balliolensi 'Requirunt in memoriam reuocant.'

13. memora psile T.

14. habet T solus. In textum admiserunt Statius Vossius Fulpius Doeringius
Hermannus Hauptius Heysius Rossbachius Pleitnerus Leutschbius Richter. Spu-
rium habent Scaliger, Naekius in Opusc. I. p. 102 ut otiosum, nec conclusioni
octo uersuum 59-66 ut ipse opinatur conuenientem, Lachmannus in ed. I., Frankius
Cursius literis scribit Schwabius laborent Vossius Vulp.

Nos alio mentes, alio diuisimus aures, 15
 Iure igitur uincemur, amat uictoria curam.
 Quare *nunc* animos saltem committite uestros,
 Dicere iam incipient, iam respondere decebit.
 Hymen O Hymenaeae, Hymen ades O Hymenaeae.

VIRGINES.

A' Hespere, qui caelo fertur crudelior ignis? 20
 Qui natam possis complexu auellere matris,
 Complexu matris retinentem auellere natam,
 Et iuueni ardenti castam donare puellam.
 Quid faciunt hostes capta crudelius urbe?
 Hymen O Hymenaeae, Hymen ades O Hymenaeae! 25

IUVENES.

A'' Hespere, qui caelo lucet iucundior ignis?
 Qui desponsa tua firmes conubia flamma,
 Quae pepigere uiri, pepigerunt ante parentes.
 Nec iunxere prius quam se tuus extulit ardor.

15. Non *T* ^{al. diuidamus} diuisimus (diuidamus a *man. recent.*) *G* ^m diuisimus *b*
 dimisimus *Pleitnerus*.
 16. uicemur *a*.
 17. nunc *T* ^{non cett.} Quare non? *Spengelius* alios *D* con-
 uertite *T Foss. Haupt. Heys.* comictite *V* committite *cett.*
 18. incipient *T a m. pr.*
 19. hymenaeae *bis T*.
 20-25 *bis leguntur in H, qui in u. 20 primo loco habet fertur, secundo luce.*
 20. puellae *marg. G* quis *T* q *O* potuit *A* potuit *al.*
 fertur *L* potuit *pro uoluit errore positum censet Hauptius* patuit *Berg-*
kius feruet *Pleitnerus*.
 21. posses *H* complexua uellere *T* complexa *b²*.
 22. *om. ab* Complexi *b²* auelle *T* auellere amatis *O* Com-
 plexu natae retinentem auellere matrem *Gronouius in Diatribe ad Statii Siluas*
I. p. 585 Froeblichius.
 24. credelius *T*.
 25. Kymeno hymenaeae kymenades o kymenaeae *T*.
 26. iuuenes *marg. G* quis *T* luce *H* iucundior *BCDGHLO*.
 27. fines *T* connubia *ADLO*.
 28. Quae *T d* quo *ABCDGHLLa¹La²OVab* quod *b²* uir *T*.
 29. Haec *H* iunxerit *H* iuncere *C*.

Quid datur a diuvis felici optatius hora?

30

Hymen O Hymenaeae, Hymen ades O Hymenaeae!

VIRGINES.

B' Hesperus e nobis, aequalis, abstulit unam.

.
.
.
.
.
.

35

Hymen o Hymenaeae, Hymen ades o Hymenaeae!

IUVENES.

B'
.

40

Namque tuo aduentu uigilat custodia semper,

30. a om. T adatur a b² optacius O ora V orā b² urbe
marg. hora b.

31. Kymeno kymenaeae kymenades o kymenaeae T.

32-38 om. A, L a m. pr.

32. puellae margo G est pro e Hb² aequalis T aequales

ABLOVa aequales G aequalem CDHLA¹ La²bb² Pleitnerus
sustulit Pleitnerus hunam b dñā b² unam a Hespere quis
nobis aequalem hanc abstulit unam Bapt. Guarinus Casaubonus, hunc uersum
cum tribus qui secuntur puellis, At libet—hymenaeae iuuenibus tribuentes. Sic
etiam Vossius Vulp. Doeringius Silligius Hartungius Koechlii. Sed post u. 32
excidisse aliqua iam uidit Auantius. 60 uersus desiderari Lachmannus,
30 Hauptius, Quaest. Catull. p. 48, opinatus est. Froeblicbius Hermannus Heysius
Rossbachius Pleitnerus Riesius uu. 32-38 in duas strophas priorem uirginum,
iuuenum alteram distribuunt. Rossbachius 6 uersus in utraque ponit; prioris
enim strophae quartum u. esse Namque tuo aduentu, sextum Hymen o hyme-
naeae, alterius secundum Nocte latent fures, ut in hac unus tantum uersus
amissus sit, in illa quattuor. Pleitnerus 9 uersus in utraque ponit, et alteram
stropham censet a uersu incepisse iuuenum Hesperus e nobis . . . abstulit unum
qualis est ille uirginum u. 32 Hesperus e nobis abst. unam. Venerus et
Frankius 7 uersuum utramque faciunt, et sic olim ipse feceram; nunc cum
Froeblicbio et Riesio 8 uersus in utraque pono, quorum primus sit Hesperus e
nobis, octauus Hymen o hymenaeae, undecimus Namque tuo aduentu. Nam
et optime sic respondent strophae; cum inter numeros senarium (20-25, 26-31)
denariumque (39-48, 49-58) recte interponatur octonarius; et hunc numerum
fuisse in archetypo multa indicant.

42 (33). tuq̄ H custodia b².

Nocte latent fures, quos idem saepe reuertens,
 Hespere, mutato comprendis nomine eosdem. (35)
 At libet innuptis ficto te carpere questu. 45
 Quid tum, si carpunt, tacita quem mente requirunt?

Hymen o Hymenaeae, Hymen ades o Hymenaeae!

VIRGINES.

¶ Vt flos in septis secretus nascitur hortis,
 Ignotus pecori, nullo contusus aratro, (40)
 Quem mulcent aurae, firmat sol, educat imber; 50
 Multi illum pueri, multae optauere puellae:

Idem cum tenui carptus defloruit ungui,
 Nulli illum pueri, nullae optauere puellae:

44 (35). comprendis O comperendis T comprendis G cōpre-
hendis V comprehendis CHabb² eospem T Eous Schrad-rus,
praemonstrante Statio, Pleitnerus. Sed cf. Cic. Pro Sestio IV. 9 'Idem homines
 'nomine commutato coloni decurionesque.'

45 (36). Adlucet T At lubet c liber H libet cett. in
 nuptiis H.

46 (37). Quittum si carpiunt T Quod tamen G Quod tamen al.
 quid tum B Quid tamen La'O quema T ¶ GO quem LFab
 quam La¹La²b² Phlippensis quod B. Riccard. a m. pr. b qua H
 quem tuetur Ciris 351, 352. 'Quem pauidae alternis fugitant optantque
 'puellae, Hesperium uitant, optant ardescere Eoum.'

47 (38). Kymeno kymenae kymenales kymeno kymenae T.

48 (39). puellae marg. G qui ante in addit Spengelius in Seebodii Nou.
 Cbron. Paed. F. IV. p. 101 ortis ABHLa¹La²OVabb².

49 (40). om. b conuulsus T Vossius Hauptius Lachm. 2 Heys.
 contusus ABCDGLLa¹La²OVabc uulgo et Lachm. 1 conclusus O
 contentus b² concusus d. Post hunc u. excidis unum censet
 Hauptius.

50 (41). Quaemulcens aurefirma T ymer GF. Post hunc u. excidis
unum uersum censet Spengelius et Hermannus, quum par sit Hymen O hyme-
 naeae hymen ades o hymenaeae u. 67 (58) secutum esse, ita autem fiant in
iuuenum cantu 11 uersus, quibus 11 uu. uirginum respondeant. Hos secuti sunt
Roszbachius non tamen ut Hymen O hymenaeae κ. τ. λ. post u. 67 (58) poneret,
Leutschius Pleitnerus Ribbeckius.

51 (42). puerei O obtatuere T. 'Post 42 scribe codicis V. u. 45
 'exarare coepat sed errore intellecto substitit' Umpfenbachius.

52, 53 (43, 44) om. T.

52 (43). con b² captus ac.

53 (44). Nullum b².

Sic uirgo, dum intacta manet, dum cara suis *est*; (45)

Cum castum amisit polluto corpore florem, 55

Nec pueris iucunda manet, nec cara puellis.

Hymen o Hymenaeae, Hymen ades o Hymenaeae!

IUVENES.

Vt uidua in nudo uitis quae nascitur aruo,

Nunquam se extollit, nunquam mitem educat uuam, (50)

Sed tenerum prono deflectens pondere corpus, 60

Iam iam contingit summum radice flagellum,

Hanc nulli agricolae, nulli coluere iuueni:

At si forte eadem est ulmo coniuncta marito,

Multi illam agricolae, multi accoluere iuueni: (55)

Sic uirgo dum intacta manet, dum inculta senescit; 65

54 (45). Quintilianus Instit. Orat. IX. 3. 16. Catullus in Epithalamio
'Dum innupta manet dum cara suis est,' quum prius dum significet quoad,
sequens usque eo.

54 (45). dum cara *Quintilianus, BCLa¹Vb* tum cara *ADGHLLa²Oa*
suis est *Quintilianus, T* suis sed *Dd* sui sed *ABCGHLLa¹La²OVb*
suis; *a*.

55 (46). polluto *B*.

56 (47). iucunda *CDL* fuit *b²* puella *b²*.

57 (48). Kymeneo kymenee kymenades kymenee *T*.

58 (49). Iuuenes *marg. G* Et *T* uiduo *V* orto pro aruo *D*
auro *b²*.

59 (50). Numquam se extollit quam mun⁴team ducat uuam *T* uitem *O*
mittem *C* unam *Hb²*.

60 (51). perfectens *T*.

61 (52). contigit *La¹* flagellum *T*.

62 (53). Hanc nulli agricolae multi acoluere iuueni *T* accoluere *La¹*
coluere *ABCDGLObb²a Statius Passeratius Contr. de Allio Sill. Lachm. Haupt.*

Reys. Rossb. Schwab. iuuenti *HLa¹* tenuere *H*.

63, 64 (54, 55) om. *D*.

63 (54). Apsi *T* nullo *A* marita *T* marito *O*.

64, 65 (55, 56) inuertit *b²*.

64 (55). agricolae *T* agricolae *b²* acoluere *TH* accoluere
CDGLLa¹La²Ocd Lachm. 1 coluere *ABbb²a Lachm. 2. Vide Haupt. Obs.*

Crit. p. 34.

65 (56). dum inculta manet *marg.* intacta *b* tum intacta senescit *Td*
dum inculta senescit *cett.*

Cum par conubium maturo tempore adepta est,
Cara uiro magis et minus est inuisa parenti.

β' Et tu ne pugna cum tali coniuge uirgo,
Non aequom est pugnare, pater cui tradidit ipse, (60)
Ipse pater cum matre, quibus parere necesse est. 70

Virginitas non tota tua est, ex parte parentum est,
Tertia pars patrist, pars *est* data tertia matri,
Tertia sola tua est: noli pugnare duobus,
Qui genero sua iura simul cum dote dederunt. 75 (65)

Hymen o Hymenaeae, Hymen ades o Hymenaeae!

66 (57). conubium *BTb*² coniugium *b*.

67 (58). Cura *CDGTO* *Pleitnerus* Cara *cett.* uiro *DGOTd* uirgo
cett. uisa *H.* Post hunc u. excidisse u. intercalarem Hymen o Hymenaeae
κ.τ.λ. putarunt *Hermannus Hauptius Froeblichius Pleitnerus Leutschius Riebtnerus*
Schwabius Frankius.

68 (59). Ante hunc uersum unum excidisse censet *Pleitnerus* Et tu nec
ABCGLLa¹La²OVabd *Conr. de Allio* At tu nec *b²* Et tua nec *T.*
Tu non nec *D* Et tu ne *Fossius Silligius* At tu ne *Ald. I. uulgo et*
Lachm. con *b²*. Hic unum uersum *Roszbachius*, post 65 *Hauptius et Pleit-*
nerus censent excidisse, ut, quemadmodum *amoebaeum carmen* (20-58) nouem
uersus iuuenum praecedebant, (11-19) eodem modo nouem sequantur. Ego
post u. 61 potius lacunam indicaui, quum in his uersibus illud *Catullus* affectasse
uideatur ut ex uocabulis quae in uersu quoque sunt, unum aliquod in proximo
repeteret. Sic pugna pugnare (59, 60), pater pater (60, 61), parte pars
(62, 63) tertia tertia (63, 64). Simili modo apud *Theocritum* in *Helenes Epi-*
tbalamio uersus 49-53 singuli unum aliquod uocabulum bis positum habent.

69 (60). equom *T* equo *CDGLa¹OVb²* aequo *B* aequum
ALabd patri *b²* contradidit *b²* quum (cum *Phillipp.*) tdidit *O*.

70 (61). tacta *b²*.

72 (62). om. *T* experte *G* est post parentum om. *Dabc.*

73 (63). Tertia patris pars est data tertia matri *T* Tercia pars patri
est data tertia matri *O* Tertia pars patri data pars data tertia matri
ABCDGLLa¹La²OV *Conr. de Allio Lachmannus* tertia pars patri data
est pars data tertia matri *b* Tertia pars patri (patris est *Muretus et*
Fossius patri *Froeblichius Hauptius*), pars est data tertia matri *Muretus Fossius*
Haupt. Froehl. Bergk. Rossb. Schwab. cf. Mart. XIV. 174. 2 Pars est una
patris: cetera matris habet.

74 (64). Tertia sola (*n. f.*) tu est noli tuignare duobus *T* sola om.
spatio relicto *b²* est om. *ab²* tuast *Schwabius*.

75 (65). con *b²*.

76 (66). krmno krmeneē krmenades 'o' krmeneae *T* o hymene *G*.

LXIII.

SVPER alta uectus Attis celeri rate maria,
 Phrygium ut nemus citato cupide pede tetigit,
 Adiitque opaca siluis redimita loca deae,
 Stimulatus ibi furenti rabie, uagus animis,
 Deuoluit ile acuto sibi pondere silicis.

5

LXIII. 1. Terentianus Maurus 2899. Seruare quae Catullum probat ipse tibi liber 'Super—maria.'

Marius Victorinus 2602 P 212 G. Hoc genus metri maxime desiderat separari in duas clausulas tamquam 'Super alta uectus Attis.' dehinc 'celeri rate maria.'

2. Atilius Fortunatianus 2677 P, 320, 321 G. Et Catullus 'Phrygium 'nemus citato cupide pede tetigit' (cito cupide tetigit 320).

LXIII.

De Berecinthia et Athi AGHLLa²ab
 Spatium unius uersus in OV.

de Berecintia et Athi BLa¹.

1. uectus om. La¹ uetus O Attis Terentianus Maurus 2899, Marius Victorinus 2602 actis BCGOa athis ADHLVb uocabulum om. La¹ celeri Terentianus Maurus et Victorinus celere codd.

2. Phrygium A Frigium GOV et pro ut HLa¹ ut codd. praeter Dresdense, om. Atil. Fortunatianus 2677 P, 320, 321 G, debebat Scaliger cupido V.

3. Abiit V redemita La¹ Post dee edit. Paris. Saec. XV. addit i, unde forsasse Scaliger i induxit in u. 78.

4. ibi Bentleius Lachmannus secundum Puccii et Minturni excerpta ubi codd. ut Calpurn. ed. 1481 Scaliger forenti V fruenti A animis B a m. sec. a Lachmannus amnis ACDGHLb ānis O ānis V animi Itali Scaliger uulgo.

5. Deuoluit codd. Deuouit Statius Deuellit Froeblichius Deuolsit Hauptius in Lachm. 2 iletas (illetas H) AB m. p. CGHLLa¹La²OV illectas Da laetas b illa Scaliger Bentleius Spengelius uulgo icta Statius ictu Heysius ile Lachmannus, quod tuetur Hauptius Quaest. Catull. p. 69 ex Seruio acuto codd. acutae Heysius pondere silices codd. pondera silice Auantius Statius Scaliger Vossius Fulpius Doeringius Silligius pondere silicis Passeratius Spengelius Lachmannus 1 Roszbachius Heysius rodere silicis Hauptius in Lachm. 2. Ipse conieceram quod ante me coniecit Bergkii (Philol. XII. 581) probauit Schwabius deuoluit ili (ilei Bergkii) acuto sibi pondera silice, ut ili genetius esset, (cf. Cbaris. 554. 17 Keil, Labbaei Glossar. p. 87 illium λαιών) error autem sic ortus.

Deuoluit ilei acuto sibi pondera silice; quum enim silex generis feminini plerumque sit, corrector super acuto sibi scripsit l. ta s., quae uerba paulatim a sede sua mota cum ilei coaluere. Postremo quum sic scriptum esset iletas, silice in silices mutauerunt.

Itaque ut relictā sensit sibi membra sine uiro,
 Etiam recente terrae sola sanguine maculans,
 Niueis citata cepit manibus leue typanum,
 Typanum, tubam Cybelles, tua, mater, initia,
 Quatiensque terga taurei teneris caua digitis, 10
 Canere haec suis adorta est tremebunda comitibus.

a Agite ite ad alta, Gallae, Cybeles nemora simul,
 Simul ite, Dindimenae dominae uaga pecora,
 Aliena quae petentes uelut exules loca,
 Sectam meam executae duce me mihi comites, 15
 Rapidum salum tulistis truculentaque pelagi,

12. Seruius ad Verg. Aen. V. 609. Catullus et alii (arcum) genere feminino ponunt, referentes ad originem. Sicut haec Attis et haec Gallus legimus. cf. Fr. XI.

6. membra *D a m. pr. H.*
 7. Et iam *ABHOLa¹* recenti *b* terra *H* maculas *ABCDGHL*
La¹OVb maculans *abc* sanguinea *H.*
 8. tympanum *BCHLa¹OV* tympanum *cett.* typanum *Scaliger* (cf. *Hom. Hymn. XIV. 3 ἡ κροτάλων τυπάνων τ' ἰαχὴ σὺν τε βρόμος αὐλῶν*) *Vossius, Brunkius ad Apollon. I. 1139, Naekius Opusc. I. p. 35, Hermannus El. doct. Metr. p. 47, Nobbius Lachmannus Heysius Hauptius Rossbachius Schwabius et ita legisse Maecenatem credo qui Attin Catulli imitatus sit hoc uersu 'Ades et sonante typano quate flexibile caput.' Crotalum *Ablwardtus.*
 9. Tympanum *CO* Tympanum *cett.* Tympanum *Scaliger* tu mater pro tubam *b* cibeles *GLa¹Ob* Nobbius qui comparat *κυβηλιότης* cybeles *BCDVa* cybelles *AL* Statius cibelles *H* Cybelle *Ald. I. Scaliger* Cybebe *Silligius ex Bentleii regula ad Lucan. I. 600* Cybebes *Bentleius Spengelius Lachmannus in ed. I. Heysius* Tympanum tuom, Cybebe, *Lachmannus ad Lucret. IV. 544, Lachm. 2 Schwabius* tu mater *codd.* tua mater *Calpurn. ed. 1481.*
 10. Quatiens quod *GLa¹La²O* taurei *Lachmannus* tauri *a* tauri et *cett.* cana *A.*
 11. hoc *BLa¹La²Vbd* h' *O* adhorta est *C.*
 12. gallae om. *a* galli *b* cibeles *CGVa* cibiles *La¹* cybales *D* cybelles *AL* cibelles *HO.*
 13. dindimeneae *DG* dindimenae *BCHLa¹OVa* dindimeae *b* pectora *codd.* pectora *B, sed fortasse a rec. manu* pecora *Itali, Auan-tius, cf. Aesch. Eum. 188, χωρεῖν ἀνεὺ βοτῆρος αἰπολούμεναι.* Pectora tuetur *Riesius ad Varronis Saturas p. 86.*
 14. Alienaque *CGHLa¹La²Vab* uelut om. *a* post loca *codices addunt* celeri quod uocabulum primus om. *Guarinus* celeris loca exules *Spengelius* celere uelut exules *Schwabius coniecit.*
 15. Septum *La²* executae *ACGLO* exetute *D* excute *BLa¹La²V* secutae *Bergkii Schwabius.*
 16. Rabidum *Bergkii* pelagi *codd.* 'Alii tamen Graeca inflectione*

Et corpus euirastis Veneris nimio odio;

Hilarate aere citatis erroribus animum.

Mora tarda mente cedat: simul ite, sequimini

Phrygiam ad domum Cybelles, Phrygia ad nemora deae, 20

β Vbi cymbalum sonat uox, ubi tympana reboant,

Tibicen ubi canit Phryx curuo graue calamo,

Vbi capita Maenades ui iaciunt ederigeræ,

Vbi sacra sancta acutis ululatibus agitant,

Vbi suevit illa diuæ uolitare uaga cohors, 25

Quo nos decet citatis celerare tripudiis.

Simul hæc comitibus Attis cecinit notâ mulier,

Thiasus repente linguis trepidantibus ululat,

'legunt pelage,' Scaliger pelage etiam Victorius in schedis ap. Spengelium
Lambinus ad Lucret. VI. 620, Bentleius ad Manil. IV. 650, Hauptius Bergkii
Rossbachius Schwabius.

17. euirastis B m. s. DGbc euirastis a euitastis cett.

18. hilaritate D hylarate BCLa¹ Vc erocitatis O cro-
citatis ACDGL here citatis V excitatis H exe citatis BLA¹
concitatis a ed. Pr. Spengelius aere citatis b Lachmannus Rossbachius
aere concitatis ed. 1473 aere excitatis ed. 1481 heræ citatis Auantius
P. Victorius (XX. 10) Bentleius (qui eadem manu ascripsit celerate concitatis)
Doeringius Heysius hero citatis Vossius Vulpius heræ c. Octavius Pan-
tagathus ap. Muretum uulgo eræ c. Schwabius grex c. Lachmannus ad
Propert. 289 et erroribus D an animum ABDGLLa¹O in animum
Hac animum CVb Calp. 1481.

19. cedat G cadat b ite om. H te pro ite O deae post
sequimini add. B.

20. Frigiam VOa cibeles GLa¹a cibelles O cybeles CDVb
cybelles HAL Scaliger cybebes Sill. Lachm. Rossb. Heys. Schwab.
phrigia O frigia Va nemoâ O deae om. Ba.

21. cymbalum VH sonant D solus (Lachm.) tonat Exra uon Ieuer
ad Luc. III. 553 nox A timpana VOH reboat Ha.

22. Tybicem C phrix AVH curue La¹.

23. menade sui codd. maenades ui ed. 1473 ei derigere BCDGH
La¹La²Ob ci derigere V ei dirigere AL ederigeræ ed. 1481.

25. illia diuie H cohors uaga BLA¹V.

26. Quæ Spengelius uos a Quos H Phillippensis² celebrare
H Bentleius Spengelius.

27. hoc BLA²O atris ABCGHLLa¹OVb athis D, marg. L actis
abc, marg. b nota ABCDGHLLa¹La²b notha O nata, marg. nota V
noua abc mulies O, sed ante notha muliere H.

28. Thyasus ACVa Thyasis G Thiasis Ob Thiasus La²
Thiasis BLLa¹ Tasis D b. e. tiasus. Vide Inscript. Momms. 602. 11
Tiesus H trepitantibus D strepitantibus Rossbachius strepitan-
tibus uel crepitantibus con. Vossius.

Leue tympanum remugit, caua cymbala recrepant,
 Viridem citus adit Idam properante pede chorus. 30
 Furibunda simul anhelans uaga uadit animam agens
 Comitata tympano Attis per opaca nemora dux,
 Veluti iuuenca uitans onus indomita iugi:
 Rapidae ducem sequuntur Gallae properipedem.
 Itaque, ut domum Cybelles tetigere lassulae, 35
 Nimio e labore somnum capiunt sine Cerere.
 Piger his labante langore oculos sopor operit:
 Abit in quiete molli ravidus furor animi.
 Sed ubi oris aurei Sol radiantibus oculis
 Lustrauit aethera album, sola dura, mare ferum, 40
 Repulitque noctis umbras uegetis sonipedibus,
 Ibi Sompnus excitum Attin fugiens citus abiit:

38. Festus p. 273 Mueller. *Ravidus a rabie dictus qui morbus caninus est. Catullus in galliambis 'Abit in quiete molli ravidus furor animi.'*

29. tympanum *VOH* cana *A* cimbala *VOH*.
 30. cithus *A* abiit *H* ydan *G* ydam *Va*.
 31. hanelans *V* anchelans *A* uagor *Pbillippensis*² animagens *O*
 anima gēs *G* ex rasura anima gens *ABCDHLLa¹La²a* animo gens *c*
 aia3 gens *V* omina gens *b* animo agens *Dresdensis* animam agens
Lachmannus Rossb. Heys. Schwab. animo egens *Auantius Muretus Scaliger*
Silligius animi egens *Statius Vossius Vulpus Doeringius* io gemens
Alex. Guarinus.
 32. tympano *VOH* actis *BCDGHLa¹OVa* athis *ALb*.
 33. iuuenta *DLa* honus *BLa¹* luci *codd.* praeter *b* ubi iam cor-
 rectum iugi, et sic ed. *Pr*.
 34. Rabidae *Bentleius* secuntur *Oc* sequitur *DH* prope ere
 pedem *codd.* proprii pedem *Balthazar Venator, teste Lachmanno* pede
 proprio *Bentleius*.
 35. ut om. *AL* ut pē domum *G* cybelles *ABL Pbillippensis*
 cybales *D* cibelles *CGLa¹Vb* cibelles *OH* cibellem *a* cybebes
Sill. Lachm. Rossb. Heys. Schwab. lassulae *La¹*.
 36. sonum *O*.
 37. his om. *a* hiis *O* iis *bc* labente *H* ocellos *D* aperit *H*.
 38. abit *bc* abiit *cett.* molli *bb* mollis *cett.* ravidus
ACDGHLLa²Ob rabidi *BLa¹V Pbillippensis* molli ravidus *fragm. Festi*
p. 273.
 39. ubi om. *H* horis aureis *codd.* oris aurei *Ald. 1515*.
 40. cithara *A* sola dura *bc* sol a dura *GLa¹* sol adura (aduta *H*)
ABCDHLOV mare om. *H* fetum *AC* ferūm *a* fretum *H*.
 41. Repulitque *V* Reppulitque *b*.
 42. Vbi *bd* sonus *GO* sonnus *c* sompnus *C* excitam *Lach-*
mannus Heysius Schwabius athin *ABLLa¹V* athim *Db* attin *CGO*.

Trepidante eum recepit dea Pasithea sinu.
 Ita de quiete molli rapida sine rabie
 Simul ipse pectore Attis sua facta recoluit, 45
 Liquidaque mente uidit sine queis ubique foret,
 Animo aestuante rusum reditum ad uada tetulit.
 Ibi maria uasta uisens lacrimantibus oculis,
 Patriam allocuta maestast ita uoce miseriter.

A a 'Patria o mei creatrix, patria o mea genetrix, 50
 Ego quam miser relinquens, dominos ut herifugae
 Famuli solent, ad Idae tetuli nemora pedem,
 β Vt aput niuem et ferarum gelida stabula forem,
 Et earum omnia adirem furibunda latibula,
 Vbinam aut quibus locis te positam, patria, reor? 55

43. Trepidantem *b* eum. *B* et *V* nisi fallor, *La*² a m. sec. *La*⁴abc
 codd. *ACDGHLLa*¹O Tepidante quem *Bentleius* recipit ab pasi-
 thea a *Palladius* pasitheo *BCGHLA*¹OV phasiteo *A* pasiteo *DL*
 pasipheo *b* sinu om. *A*.

44. de *D*.

45. ipse codd. ipsa *Al. Guarinus Vossius Lachmannus Heysius Schwabius*
 attis *G* atris *O* athis *ABDLLa*¹Vb actis *CHa*.

46. sineque his *ABCDGHLLa*¹V sineque is *O* si neque is a
 siueque is *b* sine quis *Parthenii* ed. 1486 sine queis ed. *Basileana*
a. 1530.

47. estuanter usum *ABCGHLLa*¹OV extuanter usum *La*²b extu-
 anter uisum *DO* aestuante rusum *Victorius in schedis ineditis ap. Spenge-*
lium Scaliger Lachmannus retulit codd. tetulit *Calp. ed.* 1481.

48. ui dens *B* a m. p., ut uidetur.

49. Patriam allocuta est ita (ista *b*) uoce miseriter (miseritus *BLa*¹VO
 miseriter)

Philippensis et Riccardianus, miseritus *G*) maestast (magestates *O* maies-
 tates *b* mestula *ac*) codd. Correxerit *Muretus*. Iam antea *Calpurnius* ediderat
 Patriam allocuta uoce est ita moesta miseriter *P.* allocuta uoce est ita
 moestula misera *Spengeli* in *Seebodii Nou. Chron. Paed.* 1828 Fasc. IV. p. 104
 miseritus *Schwabius*.

50. mea creatrix *Al. Guarinus*.

51. misera *Frœblichius Bergk. Schwab.* dominas *c* dominam
marg. d heri fuge *A* heri fugit *H*.

52. yde *G* id *C* a die *H* retuli codd. tetuli *Calp. ed.* 1481
 pede *La*¹.

53. Vt caput *ABCDGHLLa*¹*La*²OV apud *babc* ed. *Pr.* aput *Lach-*
mannus niueum *D* nuiei *H* stabilia *Ob* stabilla *V* stabilla *C*
 fore *H. Gloss. Ball.* stabula ferarum latibula.

54. omissa pro omnia *Heysius* amica *Muretus* ad omnia irem
 corrector *Ed. Parthenianae* 1486 *Ablwardtus* ut omnia irem *Statius*
 latibulla *C*.

55. depositam *La*²a rear *Ald*.

- B a Cupit ipsa pupula ad te sibi dirigere aciem,
 Rabie fera cārens dum breue tempus animus est.
 β Egone a mea remota haec ferar in nemora domo?
 Patria, bonis, amicis, genitoribus abero?
 Abero foro, palaestra, stadio et gymnasiis? 60
 γ Miser ah miser, querendum est etiam atque etiam, anime.
- Γ a Quod enim genus figuraest, ego non quod obierim?
 Ego mulier, ege adolescens, ego ephebus, ego puer,
 Ego gymnasei fui flos, ego eram decus olei:
 β Mihi ianuae frequentes, mihi limina tepida, 65
 Mihi floridis corollis redimita domus erat,
 Linquendum ubi esset orto mihi Sole cubiculum.
- Δ a Ego nunc deum ministra et Cybeles famula ferar?

56. pupula ABCGHLLa¹OVa pupula De pupilla b ed. 1473 pu-
 pulla ed. Pr. atte ACGLOa ate DH acte BLa¹V athe La²
 ad te bbc.
58. feram H.
59. bonis a meis V.
60. palestra V et palestra ed. Pr. studio H gūmasiis O
 gimnasiis C ginnasiis G a m. p. La² ginasiis V gynnasiis B
 gymgnasiis H atque gymnasiis Auantius Ablwardtus stadioque
 gymnasi Santenius ad Terent. Maur. p. 278. Fortasse gymaticis. Gloss. Ball.
 gymnatiis exercitationibus inunctionibus. Cf. Clytēestra; Aeson. Epi-
 taph. Her. I. nisi potius guminasiis uel dixit uel scripsit Catullus, quemadmodum
 Naeuius et Plautus creduntur a Ritschelio Mus. Rben. 1857 pp. 100-103.
61. Miseri ah miseri V a Ce ha BHO ah AGLLa¹Vab hac D
 etiam ac D anima Phlippensis animei H Rossbachius.
62. Quid DOc figuraest Lachmannus figurae est Ald. I. uulgo
 figura est codd. non quid (nunquid De) aliter ABCGHLLa¹OVab
 non quod habuerim Scaliger Vulp. Doer. Lachm. obierim Statius Sill.
 Heys. Schwab. nunc quod obierim Handius Tursellin. IV. 264.
63. mulies O puber Scaliger ego ephoebus ego adolescens H
 adulescens c.
64. gymnasei Phlippensis gymnasti BGLa¹La²O gymnasti ACL
 ginnasii V ginasti D gymnasii bbc gynnasi a fui om. ac
 sui D oley O.
65. Michi O.
66. Michi O floridus Da forulus H circulis ABCGHLLa¹OVb
 circulus Da curulis L a m. sec. corollis Calp. ed. 1481.
67. Liquendum CGOb Loquendum H horto ACH sole B n. f.
 ad Calp. 1481 solo ACDGLLa¹OVH solum b.
68. Ego nec ABCDGLLa¹La²OVHbc Egone b Ego nunc a,
 Santenius ad Terent. Maur. p. 278 et Spengelius pro se quisque, Heysius Hauptius
 in Lachm. 2 Schwabius Egon ah Lachm. I. Egone ut Bentleius
 egone heu uir doctus apud Ablwardtum Egone et Nobbius cum pro

Ego Maenas, ego mei pars, ego uir sterilis ero?

β Ego uiridis algida Idae niue amicta loca colam? 70

Ego uitam agam sub altis Phrygiae columinibus,

Vbi cerua siluicultrix, ubi aper nemoriuagus?

γ Iam iam dolet quod egi, iam iamque paenitet.

Roseis ut huic labellis sonitus *citus* abiit,

Geminas deorum ad aures noua nuntia referens, 75

Ibi iuncta iuga resoluens Cybele leonibus

Laeuumque pecoris hostem stimulans ita loquitur.

α 'Agedum' inquit 'age ferox i, face ut hunc furor *agit*et,

deum *H* ministret et *O* minister et *H* cybelles *AH* cibeles *BCV*
cibellos *O* cybele *ac* fabula *Vd* ferarum *ADGHLOVb abc*.

69. meus *H*.

70. nene *codd. praeter b ubi legitur ne ue* idenena *H* niue *Calp.*
1481 amicto *H*.

71. uita *H* columnibus *AB a m. p. CDGHLLa¹OV* columnis *a*
collibus *b* columinibus *c Calp. 1481* culminibus *Bentleius*.

72. silui (silue *H*) cultrix *ABLa¹H* apex *O* nemori uagus *ABLa¹*
nemora uagus *H*.

73. id quod *a* iam iamque *BGLa¹OVb* iam iam quod *ACL* iam
iam *DH* iam iam quoque *a*.

74. Rostis *H* hinc *codd.* huic *Ald. I.* hic *Phillippensis²*
excerpta Puccii Muretus Bentleius Froeblicbius Schwabius sonitus adiit
ABCDGLLa¹La²OVb palam sonitus adiit *acd* adit *b* propalam
sonitus abt *Silligius* sonitus uagus abiit *Ablwardus* sonitus abiit celer
Lachmannus, reuocato uocabulo a fine u. 14, s. celer abiit Heysius sonus
editus *Froeblicbius Rossbachius Schwab.* sonitus citus *Bentleius* (cuius
haec uerba sunt 'lege Roseis ut hic labellis sonitus citus adiit ut supra u. 42
'Ibi somnus e. A. fugiens citus abiit. Citus absorptus est a praecedente soni-
tus, et u. 30 Viridem citus adit.') *Spengelius* sonus citus *Bergkii*.

75. Gemitus *Gul. Wagner coni. Mus. Rben. 1866, p. 483* decorum
aures *H* adauris *O* ad aures deorum *D* matris *pro* Deorum
Lachmannus ad. Lucret. p. 392 Schwab. eorum ad auris *Scaliger uersu 76*
ante 75 posito. Eundem ordinem malebat Gualterus Landor, mauult Robertus
Browning poeta illustrissimus. Reliquum uersum sic scripsit Scaliger noua
nunciat ferens. Idem ad Culicem. p. 279 malebat Geminasque uox deae
aures noua nuncia referit. Versum ut spurium debebat Muretus nuptia *V*.

76. ibi *a, marg. d Palladius* ubi *cett.* iuncta *GHLa²OVb abc*
uincta *cett.* resoues *D* cybelle *Aa* cibelle *O* cibeles *HVb*.

77. Lenumque *O* pecoris *c* peccoris *ad* pectoris *cett.*
simulans *V*.

78. inquit *O* i addidit *Scaliger* fac ut hunc furor (furoribus *a*)
codd. fac *om. BV* face ut *Palladius Al. Guarinus Scaliger Silligius*
Lachmannus Haupt. Rossb. Schwab. hinc furoribus *Scaliger* hunc
furor agit *editor Cantabrigiensis a. 1702 Lachmannus Haupt. Hey. Rossb.*
Schwab. fac ut icat hunc furor *Poblius, icat iam antea Froeblicbius.*
Fortasse adigat.

Face uti furoris ictu reditum in nemora ferat,
Mea libere nimis qui fugere imperia cupit. 80

β Age caede terga cauda, tua uerbera patere,
Face cuncta mugienti fremitu loca retonent,
Rutilam ferox torosa ceruice quate iubam.'

Ait haec minax Cybelle religatque iuga manu.
Ferus ipse sese adhortans rapidum incitat animo, 85
Vadit, fremit, refringit uirgulta pede uago.
At ubi humida albicantis loca litoris adiit,
Tenerumque uidit Attin prope marmora pelagi,
Facit impetum: ille demens fugit in nemora fera:
Ibi semper omne uitae spatium famula fuit. 90
Dea, magna dea, Cybelle, dea, domina Dindime,

79. Face *codd.* Face *Al. Guarinus* ut *codd.* uti *Lachmannus*
ut hic *Bapt. Guarinus Bentleius* ut hinc *Scaliger* Face tu *Heysius*
fororis *La¹ Phillippensis* ictum *ACDGL a m. pr. HLa¹OV Phillip-*
pensis.

80. Me *H.*

81. a caede *G* terga *Obe* tergora *a* tergo *cett.* tua uerum
uera (ueta *ab*) patere *codd.* pater *D* tua uerbera patere
Calp. 1481.

82. Face ut cuncta *a* Face cuncta (cocta *B*) *cett.* fremitum *D*
mugenti *V* resonent *Ha.*

83. que te *V.*

84. cybele *ABCDLb* cibeles *GV* cybelle *a* cybebe *Sill. Lachm.*
Haupt. Rossb. Heys. Schwab. religatque *O* que om. *V.*

85. adhorta lis *G* adorta lis *ABCLLa¹OVb* adoram talis *D*
adorata lis *H* adhora talis *a* adhortans *Ald. a. 1515.*

86. abit infremit *Scaliger in notis ad Calicem.*

87. litioris *O* littoris *B.*

88. Teneramque *Lachmannus Schwab.* attin *CGO* actin *B*
actim *La¹* athim *LVb* athin *AD* atim *H* actum *a*

marea pelago *ABCDHLLa¹OV* marmorea pelago *G* marmorea
pelaga *ab* marmora pelago *b ed. 1475* marmora pelagi *Calp. 1481.*
Fortasse murmura pelagi.

89. Ficit *O* Ferit *H* Fecit *cett.* Facit *Calp. 1481* illa
Lachmannus Heys. Schwab. fugit om. *H.*

90. esse pro omne *O.*

91. cybelle *Ba* cibelle *La¹* cybele *ACDL* cibeles *GVHb*
cybebe *Santenius Sill. Lachm. Rossb. Heys. Schwab.* din(m *H*) dimei

BCHLa¹Oab dindimi *V* dindymeis *AL* dindimpe *D* dindi-
menei *G* Didymi dea domina *Scaliger* dea Dindyma domina
Abwardtus.

Procul a mea tuos sit furor omnis, hera, domo :
 Alios age incitatos, alios age rabidos.

LXIV.

PELIACO quondam prognatae uertice pinus
 Dicuntur liquidas Neptumni nasse per undas
 Phasidos ad fluctus et fines Aetæos,
 Cum lecti iuuenes, Argiuae robora pubis,
 Auratam optantes Colchis auertere pellem 5
 Ausi sunt uada salsa cita decurrere puppi,
 Caerula uerrentes abiegnis aequora palmis.
 Diua quibus retinens in summis urbibus arces

LXIV. 1. Marius Victorinus 2581 P. 182 G. Interponimus dactylum quo
 pes septimus anapaestus efficiatur . . . ueluti 'Peliaco—pinus.'

92. tuo BCDGLa¹OVb tuus ALabc tuos ipse Schwabius Venerus
 in Fleckiseni Ann. 1865, p. 226 pro se quisque scripsimus era O heri H
 hera cett.

93. rabidos Phillippensis² et La³ uel La⁴ rapidos cett.

LXIV.

Argonautia ABGHLLa¹ Ven Argonautika corr. D Argonautica
 exametrum a Argonautica Thesei et Adrianæ b. In OV relictum est
 spatium unius uersus. Sed O ascriptum habet in margine narrat hic ystoriam
 aurei uelleris.

1. Peliaco bc Marius Victorinus 2581 P. cf. Prop. IV. 3. 12 Heliaco d

Pelliaco ABCDGLLa¹La²OVab Elliato H condam La² prognate O.

2. neptūni G neptunni D neptum La¹ neptunum H.

3. Phasydos V Fasidos D Phasidicos ACHab Fascidicos O

al. Phasidos
 Fascidicos GLa¹La² oeteos Dcd æticos C oeticos ABGHLV
 Ven b ceticos La¹La²O qui in marg. habet al. tetidicos ericteos a
 æetheios Partbenii ed. 1486 addito 'ad fines regni Aetæ. Aetæ colchorum
 'regis' æetæos Ald. I. æeeteos Hauptius Schwab.

4. leti BLa¹Vab argone a puppis ADGHLLa¹La²Vb pupis
 CO pubis ad ed. Pr.

5. Auratum Phillippensis cholchis DO.

6. uada uada
 uada salsa O falsa a pupi Oa pulsi puppi H.

7. uerentes G uerentes CLa¹a uertententes V uertentes Hb

ed. Pr. uerentes G uerentes CLa¹a uertententes V uertentes Hb
 abigenis AL a m. pr. palmis O remis ac.

8. Diua O Diue V arces O.

Ipsa leui fecit uolitantem flamine currum,
 Pineae coniungens inflexae texta carinae. 10
 Illa rudem cursu prima imbuit Amphitriten.

Quae simul ac rostro uentosum proscidit aequor,
 Tortaque remigio spumis incanduit unda,
 Emergere feri candenti e gurgite uultus
 Aequoreae monstrum Nereides admirantes. 15
 Illa, atque haud alia, uiderunt luce marinas
 Mortales oculis nudato corpore Nymphas
 Nutricum tenus extantes e gurgite cano.
 Tum Thetidis Peleus incensus fertur amore,
 Tum Thetis humanos non despexit hymenaeos, 20
 Tum Thetidi pater ipse iugandum Peleae sensit.

9. facie *H* uolitantem *O a m. pr.*
 10. Pineae *D* Pineae inflexa *La*¹ inflexit *AHCL a m. pr.*
 texta *HOLA*^{4b} testa *cett.*
 11. prima *Dabb* primam *ABCGHLLa*¹*La*²*Vc* pēa marg. proram *O*
 primam frustra tuctur *Spengelius in Seeb. Nou. Cbron. Paed.* 1828, *F. IV. p. 104*
 rudi primam *Statius* rudiit *D* amphitritem *BDGH marg. Lvc*
 amphitricem *La*¹ amphitritonem *ACLLa*² amphitriten ad aphitrite *O, unde olim conieceram* Illa rudem cursu proram imbuit Amphitrite
cf. Prop. IV. 22. 13, 14 'Qua rudis Argoa natat inter saxa columba In
 'faciem prorae pinus adacta nouae.'
 12. ac *O* proscidit *O* prosidit *V.*
 13. Tortaque *codd.* Tortaque excerpta *Minturni, teste Lachmanno.*
Impressum non legitur ante Muretinam incanduit *O ni fallor.*
 14. freti *Schraderus Mitscherlichius Lenzius Roszbachius Schwabius* e
om. H.
 15. Equoreae monstrum *marg. mōstrorum O* nereydes *Ga* nereides *D*
 nereidis *H* amirantes *O* amirantes *D* admirantem *H.*
 16. Illa atque alia *ABCDGHLLa*¹*La*²*Vb* Illa alia *O* Illas atque
 alia *Dresdensis ac* Illaque atque alia *corr. D, b Muretus Scaliger* Illa
 atque haud alia *Bergkii Roszbachius, cf. Apol. Rhod. I. 547 πάρες δ' οὐρανόθεν*
Λεύσσαν θεοὶ ἤσαν κείνη Νῆα Illaque haud alia *Auantius Bern. Pisanus*
in marg. ed. Vic. 1481 Illaque haudque alia *Ant. Sabellicus, Passerat.*
Voss. Mitscherlich. Doer. Sill. Orelli Illac atque alia *Statius* Illac
 hautque alia *Schwabius* Illa si qua alia *Lachmannus Fritzius* uidere
*ABCGHLLa*¹*O* uiderunt *DVbabc* uice *a.*
 17. oculis *ABCDGHLLa*¹*OVab* Roszbachius Schwab. oculi *b uulgo et*
Lachm. mutato *b* nimphas *VO.*
 18. Humblicum *a* e *om. BHb* cauo *Ba.*
 19. Cum *OV* tethidis *La*¹ tethidis *VO.*
 20. Cum *BCGHLLa*¹*La*²*OVa* Cum *b* Quom *b* tethis *V.*
 21. Cum *ABCDGHLLa*¹*La*²*OVa* Cum *b* Quom *b* tethidi *V*
 pellea *a* sensit *codd.* sanxit duo codices *Vossii, ut ipse testatur, idem*
coniecit Pontanus, teste Statio; receperunt Muret. Voss. Heins. Rosb.

O nimis optato saeculorum tempore nati
 Heroes, saluete, deum genus! o bona mater!
 Vos ego saepe meo uos carmine conpellabo.
 Teque adeo eximie taedis felicibus aucte
 Thessaliae columen Peleu, cui Iuppiter ipse,
 Ipse suos diuum genitor concessit amores.
 Tene Thetis tenuit pulcherrima Neptunine?
 Tene suam Tethys concessit ducere neptem,

25

23. Schol. Veronens. ad Verg. Aen. V. 80 (p. 94. 11 ed. Keil). Salue sancte parens. Catullus 'Saluete deum gens, o bona matrum Progenies saluete iter— | (spatium quinquaginta fere literarum) Sancte parens iterum quia— | salutaauerat quum ad sepulturam mitteret. Hinc Coningto suspicatur uerba saluete iter— | non ad Catullum pertinere, sed partem esse explanationis qua interpres Veronensis ad Vergili uerba iterum saluete spectarit.

22. Omnis Hb optati V Ominis Phillippensis seculorum DGHO Phillippensis.

23. Nereos B Hereos Phillippensis Eroes D a m. pr. saluere

Phillippensis dum D ^{matr} mater G matre La²a mater cett. saluete deum gens, o bona matrum Progenies saluete iterum, Interpres Veronensis ad Vergil. Aen. V. 80, ab Orellio in Eclogis (1822) mox et Sillegio, deinde Hauptio laudatus (Quaest. Catull. pp. 44, 45.) Repperunt, sed gens in genus mutato, Froeb. Heys. Leutsch. Froebner. Rossb. Lacbm. II. Boebm. (Quaest. Catull. p. 10.) Fritz. Schwab. Heroes saluete deum gens o bona matrum Progenies saluete iterum, uos conpellabo Maduigijs ad Cic. de Fin. V. 733. Hauptius censet excidisse tertium saluete et adiectiuum aliquod, Oriolius saluete deum gens, Rossbachius adspirare canenti, Boebmius adiectiuum quod ad Matrum additum fuerit. tuum genus, o bona mater C. Badbam, in translatione Anglica Theodori Martin, matrem dici terram ratus. Ipse cum Lacbmanno qui in ed. I. uersum ad fragmenta rettulit codicum lectionem retinui, matrem enim Argo dici confirmat Apoll. Rhod. IV. 1370-1375 Μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προσιόσσομαι, ἥ περ αὐτὴν Νῆα πέλει· ἥ γὰρ κατὰ νηδύος ἄμμε φέρονσα Ἦρεκίς ἀργαλείοισιν ὀλῖναι καμάτοισιν. ib. 1387 Ἐμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος, οἷον ὑπέσταν Ἐργον.

24. post carmine Bergkijus Schwab. conpellabo DHOa.

25. thetis BCDGHLA¹La²b tethis V tethys L thetidis acdb tedis O taedis Palladii ed. 1496.

26. Thesaliae COVa pelleu C cum D quom b iupiter Cab.

27. contempsit b.

28. tethis AV neptunine c ni fallor neptunne corr. D Pontanus in Pompis II. 21, ed. Pr. neptunne D a m. pr. neptunne ab neptune Hb neptine BLA¹La²V neptine al. neptine G neptine ACLO neptunine Dresdensis neptunne d nereine Hauptius (Quaest. Catull. p. 71), Heys. Lacbm. II. Froeblich. Fritz. L. Mueller. p. 49 Schwab. Sed cf. Εὐνήν ab Εὐνης (Il. IX. 553), Εὐκόλην ab Εὐκολος (Callim. fr. 62), Ὀκεανὶν ab Ὀκεανός (Callim. H. ad Dianam 13, 62), et sic Glossaria Oceanine Oceani filia.

29. tethis V tetis D thetys C thetis ABCGHLA¹Od thetim a neptis b conceptis D.

Oceanusque, mari totum qui amplectitur orbem? 30

Quae simul optato finitæ tempore luces

Aduenere, domum conuentu tota frequentat

Thessalia, oppletur laetanti regia coetu:

Dona ferunt prae se, declarant gaudia uultu.

Deseritur Scyros, linquunt Phthiotica Tempe, 35

Crannonisque domos ac moenia Larisaea,

Pharsaliam coeunt, Pharsalia tecta frequentant.

Rura colit nemo, mollescunt colla iuuenis,

30. Oceanusque *AGLa¹a*.

31. optato *ABCDGHLLa¹OVb* optatae *abcd* optata *D a m. pr.*
si fides Schwabio finito *codd.* optatae finito *edd.*

32. Aduenere *abc ed. Pr.* Ad lenire *DGLa¹La²OVb* At lenire *B*
 Allenire *ACL* Alenire *H* frequentant *L.*

33. Thessalia *CPOa* opletur *V* impletur *a* cetu *G.*

34. uictu *ACL.*

35. *SYROS D a m. pr. GLa¹ Ven* siros *O* schyros *Bbd* sciros
ACL schirios *H* shiros *a* thyros *V* tyros *b* scyros
corr. D ed. Pr. uulgo et Lachm. I. Cieros *Meinekius Vindic. Straben.*
p. 151, Hauptius Rossb. Heys. Lachm. II. Schwab. phthyotica *G*
 pthiotica *B* pithiocica *H* phyotica *La¹* ptiotica *O* phio-
 ticha *C* phiotica *V* pthiotica *bd* phthiotica *cett.* Phthiotida
coni. Lachmannus tempe *pro Tempe Meinekius Rossbachius Schwabius,*
sed Catullus Callimachus sequitur H. ad Delum 112 Πηγίε Φθιώρα. cf.
ib. 105.

36. Grauinonisque *ACDHLLa²OV* Grauinonasque *B* Graiuono-
 nisque *G* Graninonisque *Vic b* Graiugenasque *ab* Crannonisque
P. Victorius XX. 24. cf. Callim. H. ad Ceresis Calathum. 76 Gyrtonisque
Passeratius moenia Larissea *Calpurn. ed. 1481* larisea iam correctum
in b marg. d et ed. Pr. nicens (micenis *D* nitenis *BLa¹* nitens *V*
 moenis *H*) alacrissea (alacrissea *O* alacrista *V* alarissea *b*) *codices.*

37. Pharsaliam *ACGLbac* Farsaliam *BDLa¹O* Farsalia *V*
 Pharsalum *Pontanus Lachm. Froehl. Haupt. Heys. Rossb. Schwab.* Phar-
 salon *Scaliger* Pharsaliam tuetur *Vossius ex Calpurnii Ecl. IV. 101;*
idque retinui, siue per synizesin ultimas syllabas coniunxit Catullus, siue Phars-
saliam corripuit, Pharsalia produxit eodem modo quo Callimachus scripsit Καλὰ
μὲν ἤξευ, καλὰ δ' ἔτραφες, οὐράνι Zeū, H. ad Iouem u. 55. Sed uide Haupt.
Obseru. Crit. p. 67, Lachm. Lucret. p. 193, L. Muellerum de Re Metrica
p. 261 coheunt *BLa¹a* farsalia *BDLa¹OV* Pharsalica uel Pharsali
Scaliger.

38-42 ita transposuerunt Ramiresius de Prato, (Hypomnem. in Martialem
 I. 44), et Gualterus Landor in Cens. Trim. Libror. Extern. XXIX. p. 356
 38, 40, 42, 39, 41 Rura colit—Non glebam—Squalida—Non humilis—Non
 falx; 39, 41, 38, 40, 42 Non humilis—Non falx—Rura colit—Non glebam—
 Squalida Mitscherlichius; 38, 39, 41, 40, 42 Rura colit—Non humilis—Non
 falx—Non glebam—Squalida Ritscheli ind. lect. bib. 1859, pp. 8, 9; idem ordo
 ed. Ramlerianae 1810.

38. molescunt *H* molestunt *La¹.*

Non humilis curuis purgatur uinea rastris,
 Non glebam prono conuellit uomere taurus, 40
 Non falx attenuat frondatorum arboris umbram,
 Squalida desertis rubigo infertur aratris.

Ipsius at sedes, quacunque opulenta recessit
 Regia, fulgenti splendent auro atque argento.
 Candet ebur solius, collucent pocula mensae, 45
 Tota domus gaudet regali splendida gaza.

Puluinar uero diuae geniale locatur
 Sedibus in mediis, Indo quod dente politum
 Tincta tegit roseo conchyli purpura fuco.

Haec uestis priscis hominum uariata figuris 50
 Heroum mira uirtutes indicat arte.
 Namque fluentisono prospectans litore Diae,
 Thesea cedentem celeri cum classe tuetur
 Indomitos in corde gerens Ariadna furores,
 Necdum etiam sese quae uisit uisere credit, 55

40. glebam *b* uouere *a* robore *b*.
 41. fundatorum *H* frondatque *a*.
 42. fertur *a*.
 43. ad *BDGLLa¹OVbabed* at *AC* quantumque *H* opulenta *O*
 oppleta *c*.
 44. fulgent *V*.
 45. Candent *C* ebur *D*.
 46. gaza *B*.
 47. locantur *La¹*.
 48. Aedibus *Alex. Guarinus* quid *a* que *Db* mente *A*
 polito *B a m. pr. La¹ Phillippensis* politum *corr. B* politum *A*.
 49. Tinta *V* conchili *CGHLVhabd* chonchili *D a m. pr.*
 52. Nanque *Abcd* fluenti sono *HO* fluentisone *C a m. pr.* fluc-
 tisono respectans *a* litora *BLa¹La²VHabc* litore *cett.* die *b ed.*
Parm. 1473 dya *BGV* dia *ACDLHLA¹La²Oc* diua *a* dua *b*.
 53. Tesca *O* cedenti *A* clase *C*.
 54. Indomites *O* ariadna *AL Phillippensis* adriana *cett.*
 55. om. *V* Ne dum *Ld* seseque sui tui se credit *BDGLOd*
 seseque sui terni se credit *La²* seseque sui tui se credidit *AL* sese-
 que sui qui se credidit *C* se seque tui se credit *La¹* sese sui se
 credit *Ha* seseque sui tum credidit esse *corr. D b* sese quae uisit
 uisere credit *Vossius cf. Lucret. IV. 466.* 'Pro uisis ut sint quae non sunt
 'sensibu' uisa.'

Vt pote fallaci quae tum primum excita sompno
 Desertam in sola miseram se cernat harena.
 Inmemor at iuuenis fugiens pellit uada remis,
 Irrita uentosae linquens promissa procellae.

Quem procul ex alga maestis Minois ocellis, 60
 Saxea ut effigies bacchantis, prospicit, *heu*,
 Prospicit et magnis curarum fluctuat undis,
 Non flauo retinens subtilem uertice mitram,
 Non contacta leui uelatum pectus amictu,
 Non tereti strophio lactentis uincta papillas, 65
 Omnia quae toto delapsa e corpore passim
 Ipsius ante pedes fluctus salis alludebant.

Sed neque tum mitrae neque tum fluitantis amictus
 Illa uicem curans toto ex te pectore, Theseu,

65. Isidorus Origin. XIX. 33. Strophium est cingulum aureum cum gemmis de quo ait Cinna 'Strophio lactantes cincta papillas.'

56. puta *V* fallacique *O* tuneprimum *Ob* sompno *BO*.
 57. in soño sola *V* cernit *BLa¹Vabd* harena *ABCHOF* *he-*
 rena *La¹*.
 58. et *A*.
 59. Irritosa *C* liquens *B*.
 60. ex alto *a* acta *Heinsius* mestis *G*.
 61. Sassea *D* Saxa *O* bachantis *GLa¹OVad* bacharetis *B*
heu *BCGLLa¹OV* hene *HAd* heu *he D a pr. m.* heu *he b*
heu heu a he uoe *b* euae *ed. Parm. 1473* euae *Ald. I. uulgo*
euhoe Lachm. I, II, Heys. Fritz. u. Lachm. Lucret. p. 309 *ehue Bergkii*
Rossb.
 62. flutuat *D*.
 63. crinem *marg.* mitram *b*.
 64. contenta *Philippensis* contrata *H* nudatum *coni. Schwabius*.
Sed cf. u. 103 amittu *C*.
 65. thereti *C* theritis *H* strophio *BGLa¹V* straphyo *b*
 sephio *a* strophie *H* lactentis *codd.* lactantes *Isidorus Orig.*
XIX. 33, qui uersum ascribit Cinnae, Ald. Guar. Scal. Voss. Gloss. Balliol.
 Lactans est quae lac praebet: lactens cui praebet lactantes *Muretus*
Vulp. Doer. Sill. lucentes *Statius* uincta *BCDGLO* iuncta
ALa¹La² uicta *HVb* uita *a* cincta *Isidorus*.
 66. Omniaque *H* tota *D solus (Lachm.)* delapsa *e Ca* delapse
e L delapse *O* delapso *corpore H* delapso *ABDGHLa¹Vd.*
 67. allidebant *corr. D ed. Parm. 1473 Gualterus Landor.*
 68. *Sed acd ed. Pr. uulgo* *Si ABCDGLLa¹La²OVb* *Sineque H*
Set Lachmannus *Sic Rossbachius* tamen *O* fluitantis *B* fluc-
 tuantis *H*.
 69. toto te et *d* ex *om. a* te *om. Ob* theu *A*.

Toto animo, tota pendebat perdita mente. 70

Ah misera, assiduis quam luctibus externauit

Spinosas Erycina serens in pectore curas,

Illa tempestate, ferox quo ~~ex~~ tempore Theseus

Egressus curuis e litoribus Piraei

Attigit iniusti regis Cortynia tecta. 75

Nam perhibent olim crudeli peste coactam

Androgeoneae poenas exoluere caedis

Electos iuuenes simul et decus innuptarum

Cecropiam solitam esse dapem dare Minotauro.

Quis angusta malis cum *moenia* uexarentur, 80

71. Nonius p. 108. Externauit ut consternauit id est dementem fecit. Catulus 'a misera assiduis quam luctibus externauit Spinosas Erycina 'ferens in pectore curas.'

70. perdebat *BCLa¹Vabd* prodebat *HLa²* perdicta *B*
uoce *abc*.

71. Ha *O* *A b* miseram *ad* miser *b* assidue *A* assi-
dine *pr. L* externauit *BDGLa¹La²OVbd Pbillippensis, Nonius p. 108*
extenuauit *ACLHab*.

72. ericina *DV* adriana *a* ferens *Habc Nonius* impectore *O*.

73. feroxque et t. *ABCGLLa¹OVbd* feroxque in t. *D* ferox et
ipse *a*, ferox et tempore *H ed. Pr.* ferox et pectore *b* ferox
quo ex 'Italus in exemplari Veneto ed. Aldinae 1502' (*Lacbm.*) *Lachmannus*
Haupt. Heys. Rossb. Fritz. ferox quo tempore *corr. D ed. Parm. 1473*
Guarin. Muret. Doer. Orelli Sillig. ferox qua uel quo et t. *Statius*
ferox qua robore *Froeblicbius*, ferox quom robore *Ritscheli* *ind. lectt. bibern.*
1857, p. 6 ferox qua robore *Schwabius* tesus *V*.

74. pyrati *H*.

75. inuisi *Heinsius* cortinia *ABCDGHLLa¹La²OVabcd* gortinia *b*
Gortynia *Ald. I. uulgo et Lacbm.* Cortynia *cod. Med. Verg. Ecl. VI. 60,*
Ac. XI. 773, et sic Vossius tempta *BGHLA¹La²OVb* tenta *ADL*
tempra *C* templa *corr. D abcd ed. Pr. Scaliger Voss. Vulp. Sill. Heys.*
tecta *Partbenii ed. 1486 uulgo, Lachmannus, Ritscheli* *u. s. p. 8 cf. Verg. Aen.*
VI. 29 fortasse septa.

76. peribent *A* perhybent *V* prohibent *DHLA²*.

77. Cum ante Androgeoneae habent *codd. et edd. ante Calpurn. quod pro*
fragmento uersus cuius caetera interciderint habet Rossbachius Androgeoa-
nee *G* Androgeoneae *ACDLLa¹* Androgenae *BH* Androgeane
OVbd Androgeaneae *a* Androgeoneae *b ed. Parm. 1473* penas
penas *V* penas *a* exuuluere *H* exsoluere *O*.

78. innuptiarum *D a m. pr.* nuptiarum *H*.

79. minotauro *O*.

80. augusta *H Scaliger* incenia *O Riccard.* incena *D* uersa-
rentur *La¹b* uersarentur *B*.

Ipse suum Theseus pro caris corpus Athenis
 Proicere optauit potius quam talia Cretam
 Funera Cecropiae nec funera portarentur,
 Atque ita naue leui nitens ac lenibus auris
 Magnanimum ad Minoa uenit sedesque superbas. 85

Hunc simul ac cupido conspexit lumine uirgo
 Regia, quam suauis expirans castus odores
 Lectulus in molli complexu matris alebat,
 Quales Eurotae progignunt flumina myrtus,
 Auraue distinctos educit uerna colores, 90
 Non prius ex illo flagrantia declinavit
 Lumina, quam cuncto concepit corpore flammam
 Funditus atque imis exarsit tota medullis.

Heu misere exagitans inmiti corde furores
 Sancte puer, curis hominum qui gaudia misces, 95
 Quaeque regis Golgos quaeque Idalium frondosum,
 Qualibus incensam iactastis mente puellam
 Fluctibus, in flauo saepe hospite suspirantem!

81. atthenis *V*.
 82. Prohicere *BLa*¹*O* Prohicere *V* Prolicere *GLad* Proicere
cett. Lachm. pocius *O*.
 83. cecropye *V* nec funera *codd. et edd. post Lachmannum* ne funera
Scaliger uulgo nec funere *Statius*.
 83. leni *De* ac *om. B* atque *D* leuibus *ADb Santenius ad*
Terent. Maur. p. 247.
 86. simul *hac D* simul *a H.*
 88. complexu *O* allebat *O*.
 89. Qualis *b* europae *codd.* eurotae *ed. Pr.* pergignunt
*ABCDGLLa*¹*La*²*Oad* progignunt *Vb ed. Reg. 1481 uulgo* procin-
gunt b flumina *b* myrtus *Bentleius ad Hor. C. II. 15. 5* mirtos *OV*
mirtus CD a m. pr. Ga myrtos *b.*
 90. Aurane *A* ^{ed} producit *b.*
 91. fragrantia *A*.
 92. toto *a* pectore *babc* flamam *C.*
 93. ymo *V* imis *a.*
 94. Eu *B Phillippensis* miser *a* miserae *Phillippensis* in miti *B*
marg. d Casaubonus furorefn *Phillippensis*.
 96. Queque *b Palladius* Quidque *H* Qui neque *O* Quique *cett.*
cholcos O colchos *ABCDGHLLa*¹*Vbab* coleos *La*² golgos *Her-*
molau Barbarus, teste Mureto; Bembo Statius, Auantio Lachmannus ascribit.
quique Dab q̄ id alium *O* ydalium *La*¹*Va.*
 97. Qualibet *ALHdb Phillippensis* iactasti *ed. Pr.*

Quantos illa tulit languenti corde timores!

Quanto saepe magis fulgore expalluit auri!

100

Cum saeuum cupiens contra contendere monstrum

Aut mortem oppeteret Theseus aut praemia laudis.

Non ingrata tamen frustra munuscula diuis

Promittens tacito succendit uota labello.

Nam uelut in summo quatientem brachia Tauro 105

Quercum, aut conigeram sudanti cortice pinum,

Indomitus turbo contorquens flamine robur,

Eruit (illa procul radicitus exturbata

Prona cadit, lateque et cominus obuia frangens),

99. tullit *G.*

100. Quanto *codd. Guar. Muret. Lachm. Rossb.* Quantum *ed. Parm.*
1473 uulgo O quam *Salmasius ad Solin. p. 829, sed fortasse memoria lapsus*
Quam tum *Faernus, Ritscheli ind. lect. bib. 1857 pp. 4, 5 Schwabius ful-*
gure *pr. D* fuluore *Ritscheli* lurore *Bochartus Salmasius ad Solin.*
p. 819 expalluit Aab.

101. monstrum *C* esse *pro contra b* $\tilde{\alpha}$ *O* tendere *d.*

102. morte *a* oppeteret *ABCGHLa¹La²Vbad* appeteret *O* ope-
tere *D* opperet *L* exspectent *b* expeteret *ed. Pr.*

103. om. *H.*

104. succendit *ABCDGHLLa¹La²Obabc Lachm.* su'cendit *V* suc-
cedit *d* *Philippensis* suspendit *corr. D ed. Pr. Ald. Muret. Scalig. Stat. Vulp.*
succidit *Marcilius* suscepit *Voss. Doer. I. Sill. Rossb.* succepit *Statius,*
Bergk. Froebner. (Pbilol. XIV. 569) Haupt. Heys. Schwab. ueta *D.*

105. uelut *om. H* uult *O* ueluti in *D* braccia *V* thauro
BLa¹VH.

106. conigeram *ed Sabellicus* conigeram *ABCDGHLLa¹Obb* conii-
geram *V* congestam *a* sudante *La¹* frondente *Dresdensis* fun-
dante *b* fundanti *G a m. pr.* corpore *V* corpore *Bdd* nutanti
uertice *excerpta Vaticana Fuluii Vrsini, Casaubonus Heinsius Mitscherlicbius*
pinnum La¹.

107. Indomitum *D unde Spengeliu Froehl. Haupt. Rossb. Pleitn. Pobl.*
Schwab. turben *scripserunt. Cf. Seru. ad Aen. VII. 378, 'Catullus hoc turben*
'dicit ut hoc carmen.' Indomitus *uel indomito turben Girardus in Ind.*
Schol. Halensi 1863-1864 p. 6.

108. Exiuit *HL* Erruit *ab* radicitus *ACDGHLLa²OV* radi-
cibus *La¹ Ricc. babcd* exstirpata *marg. d Al. Guarin. in comm., Girardus.*

109. lateque tum eius *G Ricc.* lateque tumieus *D* lateque cum
om- ACLLa¹La²OV (? eius) Vic lateque eum eius *BH Philippensis*
late qum eius *b* lateque (late iam *a* lateque et *b*) cominus *abcd*
lateque et cominus *Auantius uulgo* lateque atque eminus *Casaubonus*
late qua est impetus *Lachmannus Fablenus Coni. in Varr. p. 92, ubi comparat*
Varronis fr. Parmenonis IX. (Riese) Alia trabs pronis in humum accidens
proximae Frangit ramos cadens qua funditur *C. F. Hermannus Mus.*
Rben. IV. p. 313 lateque tumultibus obuia frangit *Girardus* lateque

et funditus *Schwabius* obuia *B marg. L La¹La²OVbcd*
omnia *ACDLab* fragnens *V.* omnia *G*

Sic domito saeuum prostrauit corpore Theseus 110
 Nequicquam uanis iactantem cornua uentis.
 Inde pedem sospes multa cum laude reflexit
 Errabunda regens tenui uestigia filo,
 Ne labyrinthis e flexibus egredientem
 Tecti frustraretur inobseruabilis error. 115

Sed quid ego a primo digressus carmine plura
 Commemorem, ut linquens genitoris filia uultum,
 Vt consanguineae complexum, ut denique matris,
 Quae misera in gnata deperdita lamentata est,
 Omnibus his Thesei dulcem praeoptarit amorem, 120
 Aut ut uecta ratis spumosa ad litora Diae,
 Aut ut eam deuinctam lumina somno

110. *Post hunc u. lacunam indicauit Rossbachius taurum pro Theseus*
ed. Lips. 1493 teste Schwabio, Casaubonus Gurlittus.
 111. Nequitquam La¹ nauis O.
 112. Vnde H pedes Phyllippensis sospes om. ac multa uictor
 cum a.
 113. Ereabunda O tenens AL a m. pr.
 114. Nec H laberintheis CDGLV laberintus O labe rinthis
 H, e recentius addita laberintus b laberintus A lam berintus
 B a m. pr. lamberintus La¹d labarintus a labyrinthis c
 ed. Pr. et d felibus b.
 115. Cf. Seruium ad Verg. Aen. V. 591 (Fr. VI) frustrarentur L.
 116. ego om. c est H cum (eum Phyllippensis) primo ABCDGHLLa¹
 La²OV in primo b a primo abc ed. Pr. uulgo et Lachm. digressu c
 carmina b Ricc.
 117. Comemorem V ut om. d uultu a.
 118. complexum O complexu a.
 119. ingnata G ignata ABCDLLa¹La²OVd ignara Ha unguata
 marg. L agnata b. Vocabulum cum sequente parte uersus om. bc et a (a m. pr.)
 leta uel laeta codd. letabatur Lachmannus luctabatur Rossbachius
 lamentata est Conington. In ed. Pr. et Parm. 1473 spatium relictum est inter
 gnata et deperdita, unde ortae uidentur emendationes Calpurnii, Quae misero
 gnatæ fleret deperdita leto, Partbenii luctu.
 120. hiis O theseus a praeoptaret marg. L, bc Guarinus portaret
 ABCDLLa¹OVb potaret G poraret H portauit d praeferret
 a marg. d Calpurn. 1481 Mur. Scal. praeoptarit Statius. Error ex con-
 fusis potarit portaret ortus uidetur Schwabio.
 121. ut om. Ob necta O rati Passeratius et Lachmannus coniecerunt
 spinosa Phyllippensis dia A.
 122. Ante deuinctam spatium non habent codd. praeter c deuinctam B
 ni fallor Ocd deuincta ACDGHLA¹La²V deuicta L deuictam bab
 ed. Pr. placito supplet b, tristi d Scaliger, dulci ed. Pr. Guar. Boehm. Fritz.
 cf. Ciris 206 Iamque adeo dulci deuinctus lumina somno (suauī deuinxit

Liquerit inmemori discedens pectore coniunx?

Saepe illam perhibent ardenti corde furentem

Clarisonas imo fudisse e pectore uoces, 125

Ac tum praeruptos tristem conscendere montes,

Vnde aciem in pelagi uastos protenderet aestus,

Tum tremuli salis aduersas procurrare in undas

Mollia nudatae tollentem tegmina surae,

Atque haec extremis maestam dixisse querelis, 130

Frigidulos udo singultus ore cientem.

A a 'Siccine me patriis auectam, perfide, ab aris,

Perfide, deserto liquisti in litore, Theseu?

Siccine discedens neglecto numine diuum,

Inmemor ah deuota domum periuria portas? 135

membra sopore dixit *Lucretius IV. 455*), Venerit aut ut eam d. l. somno *Lachmannus Schwab.* fugerit aut ut eam *Fröeblichius* Fortasse deuincta tenentem. *Quum enim tenentem in textu omissum, margini adscriptum fuisset, mox per errorem hinc ad u. 344, sed crasis tribus ultimis literis, translatum est.*

al. nemori

123. inmemori G descendens D coniux C.

124. perhybent V.

125. Clarissimas D Clarisonas b uno BL¹La³ ymo V
coniunx pro uoces b, uoces marg. b.

126. At HL pr. G proruptes O tristes BCDGHL¹La²Ob
tristis ALVb tristem ad ostendere D.

127. acie b atie ed. Pr. in m. ABCDGHL¹La²Vbb ed. Pr. add.
ad Calp. ed. 1481 pretenderet DG protendent H a m. pr.

128. salus O aduersa A pr. L Fortasse aduersam.

129. surre Ha fure d.

130. haec O Ricc. babcd has H hoc ABC pr. G pr. LL¹La²V
om. D a m. pr. extremis O dixisse mestam G dixisse mesta D
querellis a querelas H.

131. uelo a ora a tientem O.

132. patris DO aduectam D auertam O abductam b ed. Pr.
ABCDGLL¹OVa Casaubonus Voss. horis H oris bbd ed. Parm.

1473 uulgo et *Lachmannus* aris cum *Vossio* retinui. cf. *Apol. Rhod. III.*

1115. αἶθε γὰρ εἶπεν Ἀποφάτως τότε σοῖσιν ἐφίστως ἐν μεγάροισιν. IV. 361

Πάτρην τε κλέα τε μέγαρον αὐτοῦς τε τοκῆς Νοσφισάμην *Aesch. Agam. 1277*

Eurip. Rhes. 236. καὶ κάμψεν πάλιν Θυμέλως οἶκον πατρὸς Ἰλιάδας.

133. in om. O littore COab.

134. discendens G neglecto O.

135. Imemor B ah DGL ha O ab ABCHL¹La²Vd ad bc
ac b ob a.

β Nullane res potuit crudelis flectere mentis
 Consilium? tibi nulla fuit clementia praesto,
 Inmite ut nostri uellet miserescere pectus?

γ At non haec quondam nobis promissa dedisti
 Voce: mihi non haec miserae sperare iubebas, 140
 Sed connubia laeta, sed optatos hymenaeos,
 Quae cuncta aerei discernunt irrita uenti.

B a Tum iam nulla uiro iuranti femina credat,
 Nulla uiri speret sermones esse fideles;
 Quis dum aliquid cupiens animus praegestit apisci, 145

143. Ouidius Fast. III. 473-6. Dicebam, memini, periure et perfide The-
 seu. Ille abiit: eadem crimina Bacchus habet. Nunc quoque 'nulla uiro'
 clamabo 'femina credat,' Nomine mutato causa relata mea est.

136. Nullane ABGLLa¹La²⁰ Nullane CDVb abcd Phillippensis Nulla
 ut H a m. pr. crudeles pr. G Ob mentes pr. G LOb.
 137. clemencia GO dementia H a m. pr. b prisio H praedo
 Casaubonus.

138. Immite CVbab noster H miserescere b Calp. 1481 uulgo et
 Lachm. mirescere O mitescere ADGHLLa²Vb Hermannus mit-
 tescere Ca Phillippensis mitiscere BLa¹d Immite ut mostri u. mites-
 cere pectus Scaliger.

139. Et a hoc BLa¹ blanda pro nobis habent O, marg. L, b Guar.
 Ribbeck. praecepta a.

140. michi G non Hbbc ed. Pr. nec cett. haec CDGad hoc
 ABHLLa¹La²V miserae CDGHLLa²OVb abcd miser A mise-
 rere La¹ non haec miserae Vossius Lachm. Haupt. Rossb. Schwab.
 non haec miseram ed. Parm. 1473 non hoc miserae Scaliger Vulp.
 Doering. non hoc miseram ed. Pr. Muret. Stat. Orell. Sillig. nec me
 hoc miseram uel non haec miseram Froeblichius, quod posterius probat Rib-
 becius in labn. Ann. 1862 T. I. p. 378, ortum errorem ratus ex mireräis-
 perare spetare D iudebas C uidebas La¹b H a m. pr.
 uidebar b.

141. conubia ACHb.

142. concta d contra La¹ aerei DVHab aerii La¹ discer-
 punt Cbbd ed. Pr. H ex rasura diserpunt ALa diserpunt BDGLa¹V
 desserpunt O uentis D.

143. Nunc iam 'Baptista Guarinus, u. c. Minturno teste' (Lachm.) quem
 secuti sunt Muretus Statius Huscinius ad Tib. II. 3. 3 Orellius Schwabius.
 Cf. Ou. Fast. III. 475 Iam iam Parthenii ed. 1486, Bern. Pisanus in marg.
 ed. Vic. 1481 Voss. Doer. Hinc iam Froeblichius.

145. praegescit A ngestit adipisci O pregestit apisci G sed prius
 erasis literis ubi nunc sunt re et ante apisci, ut, Duebneri iudicio, fuerit prius
 pergestit adipisci.

Nil metuunt iurare, nihil promittere parcunt :
Sed simul ac cupidae mentis satiata libido est,
Dicta nihil metuere, nihil periuria curant.

β Certe ego te in medio uersantem turbine leti
Eripui, et potius germanum amittere creui, 150
Quam tibi fallaci supremo in tempore deessem.

γ Pro quo dilaceranda feris dabor alitibusque
Praeda, neque iniacta tumulabor mortua terra.

Γ α Quenam te genuit sola sub rupe leaena,
Quod mare conceptum spumantibus expuit undis, 155
Quae Syrtis, quae Scylla rapax, quae uasta Carybdis,
Talia qui reddis pro dulci praemia uita?

β Si tibi non cordi fuerant connubia nostra,
Saeua quod horrebas prisci praecepta parentis,
At tamen in uestras potuisti ducere sedes, 160
Quae tibi iocundo famularer serua labore,
Candida permulcens liquidis uestigia lymphis,
Purpureae tuum consternens ueste cubile.

146. Nil *pro* nihil *Hb.*
147. simul hac *D* saciata *O.*
149. te ego *b* lecti *O.*
150. Erripui *ab* potius *Gd* post *O* amittere *d.*
151. supremo *ACGVbd* dessem *H a m. pr.*
152. dilaceranda *B.*
153. iniecta *b Calp.* 1481. *cf. Ciris* 441 'Iniecta tellus tumulabit arena'
iniecta G intacta BCDLLa¹OVbcd in tanta *a* intacta *H* in-
iacta ego et Scwabius in notis cum labor *D a m. pr.* timulabor *d.*
155. conceptis *a* expumantibus *D.*
156. sirtis *O* sirtis *CV* silla *DGF* sylla *Ca* scilla *O*
uorax bc ed. Pr. iusta *La²* rapta *D* rapaxque *O* caribdis
GLa¹La²Vacd carybdis *bb.*
157. redis *O* dulcia *Cc.*
158. conubia *CHb* fuerint *H.*
159. Seua(sceua *H*)que *DHVb ed. Pr.* orrebas *D* ad horrebas *b*
abhorrebas ed. Pr. peremptis *O.*
160. Ac *V* nostras *O* potuistis *D a m. pr. L a m. pr.*
161. iocando famularet *a.*
162. lymphis *CVa.*
163. *post 160 ponit O* Purpureane *A* Purpureaque *Db* Pur-
purea uetitum *a* construens *A* consterens *d* conscendens *a*
prosternens *D.*

γ Sed quid ego ignaris nequicquam conquerar auris,
 Externata malo, quae nullis sensibus auctae 165
 Nec missas audire queunt nec reddere uoces?
 Ille autem prope iam mediis uersatur in undis,
 Nec quisquam apparet uacua mortalis in alga.
 Sic nimis insultans extremo tempore saeua
 Fors etiam nostris inuidit questibus auris. 170

Δ γ Iuppiter omnipotens, utinam ne tempore primo
 Gnosia Cecropiae tetigissent litora puppes,
 Indomito nec dira ferens stipendia tauro,
 Perfidus in Creta religasset nauita funem,
 Nec malus hic celans dulci crudelia forma 175
 Consilia, in nostris requiesset sedibus hospes!

β Nam quo me referam? quali spe perdita nitor?

171, 2. Macrobius Saturn. VI. 1. 42. Catullus 'Iupiter—puppes.'

164. Si *O* nec quicquam *BCO* conquerar *ABCDGLLa¹La²OVbabcd*
Rosb. conqueror *H uulgo et Lachmannus.*

165. Externata *Ob ed. Parm. 1473* Extenuta *H* Extenuata *D*
 Extenuata *cett.* maloque *O* mala *b* male *b* aucte *G, sed literis*
suprascriptis recentius additis.

168. acta *Heinsius.*

169. minus *H* in tempore *adc* sceua *Pbhillippensis* seuo *C.*

170. Fers *O* et iam *ACGLa¹b* auras *B.*

171. Iupiter *CV* utinam non *Macrobius Sat. VI. 1. 42* utinam nec
ed. Pr.

172. Cnosia *unus codex Macrobi* Gnoscia *BLa¹* Gnosia *d* lit-
 tora *Cbad* pupes *CO.*

173. me *BLa¹V* ferens *om. D* thauro *V.*

174. in cretam *ABGLLa¹V* incretam *ab* incertam *C* incertam
Hb in creta *DO Froehl. Rosb. cf. Apol. Rhod. II. 462 πείσματ' ἀνέψασθαι*
μυθήσασθαι *Θουδὶ γαίῃ* relegasset *Dc.*

175. cellans *La¹* duci *D.*

176. Consilia in nostris *ed. Parm. 1473* Guarinus Consilium nostris
codd. omnes nisi quod nostris om. O requiesset *ed. Parm. 1473* Gua-

rinus et Scaliger requisisset *G* requisisset *ABCDHLLa¹La²OVb*
quaesisset abcd.

177. refferam *O* nitar *Dresdensis abd uulgo* Nunc pro nam *Spen-*
gelius in Seebodii Chron. Paedagog. 1828, f. IV. p. 96, allato uersu Enni ap. Cic.
de Orat. III. 58 Quo nunc me uertam, et *Laberii Prolog. ap. Macrobi. II. 7. 19*
 Nunc me quo deicis? *Fortasse refero.*

Idomeosne petam montes? a gurgite lato
 Discernens ponti truculentum diuidit aequor.
 An patris auxilium sperem? quemne ipsa reliqui 180
 Respersum iuuenem fraterna caede secuta?
 Coniugis an fido consoler memet amore?
 Quine fugit lentos incuruans gurgite remos?

a Praeterea nullo litus, sola insula, tecto,
 Nec patet egressus pelagi cingentibus undis: 185
 Nulla fugae ratio, nulla spes: omnia muta,
 Omnia sunt deserta, ostentant omnia letum.

Ἰδομένιος.

a Non tamen ante mihi languescent lumina morte,
 Nec prius a fesso secedent corpore sensus,

178. Idomeosne A Idoneosne BDOLa¹ Idomeosne G Idmo-
 neosne marg. BCLLa²Vbd Franciscus Buzacbarinus municeps Palladii Is-
 chynoneas a Isthmoneosne c Isthmoneos b Idomeosne H
 Conradinus de Allio Lacbm. I. Froehl. Rossb. L. Muellerus de Re Metrica p. 275
 Schwab. Idomeneusne Lacbmannus ad Lucret. p. 192 ex Hom. II. N. 424,
 Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μέγας μέγα, Haupt. Lacbm. II. Idomeniosne Foss.
 Doer. Sill. Idomeneine F. Buechelerus Mus. Rben. 1860 p. 437 Idaeosne
 Parthenius Ald. I. Guarin. Mur. Heys. Isthmon eosne Scaliger Idam
 ideone petam? montes Gualterus Landor in Cens. Trimestr. Libror. Extern.
 1843 p. 358 a ABCDGHLLa¹OVbbcd Schwab. ne a at 'Puccii
 'et aliorum excerpta' (Lacbm.) Bern. Pisanus in marg. ed. Vic. 1481, Muretus
 Statius Doeringius Kraftius. cf. Lacbm. Lucr. IV. 436 ah Guarin. Scal. Foss.
 Lacbm. Rossb. Heys. Fortasse an laeto Hc uasto marg. d Statius.
 179. Discerens B Discedens Itali Hauptius ponti O Dresdensis Foss.
 Vulp. Doer. I. Orell. Sill. Kraft. Schwab. pontum cett. Scaliger Lacbm. edd.
 ante 1553 patriam Muret. Stat. portum Fritzius ubi diuidit codd.
 omnes ubi om. Bern. Pisanus, ed. Lipsiensis, Muret. Stat. Doer. 2, 3. Archetypus
 ul. i

uidetur habuisse pontum truculentum diuidit aequor.

180. Impatris O quemne DGOabcd quemue ABCLLa¹La²Vb
 quem H.

182. consoles me manus O.

183. Quine Ob Qui me Ab Quiue cett. fugis a lentos Ob
 marg. L ed. Parm. 1473 uentos ABCGHLLa¹La²Vad unctos D
 uentoso Victorii scbedae ineditae apud Spengelium, Statius.

185. pater ABCHLa¹La²V.

186. est spes Al. Guarinus.

187. ostendunt D.

188. languescunt Da.

189. affesso O fexo d secedet c.

Quam iustam a diuis exposcam prodita mulctam, 190
Caelestumque fidem postrema comprecser hora.

β Quare facta uirum mulctantes uindice poena,
Eumenides, quibus anguino redimita capillo
Frons expirantis praeporat pectoris iras,

γ Huc huc aduentate, meas audite querellas, 195
Quas ego, uae miserae, extremis proferre medullis
Cogor inops, ardens, amenti caeca furore.

δ Quae quoniam uerae nascuntur pectore ab imo,
Vos nolite pati nostrum uanescere luctum,
Sed quali solam Theseus me mente reliquit, 200
Tali mente, deae, funestet seque suosque.'

Has postquam maesto profudit pectore uoces,
Supplicium saeuis exposcens anxia factis,
Annuit inuicto caelestum numine rector,
Quo motu tellus atque horrida contremuere 205

190. Quod *La*¹ iuxtam *BLa*¹*d* iusta *O* expostam *ALa*¹
perdita *ac* mulctam *ACDLLa*¹*Vbab* muletam *O* moletam *d*
multam *BG Lacbm.*
191. Celestemque *H* comprecser *abcd ed.* 1473 comprecser *cett.*
192. multantes *B* multantes *CLa*¹ *Lacbm.* multates *d* uide *b.*
193. angineo *babc uulgo* agmineo *d* angineo *cett. Lacbm. Haupt.*
Rosb. Schwab.
194. aspirantes *C* espirantes *b.*
195. aduentante *dH a m. pr.* querellas *ABa.*
196. *ABC DGLLa*¹*La*²*OVcd* ne *a* nunc *b Vic. Spengelius in*
Seebodii Chron. Paed. 1828 p. 97 miserae *Dbd* misera *cett. Bentleius*
ad Hor. S. I. 2. 129 ex imis *Casaubonus Vulpus Froeblicius* prae-
ferre *D* perferre *d.*
197. ament *V.*
198. uno *B* ymo *V.*
200. quali solam *abcd ed.* 1473 qualis sola *cett.* qualis solam
ed. Pr. in pro me *d.*
201. Talis *H* funeste *DH* fimestet *G* funescēt *V* funescet *ab*
funestent *d.*
203. Supplicium *a* serus *a* ansia *DV* saucia *coni. Schwabius*
fatis *bc.*
204. inuicto *B ed. Lips. Auantius uulgo et Lacbm.* inuito *ACGHLLa*¹
OVbcd Fossius Heinsius inuitum *a* in uoto *D. Simili modo inuictus*
inuitus *permutantur Ouid. Ib.* 498 caelesti *a* munere *H.*
205. Quo *BDLa*¹*bd* Quo *V* Qnō *G* Quomodo *ACHLO*

Aequiora concussitque micantia sidera mundus.
 Ipse autem caeca mentem caligine Theseus
 Consitus oblito dimisit pectore cuncta,
 Quae mandata prius constanti mente tenebat,
 Dulcia nec maesto sustollens signa parenti 210
 Sospitem Erechtheum se ostendit uisere portum.
 Namque ferunt olim, classi cum moenia diuae
 Linquentem gnatum uentis concrederet Aegeus,
 Talia complexum iuueni mandata dedisse.

A a 'Gnate mihi longa iocundior unice uita, 215
 Gnate, ego quem in dubios cogor dimittere casus,
 Reddite in extrema nuper mihi fine senectae,

β Quandoquidem fortuna mea ac tua feruida uirtus

Quem ab tunc et D tunc ABCGLa¹OV nunc LH tam a
 Quo tunc et ed. Parm. 1473 uulgo et Lachm. Quo motu Heysius unde
 ortus uidetur error codicum Quomodo tunc. Scriptum fuerat Quom^otū
 Quo nutu et Fea Quo nutu Schwabius H. A. Kocbius atque etiam a
 contruere D contruermuerunt a contremuere Rossbachius con-
 tremuerunt cett. uulgo et Lachm.

206. concussusque Fossius Wakefieldus ad Lucret. I. 188 concussique
 micantia sidera mundi Pleitnerus.

207. coecam d mentem acd mente ABCDHGLa¹Ob mentis LVb.

208. Conscitus d Conscius b demisit bb pectora BLa¹d
 cuncta G concta BLa¹.

209. Quare H tenebant La¹.

210. Lucida Wakefieldus ad Lucret. IV. 203 moestos H substol-
 lens DV sustolens b.

211. Sospitem se H omisso se ante ostendit Erectheum Fossius, cf.

Giris 22 Erectheos portus Heinsius erectum La¹La²d errectum B
 ereptum ACDGHLOVba et ereptum bc ed. Pr. Mur. Stat. Scal. uis-
 cere H uiscera a.

212. fuerunt H classem AL clasi C castae Pontanus teste
 Statio, excerpta Minturni, Bern. Pis. in marg. ed. Vic. 1481 Heinsius Schwabius
 moenia bba moenico ABCGLO moe'nico La¹ meonico D
 menico V moenico diuae om. c et a a m. pr.

213. concrederet Auantius cum (quom quom) erederet (caderet H)
 codd. omnes egens GO.

214. complexo ADL quod tuetur Rossbachius ex Nonio s. u. Conplectite.
 complexu d.

215. Gnati O longe Anglus in Diar. Class. X. 169 Froeblichius Hertz-
 bergius Schwabius iucundior d.

216. ego om. V quem ego en H indibius D.

217. extremo a extremae Auantius uulgo.

218. et a.

Eripit inuito mihi te, cui languida nondum
Lumina sunt gnati cara saturata figura,

220

γ Non ego te gaudens lactanti pectore mittam,
Nec te ferre sinam fortunae signa secundae,
δ Sed primum multas expromam mente querellas,
Canitiem terra atque infuso puluere foedans,

Inde infecta uago suspendam linthea malo,
Nostros ut luctus nostraeque incendia mentis
Carbasus obscurata dicet ferrugine Hibera.

225

B α Quod tibi si sancti concesserit incola Itoni,
Quae nostrum genus ac sedes defendere *Erechthi*
Annuit, ut tauri respergas sanguine dextram,

230

219. te *om. bd* ^{al. cui} quem *G* nihil *pro* mihi *D* nundum *Ab* non *dñ d.*
220. saturata cara *B a m. pr.* satiata *V* saciata *A* sociata *b ed. Pr.*
221. lectanti *O.*
222. ferie *d.*
223. mutas *Heinsius* querellas *BOa.*
224. Caniciem *Obad* in fuso *G* infulso *O* infesto *b* pol-
uere *A* corpore *La¹.*
225. uado *a* linthea *AVa.*
226. et *a* menti *d.*
227. Carbasus *C* obscurata *BDGLOb* obscura *cett.* dicet
ABCGHLLa¹La²Ol¹babc diget *Riccardianus* duget *D* dicat *d*
obscurata dicet *Vossius*, dicet *pro* indicet *positum ratus*, *cf. Non. 287, Festus*
p. 75 ed. Muell. Carbasus quasi prodigium est uel signum fati. obscurata
deceat *Lachmannus*, quem secuti sunt *Orellius Haupt. Heys. Rossb. Schwanb.*
obscura dicat *Ald. Guarin. Bern. Pisanus in ed. Vicent. 1481, Mur. Stat. Scal.*
Doer. Sill. obscura deceat uel doceat uel dicet *coni. Statius* obscura
signet *Conington.* *Cf. Cic. Aratea XXXII. 34, Aeterno cunctas aevo qui*
nomine signant ubi dignant signant in codicibus permutantur. ferugine
HI¹bad ibera *b.*
228. Itoni *Al. Guarinus Statius, cf. Callim. Δημ. Καλ. 74, Paul. Diacon.*
p. 105 ed. Muell., Itonida Minerua a loco sic appellata ithoni *d*
thoni *c* troni *b* ythomi *BGLa¹La²Fa* ithomi *ACLOH* thomi *D*
sanctae Itonis *Turnebus Aduers. XXIV. 9, Canterus Nou. Lect. IV. 23 Muretus*
Ithini nescio qui apud Guarinum.
229. genus *om. in textu, habet in margine ab eadem manu V* has
ABCDGHLLa¹La²Ol¹bd Statius ac *abc ed. Pr. uulgo et Lachm.* secles *O*
Erechthi Vossius Erechthi *F. Baeclerus Mus. Rhen. 1860 p. 437, et*
L. Müller de Re Metrica p. 267, cf. Oili in Mediceo codice Vergili Aen. I. 40,
Teri Promethi Neri a Servio agnita ad Ecl. VI. 78, Aen. VIII. 383 freti
ABCDGHLLa¹La²Ol¹bd freta ac sueta est *b* sueta *ed. Parm.*
1473 Ald. Guar. Mar. Stat. fretis *Sculiger Doer.*
230. Vt Minotauri *Cassander* respergas *B.*

γ Tum uero facito ut memori tibi condita corde
Haec uigean mandata, nec uia obliteret aetas;

β Vt simul ac nostros inuisent lumina collis,
Funestam antennae deponant undique uestem,
Candidaque intorti sustollant uela rudentes, 235

δ Quam primum cernens ut laeta gaudia mente
Agnoscam, cum te reducem aetas prospera sistet.'

Haec mandata prius constanti mente tenentem
Thesaea ceu pulsae uentorum flamine nubes,
Aereum niuei montis liquere cacumen. 240
At pater, ut summa prospectum ex arce petebat,
Anxia in assiduos absumens lumina fletus,
Cum primum inflati conspexit linthea ueli,

231. Tu *ABCDGHLLa¹V Ven.* tum *Obabed ed. Pr. uigo et Lacbm.*

al. obliteret

232. obliferet *G* obliteret *CFb* obliceret *d* oblituret *a.*

233. ac *abcd ed. Pr.* haec *cett. Silligius* inuiscent *C* inuisant *d*
inuisit *H* numina *H.*

234. anthennae *a* anthenae *H* antennae *c* antēnene ne *O*
undique *om.* *BLa¹V* et hic quidem spatio relicto.

235. substollant *BGLa¹V* suspendant *a* uella *AH.* Post hunc u.
G. Faernus allato Nonio p. 546 s. u. Carchesia. 'Alias summa pars mali, id
'est foramina, quae summo mali funes recipiunt. Lucilius, Tertius hic mali
'superat carchesia summa. Catullus Veronensis, Lucida qua spendet car-
'chesia mali,' inserendum esse docuit Lucida qua splendent summi carchesia
mali; idem fecit Muretus, secuntur Passeratius *Conr. de Allio Doeringius Orellius*
Heysius. Sed hunc uersum quamuis leuiter immutatum *Isidorus Orizz. XLX. 2*
et *Schofiastes Lucani V. 418 Cinnae* attribuunt, nec tale quicquam huius loci sen-
tentia postulat. Vide ad *Fragm. V.*

236. Quod primum ac cernes *B* quam pro ut *D* mentem *D.*

237. Cognoscam *D* tu te *d* cumque *H* aera *D* sors *b*
Al. Guarinus fors *Dousa f. Passeratius Casaubonus* freta *Frœblichius*
sistem *G* sistant *D* sistat *a* sist *c*

238. Nec *d.*

239. seu *Hab et G a m. pr.*

240. Aereum *ADHLOVbad* Aerium *cett.* Post hunc u. scriptum est
in *ALLa²a* Fletus Egei, in *H* Fletus Egei patris Thesei 'In *V* interstitium
'quidem non est, sed prima uersus 241 littera omissa est.' *Umpfenbachius.*

242. Ansia *DV* in *om. H* absumens *CDGLa²OV* asumens *a*
assumens *ABLLa¹* obsumens *H* consumens *c.*

243. infanti *La¹* infecti *Itali, Ang. Coloccius, Sabellicus, Bapt. et Alex.*
Guarini, Muretus Passeratius Hauptius Schwabius infausti *Heysius*
aspexit *H* prospexit *a* linthea *Vad* ueli *G* uelli *a.*

Praecipitem sese scopulorum e uertice iecit,
 Amisum credens immiti Thesea fato. 245
 Sic funesta domus ingressus tecta paterna
 Morte ferox Theseus, qualem Minoidi luctum
 Obtulerat mente inmemori talem ipse recepit.
 Quae tamen aspectans cedentem maesta carinam
 Multiplices animo uolebat saucia curas. 250

At parte ex alia florens uolitabat Iacchus
 Cum thiaso Satyrorum et Nysigenis Silenis,
 Te quaerens, Ariadna, tuoque incensus amore.
 Qui tum alacres passim lymphata mente furebant
 Euoe bacchantes, euoe capita inflectentes. 255
 Harum pars tecta quatiebant cuspidē thyrsos,
 Pars e diuulso iactabant membra iuueno,
 Pars sese tortis serpentibus inungebant,

244. iacit *a*.
 245. imitti *La*¹ facto *O*.
 246. ingressa *b* paternae *bc* *Ald. I. Muretus Statius*.
 247. Monte *b* Marte *Marcilius Doruilius ad Cbaritonem p. 263*
 minoidi *CL ed. Pr.* minoida *AGHLa²OVab* minoyda *BDLa¹*
 minoia *bd* Minoae *Rossbachius* quali Minoida luctu *Doruilius Bergkii*
sed cf. Tethyi LXVI. 70, Iasoni Stat. Theb. III. 521, Palladi Achil. I. 285
(Luc. Mueller de Re Metrica p. 392).
 248. Optulerat *d* inmemori *G* inmemori *C* in memore *D*.
 249. Querit *G* quem *c* tamen prospectans *G* tamen prospec-
 tans *O* tum prospectans *b ed. 1473 Schwab.* expectans *d* cre-
 dentem *DO*.
 250. saucia *b*.
 251. parte *ACL* pater *cett.* alga *b* iacchus *ABCGHLLa¹La²OVbbd*
 yacus *D* hyachus *a*.
 252. Et pro cum *b* Tum *O* thyaso *abd* sathirorum *O* sa-
 tyrū *V* nisigenis *ABCDGOVbbd* insignis *a* nubigenis *c ex interpola-*
tione selenis *H. Versum post 253 transponebat D. G. D. Koelerus.*
 253. Et *ACLOb* ariadna *ALbd Phillippensis* adriana *cett.* Post
bunc u. unum uersum excidisse censent Bergkii Rossbachii Hauptii.
 254. Qui tum *codd. omnes praeter b ubi est quantum et d ubi est* qui cum
 quae tum *Bergkii Rossbachii* quam tum *Schwabii* alacras *D*
 lymphata *Va*.
 255. Euoe—Euoe *BLa¹V Phillippensis* Lachmannus *Hauptii* Heysius
Rossbachii. Vide Lachm. Lucret. p. 309 euoe—euoe *Gd* euche—
 euche *ACDLLa²O* heu hoe *H Vic.* heuoe *bab* bachantes
BCGLa¹OV bacantes *d* euche *H*.
 256. Horum *ac Aldin. I. uulgo* Harum *cett. Bergkii Rossbachii*
Schwab. cuspyde *A* tyrsos *BPHbabd* tirsos *DG*.
 257. diuulso *CHLa¹O* diualso *D* raptabant *d* menbra *C*.
 258. om. *D Riccard. habet margo D a m. sec.* intingebant *b*.

Pars obscura cauis celebrabant orgia cistis,
 Orgia, quae frustra cupiunt audire profani, 260
 Plangebant aliae proceris tympana palmis,
 Aut tereti tenuis tinnitus aere ciebant,
 Multis raucisonos efflabant cornua bombos
 Barbaraque horribili stridebat tibia cantu.

Talibus amplifice uestis decorata figuris 265
 Puluinar complexa suo uelabat amictu.
 Quae postquam cupide spectando Thessala pubes
 Expleta est, sanctis coepit decedere diuis.
 Hic, qualis flatu placidum mare matutino
 Horrificans Zephyrus procliuas incitat undas, 270
 Aurora exoriente uagi sub limina Solis,
 Quae tarde primum clementi flamine pulsae
 Procedunt, leuiter resonant plangore cachinni,

259. obscura *D* canis *AO* celabant *Bronkbusius Valckenarius*
 cestis *b*.

260. Orgiaque *O* quam *C* capiunt *d* prophani *AObb* pro-
 fana *H* ex profanei fortasse corruptum Versum del. Koelerus.

261. alii *b* ed. *Pr.* uulgo alie uel aliae cett. Scaliger Naeckius Opusc. I.
 p. 37 Bergkii Rossbachii Schwab. aliei Lachmannus tum tympana *a*,
 unde tympana scriptum fuisse conicias.

262. tenais *O* tinnitus *G* finitus uel finitus *H a m. pr.*
 ere *GO*.

263. Multis *d*, Bernard. Pisan. apud Perreum et in marg. ed. Vic. 1481,
 Statius Multi cett. efflabant *H* Phillippensis babe ed. *Pr.* efflabant
ABCDGLLa¹La²Od Fossius effebant *V* Multae (Multi Casaubonus)
 raucisonis efflabant cornua bombis Scaliger Casaubonus.

264. Bachataque *La²* horribili in textu om., habet in marg. *V*.

266. uellabat *a* uellebat *H* amittu *C*.

267. thesala *OVa*.

268. Epleta *La¹* Explecta *a* Excepta *H* cepit sanctis *H*.

269. Hec *O* Nec *H* Ac Fossius.

270. zefirus *A* zephyrus *Vad* cephirus procliuiter *O*.

271. exuriente *d* exurgente *b* sublimia *ABCGHLLa¹OVbd*
 sublima *D* sub limina ab ed. *Pr.* Burmannus Antib. Lat. II. 441 Lach-
 mannus Hauptius Heysius Rossbachii Schwabii sub lumina uulgo, cf. Verg.
 Aen. VI. 255 primi sub lumina (limina *M*) solis et ortos. Sed uidetur hic
 Catullus Theocritum respexisse. XIII. 11 οὐδ' ὅρα ἀ λευκίππος ἀνατρέχει ἐς Διὸς
 ἄσος. ib. II. 147.

272. dementi *Hd* pulsum *BLa¹Vb* pulsa *a*.

273. leuiter sonant *ABCDGLLa¹La²Vab Phillippensis* leuiterque
 sonant corr. LObc ed. *Pr.* Ald. Guar. Mur. Stat. Rossb. Cf. Senec. Agam. 681,
 Ceyca suum fluctu leuiter Plangente sonent leuiter resonant *H* Vic, leri

Post uento crescente magis magis increbescunt,
 Purpureaque procul nantes ab luce refulgent; 275
 Sic tum uestibuli linquentis regia tecta
 At se quisque uago passim pede discedebant.

Quorum post abitum princeps e uertice Pelei
 Aduenit Chiron portans siluestria dona:
 Nam quodcunque ferunt campi, quos Thessala magnis 280
 Montibus ora creat, quos propter fluminis undas
 Aura parit flores tepidi fecunda Fauoni,
 Hos indistinctis plexos tulit ipse corollis,

resonant *Cuiacianus teste Scaligero, Scaliger Doer. Orell. Sill. Lachm. Haupt. Heys. Schwab.* leni et resonant *Vossius Vulp.* lenique sonant *Lennepius Martyni-Laguna Ast. Froehl.* clangore *AC pr. L Dousa f.* clamore *a plangore cett., et excerpta ex ueteribus glossis Pitboeana p. 71 Gotbofr. (Lachm. II.)* 'Placor tranquillitas. At Catullus plangor.' chachinni *GV* chachini *O* chadimi *H* cachini *La¹La²a.*

274. increbescunt *ABCDGLLa¹OV Philipp.* increbeſcunt *H a m. pr.* increbescunt *babb ed. Pr. uulgo et Lachmannus.*

275. Purpureaeque *Lennepius* nautes *A ni fallor* ab *ACGHLOabc a cett. uulgo et Lachmannus* refulgent *abcd ed. Parm. 1473* refulgens *cett.*

276. tum *abb ed. Pr.* tamen *BLa¹OVd* tam *G* tibi *ACDLH* tum ibi *Roszbachius, quod idem ipse conieceram. Cf. tamen Haupt. Ind. Lect. 1855, p. 12* tum *uulgo et Lachm.* ibi *Bergkii Hauptius* mestibuli *AC* liquentes *bad Lachm. II.* linquentes *ABLa¹V Lachm. I.* linquentis *CGO Schwab.*

277. At se *ACGHLLa¹La²Ob* A se *V* A se *Dac ed. Pr. Auantius Guarinus Statius Scaliger. Auantius affert Macrob. I. 1. 1* Conuiuia sibi mutua comitate praebentes, nec discedentes a se nisi ad nocturnam quietem. *cf. ib. 5. 17* Ad se *d uulgo et Lachmannus.*

278. habitum *ACHLLa¹La²Vbb* pelii *a* pelii *b uulgo* pelei (peley *O*) *codd. omnes sinceri, Lachmannus Roszbachius. Vide Lachm. Lucret. p. 246, L. Mueller de Re Metric. p. 267.*

279. chyron *B* celestia *D.*

280. Namque cumque fuerunt *H* quodcunque *ABDGLLa¹La²OV* quidcunque *C* quocumque *Guarinus Scaliger Vossius Lachmannus* quoscumque *Aldinae Muret. Stat. Heys. Roszb. Schwab.* campi *Dd* campis *cett.* quot *excerpta Italorum teste Lachmanno, Hauptius, Roszbachius* thesala *a* thesalia *O.*

281. quos *ABCGHLLa¹La²OVbabb* quod *D* quot *Guarinus Lachmannus Hauptius Roszbachius* magis *H* mag *D a m. pr.*

282. Aurea *O* parit *La²G ex rasura, L a m. sec. ab ed. Pr.* perit *ABCD pr. G pr. L La¹OVd* ferit *H* pauet *b.*

283. indistintis *V* in distinctis *BCDG Guarinus Vossius Orellius Silligius Heysius Roszbachius. Sed quod in G legitur in distinctis idem est quod in plerisque indistinctis; contra si in G indistinctis legeretur, idem esset in plerisque in distinctis; quam rem in Prolegomenis attigi. Eodem*

Quo permulsa domus iocundo risit odore.

Confestim Penios adest, uiridantia Tempe, 285

Tempe, quae siluae cingunt super impendentes,

Magnessum linquens Doris celebranda choreis,

Non uacuos: namque ille tulit radicitus altas

Fagos ac recto proceras stipite laurus,

modo in firmis in u. 351 idem est quod in cett. infirmis inde stinctos b
interstinctis Heinsius corulis O ^{al. corollis} curulis G curulis al. corol-
los B curulis al. corollis C curulis A corollos V coloris ad
colores b.

284. Quo Dd Faernus Lachmannus Haupt. Heys. Rossb. Schwab. Quot
ABGLLa¹La²Vbb Quod Ha Quidem O Queis Guarinus
Muretus Statius Scaliger Doeringius Quis Calp. 1481 Ald. I. Orellius
Silligius iocundo ACDGVHbab iucundo cett. Lachmannus Quo
permulsa domus iucundum risit odore Casaubonus.

285. Confestim a penios HLF ^{al. os} penies G penies B, o recentius
fortasse scripta penies ACLa¹Od peneios Da penitus b adest
ut ABCGHLOVcd ut om. D bab ed. Pr. uiridancia Od undan-
tia Statius.

286. Tempeque tegunt b impediētes H.

287. Minosim ADGLLa¹La²Obb Minosi H Minosim C Mi-
nosum V Vic a Amosim d Minosium ed. Parm. 1473 Nereidum
Aldinae Muretus Statius Nessonidum Al. Guarinus Aemonidum
Turnebus Adu. XXIV. 9 Naiadum Realinus Kraftius Musarum
uel Mnemosynae Statius Minyasim Scaliger Xyniasi et Possius
Mnemonisin uel Aemonisin Heinsius cui Minosim pro Monisim transpositum
uidebatur, Ungerus Mnemonidum Doeringius Mnemonisin Froeblicbius
Koelerus Minoisim G. Hermannus in Iahn. Ann. XXXIII. 263 Naiasin
Hauptius (Observat. Crit. pp. 69, 70), collatis Culicis 18 Ite sorores Naiades
et celebrate deum ludente chorea et 115, 116, Lachm. II., L. Muellerus de
Re Metrica p. 392 Fortasse Magnessum (Μαγνησσών); uidetur enim
Catullus II. II. 756 respexisse Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόβοος Τενθρήδωνος υἱός,
Οἱ περὶ Πηνείον καὶ Πήλιον εἰνοσιφύλλον Ναιέσκον. Steph. Byz. Μαγνησία
ὁ πολίτης Μάγνης, τὸ θηλυκὸν Μάγνησσα. doris codd. omnes, claris
Aldinae Guar. Mur. Stat. latis Turnebus doctis coni. Statius, receperunt
Doeringius Ast. Froehl. heros Fea hilaris Ungerus pulcris uel
crebris Hauptius diris Heysius diis Fritzius diuis Schwabius
'Dori apud Seruium ad Aen. II. 27, itaque Festus p. 206. 3 et Isidorus
'Originum IX. 2. 80,' Lachm. Lucret. p. 280, qui tamen hanc formam voca-
buli respuit. Dore poeta Scriuerius probabiliter Propertio restituit IF. 9. 44.
Vide Excursum.

288. Non acuos ACLH Non accuos O ^{al. nounerius} Non acuos G Non
acrios La¹Vbbd Nonacrios DLa² Non attios B Nouacrios
marg. L Non uacuos Baptista Guarinus uulgo et Lachm. Non uacuos
Bergkii Rossb. Schwab. nanque Cbd ante H illa Hb illi D
tullit Ha actas Heinsius.

289. Fagos O tecto b lauros D.

Non sine nutanti platano lentaque sorore 290
 Flammati Phaethontis et aerea cupressu.
 Haec circum sedes late contexta locauit,
 Vestibulum ut molli uelatum fronde uireret.

Post hunc consequitur sollerti corde Prometheus,
 Extenuata gerens ueteris uestigia poenae, 295
 Quam quondam silici restrictus membra catena
 Persoluit pendens e uerticibus praeruptis.
 Inde pater diuum sancta cum coniuge natisque
 Aduenit caelo, te solum, Phoebe, relinquens,
 Vnigenamque simul cultricem montibus Idri: 300
 Pelea nam tecum pariter soror aspernata est,
 Nec Thetidis taedas uoluit celebrare iugalis.
 Qui posquam niueis flexerunt sedibus artus,
 Large multiplici constructae sunt dape mensae,

290. mitanti *La*¹ mutanti *G a m. pr. H marg. LO* lutanti *A*
 luctanti *L* lactanti *Vossius* flutanti uel laetanti *Heinsius* letaue *d*
 fletaque *Scaliger* sororum *ABCDGHLLa*¹*OVbd* sorore *abc ed. Pr.*
 291. Flammati *ODbab* Flamati *d* Flammanti *A* Flamanti
*BCGHLLa*¹*La*²*V* phetontis *ABCDGHLLa*¹*La*²*OVbd* phoetontis *Lc*
 phaetontis *b ed. Pr.* aerea *DHacd ed. Pr.*
 292. tircum *O* circumsedes *C* contesta *GO.*
 293. Vestibuli *Dac* uellatum *pr. Ga* niteret *Da.*
 294. consequitor *H* prosequitur *b* solerti *Vbabb* promotheus
*BLa*¹*Va.*
 295. metri is *a* pena *O.*
 296. Quam *DGbabcd* Qua *cett.* condam *d* silici *om. d* sci-
 lici *b* scythicus *Heinsius teste Lachmanno, Hauptius Heysius* in Scythia
Schwabius resittus *O* menbra *C* cathena *ACDLobb* chatena *G*
catina H catenae *d.*
 298. diuum *BLa*¹*Vabcd* diu *A* diui *CGHLOB* natisque *ABDabcd*
 gnatisque *al. gratis G* gnatisque *CLLa*¹*La*²*OVb.*
 299. Aduenit, caelo *Muretus Heys.* solum te *a.*
 300. ultricem *A pr. L* idri *ACHLLa*¹*V Voss. Doer. Orell. Sill. Lachm.*
Haupt. Rossb. ydri *BDGO* hydri *Vic. bb ed. Pr. Scaliger* hidri *c*
 cidri *d* yde *a* Idae *marg. Vic.* Hydrae *Statius coni.* e montibus
 Idae *Palladius* in montibus Idae *Muretus Spanbennius.*
 301. Pelea *GLH* Palea *ABCLa*¹*La*²*OVbd* Pallada *Dabc* soror
 pariter *b.*
 302. tethidis *V* thedas *O* iugales *Db.*
 303. posquam *D Bergkii Rossbachius* niueis *codd. Guarinus Muretus*
Scaliger in ed. I. Vossius Lachmannus Haupt. Rossb. Heys. Schwab. niueos
uulgo fluxerunt *ACL* fluxerunt *B* arctis *a* arctus *bd.*
 304. Largae *Muretus Sillig.* sunt multiplices constructae *b* mensa *b.*

Cum interea infirmo quatientes corpora motu 305
Veridicos Parcae coeperunt edere cantus.

His corpus tremulum complectens undique uestis
Candida purpurea talos incinxerat ora,
At roseo niueae residebant uertice uittae,
Aeternumque manus carpebant rite laborem. 310
Laeua colum molli lana retinebat amictum,
Dextera tum leuiter deducens fila supinis
Formabat digitis, tum prono in pollice torquens
Libratum tereti uersabat turbine fusum,
Atque ita decerpens aequabat semper opus dens, 315
Laneaque aridulis haerebant morsa labellis,
Quae prius in leui fuerant extantia filo:
Ante pedes autem candentis mollia lanae

305. metu *H.*

306. Veridices *La*² teperunt *O.*

al. hic

307. His *G* uestis *Parthenii* ed. 1485 quenstus *O* qstus *HVc*
questus *cett.* quercus *Palladius Auantius Aldinae Guarinus Vossius Vulpus*
Doeringius in ed. I. cestus *Orellius.* Post hunc uersum nonnulla excidisse
Statiu Gurlittus Orellius Silligius opinati sunt (Schwab.)

308. purpureaque *b* tuos *ABCGHLLa¹La²OVb* rubicunda *D et*
Riccardianus tutos *d* turos *a,* sed a recentiori manu. Vocabulum om. sine
spatio ed. Pr. talos *Itali teste Lachmanno, ed. Iunt. 1503, uulgo et Lachm.*
incinxerat *DG* incinserat *b* intinxerat *ABCHLLa¹La²Obad*
al. i corr.

extinxerat *V* extinxerat *ed. Pr.* Tyros intertinxerat (interstinxerat ?)
ora *coni. Statius* Tyrios excinxerat ora *Scaliger* quam Tyro incinxerat
ora *Vossius.* Post hunc uersum nonnulla excidisse censet *Silligius.*

309. uinee *O* niueo *d* At roseae niueo *Guarinus Heys.* Am-
brosio *Vulpus Bergkiius Naekius* Annoso *E. Schulzius.* Sed opponuntur
inter se *epitbeta, ut in u. 308.* Credo ea *Catullum inuertisse more Alexandrino-*
rum. Poterant uittae ita cum capillis misceri, ut roseum colorem bis darent,
ipsae acciperent niueum. At roseo tuetur similis locus *Ciris u. 122* At
roseus medio fulgebat uertice crinis residebat *L* residebam *d*
uicte *D* uictae *bd.*

310. carpebat *d.*

311. collum *AH* lanam *c* amictum *A pr. L* amictu *c*
amictam *Guarinus.*

312. Dextra *A Phillippensis* tamen *Phillippensis* quum *b* filia *O*
sub ipsis *b.*

313. Firmabat *V* digittis *O* tu prona *a* impolice *H* pollice *G.*

314. teretri *a* librabat uertice *D.*

315. discerpens *c* equebat *La¹* epus *O.*

316. Lanaque *b* aridulis *a* aequabat *Vb* lapillis *H.*

317. leni *b.*

318. molia *O.*

Vellera uirgati custodibant calathisci.

Haec tum clarisona pellentes uellera uoce

320

Talia diuino fuderunt carmine fata,

Carmine, perfidiae quod post nulla arguet aetas.

319. Velera GH iurgati a iungati ^e *Phillippensis* custodibant
Oabd ed. Parm. 1473 custodiebant cett. calathisci ed. *Partbenii* 1486

calathisti CDGLLa¹OV calatisti ABHa calacisti d calachisti b.

320. Post u. 316 transposuit a Haec BCDGLLa¹OVbcd Nec Ha
Hae b *Partbenii* ed. 1493 Haec pro hae Catullus uidetur dixisse.

Haec commoditates dixit *Plautus Aul. III. 5. 59*, haec aedes *Mostell. I. 3. 9*,
haec uel hae nuptiae *Terentius And. IV. 1. 32*, haec puellae *Eunuch. III. 5. 34*,
haec itiones *Pborm. V. 8. 23*, si *Donato credimus*, haec minae *Heautont. IV.*

7. 10 Haec illae lacrymae *Bentleius restituit And. I. 1. 99* Haec pro
feminino habet *Lachmannus ad Lucret. III. 601 idemque haec scribit VI. 456*;
haec oues *Vergilius Geor. III. 305*, haec ubi erunt artes *Aen. VI. 852 si cre-*
dimus Palatino, quamquam hae praebent ceteri Ribbeckii codices et ipse Palatinus
a m. sec. Haec tamen et partus subeunt discrimina *Iuuen. VI. 592, fortasse*
etiam 259. Vide Fleckeisenum in Mus. Rben. VII. 271 haec *Catullo resti-*
tuunt Venerus in Fleckeiseni Ann. 1865, p. 226, L. Muellerus de Re Metrica
p. 386, Schwabius cum V tamen a clarissona a pellantes a
pectentes *Statius Hauptius in Ind. Lect. 1855, p. 13* polientes *Heinsius*
plectentes *Hertzbergius* uellentes *Fruterius in Epist. ad G. Canterum*
Bergkii, consonantia hoc confirmatum ratus collatis uu. 2, 24, 28, 49, 53, 59,
69, 79, 85, 92, 98, 101, 118, 122, 129, 133, 135, &c. Rossb. Heys. aera

Faernus Casaubonus.

321. carmina AC pr. L La¹ facta b.

322. Carmina AC pr. L La¹ potest C arguit malebat *Lachmannus*.
Post hunc uersum unius uersum spatium est in ABHLLa¹La²Vab quod uacuum
relictum est in V; ceteri interscriptum habent Epitalamion (Epitalamion B
Epithalamium Hba Epi(y La²)thalamum ALLa²) thetidis (tethidis Ba) et
pelei (pellei a) In GO nullum spatium est, sed rubris literis ascriptum est in
marg. G Epythalamium thetidis et Pelei.

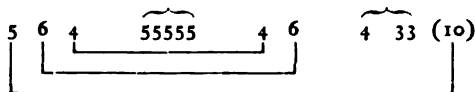
323-381. Hoc carmen *Vossius inter Parcas ita distribuit ut singulae deinceps*
strophas quinquorū uersuum recitent, hoc modo

Atropos 322-326 *At.* 338-342 *At.* 353-4, u. amiss., 355-6 *At.* 366-371 (om. 370)

Cloibo 327-333 (om. 332) *Cl.* 343-347 *Cl.* 357-361 *Cl.* 370 + 372-5

Lacbesis 332 + 334-337 *La.* 348-352 *La.* 362-4, u. amiss., 365 *La.* 376-381 (om. 378)

Roszbachius, cui et ipsi singulae strophae constant ex quaternis uersibus cui sub-
iungatur intercalaris, excidisse unum uersum inter 355, 356 pariterque inter
371, 372 arbitratus est; uu. 332-4 autem sic transponendos 331 Languidulos-
que 333 Currite 332 Leuia; uu. 365-7 sic, 366 Nam simulac 365 Currite
367 Vrbis Dardaniae. Ego numeros inter se iudico respondere κατὰ χυαυμόν,
exceptis quinque interpositis strophis 338-361 quae singulae quinquorū uersuum
sunt. Itaque hunc ordinem statuo

ut numeri 5 6 4 respondentes sibi habeant 4 6 10 (5 x 2), qui uero primus stat

α' O decus eximium magnis uirtutibus augens,
 Emathiae tutamen opis, clarissime nato,
 Accipe, quod laeta tibi pandunt luce sorores, 325
 Veridicum oraculum: sed uos, quae fata sequuntur,
 Currite ducentes subtegmina, currite, fusi.

β' Adueniet tibi iam portans optata maritis
 Hesperus, adueniet fausto cum sidere coniunx,
 Quae tibi flexanimo mentis perfundat amorem, 330
 Languidulosque paret tecum coniungere somnos,
 Leuia substernens robusto brachia collo.
 Currite ducentes subtegmina, currite, fusi.

γ' Nulla domus tales unquam contexit amores,

327. Macrobius Saturn. VI. 1. 41. Talia saecula suis dixerunt currite fuis.
 Catullus: Currite ducenti subtegmine, currite, fusi.

numerus 5 duplicetur in fine, neque immerito quum ille ad unum Pelea, hic ad
 Pelea et Thetin coniuncte referatur. Vide Appendicem.

323, 324 bis leguntur in b.

323. O om. V, ut post lacunam anguens d.

324. tu tamen ACLa² tutum marg. in marg. G tutum marg.

tut² B tutum La¹O opis om. BLa¹F opus GO opis cett.
 marg. G Aemathiae columen Peleu d ex interpolatione Italorum
 (cf. u. 26), et sic Aldinae Guarinus Muretus Statius Scaliger clarissime
 Dad carissime cett. carissime fato coni. Schwabius. Cf. Ciris 200.

325. lenta D pandent H uoce marg. L Lennepius.

326. Viridicum H oraculum DOLa²Vade oraculum cett. ser-
 uos H sedes C serues Vossius uosque O facta O
 sequuntur ALbad.

327. ducenti uel ducendo Macrobi codd. Sat. VI. 1. 41 subtegmine
 pr. OH subtegmine uel subtemine Macrobi codices.

328. Aduenit H aptata O mariti ACL maritum d.

329. considerare O sydere A.

330. om. O flexo animo mentis perfundat amorem ABDGHLLa¹
 La²Vbad ed. Pr. Aldinae Guarinus Statius Rosbachius flexo animo men-
 tem perfundat amorem C flexo animo mentem perfundat amore b
 Muretus uulgo et Lachmannus flexanimum mentis p. amorem Al. Guar-
 inus in commentario Conradinus de Allio te flexanimo mentis p. amore
 Hauptius ex coni. Lachmanni Heysius Fritzius.

331. parat b somnos DHVbad sōnos Be sonos cett.

332. Venia O substernens BLa¹ susternens c brachia D.

334-337 om. BDLa¹Vbcd ed. Pr. ed. Paris. Saec. XV., Scaliger cui spurii
 uidebantur. Lachmannus in paginarum ordine non numerat; Hauptius in mar-
 gine ascriptos fuisse censet, esse tamen Catulli. Leguntur in ed. Parm. 1473.

334. tales unquam a Ald. I. Guarinus unquam tales ACGHLLa²Ob

Nullus amor tali coniunxit foedere amantes, 335
 Qualis adest Thetidi, qualis concordia Peleo.
 Currite ducentes subtegmina, currite, fusi.

δ' Nascetur uobis expers terroris Achilles,
 Hostibus haut tergo, sed forti pectore notus,
 Qui persaepe uago uictor certamine cursus 340
 Flammea praeuertet celeris uestigia ceruae.
 Currite ducentes subtegmina, currite, fusi.

δ'' Non illi quisquam bello se conferet heros,
 Cum Phrygii Teucro manabunt sanguine campi.
 Troicaque obsidens longinquo moenia bello, 345
 Periuri Pelopis uastabit tertius heres.
 Currite ducentes subtegmina, currite, fusi.

δ''' Illius egregias uirtutes claraque facta

ed. Parm. Silligius contextet corrector *D* contempsit *H* conexit
con. Lachmannus, recepit Schwabius.

336. tetidi *O*.

337. subtegmine *H*.

338. nobis *D*.

339. *del. Gualterus Landor* aut *BDHLa¹d* natus *BV Phillippensis*.

341. Flamea *HCad Phillippensis* praeuertit *ACGLLa¹La²* prae-
 uertet *Vb* praeuertat *d* praeuertet *c* peruertit *HB Phillippensis*
 peruertet *Oab* caeleris *a* cernae *A*.

342. subtegmine *H* currite ante fusi *om. b*.

343. conferat *D*.

344. phrygii *Aab* frigii *OV* tergo *b* tenero *H* mane-
 bunt *O* Post sanguine nihil habent *Da* tenen *ACG* teneñ *L*
al. teuen

tenen *Ven.* teuen *O* teneri *La¹* teucuri *BVHc Vossius* trunci

b Vic. ed. Parm. 1473 ueri *d* campi *corr. D marg. L Statius*

Casaubonus Silligius Hauptius Heysius Roszbachius, quod confirmatur simili loco

Statii Acbill. I. 84-88, 'Quem tu illic natum Sigeo in puluere, quanta

'Adspicies ulctrix Phrygiarum funera matrum. Cum tuus Aeacides tepido

'modo sanguine Teucros Vndabit campos, modo crassa exire uetabit

'Flumina et Hectoreos tardabit funere currus.' Cf. Cul. 305, 'Teucra

'cum magno manaret sanguine tellus,' sup. c. XLVI. 4 riui ed. Calpurn.

1481 Aldinae Guarinus Muretus Statius in textu Scaliger Vulpius Doeringius

Orellius Cum Phrygii tenero *m. s. campi uel* Cum Phrygiae Teucro *m.*

s. terrae uel Cum Ph. Teucro *m. s. muri Statius* cliuei Hauptius (*Quaest.*

Catull. pp. 73-75) Phrygiae *T. m. s. Thebae uel* Phrygiei *T. maculabant*

sanguine Theben *Froeblichius* fines *Fritzius*.

345. Troicaque *C a m. pr.* Troyca *Vd.*

346. Peruiri *H* certius *a* heros *d*.

347. subtegmine *H*.

Saepe fatebuntur gnatorum in funere matres,
 Cum incuruo canos soluent a uertice crines, 350
 Putridaque infirmis uariabunt pectora palmis.
 Currite ducentes subtegmina, currite, fusi.

δ''' Namque uelut densas praecerpens cultor aristas
 Sole sub ardenti flauentia demetit arua,
 Troiugenum infesto prosternens corpora ferro 355

 Currite ducentes subtegmina, currite, fusi.

δ''' Testis erit magnis uirtutibus unda Scamandri,
 Quae passim rapido diffunditur Hellesponto,
 Cuius iter caesis angustans corporum aceruis
 Alta tepefaciet permixta flumina caede. 360
 Currite ducentes subtegmina, currite, fusi.

349. natorum *Dad.*
 350. Cum in cinerem *Dhabd ed. Pr.* Cum in ciuium *BCGLa¹La²OV*
 Cum ciuium *AL* Cum in curuum *H* inciuos *O a m. pr. quod eadem*
manus in inciubis immutauit soleunt *O* soluunt *H* crimen *O*
 cinere incanos *Scaliger Passeratius* Cum incuruo canos *ipse conieci.*
Scriptum fuerat incuruom.
 351. narrabunt *pr. L* pugnīs *b.*
 352. subtegmine *H.*
 353. Nanque *ACbd* uelud *V* dempsas *O* demsas *V* praecernens *BCGLa²Obabd ed. Pr. Auantijs Heysius Scaliger in notis Casaubonus*
 procernens *ALa¹V Ven.* procernens *D* pretues *H* praecurrens *c* prosternens *ed. Parm. 1473 uulgo* praesternens *Pbhillippensis Scaliger*
 procellens *Vossius* praecerpens *coni. Statius receperunt Lachmannus Haupt. Rossb. Fritz. Schwab.* messor *marg. LO.* Post hunc
u. unum uersum excidisse censent Vossius Froeblichius Pleitnerus Frankius.
 355. Toruigenum (toriuigenum?) *B* Tronigenum *O* prosternēs *G a m. pr., nunc crasa s habet* prosternet prosternens *ABCDH pr. L La¹La²Vac Rossbachius*
 prosternet *Obbd ed. Parm. 1473* corpora *a Lachm. fortasse uere. Eodem modo et pignora et pignera dicebant Romani*
 ferrum *O.* Post hunc uersum spatium unius uersus cum *Rossbachio secundum cod. Paris. 7990 indicauit; alioqui leges cantus turbari uidentur.*
 357. squamandri *BLa¹Vb* scamadri *a* scamabri *pr. L.*
 358. difunditur *a* elesponto *GOa.*
 359. cesis *O* angustas *La¹.*
 360. patefaciet *H* tepefaciat *a* mutata *b* lumina *al. flumina G lumina La¹.*
 361. subtegmine *H.* Post hunc u. unum uersum excidisse censebat *Froeblichius.*

- γ'' Denique testis erit morti quoque reddita praeda,
 Cum teres excelso coaceruatum aggere bustum
 Excipiet niueos percussae uirginis artus.
 Currite ducentes subtegmina, currite, fusi. 365
- β'' Nam simul ac fessis dederit fors copiam Achiuis
 Vrbis Dardaniae Neptunia soluere uincla,
 Alta Polyxenia madescent caede sepulcra,
 Quae, uelut ancipiti succumbens uictima ferro,
 Proiciet truncum summisso poplite corpus. 370
 Currite ducentes subtegmina, currite, fusi.
- α'' Quare agite optatos animi coniungite amores.
 Accipiat coniunx felici foedere diuam,
 Dedatur cupido iam dudum nupta marito.
 Currite ducentes subtegmina, currite, fusi. 375

362, 3 om. *D* in textu, habet in marg. ascriptos a m. sec.

362. marti *Dresdensis* dedita *Muretus*.

363. terres *La*¹ terres *B* terrae *Parthenius Guarinus Casau-*
bonus Astius Bergkii Rossbachii aduerso marg. excelso *b* ex
 celso *Martini-Laguna Astius Bergkii Rossbachii* quo aceruatum *d*
 agere *V*.

364. perclusae *H* percussae *Parthenius uulgo et Lachmannus*.

365. subtegmine ducite *H*.

366. simulac *ad Calpurn. ed. 1481* simul hac *D* simul hanc
*ABCGHLLa*¹*La*²*Obbc* simul hac *V* fons *O* sors *d* copia *Hc*
 omnia *D* acciuius *V*.

367. neptimia *V* neptunia *c*.

368. polixenia *ACOH* polisemia *DGLa*¹*La*²*Vb* polisema *B*
 polyxenia *bc Vic.* polixena *L* polyxene *a* madescent
*ABCGHLLa*¹*La*²*OVbbd* mitescent *Dac Lachmannus Haupt. Froehl.*
 mutescent *Rossbachii* mansuescent *Fritzii* madidescent uel madi-
 dascent *Statius* madescent *Vic. marg. D, ed. Parm. 1473 Aldinae uulgo.*
Error ex confusis sic si ortus uidetur.

369. subcumbens *AV* subcubens *G* succubens *H* percum-
 bens *a* procurrens *D unde* procumbens *suspicio scriptum fuisse in eo*
libro unde deriuati sunt Da uittima *C*.

370. Proiecit *A pr. L* Proiecit *OVb* truncum *a* trunchum *A*
 summisso *O* submisso *Vbbd* poplice *H* poplice *d. Post b. uersum*
Rossbachii iudicio lacuna est unius uersus.

371. sub tegmine *H*.

372. optatas *H* agitate *A* agitte *O* añ *O*.

373. Accipit *A* coniux *C* sidere *coni. Casaubonus* oleram uel
 oleuam *A ni fallor (deiuam?).*

374. iandudum *C* ducta *a*.

375. subtegmine *H*.

- a''' Non illam nutrix orienti luce reuisens
 Hesterno collum poterit circumdare filo,
 Currite ducentes subtegmina, currite, fusi.
 a''' Anxia nec mater discordis maesta puellae
 Secubitu caros mittet sperare nepotes. 380
 Currite ducentes subtegmina, currite, fusi.

Talia praefantes quondam felicia Pelei
 Carmina diuino cecinerunt pectore Parcae.
 Praesentes namque ante domos inuisere castas
 Heroum, et sese mortali ostendere coetu, 385
 Caelicolae nondum spreta pietate solebant.

Saepe pater diuum templo in fulgente reuisens,
 Annua um festis uenissent sacra diebus,

- 376-378 *om. b.*
 376. Nox *H* nutrix horrenti *a* reuisset *D.*
 377. Hesterno *CDOhabcd* Externo *cett.* collum *A* poterunt *a*
 poterat *d* circumdare *HAd.*
 378. *om. b, Voss. Ast. Bergkii et Pleitnerus spurium habent, uncis inclusit Rosshachius. Inter u. 378 et 379 Phillippensis habet Va Non illam nutrix orienti luce reuisens cat b. c. Vacat subtegmine H.*
 379-382 *om. O Dresdensis H ascriptos habet in margine subtegmine H.*
 379. Anxia *DF.*
 380. Se cubitu *a* Succubitu *marg. L* cares mittes *D* mictet *a.*
Post hunc u. spatium est in c quatuor uersuum. Tum u. 381.
 382. praestantes *a* profantes *Muretus.*
 383. cecinerunt *DVbabc ed. Pr.* cecinere *ABCGHLLa¹La²* cer-
 nere *O* omine *b Scaliger* diuiso pectine *Vossius.*
 384. nanque *H* domū *B* Fortasse domus en uiscere *H*
 castos *a.*
 385. Heroum et Ioannes Baptista Sigicellus Bononiensis teste Statio, Cal-
 purnii *ed. 1481* Nereus *ABCGHLLa¹OVbd.* Restant tamen in *O* uestigia
 linearum quae *η (H)* non *η efficiunt.* Nereus *D* Nereus et *corr. D, H*
 moerentes *b ex interpolatione. Vocabulum om. ac ceteri D.*
 386. nundum *ALa¹ab.* Post u. 386 sequitur in *codd. LXVII. 21* Lan-
 guidior tenera cui pendens (pedens *CGO* petens *La²* compendens *Da*)
 sicula (*sicula Dd* sycula *a* sucula *bc*) beta (beata *BLa¹b* laeta *a*).
 387. reuises *H.*
 388. quum *b ed. Parm. 1473* cum *b Vic.* dum *cett. ed. Pr. Aldinae*
Mur. Stat. Scal. Lacbm. I. Rossb. Error ex confusis clum (civum) dum ortus
uidetur fessis a uenissent Dbbd uenisset ABCGHLLa¹La²a
 uenissem *OV* facta *H.*

Conspexit terra centum procumbere *tauros*.
 Saepe uagus Liber Parnasi uertice summo 390
 Thyadas effusis euantis crinibus egit,
 Cum Delphi tota certatim ex urbe ruentes
 Acciperent laeti diuum fumantibus aris.
 Saepe in letifero belli certamine Mauors
 Aut rapidi Tritonis hera aut Ramnusia uirgo 395
 Armatas hominum est praesens hortata cateruas.

Sed postquam tellus scelere est imbuta nefando,

389. Prospexit *Da* terram *O* Cretum *Statius* Creta centum
Wakefieldus ad Lucret. II. 259 cretam *Orellius b. e.* ad calcem pro-
 cumbere *ACDGL0ab* procurrere *HLa¹V Vic. bd* percurrere *B*
Pbhillippensis curuis *H* currus *ceit.* tauros *Itali cf. ad u. 393*
 procumbere currus *Lachm. I.* procumbere tauros *Lachm. II. Froehl.*
Haupt. Heys. Rossb. Fritz. Schwab. procurrere currus *Ald. I. uulgo*
 prorumpere currus *Wakefieldus ad Lucret. II. 259* Fortasse procedere.

390. pernasi *La¹* parnassi *b* summo Parnasi uertice Liber *b et c*
a m. pr.

391-394. *om. H, sed ascriptos habet in ima pagina.*

391. Thyadas *BGLa¹Va ed. Pr. Scaliger* Thyades *c* Thiadas
ACHLLa²Obbd Thaydas *D* Thyiadas *Silligius Lachm. Rossb. Fritz.*
Bentleius ad Hor. C. II. 19. 9 secundum Velium Longum p. 2220 P. 'Quotiens
 'duabus uocalibus interiecta i litera est duarum consonantium obtinet
 'uicem; sic non erit acephalus uersus: Thyias ubi audito trepidant
 'trieterica Baccho et Troiaque nunc stares et Aio te Aeacida Romanos
 'uincere posse.' Thyadas tamen scripsi, quum Θυᾶς exhibeant Aeschyli
 codices Theb. 498, 836 (quamquam hic quidem Θυᾶς est in Mediceo), Θυᾶδες
 inueniatur apud Suidam Zonaram et in Etymologico magno. Eustatbius
 ad Il. I. 342 (p. 114. 9) ἐκ τοῦ θύειν καὶ Θυᾶδες αἱ Βάρχαι, αἱ δ' αὐταὶ καὶ
 Θύσαι παρὰ Δυκόφρονι. Thyas codex Mediceus Vergili Aen. IV. 302 et apud
 Macrobius V. 17. 16, Thyadas uel Thiadas optimi codices Horati C. III. 15. 10,

Thyades *Ouid. Fast. VI. 508, ed. Merkel.* euantis *G* euantibus *BV*
 orantis *La²* bacchantis *D* errantibus *H* errantes *d* esit *O*
 hesit marg. egit *b*.

392, 3 del. Koelerus.

392. certatim *ABDLVabcd* certatum *CGLa²Ob* ruentes *Hacd*
ed. Parm. 1473 tuentes *ABCDGLa¹La²OVbb ed. Pr.* tuentiſ *L.*

393. Acciperet *ACGHLLa¹La²Vb* lacti *O Pbhillippensis G a m. pr. ut*
Duebner uidetur acris *V* latis *H* lacti diuum spumantibus aris
Fossius. Sed cf. Cic. fragm. Iliad. V. 8 (De Diuin. II. 30. 36) 'Nos circum
 'latice gelidos fumantibus aris Aurigeris diuum placantes numina tauris.'
 dinum *Pbhillippensis.*

394. lactifero *AC* laetefero *D* bello *a* mauros *Gd.*

395. aera *c* ramunsia *O* ranusia *BCHLa¹La²Vd* rānusia *DG*
 rannusia *bab* iannusia *A* Rhamnusia *Partbenius et post cum omnes.*

396. est hominum *a* ortata *DOD.*

397. Sed postquam scelus tellus scelere *O* nephando *ACOb.*

Iustitiamque omnes cupida de mente fugarunt,
 Perfudere manus fraterno sanguine fratres,
 Destitit extinctos natus lugere parentes, 400
 Optauit genitor primaeui funera nati,
 Liber ut innuptae poteretur flore nouercae,
 Ignaro mater substernens se impia nato
 Impia non uerita est diuos scelerare parentes,
 Omnia fanda nefanda malo permixta furore 405
 Iustificam nobis mentem auertere deorum.
 Quare nec talis dignantur uisere coetus,
 Nec se contingi patiuntur lumine claro.

LXV.

Ersi me assiduo confectum cura dolore
 Seuocat a doctis, Ortale, uirginibus,
 Nec potis est dulcis Musarum expromere fetus

398. mente *om. d.*

400. 1 *transponendos censet Rossbachius.*

400. Dextitit *BLa¹V* Dextibit *D* *BGLa¹La²bd.*

401. prime *B n. f.* primeuo *b* funera *b.*

402. in nuptae *A* *codd.* poteretur non ante *Muretum*
legitur.

404. scelerate *AC* celebrare *a* penates *marg. D Guarinus*
Mur. Stat. Ast. Sillig. Fraebl. Kochius in Symb. Philologorum Bonnensium 318
Schwabius parentis con. Lachmannus.

405. nephanda *V.*

406. mente *O* aduertere *O.*

407. tali *B* tales *a* dignatur *Vab.*

408. limine dato *V.*

LXV.

Ad Ortalum *AB* *GLLa²* Ad Hortalem *Hb* Ad
 Orientalem *a.* In *O* spatium est unius metrus.

1. At si *a* assidue *b* defectum *La²* defectu *O* defecit *b.*

2. Seuocat *Dd ed. Pr.* Se uocat *a* *ABCGHLLa¹La²OVb*
Seiugat Marciū hortale bd.

3. dulcis Musarum *Dd* dulces Musarum *a ed. Pr.*

(hancum *O*) *ACGLLa¹La²OVb* exprimere *H* fletus ab *Fossius*
 fretus *O.*

Mens animi, tantis fluctuat ipsa malis:

Namque mei nuper Lethaeo in gurgite fratris 5
 Pallidulum manans alluit unda pedem,
 Troia Rhoeteo quem subter litore tellus
 Ereptum nostris obterit ex oculis.

Alloquar, audiero nunquam tua loquentem,
 Nunquam ego te, uita frater amabilior, 10
 Aspiciam posthac? at certe semper amabo,
 Semper maesta tua carmina morte tegam,

4. icta *Heinsius*.
 5. Nanque *Cb* letheo *Ald. I.* lethei *ABCDGHLLa¹La²OVadb*
loethi O Fortasse lethaeo in et sic Parthenii ed. 1486 factis O.
 6. Pallidulum *O* Pallidulum *b* Allidulum *d* Palidulum *H*
alluit CGLa² ed. Pr. aluit HBLa¹a aliud Phlippensis abuit d
abluit ADLe.
al. Troia
 7. Lydia *G* Cidia *marg.* Troia *b* Tercia *Hd* Troia *uel Troia*
cett. rhetheo G rheteo b retheo BLA¹La²Oa rotheo V
leteo H quae AC quam b super d littore Cab.
 8. Erreptum *A* Ereptus *b* nobis *Hc* opterit *cd.* *Post u. 8*
Lachmannus ex c. LXVIII. uu. 21-24, 93, 92 et hunc quidem immutatam intulit
Tu mea, tu moriens fregisti commoda frater, Tecum una tota est nostra
sepulta domus. Omnia tecum una perierunt gaudia nostra, Quae tuus
in uita dulcis alebat amor. Hei misero fratri iucundum lumen ademptum,
Numquam ego te misero frater adempte mihi probante Froeblicbio qui tamen
legit Ergo ego te nunquam frater adempte mihi tuente Hauptio Quaeest. Catull.
p. 44 refragantibus Rossbachio Gruppio (Minos p. 9, 10) Fr. Haasio Schwabio
(Quaest. Catull. p. 272) Frankio.
 9. *om. sine interstitio BCGHLA¹La²O Ven. b, relicto spatio L, cum u. 10 V*
nullo spatio relicto: habent AD Ricc. acd ed. Pr.; supposititium habent Statius
Scaliger Casaubonus Rossbachius. Cf. LXVIII. 47. Vu. 10-14 uncis includit
Rossbachius, quasi aliunde illatos, eosdem cum u. 9 Gruppius (Minos p. 10) pro
spuriis habet, Fr. Haasius, probantibus Bernbardio Boebmio Lebrsio Schwabio
Ribbeckio Frankio partem esse c. CI existimat, cuius post u. 6 exciderint. Eosdem
post CI. 4 collocandos censet A. Weisius. Eduardus d Bruner LXVIII. 93 cum
iisdem quinque uersibus (LXV. 10-14) coniungit, ut fragmentum sint poematis
de morte fratris Catulli tua loquentem (sic) Dc tua uerba loquentem
Aad ed. Pr. fata Ambrosianus 24, Vic. qui in margine habet uerba tria
uerba Fraterius Verisim. III. 15, ut ipse dicit, probatus a Cantero facta
coni. Lachmannus (cf. IX. 7), receperunt Heysius Schwabius Audierone
unquam tua facta loquentem iam ante Fossius audibo nunquam te
suaue loquentem Westphalius.
 10. Namque *a* ego *om. H.*
 11. aut *ABCGLa¹La²OVb* at *DLacd ed. Pr. om. H.*
 12. tegam *BCGLLa¹La²OVbad Fossius in textu, Marcilius canam AD*
uulgo et Lachm. geram H legam Itali, ed. Pr. Ald. I. Guarinus Statius
Scaliger Fossius in notis. Retinui tegam, monente Marcilio. Volebat Catullus
carmina, maesta iam ob fratris mortem facta, tegere, b. c. non uulgare sed

Qualia sub densis ramorum concinit umbris
Daulias, absumpti fata gemens Itylei.

Sed tamen in tantis maeroribus, Ortale, mitto 15
Haec expressa tibi carmina Baftiadae,
Ne tua dicta uagis nequicquam credita uentis
Effluxisse meo forte putes animo.

Vt missum sponsi furtiuo munere malum
Procurrit casto uirginis e gremio, 20
Quod miserae oblitae molli sub ueste locatum,
Dum aduentu matris prosilit, excutitur:
Atque illud prono praeceps agitur decursu,
Huic manat tristi conscius ore rubor.

secum solus meditari, quemadmodum philomela cantum suum ob Ityli mortem sola concinit. Eodem spectat nomen philomelae Daulias b. e. avis quae in umbris uiuit. cf. Aesch. Supp. 92-4 δαυλοὶ γὰρ δάσκειοι τε τείρουσιν πόροι καριδίων ἀφραστοί.

13. Qualis H armorum ACL.

14. Daulias ed. Pr. Daunias D Daumas a Daulas BL¹La²
Daiulas marg. L Baiulas G Baiulas Lbd Bauilas V Baiulus H
Baiula AC Bauilla O absumpti Da. cf. Propert. IV. 10. 8. Increpet
absumptum nec sua mater Ityn assumpti ACGHLLa¹Vd ed. Pr.
assumpta O (assumptei) assumpti b facta gemes O ithilei ACHLOb
ithiley BLa² ithelai D itheli a ythilei G ythiley La¹
ythylei V itylei Calp. 1481 om. d.

15. tamen om. BLa¹V hortale bd inito H.

16. experta HLa¹Vd Vossius Valckenarius epressa b excerpta
Scaliger battiadae V batiadae BLa¹ bachiade marg. batiade b
abat (c?) tiade D ab acciade a actiade ACLLa²O acciade G
bathiade H batiadae ed. Pr.

17. Nec AC magis BH redita A.

18. Effluxisse Ob Affluxisse d.

19-24 a praegressis seiunxit Rossbachius, fragmentum esse ratus carminis Callimachei, cuius cetera intercepta sint. Plura enim Catullum Callimachi conuertisse carmina ex u. 16 (haec carmina) et CXVI. 2 apparere. Assensi sunt Ed. d Bruner Westphalius Weisius. Refragantur Gruppius (Minos p. 579) Schwabius (Quaest. Catull. p. 274) Frankius (de Catullian. Carm. Compositione p. 20).

19. furtiuum D.

20. Precurrit H caste H in gremio Da.

21. molli oblate H oblitum D mō a locataum O ligatum b.

22. aduentui ACL a m. pr.

23. At Da illic O primo c preces O.

24. Hinc ad ora a robur a pudor D.

LXVI.

OMNIA qui magni dispexit lumina mundi,
 Qui stellarum ortus comperit atque obitus,
 Flammeus ut rapidi solis nitor obscuretur,
 Vt cedant certis sidera temporibus,
 Vt Triuiam furtim sub Latmia saxa relegans 5
 Dulcis amor guro deuocet aereo,
 Idem me ille Conon caelesti numine uidit
 E Beroniceo uertice cesariem

7-10. Scholiastes Arati Phaenom. 146. Κόνων δὲ ὁ μαθηματικὸς Πτολεμαίῳ χαριζόμενος Βερονίκης πλόκαμον ἐξ αὐτοῦ κατηστέρισε· τοῦτο γὰρ Καλλιμαχὸς πού φησίν,

Τῇδε (ἡδὲ codd.) Κόνων μ' ἔβλεψεν ἐν ἡέρι τὸν Βερονίκης
 Βόστρυχον ὃν τ' ἄρα κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεοῖσιν. Vide Excursum.

LXVI.

Hoc carmen cum c. LXV continuant codices. Vide Prolegomena.

Fragmenta carminis Callimachei quod hic expressit Catullus conguessit Bergkii in *Anthologia lyrica* p. 132. Ex his quae eo non dubie referuntur, omnia Catulli uersibus apposui. De ceteris quae Blomfeldo Naekio Bergkio aliis mihi denique ipsi ad Βερονίκης Πλόκαμον pertinere uidentur, in appendice addidi.

1. dispexit codd. dispexit Calpurn. ed. 1481. Vide Lacbm. Lucret. p. 256 descripsit Bentley suspexit Casaubonus lumine d.
2. hortus C conperit d obitus Dad habitus ACGHLA¹OV
 abitus b Baltb. Venator sed cf. Lucret. IV. 393 Sidera . . . longos obitus exorta
 reuisunt. Cic. fr. Arator. 64 Ortus ubi atque obitus parte admiscentur in
 una. ib. XXXI. 347.
3. Flameus CGOd et b solis om. B soli C obsculetur O.
4. cetis O sydera AGb.
5. triuiia Ha furti D furtum H sub Latmia Calpurn. 1481
 cf. Apollon. Rhod. IV. 57 sublimia Bb Vossius sublimia O sub-
 limia cett. relegans ed. Pr. re legans codd.
6. gyro ed. Pr. ed. Paris. S. XV Itali subclero ACGLO guiodero
 FH guioclero B guioclereio La¹ giuoclero La² gumadono d
 spatium uacuum in De conon a cliuo b Fic. ed. Parm. 1473 Casaubonus
 Vossius Ex geminato deuo error ortus uidetur, et sic fere Statius curru
 Santeuius deuoret A ed. Pr. aereo Hcd aetherio Meinekius ad
 Callim. p. 313.
7. Conon om. a, habet in u. 6 celeste d lumine Canterus Nov. Lect.
 IX. 4 Stat. Scd. in lumine Vossius limine Heinisius caelestum
 munere Fulgentius fecit prius L.
8. . . . (niteo H) codd. E. Beroniceo Calpurn. 1481 Ald. I.

Fulgentem clare, quam multis illa dearum
 Leuia protendens brachia pollicita est, 10
 Qua rex tempestate nouo auctus hymenaeo
 Vastatum finis iuerat Assyrios,
 Dulcia nocturnae portans uestigia rixae,
 Quam de uirgineis gesserat exuuiis.

Estne nouis nuptis odio Venus? anne parentum 15
 Frustrantur falsis gaudia lacrimulis,
 Vbertim thalami quas intra limina fundunt?
 Non, ita me diui, uera gemunt, iuerint.
 Id mea me multis docuit regina querellis
 Inuisente nouo praelia torua uiro. 20
 At tu non orbum luxti deserta cubile,

Muretus Statius Orellius Bergkii Schwab. E Beronicaeo *Roszbachius*,
cf. Antbol. Lat. Meyer 1565. 8, 9 E Beronicaeo detonsum uertice crinem
 Retulit esuriens Graecus in astra Conon, et *Hyginus Astron. II. 24. Eadem*
forma nominis in inscriptionibus, (Gruter 926. 2 Beronices, 790. 9, 863. 4
Beroniceni,) numis codicibus baud raro inuenitur E Bereniceo *ed. Parm.*
 1473 *Guarinus Scaliger Vossius Lachmannus* cesariem BGHLa¹O cae-
 sariem *uulgo et Lachmannus.*

9, 10 *spurius habet Valckenarius; tuetur Hauptius Quaest. Catull. p. 81.*
 9. dare a multi sylla H cunctis Hauptius deorum H *Calp.*
ed. 1481 Scaliger Voss. Haupt. Heys.
 10. sollatia est H pollicitast *Lachm. II.*
 11. Quare ex *codd.* Qua rex *ed. Parm. 1473* cedens pro auctus
Casaubonus mactus *Anna Fabri Witbofius Valckenarius.*
 12. Vastatum ADab Vastum ad H Vastum *cett.* fines
 DLa¹Oab iuerat DHac ruerat d ierat *cett.* assirios O
 asyrios a.

13. nocturne ne C.
 14. eximiis La¹ margo L exiuius O.
 15. Etne b hodio V nonus H atque ABCDGHLLa¹La²OVabe
Statius Vossius Valk. Orell. Sillig. Heys. Schwab. anne d *Palladius Ald. I.*
uulgo et Lachmannus.

16. salsis *Heysius Schwab.* lachrimulis A lahrimis D a m. pr.
 17. Vberum O Vberti a inter AL int⁹ H lumina
 ABCGHLLa¹OVbd limina Da *ed. Parm. 1473 uulgo et Lachmannus.*
 18. diui Dbad dii c du *cett.* geniunt O geniū b iue-
 rint *ed. Pr.* uiuerunt H iuerint *cett.*
 19. ne A querellis Aa.
 20. terua a toruo La¹.

21. At ACDLLa²a L¹ G Et BLa¹OVbd Handius in *Tursellino*
 I. 441 an Itali *Santenius Schwab.* ūo (uero) O orbus a lusti d
 lusisti Da deserte d.

Set fratris cari flebile discidium?

Cum penitus maestus exedit cura medullas!

Vt tibi tunc toto pectore sollicitae

Sensibus ereptis mens excidit! at te ego certe 25

Cognoram a parua uirgine magnanimam.

Anne bonum oblita es facinus, quo regium adeptus

Coniugium, quod non fortior ausit alis?

Sed tum maesta uirum mittens quae uerba locuta es!

Iuppiter, ut tristi lumina saepe manu! 30

26. Hyginus Astron. II. 24. Alii dicunt hoc amplius, Ptolemaeum Bero-
nices patrem multitudine hostium perterritum, fuga salutem petiisse, filiam
autem saepe consuetam insiliisse in equum et reliquam exercitus copiam
constituisset et complures hostium interfecisset; pro quo etiam Callimachus
eam magnanimam dixit.

22. Et *Fossius Iacobsius* Set c fctis O dissidium *ACGHLLa¹Vb*
Guar. Mur. desidium Da discidium B ni fallor, *Od ed. Parm.* 1473
uulgo et *Lachm.*

23. Cur c Quam *Bentleius* Tum *Lachmannus* excedit C
exeditur curua medulas H.

24. Vt ibi G tunc CO al. tunc nunc G nunc *ABDLLa¹Vbd* non Hc
solicitet (solicitet *La¹O*) *codd.* sollicitae *ed. Parm.* 1473.

25. erectis *ACL* e rectis *Fossius Valck. Sill.* excidat Ha at ego
CDGHLLa¹Oa atque ego *BLa¹Vbd ed. Pr. Ald. I. Cf. Plaut. Merc.* 742
atque *Pontanus Mur. Stat. Scal. Doer.* Sane confunduntur inter se saepius
atque, atque. *Vide Bentleium ad Ter. Adelph. I. 1. 15.* Sed atque ante uocales
posuisse *Plautus ac Terentius uidentur, Horatius non item, ut docet Lachmannus*
Lucret. III. 415 ast ego *Dresdensis Guar. Santen. Valck.* at te ego
Fossius Vulp. Lachm. Rossb. Sebawab.

26. Cognatam A pr. L Cognotam c praua B pua O
magnanima AB a m. pr. *CHLLa¹La²OVb.*

27, 28 om. H a m. pr.; sed u. 27 in ima pagina ascriptum habet.

27. Arne H Atne *BLa¹Vd* bonam D oblita's *Scaliger L. Mueller*
p. 303 est a est L fatinus O quo d *Muretus* quod *Ald. I.*
Statius quam *ABCDGHLLa¹La²OVabc* quum G. *Faernus Guarinus*
Fortasse quae adeptus's *Scaliger Rossbachius Lachm. II.* adeptus

ABCDGHLLa¹La²Vacd adeptos O adeptus^o *Vic. b* adeptus es
corr. B uulgo.

28. Coniugio c quod *ABGLLa¹La²OV* quo cett. *Muretus* for-
cior O fortius *Muretus* ausit *Bern. Pisan. in marg. ed. Vic.* 1481
ut sit *ABCDGLLa¹La²OVab* aut sis d auxit *Calpurnius Ald. I.*
alit *Vic.* Assit uidetur legisse *Mussatus (Poem. p. 30 ed. Pignorii)* Nemo
tam fortis ualet esse quo non Fortior assit. *Vide Prolegomena.*

29. cum OH tuum d mitens V locuta est H locuta's
L. Muellerus de Re Metrica p. 303.

30. Iupiter CVb tersti *Auantius Muret. Froehl.*

Quis te mutauit tantus deus? an quod amantes
 Non longe a caro corpore abesse uolunt?
 Atque ibi *me* cunctis pro dulci coniuge diuis
 Non sine taurino sanguine pollicita es,
 Si reditum tetulisset. Is *haut* in tempore longo 35
 Captam Asiam Aegypti finibus addiderat.
 Quis ego pro factis caelesti reddita coetu
 Pristina uota nouo munere dissoluo.

Inuita, o regina, tuo de uertice cessi,
 Inuita: adiuro teque tuumque caput, 40
 Digna ferat quod siquis inaniter adiurarit:
 Sed qui se ferro postulet esse parem?

40. Etym. M. s. u. *Θηλαμὸν*. *Εἰρηται γὰρ καὶ θηλυκῶς κάρη ὡς παρὰ Καλ-
 λιμάχῳ,*
σὴν (ἢ codices) τε κάρην ὁμοῖα σὸν τε βίον.

31. tantum *Scbraderus* tantum *a* tantas *H* quid *a*.
 32. ac *H*.
 33. ita *a* me *Colotius et Perreius Bentleius uulgo et Lacbm.* pro
codd. omnes, Ald. I. Mur. Stat. Voss. proh *Scaliger Vulpius Orellius*
 prae *ed. Gryph. 1542* cunctis *DG* duci *B* praedulci cunctis pro
 coniuge diuis *Marcilius*.
 34. taurino *om. O* pollicita's *Lacbm. II. Post hunc uersum Muretus*
aliquot uersus excidisse arbitratus est, quibus Beronices uota Callimachus exse-
cutus est.
 35. Sed *O* ^{al. si} *sed G* Sei *Schwabius* tetulisset *Vc* te tulisset
 (tulisset *H*) *ABCGHLLa¹La²Ob* retulisset *a* rettulisset *D* aut
codd. praeter b Vic. Guarinus Muretus Scaliger Conr. de Allio, et hic quidem
primus tamquam negatiuum (haut) autem b Vic. aut ni Anna Fabri
haut editores post Lacbmannum, qui Statium et Vossium secutus interpunctionem
post tetulisset restituit.
 36. egypti *OV* addiderit *Partbenii ed. 1486* adiceret *Guarinus*
Muretus Scaliger.
 37. celestis *B* redita *A*.
 38. numine *Dresdensis* dissoluo *Oa*.
 39. tua *D* f cessi *G* cassi *D*.
 40. adiuntio *D* aduro *H* tuum *C* capud *La¹O*.
 41. feratque *O* adiurarit *b Auantius* adiuraret *B* adiu-
 uaret *d* adiuraret *cett.* Digna feram quod si quid inaniter adiurarem
Casaubonus.
 42. quis *Statius Santen. Sill. Froehl.* fero *A*.

Ille quoque euersus mons est, quem maximum in oris
 Progenies Thiae clara superuehitur,
 Cum Medi peperere nouum mare, cumque iuuentus 45
 Per medium classi barbara nauit Athon.
 Quid facient crines, cum ferro talia cedant?
 Iuppiter, ut Chalybum omne genus pereat,

48. Schol. Apollon. Rhodii II. 373. Οἱ δὲ Χάλυβες ἔθνος Σκυθικὸν μετὰ τὸν Θερμῶδοντα, οἱ μέταλλα σιδηροῦ εὐρόντες μοχθοῦσι περὶ τὴν ἐργασίαν. ἐκλήθησαν δὲ Χάλυβες ἀπὸ Χάλυβος τοῦ Ἀρεως υἱοῦ· Μέμνηται αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος·

Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος
 Γείοθεν ἀντέλλοντα, κακὸν φυτὸν, οἱ μιν ἐφθραν.

Idem. ad I. 1323. Χάλυβες ἔθνος Σκυθίας, ὅπου ὁ σιδηρὸς γίνεται. Καλλίμαχος·
 Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος.

43. mos *b* quam *b* que *d* *Dresdensis* quem *cett.* maxima
codd. maxiā *VH* maximum *Guarinus* uulgo maximum in orbe
Itali Auratus Valckenarius Hauptius.

44. phitiae *AB* phitie *OVH* phithiae *L* phytie *CGLa²ab*
 phythie *D* phycie *La¹* phicie *d* phitiae *Vic.* phthiae
Ald. I. Guar. Mur. Stat. Scal. Clytiae uel Thiae *Vossius* cui Thia
mater est solis, unde Aeetes Medea Medi Thiae *Bentleius* (progenies
 Thiae solem dici ratus, cf. *Pind. Istbm. IV. 1, Apollod. Bibl. I. 2. 2, Verg.*
Aen. VII. 216, Pulsi regnis quae maxima quondam Extremo ueniens sol
adspiciebat Olympo) uulgo et *Lachm.* Thyiae *Conr. de Allio* super-
 abitur *a.*

45. Tum *O* medi *om. A* properare *H* propter *C* prupere
ed. Paris. Saec. XV. prope *cett.* peperere *Itali, idque iam interpo-*
latum legitur in Vic., Vossius (collat. Manil. V. 49. non inuehet undis Persida,
nec pelagus Xerxes facietque tegetque,) *Vulpus Bentleius* ad *Manil. Valcke-*
narius Doeringius Hauptius rupere *Itali, Al. Guarinus in commentario*
Heinsius, cf. Sen. Med. 302 irrupere *Avantius Ald. I. Guar. Mur.*
pepulere Statius Santenius ad Tib. II. 5. 34 Husebkius propulere 'H. R.
 ' *Act. Ien. Litt. a. 1830, p. 135* (Schwab.) *Roszbachius* properare *Scaliger*
Conr. de Allio, fodere Bergkius ecfodere *Gul. Wagner* atque
ACGHLLa¹ atque al. cumque *B.*

46. natat *La¹.*

47. fatient *O* faciēs *V* faceret *a* facerent *c* faciant *b*
Santenius credant *Da.*

48. celitum *AB (ni fallor) CDGHLLa¹V* celtum *La²* celerum *O*
 scelerum *b Vic.* caelum *a* Chalybon *Politianus (ut ipse testatur Miscell.*
68, quum id prius uulgasset Picus Mirandula) ex Schol. Apollon. Rhod. II.
373 celtum *Vossius* Telchinum *Witbofius Valck.* Chalybum
Lacbm. I. Roszb. Heys. Chalyborum *Santenius* ad *Terent. Maur. p. 299*
 ut pereat omne genus Chalybum *Husebkius* ad *Tib. II. 4. 38.* 'In syllabis
 ' m littera terminatis admittere dihaeresin paucis auctorum placuit. Ita-
 que *Ennius* dixit [275] 'Miscent inter sese inimicitiam agitantes' et
 Catullus ter in medio pentametro ad hunc modum 'Iuppiter ut Cha-
 'lybum omne genus pereat' [LXVI. 48, LXVII. 44, XCVII. 2] tum

Et qui principio sub terra quaerere uenas

Institit ac ferri stringere duritiem!

50

Abiunctae paulo ante comae mea fata sorores

Lugebant, cum se Memnonis Aethiopis

Vnigena impellens nutantibus aera pennis

Obtulit Arsinoes Locridos ales equos,

Isque per aetherias me tollens abuolat umbras

55

Et Veneris casto collocat in gremio.

Ipsa suum Zephyritis eo famulum legarat,

Graia Canopieis incola litoribus.

Propertius III. 15. 1, ib. 32, 45, 'O me felicem o nox mihi candida et o tu'
'Haec eadem ante illam impune et Lesbia fecit,' Tibullus I. 5. 33, 'Et tan-
'tum uenerata uirum hunc sedula curet' denique Manilius I. 795, 'Emeri-
'tus caelum et Clausi magna propago', sed aliud exemplum apud classicos
'non inuenitur' L. Muellerus de Re Metrica p. 320. Sed poterat addere
XCLX. 8.

49. terras bc.

50. Institit V iusticiae H ferris fringere A pr. B CGLLa¹ La²
ferri frignere V ferris fingere O ferris frangere Hb ferri frangere
Dad ed. Pr. uulgo et Lachmannus ferri fingere Vossius Vulp. uincere
Marklandus. Ego cum Heyssio et Schwabio ferri stringere scripsi, b. e. in
stricturam cogere duriciem O.

51. Abiunctae G ni fallor, H Adiunctae AL abruptae d
facta O.

52. menonis BGHLA¹ La² V mentionis C mennonis d ethyopis
GVa thiopis A.

53. aeria ACHLLA¹ La² aerja B nictantibus Bentleius motan-
tibus Al. Guarinus in commentario.

54-64 Canterus sic transposuit 54 Obtulit 57 Ipsa suum 58 Graia
55 Isque per 56 Et Veneris casto, 63 Vuidulum 64 Sidus in antiquis
59 Hic iuueni 60 Ex Ariadnaeis 68 Fixa corona 62 Deuotae, Marcilius
sic 54 57 58 55 56.

54. asineos marg. arsinoes G asineos AC pr. L asinios V Pbillip-
pensis elocridicos ABCLO Pbillippensis elocridicos La² eloctidi-
cos La¹ V cl(d?)ocidicos H elocidicos b Vic. daridos D
claridos ac ed. Pr. Chloridos Auantius Muretus Scaliger Vossius Vulpius
Locricos Statius Locridos Bentleius Valck. Orell. Lachm. Haupt. Schwab.
Cypridos Bergkii Rossb. alis AB a m. pr. CGLOVb ades a et
marg. Vic.

55. ad H aethereas GDGHLVc auolat O Canterus Nou. Lect. V. 30
aduolat cett. abuolat ipse scripsi.

collocat

collocat

56. aduolat G aduolat L aduolat ABCHLa¹ V engremio H.
57. zephyritis DVa zyphiritis CGLLa¹ cyphiritis O zyrfitis A
zifiritis B ziphiricis b gyphiritis a legerat al. legarat G lege-
rat D legaret a ligaret d.

58. Graia Lachmannus Gratia ABDGHLLa² Vab Gracia cett.
Tratia corr. L Grata Calpurnius uulgo ante Lachm. Gnata Scaliger

Hic iuueni *Ismario* ne solum in *limine* caeli

Ex *Ariadneis* aurea temporibus

60

Fixa corona foret, sed nos quoque fulgeremus

Deuotae flauī uerticis exuuiae,

Vuidulum a fluctu cedentem ad templa deum me

Sidus in antiquis diua nouum posuit:

Virginis et saeui contingens namque leonis

65

Lumina, *Callisto* iuxta *Lycaoniam*,

Canopieis *ed. Paris. Saec. XV. Scaliger in commentario Lachm. Haupt. Rossb.*
canopieis *BCDGLLa¹La²Vbacd* caponicis *AL* conopieis *O* Canopaeis *uel Canopeis uulgo. Sed cf. Quint. I. 5. 13, 'Cicero Canopitarum exercitum dixit, ipsi Canobon uocant.'* lictoribus *V.*

59. *H* (*Hii ACLa¹La² Ni H*) *dii uen ibi (uenibi A uen id C) uario ABCGHLLa¹La²OV* *Hi dii ibi D Ni dii neu ibi b Hi duma ibi d om. c et a a m. pr. Scilicet in Ald. I. Guar. Mur. Valck. Doer. Orell. Sill. Lumen uti uel, incerto relicto primo uocabulo, uti iuuenile phaos Statius. Cf. Gloss. Placidi 'Iuuenale pharos (phaos) semper uirens et numquam senescens lumen, ut si de sole dicamus.'* *Ludit ubi Scaliger qui cum priore uersu coniungit Sidere ubi Vossius Vulpus Siderei ut G. Hermannus Iabn. Annal. XXII. p. 312 Nigri enim uti uario idem Iabn. Ann. XXXIII. 247 Siderei uario Hauptius (Obs. 14) Bergkii Ardui ibi Hauptius Hic etenim Froeblicbius Indidem ibi Heysius Inde sibi Pleitnerus Lumen ibi H. R. ubi supra Numen ibi Ritschelii Aduena ibi Coningto Ipse conieci Hic iuueni Ismario b. e. Baccho, cf. Ouid. Fast. III. 773, Met. IV. 17, 28, III. 552-6 Stat. Sil. I. 2. 224 me H ue L in numine ACDGLLa¹La²O in limine HV Froeblicbius in lumine bad ed. Parm. 1473 uulgo et Lachmannus in limite Guarinus in comm. Statius limite Ald. I.*

60. *ariadneis d adrianeis ABCGHLLa¹OVab adriadneis D.*

61. *uos O.*

62. *eximiae G a m. pr. ut mibi uidetur, LO.*

63. *Vuidulum Parisinus 8233 ed. Pr. Vuidulum BLa¹La²OVb*

Viridulum ACDGLH Viuidulum a ni fallor Vuidulam Bapt. Guarinus Muret. Voss. Doer. Orell. Heys. Schwab. Fortasse umidulum, cf. Auson. Epigr. CVI. 4, Gloss. Ball. Humidum est quod exterius humorem habet: uuidum quod interius a flatu Scaliger Conrad. de Allio afflatu Orellius a fletu Ald. I. Bapt. Guarinus Palladius Muret. Canter. Doer. ad om. A deum me Dad Bapt. Guarinus decumme GOB decūme CLa¹La²O decūme B decumae H decūmae L Dianae Casaubonus.

64. *noui D.*

65. *Virgis O ut H nanque CDLd.*

66. *calixto GLa²O calisto CHLa¹Vacd iuxta V Scaliger Voss. Vulp. Conr. de Allio iuxta H licaonia ABGLa¹Vd licaonia CDLOB licaonia a Lycaoniam Rossbachius, cf. Callim. H. ad Iouem 41 licaonida Scaliger Voss. Vulp. Lachm. iuncta Lycaoniae Partbenius Ald. I. uulgo iuncta Lycaonidi Valckenarius ex anonymi coniectura Orell. Sillig. iuxta tuentur simili modo correpta contra apud Ausonium 469. 16, frustra apud Martian. Capell. I. § 92.*

Vertor in occasum, tardum dux ante Booten,
 Qui uix sero alto mergitur Oceano.
 Sed quanquam me nocte premunt uestigia diuum,
 Lux autem canae Tethyi restituit, 70
 (Pace tua fari hic liceat, Ramnusia uirgo,
 Namque ego non ullo uera timore tegam,
 Nec si me infestis discerpent sidera dictis,
 Conditā quā uerī pectoris euoluam):
 Non his tam lactor rebus, quam me afore semper, 75
 Afore me a dominae uertice discrucior,
 Quicum ego, dum uirgo quondam fuit, omnibus expers

67. ocasum O dardum B cardum d boothem G (ex booten
 ut uidetur) CLLa² boethem BLA¹V boetem HDD boetam a
 bootem b bootē O Booten uulgo et Lachmannus.

68. uis BLA¹ om. b uertitur H oceano AGHOVa.

69. quicquam O.

70. autem Dd aut B² incertum an a m. pr. aut ACGHLLa¹La²OVb
 at a cauae A corne (come?) c theti ABCDGHLLa¹La²OVbdc
 tecti a tethyi Ald. I. Post theti d add. lumine restituem

ACDGLa¹La²OHbad restitue V restituem L restitues c re-
 situat Dresdensis Statius restituit Lachmannus Heys. Haupt. Rossb. Luce

autem c. T. restitutor uulgo Luce autem c. restitutor Thetidi Calpurnius.

71. Parce GO liceat ante hic habent BH haec c ranusia
 ACDGHLLa¹Vbad rānusia L ranunsia O Ramnusia Calpurnii
 ed. 1481.

72. om. a et spatio relicto c Nanque C Nam b nullo
 ABCDGHLLa¹La² nulla D Namque ego te non nito corr. V

ullo Oba ed. Pr. tegat A pr. L regam V. ^

73. Nam La¹d si me d ed. Pr. sine cett. discerpent D ed. Pr.
 diserpant d diserpere C diserpent cett. doctis O dextris
 Bentleius.

74. quin La²ad ed. Parm. 1473 qui cett. uere AGHLLa²OVab
 Statius Conr. de Allio uero C b. e. uero statim in uere mutatum ueri
 cett. uerei Lachmannus Rossb. Schwab. euoluam d ed. Parm. 1473
 euoluē V euoluere ab euolue cett. Conditā qui uere pectoris
 euoluo Conrad. de Allio.

75. is CLa² hiis O.

75. 6. affore ABCGHLLa¹La²OVb abfore Dacd uulgo afore
 Statius Lachm. Haupt. Rossb. Schwab.

76. discrutior CO discutior BDHLA¹.

77. cum nigro condam d expers codd. expressa Statius Lambinus
 ad Lucret. II. 1092 aspersa Marcellius C. Badham in Praef. Euthydemī
 p. xii expersa Heinsius ad Verg. Aen. III. 625 Coningto pro se quisque
 expleta Bern. Pisanus in marg. ed. Vic. 1481, Santen. Valck. Froeblich. ex-
 plens Doeringius ominis expers Auratus Post expers interpunxerunt
 Muretus Lachmannus Hauptius Dum uirgo damnis fuit omnibus expers
 Gul. Wagner.

Vnguentis, una millia multa bibi.

Nunc uos, optato quas iunxit lumine taeda,

Non post unanimis corpora coniugibus 80

Tradite nudantes reiecta ueste papillas,

Quin iocunda mihi munera libet onyx,

Vester onyx, casto petitis quae iura cubili.

Sed quae se impuro dedit adulterio,

Illius a mala dona leuis bibat irrita puluis: 85

Namque ego ab indignis praemia nulla peto,

78. Vnguentis *codd.* Vnguenti si *Lachmannus* qui *apodosin* in u. 79 Nunc uos ponit, *Schwab.* una *ABCGLLa¹La²OVbad* uini *D* murrhae *Vossius Vulp. Valck.* crocini *Heinsius* rhodini *Orellius* Assyrii *Passe-ratius* Syrii *Hauptius*. *Codicum scripturam cum Ald. I. Mureto Scaligero Conr. de Allio Silligio seruauit, aliter tamen interpretatus. Sensus uidetur esse Quicum ego, quae, dum uirgo Beronice quondam fuit, tamdiu omnibus unguentis expers eram (uirgines enim non unguebantur) post id tempus millia multa unguentorum una bibi. Ex Atbenaeo (XV. 689 Schweigh.) enim constat et Arsinoen et Beronicen unguentorum studiosissimas fuisse. Aliter T. Badenus in Supplem. Iabnii Nou. Ann. Paed. T. II. p. 428, et Gul. Iohnsonus in ed. Bristedii (New York 1849), quibus expers est ego quae nunc unguentis sum expers, quamquam 'antea multis utebar.' labi H.*

79. quem *ABCGLLa¹OVb* quem *L* quā *c* quam *Da Lachmannus* quae *d* ed. *Parm.* 1473 *Scaliger Voss. Vulp.* quas *Auantius Ald. I. uulgo* quibus *Staius Marcellius* quum *Conr. de Allio* quom *Hauptius Schwab.* uinxit *BLa¹O* uixit *HLa²* uicit *D* lumina *d* theda *CF.*

80. potest *d* prius *Auantius uulgo.* Sane potuit Non prius in non post ita mutari, si uel in margine uersus uel super non prius scriptum esset post. *Cf. u. 82* uno animus *ABCGHLa¹La²OVb* uno animos *Da ed. Pr.* uno annis *marg.* animus *L* unanims *Phillippensis* unanimis *ed. Parm.* 1473 corpore *Ha* corporea *D.*

81. reiecta *ACGLLa¹La²OVa* reiecta *B a m. pr.* recteta *H* detecta *Db ed. Pr.* reiecta *ed. Parm.* 1473.

82. Quam *codd. cf. fragmentum apud Achillem Tatium (Isagog. in Arati Phaenomen. p. 134) πρὶν ἀστέρι τῷ Βερενίκῃ* Quin *Lachmannus* Qua *Scaliger Voss.* Quae *Tanaquil Faber* iocunda *BCDGHVab* iucunda *Lachmannus* bibet *bd* onix *ACOVbad.*

83. Vestet *ACD* onix *CHOVbad* colitis *G marg. LOb ed. Parm.* 1473 *Ald. I. Mur.* petitis *Dacd ed. Pr. uulgo et Lachmannus* quaeritis *cett.* quatit *Staius* quaeris *Vossius* custoditis *Fröblichius* que *O* quaeque *D* quam *H Ricci. c* iure *b.*

84. Sed quae si *b* Seque se *D* impuro *Od* dedit *H.*

85. Illius amala leuis bibat (libat *a*) dona irrita (inita *G*) puluis *codd.* Illius mala dona leuis bibat irrita puluis *ed. Pr. Ald. I. Guarin. Muret.* a interiectionem esse primus intellexit *Staius, (qui ipse tamen o coniecit,) primus textui restituit Scaliger* Illius aura leuis bibat et dona irrita puluis *ed. Rom.* 1474 teste *Silligio, Valckenarius.*

86. Nanque *Cb* ego *om. b* indignis *DLa¹Vbad* indigetis *AB* a m. pr. *CG pr. L La²* indigenis *Phillippensis* undigenis *H* indigenis *O Vossius.*

Sed magis, o nuptae, semper concordia uostras

Semper amor sedes incolat assiduus.

Tu uero, regina, tuens cum sidera diuam

Placabis festis luminibus Venerem,

90

Sanguinis expertem non iusseris esse tuam me,

Sed potius largis affice muneribus.

Sidera corruerent utinam, coma regia fiam,

Proximus Hydrochoi fulgeret Oarion!

87. neptune *b* semper *codd. praeter D, ubi est magis* uostras *Vd*
nostras *cett.*

88. incollat *A* assiduus *O.*

89. diuam *B* diua *D.*

90. numinibus *b* liminibus *Statius.*

91. Sanguinis *codd.* Vnguinis *Bentleius Lachm. uulgo.* Sed ut *Venus, ita coma quae in Veneris gremio collocata est, oblato sanguine concilianda erat. Sanguinis enim partem coma potuit accipere, unguinis non item, quod non Veneri, sed sibi tantum oblatum esset ne pro non Scaliger Bentleius expartem a Pbillippensis uestris (iris) esse ABCDGHLLa¹OVbacd uesse La² uotis Pontanus uerbis ed. Pr. Statius uerticis Vossius siueris Scaliger siris Lachmannus Haupt. Heys. Rossb. Sebawab. cf. L. Mueller de Re M. 399 dextris T. Baden in Supplem. Nou. Ann. Paed. T. II. p. 428. iusseris ipse conieci tuum me BDGHLLa¹OVbad tuu me C tuume A tuam me Auantius uulgo et Lachm. cf. tamen Vuudulum u. 62.*

92. effice ABCDGHLLa¹OVac effluere *b* affice *d* Scaliger Lachm. uulgo.

93. cur iterent *codd. praeter V* cum iterent *V* ut *DLc* ut *a* uti *b* utina *O* uter *Pbillippensis* ut *H* cur retinent? utinam (iterum Marklandus) Guarinus Muretus Doeringius Marklandus cum intereant, ut tunc Statius corruerint utinam Lachmannus Haupt. Rossb. Sebawab. corruerent scripsi, quod et codices indicant et imperfectum fulgeret u. 94. Potest tamen seruari quod est in codicibus si effice cur iterent interpreteris 'fac ut sis causa per quam sidera iterum iterumque dicant; utinam' et sic fere Palmerius in Spicileg. p. 528, Barthius in Aduers. p. 1536.

94. idrochoi *ACG* id rochoi *BHLA¹La²OVb* idrocoi *D* Hydrochoi *ed. Pr.* O arion *Db* carion *d* aorion *H* et sic quosdam sui temporis male legisse testatur Politianus Miscell. LXIX. Proximus Arcturos fulgeat Erigoneae Marullus*, Muret. Proximus Erigoneae fulgeret Oarion Grotius ad Aratum p. 43 Proximus Heniocho fulguret Oarion Froeblichius. Sed bene Marcilius 'Si coma regia fieri possem, ut fui, me uolente uel Orion esset proximus Aquario.' b. e. locum suum mutaret et ex diuerso fieret proximus, et sic iam antea Statius.

* Cf. Marulli Epigramma in Ecnomum (Politianum) Lib. III.

Oarionem pro Erigone citat Ecnomus unde?

Non facit ad mores uirgo sed Oarion.

LXVII.

CATVLLVS.

O DVLCI iocunda uiro, iocunda parenti,
 Salue, teque bona Iuppiter auctet ope,
 Ianua, quam Balbo dicunt seruisse benigne
 Olim, cum sedes ipse senex tenuit,
 Quamque ferunt rursus uoto seruisse maligno, 5
 Postquam es porrecto facta marita sene.
 Dic agedum nobis, quare mutata feraris
 In dominum ueterem deseruisse fidem.

IANVA.

Non (ita Caecilio placeam, cui tradita nunc sum)
 Culpa mea est, quanquam dicitur esse mea, 10
 Nec peccatum a me quisquam pote dicere quicquam:

LXVII.

Hoc carmen cum c. LXVI continuant codices, praeter abd ubi inscriptum est ad Ianuam.

1. iocunda—iocunda *ACOFHab.*
2. Saluet *a* iupiter *CGV.*
3. secuisse *H.*
4. senes *O.*
5. Quamque *C* Quā qui *La¹V* Quamquam *ALO* noto *Dres-*
densis maligne *O Dresd. b, unde Froeblichius et Rossbachius scripserunt*
 nato s. maligne.
6. *est coll.* es *Ald. I.* prorecto *BLa¹ Phillippensis* prorepto *V*
 puro recto *H* proiecto *d Ald. I. Statius* porrecta *c* marite
BCGLLa¹La²Ob marito *V* Postquam est proiecto functa marita
 sene *Statius coniecit* P. est porrecto factu' maritu' sene *Froeblichius*
 P. est porrecto tacta marita sene *Rossbachius.*
7. age de *ABCDGLLa¹La²bacd Silligius* age dum *V Calpurnius ulgo*
et Lambmannus, cf. Pers. Sat. II. 22 age da *Baltb. Venator* age dic
H Ald. II. Marcellus Froehl. nobis *BCDLA¹OFacb Silligius* age dum
non agedum scribendum esse, quemadmodum cape dum, sine dum, dice dum,
tange dum, accipe dum, circumspecte dum, age sis docet Ritschelinus in Mus.
Rhen. 1850, p. 582.
8. Fu *H* ueterem *LOb ed. Parm. 1473* *cert.* obseruisse *a.*
9. Ho *A* plateam *B* pateam *Statius* tradita *O* non *c.*
10. quicquam *O.*
11. a me *me. b* quicquam *pro quicquam La¹ Phillippensis.*

Verum est os populi 'ianua,' Quinte, 'facit,'
 Qui, quacunque aliquid reperitur non bene factum,
 Ad me omnes clamant: ianua, culpa tua est.

CATVLLVS.

Non istuc satis est uno te dicere uerbo, 15
 Sed facere ut quiuis sentiat et uideat.

IANVA.

Qui possum? nemo quaerit nec scire laborat.

CATVLLVS.

Nos uolumus: nobis dicere ne dubita.

IANVA.

Primum igitur, uirgo quod fertur tradita nobis,
 Falsum est. Non illam uir prior attigerit, 20
 Languidior tenera cui pendens sicala beta

12. *om. La³ del. Muretus* isti *ABCHLLa¹La²Vbd* istius *GO*
 istis *DLa⁴ac* isto *Parisiinus 7989* populo *Parisiinus 8233 et Dresdensis*
 qui te *ABCDGHLLa¹La²OVbacd* qui ue *La⁴* fecit *a* isti
 populo ianua quidque facit *Ald. I. Doer. Sill.* istis probri ianua quidque
 facit *Statius* isti populi nainia, Quinte, facit, *Scaliger* isti populo
 ianua quid faciat? *Vossius Vulp.* istud populi fabula, Quinte, facit *Lach-*
mannus Haupt. istud populi uana querela facit *Heysius* isti populo
 ianua quanta facit *Schwabius* Verum 'st ius populi *H. A. I. Munro unde*
conieci Verum est os populi 'ianua,' Quinte, 'facit' *cf. Cic. Praef. ad Acad.*
Post. (Ad Fam. IX. 8) Nosti enim profecto os adulescentioris Academiae.
Conr. de Allio et Rossbachius uersum Catullo assignant, cui ianuam in u. 13
respondere arbitrantur, scribentes ille, isti populo, ianua, quine facit? hic istud
populi, ianua, quisque facit.

13. Qui? quacunque *Conr. de Allio Rossbachius.*

14. Ad omnes me *H* tua culpa est *b* tua'st *Hauptius.*

15. est *om. b.*

16. ut *pro et H.*

17. Quid *ABDGHLLa¹La²OVa Ald. I. Guar. Conr. de Allio* Qui *Cbcd*
Minturnus et Perreius teste Lachmanno, uulgo et Lachm. possim *Da*
 nemo possum *H* quid possis *Scaliger, qui uersum Catullo tribuit,*
Vossius.

18. uolumus *bis V* uobis *codd.* nobis *Muretus.*

19. quid *a* uobis *c.*

20. est *om. L a m. pr.* nanque *d Auantius* non qui *Scaliger Voss.*
Vulp. Haupt. Heys. prius *c* attigerat *bd Vic. Riccardianus a m. pr. uulgo*
 attigerit *Lachmannus Rossb. Schwab.*

21. *om. O. Vide ad LXIV. 386* siçula *L* succula *c Vossius*
 beata *A* betha *BLa¹V* leta *a.*

Nunquam se mediam sustulit *ad* tunicam :
 Sed pater illius gnati uiolasse cubile
 Dicitur et miseram consclerasse domum,
 Siue quod impia mens caeco flagrabat amore, 25
 Seu quod iners sterili semine natus erat,
Vt quaerendum unde unde foret neruosius illud,
 Quod posset zonam soluere uirgineam.

CATVLLVS.

Egregium narras mira pietate parentem,
 Qui ipse sui gnati minxerit in gremium. 30

IANVA.

Atqui non solum *hoc* se dicit cognitum habere
 Brixia Chinae supposita specula,

22. substulit *DF* ad *Calpurnius* hanc *codd.*
 23. ipsius *Muretus* gnate *Da* nate (ae c) *ed* nati *BLa¹VH*
 gnati *cetti.* gnatei *Lachmannus.*

25. quid *a.*

26. inher *ABLa¹La²V.*

27. Et quaerendus (querendus' C) unde *ABCGHLLa¹La²OVbd* Et
 quaerendus ut unde (inde c) *Dac Vic.* Et quaerendus et unde *Parisinus*
 7990 Ne quaerendum aliunde *Ald. I. Muret. Hermannus in Iabnii Ann.*
T. XXII. p. 313 Et querendus z unde *ed. Paris. Saec. XV. z fortasse*

induxit is qui pro unde unde *scripsit* unde *hoc est* bis unde ; z enim pro 2 et pro
 et ponitur Et quaerendum unde unde *Statius Scaliger Conr. de Allio*
Doer. Spengel. Heys. Schwab. Et quaerendus is unde *Lachmannus* Et
 quaerendum erat unde *Froeblicius* Et quaerendus ei unde *Hauptius*
(Quaest. Catull. p. 85), idem tamen in editione sua (1853) Lachmanni praetulit
coniecturam Vt quaerendum aliunde *Roszbacbius.* Ipse cum *Girardo in*
Ind. Schol. Halensi 1863, 4 scripsi Vt quaerendum unde unde, cf. *XCIX. 13*
neruosior H.

28. Quo *b* possem *O* uirginiam *D.*

29-48. In bis uersibus distribuendis cum ordinem secutus sum quem et sensus
 postulat et editores seruauerunt, praeter *Froeblicium* qui 29-36 *Catullo*, 37-48
ianuae, Roszbacbius, qui 29-40 *Catullo*, 41-48 *ianuae, Schwabium* qui 37-40
Catullo tribuit.

29. parrem *D* nostram *a* mirra *A* parentum *O.*

30. sunt *O* nati *BDObd* minxerat *BD ed. Pr. Phillippensis*
 minserat *V.*

31. Atque *DF* non solum hoc se dicit *Da ed. Pr.* non solum se
 (sed *H*) dicit (dicat *V*) hoc *ABCHLLa¹La²V* non solum se dicit *om.*
 hoc *G* non solum hoc dicit se *Ob.*

32. chyneae *HV* chineae *c* suppositum *codd.* supposita in
Ald. I. Guarinus supposita *Scaliger* Chinaeae supposita speculae
Pontanus Statius Hauptius Echineae supposita speculae *Turnebus Adu. V.*

Flauus quam molli percurrit flumine Mella,
 Brixia Veronae mater amata meae,
 Sed de Postumio et Corneli narrat amore, 35
 Cum quibus illa malum fecit adulterium.
 Dixerit hic aliquis: quid? tu isthaec, ianua, nosti?
 Cui nunquam domini limine abesse licet,
 Nec populum auscultare, sed hic suffixa tigillo
 Tantum operire soles aut aperire domum? 40
 Saepe illam audiui furtiua uoce loquentem
 Solam cum ancillis haec sua flagitia,
 Nomine dicentem quos diximus, ut pote quae mi
 Speret nec linguam esse nec auriculam.

15. Cenomanae supposita speculae Colocius et apud Perreium Bern. Pisanus, teste Lachmanno Cycnea supposita in specula I. C. Zanchius de Orig. Oroborum Lib. II., Cellarius Geogr. Antiq. II. 9 Cycnea supposita specula Fossius Sill. Cycneae supposita speculae Fulpius Doer. Heys. Cycnea suppositam specula Conr. de Allio Cyaneae coni. Cranstonus in transl. Anglica.

33. praecurrit Cluuerius Ital. Antiq. p. 412 melo O melio cett. mella ed. Parm. 1473.

34. uice a tuae Scaliger coni. neque tamen in textum recepit. Fu. 33, 34 ab interpolatore profectos esse censet Scipio Maffei in Mus. Veron. CCF, Veron. Illustr. I. 1. Eisdem uncis incluserunt Fulpius Silligius, spurios habent Handius Roszbachius.

35. posthumio GObc et om. H arnat G ni fallor.

37-40. Catullo tribuit Schwabius. Sed dixerit aliquis uerba sunt sese non alium interpellantis. Vide tamen Frankium De Catull. Carm. Compositione p. 26.

37. Dixerat HVb Dixit O hi L quid BCDGHL^{a2}OVb^a Conr. de Allio Sill. Roszb. quod LL^{a1c} qui Ald. I. uulgo et Lachmannus iste ACDDL^{a1}Fc ister a iste GHOL^{a2} tuc ista b. Post isthaec sequuntur in A suffixa tigillo Iam tum operire κ.τ.λ. omissis interpositis uersibus.

38. dominum d deum O lumine BOVab marg. L.

39. auscultare O hec BGLL^{a1}V hoc HLa^{2b} huic Ald. I. uulgo heic Schwabius hic ACDOacd Lachmannus Haupt. Heys. Roszb. suffixa O affixa c Guarinus.

40. Iam tum A Iantum L Tantam a aperire b aut operire H.

41. audiuit ABCHLL^{a1}La² fortiua A.

42. Sola AB a m. pr. CGHLL^{a1}La²OVb cum concillis O cum

concillis ABCGHL^{a1}La²Vb concillis Da conscillis d al. concillis cum aliis
 Ven. cum ancillis Statius consciolis Manutius Muretus Scaliger

Caeciliis Fossius flagicia a.

43. Homine D quae H dissimus D quam mi CH.

44. Sperent G Sperent O Vic b Speret cett. Fossius Vulp. Conr. de Allio Lachmannus Speraret Calpurnii ed. 1481 uulgo ne H nec linguam speret coni. Statius.

Praeterea addebat quendam, quem dicere nolo

45

Nomine, ne tollat rubra supercilia.

Longus homo est, magnas quōi lites intulit olim

Falsum mendaci uentre puerperium.

LXVIII.

QVOD mihi fortuna casuque oppressus acerbo

45. Pretere *D* addebant *OL a m. pr.* addebit *b.*
 46. Homine *D* te *AGLLa²O* supercillia *G.*
 47. est homo *V* est *om. a et D a m. pr.* magnos *D* qui
ABCDGHLLa¹La²Vacd que *Ob* quōi *Palladius* lites *O* in-
 tullit *G.*
 48. Falsus *c* mendacii *ACGLO* mendatii *Bb.*

LXVIII.

Huius carminis uu. 1-40 Ramlerus primus in editione sua a. 1793, a ceteris seiungebat, tamquam diuersum poema efficerent. Idem fecerunt postea Froeblichius Bergkii in Mus. Rben. XV. 513 Heysius Rossbachius Hertzbergius Gruppius (in Minoe p. 503, ubi tamen utrumque carmen a Catullo abiudicat) Ed. á Bruner Schwabius Vienerus Westphalius. Nam (1) in uu. 31-40 negat Catullus posse se amico suo munus mittere Musarum. Idem a u. 41 usque ad finem uersus mittit ad minimum centum et uiginti, eosque summa cura conscriptos nec sine inuocatione Musarum. (2) Mallius in uu. 1-8 dicitur solatium a Catullo petiisse ut qui casu oppressus acerbo lecto iam utatur caelibe; in u. (155) Sitis felices et tu simul et tua uita aut amicam habet aut coniugem. Itaque alio tempore scripti sunt bi uersus ceterique omnes qui Alli commemorant beneficium, alio uu. 1-40. (3) Qui Mallius est uel Manlius in 1-40, is non potest esse Allius in 41-(160); utrumque enim nomen gentilicium est. (4) uu. 41-(160) maiorem curam prae se ferunt artemque quam 1-40. (Grup. Min. p. 504.)

His ita assentior ut uu. (149)-(160) fortasse etiam 41-(148) alio tempore scriptos fuisse credam ac priores illos 1-40. Sed nego Mallium alium esse atque Allium, aut 41-(160) ita disiungi posse a ceteris ut aliud faciant poema. Nam si uere legitur in u. (66) Mallius, is autem Allius alio nomine uocatur uu. 41, (50,) (150,) nullo modo fieri potest ut hic Mallius Allius siue Allius Mallius alius sit ac Mallius ille commemoratus in uu. 11, 30. (Allium enim nominatum fuisse, non Aulum, ut post Marcellium censet Westphalius, neque ut Heysius, Acilium, ex ratione metrica apparet. Nam nec Acilius produxit Catullus in u. 41, Acili corripuit in u. (150); nec Aule recipit uersus (150).) Deinde non suo more scripsisset Catullus si carmen uersus abruptisset qualis est hic de quo dicimus u. 40 Vltro ego deferrem copia si qua foret. Contra ab hoc facilis est transitus ad 41 Non possum reticere, Deae, qua me Allius in re.

Verum enimuero plura sunt in utraque parte communia quam ut hic disiungi possint. Nam u. 12 Mallius a Catullo petit hospitis officium; quam ob causam nisi quod ipse Catullo hospitium praebuerat ac domum, in quo cum Lesbia amores exerceret? (67)-(69). Deinde u. 12-16 Catullus dicit se cum aetatis uer ageret Veneris non ignarum fuisse, sed totum hoc studium luctu fraternae

Conscriptum hoc lacrimis mittis epistolium,
 Naufragum ut eiectum spumantibus aequoris uncis
 Subleuem et a mortis limine restituum,
 Quem neque sancta Venus molli requiescere somno 5

mortis fugasse. Viramque rem et amorem Lesbiae et luctum fratris iterum in altera parte inducit; nam uu. (70)-(72). (131)-(141) de Lesbica tria sunt, uu. autem (91)-(100) fratris mortem deplorant, et quidem eisdem uerbis cf. (92)-(96) cum 20-24. Tum a uu. 29, 30

Veronae turpe Catullo
 Esse, quod hic quisquis de meliore nota
 Frigida deserto tepefacit membra cubi.

Lesbia infidelis in Catullo arguitur; idem dierte dicit (135)-(137)
 Quae tamen etsi uno non est contenta Catullo
 Rara uerecundae furta feremus herae.
 Ne nimium simus stultorum more molesti.

Sed quomodo in uno carmine caelebs idem Mallius amansque dicitur? Necessae est alio tempore scriptos fuisse 1-40 alio (155) et qui eum secuntur. Dico sex postremos; sed ceteros 41-(154) eodem tempore cum his scriptos fuisse ex (91)-(100) conicio. Bis enim idem non dixisset iisdem uerbis nisi spatium temporis intercessisset. Itaque priorem partem carminis Veronae scripsit, dum recenti adhuc luctu fratrem moeret: alteram aliquantum postea, non Veronae, sed, ut ex longiore atque eruditore fabula colligitur, Romae, ubi scriptorum copia utebatur. Comparari potest Stat. Silu. IV. 4 cuius qui in exordio stant undecim uersus manifesto post reliquos scripti sunt.

Nec multum haereo in coniunctis nominibus gentilicium. Nam uulgatum fuisse praecipue apud Sabinos ut nomina duo ferrent patris alterum, alterum matris constat ex Liu XXXIX. 13, 17, apud quem filius Pacullae Miniae Sabiniae, et Cerrinii, Minius Cerrinius uocatus est. Eiusdem generis sunt Attius Navius, Minatius Magius, Marius Egnatius, Herius Asinius, Statius Gellius, Ofilius Calauius, Papinius Statius. Quanquam potuit etiam aliter res expediri. Nam ut Q. Gaius, M. Caius in eodem titulo reperiuntur apud Mommsen. Inscript. 242, ut uterque locum praeposterum habere uideatur; nam Gaius initio nomen erat gentilicium, quod postea praenomen factum est et in Caius immutatum, nunc instar habet nominis gentilicii; ut iuxta se stant C. Valgius Rufus, C. Quinctius Valgius; C. Licinius Stolo, M. Porcius Licinus (Licinius?), L. Brutus, C. Lucius; eodem modo ex gentilicio factum est praenomen siue Allius siue Mallius. Ut ut se res habet Mallium apud Catullum scripserim, non Manlium; ad Mallium enim per nepotopariam referri Lympha Malia in Thermopylis uidetur. (Vide tamen Westphalum in Translat. Catull. pp. 92-100.)

Ad Mallium ABGHLLa¹La²d Ad Malium a Ad Manlium prae
 tristitia non posse consolari alterum b.

1. Quo O Quid Hb casusque DH.
 2. hec BLa¹ mittis DOab ed. Pr. mictis d mictit La²
 mittit cett. epistolium G.
 3. Naufragum DGLa²a Naugragum d Naufragium cett. erec-
 tum b ereptum d spirantibus b Vic.
 5. sacra A et L a m. pr.

Desertum in lecto caelibe perpetitur,
 Nec ueterum dulci scriptorum carmine Musae
 Oblectant, cum mens anxia peruigilat,
 Id gratum est mihi, me quoniam tibi dicis amicum,
 Muneraque et Musarum hinc petis et Veneris: 10
 Sed tibi ne mea sint ignota incommoda, Malli,
 Neu me odisse putes hospitis officium,
 Accipe, quis merse fortunae fluctibus ipse,
 Ne amplius a misero dona beata petas.

Tempore quo primum uestis mihi tradita pura est, 15
 lucundum cum aetas florida uer ageret,
 Multa satis lusi: non est dea nescia nostri,
 Quae dulcem curis miscet amaritiem:
 Sed totum hoc studium luctu fraterna mihi mors
 Abstulit. O misero frater adempte mihi, 20
 Tu mea tu moriens fregisti commoda, frater,
 Tecum una tota est nostra sepulta domus,
 Omnia tecum una perierunt gaudia nostra,

6. Disertum *G* in *om. L a m. pr.*

8. Oblectat *b* cui *Statius* ansia *DOV.*

9. qm̄ *A* ^{al qm̄} quem *Ven.* quem *corr. L* qñ *V* dulcis *d* ducis
Calpurnius, uulgo ante Conr. de Allio.

10. que *om. c* et *om. Hb Parisinus* huic *b* petit *G.*

11. nec mea *H* tibi ne mea tibi sint *A et L a m. pr.* mea ne tibi
 sint *a* incommoda *Hd ed. Pr.* incomoda *Da* comoda *C* con-
 moda *O* ^{commoda} *cett., pr. B, in quem tamen serior manus I inferciit*

manli *Dbd Muretus uulgo* mamli *c* malli *BLV* ^{al manli} mali *Ven.* mali

CHLa¹Oa mali *G* maui *La²* Mani *Lachmannus Haupt. Vsener.*

12. Seu me *G* Heu me *AD* Neue *c* hospitis *om. a* sospitis
Schraderus.

13. Aspice *Db* uerser *a* miser *b et L a m. pr.*

14. Nec *H* a *om. AHL.*

16. *om. O* Iocundum *CVab* cum *om. a.*

18. amariciem *a* amariritiem *G* amatricem *H* amaritorem *O.*

19. hunc *a* mons *d.*

20. Abscidit *Scaliger Vulp.* pater *H.*

21. me *V* comoda *CV.* Pro hoc uersu *d* habet Tu misero fratri
 iucundum lumen ademptum *repetitum ex u. 93.*

22. est *om. Ven.* nostra est tota *b* una est nostra tota *V.*

Quae tuus in uita dulcis alebat amor.
 Cuius ego interitu tota de mente fugauit . 25
 Haec studia atque omnis delicias animi.

Quare, quod scribis Veronae turpe Catullo
 Esse, quod hic quisquis de meliore nota
 Frigida deserto tepefacit membra cubili,
 Id, Malli, non est turpe, magis miserum est. 30
 Ignoscas igitur, si, quae mihi luctus ademit,
 Haec tibi non tribuo munera, cum nequeo.
 Nam, quod scriptorum non magna est copia apud me,
 Hoc fit, quod Romae uiuimus: illa domus,
 Illa mihi sedes, illic mea carpitur aetas: 35
 Huc una ex multis capsula me sequitur.
 Quod cum ita sit, nolim statuas nos mente maligna
 Id facere aut animo non satis ingenio,

24. habebat *a* ducis alebit *H.* *Vu.* 21-24 per errorem huc ex *c. LXV.* translatus esse censet Froeblichius, ex *LXVIII.* (93)-(96) Bernbardius, ex *Cl.*, ubi post *u.* 6 collocandi sint, *A. Weisius.*

26. Nec *a* omnes *a* delicias *CHLD.*

27-30. *delebat Gualterus Landor cuius haec est annotatio. 'Quare quod scribis—miserum est. Miserum est uere si bos quattuor uersus Catullus scripserit.'*

27. quod hic *b* catullo *Ded ed. Pr.* catulo *a* *BCGHLOV Ven. b Santenius* Catullo est *Froeblichius.*

28. quid *a* quidem *H* is *D* *codd.* quiuis malit *Lachmannus, praetulerunt Hauptius in ed. et Schaubachius. Vide Lachm. Lucret. p. 287* est *add. Perreius.*

29. tepefacit *ABCDGLLa¹OV* tepefacta *La²* tepefacit *Ven. La³* tepecit *Vic.* tepefecit *HLA⁴baed ed. Pr. uulgo et Santenius* tepefactat *Casaubonus* tepefactet *Bergkii Schaub.* tepefiant *Vossius* tepefaxit *Lachmannus coni., receperunt Froeblichius Hauptius Heysius Rossbachius* membra *D* cubilli *O.*

30. Idque *H* manli *b* mauli *a* *ACGHLLa¹La²OV Ven. D* *a m. pr.* māli *B* Mani *Lachm. Haupt.* miser *BLa¹H* miserum *'st Lachm. Lucret. p. 17.*

31. Ignoscis *La¹* Ignoscens *O* me *b* mi *c.*

32. Nec *C* tum *O.*

33. quid *a* magna non est *V* non magna est copia est *La¹* apud *CH.*

34. Hec *O* *fit ut* Hoc quod *a.*

35. me *H.*

36. e *d* casula *La².*

37. sit *O* noli *GO* nos statuas *AL.*

38. ingenuo *AFbad ed. Pr. margo B* *ingenue, cell.*

Quod tibi non utriusque petenti copia posta est :

Vltro ego deferrem, copia siqua foret.

40

Non possum reticere, deae, qua me Allius in re

Iuuerit aut quantis iuuerit officiis :

Nec fugiens saeculis obliuiscens aetas

Illius hoc caeca nocte tegat studium :

Sed dicam uobis, uos porro dicite multis

45

Millibus et facite haec carta loquatur anus

.
.

39. uirtusque *b* petiti *Parthenii* ed. 1486 *Ald. I. Guar. Mur. Stat. Scal. Conr. de Allio Doering.* posta (posita *H*) est *ABCGHLLa¹La²OV*

Vossius postea est *b* facta est *Dd* ed. *Pr. uulgo et Lachmannus* est copia facta *a* praesto est *Fröblichius* porcta est *Ribbeckius in Iabn. Ann. LXXXV.* 378 parta est *Schwabius.*

40. Vltra *H* deferrem *H* ed. *Parm.* 1473 deferem *a* diferrem *AL* differem *G* differrem *cett.*

41. *Hinc initium alterius carminis ducunt Ramlerus in ed. 1793 Fröblichius Bergkii Heysius Hertzbergii Gruppius Rossbachius Ed. 6 Bruner A. Weisius Schwabius Westphalius Frankius* quam *falius CGHLLa²Oa* quam *falius ABLa¹* quam *fallimus Db* quam *saluis d* q3 *facilius V* qua *fallimus Vic.* qua me *Allius Scaliger Lachmannus Fröbl. Haupt. Rossb. Schwab.* qua *Mallius Calp. Ald. I. Guar.* quam *Manlius Conr. de Allio Santenius* qua *Manlius Muretus uulgo* qua me *Acilius Heysius* ire *O.*

42. Inuenit *Ob* offitiis *DL.*

43. Nec *ACDGLLa¹La²OVab* *Conr. de Allio Handius edd. post Lachmannum* haec *HbCd* ne *Calpurnii* ed. 1481 *uulgo et Santenius* sedis *ABH* *pr. L La¹La²OVab.*

44. haec *BHb* ceta *La¹* rogat *AC* regat *L a m. pr.* teget *Marcilius.*

45. porto *O.*

46. Milibus *ad* carta *La²OV* ^{ai carta} certa *Ven.* certa *ABCDGHLA¹cd* certe *a* curua *b* cera *Statius.* Sed *cf. Aesch. Fr. 323 Nauck. ὡς λέγει γέρον γράμμα, Cir. 40, Mart. XII. 4. 4* Fama fuisse loquax cartaque (certaque *sex Schneideuini codices*) dicet anus.

47. *Spatium unius uersus in BCGLLa¹V Ven. bed et Phillippensi, duorum in H. BG scriptum habent in margine deficit, Ven. deficit, d deest interscriptum. In La²O post u. 46 sequitur sine interuallo Notescatque magis mortuus atque magis, in ADa Vic Omnibus et (in Parisinus 7989) triuīs uulgetur fabula passim, qui uersus in codice Parisino 7989 Senecae ascribitur, siue hic est Seneca quem Lucani scholiastae dicunt primos septem uersus Pharsaliae scripsisse, siue Thomas Seneca qui uixit Anconae circa annum 1420, uti censent Haupt. Qu. Cat. p. 42 Ed. 6 Bruner p. 627. Margo D ed. Pr. Ald. I. et Guar. habent Omnibus inque locis celebretur fama sepulti. Sed nec hunc nec illum uersum Catulli esse post Statium omnes uiderunt. Ipse trium uersuum indicaui lacunam. Vide Prolegomena.*

50-52 (48)-(50) *del. A. Weisius.*

Notescatque magis mortuus atque magis, 50
 Nec tenuem texens sublimis aranea telam
 In deserto Alîi nomine opus faciat. (50)

Nam, mihi quam dederit duplex Amathunsia curam,
 Scitis, et in quo me corruerit genere.
 Cum tantum arderem quantum Trinacria rupes 55
 Lymphaque in Oetaeis Malia Thermopylis,
 Maesta neque assiduo tabescere lumina fletu (55)
 Cessarent tristique imbre madere genae.

50 (48). *Spurium babent Handius Obseruat. p. 21 et Gualterus Landor*
 I notescatque (1 *rubris litteris scriptum*) La¹ Noctescatque d ed. Pr.
 Notescamque G.

51 (49). Nec *codd.* Ne *Ald. I. uulgo ante Santenium* texens
 tenuem D ^{tenuem} tekens a te texens c arenea D aragnea a
 arachnea c. *Post hunc uersum sequitur in codicibus iocundum (iucundum*
DLad) cometas (cum aetas ad quum aetus b) florida ut (aut BH Pbillippensis
uer bad) ageret, deinde interstitium in LVcd Pbillippensi. In a post u. (49)
quâ ultimus est dextrae paginae infra scriptum est deficit Deinde in summa
proxima pagina iucundum cum aetas florida uer agent. Vide ad u. 16, et cf.
Prolegomena.

52 (50). alii *ABCGHLLa¹La²OV Pbillippensis* alii *Ven. b* aliis *Da*
 alit d *Alli Scaliger uulgo et Lachm.* Auli *Marcilius Vulp. Conr. de Allio*
Westphalius Acili *Heysius* Deserto in *Malli Calpurnius Ald. I. Stat.*
 Deserto in *Manli Muretus Doer. Sill.* Deserto *Manli Vossius* Deserto
 Manli in *Santenius.*

53 (51). Non G que a dulcis B amatusia *HVc* anatur-
 sia D amâtusia a Amathuntia *Scaliger in notis ad Culicem.*

54 (52). Sitis b iniquo me erruerit a conuertit d torruerit
Turnebus Aduers. XVI. 1 Statius Scaliger Lambinus ad Lucret. III. 824 Palme-
rius Vossius Vulpus in quo me torruerit cinere (cenere) *Io. Is. Pontanus*
ad Macrobi. I. 7 Heinsius corpuerit *Marklandus* in qua me torruerit
 uenere *Schraderus* in me quo corruerit genere *Doeringius.*

55 (53). ardemur H q̄3 V trinatria La¹.

56 (54). Limphaque *OV* Limpha a Limphe D et in H
 oeteis ed. Pr. eetheis G oetheis *Obac* oethis *BLa¹* ortheis
 AL otheis *CV* cethis *La²* cetheis D cetis H malia a
Partbenii ed. 1486 uulgo maulia *BGLa¹La²O Ven. bd ed. Pr.* maula V

manlia *DH Turnebus Aduers. XXIV. 5* manlia *Vic.* mamlia c
 mathilia L matilia C amathilia A thermophilis *ADGLLa²Va*
 termopilis O termophylis *Ven.* termopylis *BLa¹* thermophilis C
Thermopylis ed. Pr.

57 (55). lumina d nummula *Ob* nummula H numula *cett.*
malula ed. Paris. Saec. XV. Fortasse pupula cf. *LXIII. 56, Calui fr. 11*
 Cum grauis ingenti coniuere pupula somno.

58 (56). Cessarent d *Calp. ed. 1481* Cessare ne *HGLa¹La²OV Ven. b*
 Cessareue C Cessare AL Cessaret *Dac* ymbre G imbri V.

Qualis in aerei perlucens uertice montis
 Riuus muscoso prosilit e lapide, 60
 Qui cum de prona praeceps est ualle uolutus,
 Per medium densi transit iter populi, (60)
 Dulce uiatori lasso in sudore leuamen,
 Cum grauis exustos aestus hiulcat agros:
 Hic, uelut in nigro iactatis turbine nautis 65
 Lenius aspirans aura secunda uenit
 Iam prece Pollucis, iam Castoris implorata, (65)
 Tale fuit nobis Mallius auxilium.
 Is clusum lato patefecit limite campum,
 Isque domum nobis isque dedit dominam, 70
 Ad quam communes exerceceremus amores.
 Quo mea se molli candida diua pede (70)

59 (57). aerei *Dbac.*
 60 (58). mustoso *La²* muscuso *B* musculo *La¹* prosilta e *D.*
 61 (59). ualde *ABCGH pr. L La¹OV* uale uolutas *a.*
 62 (60). dempsi *VC* sensim *Hauptius* (*Quaest. Catull. p. 88*) *Schwab.*
 63 (61). Duce *ABCDGHLLa¹La²OVab* Diue *d* Dulce *Calp. ed.*
 1481 uiatorum *O* lasso *ed. Parm. 1473* basso *codd.* in
 subdole *b* leuamen *Calp. 1481* lauamus *a* leuamus *cett.*
 64 (62). graui extus hiulcat *V* exustes *a* hiulcat *O.*
 65 (63). Flet pro Hic *Vic. b* Haec *O* Ac uulgo ante *Santenium.*
 66 (64). Lenius *bad* Lepnius *c* Letius *ABCGHLLa¹La²OV Ven.*
 Leniter *D Casaubonus.*
 67 (65). prepolucis *a* prae pollucis *c* preces *C* implorate
ABCDGHLLa¹La²OV implorata *bd* implorante *a Statius* implora-
 rata *ed. Pr. uulgo Santenius Bergkii (Philol. XVI. 626)* imploratu *Lach-*
mannus implorati *Heysius* imploratei *Schwabius* iam prece
 Polluces iam Castoras implorante *Guyetus teste Santenio, Vossius* iam*
 face *P. iam C. implorata Ezra uan Leuer ad Luc. III. 273 Doruillius*
Freeblichius.
 68 (66). manlius *ACDGLLa²bad ed. Pr. uulgo et Santenius* mamlius *c*
 malius *pr. B La¹VH* allius *marg. manlius (sic) O* Manius *Lachm.*
Freibl. Haupt. Heys. Allius *Roszb. Schwab.* 'Post 66 aliquando putauit in-
 'serendos esse uu. 157 et 158.' *Schwabius.*
 69 (67). clausum *O marg. D ed. Pr.* classum *ABGH pr. L La¹La²V Ven.*
 clasum *C* classem *a* crassum *D* clussum *coni. Schwabius*
 laxum *Scaliger. Cf. Sen. de Benef. 1. 14 minus laxum limitem aperire*
 dato *a* lumine *a.*
 70 (68). dominae *Freeblichius Ed. d Bruner.*
 71 (69). comunes *CDGb.*
 72 (70). ante 71 (69) ponit *b.*

Intulit et trito fulgentem in limine plantam

Innixa arguta constituit solea.

- Coniugis ut quondam flagrans aduenit amore 75
 Prothesilæam Laudamia domum
 Inceptam frustra, nondum cum sanguine sacro (75)
 Hostia caelestis pacificasset heros.
 Nil mihi tam ualde placeat, Ramnusia uirgo,
 Quod temere inuitis suscipiatur heris. 80
 Quam ieiuna pium desideret ara cruorem,
 Docta est amisso Laudamia uiro, (80)
 Coniugis ante coacta noui dimittere collum,
 Quam ueniens una atque altera rursus hiems
 Noctibus in longis audium saturasset amorem, 85
 Posset ut abrupto uiuere coniugio,

- 73 (71). triti *H* lento *b* tuto *d*.
 74 (72). Innixa *La¹V* constituit *b a m. pr.* in solea *D* con-
 stitit in *Ald. I. uulgo ante Lachmannum.*
 (73)–(132) *Ramlerus*, (75)–(130) *A. Weisius ex hoc carmine eiciunt.*
 75 (73). amorem *ABCGHLLa¹OVb* amore *cett. uulgo et Lachmannus.*
 76 (74). Prote(o *c*)silæam *Dcd ed. Pr.* Prothesileam *O* Pro-
 thesilæam *a* Prothesileam *ABCGHLLa¹La²Vb* laudomia
ABCDGHLLa¹La²O Ven. b. Vide Venerum in labn. Ann. XCI. 220–232
Schubardum de Vulgari Lingua Romanorum II. 142–146 laudamia *OV*
 laodomia *acd* Laodamia *uulgo et Lachmannus* Laodamea *Silligius.*
 77 (75). Inceptam *Turnebus Aduers. XXI. 17 ex Hom. II. II. 701* In-
 cepta (incepta *Ven.*) *codd. praeter a in quo legitur inceptum* Incepto
Proeblicius (cf. Ciris 328 Non ego te incepto fieri quod non pote conor
Flectere amore), A. Weisius nundum *LAab* frustra *post* nundum *a*
 cum *om. V* sero *H.*
 78 (76). pacificasset *ABCGHLLa¹La²OV Ven. bd* conciliasset *Dac*
Marg. Vic. Ald. II. Statius.
 79 (77). ualide *V* rānusia *D* rānusia *O* ranusia *cett.* ram-
 nusia *ed. Pr.*
 al. quod
 80 (78). Quem *Ven.* Quam timere *H* suspiciatur *H* eris *D.*
 81 (79). ieiuna *B ed. Pr.* desideret *d* desyderat *c* deficeret *D*
 deficeret *a* deficeret *cett.* defideret *ed. 1473.*
 82 (80). ammisso *a* comisso *b* laudomia *ABCDGHLLa¹OV*
 laodomia *abd* uirgo *G a m. pr. Ob.*
 83 (81). nouum *Dacd uulgo ante Muretum* nouit *AGO Ven.* rouit
V ni fallor uouit *cett.* noui *Muretus* cohacta *post* rouit *V.*
 84 (82). uellens *H* hyemps *DOD* yems *V.*
 85 (83). staurasset *H.*
 86 (84). et *D* ab *V* ab rupto *AG* abrupto *L* obrupto *D*
 abrepto *c* ab in nupto *Ob Fossius.*

Quod scibant Parcae non longo tempore abisse, (85)
Si miles muros isset ad Iliacos :

Nam tum Helenae raptu primores Argiuorum
Cooperat ad sese Troia ciere uiros, 90
Troia (nefas) commune sepulcrum Asiae Europaeque,
Troia uirum et uirtutum omnium acerba cinis, (90)

Quae ueter id nostro letum miserabile fratri
Attulit. Hei misero frater adempte mihi,
Hei misero fratri iucundum lumen ademptum, 95

87 (85). sciebant *V* scribant *D* scibat *d* quod idem malebat *Lach-*
mannus abisse *b* abesse *Had* vulgo ante *Conrad. de Allio* abisse
cett. ed. Pr. Conrad. de Allio Santenius Lachmannus Haupt. Heys. Rossb.
Schwab. adesse *coni. Santenius* uixit *Ribbeckius in Iabn. Ann.*
LXXXV. 377.

88 (86). Similiter *A pr. L* Si milles *G a m. pr.* Si milies *V*
iss; *O* esset *D solus (Lachm.)* xliacos *BGLa¹OV* ylliacos *a*
illiacos *Ab.*

89 (87). Iam *a* cum *O* qum *b.*

90 (88). troia *DBLa¹Va* nere *a.*

91 (89). Troia *DVd* nephas *DHVab* cōe *BGLa¹* comune *Ca*
commene *b* sepulchrum *CHLbd* Europes *a* europae asiaeque *c*
ed. Pr. Ald. I. Muret. Stat. Doering.

92 (90). Troia *DVd* acerbe *c* cinis *om. D a m. pr. Nunc*
babet finis. Cf. Non. 198 Cinis . . . feminino apud Caesarem et Catu-
lum (Catullum) et Caluum lectum est, quorum uacillat auctoritas :
'Cum iam fulua cinis fueris.' cf. Cbaris. I. p. 78 P (101 K.) Prisc. V. 42
(p. 169 K.)

92-102 (91)-(100) *del. A. Weisius, ex quibus (94)-(100) post CI. 6 collo-*
candos censet. Gualterus Landor eisdem uersus pro interpolatis habebat.

93 (91). uetet *id ACDGHLLa²OV* uetctet *id BLa¹, sed in B ultima*
littera uocabuli uetctet ita producta est, ut uetctet esse potuerit uetat
id ad uetctet *b* uetctet *id c* nempe et *Ald. I. Doer.* uae te
Scaliger nuper *Passeratius* nunc et *Marcellius Ungerus* uel et *id*
Rossbachius uitai nostrae *Ribbeckius in Iabn. Ann. LXXXV. 378*
uelut id Coningto uelut his uel eis *E. Palmer (Queis ueluti id iam*
antea Froeblicius) ueterum *id Heysius* ueter *id ed. Parm. 1473*

Reg. 1481 H. A. I. Munro Sane ueter pro uetus antiquos dixisse testatur
Priscianus III. 21 (p. 97 Keil) XII. 96 (uol. II. p. 481 Keil). Fortasse En-
nium respexit Ann. 17 (Vablen.) Cum ueter occubuit Priamus sub Marte
Pelasgo Quaeene etiam Heinsius Silligius G. Hermannus in Iabn.
Ann. XXXIII. 245 Haupt. Lachm. 2 Schwab. Quaeene etiam id Lipsius

Quare etiam *Hauptius Obs. Crit. p. 12* Quinetiam *id Huscbbius* *Quin*
eadem et Pauckerus Fortasse quater id. Cf. Callim. Ep. LV. 2 frater
GLa¹Ob frater al. fratri *B.*

94 (92). et *DO* heu *a* frateter *G* adempto *a.*

95 (93). *D* frater *b* iocundum *CFa* iocundumque *Ob*
uiuendum *H* adeptum *GO Ven.*

- Tecum una tota est nostra sepulta domus,
 Omnia tecum una perierunt gaudia nostra, (95)
 Quae tuus in uita dulcis alebat amor.
 Quem nunc tam longe non inter nota sepulcra
 Nec prope cognatos compositum cineris, 100
 Sed Troia obscena, Troia infelice sepultum
 Detinet extremo terra aliena solo. (100)
- Ad quam tum properans fertur *simul* undique pubes
 Graeca penetralis deseruisse focos,
 Ne Paris abducta gausus libera moecha 105
 Otia pacato degeret in thalamo.
- Quo tibi tum casu, pulcherrima Laudamia, (105)
 Ereptum est uita dulcius atque anima
 Coniugium: tanto te absorbens uertice amoris
 Aestus in abruptum detulerat baratrum, 110
- 96 (94). est om. D una est tota a una est nostra tota V
 sepulta uel sepulta D a m. pr. Ceterum u. (93), uti LXF. 9-14 Alloquar—
 Ilylei, carminis esse de morte fratris, a quo hic translatus fuerit deinde uer-
 sibus 22-24 Tecum una—alebat amor suppletus, censet Ed. d Bruner p. 627,
 omnes quatuor (93-96) tamquam ex c. LXF iniuria repetitos om. Froeblicbius.
 98 (96). inuitam H.
 99 (97). Quem Ga Calp. ed. 1481 Quae cett. logne V sepul-
 chrea G.
 100 (98). compositus L cineris ACLOVb.
 101 (99). troia—troia DFD oscena c sepulchrum Dacd
 pulcrum marg. sepultum V.
 102 (100). Detinat D a nostro Calpurnius Partibeni Ald. I. Muretus
 alieno La¹.
 103 (101). quem b cum a tuum G quantum Od fertur
 undique ABCGLa¹La²OV Ven. Vic. b fertur undique DLc ferretur
 (feretur H) undique Hd fertur ut undique a, ut pallidior atramento
 scriptum simul addiderunt Itali, habent ed. Pr. et pleraeque cuncta
 Froeblicbius puppes Vic. b pupes O pubes cett. et marg. Vic.
 104 (102). penetrales Dacd desseruisse D foceos O deos Dac.
 105 (103). Nec ABCLLa¹La²HOV Ven. Hec b paris om. spatio
 relicto c et a a m. pr. pars O abducta alia manus scripsit in a.
 106 (104). Ocia ACDGLa¹bac Octia O paccato HOb pec-
 cato a et H a m. pr. placato D thalamo V.
 107 (105). Quod GHLa¹La²OVb Phillippensis cum bd pulche-
 rima V laudomia codd. plerique laodomia cd laodamia a.
 108 (106). anima] oī a omnia d.
 109 (107). absoluens Dac obsorbens d.
 110 (108). abreptum H abruptum V aruptum L abductum b
 retulerat d depulerat Heinsius baratrum ACGLa¹La²OVabd.

Quale ferunt Grai Pheneum prope Cylleneum
 Siccari emulsa pingue palude solum, (110)
 Quod quondam caesis montis fodisse medullis
 Audit falsiparens Amphitryoniades,
 Tempore quo certa Stymphalia monstra sagitta 115
 Perculit imperio deterioris heri,
 Pluribus ut caeli tereretur ianua diuis, (115)
 Hebe nec longa uirginitate foret.
 Sed tuus altus amor barathro fuit altior illo,
 Qui dominum domitum ferre iugum docuit. 120

Nam neque tam carum confecto aetate parenti

(109)–(118) *insiticios habet Ed. d Bruner.*
 111 (109). Que D fuerunt G grai GFOB graii
 cett. Lachmannus peneum ACGHLLa¹La²OVb peneius Da po-
 neum d Pheneum Auantius cylleneum G cileneum ACLH
 cilleneum La¹La²OV Ven. c cilenum aH cyleneu b celenem D.
 112 (110). Siccari codd. Sicari O Siccare Schradere Doer. Sill.
 Lachm. Haupt. Heys. Rossb. Schwab. Westphal.
 113 (111). mortis d fedisse D medulis a.
 114 (112). Audet ABCGLa¹La²O Ven. bd Arridet H Audet V
 Aldit D Aut a Aude c Audit Palmerius in Spicilegio p. 716 San-
 tenius Doeringius pro se quisque coniecerunt; receperunt Silligius Lachm. Haupt.
 Heys. Rossb. Schwab. Cf. Schuchardum de Vulgari Lingua Romanorum II.
 p. 46 amphitryoniadis GLa² amphitryoniades G amphitryonidas H
 amphitryoniadis BLa¹OVb amphitryoniades ad.
 115 (113). Tempora V creta D a m. pr. c stymphalia HVac
 stymphalia C stymphalia AL sagitta BLa¹ sagitta VD sagitta d.
 116 (114). Pertulit ABCDHLLa¹La²OV Ven. Pertulit G Per-
 culit bacd deterrioris G.
 117 (115). et celsi b tereretur DHVa ed. Pr. tereretur G ter-
 reretur La¹O tereretur ACLa²d tereretur L teretur b.
 118 (116). fuit b.
 119 (117). tunc a baratro ACDGHLa¹La²Vbad altius b.
 120 (118). Qui diuum domitum Dad ed. Pr. Scaliger in commentario,
 de Eurystheo dictum ratus Qui tuum domitum cett. Quod diuum
 domitum Ald. I. Scaliger in textu Dousa P. Vulp. Lachm. Qui diuum
 domitum Puccius Qui te non domitum Guarinus Qui tantum
 indomitam Statius Qui toruum domitum uel Qui in uita indomitum
 Vossius Qui tunc indomitam Conr. de Allio Doering. Sill. Schwab.
 Qui tauri indomitam Schradere Qui durum domitum Lachmannus
 Haupt. Westphal. Qui diuum indomitum Froeblichius Qui tamen
 indomitam Heysius Scripsi Qui dominum domitum b. e. amor tuus ba-
 rathro illo Arcadico altior fuit, qui Protesilaum, mariti dominique ius in te
 habentem, coegerit ut iugum ferret amoris tui. Cf. u. 116. Error ex confusis
 dum dum (tuum dum) fortasse ortus est.
 121 (119). Nam om. HLa² naq b nec ABCDG pr. L La¹O Ven. b

Vna caput seri nata nepotis alit, (120)

Qui, cum diuitiis uix tandem inuentus auitis

Nomen testatas intulit in tabulas,

Impia derisi gentilis gaudia tollens, 125

Suscitat a cano uoltarium capiti:

Nec tantum niueo gauisa est ulla columbo (125)

Compar, quae multo dicitur improbius

Oscula mordenti semper decerpere rostro;

Quanquam praecipue multiuola est mulier. 130

Sed tu horum magnos uicisti sola furores,

Vt semel es flauo conciliata uiro. (130)

Aut nihil aut paulo cui tum concedere digna,

Lux mea se nostrum contulit in gremium,

Quam circumcursans hinc illinc saepe Cupido 135

Fulgebat crocina candidus in tunica.

tam DObad cà V ^{causa} L tam causa H causa cett. Error
ex confusis cā tā ortus uidetur eram pro carum H.

122 (120). capud La¹.

123 (121). tum De tuum O in add. Scaliger tum demun
iuuentus a inuetus b aiutis b amicis d.

124 (122). intulit bis V.

125 (123). desiri V.

126 (124). Suscitata a d Salmasius ad Solinum II. p. 691 D Suscitata

ABLHL¹V Ven. Seu suscitata b Sene (o G)itata CGLa²O Sus-

citat et Dac ed. Pr. Scaliger Casaubonus cano om. b caro a uol-

tarium CDGLa¹OV Ven. uultarium ALd uolutarium Ba uolun-

tarium Hb capite d Salmasius capiti cett. Cf. Plaut. Asinar. V. 2. 84

Cano capiti te cuculum uxor ex lustris rapit.

127 (125). gauiso B a m. pr. illa b.

128 (126). qui Philippensis H improbius BDL¹V.

129 (127). Obscula V.

130 (128). Quam quae Fossius Marklandus Schraderus Froehl. Haupt.
Heys. Schwab.

131 (129). tuorum BCGHLL¹La²OVba tuo A et L a m. pr. ho-
rum D harum c tu horum d ed. Pr. uulgo et Lachm. tu harum
Muretus.

132 (130). es ad Riccardianus efflauo O est D e cett.

133 (131). paruo H paulum Colocius excerpta Perreii tu codd.
Fossius tum 'nescio quis ante Muretum' (Lachm.) Impressum non legi
ante Muretinam. Cf. uu. (87), (101), (105).

134 (132). sic bd contulit G cum tulit Conr. de Allio.

135 (133). circumuersans b hinc illinc ABCGLOb hinc illic
La¹Vd hinc illum H huc illuc Dac ed. Pr.

136 (134). coccina c.

Quae tamen etsi uno non est contenta Catullo,
 Rara uerecundae furta feremus herae, (135)
 Ne nimium simus stultorum more molesti.
 Saepe etiam Iuno, maxima caelicolum, 140
 Coniugis in culpa flagrantem contudit iram,
 Noscens omniuoli plurima furta Iouis. (140)

At, quia nec diuis homines componier aequum est,

 145

 150

- 137 (135). tantum *H* non om. *A* et *L* a *m. pr.* contempta *O*.
 138 (136). uerecundae *A* furemus *V*.
 139 (137). Nec *AH* simus nimium *a* scimus *L* scimus *ACLa*²
 simul *H* sumis *d*.
 (138)–(141) ut aliunde petitos et ab interpolatore adiectos del. *Handius*
Obs. p. 26.
 141 (139). cotidiana *BCOV* cottidiana *La*¹ quottidiana *HAach*
 quotidiana *cett.* flagrauit quottidiana *Ald. I. Mur. Stat. Scal. Vulp. Conr.*
de Allio Doer. flagrabat *Excerpta Minturni et Perreii, Calpurnius Partbe-*
nii Silligius continet iram *coni. Santenius* concoquit iram *Lachmannus*
Haupt. Heys. Westph. conquoquit *Gul. Wagner Schwabius* contudit
 iram (cōtuditirā) *Hertzbergius* condidit *Poblius. Post u. (139) duos*
uersus excidisse censet post Statium Roszbachius.
 142 (140). Hosceus *d* omniuoli *C* omniuoli ignoscens *coni.*
Heinsius facta *ABCGHLLa*¹ *La*² *O Ven. b* fca *V* furta *cett. ed. Pr.*
uulgo et Lachmannus.
 143 (141). om. in textu, habet in marg. *H* At quia *ACDe Lachm.*
Haupt. Heys. Roszb. Atqui *d Calp. Ald. I. Mur. Stat. Scal. Voss. Vulp. Conr.*
de Allio Doer. Sill. Santen. At q3 *L* Atque *cett.* Atquei *Schwabius*
 hominem *D* componier *Calpurnii ed. 1481* componere *codd.* fas
 est in Vaticano quodam codice scriptum fuisse testatur *Santenius. Post u. (141)*
Marcilius in Asterismis et Lachmannus iudicant non pauca excidisse, quae
 aliam digressionem quales multae in hoc carmine reperiuntur conficere potuerint,
 uti censet *Hauptius (Quaest. Catull. p. 41).* Roszbachius duos tantum uersus
 amissos esse credit. Indicaui lacunam 18 uersuum, qui numerus in archetypo
 fuisse uidetur. Vide *Prolegomena.* Omnes codices uersus continuant.

[illegible]

Ingratum tremuli tolle parentis onus.
Nec tamen illa mihi ~~dextra~~ deducta paterna
Flagrantem Assyrio uenit odore domum,
Sed furtiua dedit mira munuscula nocte, 165 (145)
Ipsius ex ipso dempta uiri gremio.
Quare illud satis est, si nobis is datur unis,
Quem lapide illa ~~diem~~ candidiore notat.

Hoc tibi, quod potui, confectum carmine munus
Pro multis, *Albi*, redditur officiis, 170 (150)
Ne uestrum scabra tangat rubigine nomen

162 (142). *del. Muretus Broukbusius* Ingratum est a tremulist
 illa cons. *Lachmannus* tremulist olla *Hauptius* (Quaest. Catull. p. 41)
 bonus *La¹* dex

163 (143). dextra *Hc* de astra *a* dextra *cett.* dextra *Sebwabius*
et *H. A. I. Munro* cui α α *permutatae* uidentur fuisse decstra *ipse* in ed.
minore *dedicta H.*

164 (144). flangrantem *ACGHLLa¹OV Ven. bard* flangrantem *B*
 fragrantem *D ed. Pr.* asyrio *AL Ven.* assirio *BLa¹OVd* assiduo *a*
 al. venit
 uenitis *Ven.*

165 (145). fortuna d monuscula d nigra pro mira coni. Guarinus
prima Heinsius rara Hauptius muta Heysius media Gualterus
Lander in Censura Trimestri Libror. Extern. 1842, p. 361.

167 (147). uobis *Vb* his *GLa² Ven.* hiis *O* id *BLa¹VHcb*
Phillippensis unis *ABCGHLLa¹OV* *Phillippensis* uulgo unus *Dad*

Santenius Doer. Sill. Lachm. Haupt. Rossb. nimis *b ut uidetur* unus ^m *c*
imus Scaliger Fossius Si nobis id datur unis Quo lapide illa diem candi-
diore notet Guarinus, Gualterius Landor Quem lapide illa diem c. notet
Bentleius ubi affert uersum ad Hor. C. I. 36. 10.

168 (148). diem *ed. Parm.* 1473 dies *codd.* candidior *V* notet *D.*
(149)-(160) *del. Bernhardius A. Weisius.*

169 (149). Hec O quid ad quo Muretus Schwab.
170 (150). Alii Scaliger Manli Casaubonus aliis codd.

171 (151). Nec HL Hec d nostrum DV Ven. ab tangam Da tangit b.

Haec atque illa dies atque alia atque alia.
 Huc addent diui quam plurima, quae Themis olim
 Antiquis solita est munera ferre piis.
 Sitis felices et tu simul et tua uita, 175 (155)
 Et domus *ipsa* in qua lusimus et domina,
 Et qui principio nobis *rem* condidit Anser,
 A quo sunt primo omnia nata bona.
 Et longe ante omnes mihi quae me carior ipso est,
 Lux mea, qua uiua uiuere dulce mihi est. 180 (160)

LXIX.

NOLI admirari, quare tibi femina nulla,
 Rufe, uelit tenerum supposuisse femur,

172 (152). *om. d* Nec *D* atque alia alia G.
 173 (153). Hunc *H* aderit *Phillippensis* plura *D* quam *c*
 temis *V* quatenus *a*.
 175 (155). Sitis *Da ed. Pr.* Sites *d* Satis *cett.* a tua *D*
 et tui *H* ^{uitae} *BGLa¹OV* uice *b* nati *H*.
 176 (156). ipsa *om.* *ABCGLLa¹La²OVb* ipsi *coni. Statius et Broukbusius*
ad Tib. III. 6. 30 domma *A*.
 (157)–(158) prius *post* (160) collocabat, postea ab interpolatore additos
babuit Doeringius, uncis inclusit Silligius, post u. (154) transposuit Rossbachius.
Schwabius erat cum coniceret sic scribendos Is qui principio nobis terram
 dedit auctor A quo sunt primo mi omnia nata bona et *post u. (66) collo-*
candos esse.
 177 (157). terram dedit aufert *codices* terram nobis *D* terram
om. c aufert *om. d* teneram dedit ac fert *uel Afer Statius* te
 transdedit *Vfens Scaliger* te transdedit *auspex Lipsius* terram dedit
 auctore *Vossius Vulpus* auctor *Rossbachius* te tradidit a quo Sunt
 primo nobis *E. Mitscherlichius in marg. ed. Guarini* nobismet eram
Schwabius aliquando nobis te transdedit *Anser Heysius* nobis rem
 condidit *Anser ipse conieci.*
 178 (158). mi *post* primo *add. Hauptius Froeblichus* primo sunt *c*
a m. pr. Scaliger Voss. nota *D et codex Laudensis 78 bibliothecae Bodleianae*
bona d Calp. Ald. I. uulgo bono *codd. cett. omnes, Lachmannus Hauptius*
Schwabius.
Versibus (159)–(60) appictum indicem digitum habet in margine G.
 179 (159). qui *D* quam *G* ipse est *Db Ven.*
 180 (160). quia *a* uana *H* est *om. Dac* mihi dulce est
ACGHLLa¹La²OV Ven. b B a m. pr. mihist *Lachm. ad Lucret. p. 66.*

LXIX.

Carmen totum *om. D et Riccardianus teste Lachmanno.*
 In Rufum *GLa²* In Ruffum *HABLa¹* Ad Ruffum *marg. a* ad
 Rufum immundiciam suam ei obiciendo *b* *Spatium unius uersus in OV.*
 2. Ruffe *CGHLOab* latus *pro* femur *a.*

Non si illam raræ labefactes munere uestis
Aut perluciduli deliciis lapidis.

Laedit te quaedam mala fabula, qua tibi fertur 5
Valle sub alarum trux habitare caper.
Hunc metuunt omnes : neque mirum : nam mala ualde est
Bestia, nec quicum bella puella cubet.

Quare aut crudelem nasorum interfice pestem,
Aut admirari desine cur fugiunt. 10

LXX.

NVLLI se dicit mulier mea nubere malle
Quam mihi, non si se Iuppiter ipse petat.
Dicit : sed mulier cupido quod dicit amanti,
In uento et rapida scribere oportet aqua.

3. Nos illa mare *ABCGHLLa¹La²Obacd* Nos illam amare *V* Non
illam raræ *Calp.* 1481 et sic *Bentleius* ubi uersum affert ad *Hor. Epod. XIII.* 14
Non ullam raræ *Auantius Doeringius Heysius* Non si illam raræ *Ald. I.*
labefactos *BHLA¹La²Vab.*

4. pro luciduli *HLa¹cd b ed. Pr.* pro lucidoli *La²* delitiis *A.*

5. qua *ABG ex rasura Ld ed. Parm.* 1473 quæ uel que *cett.*

6. Vale *O* allarum *A pr. G Hd.*

7. Nunc *d ed. Pr.* ualde mala *d* nec mi mirum mala *H.*

8. quicum *Bacd edd. omnes* cui cum *GLa¹La²OVb* cum qua *AL*
ut *Prop. II. 6. 12* Me soror et cum qua dormit amica simul cum *omisso*
qua *C* nec bella cui puella *H.*

10. fugiant *a, Heinsius ex coniectura.*

LXX.

Hoc carmen cum c. LXIX continuant codices omnes sinceri.

1. uiuere *H* male *HLa¹OV^{ma}* uelle (ma ut uidetur recentius scriptum)
c, fortasse ex Sueton. de Viris Illustribus XVIII. 10 Soli Crassitio se dixit
nubere uelle.

2. iupiter *Cab.*

3. cupit *b* quid *a.*

4. Inuento *Ga* In uino *coni. Gifanius in ind. Lucret. p. 450, Burmannus*
Antbol. Lat. I. p. 541.

LXXI.

Si quoi, Virro, bono sacer alarum obstitit hircus,
 Aut si quem merito tarda podagra secat,
 Aemulus iste tuus, qui uestrum exercet amorem,
 Mirifice est a te nactus utrunque malum.
 Nam quotiens fuit, totiens ulciscitur ambos :
 Illam affligit odore, ipse perit podagra.

LXXII.

DICEBAS quondam solum te nosse Catullum,
 Lesbia, nec prae me uelle tenere Iouem.

LXXI.

Hoc carmen cum c. LXX continuant codices.

1. qua *ABCDGHLA¹OV^obacd* qua *L* quo *La²* quoi *Itali*, *edd.*
pleraeque et Lachmannus uiro *codd.* Virro *Partbenius Guarinus Muretus*
Scaliger Lachmannus iure *Palladius Auantius Ald. I. Statius Hauptius in*
Quaest. Catull. p. 93 Heysius Schwabius sacrorum *codd. praeter d qui habet*
sociorum et O ubi legitur sacrorum sacer alarum *Itali Calp. 1481 uulgo.*
Hauptius sacer hircus tuetur ex *Isidori Hispalensis libro de Differentiis Ser-*
monis V. p. 63 Fortasse sacer introsum sacer armorum *coni.*
Frœblichius obstitit *D* astitit *a* hyrcus *Vab* ira is *H* Si qua,
 Virro, bono sacro ritu obstitit hircus *Scaliger* Si quoi iure Bonae sacra-
 torum *Frœblichius* Si quoi Vibenni sacer alarum *Poblius*.
 2. quam *ACDGHLLA¹OV^oba* qua *Bc* quem *d Ald. II. uulgo et*
Lachmannus aliquem iam *Calpurnius in ed. 1481* podagra *G* secat
Dc secet *ed. Pr.* serat *a* sequar *b ed. Parm. 1473* secunt *O*
secum cett.

3. questrum *AC* nostrum *b, et sic G sed erasa litera ut uidetur ubi*
nunc est n, ed. Pr.

4. Morfice *D* a te *codd.* tactu *Turnebus* Mirifico est astu
Muretus ac tu *Ald. II. Vossius* adeo *Handius* aestu *Ramlerus*
 Mirifico est fato *Hermannus, Frœblichius Hauptius in ed. sua* Mirifice est
 fato *Rosbachius* Ate *Hauptius in Quaest. Catull. p. 94* Atei *Heysius*
Schwabius malit Atei (Atei) ab *Atius Attius ductum* utrumque *a.*

5. quociens *GO* futiuit *D* faciunt *a* fatuit *d* tociens *GO.*

6. dolore ipsa *H* podagra *G* podagra perit *Va.*

LXXII.

Ad Lesbiam *ABGHLA¹La²bad.* Spatium unius uersus in *DOV.*

1. Dicabis *D* nosce *AH* nouisse *V.*

2. ne *A* prime *O* pro me *H* preme *d* per me *G.*

Dilexi tum te non tantum ut uulgus amicam,
Sed pater ut gnatos diligit et generos.

Nunc te cognoui: quare etsi impensius uror, 5
Multo *mei* tamen *es* uilior et leuior.
Qui potis, est? inquis. Quod amantem iniuria talis
Cogit amare magis, sed bene uelle minus.

LXXIII.

DESINE de quoquam quisquam bene uelle mereri,
Aut aliquem fieri posse putare pium.

8. Donatus ad Ter. And. IV. 3. 3. Amicus animi, amator uero corporis. Non enim continuo amor est qui bene uult. Vt Dido amauit quidem Aeneam, sed non et amica fuit quae ait 'Non potui abreptum diuellere 'corpus et undis Spargere,' et item Catullus 'Cogit—minus.'

3. Dillexi *ba* tum *BGLa¹OVbd* *Lachmannus* tunc *D* num *ACL*
tamen *a* ut uult uulgus *AC*.

4. natos *La* diligit *a* at *D*.

5. etsi *me c* uxor *b*.

6. mi tamen *es Baptista Guarinus* ita *me nec — D* ita *me nec*
ABGHLLa¹La²OVd Multo *me* ita *nec C* ita *me ne b* ita *me c*
Error hinc ortus uidetur, quod mei tamen es quum in me ita me nes corruptum
esset, prius me omisum est.

7. Quid *D* Quis *HLa¹V* est potis *H* est *om. A* inquit *b*
in quis *L a m. pr.* quod *ABDLcd* quam *CGHLa¹La²OV* quem *b*
quid *a* quia *Stattius Vossius* telis *D*.

8. Post hunc uersum *Guarinus* ponebat *c. LXXXV*. Odi et amo—excrucior, *Stattius c. LXXXV*. Huc est mens deducta—omnia si facias, deinde *c. LXXXV*.

LXXIII.

Hoc carmen cum *c. LXXII* continuant codices omnes sinceri.

1. quisquam *ABCGHLLa¹La²OVb* quisquam *quicquam* *Da*
Calpurnii ed. 1481 Ald. I. uulgo et Lachmannus quidquam *d Contr. de Allio*
Handius Doeringius Silligius quenquam *ed. Pr.* quisquam *retinui.*
Cato. Orig. V. 10 (ed. Jordan) Quod eorum nemo quisquam quicquam
mihi ignoturus est. *Fr. Incert. Trag. 27* Quicquam quisquam cuiquam
quod ei conueniat neget? Numquam quisquam *Plautus coniunxit Amphit.*
I. 1. 303, Rud. III. 5. 11, Poen. IV. 2. 65, neque umquam quisquam Truc.
II. 1. 20. Naeuius in Tarentilla fr. 11, cf. Holtzii Syntax. Priscor. Script.
T. I. p. 401.

Omnia sunt ingrata, nihil fecisse benigne

Prodest, immo etiam taedet obestque magis;

Vt mihi, quem nemo grauius nec acerbius urget, 5

Quam modo qui me unum atque unicum amicum habuit.

LXXIV.

GELLIUS audierat patrum obiurgare solere,

Siquis delicias diceret aut faceret.

Hoc ne ipsi accideret, patrum perdespuit ipsam

Vxorem et patrum reddidit Harpocratem.

3. *Post benigne vulgo addunt est. Sed uide Lachm. Lucret. p. 297, qui negat est pro licet usurpatum antiquae et germanae Latinitatis esse.*

4. Immo (Imo *G a m. sec. bad*) etiam taedet stetque (stes *H* obestque *GO Vic. marg. L b*) magisque (magis *Hc*) magis (magisque *ad* atque magis *Hc*) *codd.* Prodest, immo etiam taedet obestque magis *Guyetus Froeblicius, (nisi quod hic laedit pro taedet scripsit), Buechelerus Schwabius. cf. Ou. Trist. III. 4. 8* Non prosit potius siquis obesse potest, *Cic. Orator. c. XLIX.* Bene quam meritam esse autumas Dicis male mereri Id quod scis prodest nihil, id quod nescis obest. Versum efficit ipsa relatio contrariorum. Id esset in oratione numerosum. Quod scis nihil prodest, quod nescis multum obest. Immo etiam taedet, taedet obestque magis *Auantius Ald. I. Guarinus in comm. Muretus Statius Robortellus (Grut. I. 1456) Doeringius* Immo etiam taedet si fit obestque magis *Lachmannus Haupt. Heys.* Stat magis atque magis *Handius Bergkii* Immo etiam, Caelei, taedet obestq. magis *olim coni. Schwabius.*

5. Vae pro ut *Guarinus Scaliger* Id *Bergkii* quae (que) *A pr. B CGHLLa¹La²OVbd qm D* quem *ac ed. Pr. Post u. 5 in c secuntur c. LXXXIX. 6* Quantumuis quare sit macer inuenies—*CVII. 2* Insuperanti hoc est gratum animo proprie.

6. amicum habet *ACDL.* Versus 5, 6 *Handio spurii uidentur; idem fortasse senserat Auantius qui totum carmen tetrastichon in Rufum uocauerit. Carmen cum LXXVII. 1-6 coniungendum esse censet Ed. d Bruner.*

LXXIV.

Hoc carmen cum c. LXXII continuant *codd. omnes sinceri.*

1. Silius *O* Lellius *AL* Lelius *BCDGLa¹* Laelius c *Politianus Misc. LXXXIII.* Leuius *a* Gelius *Hb ed. Parm. 1473* Gellius *marg. c Vd* patrum *a* prinam *A* obiurgare *ABCGLLa¹La²OVHb* obiurgia *Riccardianus cd ed. Pr.* obiurgium *a* abiurgia *D* flere *codd. omnes* solere *Parthenius.*

3. perdespuit *ABCDGHLLa¹La²OVb* par despuit *ad* perdespuit *Scaliger.*

4. at *D* ad *b ed. 1473* prium *A* patrium *H* reddidit *La¹*

Quod uoluit fecit: nam, quamuis inrumet ipsum 5
Nunc patruum, uerbum non faciet patruus.

LXXV.

Huc est mens deducta tua, mea Lesbia, culpa,
Atque ita se officio perdidit ipsa suo,
Vt iam nec bene uelle queat tibi, si optima fias,
Nec desistere amare, omnia si facias.

reddit BO harpocratem O harpocrathem ABCGLLa¹ arpocra-
them V arpocratem baed ippocratem H.

5. quanuis C irrumet Vbad.

6. patrium H prium A prius A.

LXXV.

Hoc carmen cum c. LXXIV continuant codices.

1. Huc ABCDGLLa¹La²OVbac Vc ed. Paris. Saec. XV. Huc
huc H Hunc Pbillippensis Nunc d et Cuiacianus unde Scaliger,
quem secuti sunt cum Statio omnes praeter Silligium et Rossbachium, hoc
tetrastichon a c. LXXXVII. per errorem abscissum et cum eo coniungendum
putat hoc modo

NVLLA potest mulier tantum se dicere amatam
Vere, quantum a me Lesbia amata mea es.
Nulla fides nullo fuit unquam foedere tanta,
Quanta in amore tuo ex parte reperta mea est.

Nunc est mens diducta tua, mea Lesbia, culpa,
Atque ita se officio perdidit ipsa suo,
Vt iam nec bene uelle queat tibi, si optima fias,
Nec desistere amare, omnia si facias.

Errorem ad transpositas paginas archetypi Lachmannus Hauptius Boebmius Schwabius Westphalius sed diuersis modis rettulerunt. Vide Prolegomena. Ipse codicum ordinem seruauit ut in re incerta. Quanquam enim c. LXXXVII. per se uix satis constat, hoc in c. LXXV. non cadit ex aequo. Bene enim respondent Huc et deducta; contra minus bene post Nunc in u. 1 iam in u. 3 infertur abducta d diducta Lachmannus est mens tua deducta H me D.

2. *Ad hunc uersum Spengelius putauit spectare glossam Pitboeanam p. 70 Gotbofr. 'Officiperdi qui sui laboris non habent remunerationem. Catullus.' prodidit Db.*

3. uelleque tot (tot om. H) tibi ABCDGHLLa¹La²OVc ed. Pr. uelle
quae tot si b uelle tot tibi a uelle queam d Parthenius uelle
queat Lachmannus optuma O.

4. destitere a.

LXXVI.

SiqVA recordanti benefacta priora uoluptas
 Est homini, cum se cogitat esse pium,
 Nec sanctam uiolasse fidem, nec foedere in ullo
 Dium ad fallendos numine abusum homines,
 Multa parata manent in longa aetate, Catulle, 5
 Ex hoc ingrato gaudia amore tibi.

Nam quaecunque homines bene cuiquam aut dicere possunt
 Aut facere, haec a te dictaque factaque sunt,
 Omnia quae ingratae perierunt credita menti.
 Quare iam te cur amplius excrucies? 10

Quin tu animo offirmas atque istinc te ipse reducis,

LXXVI.

Hoc carmen cum c. LXXV continuant codices omnes sinceri. Froeblichius hoc reuocat c. LXXXVII, Nulla potest mulier—parte reperta mea est, quos uersus initium putat fecisse huius carminis.

1. Sique O priore a.
2. hominum D.
3. nullo ABCDGHLLa¹La²Oabc in ullo d Partbenius uulgo et Lachmannus, cf. Lucret. 3. 23 Neque ulla Res animi pacem delibat tempore in ullo.
4. Durum b miniē V mīē H fellando H adusum D aduersum d.
5. manent DLa³acd manenti ACGHLLa¹Vbc manentum O longa om. b.
6. gaudio La¹ amittere marg. amore tibi b auicere tibi O.
7. ut AL possint A.
8. hoc O ate GH sint O.
9. Omniaque CDHLLa¹La²Ocd.
10. iam te cur Dac Vic. ed. Pr. cur te iam B notis fortasse recentioribus cur te iam ACGLLa¹La²OVb Heysius. Cf. XCVII. 2 cur te amplius iam H te iam cur d Muretus excruties Lb excrucias a.
11. Quin La²bad ed. Pr. Qui cett. in ABCDHLLa²Vbad ed. Pr. tui GO tum Vic. cum La¹ offirmas GO affirmas cett. ed. Pr. atque BCGLLa¹La²OVbac teque D itaque d Scaliger Lachmannus Hauptius instinctoque BCGLa¹La²Va ed. Pr. Pbillippensis instructoque H instintuque D instincteque Ob instincteque Vic. instincto ALc instincte ed. Parm. 1473 Quin tu animum offirmas atque istinc usque reducis Statius Fulpius Quin te animo obfirmas teque istinc usque reducis Raphelengius Doeringius Quin tu animo offirmas teque istinc usque reducis Rossbachius Quin tu animum offirmas itaque instructoque r. Scaliger Quin tu animo affirmas itaque istinc teque reducis Lachmannus post Heinsum, ut ipse testatur, Hauptius atque

Et deis inuitis desinis esse miser?

Difficile est longum subito deponere amorem.

Difficile est, uerum hoc qua lubet efficias:

Vna salus haec est, hoc est tibi peruincendum, 15

Hoc facias, siue id non pote siue pote.

O dii, si uestrum est misereri, aut si quibus unquam

Extremam iam ipsa in morte tulistis opem,

Me miserum aspiciate et, si uitam puriter egi,

Eripite hanc pestem perniciemque mihi, 20

Sei mihi surrepens imos ut torpor in artus

Expulit ex omni pectore laetitias.

Non iam illud quaero, contra ut me diligit illa,

istinc teque r. *Silligius Schwabius* Quin te animo offirmas tuaque istinc
teque reducis *Frœblichius quod tueri potuit ex Hor. A. P. 446*, Quin sine riuiali
teque et tua solus amares Quin dum animum offirmas teque istinc tute
reducis *Heysius* Quin te animo firmas teque istinc tute reducis *Pleitnerus*
Fortasse Quin tu animo offirmas atque istinc te ipse (te)pe reducis. Cf. *Ou.*
Trist. V. 7. 65 Sic animum tempusque traho, meque ipse reduco A contem-
platu dimoueoque mali. *Eodem errore* quodagrosi quoenice pro podagrosi
poenice (phoenice) *habent exemplaria Nonii 181. 18, 245. 27, (Vahlen. Coniect.*
in Varron. Sat. p. 151.)

12. Vt L deis b *Lachmannus Roszbachius* dis d uulgo diis
Calpurnii ed. 1481 des ceteri codices inuito Dac desines B de-
sinas D a m. pr.

14. om. V in suo loco, habet in ima pagina additum hoc om. BH
quam lubet *ABCGLLa¹La²Ob* quam libet Vac quem lubet H
qua lubet d qua libet *Riccardianus* qualibus D efficias D offi-
cias HOB.

15. hic H hoc DO est om. De et L a m. pr. hec G non V
est om. d et D.

16. Nec b Hec G facies *BCLad* facie H sine id O.

17. nostrum La² miserei H miseri O.

18. Extremam DL Extrema *ABCHLa¹La²Vbacd ed. Pr.* Ex-
tremo GO ipsa cd ipsam cett. ipsa in *Ald. I. Guarinus.*

19. At miserum V ut pro et a pueriter L.

20. Erupite V pernitentemque *CFDHL.*

21. Sei ipse conieci Seu codd. omnes *Scaliger Vossius* Quae *Calpurnii*
ed. 1481 uulgo Haec *Statius* Heu *Conr. de Allio* Hei *Lachmannus*
Hauptius Roszbachius subrepens *HVb* unos *HLa¹La²V* ut (in AL)

corpore in artus *ABCDGHLLa¹La²OVb* cor O ut corporis anguis
et a 'uelut anguis' alii codd. *Guarino teste* imos in corporis artus
Statius et torpor in artus c ut torpor *ed. 1473.*

22. exsomni *Passeratius* leticias AO laetitias H delicias ac
delitias D.

23. quod contra a me ut me *BCGLa¹La²OVb* me ut H *Heysius*
dilligat *Aca* deligat D a m. pr.

Aut, quod non potis est, esse pudica uelit:
 Ipse ualere opto et tetrum hunc deponere morbum. 25
 O dii, reddite mi hoc pro pietate mea.

LXXVII.

RvPE mihi frustra ac nequicquam credite amico
 (Frustra? immo magno cum pretio atque malo),
 Siccine subrepsti mei, atque intestina perurens
 Hei misero eripuisti omnia nostra bona?
 Eripuisti, heu heu nostrae crudele uenenum 5
 Vitae, heu heu nostrae pectus amicitiae.

25. et iterum AC pr. L totum ed. Pr. hunc om. b.
 26. dei GO mi om. b michi G proprietate ABCGLLa¹La²d
 pp̄tate V pp̄tate O proprietate ed. Pr. ed. 1473 pro pietate
 Calpurnii ed. 1481, cf. Ciris u. 524 Illi pro pietate sua.

LXXVII.

Ad Rufum BGLa²d ed. Pr. ad Ruffum AHLLa¹b in Ruffum a.
 Sp̄tium unius uersus in DOV.

1. Ruffe ABCGHLLa¹Oba ed. Pr. amice Ob ed. Parm. 1473 uulgo
 amico ceteri codices, Lachmannus Haupt. Rossb. Schwab.

2. immo ADGLOa inmo C imo c uno BLa¹La²Vb.

3. subrepti La²O Vic. d subrepi H surrepti ba subrecti cett.
 subrepsti Calpurnius mei ABCDGHLLa¹La²OVbd Lachmannus Haupt.

Rossb. Schwab., cf. Lachm. Lucret. p. 246 me Vic. mi ac ed. Pr.

4. Si ACGLO Sic Dbac Calpurnius Parthenius Guarinus Muretus
 Rossbachius Mi BHLa¹La²Vd uulgo Me ed. Pr. Ei Lachmannus
 Hauptius, quos secutus sum, addita tamen H quae litera prima est uersus quinti
 in AG miser D.

5. Heripuisti AG Erripuisti ba Aripuisti D Arripuisti ed. Pr.
 ed. 1473. Ceterum bos uu. 3-5 Vossius ita scripsit Siccine subrepsti meque
 intestina perurens Mi misero eripuisti? omnia nostra bona Eripuisti?
 Scaliger Siccine subrepsti mei atq. int. perur. Mi misero eripuisti? omnia
 nostra bona Erip. Froeblichius Siccine subrepsti mei atque intestina
 perurens Sic misero eripuisti omnia? nostra bona Eripuisti? heu heu
 ACDLa²d heu heu G heu cett. noster pr. B nostri H.

6. heu semel O Vic. b nostro ABCGLa¹La²V pectus codd. omnes
 pestis Ald. I. ex Bapt. Guarini emendatione, ut testatur filius, edd. quantum scio
 omnes. Seruauit codicum lectionem monente Vossio in comm. qui similes locos
 affert Mart. IX. 14. 2 fidae pectus amicitiae Stat. Silu. IV. 4. 101 almae
 pectus amicitiae; cf. Manil. II. 582 Sensus est: Tune ut uenenum esses
 nostrae uitae, tu qui fidissime mecum amicus uixeris? amicitie G.
 Vu. 7-10 qui in codicibus post LXXVIII. 6 leguntur primus Statius negauit suo
 loco positos esse, hic reuocauit Scaliger, quem secuti sunt Marcilius Lachmannus

Sed nunc id doleo, quod purae pura puellae

Sania conminxit spurca salua tua.

Verum id non impune ferēs: nam te omnia saecula

Noscent, et qui sis fama loquetur anus.

10

LXXVIII.

GALLVS habet fratres, quorum est lepidissima conuinx

Alterius, lepidus filius alterius.

Gallus homo est bellus: nam dulces iungit amores,

Cum puero ut bello bella puella cubet.

Gallus homo est stultus, nec se uidet esse maritum,

Qui patruus patrum monstret adulterium.

LXXIX.

LESBIVS est pulcher: quid ni? quem Lesbia malit

Hauptius Froeblichius Rossbachius Truchsius. Post XCI. 10 posuit Corr. de Allio; post LXXX. 8 Bergkii (Mus. Rhen. XF. 521), Biebmans (Gynaest. Catull. p. 6) Ed. d. Bruner (Act. Soc. Francicae VII. 622) Schenckius.

7. Si H quid a puerae Ad poer D pxta pr. BL^a F.

8. Sania GO conminxit Scaliger ABCDGHLLa²Fbad
ed. Pr. conuinxit La¹ conuinxit O conuinxit a.

9. Verum id non Obd Verum non id G Id verum non cett.
namque c seda O.

10. Noscent G ACGLLa¹La²F ed. Pr. qui cett. Gnarus,
vulgo et Lachmannus sis ACHLOb sis et a cett. farr.
loquetur anus Calpurnii ed. 1481 famuloque tantus (tantus H) La¹GHFb
famulo que tantus B famuloque canus d famuloque (farr. 1481 e D)
tenus cett. Mart. Lib. Epigr. 1. 8 Vnum pro cunctis fama loquetur opus.

LXXVIII.

Hoc c. cum c. LXXVII. 6 continent codices, nisi quod in ad superscriptum est In Gallum.

1. coniux C.

2, 3 om. H a m. pr. habet in marg. ascriptos.

3. iam AL iugnit F.

4. puella cubit O.

6. patrum a. Post u. 6 continent in c. LXXVII. 10 sed a.

loquetur anus, quem ordinem seruauerunt editores ante Statium, Cantabrigiensis a. 1702 Silligius Heysius Westphalius. Ipse Scaligerum secutus post LXXVII. 6 eos posuit: possunt tamen finis esse carminis cuius prior pars excidit, quae opinio fuit Bergkii, quamquam postea malebat eos post LXXX. 8 collocare.

LXXIX.

Hoc c. cum c. LXXVII. 10 continent codices.

1. Lesbeius L a m. pr. Celius d Silligius Iungelaussenus quid ni

b b

Quam te cum tota gente, Catulle, tua.
Sed tamen hic pulcher uendat cum gente Catullum,
Si tria natorum sauia reppererit.

LXXX.

QVid dicam, Gelli, quare rosea ista labella
Hiberna fiant candidiora niue,
Mane domo cum exis et cum te octaua quiete
E molli longo suscitatur hora die?

Nescio quid certe est: an uere fama susurrat
Grandia te medii tenta uorare uiri?
Sic certe est: clamant Victoris rupta miselli
Ilia, et emulso labra notata sero.

quem *bd marg. L ed. Parm. 1473* quid inquam (*iniquam H*) *ABCDGHL*
La¹La²O quit inquam *V* quid nunquam *ac* mallit *CGa*.
2. Quo *D* *Q₁ a.*
3. Si *ac* uendant *a* gente *bis C.*
4. natorum *codd. omnes praeter O* notorum *O Scaliger in Castigationibus et ad Cirin 260 Doeringius Silligius Heysius Ed. d Bruner* Nec mihi
notorum *Broukbusius ad Tib. I. 10. 72* amatorum *Calpurnius Heinsius*
fatorum *Freeblicbius* sania *O* suaui *Dacd* salua *H* repperit
ACGHLa¹La²Vd reperiet *a.*

LXXX.

Ad Gellium *ABGLa¹La²ab* In Gellium *d. Spatium unius uersus in*
DOF, quod corr. D suppluit interscripto Ad Gellium.

1. Vis *Guarinus* geli *B.*
2. Hyberna *Vc* Ruberna *O* fient *b.*
3. domum *Db scribendum fortasse* domu exis et cum *Dac ed. Pr.*
exisset cum *ABCGHLLa¹La²Od* exisset cum *V* exissem quum *b* te
om. ac.
4. Te *D* Et mollis *d Scaliger* suscitetur *Da* susciat *B* suerat *H*
ora *ADL.*
5. uero *La¹d* uerum *bac* susurat *La¹.*
6. tanta *ABCGHLLa¹Vd.*
7. Sed *D* Si *H* est *om. d* damat *H* clamat *G* rapta *H.*
8. Ille (illo *H* illa *a*) te (de *La²*) mulso *ABCDGHLLa¹La²OVacd*
Illic te mulso *b* notate *c* Ilia *Palladius* et emulso *marg.*
ed. Grypb. a. 1542 Ilia et emulso *Pierius Valerianus et Gabriel Faernus,*

LXXXI.

NEMONE in tanto potuit populo esse, *Iuuenti*,
 Bellus homo, quem tu diligere inciperes,
 Praeterquam iste tuus moribunda a sede Pisauri
 Hospes inaurata pallidior statua,
 Qui tibi nunc cordi est, quem tu praepondere nobis s
 Audes, et nescis quod facinus facias.

LXXXII.

QVINTI, si tibi uis oculos debere Catullum
 Aut aliud si quid carius est oculis,

teste Statio Ilia te mulso labra notare sero *Casaubonus* Sic
 certe est, clamant: sunt oris rupta miselli Illi demulso labra notata sero
coni. Westphalius.

LXXXI.

*Hoc carmen cum c. LXXX continuant codd. praeter Dad. In a Ad Celium
 in Dd Ad Iuencium interscriptum est, in D quidem a manu correctoris.*

1. Nemo me *AD* Memo ne a a m. pr. Nemo te b iuuenti
ABG (ni fallor) HLLa²Ob.
2. quantum b quam O incipies D incipias a.
3. moribundi H ab *GObad* a cett. *Lachmannus*. Incertum quid
 legerit is qui *Vibium Sequestrem* interpolauit. Nam editiones *Vibii* haec habent
 s. u. Pisaurum. Pisauros, [qui et Isaurus, ut *Lucanus*,] a quo ciuitas Pisau-
 rum, [de qua *Catullus* 'moribunda sede Pisauri (sic, a om.) decurrit] in
Hadriaticum. Verba quae uncis inclusi in codicibus non comparent, teste *Vossio*:
 absunt certe a codice *Vibii Saec. XV Musei Britannici* (*Add. MSS.* 16, 986).
 bisanzi a pisanum O.
4. in aurata *AG*.
5. Quid *ACGLLa¹La²OVb* edd. ante *Calpurnium* Quid B nuc G
 num D quam b.
6. a pro et *Fruterius Casaubonus Vossius Vulp. Contr. de Allio Doer.* at
Muretus quid *ABCGLLa¹La²O* qd V. Legendum fortasse Quid tibi
 nunc cordi est? quem tu praepondere nobis Audes, et nescis quod facinus
 facias?

LXXXII.

*Hoc c. cum c. LXXXI continuant codices, praeter Dad qui suprascriptum
 habent Ad Quintium, D quidem a correctoris manu.*

1. sit D catulum a.
2. Aud O aliquid b siquis D oculis C.

Eripere ei noli, multo quod carius illi
Est oculis seu quid carius est oculis.

LXXXIII.

LESBIA mi praesente uiro mala plurima dicit:
Haec illi fatuo maxima laetitia est.
Mule, nihil sentis: si nostri oblita taceret,
Sana esset: nunc quod gannit et obloquitur,
Non solum meminit, sed, quae multo acrior est res, 5
Irata est: hoc est, uritur et loquitur.

LXXXIV.

CHOMMODA dicebat, si quando commoda uellet

1. Quintilianus Inst. Orat. I. 5. 20. H literae ratio mutata cum temporibus est saepius. Parcissime ea ueteres usi etiam in uocalibus, cum oedos ircosque dicebant, diu deinde seruatum ne consonantibus aspirarent, ut in

3, 4 om. BL^a VaH.

3. Eripe A De ei monosyllabo uide Lachm. Lucret. p. 152.

4. seu codd. si Statius Vossius Vulpius Doeringius Silligius sei Berg-
kius Rossbachius Schwabius. Sed cf. Plin. Epp. I. 19. 4 Nam mihi patria et
si quid carius fides uidebatur. Mart. XIV. 83. 2 quod ed. Pr.

LXXXIII.

Hoc c. cum c. LXXXII continuant codices praeter Dad ex quibus a Ad Cesa-
rem d De Lesbiae Marito superscriptum habet. Ad Mullum corrector D
et ed. Pr.

2. Hec DG Ricc. Froeblichius Rossbachius Non d Hoc cett. uulgo
et Lachmannus leticia O laetitiast Lachmannus ad Lucret. p. 66.

3. Mulle ABCDGHLLa²a Umfienbachius Mule cett. nostra a
non b.

4. Sanna O Samia ABCGH pr. L quid a quod nunc ed. Pr.
ed. 1473 garrit a canit AL ganit H obloquetur a allo-
quitur a.

5. quam C res om. b.

6. Inuita D Irrita d Incensa Pleitnerus hec a hic La²
est post hoc om. a oritur O utitur H loquetur a obloquitur b
coquitur Dousa F. Lipsius Heinsius Froeblichius Heysius.

LXXXIV.

Cum c. LXXXIII continuant codices.

1. Commoda (comoda DVbad) codices commodo c chommoda
Calpurnii ed. 1481 comoda DVa.

Dicere, et insidias Arrius hinsidias,
 Et tum mirifice sperabat se esse locutum,
 Cum quantum poterat dixerat hinsidias.
 Credo, sic mater, sic Liber auunculus eius, 5
 Sic maternus auus dixerat atque auia.
 Hoc misso in Syriam requierant omnibus aures:
 Audibant eadem haec leniter et leuiter,
 Nec sibi postilla metuebant talia uerba,
 Cum subito affertur nuntius horribilis, 10
 Ionios fluctus, posquam illuc Arrius isset,
 Iam non Ionios esse, sed Hionios.

Graccis et in triumphis: erupit breui tempore nimius usus ut choronae chenturiones praechones adhuc quibusdam inscriptionibus maneant, qua de re Catulli nobile epigramma est.

2. Arrius G arrius *pr. BLa¹V* arrius H insidias *he G* insidias
 haec LO insidias ABCD (*sed D relicto spatio inter Arrius et insidias*)
 La¹La²Vba hinsiadadas *d om. spatio relicto c* hinsidias Politianus adhuc
 adulescens, coram literatis aliquot Florentiae ut ipse dicit Miscell. XIX. Impres-
 sum non legitur ante Calpurnium.

3, 4 post u. 10 leguntur in codicibus, praeter b ubi secuntur u. 14. 'Veri-
 simile admodum est illos duos uersus propter iteratum hinsidias primum prae-
 termissos et postea in margine antiqui codicis ascriptos, deinde alieno loco a
 'librariis collocatos esse' Hauptius (Quaest. Catull. p. 40). Verum ordinem,
 sicut et aspirationem hinsidias, Hionios, Politianus uidetur restituisse.

3. Et cum DHbcd et tamen a mirifice H.

4. hinsiadadas d insidias cett.

5. eius d ed. Parm. eius est BCGHLLa¹La²OVb ei est Dac ed. Pr.
 eius om. A.

6. dixerit Scaliger.

7. Hic ACG *pr. L La¹* Hec La² syria ABCDGHLLa²cb ed. Pr.
 siria La¹VO sirra a Syriam Parthenius requirat H nequi-
 erant A requierunt Lb requiebant D.

8. Audibant Dd ed. Pr. Audiebant cett. hoc BLa¹H atque
 leuiter a et leniter VHbc leniter et leuiter Santenius ad Terent. Maur.
 p. 241, *sed cf. Cic. Att. XIII. 21* De Attica optime quod leuius ac lenius et
 quod fert *εὐκόλως*.

9. si pro sibi A post illa GLa¹La²Hab.

10. nūptius V.

11. posquam D artius GHLa²ac artius V arcus O artius
 cett. esset G.

12. sed Hionios Politianus Calpurnius 1481 ionios esse sed Ionios
 (sic) G non esse ionios C yonios . . . yonios La² ionios . . .
 hyonios d ionios . . . ionios cett. isse b esset O si H a m. pr.

LXXXV.

ODI et amo: quare id faciam, fortasse requiris.
Nescio, sed fieri sentio et excrucior.

LXXXVI.

QVINTIA formosa est multis, mihi candida, longa,
Recta est: haec ego sic singula confiteor.
Totum illud formosa nego: nam nulla uenustas,
Nulla in tam magno est corpore mica salis.
Lesbia formosa est, quae cum pulcherrima tota est, 5
Tum omnibus una omnes surripuit Veneres.

LXXXVII.

NVLLA potest mulier tantum se dicere amatam
Vere, quantum a me Lesbia amata mea es.

LXXXVI. 4. Quintil. Inst. Orat. VI. 3. 18. Salsum in consuetudine pro ridiculo tantum accipimus: natura non utique hoc est, quanquam et ridicula oporteat esse salsa. Nam et Cicero omne quod salsum sit ait esse Atticorum, non quia sunt maxime ad risum compositi: et Catullus cum dicit 'Nulla est in corpore mica salis' non hoc dicit nihil in corpore eius esse ridiculum.

LXXXV.

Cum c. LXXXIV continentur codices.

1. ama La² nequiris O.
2. si Ob sencio O censeo d excrucior HLbad.

LXXXVI.

Cum c. LXXXVI continentur codices omnes sinceri.

1. Quincia O est formosa est D.
2. hoc O Scaliger interpunctione post ego posita haec ante ego om. in loco suo, habet in marg. a m. rec. C haec est haec d haec et ego c si H sic om. a singula G.
4. Nulla ne tam H corpore est L.
6. Tu H unas b subripuit DOFb arripuit AL uentus H.

LXXXVII.

Cum c. LXXXVII continentur codices praeter D ubi corrector superscripsit De Eadem, et d qui habet De Amore Et Fide In Lesbiam.

1. Nulla pone G.
2. Veret H et B a m. pr. a me om. D a m. pr. mea om. H est codd. omnes Froeblicius es Scaliger uulgo et Lacbm. mea's Hauptius Vide Lacbmannum ad Lucret. p. 66.

Nulla fides nullo fuit unquam foedere tanta,
Quanta in amore tuo ex parte reperta mea est.

LXXXVIII.

QVID facit is, Gelli, qui cum matre atque sorore
Prurit et abiectis peruigilat tunicis?
Quid facit is, patrum qui non sinit esse maritum?
Ecquid scis quantum suscipiat sceleris?

Suscipit, o Gelli, quantum non ultima Tethys 5
Nec genitor Nympharum abluit Oceanus:
Nam nihil est quicquam sceleris, quo prodeat ultra,
Non si demisso se ipse uoret capite.

3: ullo *ABCGLLa¹La²OVHab* nullo *CDd ed. Pr. Lachmannus*
Hauptius Ritscheli in Nou. Mus. Rben. IV. 582 Schwabius Westphalius,
cf. LXXXVI. 3 unquam *om. a* in foedere *Doeringius Froebl.* tem-
pore *c* tanta *CDac* tanto *cett.*
4. Quantum *HO* expte *O* et parte reperta est *H* mea'st
Lachmannus ad Lucret. p. 67 Haupt. meo *Froeblichius.* Post *u. 4 primus*
Scaliger posuit c. LXXXV Nunc (*Huc codd.*) est mens deducta tua mea *Lesbia*
culpa,—omnia si facias eumque secuti sunt Statius Marcius Voss. Vulp. Conr.
de Allio Lachm. Haupt. Heys. Boehm. Schwab. Westphal. Froeblichius et
Bergkii (Mus. Rben. Nou. XV. 513) c. LXXXVII cum c. LXXXVI Siqua re-
cordanti benefacta priora uoluptas coniungendum putant. Auantium Silligium
Rossbachium secutus sum, non quo tetrastichon esse carmen existumem (uix enim
dubito quin uere ad c. LXXXV referatur) sed ne in re incerta codicum ordinem
deseram. Vide Prolegomena.

LXXXVIII.

Cum *c. LXXXVII* continuant codices praeter *Dad* qui interscriptum habent
In (*Ad D*) Gellium, *D* quidem *a* correctoris manu.

1. facis *DH* et *a* qui id suprascriptum habet Quid id facit id *d*
geli *b.*
2. Proruit *ABGH pr. L La¹La²Va ed. Pr.* Prorui *t C* Prorurit *O*
et *om. H* peruigillat *C.* Legendum fortasse *Prourit.*
3. facis *D a m. pr. O om. H* is *om. L a m. pr.* primum *c.*
4. Ecquid *ed. Parm. 1473 uulgo* etquid *G* et quid *ABCHLa¹La²*
OFbd et qui *Dca* ecqui *Lachmannus Haupt. Heys. Schwab.* sis *O*
quamtum *D* tantum *BLHV.*
5. geli *b* quamtum *AD* tethis *BLa¹c* thetis *ACDGHLa²OVbad.*
6. ne *ac* nimpharum *D* abluat *Ald. I. Guarinus Muretus* oc-
ceanus *O.*
7. quod *Dd Rossbachius* quid *a.*
8. dimisso *H* se ipso *D.*

LXXXIX.

GELLIUS est tenuis: quid ni? cui tam bona mater
 Tamque ualens uiuat tamque uenusta soror
 Tamque bonus patruus tamque omnia plena puellis
 Cognatis, quare is desinat esse macer?
 Qui ut nihil attingat, nisi quod fas tangere non est, s
 Quantumuis quare sit macer inuenies.

XC.

NASCATVR Magus ex Gelli matrisque nefando
 Coniugio et discat Persicum aruspicum:
 Nam magus ex matre et gnato gignatur oportet,
 Si uera est Persarum impia relligio,
 Gnatus ut accepto ueneretur carmine diuos s
 Omentum in flamma pingue liquefaciens.

LXXXIX.

In Gellium *ABGLa¹La²ad* Ad Gellium *H* Ad Gellium Ironica
 Laudatio *b.* *Spatium in DOF*, quod corrector *D* supplēuit interscripto Idem
 ad Gellium.

1. Gelius *ab* Tellius *O* Mellius *La³* Bellius *D* est *om. BH*
 qn ni *F.*
2. iuuat *DaH.*
4. his *supra lineam a* mater *HDGOd ed. Pr.* frater *a.*
5. ut *om. b* attingat *B* quid *a.*
6. quamuis *pro* quare *a* fit *HL* sis *Dac* macer uel mater *d*
 et inuenies *H.*

XC.

Cum *c.* LXXXIX continuant codices.

1. magus *Dad* magnus *BL* magnos *H* magnus *cett.* gelii *b*
 galli *H* nephando *ADHVb.*
2. per ficum *D* auspicium *Ha* hauruspicum *d* auruspicum *La¹.*
3. magus *DHad* magnus *B* magnus *cett.* ex (et *a*) matre
 gnato *aH* oportet *O.*
4. religio *ACGHVbd.*
5. ut *L* ait *D* uoueretur *D.*
6. Omentum *Dbacd* Quintum *O* Omne tum *pr. L, cett. ed. Pr.*
 flama *BGLa¹Od* flamam *L.*

XCI.

Non ideo, Gelli, sperabam te mihi fidum
 In misero hoc nostro, hoc perduto amore fore,
 Quod te cognossem bene constantemue putarem
 Aut posse a turpi mentem inhibere probro;

Sed neque quod matrem nec germanam esse uidebam 5
 Hanc tibi, cuius me magnus edebat amor.
 Et quamuis tecum multo coniungerer usu,
 Non satis id causae credideram esse tibi.

Tu satis id duxti: tantum tibi gaudium in omni
 Culpa est, in quacunque est aliquid sceleris.

XCI.

Cum c. XC continuant codices omnes sinceri.

1. geli *b* et *H*.
2. prius hoc *om. La³ uel ⁴, alterum Hac.*
3. cognossem *ACDGLO Pbillippensis* cognoscem *BLa¹d* cog-
 nouissem *V* cognoscam *ab* non nossem *Auantius Casaubonus*
 constantemue *Ob ed. 1473* constanterque *BDHLa¹acd Pbillippensis*
 constanterue *CLa²V* constanterne *A* constanterue *L*.
4. Haud *Dacd ed. Pr. Auantius* posse a *Dacd Bapt. Guarinus teste*
filio posse aut *ABCGHLLa¹La²OVb Pbillippensis* me te *b* mente
HABCLV Pbillippensis inhybere *B* inibere *V* probro *AD*.
5. nec *H* quod *om. V* neque *La²*.
6. Han *C* Nam *A pr. L H*.
7. quanuis *C* coniugerer *D* coniungere risu *H* coniuger *d*.
8. id *om. V* crederam *V* ^{di} crederam *C*.
9. idduxti *ab Ald. I* indulxti *Pbillippensis* induxti *cett*.
10. Culpa et in *D* Culpast *Hauptius* celeris *a. Cf. Cic. ad*
Diuers. IX. 22. 2.

XCII.

LESBIA mi dicit semper male nec tacet unquam

Aul. Gellius N. A. VI. 16. 2. Cum esset uerbum deprecor doctiuscule positum in Catulli carmine, quia id ignorabat, frigidissimos uersus esse dicebat, omnium quidem iudicio uenustissimos, quos subscripsi. 'Lesbia 'mi dicit . . . nisi amo.' Deprecor hoc in loco uir bonus ita esse dictum putabat ut plerumque a uulgo dicitur, quod significat ualde precor et oro et supplico in quo de praepositio ad augendum et cumulandum ualet. Quod si ita esset, frigidi sane uersus forent. Nunc enim contra omnino est; nam de praepositio quoniam est anceps in uno eodemque uerbo d(uplicem sensum) capit. Sic enim deprecor a Catullo dictum est quasi detestor uel execror uel depello uel abominor; contra autem ualet cum Cicero pro P. Sulla ita dicit 'quam multorum hic uitam est a Sulla depre- 'catus. . .'. Sed neque solus Catullus ita isto uerbo usus est. Pleni sunt adeo libri similis in hoc uerbo significationis; ex quibus unum et alterum quae subpetierant apposui. Q. Ennius in Erectheo non longe secus dixit quam Catullus:

'Quibus nunc,' inquit, 'aerumpna mea libertatem paro'

'Quibus seruitutem mea miseria deprecor;'

Significat abigo et amolior uel prece adhibita uel quo alio modo. Item Ennius in Cresphonte

'Ego meae cum uitae parcam, letum inimico deprecet?'

Cicero in libro sexto de Republica ita scripsit: 'Quod quidem eo fuit 'maius quia cum causa pari collegae essent, non modo inuidia pari non 'erant, sed etiam Claudii inuidiam Gracchi caritas deprecabatur; hic quo- que item non est ualde precabatur sed quasi propulsabat inuidiam et defensabat inuidiam, quod Graeci propinqua significatione *παραιρεῖσθαι* dicunt. Item pro Aulo Caecina consimiliter uerbo isto utitur. 'Quid' inquit 'huic homini facias? nonne concedas interdum ut excusatione 'summae stultitiae summae improbitatis odium deprecetur?' Item in Verrem actionis secundae primo: 'Nunc uero quid faciat Hortensius? 'auaritiaene crimina frugalitatis laudibus deprecetur? At hominem flagi- 'tiosissimum libidinosissimum nequissimumque defendit.' Sic igitur Catul- lus eadem se facere dicit quae Lesbiam, quod et malediceret ei palam respuereturque et recusaret detestareturque assidue et tamen eam penitus deperiret.

XCII.

Huic carmini codices ABGHL^aLa² titulum praefigunt In (Ad H) Cesarem ex loco suo ante c. XCIII per errorem buc translatus. Ad Lesbiam de ipsa conquerens in amore b De Lesbiam d. *Spatium unius uersus in V. In O spatium non est sed omissa est prima littera uocabuli Lesbiam.* cf. C. CI. CII.

1. Lesbiam (Esbiam O) mi (mihi B) codd., Gellii codex Parisinus, Lincolnien- sis, Mus. Brit. quattuor, Lesbiam Mus. Brit. codex duo Gellii, Lesuiam Canonicianus 307 Lesbiam Clarkianus XX., Mus. Brit. unus semper male dicit V mala HBc Westphalius inquam A pr. L de me Vnquam Gellii codex Parisinus, Clark. XX., Brit. Mus. duo.

De me: Lesbia me dispeream nisi amat
 Quo signo? quia sunt totidem mea: deprecor illam
 Assidue, uerum dispeream nisi amat

XCIII.

NIL nimium studeo, Caesar, tibi uelle placere,
 Nec scire utrum sis albus an ater homo.

XCIII. 2. Quintilianus Inst. Orat. XI. 1. 38. Negat se magni facere aliquis poetarum 'utrum Caesar ater an albus homo sit' insania; uerte ut idem Caesar de illo dixerit, arrogantia est.

2. Iesua Canon. 307 despeream DH dispereat Can. 307 dis-
 perat Clark. XX. a pr. m., Brit. Mus. duo amat DL²OFd Vic., Gellii

codices amo ACG pr. L La¹ Ven. bc amo B nec amor a.

3, 4 om. ABCDG pr. L La¹La²V Ricc. acd ed. Pr. habent Ob Ambrosianus I. 67, L a sec. m. Lachmannus eos ab Italis ex Gellio additos fuisse dicit; mihi uidentur in archetypo fuisse, id quod confirmat amo in u. 2 pro amat scriptum in ACG Ven. quod ex confuso per errorem oculorum exitu uersuum 2, 4 ortum uidetur. Impressi leguntur in ed. 1473 hoc modo Cui ego quasi eadem totidem mox deprecor illi x.r.λ.

3. signa b quia sunt totidem LOB Vic. Ambrosianus I. 67 quasi in totidem Gellii codex Parisinus quas in totidem cett. codd. Gellii a me collati mea Vic. ea LOB Ambrosianus codices Gellii praefer Parisinum qui habet eam et Can. 307 qui habet ego illi ed. Parm. 1473

i illam unus cod. Brit. Mus. quia sunt totidem mea. Deprecor illam Fossius Lachmannus Hauptius Heysius Rossbachius quasi enim totidem mox deprecor illi Statius quasi non totidem mox deprecor illi Scaliger Conr. de Allio Doeringius Silligius quasi non totidem mox deprecor illi Fulpius quasi non totidem mala deprecor illi Iob. Fr. Gronovius quasi non totidem mea deprecor illam Iac. Gronovius quia sic totidem mox deprecor illi Assidue Palmerius Spicil. p. 755 Gruter Quia sentio idem: nam deprecor illam Froeblichius.

4. uero LO non b Ambrosianus disperam cod. Clark. XX a pr. m. Brit. Mus. tres.

XCIII.

Cum c. XCII. 2 continuant ABCDG pr. L La¹La²Vc, cum XCII. 4 LOB Vic. In ad post XCII. 2 scriptum est Ad (In d) Caesarem. Spatium in D quod corrector sic suppluit In Caesarem.

1. studio b belle Venerus.
 2. Nec si ore (more H) ABCGHLLa¹La²OVb Ne si orem ed ed. Pr.
 Nisi orem a Ne nisi orem D. Credo locum duplici modo scriptum fuisse,

XCIV.

MENTVLA moechatur. Moechatur mentula certe.

Hoc est, quod dicunt, ipsa olera olla legit.

XCV.

ZMYRNA mei Cinnae nonam post denique messem

Quam coepta est nonamque edita post hiemem,

XCV. 1. Philargyrus ad Verg. Ecl. IX. 35. Cinna Smyrnam scripsit, quam nonum post annum, ut Catullus ait, edidit; id quod et Quintilianus (Inst. Orat. X. 4. 4) ait. Cf. *Comment. Cruq. Horati* p. 635.

nec scire quod primum legitur in Ald. I. et ne scirem, b. e. concedat fortasse aliquis me nihil scire de Caesare; at ne placere quidem Caesari uolo. Cic. Ad Fam. IX. 26 Me uero nihil istorum, ne iuuenem quidem mouit unquam; ne nunc senem. Liu. III. 52 Nouam inexpertamque eam potestatem eripuerunt patribus nostris, ne nunc dulcedine semel capti ferant desiderium. Ter. And. IV. 2. 22 Dies mihi hic ut satis sit uereor Ad agendum; ne uacuum esse me nunc ad narrandum credas. Plaut. Amphit. I. 1. 174 Vix incedo inanis; ne ire posse cum onere existumes. Tac. Ann. XI. 30 Nec nunc adulteria obiecturum ait, ne domum seruitia et ceteros fortunae paratus reposceret. Vide Hand. Tursellin. IV. 53-55 nutrum D a m. pr.

si (si om. H) saluus (salus C) an alter ACGHLLa¹La²OVcb sis saluus an alter BDVc Pleitnerus sis saluus an ater a sis albus an ater Beroaldus albus an ater Quintil. Instit. XI. 1. 38. Cf. Cic. Phil. II. 16. 41, Phaedr. III. 15. 10, Apul. de Magia § 427.

XCIV.

Cum c. XCIII continuant codices, praeter d qui titulum habet De Mentula.

1. meechatur C metula O Interpunctionem ante certe ponunt Scaliger Lachmannus Hauptius mentula. Certe Hoc est H. A. Kochius Symb. Philol. Bonn. 320.

2. quid a holera ad ollera D a m. pr. olere marg. b ola c.

XCV.

Cum c. XCIV continuant codices omnes sinceri.

1. Zmirna AL Ven. ut uidetur ad Zmirna C Zimirna B pr. D GLa¹OV Zinna marg. Zinzima b Smirna Hc Zmyrna Weichertus Lachm. Haupt. Heys. Schwab. Smyrna ed. Pr. uulgo me H cine D crine O cynnae a cume V.

2. conceptum H cepta DGLa¹bad est om. Dac nouam-que HDhc edida a hymen b hiemen C.

Millia cum interea quingenta Hortensius uno

.

Zmyrna cauas Satrachi penitus mittetur ad undas, 5
 Zmyrnam cana diu saecula peruoluent.
 At Volusi annales Paduam morientur ad ipsam
 Et laxas scombris saepe dabunt tunicas.

Parua mei mihi sint cordi monumenta *sodalis*,
 At populus tumido gaudeat *Antimacho*. 10

3. interrea *G* ortensius *OD a m. pr.*
 4. *Spatium unius uersus in Dcd. In b post u. 3 sequitur At uolusi, omissis uu. 5, 6; in a ordo uersuum hic est, 3, 6, 5.*
 5. Zmyrna *ACL* Zmyrna *BGOV* Cinirna *La¹La²* Lintrua *a*
 cauas *Aba ed. 1473* canas *cett.* sb'trahi *V* stra *H* satrhachi *D*
satrachi cett., editores omnes post Lachmannum; cf. Weichert. Rell. Poet. Latin. 179. 18, Haupt. Quaest. Catull. p. 97, Obseru. Crit. p. 2, ubi citat Tzetzen ad Lycophr. 448, Nonn. XIII. 458, Etym. Mag. p. 117, 33 mittentur La² mittent H in undas V Atracis Parthenius Ald. I. Guar. Mur. Stat. (uel Atacis) Scal. Conr. de Allio Atacis Heinsius Doer. Sill. baratri Vossius Vulp.
 6. Zmyrnam *ACL Ven.* Zmyrnam *GLa²V* Sinirnam *La¹*
 Zinirna *D* Smirna in *c* incana *Dd Ald. I. Guar. Muret. Scal. Voss. Vulp. Doer. Sill. Weichertus et hic et LXIV. 350* Smyrna incana diu saecula peruoluet *Casaubonus* peruoluent *G* peruoluet *d* peruoluit *V* peruoluit *cett.*
 7. Ad *a* Aut *H* amnales *D* paduam *codd. (cf. Polyb. II. 16, p. 117, 25 Bk.)* Vide *Haupt. Quaest. Catull. p. 97, Schwab. Quaest. p. 279. Idem iam olim uindicarat R. Titius apuam porcentur Scaliger Capuam Passeratius Aduam Vossius Vulpus Padoam Froeblichius.*
 8. Elapsas scombris *a.*
 9, 10 *a praecedentibus disiunxerunt Statius Lachmannus Hauptius.*
 9. sint *om. d* sunt *cH* monumenta cordi *b* monimenta *V*
Post monumenta spatium relictum est in ABCGLLa¹O laboris DVacd Vic. ed. Pr. Parthenius Victorius (V. L. XXII. 13) Guarinus Scaliger (qui laudat Mart. I. 88. 7) Conr. de Allio poetae Bapt. Guarinus sodalis Ald. I. Weichertus Froeblichius (qui idem Catulli coni., ut duo uersus per se legantur) Merckelii ad Ouid. Ibin. p. 366 Philetas Bergkii Heyss. Phanoclis Roszbachius in ed. 2.
 10. Aut *H* gaudet populus tumido *H* populus ul' tu tumido
 (? tumido) *O* „gaudeat „tumido *B* timido ad Calpurnius *cett.*
 macho *GLa²* en (eri *H*) timatho *Ven. H* entimaco *BLa¹Vb* eutu-
 macho *C* eutimacho *O* enthimacho *ALc* enthimacho *a*
 enthimare *D* antimatho *d* anthimaco *ed. 1473* Antimacho
Parthenius.

XCVI.

Si quicquam mutis gratum acceptumue sepulcris
 Accidere a nostro, Calue, dolore potest,
 Quo desiderio ueteres renouamus amores
 Atque olim missas flemus amicitias,
 Certe non tanto mors immatura dolorest 5
 Quintiliae, quantum gaudet amore tuo.

XCVII.

Non (ita me dii ament) quicquam referre putai,
 Vtrum os an culum olfacerem Aemilio.
 Nilo mundius hoc, niloque inmundius illud,

XCVI.

Cum c. XCV continuant codices praeter a qui titulum habet Ad Caluum, d qui habet Ad Caluum Licinium Poetam, D ubi corrector scripsit Ad Caluum de Quintilia.

1. Di *D* gratum *Dbacd* et gratum *ABCGHLLa¹La²OV* unde *Schwabius* suspicatur mutis scribendum esse, cf. XII. 14, XVIII. 3, XLVI. 3, LVII. 9, LXIII. 10, LXVI. 58 acceptumque *c* acceptum me *A* acceptum ut *H* sepulchris *CDHLVba*.
2. Accipere *D* nostra *D a m. pr.* calle *D*.
Inter uu. 2, 3 titulum habet H Ad Quintillium.
3. Que *O* Quom *Guarinus H. A. Kochius Symb. Pbil. Bonn. 320.*
4. amissas *Statius Voss. Pulp. Conr. de Allio* scissas *coni. Schwabius*
 Orco mersas *Hauptius* amicitias *HAb.*
5. immatura *HCd Hauptius* immaturata *a* dolor est *BGLa¹La²Ven.*
 dolore est *ACHLOa* dolori est *Dbcd uulgo et Lacbm.* dolorem
Philippensis dolorest *ipse scripsi.*
6. Quintillae *b* Quintile *O* quanto *D.*

XCVII.

Cum XCVI continuant codices praeter a qui titulum habet In Putridum, d qui habet In Emiliu, D ubi corrector scripsit De Aemilio.

1. di *Ld* quicquam *Da marg. b ed. Pr.* ^{al. quicquam} quicquid *B* quam-
 quam *d* quicquid *La¹* quicquid *cett.* referre *B.*
2. culu ol facerem *O* Vtrumne *Muretus Scal. Voss. Doer. Lacbm.*
Proehl. Haupt. Schwab. Vtrum os an culum ipse *Auantius Casaub.*
3. Nilomundius *G* Nil omundius *O* Nil mundius *H* Nihilo
 (nichilo *ALA²Ven.*) mundius (mundior *D* immundior *marg. L*) *ACLLa²Ven.*
 nihilo mundius *a* nihil mundius *BLa¹V* nil est mundius *Vic. b*
 1895 (sic *O* nihiloque *marg. L cd* nihiloque *a* nihilo *D* nihilque *La²* nobis-

Verum etiam culus mundior et melior :

Nam sine dentibus hic : dentis os sesquipedalis, 5

Gingiuas uero ploxeni habet ueteris,

Praeterea rictum qualem defessus in aestu

Meientis mulae cunnus habere solet.

6. Festus p. 230 (ed. Mueller). Ploxinum appellari ait Catullus capsum in cisio capsam(m)ue cum dixit 'Gingiuas uero ploxini habet ueteris.' Paul. Diac. ib. p. 231. Ploxinum (ploximum *Gloss. Ball. Pauli a m. pr.*) capsam dixerunt.

Quintil. I. 5. 8. Vnum in gente quale fit si quis Afrum uel Hispanum Latinae orationi nomen inserat, ut ferrum quo rotae uinciuntur dici solet canthus, quanquam eo tanquam recepto utitur Persius; sicut Catullus ploxenum circa Padum inuenit.

que *cett.*) immundus (immundior D) illud (illo *De ille d*) *codd.* Mundus hoc nihil est nihil est immundus illud *Calpurnius Partben.* Nil immundus hoc nihil est immundus illo *Ald. I. (estque) Muretus Vulp.* Nil immundus hoc nilque est immundus illo *Guarinus* Mundus hoc nihil est nobisque immundus illud *Statius Sillig.* Nil immundus hoc nihiloque immundus illud *Scaliger Voss. Conr. de Allio Doering.* Nihil mundus hoc nihiloque (nilostque *Schwabius*) immundior ille *Lachmannus Haupt. Rossb. Schwab.* Nil immundus hoc nihiloque est mundus illud *Frœblichius Hey.* Scripsi Nilo mundus hoc, niloque immundus illud, *b. e. os nibilo mundior res est culo, culus nibilo immundior res est ore, et sic Gul. S. Walker in Corpore Poetarum Latinorum. Cf. Lachm. Lucret. p. 28.*

4. est O culus a.

5. Nam sine dentibus est hic dentis sesquipedalis (serreque *V*) *ed. De ABCGLLa¹ La² OFb* Nam sine dentibus est hic dentis hos (*a Riccardianus*) sexquipedales (esque pedalis *a*) *Da Rice.* Nam sine dentibus est hic sese dentisque dedales *H* Est. Hic *Guarinus Lachm. Haupt.* est. Hoc uulgo Est. Os dentis *Frœblichius Hey.* *Schwab.* est. Dentis os *Hauptius in ed. secunda* Nam sine dentibus hic : dentis os sesquipedalis *Rossbachius.*

6. Gigniuas *V* ploxini *Vic. fortasse ex Festo* ploxnio *O* ploxino *b* ploxomo *GHLa¹ a Phlippensis* ploxonio *B* ploxonio *ACLLa² ed. Pr.* ploxonio *Ven. et V a m. pr. Vocabulum om. spatio relicto De* ploxenio *ed. 1473 ueteres ad.*

7. defessus *ABLa¹ O* defensu *Ven. d* merentis *Dac* meientis *Ricc.* defessus *cett., uulgo et Lachm.* diffusus *Statius* defissus *Fossius* diffissus *Doeringius Sillig. Haupt.* Seruau scripturam codicum. Defessus uel defessus est qui iam defetiscitur. *Cf. Priscian VIII. 73 (I. 429 K.) Gloss. Ball. Fessus quasi fissus, nec iam integer corporis salute aestu ac Scaliger Voss. aestum cett.*

8. Megentis *GO* Moerentis *H* Mingentis *V ed. Pr.* defessus *Dac* mulle *GH* mille *a* commis *O ut credo corruptum ex connus, quae forma uocabuli legitur in duobus codd. Mart. II. 84. 3. IX. 92.*

11. *Cf. Cic. ad Diuers. IX. 22. 3.*

Hic futuit multas et se facit esse uenustum,
 Et non pristrino traditur atque asino?
 Quem siqua attingit, non illam posse putemus
 Aegroti culum lingere carnificis?

10

XCVIII.

IN te, si in quenquam, dici pote, putide Victi,
 Id quod uerbosis dicitur et fatuis.
 Ista cum lingua, si usus ueniat tibi, possis
 Culos et crepidas lingere carpatinas.

9-12 in aliud carmen seiunxerunt Lachmannus Hauptius Froeblichius.

9. Nec D sese A fecit ABCGLLa¹La²V facit HDObard.

10. Et nom A petrino D pristino C pristrino O quam
 formam exhibent codex Lugdunensis Nonii p. 217, Ritschelii codex Vaticanus
 B, Plauti Pseud. I. 5, 78, 84, 85. IV. 5, 9, pristinorum idem codex Pers.
 III. 3. 15, pristino Vaticanus D Ritschelii Bacchid. IV. 6. 11, unus codex
 Paenul. IV. 2. 5. Vide Ritschelium in Mus. Rben. 1850, p. 555 Pistrino
 cett. uulgo.

11. si quam O attingit a attinget H illa b.

12. cullum a carnificio a.

XCVIII.

Cum c. XCVII continuant codices omnes sinceri.

1. in quenquam marg. L inquam quam ABCGHLLa¹La²OVb
 inquam quod De quinquam quid a quamquam d unquam quid
 ed. Parm. 1473 Fortasse sicunquam pote om. O potest D
 putride a candide marg. putide c uitti d Haupt. ed. 2 Vetti
 Statius quomodo pene constanter scriptum inueni, cf. Westphal. p. 156.

2-5 om. D sed quod scio solus (Lachm.)

2. quid a que c.

3. unus AC pr. L uenia Riccardianus ueniet c posses H.

4. carpatinas ACDLLa¹b Politianus Misc. II. carpatians (carpatian-)
 BG Ven. carpatias O carpacinas V carpathias Riccardianus
 carpatias ed carphacias a carbatinas Palladius Scal. Voss. Vulp.
 Conr. de Allio Doer. Sill. trepidas cercolipas (cercopythas, coprotinas
 Parthenius) nescio qui ante Politianum, Marullus in epigrammate quo Politia-
 num insequitur*, Muretus καρβάτιναι Xen. Anab. IV. 5. 14, Aristot. H. A.
 II. 1. 27, Lucian. Alex. 39, Philops. 13, ubi tamen Scholiasta καρβαντίνας. τὰ
 τραχέα καὶ ποιμενικά ὑπόδηματά α καὶ ἀρβύλας φασίν. Pollux VII. 188
 καρπατινὴ ἀγροικῶν ὑπόδημα κληθέν ἀπὸ Καρῶν. Hesychius habet et καρπά-
 τινον* ἀγροικῶν ὑπόδημα μονόδεμον et καρβατινὴ μονόπελμον καὶ εὐτελές
 ὑπόδημα ἀγροικικόν. Excerpta ex Petronii Grammatici fragmentis 16 ed. Beck
 (Mus. Rben. 1861, p. 7) Carpasinus color est aureus sicut et citreus. Suidas

* Lingere carbatinas uult Vecten Ecnomus: ipse
 Vt possit trepidas lingere cercolipas.

Si nos omnino uis omnes perdere, Victi,
Hiscas: omnino quod cupis efficies.

5

XCIX.

SVRRIPVI tibi, dum ludis, mellite Iuuenti,
Suauiolum dulci dulcius ambrosia.

Verum id non impune tuli: namque amplius horam
Suffixum in summa me memini esse cruce,
Dum tibi me purgo nec possum fletibus ullis
Tantillum uestrae demere saeuitiae.

5

Nam simul id factum est, multis diluta labella
Guttis abstersti omnibus articulis,

καρβάσιναι είδος υποδήματος 'Επειδή απέλειπε τὰ ἀρχαία υποδήματα, καρβά-
σινα είχαν ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν (*Xen. Anab. IV. 5. 14*) *idem habet* (ut etiam
Phot. Lex. 133. 19, ed. Pors.) καρπασινά: κορτίνας (h. e. cortinae, siue aulaea
de coriis, ut docet *Lidor. Orig. XIX. 26*).

5. uos O Si non omnino si non uis c uitti d.

6. Discas *codd.* Hiscas *Vossius Vulp. Conr. de Allio Hand. Sillig.*
Lachm. Haupt. Heys. Dicas *Auantius Muret. Stat. Scal. Doer.*

XCIX.

*Cum c. XCVIII continuant codices plerique. In Dad spatium quod corr. D sic
suppleuit Ad Iuuentium, d Ad Iuencium puerum.*

1. Surripui *Dacd ed. Pr.* Surripuit *cett.* post tibi spatium in a ubi
etiam mellite recentior manus uidetur addidisse mellide H uiuenti Ab
iuuenci Hd.

2. Sauiolum *HF* Suauidum *D a m. pr.* ambrosia *Dbacd ed. Pr.*
amrosio G ambroxio C ambrosio *cett.* Ambrosio tuetur Naekius
ad Diras p. 238, refragante Lachm. Lucret. p. 408. Vide Excursum.

3. Vtrumque H impune C nanque b hora a.

4. Suffixum O me om. *DV.*

5. flectibus H.

6. Tantillum C Tantulum a saeuiciae Oa.

7. simul ad factum est G simul hoc factum est b simul est id
factum est H mustis a dilluta Hb φψβητ diluta C tabella V
labello a.

8. Guttis *V* abstersti O *Auantius 1500 Canterus Nou. Lect. V. 6 Voss.*
Vulp. Conr. de Allio Sillig. Heysius astersi *GLa¹ La² Ven.* abstersti
AGLVcd abstersis B abstersis b abstresi H abstersi (absterxi a)
guttis *Da ed. Pr.* Guttis abstersisti *Muretus Stat. Scal. Doer. Froehl.*
Abstersti guttis *Ald. I. Guar. Lachm. Haupt. Heys. Rossb. Schwab.*

Ne quicquam nostro contractum ex ore maneret,
Tanquam conmixtae spurca salua lupae.

10

Praeterea infestum misero me tradere amor
Non cessasti omnique excruciare modo,
Vt mi ex ambrosia mutatum iam foret illud
Suauiolum tristi tristius elleboro.

Quam quoniam poenam misero proponis amor,
Nunquam iam posthac basia surripiam.

15

C.

CAELIUS Aufilenum et Quintius Aufilenam

9. Ne *DF* *bac* *Nec cett.* tx nostro *H* uestro *D* nostrum *b*
contactum *c* manaret *Ob.*

19. cōmixtae *GLa*¹ comictae *Ven.* comincte *Ce* conmincte *V*
comitte *O* committe *La*² commite *a* committi *b* *Vic. qui in*
marg. habet commictae coniunctae *ABHLd* coniunctae *D* co-
munctae *Pbhillippensis* comminctae *Vossius Vulp. Doer. Sill.* cominctae
Casaubonus comminctae *Scaliger Conr. de Allio* conmixtae *Lachm.*
Haupt. commictae *Heysius Schwab.* comminctae uel coniunctae
Statius commistae *Auantius Ald. I. Mur.* sapūca *V* sabupe *H*
guttiae *Ambrosianus I. 67* unde uidetur coniecisse gulae *Vossius.*

11. infestum misero *B* et *Pbhillippensis* fortasse recte cf. *CXIV. 4* in-
festum miserum *H* infesto miserum *cett.*

12. Non *om. H* Nunc *D* excrutiare *AL.*

13, 14 *Antbol. Pal. V. 29*

'Ἀδὺ τὸ βινεῖν ἐστὶ· τίς οὐ λέγει; ἀλλ' ὅταν αἰτῇ
Χαλκὸν, πικρότερον γίγνεται ἠλλεβόρου.

13. mi *Vd* mihi *cett.* ambrosia *Dacd ed. Pr.* ambrosio *cett.,*
Muretus Statius Vossius Vulpus Conr. de Allio Doeringius Silligius iam *om.*
H, habet in marg. b.

14. Suauiolum *Dad* tristius *a* elleboro *CGOV* ellebro
*BLa*¹ *La*² eleboro *DHac* elebore *AL* helleboro *b* *Lachmannus.*

15, 16 *tamquam spurios del. Gualterus Landor.*

15. misere *H* praeponis *ADHLd.*

16. iam *om. DH* bassia *b.*

C.

In Celium et Quintium *AB corr. D GHLa*¹ *La*² Ad Celium *a* Ad
Celium Quintum *b.* *Spatium unius uersus in DF, non item in O ubi tamen*
prima litera uocabuli Celius omisa est.

1. Melius *D* Mellius *H* Ellius *O* Gellius *c* aufelium *D*
aufilenum *H* quincius *O* quintus *DH* aufenam *D.*

Flos Veronensum depereant iuuenum,
Hic fratrem, ille sororem. Hoc est, quod dicitur, illud
Fraternum uere dulce sodalitiū.

Quoi faueam potius? Caeli, tibi: nam tua nobis 5
Perfecta exigitur unica amicitia,
Cum uesana meas torreret flamma medullas.
Sis felix, Caeli, sis in amore potens.

CI.

MVLtas per gentes et multa per aequora uectus
Aduenio has miseras, frater, ad inferias,

2. ueronensum *DGLa²V Ven. a* ueronensium *AHL a sec. man. bcd*
treronensum al. ueronensum *B* treronensum *CLa¹O* treronensium
pr. L depereunt *ed. Parm. 1473* depereant *D* depereat *a*
ed. Pr. depereret *ACGLLa¹* depeteret *H* depere't *O*
al. ant al. ant
depereret *B* deperæ't *Ven.* deperererant *La²* depererant *V.*
3. sorores *AC* est *om.* *Dac* quid *a* quod *om.* *D.*
4. sodalicium *GLa¹O*ba sadolatiū *H a pr. m.*
5. Qui *Oa* Cui *cett. Lachmannus* Quoi *Scal. Contr. de Allio*
cele *D* coli *pr. H* tibi *om. BH.*
6. Perspecta *a marg. Vic.* Profecta *b* est igitur est *ALOLa²*
est exigitur est *G Ven.* est exigitur *H* est igitur *CLa¹ Vic. a marg. c*
al. exigitur
est igitur *B* exigitur *DVcb* amicitia *AGHOab* Perfecta exigitur
ed. Pr. Statius Vulpus Perspecta exigitur *Calp. ed. 1481* Perspecta
exigitur *Ald. I. Parib. Guar. Scal.* Perspecta exigit hoc *Colocius Minturnus*
et Perreius, teste Lachmanno; Muretus Doer. Sillig. Per facta exhibita
est *Lachmannus Haupt. Heys. Schwab.* Perspecta est signis *Froeblicius*
Perspecta eximie est *H. A. Kochius Symb. Phil. Bonn. 320* Perspecta est
igitur *Fruterius, probante Acidalio ad Plaut. Amphit. c. VI.*
7. uexana *D* uessana *AL.*
8. Si *a* celli *a* mihi *pro in D.*

CI

Fletus de morte fratris *ABGHLa¹La²* Elegi de morte fratris *a*
Carmen pro morte fratris *b.* Fletus de amore fratris *corr. D et ed. Paris.*
Saec. XV. Spatium unius uersus in V. Nullum spatium in O, sed prima litera
uocabuli Multas omissa est. Hoc carmen in sepulcro fratris Catulli insculptum
fuisse censet Gruppian Min. p. 13.

1. Vltas *O* et *om. V* uectis *H a m. pr.*
2. Adueni *Statius Vulp. Doer.*

Vt te postremo donarem munere mortis
Et mutam nequicquam alloquerer cinerem.

Quandoquidem fortuna mihi tete abstulit ipsum, 5
Heu miser indigne frater adempte mihi,
Nunc tamen interea haec prisco quae more parentum
Tradita sunt tristi munere ad inferias,
Accipe fraterno multum manantia fletu,
Atque in perpetuum, frater, aue atque uale. 10

3. *mutam*. ABCGLLa¹La²OVb Statius Vossius in *comm. Contr. de Allio Sillig. Lachm. Orell. Haupt. Heys. Rossb. Schwab. Cf. LXVIII. (90)* mutum (multum a) DHed ed. Pr. uulgo.

5, 6 del. Bernbardius.

5. *Post hunc uersum interpunxi, ut sententia ex Quandoquidem initium caperet. Cf. Ciris 42-46 Sed quoniam ad tantas nunc primum nascimur artes, Nunc primum teneros firmamus robore neruos, Haec tamen interea quae possumus, in quibus aevi Prima rudimenta et primos exegimus annos, Accipe dona meo multum uigilata labore, et Lucret. V. 82, 3. Post u. 6 interpunxerunt Lachmannus Haupt. Heys. Rossb. Schwab. A. Weisius post u. 4 inserit LXV. 9-14 Quando quid D Qm quidem A te BH illum d.*

6. *scriptum in marg. habet d Eu B misero nescio quis apud Statium Casaubonus Vossius in comm. Froeblicibus nimis Gualterus Landor in Cens. Trimestri Libror. Extern. 1842, p. 365. Post hunc uersum inserendos esse c. LXV. 9-14 Alloquar—Ilylei censet Fr. Haasius Miscellan. Philol. III. 5. p. 15, probantibus Boebmio Quaest. Cat. p. 10, Schwabio Quaest. p. 277, Ribbeckio in libello de Catullo p. 40, Lebrsio labn. Ann. LXXXVII. 540. Post u. 6 A. Weisius inserit LXVIII. 21-24, (97)-(100).*

7. *Nu Q ne mihj tamen C Nec Dc Hec a Haec ed. 1473 Marcilius Sillig. interea haec b Contr. de Allio Heys. Schwab., cf. Auson. Parentalia VI. 11 interea hoc ABCGHLLa¹La²OV interea Dacd uulgo et Lachmannus in terra hac con. Rossbachius priscoque ABGHLLa² Ven. prisco de Dac ed. Pr. Marcilius Contr. de Allio Handius ad Gronouii Diatriben in Statii Siluas T. I. p. 110 quae prisco b Nec tamen interea hoc prisco de more parentum Westphalius, ut uersus hic et 8 a Quandoquidem pendeant.*

8. *scrip. codd. om. D a m. pr. nunc Marcilius tunc ABCGHLLa¹ La²OV Ven. b ed. Pr. spatium in D uestras a tristes cd Statius Lachm. Haupt. Heys. Rossb. Schwab. tristes Calpurnius uulgo munere ABCLLa¹Oa ed. Pr. munē V munera cett. Calpurnius uulgo et Lachm. tristi munere cum Contr. de Allio Handio Silglio Heysio seruauit, cf. LXV. 17, Mart. XIV. 80. 2, Auson. Parent. XVII. 16 ob a. q multa mea munera fletu D manancia O. 10. uale O.*

CII.

Si quicquam tacito commissum est fido ab amico,
 Cuius sit penitus nota fides animi,
 Meque esse inuenies illorum iure sacratum,
 Corneli, et factum me esse puta Arpocratem.

CIII.

AvT sodes mihi redde decem sestertia, Silo,
 Deinde esto quamuis saeuus et indomitus :
 Aut, si te numi delectant, desine quaeso
 Leno esse atque ideim saeuus et indomitus.

CII.

Cum c. CI continuant codices sinceri. Spatium in D, non item in O, ubi tamen prima litera uocabuli Si omissa est. Ad Cornelium bad et corr. D.

1. I O Si quoiquam tacitum uel si quicquid taciti coni. Statius
 Si quicquam taciti Heinsius Froehl. ab antiquo GO.

2. ppenitus B tota d.

3. Ne que esse niues (prius ut uidetur uiues) a Me unum esse
 Politianus Misc. LXXXIII. Auantius Ald. I. Guar. Doer. Me aequae
 esse Vossius Vulp. Sed cf. Propert. III. 1. 35 Meque inter seros laudabit
 Roma nepotes. Manil. IV. 39 Postque tuos Trasymene lacus. Gloss.
 Hildebrandi p. 208 Meque Et me.

4. fanum O (fañ) puta esse b arpocratem ABCGLLa¹OVab
 arpocrathem La² arpocrate H harpocratem ed uulgo et Lachmannus
 me puta Harpocratem Vossius Vulp. Scripsi Arpocratem monentibus libris,
 et sic codices Varronis L. L. V. 57. Froeblicius hunc ordinem uersuum constituit
 1, 4, 3, 2 omisso et in u. 4 et cuius mutato in quorum in u. 2.

CIII.

Cum c. CII continuant codices plerique. In Dad spatium, quod corr. D sic suppleuit Ad quandam d Ad Silonem.

1. At a sedes La¹V decem om. DH duo Faernus sextercia
 ALa¹La²Oad sextertia CDGHV Vossius sillo b filo c.

2. est o ABCGLLa¹La²Vb es o Dc est O ed. Pr. o Ha et a
 quidem post erasum aliud uocabulum quanuis C Vossius sceuus a
 domitus H.

3. te om. H numi La¹La²V ^{al. mimi} nurni B mimi DLO mimi
 ACgb ed. Pr. nimium H Conr. de Allio minus a minimi d
 nummi uulgo et Lachmannus delectauit O.

4. sceuus a.

CIV.

CREDIS me potuisse meae maledicere uitae,
 Ambobus mihi quae carior est oculis?
 Non potui, nec, si possem, tam perditae amarem:
 Sed tu cum Tappone omnia monstra facis.

CV.

MENTVLA conatur Pipleium scandere montem:
 Musae forcilleis praecipitem eiiciunt.

CIV.

Cum c. CIII continuant codices plerique; spatium in Da. Corr. D sic suppleuit Ad Quendam.

1. mi *D* mala dicere *Da* ualedicere *coni. Scaliger.*
2. nobis *pro* mihi *D* mihi *cett.* quae mihi *b* quam *C.*
3. nec potui *H Doeringius Sillig. Cf. Terenti Adelp. III. 4. 13* Neque faciam neque me satis pie posse arbitror si *om. O* perditae *O* amarem *Dad* amare *ABCGLLa¹La²OV Ven. b* amore *H.*
4. cum tapone *AV Vic.* cum Cappone *Hd* cuncta potes *D* contaponens *a* cuncta pene *c. Tapponis nomen legitur in Mommsen. Inscriptt. 1458, Orell. 3827, Liu. XXXV. 10, 20. XXXVII. 46. XXXVIII. 36.* cum caupone *ed. Pr. Calpurn. Ald. I. Guar. Mur. Scaliger Coni. ad Varr. p. 136* cum turpi ore *coni. Statius* cunctipotens *Frœblichius* Ipse olim conieceram cum uncto pene (*cuntopene*) mostra *Ven. D a m. pr.*

CV.

Cum c. CIV continuant codices Ad Lesbiam *a* Ad Mentulam et (de?) Musis *d.*

1. Centula *D* pipleium *CLa¹La²d* pipilium *G ex* pipleum quod habet *O* pilerum *B a pr. man., ut uidetur, H* pipleum *cett. ed. 1473 Auantius Vossius in comm. Lachm. scandere DGacd* sindere *V* scindere *cett. (sandere O) et Phillippensis ni fallor, ed. Pr. ed. 1473 Vossius in comm. Contr. de Allio. Sed eodem modo permutantur inter se scandulae scindulae. Vide Hildebrandum ad Apul. III. 17.*
2. forcillis *AGLc* fortillis *D* forallis *a* furcillis *La²bd* furcillis *BGOLa¹ Phillippensis* furcillis *V* furtilis *H* eiiciunt *COFb.*

CVI.

Cum puero bello praeconem qui uidet ipse,
Quid credat, nisi se uendere discupere?

CVII.

Si quoi quid cupido optantique optigit unquam
Insperanti, hoc est gratum animo proprie.
Quare hoc est gratum, Lido quoque carius auro,
Quod te restituis, Lesbia, mi cupido.

Restituis cupido atque insperanti, ipsa refers te

5

CVI.

Cum c. CV continentur codices.

1. puero *V* bello *Ald. I.* obellio *BD pr. GV* obellio *AG*
a sec. m. *HL* obellio *C* ebellio *La¹La²* oebellio *b* praecone *b*
quid *b* ipse *ABCDHLLa¹La²V* Ven. ad *Vossius* Conr. de *Allio* esse
GOb marg. L uulgo et *Lachmannus* isse *Baltb. Venator.* ire *Schwabius*
ipse retinui, b. e. suis oculis. Cf. *Apul. Metam. IV. 20* Fortasse *Obelli*;
cf. *L. Obelli* Lucretiani, *Antiqq. Pompeian. I. 3. p. 59*, *C. Obellius Momms.*
Corp. Inscript. I. 1231, 1276, 1283.

2. Qui d credit *H* sed uide *Calui fragm. 6* *Lachm.*

CVII.

Cum c. CVI continentur codices plerique. Spatium in *Da* quod corr. *D* sic
suppleuit *Ad Lesbiam. Idem titulus in d.*

1. Sed *L a m. pr.* quicquam *BDLa²bad ed. Pr.* quicquid *cett.*
Conr. de *Allio* quoi quid *Ribbeckius in Iabn. Ann. LXXXV. 368*
cupido optantique *ABCDGLLa¹La²OVac* cupido optantique optanti *H*
cupido optantique cupido *b* cupido optanti *d* optigit *La¹OVad*
ottigit *De* obtigit *cett.* obtulit *coni. Statius* cupidoque optantique
obtigit umquam *Ald. I. Guar. Scal. Broukbus. ad Tib. I. 10. 43* umquam
et *Fulpius* cupido mi optantique obtigit umquam et *Marcilius* cupido
optantique et contigit *Avantius* (et obtigit *ed. Pr.*) unde conieci cupido optan-
tique atque optigit.

2. Insperati *Heinsius* animi *D* animo gratum *a.*

3. est om. *ALV* gnatum *d* uobis *H* nobis *cett.* nobis quoque,
carius auro *Conr. de Allio Heysius* gratum, nobis quoque c. auro *Ald. I.*
Guar. Scal. Voss. Vulp. Doer. Broukbus. Sill. nobisque hoc (nobis q occarius
= nobis q^o carius) *Statius* nobisque est *Hauptius Klotz. Schwab. Lach-*
mannus post auro tantum interpunxit hoc est nobis gratumque et carius
auro *Hermannus in Iabn. Ann. XXII. p. 313* Credo epibeton excidisse,
fortasse *Lido*, cf. *Ou. Pont. III. 8. 3* Dignus es argento, fuluo quoque
dignior auro *Stat. S. II. 2. 121* Viue *Midae* gazis et *Lido* ditior auro, *Varro*
Hecatombe fr. 1. Error ex confusis hido hido fortasse ortus est.

5. inspiranti *O* insperanti, ipsa *Marcilius Klotzius* insperanti ipsa
uulgo et Lachmannus Post te plene interpungunt *Fulpius Heysius.*

Nobis. O lucem candidiore nota!

Quis me uno uiuit felicior, aut magis aeuⁱ est
Optandus? uitam dicere quis poterit?

CVIII.

Si Comini populi arbitrio tua cana senectus
Spurcata inpuris moribus intereat,
Non equidem dubito quin primum inimica bonorum
Lingua exerta auido sit data uulturio,

6. *hace codices omnes* lucem candidior *c* *Post u. 6 excidisse non-*
nulla censet Statius.

7. Quis me uiuit uno uno felicior *D* magis me est *A pr. BCG*

La¹La²V Ven. ^{al. fac} *ne est L* *m. hac est O Vic. b ed. 1473* *m. exstat a*
Post felicior uacuum spatium in H, post magis in D *aeuiest ipse conieci ex*
Culicis u. 78 Quis magis optato queat esse beator aeuo siue eueest confuso
cum meest siue aeuiest cum acmeest (hac me est).

8. Optandus *codices omnes quod seruau.* Aeuⁱ optandus *potuit in carmine*
dici qui soluta oratione aeuⁱ optandi dicendus erat *uita codd. omnes*
uitam ipse conieci b. e. quam sit beata qui potuit *H* aut magis est
me Optandus uita *Ald. I. Scal. Vulp. Sill.* aut magis esse Optandum uita
Auantius aut magis hac quid Optandum uita *Guarinus Muretus* aut
magi mi esse Optandum in uita *Statius* aut magi me esse Optandum
uitam *Marcilius* aut mage nostra Optandam uita dicere quis poterit?
Casaubonus aut magis esse Optandus uita *Vossius* aut magis hac res
Optandas uita *Lachmannus Haupt. Schwab.* aut magis annos Optandos
uitae *Froeblicius* aut magi me esse Optandus uita *Heysius* aut magis
hace Optandam uita *Ribbeckius* aut magis ac me Optandum uita
Schwabius.

CVIII.

Cum c. CVII continuant codices plerique. Spatium in Dad, quod corr. D sic
suppleuit In quendam d In Loquacem.

1. Sic homini populari arbitrio tua cana *ABCGLLa¹La²OV Ven.* Si
homini populari arbitrio tua c. *H* Sic homini arbitrio tua c. *D*
Sic homini (hominum *ed. Par.*) arbitrio populari c. *Riccardianus ed. Par.*
Saec. XV Si Comini arbitrio populari cana *Guarinus Passeratius Vossius*
in comm. Vulp. Sillig. Lachm. Haupt. Si Comini populi arbitrio tua
Statius Scal. Conr. de Allio Doer. Heys. Rossb. Schwab. *Per dittographiam*
quandam exaratum est populari arbitrio' Poblius Comini non legitur
ante Guarinum.

2. in puris *H* inpuris *d* tuis *c* intricat *H.*

4. exerta *ABCGLLa¹La² Ven. bd* exerta *O* exeta *V* excepta *D*
exacta *c* exacta *a Ald. I. vulgo et Lachmannus* exserta *Statius in*
comm. Vossius in comm. Conr. de Allio *Seruauⁱ lectionem codicum. Gloss.*
Balliol. Exercta plena malicia *Possis tamen excerpta* ultio *H.*

Effossos oculos uoret atro gutture coruus, 5
Intestina canes, cetera membra lupi.

CIX.

Ivcvndvm, mea uita, mihi proponis amorem
Hunc nostrum inter nos perpetuumque fore.
Dii magni, facite ut uere promittere possit,
Atque id sincere dicat et ex animo,
Vt liceat nobis tota perducere uita 5
Aeternum hoc sanctae foedus amicitiae.

CX.

AvFILENA, bonae semper laudantur amicae :
Accipiunt pretium, quae facere instituunt.

5. Effossos *A* uolet *V* gutture *G* gurgite *Statius Vossius in comm. Vulp. Contr. de Allio* cornus *A* coruns *O*.
6. cetera *codd.* extera *Vossius* membra *C*.

CIX.

Cum c. CVIII continuant codices plerique. Spatium in Dad, quod corr. D sic supplens Ad Lesbiam, idem titulus in d.

1. Iocundum *CDGFba* Interdum *H* Iucundum *cett. Lachmannus*
mihi *om. c* amore *ACG pr. L La¹La²O Ven. b.*

2. Nunc *Dad Contr. de Allio Froeblicbius* Hoc *H* monstrum *H*.

3. facite et facite ut *a unde suspiceris* facite ut in codice scriptum fuisse quem ante oculos habuit is qui a exaravit.

5. perducere *codices praeter c* producere *c et codices Statii, Vossius in comm. Vulp. Contr. de Allio Doer. Sillig. Heys. Lachmannus ad Lucret. p. 367 negat credibile esse aut a Catullo hic perducere aut a Propertio l. 3, 29 perducas scriptum fuisse; nihil tamen in editione mutauit.*

6. Aeternum *D a m. pr.* Externum *C* Eterne *O* Alternum *La³ nel La⁴ ed. Pr. Turnebus Aduers. III. 13 Silligius munus coni. Vossius amicitiae HLbad.*

CX.

Cum c. CIX continuant codices plerique. Spatium in Dad quod corr. D sic supplens Ad Aufilenam.

1. Aufilena *GO* Aufillena *La¹* Aufilene *V* Amphilena *H*
bene *H* laudatur *H*.

2. precium *GLOHad* quem *H* q̃ *C* quod margo *L*.

Tu, quod promisti, mihi quod mentita inimica es,
Quod nec das nec fers, saepe facis facinus.

Aut facere ingenuae est, aut non promisse pudicae, 5
Aufilena, fuit: sed data corripere
Fraudando effectis, plus quam meretricis auarae,
Quae sese toto corpore prostituit.

CXI.

AVFILENA, uiro contentam uiuere solo,

3. quodque *A* promisti *ABCDGLLa¹La²OVc* pronusti *H*
promisti *bad ed. Pr.* Post promisti *interpunxerunt metri gratia Passeratius*
Haupt. Bergk. Rossb. Schwab. Westphal. Post mentita *interpungunt Heysius,*
G. Roepertus in Philol. XVIII. 541 inimica's *L. Muellerus de Re Metrica*
p. 303 mentitia *a* est *B.*

4. nec fers *codd. omnes praeter H* nec dicis nec facis *H* et fers
Guarinus Haupt. uulgo et sic Hermannus et Roepertus. Sed opponuntur inter
se quod Aufilena saepe fecerat, et quod semel: saepe enim nec dabat quod
uoluit amator nec ferebat pretium datorum, b. e. conceptam pactionem prorsus
negligebat. Nunc quum promississet se facturam, pretium quidem quasi factura
acceperat, sed accepta pecunia fraudauerat amatorem, cf. Priap. L. 3 Et nec
dat mihi nec negat daturam. Varro Sexagesi fr. IX ed. Riese Quod leges
nunc non faciunt dōs καὶ λαβὴ feruit Omnino saeua Bergkii turpe
Frœblichii.

5. ingenue *Hbad* est *om. Vossius* promissa *codices omnes* pro-
misse *Parthenius* pudica *b.*

6. Aut fillena *O* Aufilena *GLa²* Amphilena *H* corumpere *H.*

7. Post Fraudando *spatium est in D, et in C addita nota .* efficit
A pr. B GHLLa¹La²O Ven. bd efficitur *a et corr. B* effecit *CV. Vic.*
ed. Pr. effeci *c* effici *Riccardianus* officium *Marcilii* officiis
Bergkii fictis *Rossbachii* effectu *Heysii* est ficti *Schwabii*
dantem Frœblichii G. Roepertus, quod melius foret dandis (dando) Scripsi
effectis b. e. iis quae ex datis efficiuntur Post auarae Calpurnius add. est
amarae L a m. pr.

8. tota *ABCGLLa¹La²OV Ven. b ed. Pr.* toto *cett. uulgo et Lachman-*
nus totam *ipse conieci, idemque Westphalius* praestituit *D.*

CXI.

Cum *c. CX* continuant *codices plerique. In Dd spatium quod corr. D sic sup-*
pleuit Ad Aufilenam. In Aufilenam d.

1. Aufilena *B* Amphilena *H* Suphilomena *D* Aufilenam
GLa¹La² Ven. Aufilenam *CLVb* Aut fillenam *O* m fortasse *ex*
totam in praecedente uersu irrepsit contentam *ABCDGLLa¹OV Ven. bac*
contenta Hd contentas *Scaliger uulgo et Lachm.* est post solo *add.*
Conr. de Allio.

Nuptarum laus ~~ex~~ laudibus eximiis:
 Sed cuius quamvis potius succumbere par est,
 Quam matrem fratres concipere ex patruo.

CXII.

MVLTVS homo es, Naso, neque tecum multus homo qui
 Descendit: Naso, multus es et pathicus.

2. LAUS est *codices omnes* e *Scaliger vulgo et Lachm.* ex *Passe-*
ratius Roeperus Nuptarum est laus e *Statius.*
 3. Seu *H* cuius *ADLV* quamvis *C* quam *H* potius *O*
 par est *Dacd Vossius Lachm. Haupt. Heys. Rossb. Schwab.* par est *B*
 ps est *HO* pars est *cett.* fas est *Parthenius vulgo.*
 4. *om. L a m. pr.* mater *b* post fratres *spatium est in Dac, post*
 mater in *b* et *c* pruuō *A* efficere post fratres *add. Itali, et sic*
ed. Pr. vulgo suscipere *Heysius* concipere *Rossbachius* ex patruo
 parere *Doeringius Froeblichius Schwabius* fratri se facere *Roeperus.*

CXII.

Cum c. CXI continuant *codices omnes.*

1. est *codd. Vossius Pulp. Lachm. Rossb.* neque *ABCGHLLa¹La²OV*
Ven. ab nec *D Lachmannus Haupt. Rossb.* non *Conr. de Allio*
 nam *d Scaliger Pulp. Doer. Sill. Heys.* secum *Vossius* homoque
ACHLLa¹La²V Ven. homo sed *B a sec. man. D ed. Pr.* homo
 est *bad* homo *GO* homo qui *Vossius Heysius* homo est
 qui *Scaliger Balb. Venator Conr. de Allio Doer. Sill. Haupt.* homost qui
Schwabius homo sed *Calpurnius Parthenius Guarinus Muretus* neque
 tantum multus homo sed *Descendis Casaubonus* Fortasse neque tecum
 multus homo quin *Descendat: uix enim crediderim descendit coniunctum*
esse, ut addit Ter. Pborm. I. 2. 93 edit Hor. Epod. III. 3, Verg. Aen. XII. 801,
carint Plaut. Most. IV. 1. 1, temperint Truc. I. 1. 41.
 2. *Hunc uersum et prioris* neque tecum multus homo quin *alia manus*
pallidiore atramento addidit in a Descendit *codices omnes praeter a*
Descendat a Descendis *Parthenius Guarinus Turnebus Aduers. XXII.*
18 Muretus Te escendit *Balb. Venator* Te scindit *Hauptius*
Post Naso interpunxit Heysius est et *G ed. 1473* ut *H om. est*
pathicus ACHLa¹La²Fab sapiencia *d* *H. A. I. Munro epigramma*
sic scribit

Mutus homo es, Naso, neque tecum mutus homost qui
 { Descendit; Naso mutus es et pathicus.
 { Te scindit

b. e. Tu, Naso, taces; non tacet tecum (b. e. non, ut tu, tacet) is qui te —; ab hoc igitur, quamvis ipse taceas, edocemur te esse pathicum.

CXIII.

CONSVLE Pompeio primum duo, Cinna, solebant

Meciliam: facto consule nunc iterum

Manserunt duo, sed creuerunt milia in unum

Singlum. Fecundum semen adulterio.

elles l'ère des SINGULA

CXIV.

FIRMANVS saltu non falso Mentula diues

Fertur, qui tot res in se habet egregias,

Aucupium omne genus, piscis, prata, arua ferasque.

CXIII.

Cum c. CXII continuant codices plerique. Spatium in D quod corr. sic suppleuit De Cinna.

1. Fonsule *D a m. pr.* cina *a.*
2. Meciliā *G* Mecilia *BCDHLLa¹La²OVc* Me cilia *a* Metilia *b* Melicia *Ad* Moechalia at *Partbenius* Moechidii *Turnebus*
Aduers. XXII. 18 Moechi illo *Stattius Heinsius Doer. Froehl.* Moechi
 illo a *Scaliger Contr. de Allio* Moechi illo at *Silligius* Moechulei
Passeratius Caecilio *Vossius* Moechari *Ed. d Bruner* Maeciliam
Lachmannus Haupt. Heys. Mucillam *Pleitnerus Schwab.*
3. Mansuerunt *O* millia *DLbd.*
4. Singulum *codices praeter c Scaliger Voss. Contr. de Allio* Singlum *c*
quod retinui. Non. 171 Singulum pro *singulare . . . Varro Periplus lib. I.*
 Tum uero doces historiam necessariam: simul unum singulum esset. Idem
 Octogesi *περί τ(ο)μωμάτων*: hoc erat incommodi quod nesciebamus, semel
 unum singulum esse. *Lachmannus tamen in Lucret. p. 413 negat Catullum*
sic scripsisse Singula *Itali ed. Pr. uulgo et Lachm.* *Poblius comparat*
XXIX. 17 primum pro eo quod Catullus scripsit prima in annum *coni.*
Ed. d Bruner.

CXIV.

Cum c. CXIII continuant codices plerique. Spatium in Da quod corr. D sic suppleuit De Salio.

1. Firmanus *ABCDGLOVbac cf. Orell. Inscriptt. 3118* Firmamus *H*
Ven. La¹La²d Westphalius Firmani *Guarinus Heinsius* Firmano
Ald. I. Stattius Voss. Formianus *Scaliger Vulp. Nobbius de Metr. Catull.*
p. 19 Heys. Formiano quidam ante Muretum *Passeratius Doer. Sill.*
salus ABCDGL Ven. salus *cett.* saltus *Guar. Scal. Heins. Vulp.*
C. d. A. Froehl. Pleit. saltu *Palladius uulgo et Lachm.* falsa *a*
 saluo *d* mentula *bcd* mensula *cett.*
2. quot *BHLA¹d ed. Pr. Scaliger Voss. Vulp. C. de Allio Doer. Sill.*
3. Aucupiam *BCGLLa¹V* An cupiam *Ob* Aucupiam *La²* Au-
 cupia *Hd Stattius* Post aucupium interpungunt *Stattius Lachm. Haupt.*
Froehl. Rossb. Schwab. pisces *a* aura *G.*

Nequicquam: fructus sumptibus exuperat.
 Quare concedo sit diues, dum omnia desint.
 Saltum laudemus, dum modo ipse egeat.

5

CXV.

MENTVLA habet instar triginta iugera prati,
 Quatraginta arui: cetera sunt maria.

Cur non diuitiis Croesum superare potis sit,
 Vno qui in saltu totmoda possideat,
 Prata, arua, ingentes siluas saltusque paludesque
 Vsque ad Hyperboreos et mare ad Oceanum?

5

4. Nec quicquam *DHOac* sumptus fructibus *D* exuperet *Phil-*
Ippensis Vossius Contr. de Allio exuperas *Scaliger Vulp. Pleitner.*
 5. Quare cum dominus *a* contendo *ed. Pr.* sis diues *Frœblichius.*
 6. Saltum *CGOa* Saltem *cett. Pleitnerus* dum modo ipse *codices,*
a ex correct. dum tamen ipse *Auantius Ald. I.* dum domo *Lachman-*
mus ex con. Haupt. Heys. Schwab. Vide Lachm. Lucret. p. 196 dum modo
 tu ipse *Frœblichius* dum modo te ipse *Pleitnerus* egeas *Scaliger*
Vulp. Frœbl.

CXV.

Cum c. CXIV continuant codices plerique. Spatium in Da, sed sine titulo.

1. Lentula *D a m. pr.* Mentulam *d Phlippensis* habet *codices*
 habes *Lachmannus Haupt.* habetne *Westphalius* istar *O* inster *D*
 instar *cett.* iusti *Statiu* iusta *Scaliger Heys.* noster *Muretus*
Rossbachius Schwab. pat̃ri *C.*
 2. Quatraginta *Bd* Quadringenta *H* Post arui signum interroga-
 tionis posuit *Westphalius* paria *Frœblichius.*
 3. crhesum *D* potissit *Dad* potuisset *cett. Vide Lachm. Lucret.*
p. 316 potisset *ed. Pr.* potessit *ed. 1473.*
 4. totmoda *ABCDLLa¹Va* tot moda *GOB* tot monda *A* tot
al. da
 modi *Ven.* tot modo *H Partbenius Contr. de Allio* totmodia *d*
 tot bona *Auantius Haupt.* totmoda cum *Scaligero Vossio Vulpio Lachmanno*
Heysio Rossbachio Schwabio retinui possidebat *B* possidebat *La¹*
 possiderat *Ob.*
 5. isulas *V* saltusque paludesque *BGLa¹OV Ven.* saltusque
 paludes *Ha* saltus paludesque *ACL* altasque paludes *D Frœb-*
lichius Boebmius latasque paludes *Rossbachius* salsasque paludes
Bergnius.
 6. ad in *D* i (y *La²*) perboreos *La²D* hy (hi *La¹*) perbereos *BLa¹*
 et Oceanum *BLa¹* oceanum *CaHD a m. pr.*

Omnia magna haec sunt, tamen ipsest maximus ultro,
Non homo, sed uero mentula magna minax.

CXVI.

SAEPE tibi studioso animo uenante requirens
Carmina uti possem mittere Battiadæ,
Qui te lenirem nobis, neu conarere
Telis infestum mittere in usque caput,

Hunc uideo mihi nunc frustra sumptum esse laborem, 5
Gelli, nec nostras hic ualuisse preces.

7. est a uulgo et Dcd ed. Pr. si cett. es Lachmannus Haupt.
Rossb. ipsest ipse scripsi et sic Froeblicbius Schwabius ultro A mi
fallor, d ed. 1473 Vossius uulgo et Lachm. ultor cett. Statius Conr. de Albo
Doer. Sill. ultra Heysius lustro Scaliger uultur Balb. Venator
multo Ed. & Bruner.
8. uere Parthenius Guar. Voss. Vulp. Doer. Sill. mentulla G men-
cula O.

CXVI.

Cum c. CXV continuant codices plerique. Spatium in Da quod corr. D sic
suppleuit Ad Gellium. Ad Gellium d.

1. studiose a a m. pr. animo om. D a m. pr., superscriptum habet a
uenate V uenanda Scaliger Vulp. Doer. Sill. requirens d Auantius
requires cett.
2. mittere La¹ batriade ABCGLLa¹Vab battriade La² batiade
O ed. Pr. bactriade H buttriade D.
3. te om. A et L a m. pr. leniret a Ven.
4. Felis (celis O) infesta mitteremusque (mitteremus H mictere? que
V) ABCGHLLa¹La²OV Ven. ba infestum D ed. Pr. inusque c
Telis infestum mittere in usque caput Lachmannus Haupt. Rossb. Schwab.
Infestum telis icere (mi icere Heinsius) musca caput Parthenius Ald. I.
Doer. Telis infestans mi icere musca caput Statius Telis infesto
mi icere m. c. Vossius Vulp. Tela infesta meum mittere in usque c.
Muretus Dousa f. Silligius Heysius. Sed cf. Q. Curti IV. 6. 22 allatum a
Barthio Interiora quoque urbis telis infesta erant. Locum uidetur respexisse
Seneca Epig. IV. 4 (I. p. 261 ed. Haase) Stringis in extinctum tela cruenta
caput.
5. Nunc Cab ego post nunc add. D uideor a nunc mihi AL
mihi et nunc H uideo repetit post sumptum H.
6. Geli b nostris H hic ABVDad Lachm. Haupt. Rossb.
hinc CGLLa¹La²Ob Schwab. huic H huc Muretus Froeblicbius
hoc uel id con. Doeringius uoluisse O preceps D praeces a.

Contra nos tela ista tua euitamus amictei:

At fixus nostris tu dabi supplicium.

7. tella *La¹a* euitamus *ADb* euitabimus *cett. Vossius* amicta
BCDGHLLa¹La² Ven. amictu *AVb* qui post hoc uocabulum scriptum habet
aīca amitha O aminta c ed. 1475 hamis Vossius amictu Calp.
ed. 1481 uulgo et Lachmannus Scripsi amictei, cf. basiei VII. 9 Olim
conieceram at hic iam uel athicti (ἀθικτοί) ab ictu uel inuncta uel
euitabimus uncta coni. Conington.

8. Affixus *ABCDGHLLa¹La²OVb Vossius* Affixus *Ven.* At fixus *a*
uulgo et Lachmannus nobis b dabis codd. dabe ed. 1473
supplicium. Am Am Am V.

Explicit Catulli Veronensis libellus *G* Deo Gratias amen *Ven.* Finito
 libro referamus gracia Christo *O* Catulli finis *A* Finis *CH* Finit
 Liber Catulli poetae *L* Catulli Veronensis liber finit *B* Catulli Vero-
 nensis liber explicit *La¹* Finit *V* Finis *MCCCCLXIII D* Explicit
 liber Catulli Veronensis. Laus Deo Omnipotenti. Gherardus Cerasius de
 Florentia scripsit pro Ioanne Cosme de Medicis. Amen. *La²* Catulli
 ueronēsis poete auctissimi (argutissimi?) liber explicit. Scriptus comple-
 tusque per me *μεταγραφοῦν δε Χριστιανου* notarium taruisinum peccatorem et
 indignum famulum *ἱς Χρῆ.* 1460 *a* Finis Catulli *tum infra* Catulli Car-
 mina *b.*

FRAGMENTA.

I.

At non effugies meos iambos

Porphyrio ad Horat. Carm. I. 16. 24. Iambi autem uersus aptissimi habentur ad maledicendum. Denique et Catullus cum maledicta minaretur, sic ait 'At—iambos.' Cf. *Comment. Cruq. ad locum. Versum Haubaltius refert ad Catulli c. XL. Quænam te mala mens, miselle Rauide, Agit præcipitem in meos iambos? &c.; Westphalius ad carmen quod inter XIII et XIV stetisse ueri simile sit. Mibi ex c. LIV sumptum uidetur: cf. u. 6, Irascere iterum meis iambis Inmerentibus, unice imperator.*

Ast codex Bernensis Porphyronis.

II.

Hunc lucum tibi dedico consecroque Priape

Terentianus Maurus 2752-2760 Gaisf.

Ipse enim sonus indicat esse hoc lusibus aptum.
Et ferme modus hic datur a plerisque Priapo,
Inter quos cecinit quoque carmen tale Catullus;
Hunc lucum—ostriosior oris.
Et similes plures sic conscripsisse Catullum
Scimus.

Atilius Fortunatianus p. 317 Gaisf. Ex hac diuisione et Priapeus nascitur uersus. Cuius exemplum apud Catullum 'Hunc—consecroque Priape.' Nam cum in duo commata hic uersus diuidatur superius comma octo syllabarum et insequens septem, diminuta superioris commatis parte; ut si facias 'Mater saeua Cupidinum: mater saeua Cupido.' Sed adeo totus hic ex heroico uenit hexametro ut et apud Homerum nullo immutato uerbo complures inueniantur Priapei, et apud Virgilium, quorum unum in praesentia posuimus, qui forte succurrit, credo et alios inueniri posse complures, 'Cui non dictus Hylas puer et Latonia Delos.' Quod apparet ita esse, quoniam ita huius uersus exigit natura, ut inter duo commata exigam pronunciando interponas moram. Nam 'Cui non dictus Hylas puer' par

1. locum quattuor codices Censorini p. 97 Iabn. consecro dedicoque
Putschius.

Qua domus tua Lampsaci est quaque Priape
 Nam te praecipue in suis urbibus colit ora
 Hellespontia, ceteris ostriosior oris.

est huic 'Hunc lucum tibi dedico' sequens autem comma 'et Latonia
 'Delos' huic 'consecroque Priape.' Non ignoro autem uariari primas et
 secundas syllabas utriusque in Priapeo commatis, ut modo ab iambo inci-
 piat, modo ab trochaeo; tanquam 'Hunc—consecroque Priape' et 'Libens
 'hoc tibi dedico, libens sancte Priape.'

Id. p. 349. Est alius Priapeus qui et bucolicus uocatur, ut 'Hunc—
 'Priape.' Hic quoque octaua syllaba partem orationis finit, ideoque hoc
 metrum bucolicum dicitur.

Marius Victorinus p. 163 Gaisf. Item 'Hunc lucum tibi dedico' dehinc
 'consecroque Priape.' Quod metrum Priapeum a quibusdam aestimatur
 propter geminam similitudinem.

Id. 207. Diuisio huius in secundo commate infracta paululum ac mol-
 lior receptis in uersu primo et quarto spondeis efficitur, ut apud Catullum,
 'Hunc—Priape.'

3, 4. Id. 207. Igitur quod hoc uersu Priapi laudes plerique canendo
 persecuti sunt Priapeum metrum nuncuparunt, quod genus hexametri adeo
 abhorret ab heroi lege, ut utraque pars commatis nonnunquam trochaeis
 et iambis aut pro spondaeo anapaestis inchoetur, aut etiam cretico prius
 comma pro dactylo terminetur, ut est apud Catullum 'Nam te praecipue
 'in suis' dehinc 'Hellespontia ceteris,' quando bina sunt cola, mora dis-
 tinctionis intercedente; quod genus uersuum apud Graecos comoediarum
 ueterum scriptores plurimum est, et magis apud eos qui satyrica scripse-
 runt, unde a nonnullis satyricon prius uocabatur, uerum postea abiit in
 consuetudinem ut Priapeum appellaretur.

Censorinus p. 97 Iahn. Priapeum 'Hunc—Priape.'

-
2. silua *suppleuerunt Itali* qua portusque *Santenius* erit quaque
Lackmannus ad Terentianum Maurum p. 92 Quoi domus . . . quoique
silua Doeringius Fortasse tecta, cf. Cat. LXIV. 246.
 3. haec colit *Brissaeus.*
 4. ostreosior *uulgo, Brissaeus.*

III.

de meo ligurrire libido est

Nonius 134. Ligurrire degustare, unde adligurrire multa auide consu-
 mere. Horatius 'Semesos pisces tepidumque ligurrierit ius.' Catullus
 Priapo (Catulus Priapo *codices Noni, Priapeo Lackmannus*) 'de meo—li-
 'bido est.'

IV.

Animula miserula properiter abit.

Nonius 517. Properiter. Catullus 'animula—abit.' *cf. Diomed. 496 G.*
 Proceleusmaticum metrum est quale fecit Serenus. 'Animula—obiit.'

obiit *codices Diomedis.*

V.

Lucida qua splendent carchesia mali.

Nonius 546. s. u. Carchesia. Alias summa pars mali, id est foramina quae summo mali funes recipiunt. . . . Catullus Veronensis 'Lucida—mali.' *Cinnae ascribunt Isidorus Orig. XIX. 2. 10 Scholiastes Lucani F. 418, quorum ille scribit Lucida confluent alti carchesia mali; hic Lucida cum fulgent summi carchesia mali. Versum post LXIV. 235 inserendum esse putarunt Faernus Muretus alii.*

VI.

Seruius ad Verg. Aen. V. 591. Falleret indeprentus et irremeabilis error. Est autem uersus Catulli. Cf. LXIV. 115.

VII.

Schol. Veron. ad Verg. Aen. VIII. 34. Carbasus et masculino et feminino genere dictus est. [Catullus cannubiae]—carbasus | —ros umbrosa [c—an— |
Sic edidit H. Keilius in Probi Commentario p. 99. Paulo aliter Maius Class. Auct. VII. p. 297 qui post dictus est sic scribit Catullus: Cann(ub)iae . . . carbasus . . . ros umbrosa c . . . an . . . Hinc Lachmannus duos uersus facit Cannabia ex . . . Carbasus Euros Vmbrosa c . . . an . . . Ungerus sic scribit Lucilius: Cannabia et tumidos (uel aequales) concepit carbasus Austros (uel Euros).

VIII.

Seruius ad Verg. Georg. II. 95. Hanc uuam (Rhaeticam) Cato praecipue laudat in libris quos scripsit ad filium: contra Catullus eam uituperat et dicit nulli rei esse aptam miraturque cur eam laudauerit Cato. Sciens ergo utrumque Vergilius medium tenuit dicens 'Quo te carmine dicam 'Rhaetica?'

IX.

Plinius Hist. Nat. XXVIII. 19. Hinc Theocriti apud Graecos, Catulli apud nos proxumeque Vergili incantamentorum amatoria imitatio (*fortasse* initiatio).

X.

Seruius ad Verg. Aen. IV. 409. Sic etiam Horatius 'Vade, uale; caue 'ne titubes mandataque frangas,' nam 'caue' ue longa est, nec uocalis sequitur ut in bucolico 'uale, inquit, Iola.' Sed dicimus a tertia esse coniugatione imperatium, ut 'cauo, cauis.' Hinc etiam Catullus cauere dixit. Cf. L. 18, 19, LXI. 152.

XI.

Seruius ad Verg. Aen. V. 609. Notandum sane etiam de Iride arcum genere masculino dicere Vergilium: Catullus et alii genere feminino ponunt referentes ad originem, sicut haec Attis et haec Gallus legimus. Cf. LXIII.

XII.

Seruius ad Verg. Aen. VII. 378. Turbo. Catullus hoc turben dicit ut hoc carmen. *Hinc et quia Datanus habet Indomitum pro eo quod est in reliquis codicibus Indomitus Spengelius Froeblichius Hauptius Rossbachius Schwabius scribunt turben LXIV. 107. Nansius et Nicolaus Loensis, quos secutus est Vngerus de Valgio p. 484 pro Catullus scribunt Tibullus, cuius l. 5. 3 Seruius in animo habuerit. Sed cf. Cbarisium 64 P, 117 P et sqq. ubi pro masculino turben non pro neutro habet et alias et in loco Tibulli.*

XIII.

Interpres Veronensis ad Verg. Aen. V. 80. Salve sancte parens. Catulus Saluete deum gens (sic) o bona matrum progenies saluete iter— | (spatium quinquaginta fere litterarum) Sancte parens iterum quia — | saluatauerat quum ad sepulturam mitteret. *Hinc Orellius (Ed. Post. Latin. ed. 2. p. 94) et post eum Oriolius Hauptius Froeblichius Maduigiuss Rossbachius Boehmius Schwabius uersum post LXIV. 23 inserunt, suppletes Oriolius saluete deum gens, Froeblichius saluete heroes, Maduigiuss uos conpellabo, Rossbachius adspirare canenti, Hauptius saluete et deinde aliquod adiectiuum, Boehmius adiectiuum quod ad matrum referatur, Fischnerus saluete beati. Sed iure Coningto uidetur suspicari saluete iterum non ad Catullum pertinere sed partem esse commentationis; certe iterum non ad Catullum retulerim. Vide ad locum.*

XIV.

[et Lario imminens Comum]

imminens codex Vibi Sequestris Mus. Brit. Add. MSS. 16986 unde haec excerpti. Nam post In athamata lacus lune tenuia ligna accendit ex quo bibens aut insanit aut sopitur haec habet minoribus litteris tanquam perscripta pagina addita, incertum an ab eadem manu. Lacus comi Catullus 'Et—comum.'

DE AEQVABILI PARTITIONE CARMINVM

CATVLLI.

Sed manifesta notis certa disponere sede
Singula diuina est animi ac iucunda voluptas.

Aetna 249, 250.

CATVLLI carmina ratione quadam arithmetica diuidenda esse dixi iam in editione quae Londini prodiit anno 1866. Id ut clarius demonstrarem, non solum duo ex longioribus poematis, Attin dico Nuptias Pelei et Thetidis, minutius in praefatione tractaui, sed unicuique carminum ordinem suum tribui, apposito quodam schemate κατ' ἀριθμόν. Iam edito libello, uenit mihi in manus Otto Frankii *de artificiosa carminum Catullianorum compositione* dissertatio, quae et ipsa eodem anno uulgata erat. Huius quanta mecum consensio sit ex tabula apparebit quam in calce disputatiunculae nostrae addidi. Vtrique dux fuerat uir doctissimus et subtilissimi ingenii Otto Ribbeckius, qui in Heluetici Musei Noui T. I. p. 213–233, collatis quibusdam Theognidis, Tyrtaei, Solonis aliorum carminibus, ad *συμμετρίαν* quandam ut Tibulli Properti Horati nonnulla, ita Catulli VIII, XXXVI, LXII, LXXII, LXXVI, LXXXVII + LXXV, XCIX, mox¹ etiam V, XLV reuocauit. Etiam in nonnullis locis carminis LXIV numerorum praesertim 2, 3 certam quandam consecutionem posuit; nam in uu. 19–21, 63–65, 117–119, 121–123, 154–156, 256–259 numerum ternarium constanter inueniri; locum de Ariadna κατὰ δυνὸς et κατὰ τρεῖς compositum esse, ut

$$52-67 = 3 \cdot 3 \cdot 2 = 3 \cdot 3 \cdot 2$$

$$86-93 = 3 \cdot 2 \cdot 3$$

$$94-102 = 3 \times 3;$$

¹ In libello anni 1863 C. Valerius Catullus, *Eine literar. historische Skizze* Kiel. Ernst Homan. pp. 34, 55.

κατὰ δύο quidem ibi maxime, ubi Ariadna maritum quaerat ac deploret, 178-187, 198-201; κατὰ τρεῖς ubi Eumenidas precetur ut sibi adsint ulturae. (192-197.) Denique hanc *συμμετρῶν* nusquam magis reperiri quam in epigrammatis, praesertim octo uersuum. Sed iam antea Anglus ni fallor in Ephem. Class. IV. 297, XV. 107, c. XXX *Alfene immemor atque unanims false sodalibus* in tres strophas quaternorum uersuum diuiserat; feceratque idem Lachmannus in editione Catulli priore (1829). Postea in Bergkii et Caesaris Diar. Antiq. 1845 p. 392 in sex strophas descripsit binorum uersuum. Eodem loco docuit singulas strophas Epithalamii *Collis o Heliconiei* ex systematis duobus priore uersuum ternorum, posteriore binorum constare. C. LXII ad leges amoebaei carminis primus Naekius¹ postea Lachmannus Hauptius Hermannus Froehlichius Rossbachius Leutschius Pleitnerus, nuperrime uero Riesius Richterius Frankius pro se quisque reducere conati sunt. Tum Handius in programme Ienae anno 1848 edito c. LV *Oramus si forte non molestum est* in tres partes distribuit hac lege ut bini uersus stropham efficerent, quorum uersuum prior spondaeum in secunda sede poneret, posterior dactylum. Hunc quoque secuti sunt complures, quorum sententias ipsi carmini apposui. Denique c. LXI ad numeros retulit et hac ratione descripsit Pleitnerus in libello quo hoc carmen et LXII tractauit.

Sed priusquam de Catulli carminibus loquimur, pauca quaedam de uniuersa re dicenda sunt, primum utrum repugnantes habeat eos qui de metris scripserunt, deinde utrum alibi reperiatur. Quod plerique negant metricos quicquam de partitione carminum *ισομέτρων* dixisse, uerum illud quidem, sed non ex omni parte est. Quos ut non infitior systemata ac strophas ibi fere semper ponere ubi mutato uersuum rhythmum carmen diuidatur, ueluti, si de anapaestis res est, systema non pari numero similium uersuum fit sensu tantum discretorum, sed certus numerus uersuum mutatis ultimi pedibus, hoc est admisso paroemiaco, ex sequentibus disiunctus hoc modo efficit systema; ut Hephaestionem concedam in libro suo *περὶ ποιήματος* et in Encheiridio huiusmodi strophas plerumque respicere; ita neque omnia ueteres crediderim tradidisse quae de uersibus uera habentur, et hi ipsi nonnulla de hoc in quo uersamur reliquerunt quibus recentiorum confirmetur opinio. Verba Hephaestionis respiciamus quae sunt in exordio libri *περὶ ποιήματος* § 114 Westphal. *τῶν ποιημάτων τὰ μὲν ἐστὶ κατὰ στίχον, τὰ δὲ συνστηματικά, τὰ δὲ μικτὰ, τὰ δὲ*

¹ Opuscula I. pp. 103, 4.

κοινά. Κατὰ στίχον μὲν ὅσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ μέτρου καταμετρεῖται, ὡς τὰ Ὀμήρου καὶ τὰ τῶν ἐποποιῶν ἔπη καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὑπὸ κάλου ἢ κομματίου ὡς τὸ Καλλιμάχιον τοῦτο ποιήματιον.

ἡ παῖς ἡ κατάκλειστος
τὴν οἱ φασὶ τεκόντες

καταμετρεῖται γὰρ ὑπὸ κόμματος ἀντισπαστικοῦ, καλουμένου Φερεκρατείου. Συστηματικὰ δὲ ὅσα ὑπὸ πλειόνων μέτρων εἰς ἓν σῶμα παραληφθέντων καταμετρεῖται ἢ συμπληροῦται. Μικτὰ δὲ ὅσα μέρος μὲν τι ἔχει ὑπὸ στίχου καταμετρούμενον, μέρος δὲ συστηματικόν. Κοινὰ δὲ ὅσα ὑπὸ συστήματος μὲν καταμετρεῖται, αὐτὸ δὲ τὸ σύστημα ἔχει πληρούμενον, οἷα ἐστὶ τὰ ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ τρίτῃ Σαπφούς, ἐν οἷς καταμετρεῖται μὲν ὑπὸ διστιχίας, αὐτὴ δὲ ἡ διστιχία ὁμοία ἐστὶ. Ex his apparet Hephæstionem systemata in carminibus κατὰ στίχον compositis, qualia Catulli sunt fere omnia, in universum non posuisse; quamvis essent poemata ubi cum uersibus κατὰ στίχον alternarentur systematici (μικτὰ), essent etiam ubi qui aliis κατὰ στίχον diuisi, aliis κατὰ σύστημα uiderentur (κοινὰ). Idem tamen in altero libro quem περὶ ποιήματος scripsit pleniorē, systema latius sic definit. § 119 σύστημα ἐστὶ μέτρων συναγωγὴ, ἥτοι δύο ἢ πλειόνων, ἡ ὁμοίων ἢ ἀνομοίων· ἀνομοίων μὲν, ὡς τὰ ἐλεγεία, ἐξαμέτρου γὰρ ἐστὶ πρὸς πεντάμετρον κοινῶν καὶ οἱ ἐπὶ τοῖς δύο δὲ ἐξ ὁμοίων, ὡς τὸ δεύτερον Σαπφούς, ὡς προϋόντες δείξομεν. Quod sic pergit facere. § 120 κοινὰ δὲ γενικὰ ἅπαν καὶ ὁ κατὰ στίχον γεγράφθαι φάσκων ὑγιῶς ἂν λέγοι καὶ ὁ κατὰ σύστημα, ὡς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον Σαπφούς. Διὰ μὲν γὰρ τὸ ἐν τοῖς παλαιαῖς ἀντιγράφοις κατὰ δύο ὁρᾶν παραγεγραμμένον ἕκαστον ἔσμα καὶ ἐπὶ διὰ τὸ μηδὲν εὐρίσκεισθαι ἀριθμοῦ περιττοῦ, κατὰ συστήματα νομίζομεν αὐτὰ γεγράφθαι· πάλιν δὲ τῇ ὁμοίᾳ ἐκάτερον εἶναι τῶν ἐν τῇ δυάδι στίχων καὶ τῇ δύνασθαι τὴν ποιητρίαν κατὰ τύχην τινὰ ἀρτίου πάντα ἀριθμοῦ πεποιηκέναι φαίη τις ἂν κατὰ στίχον αὐτὰ γεγράφθαι. Erat igitur ubi non ex dissimilibus tantum, ut elegiacis epodisque, sed etiam ex similibus constarent systemata. Nam in secundo libro Sapphus, qui totus πενταμέτροις τεσσαρεσκαίδεκασυνλλάβοις compositus est, (Encheir. § 46 W.) alii systemata non ponebant, alii et ipse Hephæstio cum antiquis exemplaribus uersus κατὰ δύο, non uno tenore, scriptos uiderent, systemata faciebant binorum uersuum. Loquimur de secundo libro Sapphus, sed idem in tertium quoque cadere ex § 114, 120 intelligitur, hic autem totus constabat ex tetrametris choriambicis¹, quales sunt Νύμφαις ταῖς Διὶς ἐξ ἀγνίστῳ φάσι τετυγμέναις, Catulli c.

¹ Hephæst. § 66 W. τὸ δὲ ἀκατάληκτον (ἀντισπαστικόν) καλεῖται Σαπφικὸν ἑκκαίδεκασύνλλάβον· ὃ τὸ τρίτον ὅλον Σαπφούς γέγραπται, πολλὰ δὲ καὶ Ἀλκαίου ἔσματα, Νύμφαις—τετυγμέναις.

XXX, Horati C. I. 11, I. 18, IV. 9, quae omnia κατὰ δύο diuidi possunt. Quod si in carminibus ambigebant quae et breuia essent et pari numero uersuum, multo magis in longioribus, praecipue uero ubi in pari uersuum numero partium aequabilitas in obscuro esset.

Nec desunt apud ipsum Hephaestionem exempla huiusmodi. Nam in § 44 ubi de tetrametris dactylicis dicit, his uerbis utitur καὶ τῶν ἀκαταλήκτων δὲ τὸ τετράμετρον Ἀρχιλοχὸς ἔνδοξον ἐποίησε διὰ τὸ προτάξαι αὐτὸ τροχαϊκοῦ τοῦ καλουμένου ἰθυφαλλικοῦ, οὕτως.

οὐκ ἔθ' ὅμως θάλλεις ἀπαλὸν χρῶα. κάρφεται γὰρ ἤδη.

Ἀλκμῶν δὲ καὶ ὅλας στροφὰς τοῦτ' ἐν τῇ μέτρῃ κατεμέτρησε

Μῶσ' ἄγε, Καλλιόπα, θυγάτηρ Διὸς,

ἄρχ' ἐρατῶν ἐπίων, ἐπὶ δ' ἕμερον

ἕμνῃ καὶ χαρίεντα τίθει χόρον.

Has strophas trinorum fuisse uersuum docet Maximus Planudes (V. 510) αὕτη ἡ στροφή ἐκ τριῶν ἐστὶ κῶλων δακτυλικῶν ἰσομέτρων συγκείμενη¹. At enim hoc ipsum quod in tribus metris strophas ponit Hephaestio, non ponit in ceteris, argumento est alibi eum non agnoscere. Ergo quod nihil dicit Hephaestio de hexametris in strophas lege amoebaea dispositis, arguitur strophas in hexametris non posuisse? Quis est autem qui metrices doctrinam etiam primis labris attigerit qui nesciat Theocritum Bionem Moschum, ut nihil de Romanis dicam, bucolica carmina in strophas redegisse certa lege sibi respondentes? Quod non Bucolici soli fecerunt, sed Sappho etiam, ut ex Catulli c. LXII *Vesper adest, iuuenes, consurgite: Vesper Olympo* iure colligitur (Rossb. et Westph. II. p. 27). Idem Hephaestio multa de anapaestis tradit, nihil de synapheia. Primus enim (nisi excipias Terentiani Mauri breuem uersiculum 512) R. Bentleius in Epistola ad Millium et postea in Dissertatione de Phalaride, quod ante eum nemo obseruarat, numerum in anapaestorum systematis continuari, neque usquam syllabae ancipiti locum concedi uidit². Veteres igitur si aut nihil aut perpauca de synapheia tradiderunt, siue ignari sine quod breuius rem tractarunt, siue quod neglecta nonnunquam est³, idcirco synapheiae locum suum negemus? Vel si non desunt exempla senariorum qualis hic est

Ἄτλας ὁ χαλκείοισι νότοις οὐρανὸν

¹ Rossbach und Westphal Griechische Metrik II. p. 28.

² Hermann. Element. Doctrinae Metricae II. c. 32. Adde Terentian. Maur. 1404 *Versus hic nunquam vacillat; hoc suo reddam loco*, quod de synapheia dictum habet Conington.

³ Vide exempla in Rossb. et Westph. Griech. Metrik. II. pp. 98-100.

idcirco Porsonum putemus nihil reperisse? Nemo enim ueterum, ut opinor, notum illud apud Tragicos ut quinti pedis senariorum primam syllabam corripere si creticus sequeretur, aut scire se professus est aut quicquam de eo praecepit. Poterant etiam alia latere. Quid autem facilius quam partitionem negligere uersuum qui non mutatis numeris, sed sola sententia distinguerentur? Tales multos fuisse uix cuiquam credo dubium fore qui perfecto Hephæstione ad Lyricorum fragmenta se contulerit. Quorum tanta pars uersibus *ισομέτρους* scripta est quanta strophis omnino caruisse non uincitur.

Ex libris Sapphus unus teste Seruio ad Georg. I. 31 inscriptus est Epithalamia. Huius non pauca supersunt fragmenta, hexametris, choriambis, iambis, aliis metris conscripta. Horum nullum strophis caruisse uel certe *περικοπαῖς* suis credibile est: Hymenæis enim, quod genus carminum a multis si quod aliud recitatum est iisque non semper in eodem loco stantibus, opus erat partitione quadam qua alternantium motus uel progredientium regerentur¹. Vnde non Graecorum tantum nuptialia carmina nec lyricorum tantum in strophas sunt diuisa; sed et Theocriti Helenes Epithalamium quod hexametris scriptum est, et Catulli c. LXI, LXII quorum prius glyconeis, posterius hexametris composuit, et Senecæ Hymenæus in Medea (56-115) et Claudiani uersus nuptiales rata quadam distributione coguntur. Itaque Sapphus liber ut multa amplecti potuit ipsis numeris in partes suas ordinata, ita *ισόμετρα* quaedam uidetur habuisse, quae ne ipsa quidem siue strophis carebant siue certa aequabilitate partium. Coniectati sunt hoc de hexametris eius (Sapph. fr. 92, 93, 94, 95) iam Rossbachius et Westphalius²; sed idem latius patuisse arbitror.

Ὅλβιε γάμβρε σοὶ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἄραο,
ἐκτετέλεσται, ἔχεις δὲ πάρεον ἂν ἄραο. fr. 99.

Hi uersus quodammodo stropham uel *περικοπήν* efficiunt, quanquam non nego cum aliis eos coniungi potuisse qui dissimili metro confecti essent. Eiusdem generis sunt

τίφ σ', ὦ φίλε γάμβρε, κάλως εἰκάσθω;
ἄρρακι βραδὶνφ σε μάλιστ' εἰκάσθω. (104).

Nihil dico de Alcaeï fragmentis, sed hunc quoque *ισομέτρους* strophas scripsisse ex fragm. 37, 39, 41, 84 ueri simile est. Haec enim omnia

¹ Cf. Westphal. Catull's Gedichte übersetzt p. 231.

² Griech. Metrik II. p. 27.

tetrametris antispasticis (Hephaest. 66) scripsit, quo metro Sappho solo usa est in libro tertio. Quae si κατὰ δύο huius libri carmina dis pertisse creditur ab Hephaestione, non minus artis Alcaicum quoque adhibuisse arbitror.

Nunc respice haec Anacreontis (fr. 44)

πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη κρόταφοι κάρη τε λευκόν,
 χαρίεσσα δ' οὐκέθ' ἤβη πύρα γηράλειοι δ' ὀδόντες.
 γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς βιότου χρόνος λείπεται.
 διὰ ταῦτ' ἀνασταλύζω θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς.
 'Λίδεω γάρ ἐστι δεινὸς μυχὸς, ἀργαλήϊ δ' ἐς αὐτὸν
 κάθοδος· καὶ γὰρ ἐτοίμον καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

Hi uersus apud Bergkium κατὰ δύο impressi leguntur; mihi potius κατὰ τρεῖς uidentur decurrere, id quod indicat ionicus a minore in primo pede bis tantum integer (uu. 3, 6), resolutus in ceteris. Sed strophas inesse, et quidem ἰσομέτρους, pro certo habeo.

fr. 17 'Ἠρίστησα μὲν ἱγρίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλᾶς,
 οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον, νῦν δ' ἄβρῶς ἐρόεσσαν
 ψάλλω πηκτίδα τῇ φύλῃ κωμάζων παῖδι ἄβρῃ.

Etiam haec systema facere ex ἰσομέτρῳ carmine excerptum uidentur: tam plenam in se perfectamque habent sententiam. Nec uero nihil ad rem confert quod dicit Hephaestio § 123 W. Κοινὰ δέ ἐστι συστηματικά τὰ δύο εἰδεσιν ὑποπεπτωκότα, οἷον συμβέβηκεν ἐπὶ τοῦ

ἐμέ δειλὸν ἐμὰ πασῶν κακοτάτων πεδέχουσιν.

"Ἀπειρος μὲν γάρ τις ὢν τῆς τοῦ ποιητοῦ προθέσεως ἐξ ὁμοίων φήσειεν ἂν εἶναι τὸ ᾄσμα· ὁ δὲ ἔμπειρος κατὰ σχέσιν, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεδείξαμεν. ib. 123 ἐξ ὁμοίων δέ ἐστιν ἄπερ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ποδὸς ἢ τῆς αὐτῆς συζυγίας ἢ περιόδου καταμετρεῖται ἀνεὺ ἀριθμοῦ τινὸς ὠρισμένου, ὡς εἰαν τεταγμένος ἀριθμὸς ἢ, οὐκ ἔστιν ἐξ ὁμοίων, ἀλλὰ κατὰ σχέσιν, ὡς ἐν τῷ παρ' Ἀλκαίῳ ᾄσματι, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐμὰ—πεδέχουσιν. "Ἀπειρος μὲν γάρ τις ὢν φήσειεν ἂν αὐτὸ ἐξ ὁμοίων εἶναι, ἐξ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάσσονος συζυγίας καταμετρούμενον. ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴ κατὰ δέκα ὀρῶμεν αὐτὸ συζυγίας καταμετρούμενον, κατὰ σχέσιν αὐτὸ γεγράφθαι φάμεν. In quibus hoc uidetur significare; plerisque poema illud Alcaei cum ex pedibus fieret ionicis a minore per synapheiam continuatis hoc modo ut duabus breuibus syllabis duae longae semper subicerentur (υυ—) nullo nec hiatu nec resolutione syllabarum, systema quidem facere uideri, sed nullo certo numero pedum: peritioribus non continuari tantum sed in strophas distribui denorum pedum. Sic enim locum explicant Rossbachius et

Westphalius ex Aeschyli Suppl. 1053–1057 = 1058–1062¹, ubi duas strophas deni ionicis a minore efficiunt. Nota res ex Horati c. III. 12 *Miserarum est neque amoris dare ludum neque dulci*, quod tot passum est distributiones quot uix aliud poema Romanorum. Hoc si in ionicis a minore nonnunquam euenire poterat, cur non in aliis? Et in paeonicis quidem id euenisse testis est Hephaestio in eodem loco § 124 *Ἔστι δὲ τινὰ τὰ ἐξ ὁμοίων οὕτω πεποιημένα* (h. e. κατὰ σχέσιν uel in strophas distributa) *ὅλον τὰ Ἑρμείου παιωνικά ὄντα*

Ἑπτὰ μοι δις τριάκοντα βασιλεὺς σχεδόν

καὶ τὰ ἐξῆς. Idem sequitur ex arte musica. Nam antiquissimis temporibus canebant carmina non legebant; canentibus autem, etiam mera voce, certis quibusdam pausis usus erat; multo autem magis, si tibiis uel cithara. Itaque uix maiora uero dixit Westphalius dum strophis eandem uetustatem ponit quam carminibus. (Catull. p. 270) Num putamus ante inuentum Elegeion ceteraque metrorum genera hexametros diuisione partium caruisse? Hoc est illud omnino negare, quod nondum perfectum sit. Nec a ratione abhorret *ὑμνους* si qui Deorum facti essent, ut paeon ille quo *πανημέριοι* iuuenes Apollinem mulcebant (Il. A. 472) ut melos suum, ita partes habuisse. Non dico de strophā et antistropho; poterat enim carmen ita diuidi ut ratas *περικοπὰς* haberet rerum ordini obtemperantes, nec tamen sibi respondentes inuicem more strophae et antistrophī. Hoc ex collatis Iulii Pollucis Plutarchi Aristotelis uerbis elucebit. Docet enim Plutarchus (De Musica III) Terpan drum *κιθαρωδικῶν ποιητὴν ὄντα νόμον κατὰ νόμον ἕκαστον τοῖς ἔπεσι τοῖς ἑαυτοῦ καὶ τοῖς Ὀμήρου μέλη περιτιθέντα ᾄδειν ἐν τοῖς ἀγῶσιν. ἀποφῆναι δὲ τοῦτον λέγει ὀνόματα πρῶτον τοῖς κιθαρωδικοῖς νόμοις. ὁμοίως δὲ Τερπάνδρῳ Κλονᾶν, τὸν πρῶτον συστησάμενον τοὺς αὐλωδικούς νόμους καὶ τὰ προσόδια ἐλεγείων τε καὶ ἐπῶν ποιητὴν γεγονέναι. . . Οἱ δὲ νόμοι οἱ κατὰ τούτους αὐλωδικοὶ ἦσαν, Ἀπόθετος, Ἑλεγχοί, Κωμάρχιος, Σχοινίων, Κηπίων τε καὶ Δείος καὶ Τριμελής. ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ καὶ τὰ πολυμνώστια καλούμενα ἐξευρέθη. Οἱ δὲ τῆς κιθαρωδίας νόμοι πρότερον πολλῶ χρόνῳ*

¹ Ἡμιχ. α'. ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξει
γῆμον Ληγυπτογενή μοι.

Ἡμιχ. β'. τὸ μὲν ἄν βέλτατον εἴη.
σὺ δὲ θέλγεις ἄν ἔθελκτον.

Ἡμιχ. α'. σὺ δὲ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.

Ἡμιχ. β'. τί δὲ μέλλω φρένα διαν
καθορᾶν ἔψιν ἔβυσσον;
μέτριον νῦν ἔπος εὔχου.

Ἡμιχ. α'. τίνα καιρὸν με διδάσκεις;

Ἡμιχ. β'. τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

τῶν αὐλοφδοκῶν κατεστάθησαν ἐπὶ Τερπάνδρου· ἐκεῖνος γοῦν τοὺς κιθαρωδικούς πρότερος ὠνόμασε Βοιωτίων τινα καὶ Λιόλιον, Τροχαῖόν τε καὶ Ὁξύν, Κηπιῶνα τε καὶ Τερπάνδριον καλῶν, ἀλλὰ μὴν καὶ τετραοῖδιον. πεποιήται δὲ τῇ Τερπάνδρῳ καὶ προοίμια κιθαρωδικὰ ἐν ἔπεσιν. Ὅτι δὲ οἱ κιθαρωδικοὶ νόμοι οἱ πάλαι ἐξ ἐπῶν συνίσταντο, Τιμόθεος ἐδήλωσε· τοὺς γοῦν πρώτους νόμους ἐν ἔπεσι διαμιγνύνων διθυραμβικὴν λέξιν ᾗδεν, ὅπως μὴ εὐθὺς φάνη παρανομῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν. Hinc docemur Terpandrum ex uersibus epicis siue suis siue Homeri nomos fecisse, singulis nomis suum μέρος suum nomen addidisse; fecisse etiam prooemia quae et ipsa hexametris scripta sunt. Hic nomos cum cithara coniunxit: Clonas cum tibia. Ergo si hexametris usi sunt in nomis hi qui eos primi intulerunt, isque mos tantum ualebat ut dithyrambicis numeris hexametros immisceret serior nomorum scriptor Timotheus, habemus unum saltem genus carminum quod *ισόμετρον* esset, idemque in partes distributum. Hae quae fuerint docemur ex Iulii Pollucis Onomastico IV. 66 *μέρη δὲ τοῦ κιθαρωδικοῦ νόμου Τερπάνδρου καταλείμαντος ἑπαρχα μέταρχα κατάτροπα μετακατάτροπα ὀμφαλὸς σφραγὶς ἐπίλογος*. (Vide Westph. Catull. pp. 73-78) Has partes non ab initio omnes exstitisse ex ipsis nominibus concluditur. Fuerunt primo Archa, Omphalos, Sphragis; mox Archae subiecta Catatropa, Sphragidi Epilogus; dein alterum initium factum est altera Catatropa. Sed Aristoteles Problem. xix. 15 dicit nomos a ceteris *ῥῥαῖς χορικαῖς* hoc distare quod non in antistrophis fierent; cuius causam esse quod ab histrionibus cum gestibus ac motu agerentur, unde perplexioribus essent uerbis ac numeris; nam dithyrambos quoque postquam cum gestu cani coepissent, non iam habere antistrophos, simplices enim antistrophos esse. Distinguebantur igitur Nomi in partes suas, strophis et antistrophis carebant. Vnde non semper abesse diuisio colligitur a carminibus quae in strophas reuocari nequeant antistrophis respondentes. Hoc quantum intersit uidebimus in Theocriti Eidylliis, Callimachi Hymnis Elegisque. Sed idem de antiquioribus *ἡλεγιστοῖς* diserte tradit Plutarchus de Musica VIII. *Καὶ ἄλλος δὲ ἐστὶν ἀρχαῖος νόμος καλούμενος Κραδίας ὃν φησὶν Ἰππῶναξ Μίμνερμον αὐλῆσαι. Ἐν ἀρχῇ γὰρ ἡλεγεία μεμελοποιημένα οἱ αὐλοδοὶ ᾗδον. Γέγονε δὲ καὶ Σακάδας Ἀργεῖος ποιητὴς μελῶν τε καὶ ἡλεγείων μεμελοποιημένων*. Quod si elegos in nomis usurparunt Mimnermus Sacadas et qui eos imitati sunt, hoc est in eo genere carminum quod partitione quidem obstrictum esset, sed minus ceteris certa finitaque, poterant etiam alibi elegos adhibere certiore ordine ac serie se se inuicem consequentes. Iam iambos modo recitare, modo canere auctor erat Archilochus (De Mus. XXVIII). Quod quid est aliud quam in diuersas partes distribuere carmen?

Dixerit hic aliquis, euismodi *περιστροφῆς* locum tamdiu dari, quamdiu carmina cum musica necessario coniungantur; cum legi coeperint, rem cum necessitate perire. Sed non tam artis terminis desiumguntur carmina; nam et postquam cum musica necessario coniungi desierunt, nonnunquam accommodantur musicae, si quidem Horatius scripsit quidem odas ut legerentur potissimum, non ut canerentur, et tamen ad lyram cantatas fuisse iure sumpseris; et Catullus Epithalamia sua non uidetur a modis dissociasse, quanquam pleraque carmina legentibus tantummodo commendat (XIV^b); et etiam si modos sustuleris, non continuo tollas diuisionem. Immo augeas; nam quo magis leguntur carmina, hoc magis fiunt artificiosa; artificii autem bona pars in hoc ipso posita est ut, quemadmodum in eloquentia non tota solum oratio in partes digeritur, sed et singulis partibus suos tribuitur ordo et color sententiis, sic carmina suam habeant *συμμετρίαν τε καὶ εὐρυθμίαν*.

Sed illud contra afferunt; poetas si carmina *ισόμετρα* in strophas redequissent, notis usuros fuisse diuisionum. Nam tales usurpatae fuisse in Graecorum lyricis carminibus docere Hephaestionem *περὶ Σημείων*. Qui haec dicit, ubi monostrophicum esset poema, qualia pleraque Anacreontis Sapphus Alcaeï, singulis strophis paragraphum, finito apponi coronida \sqcap . Si *κατὰ περιστροφὴν* scriptum esset, hoc est cum stropha Antistropho Epodo, post singulas strophas et Antistrophos —, post Epodos \sqcap , finito carmine asteriscum \times appingi, praecipue ubi sequens carmen alio metro compositum esset, ut pleraque ex monostrophicis Anacreontis Sapphus Alcaeï; sic factum esse in Aristophanis éditione Alcaeï; contra in Aristarchea qua Hephaestionis tempore uterentur, etiam mutato tantum carmine. In fabulis uulgarì diplen et quidem *τὴν ἔξω* <, eandem raro uenire in lyricis; nisi quod in Alcmanis poematis quattuordecim stropharum, quae in duas partes descriptae essent septenarum idem metrum habentium, harum altera diplen haberet appictam, altera careret. Addit notas fabularum; in his paragraphum anapaesticas partitiones, quas chorus caneret *ἐν τῇ παράδῳ*, inter se disiungere, paragraphum cum utraque *διπλῇ* in parabasi usurpari comoediarum.

Haec ille de strophis iustis, sine mutato rhythmo definitis; quales in Graecorum fabulis sunt etiam anapaesticae. Quid in strophis omnino *ισομέτροις* factum fuerit non dicit diserte; sed paragraphum credo significare ubi de Sapphus libris secundo ac tertio haec scribat. *Διὰ μὲν γὰρ τὸ ἐν τοῖς παλαιοῖς ἀντιγράφοις κατὰ δύο ὁρᾶν παραγεγραμμένον ἕκαστον ὕσμα, καὶ ἔτι διὰ τὸ μηδὲν εὐρίσκεσθαι ἀριθμοῦ περιττοῦ, κατὰ συστήματι νομίζομεν αὐτὰ γεγράφθαι*. Quod si uerum est, strophae

istae inter se huiusmodi nota—ab origine separabantur. Quae si Hephaestionis tempore iam exciderant, poterant etiam in aliorum carminibus excidere, praesertim minus notis et quae nullam tantam criticorum diligentiam experta exemplaribus minus sinceris prodita essent.

Sed poterant solo intervallo, non nota separari. Non credo, saltem a criticis¹; sed esto ut solo intervallo disiunctae fuerint; habemus aliud argumentum quo defendamur. Nam si notae exciderunt, multo magis intervallo; quae nec oculos moratura essent incuriose legentium, et si dictarentur uersus, aures scribentium facilius fallerent. Vt ut se res habet hoc unum exemplum ad id sufficit quod tractamus. Nobilissimae omnium poetriae stropharum signa iam Hephaestionis saeculo nisi ex antiquioribus exemplis perierant; cur non idem in Catullo credamus euenisse, de quo nec multa dixerint grammatici, et qui unicus eius carminum liber extat, hic ad nos et mancus et plurimis locis deprauatus peruenerit. Ex alio loco ubi de Alcmanis strophis ternariis dicit Hephaestio, nihil colligitur; sed ne hic quidem defuisse credo signa diuisionum, cum qua cura alia huius carmina distincta dicuntur, eadem etiam in his prouenire poterit. Sed non nego hoc minus in ea cadere quae de ionicis a minore idem scripsit. Qui si ullo signo distinguebantur in denas syzygias, ne *ἀπειρος* quidem dubitasset *κατὰ σχῆμα* essent an *ἐξ ὁποίων*.

Illud etiam tenendum est, poetas ipsos carmina nonnunquam potuisse certis terminis circumscribere, neque ea tamen notare signis; qui termini si obscuriores essent, curiosis tantummodo manifestos fore; ex his autem partem non ausuros fuisse quicquam de re incerta praedicare ne riderentur tanquam perspicaciores, nonnullis euenturum esse ut cum uerum alio loco uidissent, alio aut errarent aut discrepant ceteris, nihil omnino putarentur effecisse. Hoc quantum ualeat, melius intelliges si reputaris quot ex metricis quam pauci supersint. Nam si nonnulla de hac re quam agimus in tam breui Encheiridio tradit Hephaestio, plura in tribus libris unde hoc contraxit, aliquanto plura in undecim, multo autem plura in quadraginta octo quos primum scripsit dicturus erat. Ecquid aliud faciebat in libro *περὶ τῶν ἐν ποιήμασι παραχῶν*, nisi ut partes inter se confusas secerneret iterum et in pristinum ordinem reduceret? Illae autem turbationes unde originem potius erant ducturae, quam ex omissis interdum uel erasis notis, interdum a suo loco in alium tralatis? Quotus quisque enim erat cui non dubitationem possent afferre carmina *κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερῆ*,

¹ Dico Alexandrinos, sed quo tempore strophae signis inter se disiungi coeperint, non exploratum est.

qualia describit § 127 ὅποταν ἐκθίμενος ὁ ποιητὴς ὁπώρα δέποτε συστήματα διάφορα ἐπαγάγῃ ἐκ τῶν αὐτῶν συστημάτων συνειστώσας περικοπὰς· ὥστε τὰ μὲν ἐν ἑκατέρᾳ ἢ ἑκάστῃ περικοπῇ συστήματα ἀνόμοια εἶναι ἀλλήλοις, τὰς δὲ περικοπὰς ἀμφοτέρως ἀλλήλαις ὁμοίας ἢ πάσας. Nam si poeta scriberet tres strophas (α) decem uersuum (β) duodecim (γ) quattuordecim, quibus tres responderent (α) octo uersuum, (β) decem (γ) octodecim, ut strophae in pares, περικοπαὶ pares essent utraeque 36 uersuum; uel si comicae parabasis μέλος et ἐπιῤῥήμα utrunque systemata haberent bina octonorum uersuum (8×2); ἀντίστροφον et ἀντεπῤῥήμα utrunque quaterna quaternorum (4×4), ut περικοπαὶ pares, μέρη essent imparia; facile turbarentur signa partitionis, mox uel tollerentur prorsus ut ex arbitrio addita scribarum, uel ibi tantum relinquerentur ubi incerta non essent.

Itaque de Graecis haec fere sentio; notas post Alexandrinorum certe aetatem plerumque usurpasse quibus carminum indicarent partitiones; nonnulla tamen ut incerta tradita ab antiquis aut non distinxisse signis aut raro, praecipue uero ubi uel in pares strophae essent, uel uersus uno metri genere continuarentur. Sed ut Graecis concesserim strophas plerumque certis signis definiuisse, non idcirco idem mos apud Romanos ualuisse ostenditur. Qui si Anacreontem legerent uel Alcaeum notis suis in strophas digestos, poterant eorum imitari uel orationem uel numeros, notas et signa tanquam minoris praetermittere. Certe Naeuius Punicus sua ne in libros quidem distribuit, sed uno uolumine edidit et continenti scriptura; quae primus in septem libros diuisit C. Octauius Lampadio. (Suet. Gramm. II.) Idem tamen Suetonius cum Craten Malloten Aristarchi aequalem dicat studium grammaticae in urbem intulisse legatum missum ad senatum ab Attalo rege inter secundum ac tertium Punicum bellum sub ipsam Enni mortem (A. C. 168) et cum prolapsus in cloacae foramen crus fregisset, per omne legationis simul et uoletudinis tempus plurimas acroasis subinde fecisse assidueque disseruisse; ac Romanis exemplo fuisse ad imitandum; hactenus tamen imitatos ut carmina parum adhuc diuulgata uel defunctorum amicorum uel si quorum aliorum tractassent, diligentius retractarent ac legendo commentandoque et ceteris nota facerent, ut C. Octauium Lampadionem Naeuii Punicum Bellum, ut postea Q. Vargunteium annales Enni, ut Laelium Archelaum, Vectiumque Philocomum Lucili Saturas; mox instruxisse ab omni parti grammaticam L. Aelium Lanuinum generumque Aelii Clodium, posthac magis ac magis et gratiam et curam artis increuisse ut ne clarissimi quidem uiri abstinerent quo minus et ipsi aliquid de ea scriberent, utque temporibus quibusdam

super uiginti celebres scholae fuisse in urbe traderentur, pretia uero grammaticorum tanta mercedesque tam magnas ut constaret Lutatium Daphnidem septingentis milibus numum a Q. Catulo emptum ac breui manumissum, L. Apuleium ab Efcio Caluino equite Romano praediuite quadringenis annuis conductum multos edocuisse: claros autem professores ante Catulli aetatem memoret Nicanorem, Opilium, Gniphonem, Andronicum, Orbilius Pupillum, Ateium Philologum, Valerium Catonem, Cornelium Epicadum, Staberium Erotem, Curtium Niciam, Lenaeum, eo magis inclino ut credam totam Alexandrinorum disciplinam, inter haec notas metricas, Romae iam Ciceronis tempore uiguisse. Nam aliud genus notarum, ut quidquid pro contione aut in iudiciis diceretur librarii scriberent simul astantes *diuisis inter se partibus quot quisque uerba et quo ordine exciperet* iam Ennius inuenerat: notas autem quae uerba uel syllabas praefixis characteribus notarent Tiro Ciceronis librarius commentatus est, mox Vipsanius Philargyrus Aquila Seneca auxerunt. Ipsas illas Alexandrinorum notas XXI quibus utebantur in commentatione scriptorum, idem Suetonius dicit in annotationibus Enni Lucili et historicorum usos fuisse Ennium Aeliumque et postremo Probum, quem illas in Vergilio et Horatio et Lucretio apposuisse ut Homero Aristarchum.

Ex his quae ad rem nostram pertinent haec sunt¹.

➤ diplo obelismene ad separandas in comoediis et tragoediis periodos.

◀ auersa obelismene quotiens strophe et antistrophos infertur.

➤ diplo superne obelata ponitur ad condicionem locorum uel personarum uel temporum mutatam.

Eadem Isidorus Origgen. I. 20 nisi quod diplo superne obelatam omisit.

Harum an ullae in codicibus extent Horati, non scio. Extant certe signa partitionum, quibus interdum strophae a strophis, interdum orationis membra inter se distinguantur, ut confecto circuitu et quasi orbe uerborum ab altero argumento transitus fiat ad alterum. Nam in antiquo codice Horati qui in Museo Britannico seruatur (Harl. 2725), haec nota 7 uel ·7 modo in stropharum fine, modo periodorum uelut in Satiris et Epistulis posita est. Hanc antiquitas traditam fuisse forma indicat, non longe remota ab eis quae apud Suetonium et Isidorum reperiuntur; nec a uero mihi abhorre uidetur ut formam ita usum a ueteribus ad nos peruenisse.

¹ Vide Suetoni Reliquias ed. Reyfferscheid. p. 140.

Adposui exempla ex Epodis.

Epod.		Epod.	
IV. 4	Et crura dura compede ·7	14	Onusta baccis ambulet ·7
6	Fortuna non mutat genus ·7	20	Ore allaborandum est tibi 7
16	Othone contempto sedet ·7	IX. 10	Seruis amicus perfidis ·7
V. 14	Mollire Thracum pectora ·7	18	Galli canentes Caesarem ·7
20	Plumamque nocturnae st. 7	20	Puppae sinistrorsum citae ·7
24	Flammis aduri Colchicis 7	22	Currus et intactas boues ·7
28	Echinus aut currens aper 7	36	Metire nobis Caecubum ·7
40	Intabuissent pupulae 7	38	Dulci Lyaeo soluere ·7
44	Et omne uicinum oppidum 7	X. 4	Auster memento fluctibus ·7
46	Lunamque coelo deripit 7	10	Qua tristis Orion cadit 7
54	Iram atque numen uertite 7	14	In impiam Aiaceis ratem 7
72	Scientioris carmine 7	20	Noto carinam ruperit 7
76	Marsis redibit uocibus 7	XI. 2	amore percutsum graui 7
78	Fastidienti poculum 7	6	siluis honorem decutit 7
82	Bitumen atris ignibus 7	14	arcana promorat loco 7
86	Misit Thyesteas preces 7	18	certare summotus pudor 7
90	Nulla expiatur uictima 7	22	lumbos et infregi latus 7
94	Quae uis deorum est m. 7	26	nec contumeliae graues 7
96	Pauore somnos auferam 7	28	longam renodantis comam 7
98	Contundet obscenas anus 7	XII. 3	neque naris obesae 7
100	Et Esquilinae alites 7	12	tectaque rupit 7
102	Effugerit spectaculum 7	14	lingues minus ac me 7
VI. 8	Quaecumque praecedet 7	18	Cous adesset Amyntas 7
10	Proiectum odoraris cibum 7	26	capraeque leones 7
14	Aut acer hostis Bupalus 7	XVII. 14	ad pedes Ulixei 7
VII. 10	Vrbs haec periret dextera 7	24	me reclinat otium 7
12	Vnquam nisi in dispar f. 7	56	riseris Cotyttia +
14	An culpa? responsum d. 7	59	nomine impleris meo 7
17	Sic est 7	66	Tantalus semper dapis 7
20	Sacer nepotibus cruor 7	67	obligatus aliti ·7
VIII. 10	Exile suris additum ·7	74	inimicis eques ·7
11 +	Esto beata	75	cedet insolentiae ·7

Haec si cum incisionibus compares Epodorum, nonnunquam ex parte, nonnunquam omnino cum his congruere intelliges; nonnunquam discrepant, saepius paucis tantum e multis sunt adscriptae. Nam in VI σχημα est 442, 42, codex notam addit post numeros ubi stigma apposui; in VII

$\sigma\chi\eta\mu\alpha$ est 442, 244, codex quatuor postremis addit; in VIII $\sigma\chi\eta\mu\alpha$ est 244, 442, codex 7 adpingit duabus mediis *περικοναῖς*, praeterea + ubi carmen in duo dimidia scinditur; in IX totum $\sigma\chi\eta\mu\alpha$ est 64, 64, 24, 24, 42: codex notam habet post numeros quibus stigma adposui, et post u. 18 ubi non inciditur: in X $\sigma\chi\eta\mu\alpha$ est 4.4 24. 42.4, codex notam addit ut indicaui: XI $\sigma\chi\eta\mu\alpha$ habet 644, 446, codex notam addit et in locis indicatis stigmate, et post uersus 2, 26, unde fortasse conicias olim primam *περικοναῖς* in 24, ultimam in 42 distributam fuisse. Sed cum nota non in Odis tantum et Epodis recurat, sed etiam in Satiris Epistulisque, nihil certius de ea asseuerarim.

Multo clarius res elucet in Senecae Tragoediis. Hae enim, ut etiamnum leguntur, adeo distincte in partes suas lyrica habent diducta ut si quis antiquissimum quemque codicem excutiat uariaque inter se comparet signa partitionum, uix dubitem quin eum ordinem reuocaturus sit quem habebant cum primum edebantur. Quod ut melius intelligatur, signa posui qualia in quatuor codicibus inueni.

MEDEA 578 669.

Harl. 2484.	Harl. 6332.	Lincolniensis 92.
		Non ubi hibernos nebulosus
		Non ubi impellit Rhodanus
		Caecus est ignis stimulatus
=Parcite O diui	/ Caecus est ignis	
=Sed furit uinci	/ Parcite O diui	
=Ausus aeternos	/ Ausus aeternos	Ausus aeternos agitare
=Constitit nulli		Constitit nulli uia nota magno
=Quisquis audacis	/ Quisquis audacis	Quisquis audacis tetigit
	/ Quisquis intrauit	
=Exigit poenas	/ Exigit penas	Exigit penas mare
	/ Auris amissae	
=Ille uocali		Ille uocali genitus
=Strauit Alcides	/ Strauit Alcides	Strauit Alcides
=Ipse post terrae	/ Ipse post terrae	Ipse post terrae pelagique
=Strauit Ancaeam	/ Strauit Ancaeam	
	/ meruere cuncti	
=Ite nunc fortes	/ Ite nunc fortes	Ite nunc fortes, perarate
=Idmonem, quamuis	/ Idmonem, quamuis	
=Omnibus uerax	/ Omnibus uerax	Omnibus uerax
	/ Ille si uere	

Harl. 2484.	Harl. 6332.	Lincolniensis 92.
= Igne fallaci	/ Igne fallaci	Igne fallaci
= Patrioque pendet		
= Coniugis fatum	/ Coniugis fatum	Coniugis fatum
= Ipse qui praedam	/ Ipse qui praedam	Ipse qui praedam
= Iam satis diui	/ Iam satis diui	Iam satis diui

OEDIPUS 881-914.

Harl. 2484.	Harl. 6332.	Harl. 2483.
Gnossium regem timens	Gnossium regem timens	Gnossium regem
	Callidus medium senex	Callidus medium
	Qualis accipitris minas	Qualis accipitris
	Donec in ponto manus	
Quidquid excessit modum	Quidquid excessit modum	Quidquid excessit
Sed quid hoc	Sed quid hoc ? postes sonant	Sed quid hoc ? postes

HERCULES FURENS 524-590.

Lincolniensis 92.	Harl. 2484.	Harl. 6332.	Harl. 2483.
Eurystheus		/ Eurystheus	
Serpentis resece		/ Serpentis	Serpentis
Deceptis referat		/ Deceptis	
Intrauit Scythiae		/ Intrauit	Intrauit
Calcavitque freti			
Illic quae uiduis		/ Illic dura	
Qua spe praecipites	/ Qua spe	/ Qua spe	Qua spe
Illic nulla noto		/ Illic nulla	
Euincas utinam	/ Euincas	/ Euincas	Euincas
Hic qui rex populis	/ Hic qui	/ Hic qui rex	Hic qui rex
			Et mortis
Fatum rumpe manu		/ Fatum rumpe	
Inmites potuit	/ Inmites	/ Inmites potuit	Inmites
			Deflent et
			Deflent
Tandem mortis ait			Tandem
Odit uerus amor			Odit uerus
Quae uinci potuit		= Quae uinci	Quae uinci

HERCULES FURENS 830-894.

Harl. 2484.	Harl. 6332.	Harl. 2483.
Sed frequens magna	Ausus est caecos Sed frequens magna Qualis Eleum Quanta cum longe	Ausus est caecos Sed frequens magna
His datum solis Stat chaos densum Sera nos illo		His datum solis Stat chaos densum Sera nos illo Quid iuuat Thebis laeta dies adest Cessent deposito
Thebis laeta dies adest		
Stante (<i>sic</i>) sacrificus comas Pax est Herculea manu		Pax est Herculea manu

Hae partitiones plerumque duabus lineis positae *ἐκ παραλλήλων* in sinistro latere uersus (=) uel nota simili eius quae in Horati exstat codicibus, *℥*, interdum, ut in Lincolnensi, prima litera maiore ceteris et colore quodam insigni adpicta, uel, quod alias occurrit in eodem codice, *Ϛ* extante et alternis minio, alternis purpura distincto, denotantur. Quantum inter se conueniant ex tabulis meis apparebit; quantum ex antiquis traditum sit, sic intelliges, si collatis inter se tabulis, cum schemate conferes partitionum quales a Richtero Peipero aliis sunt descriptae. Sic Chori Thebanorum *O fortuna uiris inuida fortibus* (Herc. Fur. 524-591) *σχήμα* quod mira arte designauit poeta, huiusmodi est.

2.7 | 4.10 | 3.8 | 2.6 | 3.8 | 5.6 | 4

Hae *περικομαι* omnes in uno Lincolnensi extant clarissime minio et purpura denotatae praeter eas quibus stigma non apposui. Itaque ex tredecim tres tantum perierunt, et ex his tribus duae priores inueniuntur in Harl. 6332, altera in Harl. 2483. Sed cum hae partes utpote magnae in minora membra discedant, extant notae etiam horum; nam 7 uersus qui primos 2 secuntur, incisi sunt in eodem Lincolnensi codice post tertium quartumque, unde membra sic constitutas 313; mox qui secuntur 4 in 22 discedunt; proximi 10 in 55; ultimi 4 in 22.

Senecam qui imitatus est Boethius non mirum si carmina sua iisdem gubernaculis rexit. Nec in quoquam libro certiora reperiuntur signa incisionum quam in eo quem scripsit hic de Consolatione Philosophiae. Id lectis carminibus statim agnoui; postea excussis codi-

cibus notas superesse intellego. Velut carmen quo librum orsus est partes habet has 84.44.2 : quarum signa (sic enim habeo) extant in antiquo codice Saec. X uel XI bibliothecae Collegii Trinitatis apud Oxonienses. Nam nono uersui a dextro latere paginae ascriptum est † ; tertio decimo ≧ ; septimo decimo † ; ultimo † . Praeterea exceptis uersibus quatuor primis, ubi propter maiorem litteram spatium deerat, per totum carmen hexametri cum pentametris hac nota copulati sunt <. Eiusdem libri proximum carmen post primos tres uersus, ceteros habet eadem nota κατὰ δύο distinctos hoc modo

{ Terrenis quociens flatibus aucta
Crescit in inimensum noxia cura

Carminis VI στήμα est 64.54.3, et sic in codicibus Canonicianis 183, 303 distinctum est, quanquam ultimo numero non designato in 183. Carminis VII στήμα hoc facio 4 9 6 9.3 (4.333.33.32.22.3), exstantque notae praeter ultimam in Canonicianis 182, 183. II. 2 partes habet has 8642, quae sic notatae sunt in Can. 303. II. 3 partes habet has 44.44.2 quae in Can. 303 extant omnes, eadem omissa postrema etiam in 183. II. 8 in duo dimidia scissum est, utrunque 15 uersuum; qui rursus sic diuiduntur 222222.3 || 33.222.3. His ex numeris nonnisi quartus sextusque nota carent in Can. 182; 183 notam post uu. 15, 27 tantummodo adicit. III. 2 = 6.10.10.7+5, extantque notae in Can. 183. Sed non nego minutius hoc carmen poetam potuisse distinguere sic 33.433.23, 23.22.3.+23, unde fortasse explicaris notam etiam u. 31 adscriptam in eodem codice¹.

Eadem fere ex antiquo codice colligo Prudenti². In hoc strophae (ἰσόμετροι sunt fere omnes, sed eiusdem semper numeri uersuum) praefixa maiore litera primo strophae cuiusque uersui inter se separantur. Sed interdum pro magna litera initiali aut per errorem aut alia qua causa minor scripta est; ut unius strophae speciem praebeat, non duarum. Sic Prooemium strophas habet quindecim, maiores literas duodecim 1, 7, 10, 16, 22, 25, 28, 31, 34, 37, 40, 43: sic Cathemerinon IX, cui praefixa haec est metri definitio 'Metrum *trochaicum Archiloicum monocolon tristrophon quod per pedes duplices fertur*,' perraro strophas habet inter se aut maioribus literis aut alio signo distinctas, saepenumero maiorem litteram nec mutata strophā; sic Peristeph. VI, quod Hendecasyllabis constat, in strophas autem

¹ Vide notas scripturarum quas in fine editionis suae Isidori Originum adpingendae curauit Otto.

² Bibl. Bodl. Auct. T. 2. 22.

diuisum est trinorum uersuum, finita cum singulis strophis sententia, non signis nec literarum specie, quale sit definitur; uersus enim non singuli spatium lineae obtinent, sed ab extrema linea ad inceptam sequentem continuantur. Idem cadit in Peristeph. XIV, quanquam hoc quidem in strophas non descripsit Prudentius. Sed tamen quae extant uestigia satis indicant Christianorum saltem in poematis non notas semper, quales memorantur a Suetonio et Isidoro, usurpatae fuisse in discrimen stropharum, sed idem alias literarum formam maiorem alias relictum (sic enim credo) post stropham spatium effecisse. Quem morem non est cur in Christianorum tantum poematis ualuisse putemus. Cum enim ut dixi, non semper ex scriptura codicis elicias quot uersus in utraque stropha Prudentius posuerit: hoc autem modo propter continuatos prosae more uersus, modo quod binis columnis scripti essent ideoque turbati, transitu ab altera facto ad alteram, modo ex omissis initialibus literis, accidisse uideatur, haec omnia etiam alibi errores ac turbas creare potuerunt. Cuius rei exemplum quod suppetit adiciam. Habent codices Culicis haec

57 *O bona pastoris, si quis non pauperis usum
Mente prius docta fastidiat et probet illis
Omnia luxuriae spretis incognita curis*

Haec aliquando continue scripta fuisse in codice, hinc concludo. Dixerat auctor carminis *et probet illi Somnia luxuriae*; haec primum uersibus alio super alium positus, mox continuis sed per initialem litteram inter se diuisis, postremo sine initiali legebantur. Hinc factum ut *illi Somnia* in *illis Omnia* mutatum fuerit. Similia passum esse Catulli Hymenaeon LXI dixi in Prolegomenis. Cuius liber hic qui ad nos peruenit quot et quantas potest subiisse mutationes! Ipse, ut opinor, si carmina digessit in strophas, non erat librum nisi additis signis partitionum emissurus. Id saltem in iis concedas quae aut ipso metro aut interposito epiphonemate speciem prae se ferunt stropharum, qualia sunt sapphica, glyconeae, Epithalamium *Vesper adest, iuuenes, consurgite*; *Vesper Olympo*: cur minus in iis quae non minus certam partitionem, siue in paria habent siue in aequabilia? c. XXX ad exemplum scripsit Sapphus; non ut Sappho descripturus erat in strophas, non ut Sapphus editiones ita suam nota aliqua distincturus stropharum? c. XXIX lucidissima partitione in quinque diuisit systemata iamborum: non interualla saltem additurus erat quibus id ostenderetur? c. XLI uocabulo *puella* quater in octo uersibus posito, bis post quartam, bis post sextam syllabam in quatuor

strophas dispartiuit hendecasyllaborum; XLII in duas duodenorum repetitis uerbis *redde codicillos*; XLV in duas strophas nouenorum cum epodo repetitis uersibus *Hoc ut dixit amor sinistra ut ante Dextram sternuit approbationem*: et in his partitionem fecit neque idem legentibus declarauit? Cui omnia tersa ac polita placuerint, hunc credas libellum suum non omni cura perscriptum atque in suas partes digestum emisisse? Hoc et artificis erat et docti poetae. Sed fac diuississe, neque id tamen significasse notis. Num idcirco fortuitas ducis istas stropharum ac partium conctiones? 'Quae est igitur aut ubi uersatur fortuitarum rerum conditio? Quae enim prae-sentiri aut arte aut ratione aut usu aut coniectura possunt, ea non diuinis tribuenda credo, sed peritis¹.' Itaque si quis Porsonianae isti normae de senariis Tragicorum obiciat quod nec ueteres ita praeceperint et sint exempla quibus infirmetur, casu igitur euenire ut si iambum creticus claudat, breuis toties praecedat syllaba; cur neget? Quia adeo pluribus obtinet locis quam uiolatur ut non potuerit non ius habere artificii quo tragici iambos suos a comicis discriminarint. Adhibetur enim tam constanter ut mireris si quid contra occurrerit. Et hoc quidem iam certum et exploratum creditur; incertius illud quod Meinekius et Lachmannus de Horati carminibus praeceperunt, ut omnia in strophas redegerit quaternorum uersuum. Vbi enim strophas ipso metro diuiserit, quaternos uersus singulis strophis ponere; ex iis autem quae *ισομέτρως* scripserit, unum esse quod hanc diuisionem non patiatur, IV. 8; hoc autem signa prae se ferre turbarum. Quod contra si quis dixerit; at septem tantum ex carminibus IV librorum scripsit *ισόμετρα*; ex his septem si unum non potest per strophas quaternarias diuidi, potest per inaequales (444444 33 4), idem potuit etiam in cetera sex cadere; nihil in eo ipso tam est turbatum, quod non facile explicaris; aduersatur antiquitatis traditio, si quidem grammatici ueteres odas *μονοκόλους δικόλους τετρακόλους* diligenter distinxerunt, nihil de hoc dixerunt; quomodo rem decidas? Fortasse non poteris; sed dices pausas carminum *ισομέτρων* cum pausis congruere reliquorum Horati, si post quartum quemque uersum incideris; hoc nihil diligentius quaesiuisset Horatium, nec in ulla re tam certe imitatum Graecos; esse igitur artificii parum igitur ualere quod in uno carmine locum non teneat, praesertim turbato: esse autem strophas in odis *ισομέτρους*, nihil mirum si recentiores dubitent, cum dubitarint etiam ueteres, idque in metris quibus

¹ Cic. de Divin. II. 5.

in quatuor ex his ipsis septem carminibus Horatius usus fuerit; nam I. 11, 18, IV. 10 eodem metro scripsit quo totum librum tertium Sappho; III. 12 ionicis a minore quibus Alcaeus carmen ἐμὲ δειλὸν ἐμὲ πασῶν κακοτάτων πεδέχουσιν: signa autem partitionis cum iam Hephaestionis tempore obscurata essent, mirum si incorrupte per tot saecula ad nos peruenissent: ergo eo magis te inclinare ut uerum credas quod a nullo ueterum traditum sit quam ut fortuitum habeas quod cum tanta arte coniunctum uideatur. Hinc si te ad Catullum conuerteris, nonnulla inuenies quae partitionem admittunt non dubie, ut LXII, XLV, XLII, XXIX, XXV, XVII, IV. Atqui de partitione Catulli ne unus quidem ueterum dixit quicquam. Vnde ex te ipse iudicium facies, nec dubium examen in dubia trutina castigaueris. Nunc respice carmen longius, dico Nuptias Thetidis et Pelei. Primum occurret quod te teneat Carmen Parcarum, quod a uersu in strophas digeritur constanter sed diuersis interuallis repetito *Currite ducentes sublegmina, currite fusi*. Iam interuallorum quae sit ratio si coniecturam facere conaberis, examinandi sunt numeri ipsius carminis, deinde similitum siue Catulli siue alium quem aut ipse imitatus est, aut qui eum secuti sunt. Itaque ratam numerorum consecutionem nec a Theocrito abesse intelligis nec ab eius aequalibus, si minus exploratam semper et extra dubitationem, at constantem et quam, ut obscura aliquando facta sit corruptis codicibus uel quod non satis est quaesita diligenter, esse tamen persuasum habebis. Idem in Vergili cadere Bucolica, et si quis alius sic scripsit Romanorum, non ideo negabis quod qui primus, ni fallor, id diserte praecepit Ribbeckius, incerta nonnulla posuerit. Hinc postquam intellexeris carmina per repetitum uersum diuisa in strophas modo eundem numerum uersuum in duabus strophis ponere ut strophae antistrophus respondeat, modo in pluribus, uelut si quinque strophae sint quinorum uersuum; interdum strophis imparibus quae se inuicem excipiant mox alias inferri pariter in pares, ut si $\alpha = 4$, β 5, γ 6 mox inferantur α' 4 β' 5 γ' 6 uel inuerse γ' 6 β' 5 α' 4; quod proximum est, Parcarum carmen quaeres quos habeat numeros quomodo ad nos traditum est in codicibus. Sunt autem hi 564 55545 46 433. Hos proportionem quadam inter se necti non est diuinatio; etiamsi de ea dubites quae sit. Nam si artificio quaesitum est uersus diuidere, carentis est artificio si diuisionis legem non inuestiges. Nec si id alii aliter descripserunt, ideo tollitur descriptio, sed habes causam cur de tam incerta es ueteres tam pauca praeceperint. Post hoc si uersus consideraris praepositos Parcarum carmini, uiderisque quasi sponte sic

cadere in partes 13 16 13 16; tum qui hos praecedunt (202-264), primum in 13 23 13 14, mox 23 rursus in 10 3 10, ut per artificium quoddam saepius repetantur hi numeri 13, 23 (13 10 3 10 13 + 14), eadem ratione reliquum carmen ad legem quandam numerorum factum esse aut ueri simile habebis aut non alienum a uero. Quo facto si in hoc magnam partem artis posuisse Catullus uidebitur, idque alia confirmant, ueluti quod interdum uersus habent nescio quid nimii, siue eadem re saepius iterata, siue iisdem uocabulis¹, interdum simpliciores sunt nec libero fluunt cursu sed certo quodam ac pene constricto, quod utrunque ex partitione oriri potuit, cum interdum addendus uersus fuerit, sermo raro interrumpendus nisi in fine uersuum; postremo si quali modo carmen tu facis diuisum, eodem uel simili alium intelliges id diuississe; negabis haec omnia casu euenisse, ad consilium referes Catulli. Sed dixerit aliquis; tu Catullum putas tali se uinculo obstrictum fuisse ut legem quandam scribendi sibi proponeret certis numeris terminatam, eamque seruaret constanter, nec quicquam postea mutaret? hoc est arithmeticum facere, non poetam. Respondebis; et si putarem, non multo aliter putarem fecisse quam fecerunt Pindarus Callimachus Theocritus alii; et ut consilii partem numeros habeas, non necesse est sic habere, ut antequam scripserit, totum *σχῆμα* oculis uel animo praefixum tenuerit. Casu enim potuit *περικοπῆν* facere decem uersuum primam, alteram octo; si tertiam octo, quartam decem, uel decem tertiam, quartam octo faceret, id uix haberem pro fortuito; sed tamen exspectanda esset totius partitionis qualis esset et quibus numeris confecta descriptio. Saepius enim cum casu sic coniungitur consilium, ut consilium dominari dicas, casum inesse non neges.

Vt ab Homero exordiar, ne hic quidem desunt huius rei uestigia. Disseruerunt de ea re Koechlius Ribbeckius alii. Sed ut certum partium ordinem nemo quaesierit in simpliciiori carmine et ex multis confecto, ita ambigua pleraque quae ducuntur exempla, rarissima quae consilium prodant poetae. Sententiae enim ut modo duobus uersibus, modo tribus terminentur, id sponte accidit, non consilio. Sunt tamen nonnulla quaesita, ueluti cum Chryses Apollinem bis in eodem libro precatur Il. A. 37-42, 451-456, sex uersibus uotum in utroque loco conficitur, et horum primo alteroque similibus, ceteris

¹ Sic quindecies recurrit *pectus* 64, 69, 72, 123, 125, 138, 198, 202, 208, 221, 223, 226, 339, 351, 383; quindecies *mens* 70, 97, 136, 147, 200, 201, 207, 209, 236, 238, 248, 254, 330, 398, 406; septies *cor* 54, 94, 99, 124, 158, 231, 294; quinque *animus* 70, 145, 250, 372 *flect animo* 330.

non item; in tertio libro Helena Paridem alloquitur nouem uersibus, nouem Paris Helenam; qui uersus in utroque loco iterum in 4, 6 diuiduntur (Γ. 428-436, 438-446). Idem numerum ternarium quodammodo affectat in (1) precationibus, (2) lamentationibus, (3) uaticinationibus. Exempla sunt

(1) Precationum

(α) Palladis, Z. 305-310 (3 × 2); K. 462-4 (3); P. 561-6, ubi Menelaus simul Phoenicem alloquitur simul inuocat Athenam (3 × 2).

(β) Omnium Deorum Z. 476-481 (3 × 2).

(γ) Iouis Π. 233-248 (333 43).

Sed non cadit hoc in H. 202-205, O. 372-377, Φ. 273-283.

(2) Lamentationes κατὰ τρεῖς compositae sunt libri XXIV ubi Hectorem Andromache Hecuba Helena deplorant. Haec θρήνων antiquum referre censet Ribbeckius. Numeros habent hos

Andromachae θρήνος 725-746 = 6 33 333

Hecubae 748-759 = 3333

Helenae 762-775 = 333 23.

(3) Vajicinationum exempla sunt { B. 369-393 = 32223, 3333
orationes Agamemnonis { Δ. 155-182 = 32333, 333 23
Heleni, οἰωνοπιδων εἶχ' ἀρίστου Z. 77-101 = 333 4 3333
Hectoris ad Andromacham Z. 441-465 = 333 6 33 22
Aiacis P. 629-647 = 23333 23
Andromachae ad Hectorem X. 477-514 = 55, 3222 3333 43

in quo notandum est ibi primum ternarium numerum usurpari, ubi de Astyanactis futuro fato sermo est.

Παραλληλισμὸν uersuum nusquam magis elucere quam in Catalogo libri II iam demonstrauit Ribbeckius. Cuius ordinis τύπος uel exemplum potest esse 236-240

οἱ δ' εἶχον Τρίκην καὶ Ἰθώμην κλωμακέεσσαν
οἱ τ' εἶχον Οἰχαλίην, πάλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε
ἰητῆρ' ἀγαθὸν, Ποδαλείριος ἦ δὲ Μαχάων,
τοῖς δὲ τρήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.

ubi priores duo uersus nomina locorum, sequentes duo principum,

quintus namium numerum habet. Arctiore uinculo inter se respondent Agamemnonis ac Menelai copiarum descriptiones

- B. 569 { οἱ δὲ Μυκίρας εἶχον, ἐὺ κτίμενον πτολίεθρον
ἀφνειὸν τε Κόρινθον ἐὺ κτιμένας τε Κλεωναῖς,
'Ορνιᾶς τ' ἐνέμοντο, 'Αραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν,
καὶ Σικυῶν' ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν
οἱ θ' Ὑπερρησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσιν
Πελλήνην τ' εἶχον ἥδ' Αἴγιον ἀμφεπόμενον,
Αἰγιάλῳ τ' ἀπὸ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίσσιν εὐρείαν

{ τῶν ἱκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
{ Ἀτρεΐδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι

{ λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτοῖς εἰδύσετο νόστρον χαλκὸν
κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσι,
{ οὐνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἔγε λαοὺς.
- 581 { οἱ δ' εἶχον κοιλὴν Λακεδαιμόνα κητέεσσαν
Φαίριν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μίσσην,
{ Βρυσηΐας τ' ἐνέμοντο καὶ Αἰγυῖας ἐρατεινὰς
οἱ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἐλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
{ οἱ τε Λάων εἶχον, ἥδ' Οἰτυλον ἀμφεπόμενον

{ τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
{ ἐξήκοντα νηῶν, ἀπ' αὐτῶν δὲ θεωρήσονται.

{ ἐν δ' αὐτοῖς κίεν ἦσι προθυμίῃσι πεποιθότες,
ὅτρυνον πολεμόνδε'· μάλιστα δὲ ἔτο θυμῷ
τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς τε.

Saepius apud Hesiodum et certiore serie repetuntur numeri. Hoc et Theogonia exhibet et Ἔργα καὶ Ἡμεραί. Scutum Herculis quo tempore scriptum fuerit nondum satis scimus; sed hic quoque eiusdem rei extant uestigia. Vt ab Ἔργοις ingrediamur, prooemium, quo Musas inuocat, quinque habet disticha. Tum distributioni dierum (765-828) stant sui numeri. Dierum haec est descriptio, 5 | 226 | 235 | 226 | 235 | 45343. Accedunt 228-247 = 2 × 10; 293-307 = 5 × 3; 308-316 = 3 × 3; 706-762 = 9999 878. Theogoniae Prooemium (1-35) = 444 333 43 43

176-207 = 66666, si ineptum uersum 196 cum Platone in Cratylo p. 406 omiseris.

$$211-225 = 3 \times 5$$

$$240-264 = 25$$

$$346-370 = 25$$

Ex his duobus locis alter (240-264) nomina habet Nereidum, *Κοιρανὸν πενήκοντα ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖον*, alter (346-370) filiarum Tethyos et Oceani; potuitque Hesiodus quinque et uiginti uersus bis posuisse eo consilio ut sic confieret plenus ille numerus quinquaginta dearum. Illud certe memorandum uidetur, quod nonnulla ex nominibus communia sunt utriusque loci, ueluti Pasithea, Doris, Eudore, Thoe. Iam $411-452 = 555544545$

$901-929 = 3332\ 333\ 333$; numerantur enim tres Horae, tres Parcae, tres Gratiae, filia Cereris et Iouis, Musae Iouis filiae et Mnemosynes, Apollo et Diana nati Ioue et Latona, Hebe Ares Eileithyia Ioue et Hera, Athena Iouis orta de capite, Vulcanus filius Herae.

In Herculis Scuto ut oratio Herculis ad Iolaum $78-101 = 8 \times 3$, ita ipsius scuti descriptio *συμμετρία* quadam utitur partium, quanquam minus accurata terminataque.

Theocritum Eidyllia sua in partes distribuisse sponte intelligitur nec quisquam est qui in *ἀμοιβαίους* id neget factum, quanquam de singulis carminibus alii alia sentiunt. Sed non strophae tantum respondent antistrophis, idque plerumque tam exacte ut in utrisque idem sit numerus uersuum¹, sed et amoebaeorum carminum eae partes ubi non canitur alternis, et carmina quae omni alternatione carent cantantium, rata quadam numerorum aequabilitate reguntur. Exemplo sit Eid. II *Φαρμακείτρια*, quod in amisso quodam carmine Catullus imitatus creditur². Prooemium habet sedecim uersuum qui sic diuiduntur $7\ (34)\ 2\ 7\ (43)$; secuntur decem strophae ex quibus priores octo 5 uersus, postremae duae 6 habent, omnes autem in initio repetunt *Ἰνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα*; tum partes duodecim quae omnes initium ducunt a uersu *Φράξέ με τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἔκτο, πόντα Σελάνα*; ex his undecim 6 uersus habent, duodecima 32. Itaque totum carmen hoc modo distribuitur

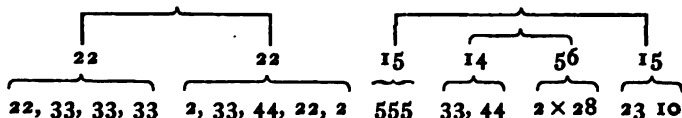
10 strophae	11 strophae
16 . 55555555 66 .	666666666666 32

Qui autem numerus in principio positus est, duplicatur in fine $1-16 = 135-166$. Eadem ratio est Eid. I cuius quatuordecim uersibus qui in principio stant (1-14) septem in fine (146-152)

¹ In IV. 29-37 Corydon nouem uersus, 44-53 Battus decem canit. Eodem modo in VIII. 63-70 Menalcas octo, 72-80 Daphnis nouem.

² Plin. H. N. XXVIII. 19.

respondent: Eid. V quod cum tanto artificio compositum sit ut nisi diligenter legentes possit fallere, numeros totius adicio

priores duae partes singulae 22 versus habent; tertia 15 cui respondent 15 in fine; quarta 14, quinta (56 =) 14 × 4. Sic in Eid. IX qui versus extra concertationem positi sunt respondent inter se

1-6 + u. 14 (7) = 22-36 (14), ut totum $\sigma\chi\eta\mu\alpha$ sit 6 + 1 | $\overbrace{77}^{14}$ | 14. Nec minus in Eid. XIV cum $\sigma\chi\eta\mu\alpha$ sit hoc 11.66 55 55 33 232 + 3.1 + 10, primis undecim uersibus par numerus in fine opponitur. De Eid. XVIII habeo quae dicam postea, nunc illud moneo post Prooemium 8 uersuum, strophas hoc modo se excipere uideri 7, 55, 33, 65, 6 $\overline{55}$, ut ex quatuor ultimis $\pi\epsilon\rho\iota\kappa\omega\alpha\iota\varsigma$ prima et tertia pares, altera didimidium sit quartae. Venio ad carmina quae alternatione carent cantantium. Ex his ne unum quidem sua partitione caruisse crediderim quomodo a Theocrito scriptum est. Sed nonnulla manca sunt; nonnulla difficiliora quam quae ad partes suas reuocentur. Ex breuioribus ultra dubitationem positum est Eid. III quod sic distribuendum esse 5 + 222. 33. 33. 333. 33. 333. 33 ipse pro me iudicaram, postea idem Rossbachio et Westphalio placuisse intellexi¹. Eid. XI ($\kappa\upsilon\lambda\omega\psi$) has habet partes.

Prooemium	Cantus Cyclopiis	Epodus
99	11 12 12 13 13	2

Sed cantus unaquaeque pars rursus scinditur hoc modo

65,444,345,454,553

h. e. κατὰ περικοπήν ἀνομοιομερῆ; sectiones enim pares sunt ($1_2 = 1_2$, $1_3 = 1_3$) eadem tamen inpari modo diuiduntur.

Eid. XII, me iudice, duas habet partes 16 uersuum, quibus interposita est tertia in qua uotorum suorum summam amator ponit, *Ἐγὼ τοῦτο πάτερ Κρονίδῃ πάλαι κ.τ.λ.* Σχῆμα autem est hoc

$\overbrace{27, 25} \quad 5 \quad \overbrace{53, 44}$ et sic fere Ahrensius.

¹ Griech. Metrik. II. p. 28.

Eid. XIII quod haud scio an ante me quisquam uiderit hos habet numeros

$$\begin{array}{ccccccc} & 9 & & & & & \\ & \hline 456 & 333 & 11 & 10 & 9 & 11 & 10 \end{array}$$

Eid. XIX = 332.

Eid. XX = 18 (2332 332) 18 (27, 243) 9 (32, 22).

Eid. XXIII tres habet partes Prooemium, Cantum amatoris, Epilogum; numeros hos,

$$18 (3 \times 6) \quad 30 (9876) \quad 15 (3 \times 5).$$

Eid. XXVI duas habet partes (1) Narrationem de Pentheo, (2) Deprecationem poetæ. Numeri sunt

$$9 (2+7) \quad 8 (2+6) \quad 9 (2+7) \quad 66.$$

Eid. XXVII = 4+7 (52) 7 (52) 7 (52).

Eid. XXIX me indice sic diuidendum est

$$333 \quad 222 \quad 3 \quad 222 \quad . \quad 2 \times 8$$

Rossbachio et Westphalio *κατὰ δὲ* totum descriptum uidetur: sed metrum Sapphus et hic et in XXVII imitatus est Theocritus, partitiones ut uidetur non item.

Ex difficilioribus est Eid. XVII quod *Ἐγκόμιον εἰς Πτολεμαῖον* inscriptum est. Huic has partes in ed. minore tribui

Prooem.

$$444 \quad 3+666 \quad 2+987656 \quad 97, 94, 96, 95.$$

nec dubito in ceteris Theocriti carminibus, ut etiam Bionis ac Moschi, eandem *συμμετρίαν* reperiri posse, quamuis in multis uix discernatur. Ex Theocriti aequalibus praecipuus qui quidem ad nos peruenerit Callimachus est. Hic ut alia omnia artificiose fecit, ita distributionem uersuum. Hymnos enim omnes in *περικωπῆς* uidetur descripsisse, nec breuiores solum, sed eos quoque qui ad epyllii speciem proxime accedunt. Certe *Δουρὰ Παλλᾶδος* sponte sic scinditur

$$12 \ 10 \ 10 \ 10 \ 12 \ 10 \ 10 \ 10 \ 12 \ 10 \ 12 \ 12 \ 12$$

Hymnus ad Iouem sic

$$14 \ 13 \ 14 \ 13 \quad 11 \ 10 \ 876 (27 \ 27 \ 21 \ 21)$$

Hymnus ad Cereris Calathum sic

Prooem.

Epodos

$$2465 \quad 77 \ 11 \ 11 \ 10 \ 10 \ 10 \ 10 \ 11 \ 11 \quad \overbrace{22} \ 4 \ \overbrace{22} \ 65$$

Pergamus ad Elegias. In quibus Callini fragmentum 1 mancum quidem est ab initio, sed a uersu 7 Τιμῆν τε γὰρ ἐστὶ καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι ad finem usque carminis et res in se perfecta est et integri numeri, 646. Notandum autem ut numeros ita res in se reuolui.

Mimnermi Fr. 2 ex duabus constat partibus, singulis 8 uersuum: quae iterum in 4 x 2 se scindunt.

Multo clarius in Solonis Elegia (13 Bergk) res elucet. Diuisa est sic

8, 8 88 10 20 86

Hanc elegiam mira arte ordinatam esse nulli credo dubium fore.

Vu. 1-16 πλοῦτος—ἔβρις, 16-32 ἔβριος τίσις, describitur; in u. 33 transitur ad communem hominum conditionem ut bonam de se spem habeant nec malum metuant ante quam in mala incidunt (33-42); sed quaecumque uitae sors euenit, omnes suum manet fatum (42-62), idque saepius contra spem, ut ex paupere diues, ex diuite fiat pauper; diuitiarum autem modus non est (63-76). Itaque à diuitiis quae primo loco commemorantur reditus fit ad diuitias.

Eiusdem fr. 27, ubi uita hominum in decem partes septenorum annorum digeritur, συμμετρῶν cum Ribbeckio uideor mihi posse discernere. Nam ex octodecim uersibus qui carmen efficiunt, primis 6 primae tres partes, alteris 6 alterae 3; uu. 13-18 ultimae 4 coniunctae describuntur. Sic et in iambis fecit, quoniam fr. 36 in 555 + 6 sponte sua scinditur.

Ex Xenophanis reliquiis duae sunt quae manifestam prae se ferant partitionem fr. 1 et 2 Bergk. Primum ex uersibus constat 24; hi in duas partes duodenorum, rursus in quatuor senorum se scindunt (66, 66). Hoc totum exhibui, unde artificiosa membrorum appareret compositio.

Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους,
ἄλλος δ' εὐώδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
κρατὴρ δ' ἔστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·
ἄλλος δ' οἶνος ἐτοίμος, ὃς ὅποτε φησὶ προδώσειν,
μείλιχος ἐν κεράμοις, ἄνθεος ὀσδόμενος·

ἐν δὲ μέσοις ἀγνὴν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἴησιν,
ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρὸν·
πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τράπεζα

τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·
 βαρὺς δ' ἐσθίσιν ὦν τὸ μέσον πάντα πεπύκασται,
 μαλ' αὖ δ' ἀμφὶς ἔχει δάματα καὶ θαλίη.

χρὴ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὕμνεῖν εὐφρονας ἄνδρας
 εὐφύμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις.
 σπείσοντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
 πρήσσειν—ταῦτα γὰρ ὦν ἐστὶ προχειρότερον,
 οὐχ ὕβρις,—πίνεν ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκαιο
 οἶκαδ' ἄνεν προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος·

ἄνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὅς ἐσθλὰ πῶν ἀναφαίνει,
 ὅς οἱ μνημόσυν' ἔῃ, καὶ τὸν, ὅς ἀμφ' ἀρετῆς,
 οὔτι μάχης διέπει Τειγέων οὐδὲ Γεγάντων,
 οὐδὲ τὰ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
 ἢ στάσιος σφεδαράς· τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστιν·
 θεῶν δὲ προμηθεῖν αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

In fr. 2 quod caput est sententiae ῥόμης ἀμείνων σοφίη duos uersus tenet in medio positos carmine; utrinque stant decem, quorum qui praecedunt gloriam ῥόμης describunt, qui secuntur sapientiae. Idem genus *συμμετρίας* ut rem in qua summa carminis uerteretur staret in medio, ante alios uidetur Theognis affectasse, ut in 119-128, 133-142 qui loci in 424 diuiduntur; ut in 667-682, ubi sedecim sunt uersus, quod autem in fine octauī, initio noni ita positum est ἡ μάλα τις χαλεπῶς Σώζεται ut carmen in duo diuidat, hoc utriusque partis quodammodo est commune. Idem aliam formam *συμμετρίας* solet sequi, ut quod in primis carminis uersibus collocatum est, in fine repetatur, quemadmodum Catullus carmen XCIX *Surripui tibi dum ludis, mellite Iuuenti*, composuit, ut iam intellexit Ribbeckius.

Sic 341 Ἀλλὰ Ζεῦ τελεσόν μοι Ὀλύμπιε καίριον εὐχὴν = 350 ἐπὶ τ' ἐσθλὸς ὄροϊτο Δαίμων, ὅς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε.

429 Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥῆον βρότον ἢ φρενὰς ἐσθλὰς Ἐνθίμεν = 437, 8 ἀλλὰ διδάσκων Οὐ ποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἄνδρ' ἀγαθόν.

731 Ζεῦ πάτερ εἴθε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτροῖς Ὑβρις ἀδεῖν = 741 ταῦτ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς φίλα.

773 Φοῖβε ἀναξ = 781 ἀλλὰ σύ, Φοῖβε.

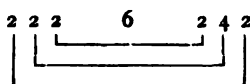
Similis est structura uu. 699-718 sed intricatior; nam non solum ultima conueniunt primis 699 Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίγνεται ᾧδε Πλουτέην = 718 ὥς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν, sed etiam ceterae uersus quo intervallo distant a primis, eodem fere a postremis.

701, 2 Οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχῃς 'Ραδαμάνθυος αὐτοῦ Πλείονα δ' εἰδείης Σίσυφου Αἰολίδεω = 713-717 οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν παιοῖς ἐτυμοῖσιν ὁμοῖα—τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες.

703, 4 Ὅστε καὶ ἐξ Ἀΐδεω πολυιδρίησιν ἀνῆλθεν — λόγοις = 711, 12 Ἄλλ' ἄρα καὶ κείμεν πάλιν ἦλυθε Σίσυφος ἥρως — πολυφροσύναις.

705-710 medii sunt carminis, de morte. Habemus igitur hunc ordinem, at quam concinnum!

Πλούτος—πολυιδρία—Σίσυφος—ἄνοδος ἐξ Αἴδου—θάνατος—ἄνοδος ἐξ Αἴδου—Σίσυφος—πολυιδρία—πλούτος, hos numeros

In reliquis Theognidis elegiis haec notavi 237-254 = 4444 + 2; 467-492 = 899; 511-522, 757-768 = 444; 903-930 = 66, 88; 1136-1150 = 88; 1311-1318 = 44. Cum his et re et structura comparari potest Cat. LXXII. Vidimus iam Callimachi quae una extat elegia suis numeris terminari; Philetæ quales fuerint et ceteræ Callimachi ab ipsorum fragmentis non intelligitur; sed cum eos imitati sint complures Romanorum, praecipue uero Tibullus et Propertius, horum elegiae quasi imago quaedam illarum merito habentur. Nolo in his morari, iam enim de Tibulli structura aequabili Dissenus et Bubendeius, de Propertio Muellenhoffius dixit; nuperime uero de Ouidio idem demonstrare conatus est O. Korn (Mus. Rhen. XXII. 201-216). Sed tamen nonnullas ex Graecorum elegiis, qui Catulli aetatem proxime attingunt, libet hic afferre, ut pote quibus nullae concinnitatis manifestiora exhibeant uestigia. Harum est Meleagri praefatio Anthologiae (Coronam dicunt, Anthol. Pal. V. 219), quae sic distributa est in partes 2 | 66 10 6 10 6 10 | 2; Antipatri epigramma de leone et Gallo (Anthol. Pal. IV. 1) quod sic 6666; eiusdem epigramma in monumento inscriptum (Anthol. Pal. VII. 427) quod singulari arte compositum est 2 4 2 4 2; Meleagri in eundem epitaphium (Anthol. VII. 428) = 4 × 5. Huius uel quisquis eius auctor fuit, aliud epigramma, quanquam hexametris, non elegiace scriptum, non possum praeterire. Extat in Anthologia (Brunck Anal. I. 31)

Χείματος ἡνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχυμένοιοι
πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἵλαρος ὥρη.

γαῖα δὲ κυανὴ χλοερὴν ἐστέψατο ποίην
καὶ φυντὰ θηλήσαντα νέοις ἐκόμησε πετῆλοισι.

οἱ δ' ἀπαλὴν πίνοντες ἀξιφύτου δρόσον Ἡοῦ
λειμῶνες γελῶσιν ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.

χαίρει καὶ σύριγγι νομῆς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων
καὶ πολλοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπῶλος αἰγῶν.

ἤδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται
πνοῇ ἀπημάντη Ζεφύρου λίνα κολπώσαντες.

ἤδη δ' εὐάζουσι φερεσταφύλα Διονύσῳ
ἀνθεῖ βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσοῦ.

ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγεῖέσσι μελίσσαις
καλὰ μέλει καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται
λευκὰ πολυτρήτοις κέκρυπτα κάλλεα κηροῦ.

πάντη δ' ὀρνίθων γενεῇ λιγύφωνον αἰδεῖ
ἀλκυόνας περὶ κύμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδών.

εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι καὶ γαῖα τίθηλε,
συρίζει δὲ νομῆς καὶ τέρπεται εὐκομα μῆλα,
καὶ ναῦται πλώουσι, Διώνυσος δὲ χορεύει,
καὶ μέλπει πετεηνὰ καὶ ᾠδίνουσι μέλισσαι,
πῶς οὐ χρὴ καὶ αἰδῶν ἐν εἵαρὶ καλὸν αἰεῖσαι¹;

Etiam in iambis idem factum fuisse, partim ex tragoediis quas hic prudens praetereo, partim ex breviorum carminum reliquiis concluditur. Et Hipponax quidem quomodo iambos suos ordinavit, incertum est nec ex fragmentis potest colligi; casu enim fieri potuit ut fr. 34, 35, 36, 41, 49, 72 omnia per numerum ternarium diuidantur; quod idem cadit et in Herodam. Sed certum numerorum ordinem, eumque arte quaesitum, facile in Phoenicis fragmentis discernas. Quorum quod primum est (Bergk. Anthol. Lyric. p. 182) tres partes habet septenorum uersuum, qui rursus sic diuiduntur 322, 223, 322. Alterum, siue integrum est siue pars maioris carminis cuius aliud fragmentum superest (3 Bergk.) in duas *περικωπὰς* duodenorum uersuum, hae autem in 32222, 32223 scindi uidentur.

Simonidis Amorgini nescio an casu euenerit ut fr. 1 in 55455 distribuatur, certum enim ordinem uix in longiore fragmento de mulieribus (7 Bergk) cognoscas. In Epigrammatis Anthologiae, quae iambis scripta sunt, saepius inuenitur, ut VII. 394, 692, 693, 405, 455, quae omnia sex uersus habent, per 3 x 2 diuisos; ut VII. 280, 281

¹ Vidit hanc distributionem carminis Hugo Grotius eamque in interpretatione Latina seruauit.

utrunque per 2×2 ; 293, 335, utrunque per 2×3 ; ut Aeschionis illud Ἐγὼ Φιλαιὶς ἡ πρῶτος ἀνθρώποις quod per 2223 distributum est; ut VI. 90, 92, 94, 101, 203 quae omnia Philippo tribuuntur, priora autem duo per 2 ($90 = 2 \times 3$, $92 = 2 \times 4$), 94 per 232, 101 per 2×4 , 203 per 434 diuiduntur; eiusdem 107 incertum quos habeat numeros; VI. 211 Leonidae cadit in 322.

Veniamus ad Phalaecios. Quo metro quamuis Sappho constanter in libro V mox Anacreontem sciamus usos esse, ambos autem Catullum imitatum ab Atil. Fortunatiano doceamur, breuiora supersunt ex eorum hendecasyllabis quam ut quicquam de his explorati habeamus. Sed cum nihil Lesbii uideantur scripsisse quod non esset melicum, iure colliguntur etiam phalaecios in strophas redegissee a Rossbachio et Westphalio (II. 492). Restant tamen Theocriti Phalaeci Antipatri Alphei exempla hendecasyllaborum, quae ad rem faciant de qua loquimur. Nam Theocr. Epig. XX octo uersuum est sic diuisorum 233; Phalaeci Anthol. XIII. 6. octo = 4×2 ; Antipatri Anthol. Pal. VII. 390 sex = 2×3 ; Alphei IX. 110 quatuor = 2×2 . Quamquam non negabo exempla huiusmodi pauciora superesse Graecorum quam ut res certa habeatur. Credo tamen Graecos qui Catulli Calui et iis aequalium antecesserint saeculum, fortasse etiam ipsos aequales qui Graece scripserint, hendecasyllabos et factitasse et ad certas leges partitionis reuocasse. Certe non solum Catulli hendecasyllabi, sed etiam aliorum qui eodem tempore uel insequente uixerunt, omnes habent numeros suos, ut Bibaculi epigrammata de Valerio Catone (Sueton. de Grammaticis XI) quorum prius in 323, alterum in 2221 cadit; ut multa ex Priapiis, quanquam haec quidem posterius scribi potuerunt, uelut Priap. II = 353, VI = 3×2 , X = 332, XII = 223, 233, XIV = 2332, XXIII = 222, XXV = 232, XXVI = 6, 6, XXXVII = 2552, XXXVIII = 44, XLVI = 55, LII = 23, 23, 2; LVI = 2×3 , LXI = 7(34) 7(52), LXX = 445, LXXVII = 77 + 3, quibus adde ipsius Petroni XXIX (ed. Buecheler) = 2223. Nihil dico de Martiale aut Statio quorum in hendecasyllabis haud scio an non frustra περικονῆς quaesiueris, qui sententias toties mediis uersibus clauserint, ut non sine magno studio normam sis inuenturus partitionum.

Sed in nullo uersuum genere manifestiorem credo fuisse distributionem in περικονῆς quam in ionicis a minore. Qui cum Anacreontii uocentur a Seruio 1823, et in magno usu apud Anacreontem fuisse dicantur ab Hephaestione, dolendum est quod ex ipsius carminibus nonnisi breuissima supersunt fragmenta. Ex his tamen quod unicum extat longius, fr. 44 Bergk., siue ex duodecim dimetris

ITIONE

42, 43, 45 qui non nisi intercisis
is, ab ipso Bergkio in tres strophas
nenta 63, 64, alterum 4 uersuum,
itari potuerunt. Haec quanquam
ere, uidentur tamen in *περικοπὰς*
ultima est trium. Nec falso Ana-
acreontiis statueris. Omnia enim
nduntur, idque uariis modis nec
ias habent partes aut pares aut uno
ae rursus *κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερῇ*

(2)
435 | 4434 | 2)

(44)

2

(32)
(42) 26 A = 3, 4

(54)

ads binorum, ternorum, quaternorum,

modo 4 uersuum; 19 = 333;
48 quod ex 7 strophis 4 uersuum
to *ὅτ' ἐγὼ πῖα τὸν οἶνον* incipientibus;
) 6(33).

iduntur, sed certam habent normam
na, ut carmen ab eodem numero ini-
12; 10 = 565; 18 = 242; 21 = 232;
13; 34 = 565; 32 = 747 (43 4 34);

Sunt quae prooemium habent et epodon quae quasi extra ordinem stent, interdum tamen rata proportione inter se coniungantur. Exempla sunt 14 quod prooemium habet 6 uersus, tres epodon; ipsum carmen in 10 8 10 se scindit. 15 et 16 quodammodo similia sunt, prius ad pictorem ut amicam pingat, alterum ut Bathyllum. Vtrunque habet et prooemium et epodon; ipsa carmina in aequabiles partes diuiduntur hoc modo

$$\begin{array}{rcccl} & \text{Prooem.} & & & \text{Epodos} \\ 15 = & 5 & | & 7 & 13 & 7 & | & 2 \\ & & & & 43, 23, 44, 34 \end{array}$$

$$\begin{array}{rcccl} & \text{Prooem.} & & & \\ 16 = & 2 & | & 9 & 6 & 9 & . & 77 & | & 5 \\ & & & & 333, 222, 2232 & . & 34, 43 \end{array}$$

36 Prooemium habet 2 uersus, epodon 2 : medium carmen ex duabus fit partibus, altera duodecim uersuum, undecim altera, 2 | 444, 4232 | 2. alia habent epodon sine prooemio ut 12 = 43, 46 + 3; in aliis numeri duplicantur, praecipue in fine, ut 31 = 765 44 33; 35 = 33, 44; 51 = 44, 33.

Haec ad rem demonstrandam satis sunt; documento etiam illud esse iudico quod teste Scholiasta Hephaestionis (cap. 5, p. 173, ed. Westphal.) *οἱ νεώτεροι διαιροῦσιν αὐτὸ εἰς τε κῶλα ἑξ καὶ εἰς δύο καὶ τὰ μὲν ἑξ κῶλα φάσιν οἴκυν τὰ δὲ δύο κουκούλιον*. Vnde non arguuntur *οἱ παλαιοὶ* tanquam strophas in his uersibus nusquam admiserint, sed cum uariis modis distribuerint carmina, nec quisquam certam aliquam legem sit secutus, a recentioribus separantur quorum in uniuersum eadem fuerit stropharum lex, idem in singulis numerus uersuum. Idem de Prudenti hymnis censeo; cum enim plerique *ισόμετροι* sint, strophas tamen habeant pari semper numero uersuum, credibile est ea genera metri Prudentium adhibuisse, quae ab aliis uarie diuisa inuenerit, strophis autem ideo melius ceteris conuenire intellexerit.

Plura possum addere, sed ut opinor certior iam res in Graecorum carminibus quam ut peruertatur; transimus ad Romanos, sed breuissime. Ex Catalectis exordiar. Quae cuiuscumque sunt, a Catulli tempore non longe absunt. Ex his III, IV, VIII iambis puris, V trimetris cum dimetro, VII scazontibus I, II, VI, IX—XIV elegiacis uersibus scripta sunt. Itaque

III = 2×3 ; IV = 3×3 ; V = 16 (88) 16 (466) 8 (44); VII = 4334¹; VIII = 11, 11 + 3; VI = 42, 42; XI = 888 16 16 8; cetera breuia. Iam Copa = 4×6 , 6 44, quanquam de hoc carmine audacius non dixerim. De Culice iam disseruit Ribbeckius (Mus. Rhen. XVIII. 103) de Ciri Frankius (de Carm. Catull. Composit. p. 57); idem potest etiam in Moretum cadere. Sed Horatium respiciamus; non dico de quatuor libris Carminum, dico de Epodis, in quibus describendis Graecos, imprimis Archilochum, secutus est.

I = 4 . 244 . 266 . 4; II = 88 66 10 10 4664; III = 44 6 44; IV = 64, 64;

V = 46 | 428 . 4846 . 86 (? 284). 6484 | 4.466;
10 | 14 . 22 . 14 . 22 | 20

VI = 44 242; VII = 4×5 ; VIII = 244 . 442; IX = 64, 64, 666; X = 4 . 4664; XI = 644, 446; XII = 66, 86; XIII = 55, 44; XIV = 44, 44; XV = 64, 68; XVII = (a) 7, 344, 2333 (? 22223), 66, 344;
11, 11, 11

(ß) 322 . 23, 23 . 66. De XVI haereo.

Vt ad Catulli carmina tandem ueniamus, *συμμερπας* tria fere genera hunc adhibuisse credo. Aut enim (1) summam sententiae in medio ponit, ceteras partes utrinque certo collocat ordine. Talia sunt VI, VIII, IX, XIV, XXV, XLIV, LXVIII, LXXVI, XCIX. Aut (2) ipsi carmini, aequabiliter distributo, prooemium uel epodon subnectit. Talia sunt IV, V, X, XXII, XXIII, XXIX, LXVI. Aut (3) carmen aequabiliter describit, sine prooemio uel epodo.

Haec omnia in LXIV coniuncta reperiuntur; primi generis sunt Aegei oratio ad filium 215-237, carmen Parcarum 323-381; alterius Ariadnae querella 132-201, cum uersibus qui Aegei orationem antecedunt (202-214) et secuntur (238-264); tertii reliquum carmen. Sed carminis structuram, si uniuersam spectes, rudiores esse nec qualem in absoluto artifice quaesiueris, iam Westphalius et Frankius intellexerunt. Etenim nec bene cohaerent inter se Nuptiae Thetidis et Pelei et fabula Ariadnae, nec multam artem Catullus adhibuit ut melius inter se conecterentur. Et tamen ne sic quidem deest *συμμερπας*; dico uniuersi poematis, quod Westphalius sic putat diuidendum.

¹ Obiter moneo in V. 21 scribendum mihi uideri *Nec dein mouere lumbos in sonulam* (cod. Harl. in *ronulā*), VII. 11 *Ite hinc Camenas, nos quoque ite, saluete* (codd. *nos quoque* limite saeuae).

A.

- 1-30. Olim dii miscēbantur cum hominibus, ueluti cum Thetis Peleo nupsit.
 30-46. Quorum die conubii uicini ad Pelei regiam conuenerunt.
 47-51. Lecti genialis in ueste priscorum figurae depictae sunt, in primis Ariadnae.

B. (Omphalos.)

- 52-131. Thesei perfidia in Ariadnen.
 132-201. Querella Ariadnae.
 202-264. Pena Thesei; Ariadnae cum Baccho congressio.

C.

- 265, 266. Haec fuit uestis exornatio.
 266-277. Qua spectata homines discedunt.
 278-381. Subeunt Dii. Parcae canunt Epithalamion.
 382-408. Epilogus.

Mihi 1-30 prooemium, 382-408 Epilogum potius facere uidentur, ut inter se respondeant hae duae partes, ceterae autem hoc modo

Omphalos

1-30	31-49	50,1	52-264	265,6	267-381	382-408
			└──────────────────┘			
	└──┘					

Sed haec *ἐν τῷ ποίεσι* tantum inter se respondent nec exacte. Longe alia arte usus est singulas partes in numeros distribuendi. Qui in toto poemate adeo quadrant ut uix cuiquam possint fortuiti uideri. Negat id Frankius in 1-49, 251-322. Nam in 251-322, uersum censet excidisse, Bergkium et Rossbachium secutus qui unius uersus lacunam notant post 253; idque ut faciant *Qui tum* quod in plurimis codicibus legitur in *Quae tum* mutarunt, credo ut esset unde explicaretur *Harum* (256) *aliae* (261). Sed aut legendum est *Horum aliei*, aut, quod magis credo, poeta cum in animo haberet Bacchantum imaginem, a Satyris et Silenis ad feminas transiit quae cum iis Bacchum comitabantur. Nec uero in 1-49 quicquam periisse censeo; uersus enim reliquias quem Scholiastes Veronensis attulit ad Verg. Aen. V. 80 non tanti facio, ut contra codicum auctoritatem Catullo inferciam, mancas praesertim et, quanquam ad sensum aptas, reliquo carmini nec concinnitate uerborum nec numeris conuenientes. Nam

uersuum 1-49 septem sunt *περικοναί*, 11 10 9 7 543; quarum quae tertia est in 3×3 scinditur, nec alium uersum recipit. Quem si admiseris numerorum perit concinnitas; nunc enim tres primae (11 10 9) a media (7) duobus uersibus, duobus etiam tres ultimae (543) separantur.

Sequentem partem carminis 50-³~~16~~1 sic ordino.

10 88 10 8 11 11 88

Frankius sic 2 || 888 | 4 | 68 11 11 86 || 2

Haec tam prope inter se conuenire ut pene eadem sint, statim intelligitur. Sed non uideo quamobrem uu. 50, 51 ab octo sequentibus, nec quamobrem 130, 131 a sex praecedentibus seiunxerit. Nec uero quatuor uersus 76-79 ita a proximis 75, 80 separantur ut aliam partitionem faciant, numerorum autem turbent ordines. Sin a 50 75 separandi sunt 76-115, separandi sunt etiam 116-131, ut pote qui transitum faciant ad nouam partem carminis *Sed quid ego a primo digressus carmine plura Commemorem?* κ.τ.λ.

Querella Aradnae (132-201) nihil artificiosius Catullus composuit. Et Frankius quidem eam in duo diuidit (1) 131-170 *Siccine me patriis—For's etiam nostris inuidit questibus auris.* (2) 171-201 *Iuppiter omnipotens—Tali mente, Deae, funestet seque suosque.* Hoc ideo non probauerim quod (a) non aequabilis partium est proportio, quum illa 39, haec 31 uersus habeat (b) suo arbitrio disiunxit quae re coniunguntur. Nam uersuum 164-170 eadem fere est sententia quae uu. 177-187, ut uix partium possint esse prorsus separatarum ac dissimilium (c) alterius partis turbatius est *σχῆμα*. Nam uersu 177 a sequentibus abscisso, numeros hos facit

6 . 1, 6 . 4 . 4 . 6 . 4 .

Melior ordo priorum uersuum,

Mesodos

2+2+3 . 4 . 6 3+2 4 . 6 . 3+2+2

Sed in hoc errauit quod Mesodon facit quinque uersus *Certe ego te—tumulabor mortua terra*, qui nequaquam caput sunt sententiae, cuius si summa in aliqua parte ponitur, in his potissimum 143-148 *Tum iam nulla uiro—periuria curant.* Ipse potius sic diuido

132-142 (11 uu.) Querella de Thesei perfidia.

143-153 (11 uu.) Viris nulla fides. Ego Thesea seruauī; Theseus me reliquit dilacerandam.

154-170 (17 uu.) Quid crudelius? certe famula esse poteram. Sed nequiquam conqueror, nemo enim audit conquerentem.

171-187 (17 uu.) Vtinam nunquam in Cretam Theseus uenisset. Nam quo me referam? omnia circa deserta sunt.

188-201 (14 uu.) Sed poscenda est ultio. Inprecor Furias ut quali me mente Theseus funestabat, eadem ipse funestetur.

Itaque carmen in 4 partes scinditur et Epodon. Priores duae utraeque undenorum sunt uersuum; posteriores septendenorum. Epodos quatuordecim habet, quem eundem numerum in sequenti parte carminis (202-264) posuit Catullus, ut Epodos in fine respondentem haberet in fine Epodon (251-264). Hunc numerum consulto potuit adhibere: quatuordecim enim adulescentes uirginesque nono quoque anno Athenienses Cretam mittebant. Plutarch. Thes. XV Ἐπικηρυκευσάμενοι καὶ δεηθέντες ἐποιήσαντο συνθήκας, ὥστε πέμπειν δι' ἐννέα ἐτῶν δασμὸν, ἡθίους ἐπτά καὶ παρθένους τσσαύτας, ὁμολογοῦσιν οἱ πλείστοι τῶν ξυγγραφέων. Etiam illud fortasse affectauit ut γέρανον siue choream quam a Creta regressus Theseus dicitur instituisse, perplexioribus numeris stropharum antistrophorum Epodorum imitaretur. Thes. XXI Ἐκ δὲ τῆς Κρήτης ἀποπλέων εἰς Δῆλον κάτεσχε καὶ τῷ θεῷ θύσας καὶ ἀναθεῖς τὸ ἀφροδίσιον ὃ παρὰ τῆς Ἀριάδνης ἔλαβεν, ἐχόρευσε μετὰ τῶν ἡθίων χορείαν ἣν ἔτι νῦν ἐπιτελεῖν Δηλίοις λέγουσι, μίμημα τῶν ἐν τῷ Λαβυρινθῷ περιδῶν καὶ διεξόδων ἐν τινὶ ῥυθμῷ περιελίξεις καὶ ἀνελίξεις ἔχοντι γιγνομένην· καλεῖται δὲ τὸ γένος τοῦτο τῆς χορείας ὑπὸ Δηλίων γέρανος ὡς ἱστορεῖ Δικαίαρχος. Ἐχόρευσε δὲ καὶ περὶ τὸν κερατῶνα βῶμον ἐκ κεράτων συνηρμοσμένον εὐωνύμων ᾠδῶν. Marius Victorinus 2501, 2 P. *Hoc genus in sacris cantilenae ferunt quidam instituisse Theseum qui occiso Minotauro cum apud Delum solueret uota imitatus intortum et flexuosum iter Labyrinthi cum pueris uirginibusque cum quis euaserat cantus edebat primo in circuitu, dehinc in recursu, .i. στροφῇ et antistropho.* Nam si σχῆμα illud 11 11 17 17 + 14 iterum resolverimus, uidebimus strophas antistrophis ita respondere ut quasi circos quosdam orbesque conficiant: Nam A = 4. 3. 4 B = 6. 3. 2 Γ = 4. 6. 7 Δ = 6. 7. 4 Epodos = 4 33 4, quam partitionem non Catullum solum, sed alios etiam prae ceteris amasse mox uidebimus. Tum quod in strophaponitur, id aut iteratur in antistropho, aut ei contrarium infertur: nam in A dicit Ariadna crudeliorem fuisse Thesea quam ut eum miseresceret sui; in B se ne crudelitatis quidem fugisse obprobrium, dum modo a morte seruaret Thesea. Rursus in Γa de crudelitate Thesei sermo est, itemque in Δγ; in Γγ de solitudine, itemque in Δa. Quae quidem res non solum in ΓΔ ultimam περικοπήν tenet, sed etiam in A, B, Epodo. Comparantur inter se uersus

- 142 *Quae cuncta aerei discerpunt irrita uenti*
 153 *Praeda neque iniacta humulabor mortua terra.*
 170 *Fors etiam nostris inuidit questibus auris*
 187 *Omnia sunt deserta, ostentant omnia letum*
 200, 1 *Sed quali solam Theseus me mente reliquit*
Tali mente, Deae, funestet seque suosque.

Vu. 202–250 Frankius sic disposuit 55 · 3 | 3 · 55 · 55 | 3 · 5 · 5
 Nec possunt aliter disponi partes prima ac tertia; alteram haud scio
 an non melius sic ordinariis 10 (33 22) 3 10 (32 32). Nam summa
 orationis inest uu. 225–227

*Inde infecta uago suspendam lintea malo,
 Nostros ut luctus nostraeque incendia mentis
 Carbasus obscurata dicet ferrugine Hibera.*

unde non inepte medios stare collegeris. Sed et alia subest causa,
 cur hanc dinumerationem Frankianae praetuleris. Attende *σχήμα*
 quale me iudice factum est. Accedit Epodos 251–264, qui 14 uersus,
 ut dixi, 14 uersibus 188–201 respondent.

13 10 3 10 13 + 14

Nihil in hoc non summa arte quaesitum. Primum enim qui
 numerus uersuum est in oratione Aegei 23, hic ad numerum refertur
 nouem annorum, quatuordecim adulescentium uirginumque; deinde
 idem numerus 23 ter repetitus est, 13 + 10, 10 + 3 + 10, 10 + 13.

Vu. 265–322 Frankius transit, qui intercidisse ibi nonnulla opi-
 netur. Mihi nusquam luculentius carmen distinguitur. Habet enim
 interualla quatuor post 277, 293, 306, 322, *σχήμα κατ' ἀριθμὸν* huius-
 modi 13 16 13 16.

Venio ad Carmen Parcarum (323–381). Primus Vossius strophas
 singulas quinquorū uersuum faciebat, quas Parcae alterne canerent.

<i>Atropos</i> 322–326	<i>At.</i> 338–342	<i>At.</i> 353, 4, u. amiss., 355, 6	<i>At.</i> 366–371 (om. 370)
<i>Clobo</i> 327–333 (om. 332)	<i>Cl.</i> 343–347	<i>Cl.</i> 357–361	<i>Cl.</i> 370 + 372–5
<i>Lachesis</i> 332 + 334–337	<i>La.</i> 348–352	<i>La.</i> 362–364, u. amiss., 365	<i>La.</i> 376–381 (om. 378)

Sed cur Parcae hoc ordine se excipiunt? cur singillatim cantant?
 Prima certe strophā ab omnibus canitur, *Accipe quod laeta tibi pandunt
 luce sorores*; credo etiam ab omnibus postremas tres, ubi ab Achillis
 rebus gestis ad Pelea et Thetin fit conuersio. *Quare agile—currite
 fusi* (372–381). Denique cur singulas strophas quinquorū uersuum
 facimus? Quanquam etiam Rossbachio id placuit. Qui, ut id fieret,

332, 333 transposuit, mox 365, 366; tum uersum post 355, alium post 371 censet excidis, denique uersum intercalarem 378 spurium habet. Et excidis quidem aliquid aut ante 355 aut post eum ex ipso uersu apparet *Troiugenum infesto prosternens corpora ferro*; sic enim in optimis codicibus legitur, non *prosternet*. Sed nihil tale post 371 accidisse credo; nec uideo cur intercalaris uersus 378 pro spurio habendus sit, praesertim cum in omnibus codicibus nisi uno alteroue ex interpolatis legatur. Tum quod dicit strophas ex quaternis uersibus constare quibus subiungatur intercalaris, nisi quod bis ordo turbatus sit; transponendos enim esse 333, 365 hoc modo

(Stroph. β. 4) 331 *Languidulosque paret tecum coniungere somnos*

(5) 333 (*Currile ducentes subtegmina, currile fusi*)

(Stroph. γ. 1) 332 *Leuia substernens robusto brachia collo*

(Stroph. α. 4) 366 *Nam simulac fuis dederit fors copiam Achiuis*

(5) 365 (*Currile ducentes subtegmina, currile fusi*)

(Stroph. κ. 1) 367 *Vrbis Dardaniae Neptunia soluere uincla*

quanquam Theocriti Eid. II. et Catulli LXI. (151)–(154) affert, ubi sententiam pariter interrumpit *ἐνιφθέρμα*; fateor tamen id mihi durius uideri, quam ut in tam limpido carmine Catullus admisit.

Propius ad uerum accessit Pleitnerus, hoc constituto ordine

5 + 4 + 6 555555 6 + 4 + 5

Intellexit enim medium locum tenere iteratum saepius numerum quinarium, qui autem utrinque stent, inter se respondere *κατὰ χιασμόν*. Sed tamen errauit (α) quod tres primae strophae sic se habent 5 + 6 + 4, non 5 + 4 + 6; (β) quod dum sex strophas in Mesodo ponit, uersum supplet in 362–365 ubi nihil supplendum erat; (γ) quod omittit 378.

Scite Frankius, neque is tamen recte meo iudicio. Facit enim

(A) Prodon 323–327. Parcarum ad Pelea praefationem

(B) 2 strophas 328–337. Felicitatem Pelei et Thetidis

(Γ) 7 strophas 338–371. De Achille uaticinationem

(Δ) 2(3?) stroph. 372–381. Felicitatem Pelei et Thetidis.

Sic respondent inter se partes altera et quarta; idem in utraque argumentum, similis locutio, cf. *optata* 328 *optatos* 372, *coniunx* 329 *coniunx* 373, *mentis amorem* 330 *animi amores* 372, *coniunxit* 335 *coniungile* 372, *concordia* 336 *nec discordis* 379; similes numeri 64 = 46. Sed mesodon mirum quantum mutare cogitur ut σχήματι suo accommodet. Nam codices has strophas exhibent (338–371)

555 4 (?) 5 5 4 6

L 1 2

Frankius 9999. Itaque intercalarem uersum ter (342, 352, 365) omittit; quatuor autem uersus censet post 360 periisse. Quod a uero abhorrrere nemo est qui non fateatur. Melius credo facturum fuisse si seruato reliquo schemate mesodon sic constituisset $55555 \overline{46} = 10$ ut strophas haberet quinque quinquorum, duas quae coniunctae decem essent uersuum.

Superest ut meam ipse sententiam proferam. Considera numeros ut in codicibus seruantur

$$\begin{array}{ccccccccccc} 5 & 6 & 4 & & 555 & 4 + 1 & \text{amiss.} & 5 & 4 & 6 & 433 \\ & & & & \underbrace{\hspace{1.5cm}} & & & & \underbrace{\hspace{1.5cm}} & & \end{array}$$

Statim intelliges medium locum tenere strophas quinque quinquorum uersuum; ex altera parte 64 respondentes sibi habere 46 ex altera. Restat ut $5 = 433$ (10). Nec deest causa geminationis. Nam in principio de Peleo uno sermo est; in fine de Peleo et Thetide. Ex uno duo. Idem Theocritus fecit in Epithalamio Helenes quanquam non prorsus simili modo. Eius σχῆμα est 8 | 55 33 65 655. In quo ultimae περικοπαὶ 6 = 6, 5 = 55 (10). Similis geminatio est uerborum prioris περικοπῆς 5.

χαίροις, ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ
 Λατῶ μὲν δοίη, Λατῶ κουροτρόφος ὕμνων
 εὐτεκνίαν, Κύπρις δὲ θεὰ Κύπρις ἴσον ἔρασθαι
 ἀλλήλων, Ζεὺς δὲ Κρονίδας Ζεὺς ἄψθιτον ἄλβον,
 ὥς ἐξ εὐπατριδῶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔλθῃ.

At non sic mesodo continetur carmen de Achille, quod ulterius extenditur idque in strophas numeris alii argumento conuenientes. Nam ut in exordio nuptiis tribuuntur 6, 4, nuptiis quoque tribuendi erant 4, 6. Sed Catullus secutus est Theocritum, cuius ἀριθμοὶ non semper iisdem terminis quibus ipsae res concluduntur. Sic in Eid. V. 45–60 15 sunt uersus in 5×3 distributi; quibus respondent ultimi 15, sed nec re nec περικοπαῖς, rursus enim in 23 10 scinduntur.

Restant uu. 382–408; quorum σχῆμα cum Frankio sic facio 23 10 10 2.

Transeo ad c. LXII quod et ipsum hexametris scriptum est. Aliorum sententias iam in praefatione carminis exposui. Ego si iam in Prolegomenis explicauī quot uersus ex archetypi forma amissi colligantur, non minus id ex hac descriptione in partes confirmari arbitror. Nam tria sunt in c. LXII quae cadant in quaestionem. (1) u. 14 reuera sit Catulli necne (2) quot uersus post 32 perierint

(3) post u. 58 addendum sit ἐφύμνιον *Hymen O Hymenaeae, Hymen ades O Hymenaeae* an consulto sit omissum.

(1) u. 14 *Nec mirum penitus quae tota mente laborant* in solo Thuanæo codice extat, nec in eo legebatur codice qui ineunte saeculo XIV Veronam reductus est. Versus si uere Catulli est, aut excidit unus inter (58) et (66) aut strophæ 9, antistrophos 8 est uersuum. Esse autem Catulli ideo credibile est, quod saeculo X perpauci erant qui eum interpolarent; deinde simplicitatis nescio quid habet a Catullo non alienae; postremo melius sic conformatur oratio iuuenum 11-19, cadit enim in duas partes quaternorum uersuum, quibus subnectitur ἐφύμνιον: utraque autem pars per se plena ac perfecta est.

Hi igitur nouem uersus quibus respondere (59)-(66) iam perspexerat Naekius, paremne habent ibi numerum an uno uersu minorem strophæ antistrophon? Si uno minorem, fecit Catullus quod saepius Theocritus, ut in Eid. IV Corydoni et Batto pares semper tribuuntur strophæ nisi quod semel Corydon nouem (29-37), Battus decem uersus recitat (44-53). Rursus in Eid. VIII Menalcae octo hexametros canenti (63-71) Daphnis nouem regerit (72-80). Sed et exactiorem concentum amat Catullus et unum uersum excidisse forma indicat archetypi. Hunc post (59) Rossbachius, post (65) Hauptius et Pleitnerus posuerunt, ego post (62). Illud enim hic uideo Catullum affectasse ut ex uocabulis quæ in unoquoque uersu sunt, unum aliquod in proximo repeteret. Sic *pugna pugnare* (59, 60), *paler paler* (60, 61), *parte pars* (62, 63), *tertia tertia* (63, 64). Et hoc in (62)-(65) fecit ter, non fecit in quarto; unde priorem περικοπήν quatuor uersus comprehendisse sub iisdem legibus credibile est.

Habemus igitur 55 9 9 . Ipsa concertatio a strophæ et antistropho incipit uersuum seniorum uel potius 5 + 1. Secuntur septem manci (32-38); tum strophæ et antistrophos denorum, prior (39)-(48) a uirginibus cantata cum ἐφύμνιον *Hymen O Hymenaeae, Hymen ades O Hymenaeae*, (49)-(58) altera a iuuenibus sed sine ἐφύμνιον. Reprehendit hoc Spengelius, addiditque ἐφύμνιον iuuenum strophæ post (58). Sed cum prior strophæ 10 uersuum, antistrophos undecim iam facta esset, uersum strophæ addit post (39) mutato *ut flos* in *ut flos qui*; eundem post (40) Hermannus et Hauptius, post (41) Froehlichius Rossbachius Leutschius Pleitnerus inseruerunt. Nec negarim hoc confirmari antistropho, cuius *Hanc nulli agricolae, nulli coluere iuueni* quintus sit, quintus autem strophæ nunc fiat *Multi illam pueri, multae optauere puellae*; quod idem cadit in *Multi illam agricolae, multi accoluere iuueni* cui respondeat in strophæ *Nulli illum pueri, nullae optauere puellae*. Sed tamen uereor ne temere hoc admittatur. Nam iuuenum

quanquam cum antistropho terminatur ad uirgines responsio, non simul cantus desinit, sed conuersione ad nuptam facta, hanc uersibus siue septem siue octo adlocuntur, quibus finitis tum demum additur *Hymen O Hymenaeae, Hymen ades O Hymenaeae*. Itaque ut in 20-31; sic etiam in (39)-(58) superesse credo carmen quale a Catullo scriptum est. Iterum igitur recenseantur numeri 55 . 9 . 66. 10 10 . 9.

Vnde facili coniectura elicias quot uersus in medio exciderint. Nam inter 6 et 10 numerus stat octonarius; qui numerus si et in strophæ fuit et in antistropho quarum septem tantummodo supersunt uersus, exciderunt nouem. Id confirmari ex archetypo iam in Prolegomenis dixi. Totius igitur poematis σχῆμα hoc eruitur

$$\overbrace{55 \cdot 9 \cdot 66 \cdot 88 \cdot 10 \cdot 10 \cdot 9}$$

Pergimus ad LXI quod et ipsum carmen nuptiale est. Id quam docte ac curiose scriptum sit, primus Pleitnerus intellexit in libello quem Dillingæ edidit anno 1858. Is quatuor partes facit; 1-45 = 9 strophas a pueris recitatas; 46-(113) = 14 strophas a uirginibus; (114)-(183) = 14 strophas a pueris; (184)-(228) = 9 strophas a uirginibus. Rursus singulas partes distribuit hoc modo (α) 7 + 2 (β) 6 + 3 + 3 + 2 (γ) 4 + 2 + 3 + 3 + 2 (δ) 8 + 1. Recepit hoc Schwabius, neque infitior me in uniuersum non abdicere, quanquam nec in quatuor partes carmen diuidam, et alia nonnulla ingeniosius excogitata rear. Sed uere uidit Pleitnerus duas potissimum partes esse carminis (1) quæ ante domum nuptæ canitur (2) quæ postea, h. e. a uersu (113) *Prodeas noua nupta*. Verum etiam illud quod 46-75 non solum seiunxit tanquam Hymenaeon, sed etiam distribuit in περικονὰς (1, 3, 2); tum quod sequentium uersuum 76-(113) partes distinguit: postremo quod inter (183) et (184) *Iam licet uenias marite* interuallum ponit, cum post (183) ἐφύμνιον illud *Io Hymen Hymenaeae io, Io Hymen Hymenaeae* non iam repetatur. Sed, ut dixi, duas partes carminis non in alteras totidem describo; facio enim in utrisque ternas.

Initium ducimus a 46-75 qui Μεσσηδὸν quendam efficiunt. Huius sex sunt strophæ, qui, ut in codicibus leguntur, sponte in tres περικονὰς se scindunt, (1) unam, desinentium in *Hymen O Hymenaeae*, (2) duas, quarum altera iisdem uerbis desinit (3) tres, quæ singulæ ἐπιφθέγμῳ terminantur *Quis huic deo Compararier ausit?* In quo non intellego cur codicum ordinem ita turbaret Pleitnerus, ut ultimas tres strophas poneret post primam. Primo enim de amantibus sermo est, et amantum nuptialibus gaudiis (46-60), tum de aliis commodis Hymenæi (61-75).

Mesodon (46-75) antecedunt strophae nouem, quae rursus scinduntur hoc modo, (a) 1-15 Inuocatio Hymenaei, (β) Descriptio nuptae, (a'') Altera inuocatio Hymenaei, (γ) Adlocutio ad Virgines. Numeri sunt 3222 uel potius 322 + 2. Bene enim obseruat Pleitnerus 15-20 *Namque Iunia Mallio κ.τ.λ.* cum summan carminis in se habeant consulto in medio collocatos esse a Catullo. Habemus igitur Prooemium strophas nouem (1-45), deinde sex Mesodon. Quot Mesodon secutae sint, non iam a codicibus apparet. Hi enim habent uersus 37. Horum qui sex in principio stant

*Claustra pandite ianuae.
Virgo adest. Viden ut faces
Splendidas quatiant comas?
Tardet ingenuus pudor.
Quem tamen magis audiens
Flet quod ire necesse est,*

plerique post Lachmannum sic transponunt ut quintus *Quem tamen magis audiens* sequatur (106) tanquam initium strophae cuius tertius uersus sit *O cubile quod omnibus*. Melius me credo Catullo consuluisse qui *O cubile* initium suae faciam strophae; inter *Splendidas quatiant comas* et *Tardet ingenuus pudor* quatuor uersus excidisse censeam¹. Sic Mesodon ut nouem praecedunt strophae, sic nouem secuntur. Sed manco codice extant nonnisi sex integrae et fragmenta trium. Attende uero concinnitatem partitionis. In prooemio (A) numeros hos uidimus 3222; hic hos 2232 = B a, a'', β, γ; ex quibus Ba terminatur uerbis *Flet quod ire necesse est*, a'' incipit *Flere desine*, clauditur ἐπιφθέγγων *Prodeas noua nupta*, β incipit *Prodeas noua nupta si*, clauditur *Prodeas noua nupta*, γ simili modo clauditur *Prodeas noua nupta*.

Haec si uera sunt in priore dimidio carminis, dico uu. 1-(113) consentaneum est similem structuram in posteriore reperiri. Et tertiae quidem parti prioris tertia respondet posterioris; nam a u. (183) in quo *Io Hymen Hymenae* postremum legitur usque ad finem nouem sunt strophae, quae sic distribuuntur 3221 Δa β', β'', γ. Restant 14 strophae, quarum nouem priores in itinere canuntur dum nuptam a domo patris ad mariti domum deducunt; hae autem sic distribuuntur 2223 Γa β, β'', γ. In a iubentur pueri Fascennina concinere, β, β'', γ Fascennina sunt, in β ad concubinum pueri se

¹ Certe bene cohaerent inter se (79) *Tardet ingenuus pudor* (80) *Quem tamen magis audiens*. Sententia talis uidetur esse. 'Virgo adest; iam faces uideo. Cur tamen moratur? Audiat uocantes, nec cedat pudori. Et tamen pudorem, non nos audit: flet quod eundem est.'

conuertunt in β' ad maritum, in γ ad nuptam. Harum trium partium singulas strophas claudit ἐπιφθεγμα uel ἐφύμνιον, in β *Concubine muced*, in β' et γ *Io Hymen Hymenae* io *Io Hymen Hymenae*.

Sed incidit hic quaestio Fascennina u. (158) terminentur an (143). Nam a uersu (143) minus iocosa inducitur nec tam Fascenninis conueniens locutio; tum *Transfer omine cum bono* (159) non adeo seiunguntur a praecedentibus ut non eiusdem partis possint esse. Ita distribuendum foret alterum dimidium in 6.9.9; quod quanquam priori illi 9.6.9 minus accommodatum est, satis se tamen συμμέτρως haberet si res ipsa id cogere uideretur. Sed cum toto carmine quasi fabula quaedam agatur, quae in suos actus digesta sit, singulis autem actibus suus locus detur, primo ante domum nuptae, secundo in itinere ad mariti domum, tertio extra eam, quarto intra; ut uersu (158) cantus in itinere finitur, ita eodem uersu actum desinere siue maius partitionem uerisimile est. Nam ipsa uerba *Transfer omine cum bono Limen aureolos pedes* (159, 160) transitum indicant ad noua. Deinde uu. (144)–(158) locutio minus illa quidem procax ceteris, satis tamen simplex ut Fascennina sit, praesertim ad nuptam iam conuersis pueris, non iam ad maritum. Certe non multum a quotidiano sermone abhorrent illa *Ni petitum aliunde eat* (146), *omnia omnibus annuit* (156). Neque a uersibus (139)–(143).

Scimus haec tibi quae licent
Sola cognita, sed marito
Ista non eadem licent.
Io Hymen Hymenae io,
Io Hymen Hymenae.

iure possunt seiungi (144, 5) *Nupta tu quoque quae tuus Vir pelet, caue ne neges.*

Habemus alterius dimidii partes primam tertiamque; restant uu. (159)–(183), qui ut media prioris dimidii pars, ita ipsi μεσῶδον quendam faciunt. Sed prior μεσῶδον sex strophis constat; huius supersunt quidem tantummodo quinque: sed potuisse unam excidere multa indicant; turbatus ordo non longe distantium stropharum (189)–(198), amissa syllaba in initio (179), nescio quid abrupti in sermone. Nam post tres strophas, quarum in prima nuptam iubent domum subire mariti, in altera tertiaque contemplari ipsum ut toto animo in se conuertatur, repente secuntur haec

Mitte brachiolum teres,
Praetextate puellulae.
Iam cubile adeant uiri.

Nimis opinor abrupte. Credo stropham praecessisse, in qua Praetextatus iubeatur nuptam a cena ad thalamum deducere. Confirmatur hoc inde quod codex *h* totam stropham *Mille—Io Hymen Hymenaeae* omittit. Haec si uere collegi, est et haec Mesodos sex stropharum, quae et ipsae sic distribuuntur 123. Totius igitur carminis hoc est σχῆμα

Mesodos Mesodos
(uu. 1-120) 3222 . 123 . 2232 || 2223 . 123 . 3231 (uu. 121-240).

c. LXIII Attis.

Attin Catulli bene uidit Frankius, id quod me fefellerat, totum *συμμέτρος* ita scriptum esse ut, seiunctis tribus ultimis uersibus qui quasi Epodos sunt, ceteri in duas pares partes 1-43, 48-90 distribuuntur. 'In priore' uxor fere uerbis Frankii, 'Attis diuino furore concitatus' cum stipatoribus properat ad nemora Cybeles, in posteriore conuersus ad poenitendum fugitiuus a Cybele illuc repellitur. Vtramque harum partium pari numero poeta definiuit quadragenum ternum uersuum (1-43, 48-90). Quos in medio conlocauit quatuor uersus includunt narrationis conuersionem. Etiam membra duarum partium eundem uersuum numerum complectuntur; utrumque constat senis et uicenis, cum appendice septenorum denorum.' Vnde haec figura euadit 26 + 17 4-26 + 17 3.

Orationes non ut Frankius sic dispertio. Primam enim (12-26) facit sic decurrentem 2 + 4 + 1, 2 + 5 + 1: alteram sic 12, 12; tertiam 3 + 3. Mihi ex tertia reliquarum ducenda uidetur ratio; ut omnes per numerum ternarium in partes describantur. Ea autem est huiusmodi (Cybele leonem alloquitur).

α [*Agedum inquit age ferox i, face ut hunc furor animet,*
[*Face uti furoris ictu reditum in nemora ferat,*
[*Mea libere nimis qui fugere imperia cupit.*
β [*Age caede terga cauda, tua uerbera patere,*
[*Face cuncta mugienti sonitu loca retonent,*
[*Rutilam ferox torosa ceruice quate iubam.*

Vtriusque strophae u. primus primo, alter respondet alteri. Eadem aequabilitas in Attidis ad se oratione (50-73). Quae non solum ut Frankius per 12 12 distributa est, sed iterum in 66, 66; ex his prima ac tertia per 3, 3 altera ac quarta per 231 scinduntur,

- B. — a *Cupit ipsa pupula ad te sibi dirigere aciem,
Rabie fera carens dum breue tempus animus est.*
- β *Egone a mea remota haec ferar in nemora domo?
Patria, bonis, amicis, genitoribus abero?
Abero foro, palaestra, stadio et gymnasiis?*
- γ *Miser ah miser, querendum est etiam atque etiam, anime.*
- Δ. — a *Ego nunc Deum ministra et Cybeles famula ferar?
Ego Maenas, ego mei pars, ego uir sterilis ero?*
- β *Ego uiridis algida Idae niue amicta loca colam?
Ego uilam agam sub altis Phrygiae columinibus?
Vbi cerua siluicultrix, ubi aper nemoriuagus?*
- γ *Iam iam dolet quod egi, iam iamque poenilet.*

Ad primam orationem reuoluimur 12–26. Constat ex 15 uersibus quorum sex primi stropham, sex ultimi antistrophon efficiunt: tres interpositi caput ac summam sententiae in se colligunt. Hic ordo non modo multum ad uim confert carminis, sed fortasse ipso rhythmum confirmatur; nam si codices plerosque sequimur, primus interpositorum trium uersuum, mutato primo pede ex resolutio per anacrasin ionico a minore ad purum ionicum, sic scribendus est

Hilarate aere citatis erroribus animum

unde uehementior animorum concitatio, simul Gallantum cum cymbalis tumultus properipes exprimitur. Σχῆμα igitur orationum est

(1) 6 . 3 . 6 (2) 66 . 66 (3) 3 . 3

Elegiae.

Ex elegiis duae eodem fere modo scriptae sunt LXV, LXXVI. Vtraeque enim quod ad sententiam est praecipuum et in medio habent et eo sex uersuum. Sed LXV tot modis immutarunt Lachmannus et post eum alii, ut uidendum sit codices id incorruptum nobis tradiderint an quicquam uel eiciatur ex ea merito uel merito adiciatur. Lachmannus enim, ut archetypo satisfaceret quod 30 uersus singulis paginis continere arbitratus est, post LXV. 8 sex uersus a LXVIII sumptos 21–24, (93), (92), et hunc quidem leuiter mutatum interpolauit. Itaque locum sic scribit

- 8 *Ereptum nostris obterit ex oculis.*
 a *Tu mea tu moriens fregisti commoda, frater,*
 b *Tecum una tota est nostra sepulta domus,*
 c *Omnia tecum una perierunt gaudia nostra*
 d *Quae tuus in uita dulcis alebat amor.*
 e *Hei misero fratri iucundum lumen ademptum,*
 f *Nunquam ego te, misero frater adempte mihi.*
 9 *Alloquar, audiero nunquam tua loquentem,*

Sed cum ter sic repetantur tres uersus (nam *bcd* in LXVIII bis leguntur 22, 23, 24 rursus (94), (95), (96),) unius autem (*f*) finis quater, hic, LXVIII. 20, (92), CX. 6, et hoc modo longior inferatur parenthesis, temeritatis Lachmannum arguere uix uerear. At 9-14 aut spurii sunt (sic enim docet Gruppius) aut ex suo loco huc per errorem tralati, quae fuit opinio Rossbachii Fr. Haasii Schwabii A. Weisii Bruneri Bernhardii Boehmii Lehrsii Frankii, denique etiam Ribbeckii. Audiamus Gruppium. (1) Non debuit Catullus in tam breui carmine tam diu in morte morari fratris; satis de ea dixit uu. 5-8. (2) Male post sermonem ad Ortalum factum altera fit ad fratrem ἀδελφότης. (3) Ipsi uersus 9-14 nec boni sunt nec admodum suauis. Quibus singillatim sic respondeo (1) Si praeter 5-8 nihil dixit Catullus de fratre, festinantius transiit ad uerba *Sed tamen in tantis maeroribus*. Vix enim satis apte tanti maerores quatuor concluduntur uersibus, melius contra decem: (2) Quod ad Ortalum loquitur, dein fratrem, idem fecit in c. VIII, cuius in 1-8 Catullus se ipsum, postea in 12-18 Lesbiam, in 19 se ipsum iterum conpellat; (3) Versus non tam a Catullianis distant ut alius iure habeantur. Mitto 9, *Alloquar, audiero nunquam tua loquentem*, qui a multis codicibus abest; sequens comparatio, etsi longius petita, similis est illius quae in fine c. II stat *Tam gratum est mihi quam ferunt puellae κ.τ.λ.*, nec a more aliena Alexandrinorum ac Catulli. Nec uero ab alio loco in LXV iudico tralatos. Fr. Haasius post CI. 6, post CI. 4 A. Weisius collocat: Brunerus pro fragmento eos habet carminis de Morte Fratris cuius cetera perierint. Equidem nolim aliud carmen putare a Catullo scriptum de ea re quam unam in CI tractauit, induxit cum ceteris in c. LXVIII. Sed nec in CI quadrant. Nam praeterquam quod tutius duxerim tot uersus a loco non mouere satis apto ad alium aut minus aut non magis conuenientem, CI per se plenum atque absolutum est. Quod cum, ut iam intellexit Gruppius, tumulo inculpi potuerit, simplex et est et debet esse. Nullus hic locus

patet uehementiae; tranquilluss dolor profundusque nec multa effundit nec comparationum utitur artificio. Certe nec post 4, nec post 6 bene inducitur. Vehementius enim post *Et mulam nequicquam alloquerer cinerem*, statim dicturus erat *Alloquar, audiero numquam sua loquentem*. Quanquam ne illud quidem certum habeo, hunc uersum esse Catulli. Nec bene post CI. 6 ponitur. Hoc est enim protasin ab apodosi sua abscidere. Vix enim dubites *Quandoquidem fortuna mihi te abstulit ipsum* in principio stare, non in exitu sententiae. Persuadent hoc cum alia, tum quod imitator Catulli is qui Cirin scripsit manifeste hunc locum ante oculos habuit, cum haec scriberet (42-46)

*Sed quoniam ad tantas nunc primum nascimur artes,
Nunc primum teneros firmamus robore nervos,
Haec tamen interea quae possumus, in quibus aevi
Prima rudimenta et primos exegimus annos,
Accipe dona meo multum uigilata labore.*

Iam LXV. 19-24 suumne locum tenent an, ut Rossbachius censet, ex alio supersunt poemate, quod ex Callimacho Catullus expresserit? Quem non Comam Beronices solum, sed plura etiam ex Callimacho Latine conuertisse ex CXVI. 2 *Carmina uti possem mittere Battiadae* nec conuertisse solum sed etiam ad Ortalum misisse ex ipsius LXV. 16 colligitur. Praeterea in codicibus omnibus LXVI cum LXV coa-luit, in qua re praesidium Rossbachius quaerit sententiae. Sed parum praesidi in hoc esse inde apparet quod coalescentium carminum multae aliae causae reperiuntur. Aut enim aliquo casu, fortasse per uetustatem erasus est titulus, quemadmodum ante X, XVI, XVII, XXIV, XXXIII, XXXVIII, XLI-XLVIII, LIII-LV, LVII, LVIII, LX, et pleraque post LXIX, aut consulto omissus est, cum LXVI quasi pars fuerit epistolae ad Ortalum, et cum ea pariter cohaeserit, ac carmina II, III, quae utraque de Passere sunt Lesbiae. LXV. 16, CXVI. 2 iure ea quidem ad alia referuntur carmina quae ex Callimacho expressit Catullus, sed haec ad LXV. 19-24 pertinere, quamuis non omnino negarim, persuasum non habeo. Amat enim Catullus comparationes in fine carminum. Sic fecit XI. 20-24, XVII. 26, XXII. 21, XXV. 12, 13, XLVIII. 5, 6, fortasse etiam II. 11-13. Nec uero cum Frankio comparationem ex iuuentutis aestu excusandam dixerim; nam et exquisita est et imitatore digna Alexandrinorum. Cf. Theoc. III. 53, IX. 33-36, XI. 81, XII. 36, 7.

Itaque totum poema, excepto fortasse u. 9, tale credo superesse nobis quale a Catullo scriptum est. Partes habet has 44 . 6 . 4 . 6 Mesodon faciunt sex uersus de morte fratris, eodem fere modo quo in LXXVI quod sic diuisum est 64 . 6 . 64 Mesodon faciunt sex uersus 11-16, ubi, quod praecipuum est in carmine, animum ad deponendum amorem Catullus affirmat.

C. LXVII quod in editione priore non diuiseram, Frankius sic diuidit. 18. 12. 18. 'Sententiarum enim summam et in qua turpis illius familiae quam perstringeret acerbissima castigatio inesset poeta in media carminis parte conlocauit; quam quae utrinque circundant partes pares membris constant inuicem respondentibus.' Et priores quidem octodecim Catullus ipse sic ordinat

Cat.	Ia.	Cat.	Ia.	Cat.
8	6	2	1	1

Alteris octodecim ambigitur continui sint an inter Catullum et Ianuam distribuendi. Plerumque Ianuae omnes tribuuntur. Sed Froehlichius primos sex cum duobus qui praecedunt (29-36) Catullo, 37-48 Ianuae adsignauit; Rossbachius 29-40 Catullo, 41-48 Ianuae; Schwabius denique 31-36 Ianuae, 37-40 Catullo, 41-48 Ianuae. Quod Froehlichius et Rossbachius faciunt, ut 31 *Atqui non solum hoc se dicit cognitum habere* cum oratione Catulli (29, 30) continuent, id mihi minus admittendum uidetur, quia cum antea Ianua dixerit *Primum igitur uirgo quod fertur tradita nobis Falsum est*; consensaneum est etiam illud addere *Atqui non solum hoc se dicit cognitum habere*; certe quod ultimum de muliere dicitur *Praeterea addebat quendam* (45) Ianuae ab omnibus conceditur. Nec multum mihi placet illud quod et Schwabio placuit et Frankio, ut uu. 37-40 *Dixerit hic aliquis* Catullo tribuant, non Ianuae. Nam et haec uerba sunt sese potius quam alium interpellantis; et amat Ianua de se nominatim dicere, cf. 12, 14, 34. Quanquam melius sic dispertiri carmen non infitior. Partes enim fiunt hae

[illegible]

LXVI.

Comam Beronices cum ex Callimacho expresserit Catullus, uidendum in Elegiis Callimachiis quatenus appareat conformatio. Itaque in *Λοίτροις Παλλάδος* quae sola ex Callimachiis extat elegia hae sunt partes 12 10 10 10 12 10 10 10 12 10 12 12 12. Hae *περικοπή* et longiores sunt et saepius repetitae. Neque alia est ratio Catullianarum. Itaque non assentior Frankio Comam Beronices minutius sic distribuenti

14	(15-32)	(33-38)	(39, 42)	(43-50)	(51-58)	(59-64)	(65-68)	(69-76)	(77-94)
	6+12	6	4	8	8	6	4	8	12+6

Vt largiar uu. 33-38, ubi coma nouetur et consecratur uersibus 59-64 ubi eadem inter sidera ponitur, apte respondere, non uideo quare 39-42 uersibus 65-68 stare faciat ex aduerso nec cur 43-50 = 69-76. Rursus primam *περικοπή* post uersum 14 cum Frankio facio. Sed cur post 32 facit nouam? Versus sunt hi

- 29 *Sed tum maesta uirum mittens quae uerba locuta es.*
 30 *Iuppiter ut tristi lumina saepe manu.*
 31 *Quis te mutauit tantus deus? An quod amantes*
 32 *Non longe a caro corpore abesse uolunt?*
 33 *Atque ibi me cunctis pro dulci coniuge diuis*
 34 *Non sine taurino sanguine pollicita es &c.*

Nulla pausa, uel breuissima, in his; nec uero fit ante completum u. 38. Ibi transit a Beronice ad se ipsam Coma. *Imula, O regina, tuo de uertice cessi, &c.* Quae postquam de se a Beronicaeo abscissa capite ac de ferro loqui desiit, uersu 51 noua pars inducitur *Abiunctae paulo ante comae mea fata sorores Lugebant.* Habemus igitur hanc dinumerationem 14 24 12. Reliquum carmen, me iudice, semel tantum ita diuiditur, ut partitio extra dubitationem sit. Dico aut post 76 aut post 78. Frankius Lachmannum secutus qui pro *Vnguētis* in u. 78 legit *Vnguēti si* distinctionem ponit post 76 *Afore me a dominae uertice discrucior*, ut proxima *περικοπή* initium ducat a 77.

Quicum ego dum uirgo quondam fuit omnibus expers
Vnguēti si una milia multa bibi,
Nunc uos optato quas iunxit lumine teda
Non post unanimis corpora coniugibus
Tradite nudantes reiecta ueste papillas
Quin iocunda mihi munera libet onyx.

Sed cur de Beronice uirgine loquitur coma? Num uirgines tantum ungebantur? Quasi uero non praecipuus esset in nuptiis usus olei. Deinde, si Coma unguenti milia multa in uirginis uertice Beronices bibebat, a uirginibus petenda erant eadem munera unguenti. Cur igitur ad nuptas se conuertit, neque eas recentes, sed quae possent esse adulterae? Facilius a uerbis *Nunc uos* ducitur exordium: nec multum haereo in eo quod Frankius obicit, inficete Callimachum dixisse, si unguentorum causa Beronices uerticem astris praelatum finxisset. Nam in toto poemate subest nescio quid iocosi uel potius comici: talia sunt ludicra illa abscissae comae cum perfosso Atho comparatio, sermo de nouis nuptis liberior, deprecatio Nemesis (71), ipsi denique postremi duo uersus,

*Sidera corruerent utinam! coma regia fiam;
Proximus Hydrochoi fulgeret Oarion.*

Itaque post 78 distinctione posita, ultimam περικοπήν (79-94) sedecim uersuum facio. Habemus igitur 14 24 12 28 + 16. Vnde totius σχήματος facile elicitur ratio: nam 24 in 12 × 2, 28 in 14 × 2 scinditur. Σχήμα igitur est hoc 14 12 12 12 14 14 + 16. Numeros 14, 12 repetitos inueniemus in LXVIII.

Carminis LXVIII. 1-40 alio eos quidem scriptos tempore, ac 41-(160), non tamen ab iis tanquam diuersum poema disiungendos esse iam in carminis Praefatione docui. Sed cum 1-40 quasi prologus quidam sint, quaerenda est horum quae sit descriptio, unde sequentes facilius digerantur. Quae quidem adeo non est ambigua ut uix alia possit esse quam quomodo a me et Frankio¹ distributa est 14 12 14. Reliquos uersus 41-(160) iam A. Weisius Vsenerus Westphalius pro se quisque tractarunt et in partes diuiserunt. Ex his Weisius tria carmina casu aliquo putat in unum coaluisse, primum de Lesbia cum Prologo ad Allium 41-(50), (51)-(72), (130)-(148) alterum de Laudamia (73)-(90), (101)-(118); tertium de Catulli

¹ Vu. 21-24 immerito a Gruppio Bernhardio A. Weisio suspectis satis patrocinati sunt Westphalius Frankiusque. Quod 23, 24 repetuntur infra (95), (96) consulto id fecit Catullus, ut collocatis bis in medio iisdem uersibus amorem fratris ex pectore declararet. Quod postquam Mallium allocutus est, subito conuertitur ad fratrem, idem iam in LXV. 9-14 factum uidimus. Denique non possum pro Catulliano habere locum qualis sic euaderet

*Sed totum hoc studium luctu fraterna mibi mors
Abstulit. O misero frater adempte mibi.
Cuius ego interitu tota de mente fugavi
Haec studia atque omnis delicias animi.*

amore in fratrem (91)–(100). Epilogum (141)–(160) spurium habet. Haec nulli ut opinor ueri erunt similia: quid enim est aliud unum carmen in tria discerpere, integram Elegiam omnino abolere? Eandem Vsenerus in Epimetro quod Frankianae disputationi addidit, sic distribuit.

Prooemium			Mesodos					
(41)–(50)	(51)–(62)	(63)–(72)	(73)–(86)	(87)–(100)	(101)–(104)	(105)–(116)	(117)–(128)	(129)–(130)
10	12	10	14	14	4	12	12	2
Epilogus								
(131)–(140)			(141)–(150)		(151)–(160)			
10			10		12			

In qua notandum est Prooemium 10 12 10 Epilogo 10 10 12 sic respondere ut ABA, AAB; mesodon autem in duo sic cadere AAC, BBD.

Westphalius (41)–(160) pro Encomio habet quod ad normam Nomorum scripserit Catullus, qualis a Iulio Polluce descripta est in Onomastico IV. 66 ed. Bekker. *Μίρη δὲ τοῦ κιθαριδικοῦ νόμου Τερπάνδρου καταλείμαντος ἑπαρχα μέταρχα κατάρτοπα μετακατάρτοπα ὀμφαλὸς σφραγὶς ἐπιλογος*¹. De his Westphalius sic disputauit. Omphalon uel medium locum Nomi plerumque occupabat laus alicuius Deorum epice conscripta: eum praecedebat Archæ sequebatur Sphragis, utraque lyricæ. Progrediente tempore duas addiderunt partes, priorem inter Archam Omphalonque, quam Katatropa appellabant, cum transitum faceret ad sequentia, alteram inter Omphalon et Sphragida, quæ pari nomine Metakatatropa (h. e. Posterior Conuersio) uocata est. Sed cum nomorum poetae cum aliis certantes uictoriam peterent, Deos ut ante inceptum carmen sic finito carmine precabantur. Hinc duæ nouæ partes Prologus Epilogusque. Has hoc ordine sese facit excepisse, Prologum, Archam, Katatropa, Omphalon, Metakatatropa, Sphragida, Epilogum, simili fere modo quo in Parabasi Comicorum. Sed in toto carmine, quanquam alias heroicum *χαρὰκτῆρα*, alias lyricum usurpabant, idem metron, iidem modi. Certe ante Peloponnesiacum bellum omnes hexametris sunt scripti. Sed cum

¹ Codices plerique habent *ἑπαρχα ἑπαρχεῖα μέταρχα*, unde iure Boeckhius suspicatus est scriptum fuisse *ἑπαρχα ἑπαρχεῖα*, quod confirmat cod. A Bekkeri qui pro *μέταρχα* exhibet *μεταρχεῖα*, ortum, ut uidetur, ex *μεταρχεῖα*, quod eodem modo super *μέταρχα* scriptum fuerat.

antistrophis caruisse dicantur ab Aristotele in Problematis, pari numero partium non semper alligabantur. Illud tamen proprium omnium ut unam rem tractarent. Hunc ordinem in plerisque Epini-
ciorum¹, nec minus in Encomiis Pindarum tenuisse dicit Westphalius. Ex his unum aliquod potuit Catullus in LXVIII imitari; si minus, Alexandrinorum aliquem secutus est. Et profecto pauca ex recen-
tioribus extant poemata quae Pindari stylum toties referant, siue quod cum heroicis immiscentur res quae lyricam speciem prae se ferunt, siue quod singulae partes duriore inter se iunctura conectuntur. Habet autem tria praecipue, eaque ex interiore animo Catulli; amicitiam Alli, amorem Lesbiae, dolorem fratris. Horum quod intimum est, dolorem fratris, in medio tanquam Omphalon collocauit: amorem Lesbiae quem nondum mortuo fratre conceptum fouebat etiam mortuo, utrinque in Archa et Sphragide; in exordio et in fine amicitiam Alli, quae Prologi et Epilogi in loco esset. Katatropa et Metakatatropa fecit Laudamiae fabulam, cuius in Protesilaum inuitis Diis inpotens amor cum Catulli inpotente adulterae Lesbiae amore non immerito comparandus esset. Itaque σχῆμα erit huiusmodi.

Prooemium	Archa	Katatropa	Omphalos	Metakatatropa	Sphragis	Epilogus
40-(50)	(50)-(72)	(72)-(86)	(87)-(100)	(101)-(130)	(131)-(148)	(149)-(160)

Hoc si cum Vseneriano compares uideas, quamuis complura sint in utrisque dissimilia, tantam tamen in uniuersum similitudinem inesse quanta casu euenire uix potuerit, nam in utrisque 40-(50) Prologum faciunt, (151)-(162) Epilogum. Deinde Vsenerus quas duas partes post Prooemium ponit (12 + 10) easdem coniunxit in Archa Westphalius. Etiam Vseneri Mesodos iisdem finibus continetur quibus Westphalii

¹ Vnum saltem locum ex Pindaro mutuatus est, LXVIII. (119)-(124). Cf. Olymp. XI. 86

ἀλλ' ὅτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ
ποθεὶνός ἔκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἦδη, μάλα δέ τοι θερμαίνει φιλότατι νόον.
ἔπει πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα
ἑπακτὸν ἀλλότριον
θνάσκοντι στυγεράτατος.

Olympica legisse Catullum etiam alia indicant II. 10 ὀφθαλμοῖς (oculis Cat. XXXII. 2) 82 κίονα (*Thessaliae columen Pelou* LXIV. 26) ib. θανάτῳ πόρεν (*morti reddita praeda* LXIV. 362) 99 ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφηνεν | ἐκείνος ὅσα χέρματ' ἄλλοις ἔθηκεν | τίς ἂν φράσαι δύναιτο; (LXI. (199)-(204). *Ille pulueris Africe Siderumque micantium Subducat numerum prius Qui uestri numerare uult Multa milia Iudei*). Alium locum carminis LXVIII. (57)-(60) ex Iliade uidetur sumpsisse, XV. 681, 2 σεῖας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστρῳ δίηται λαοφόρον καθ' ὁδόν, unde non probarim Hauptii coniecturam *Sensim pro densi* scribentis.

Katatropa Omphalos Metakatatropa. Ne singulis quidem numeris deest quod utriusque commune sit. Nam Vseneri 14 14 4 12 12 2 ex aduerso stant Westphalianis 14 14 30; Vseneri 10 + 10 ante Epilogum = 18 quem numerum in eodem loco secutus codices *σφραγίδα* facit Westphalius. Haec doctorum uirorum consensio quanto magis ualeat ad probandam carminis partitionem quam ad refutandam discrepantia non est quod moneam. Nihil hic dico de me ipso; quam etiam meum *σχῆμα* ab eorum partitione non multum abesse nisi ubi uersus interciderunt mox demonstrabo. Recenseamus ordinem rerum.

- (1) Non possum tacere Alli in me quae fuerint beneficia.
- (2) Nam mihi in grauissimo dolore opitulatum uenit, riui instar uiatorem reficientis,
- (3) Vel nautas subleuantis aurae, dum domum praebet in qua cum Lesbia amorem exercerem.
- (4) Quae ad me uenit Laudamiae similis cum ad Protesilai domum ueniret amore flagrans et inuitis Diis suscepto et mox perituro sub Troia.
- (5) Troia enim omnis uirtutis sepulcrum erat,
- (6) Nunc autem mei fratris, qui ibi compositus iacet, mea uero commoda morte sua exstinxit omnia.
- (7) Quam ad Troiam cum Graecis Protesilaus postquam iuerat,
- (8) Ibi peremptus Laudamiae amorem abstulit barathro altiore quod Hercules prope Pheneum fodit.
- (9) Nam et aui in unicum nepotem caritatem et columbae in coniugem uicit Laudamia.
- (10) Laudamiae non impar uenit ad me Lesbia. Quae quanquam infidelis in me dicitur, nolo indignari, cum etiam Iuno furta Iouis patienter ferat.
- (11) At nec homines cum Diis componas,
- (12) [Neque ego peiora aliis sum passus. Etiam uxorem amisit Aeneas Protesilai interfector cum Troiam cum patre ac nato relinquebat.]
- (13) Ego nec uxorem nec prorsus amisi Lesbiam, nuptam alii, mihi autem fauentem prae ceteris.
- (14) Hoc munus Allio tribuo, ne nomen eius unquam pereat.

Hic illud notandum praecipue quod res quo ordine se inuicem

excipiunt, idem a medio usque ad finem carminis sed inuersus seruat. Nam hoc modo res se excipiunt.

Allius—Catulli amor—Lesbia—Laudamia—Troia—Catulli fratris mors—Troia—Laudamia—Lesbia—Catulli amor—Allius.

Sed inter (141)–(142)

At quia nec diuis homines componier aequum est,
Ingratum tremuli tolle parentis onus,

non pauca intercidissee post Lachmannum Hauptiumque pro explorato habeo. 'Dixit antea Catullus' utor uerbis Hauptii¹ 'puellae suae infidelitatem patienter sese laturum esse, nam ipsam Deorum reginam Iunonem adulteria Iouis toleranter ferre iramque concoquere. Deinde 'quia nec diuis homines componier aequum est' eo digressionum studio quo totum hoc carmen excellit aliud exemplum, aliam narrationem protulisse uidetur.' Ea digressio qualis fuerit ex (142) elicere quamquam audentiore coniectura conatus sum. Quem uersum si per se sumptum legas, uix dubito quin ita fueris interpretaturus, 'Subleua senem patrem, quamuis ingratum onus futurum subleuanti.' Tolle enim quid uelit ex addito *onus* declaratur². De quo autem sic dixit Catullus? Puto de Anchisa quem filius Aeneus umeris sustulerit. Pariter dixit Vergilius in Aen. II.

596 Non prius aspicias ubi fessum aetate parentem
Liqueris Anchisen? superet coniuxne Creusa
Ascaniusque puer?

634 genitor, quem *tolle*re in altos
Optabam primum montes, primumque petebam,
Abnegat excisa uitam producere Troia,
Exiliumque pati. Vos o, quibus integer acui
Sanguis, ait, solidaeque suo stant robore uires,
Vos agitate fugam.

647 Iam pridem inuisus Diuis et *inutilis* annos
Demoror.

¹ Haupt. Quaest. Catull. p. 41.

² Plerique sic interpretantur Aufer patrem, cum iam senex et oneri sit; nec infitior potuisse etiam hunc sensum latere, quemadmodum dixit Varro Sexagesi fr. VII Riese *Nunc quis patrem decem annorum natus non modo aufert sed tollit, nisi ueneno?* In quibus alluisse uidetur Aeneae. Praecesserat aliquid huiusmodi: 'Quondam Aeneas patrem suum umeris sustulit; nunc quis est uel decem annorum puer qui non patrem suum—sed ueneno—sustulerit?' Bene Riesius comparat epigramma in Neronem (Sueton. Ner. 39) *Quis neget Aeneae magna de stirpe Neronem? Sustulit hic matrem, sustulit ille patrem.*

- 707 Ergo age, care pater, ceruici inponere nostrae,
Ipse subibo umeris, *nec me labor iste grauior.*
- 723 *Succedoque oneri. Dextrae se paruus Iulus*
Implicuit sequiturque patrem non passibus aequis.
- 729 pariter comitique *onerique* timebam.
- 745,6 Quem non incusauit atrens hominumque Deorumque ?
Aut quid in euersa uidi crudelius urbe ?
- 804 Cessi, et *sublato* montem genitore petiui.

Nexus loci talis potuit esse. 'Ferendi sunt mihi Lesbiae in alios
' amores, cum Iuno Iouis furta patienter ferat. At nec homines cum
' Diis, nec cum Iunone Catullus comparandus est. Hominum potius
' faciam me parem. Ego Lesbiam amisi sed nec omnino nec con-
' iugem: Aeneas, Veneris filius, et coniugem et omnino, quo tempore,
' matris iussu, patre in umeros sublato et Ascanium dextra deducens,
' nouam domum petiit.' Itaque u. (142) aut a Venere dictum puto
aut ab ipsa Creusa, quemadmodum haec in Aen. II. 673-679
inducitur

Ecce autem complexa pedes in limine coniux
Haerebat, paruumque patri tendebat Iulum.
Si periturus abis, et nos rape in omnia tecum;
Sin aliquam expertus sumptis spem ponis in armis
Hanc primum tutare domum. Cui paruus Iulus,
Cui pater, et coniux quondam tua dicta relinquitur ?

Dixi in Prolegomenis ex archetypo octodecim uersus erasos uideri.
Hos non ante diuidere poterimus quam uersuum numerum in ceteris
partibus collegerimus. Et uu. 1-40 iam uidimus in 14 12 14 se
scindere, unde hos numeros in reliquo carmine ualuisse censeo.

Medium carminis faciunt, ut dixi, uersus de fratris morte (91)-
(100). Hos praecedunt et secuntur uersus de Troia quaterni. Harum
duarum *περικονῶν* priorem (87)-(90) praecedunt 14 uersus (73)-(86)
de Laudamia (sic Vsenerus Westphalius ego); deinde 22 de Lesbia
Catullo Allio, quos cum Vsenero in 12 10 ipse diuiseram, 10 a (63)
ad (73), 12 a (51) ad (62); eos antecedunt in codicibus nouem; ut
Vsenero Westphalio plerisque placet, decem; ut mihi, duodecim.
Plures enim uno uersu excidisse inde colligo quod plerique codices
habent hoc loco uel *defit* uel *deficit*, quod non solent ibi ponere ubi
unus tantum uersus perierit. Deinde melius sic aequantur partes

περικονῆς 41-(50); postremo non refragatur archetypon. Itaque ab initio usque carminis ad (104) numeri sunt hi

$$14 \ 12 \ 14 \mid 12, 12 \ 10 \ 14 \ 4 + 10 + 4$$

In (105) reditus fit ad Laudamiam uersibus 26. Hi aut in 12 14 aut in 14 12 scinduntur. Prius placuit Vsenero; mihi ut in 14 12. Sic enim et prior περικονῆ eandem rem in fine habet quam in initio, barathrum; et posterior perfectior fit et quasi rotundior. Incipit enim a uocabulo *Nam*, quo uocabulo etiam antea usus est in initio περικονῆν, (51) et (87), clauditur autem disticho quod in exordio habet *Sed*, quemadmodum prioris περικονῆς ultimum distichon.

(117)-(118) *Sed tuus alius amor barathro fuit altior illo,
Qui dominum domitum ferre iugum docuit.*

(129)-(130) *Sed tu horum magnos uicisti sola furores,
Vt semel es flauo conciliata uiro.*

Secuntur undecim uersus, quibus redit ad Lesbiam: post undecimum (141) lacuna est in codicibus quam octodecim uersibus supplendi: tum septem qui locum de Lesbia terminant; postremo de Allio duodecim. Iam numeri a medio carminis usque ad finem recenseantur.

$$14 \ 12 \ 10 \ 1 + ? \ ? + 7 \ 12$$

Hic ut 14 uersibus (73)-(86) ubi primum inducitur Laudamia respondent 26 ubi iterum (105)-(130), sic non eundem numerum in utroque loco requiras ubi de Lesbia sermo est. Sunt autem in priore loco 22, in posteriore $10 + 1 + 18 + 7 = 36$; quos sic distribuerim $10 \ 1 + 13 \ 5 + 7$. Itaque totius carminis σχῆμα hoc facio

$$14 \ 12 \ 14 \parallel 12 \mid 12 \ 10 \ 14 \cdot 4 \ 10 \cdot 4 \quad 14 \ 12 \ 10 \ 14 \ 12 \mid 12$$

$$\qquad\qquad\qquad \underbrace{\hspace{1.5cm}}_{36} \quad \underbrace{\hspace{1.5cm}}_{18} \quad \underbrace{\hspace{1.5cm}}_{36} \quad \underbrace{\hspace{1.5cm}}_{36}$$

Et quoniam in Elegiis uersamur, non longe est de epigrammatis pauca dicere. Quorum si numerum uersuum spectes et iuncturam, mira est similitudo. Sunt autem

6 Epigrammata 2 uersuum, LXXXV, XCIII, XCIV, CV, CVI, CXII.

9 ————— 4 ————— LXX, LXXIX, LXXXII, XCII, CII, CIII, CIV, CXI, CXIII.

- 14 Epigrammata 6 uersuum LXXI, LXXIII, LXXIV, LXXVIII,
LXXXI, LXXXIII, LXXXVI,
LXXXIX, XC, XCVI, XCVIII,
CVIII, CIX, CXIV.
- 8 ————— 8 ————— LXXII, LXXX, LXXXVIII, C, CVII,
CX, CXV, CXVI¹.
- 4 ————— 10 ————— LXIX, XCI, XCV, CI.
- 2 ————— 12 ————— XCVII, LXXXIV.
- 1 ————— 16 ————— XCIX.

Hinc uidetur Catullus epigrammata inprimis sex uersuum, secundo loco quatuor, tertio octo, quarto duorum amasse. Sed in omnibus inest sua *συμμερία*, de qua dixit Frankius (pp. 4, 6, 11-12). Qui tamen nescio an satis in eo moratus sit quod est in Catulli epigrammatis praecipuum, ut aliquod uerbum, interdum etiam plura, ex priore uersu in proximo repetat. Extra hanc normam stant tantummodo haec, LXXIII, LXXXI, LXXXV, XCIII, CII, CIV, CV, CVI, CVIII, CIX, CXI. De singulis generibus haec subicio.

(1) Epigrammata 4 uersuum.

In his utrunque distichon integrum per se et absolutum esse iam Frankius notauit. Excipiuntur LXXXII, CII, CXIII. Nam 'in plerisque non solum numero uersuum aequalibiles sunt partes, sed inter has sententiarum quoque intercedit responsio; quibus enim in superiore parte uis et acumen inest uerba eadem eadem fere uersus sede in posteriori repetuntur: cf. LXX. 1 *dicat mulier*, 3 *sed mulier—quod dicit*; LXXIX. 1 *Lesbius est pulcher*, 3 *sed tamen hic pulcher*; LXXXII. 2 *Lesbia me dispeream nisi amat*, 4 *uerum disper-eam nisi amo*; CIII. 1 *Credis me potuisse*, 3 *non potui*².

(2) Epigrammata 6 uersuum.

- (a) In plerisque postremi duo uersus priores quodammodo interpretantur, praemissa interdum particula quales sunt *Nam* *Vi Quare*. LXXI. 5 *Nam quotiens fuit*; LXXIII. 5 *Vi mihi quem nemo*; LXXIV. 6 *Quod uoluit fecit*; LXXVIII.

¹ Omisi LXXXVII et LXXV quae unum an duo sint in incerto est, et LXXVII quod ut in codicibus legitur uersus habet sex, plerumque tamen et a me cum quatuor uersibus coniungitur qui in codicibus secantur LXXVIII. 6.

² Frankius, p. 4.

5 *Gallus homo est stultus*; LXXXVI. 5 *Lesbia formosa est*;
LXXXIX. 5 *Qui ut nihil attingat*; XCVI. 5 *Certe non tanto*;
XCVIII. 5 *Si nos omnino*; CXIV. 5 *Quare concedo sit diues*.

(δ) Repetuntur uerba

- (α) singulis distichis; LXXIV. 1, 4, 6 *patruum*; LXXVIII. 1, 3, 5 *Gallus*; ib. 1 *lepidissima*, 2 *lepidus*, 2 *alterius*, *alterius*, 3 *bellus*, 4 *bello bella*, 6 *patruus patroi*; LXXXVI. 1, 3, 5 *formosa*, 3, 4 *nulla, nulla*, 6 *omnibus omnes*.
- (β) in tertio quae sunt in primo; LXXI. 2, 6 *podagra*; XCVI. 2 *dolore*, 5 *dolorei*; CXIV. 1 *Salto non falso Mentula diues*, 5, 6 *Quare concedo sit diues dum omnia desint*; *Salto laudemus dum modo ipse egeat*.
- (γ) in tertio quae sunt in secundo; LXXXIII. 4 *obloquitur*, 6 *loquitur*.
- (δ) in secundo quae sunt in primo, in tertio quae sunt in secundo; LXXXIX. 1 *bona*, 3 *bonus*, 4 *macer*, 6 *macer*; XC. 1, 3 *Magus, Magus, matris matre*, 3 *gnato*, 5 *gnatus*.
- (ε) in altero postremi distichi uersu quae sunt in altero; XCVIII. 5 *omnino*, 6 *omnino*.

(3) Epigrammata 8 uersum.

- (α) Vno excepto CXV omnia in duas partes easque pares se scindunt, quarum altera priorem aut interpretatur aut ei tanquam contraria subicitur. LXXII. 1 *Dicebas quondam solum te nosse Catullum*, 5 *Nunc te cognoui*; LXXX. 1 *Quid dicam, Gelli*, 5 *Nescio quid certe est*; LXXXVIII. 1 *Quid facit is, Gelli*, 5 *Suscipit, O Gelli*; C. 1 *Caelius Aufilenum*, 5 *Cui fauceam potius? Caeli, tibi*; CVII. *Si quoi quid cupido optantique*, 5 *Restituis cupido*; CX. *Aufilena, bonae*, 5 *Aut facere ingenuae est*; CXVI. 1 *Saepe tibi studioso animo uenante requirens*, 5 *Hunc uideo mihi nunc frustra sumptum esse laborem*. Excipitur CXV cuius primi duo duobus respondent postremis; medii per se stant. Similis est structura carminis XCIX cuius duo primi uersus cum duobus postremis a ceteris separantur, sibi inuicem respondent.
- (β) Repetuntur in altera parte uerba ex altera.
LXXII. 1 *nosse*, 5 *cognoui*; LXXX. 1 *labella*, 8 *labra*;
LXXXVIII. 1 *Gelli*, 5 *Gelli*, 4 *sceleris*, 7 *sceleris*; C. 1

Caelius, 5 *Caeli*, 8 *Caeli*; CVII. 1 *cupido oplantique*, 5 *cupido*, 8 *optandus*; CX. 1 *Aufilena*, 6 *Aufilena*, 2 *facere*, 5 *facere*; CXV. 1 *Mentula*, 8 *mentula*; CXVI. 4 *telis*, 6 *tela*.

(4) Epigrammata 10 uersuum.

Exempla sunt LXIX, XCI, XCV, CI, fortasse etiam LXXVII.

Ex his LXIX, XCI, XCV duas habent partes quaternorum uersuum quibus subnectitur distichon. Diuersum CI, quod in duas partes sed inaequales scinditur. Ibi quod Lachmannum non sequor uu. 5, 6 cum 1-4 iungentem, Ciris secutus scriptorem iungo cum 7-10, id facio (1) quod facta pausa post *cinerem* (u. 4) augetur miseratio, contra si in uocabulo *mihi* clauditur sententia, non tam *παθρικός* dixit Catullus dum legentis animum a fratre reuocatum in se ipso iubet morari.

(2) Ex aduerso stant *Quandoquidem fortuna mihi te abstulit ipsum* et *Nunc tamen haec* h. e. quoniam ipsum te iam non licet alloqui, tu interea accipe quae mortuis tamen placent.

(3) *Heu miser indigno frater adempte mihi* ut in LXVIII. 20, et LXVIII. (92) in initio sententiae ponitur, sic ne hic quidem claudit sententiam (4) *frater* suum locum tenet;

ter enim legitur, eodem semper intervallo quatuor uersuum, eodem et uersus loco et sententiae; nam secundam partem pentametri semper incipit, pentameter autem ipse secundus est sententiae; 2 *Aduenio has miseras*, frater *ad inferias*, 6 *Heu miser indigne frater adempte mihi*, 10 *Atque in perpetuum*, frater, *aue atque uale*. Repetuntur etiam haec, 2 *ad inferias*, 8 *ad inferias*, 3 *munere*, 8 *munere*. C. LXXVII adeo abundat repetitionibus ut haud sciam an non audacius fecerit Scaliger qui cum eo coniunxerit uersus *Sed nunc id doleo*—*fama loquetur anus* qui nihil habent repetitum.

1 *Frustra*, 2 *frustra*, 4 *eripuisti*, 5 *Eripuisti*, 5 *heu heu nostrae*, 6 *heu heu nostrae*. Coniunxi tamen ut melius sic positos quam in ullo loco ex aliis quo tralati sunt. In codicibus secuntur LXXVIII. 6 eoque nuper a Westphalio sunt reuocati. Sed a tertia persona quae in unoquoque disticho legitur 1 *Gallus habet fratres*, 3 *Gallus homo est bellus*, 5 *Gallus homo est stultus* nimis abrupte transitur ad secundam *Sed nunc id doleo quod purae pura puellae Sautia conminxit spurca saliuua tua*. Nec bene post LXXXVIII. 8 collocantur: totius enim epigrammatis perit acumen nisi

in ultimo uersu legatur id quod ultimum est *Non si demisso se ipse uoret capite*; quod idem cadit in XCVIII. 6 quem uersum aliquando putaram cum his coniungendum esse. Post XCI. 10 eos posuit Conradinus de Allio; non male, sed ne hic quidem satis probabiliter, me iudice. Carmen enim si de eodem Gellio est cuius labra spurcissima iam in c. LXXX notata sunt, melius finem capit in disticho suo

*Tu satis id duxti; tantum tibi gaudium in omni
Culpa est in quacunq̃ue est aliquid sceleris.*

quod ut uersibus XCV. 9, 10, ita quodammodo simile est illis quibus LXXXVIII clausit, et quibus LXXXIX. Restat ut aut post LXXVII. 6 scriptum sit, aut fragmentum sit epigrammatis cuius cetera perierint: sic enim opinatus est Bergkii nec omnino abnuuit Westphalius, quanquam uterque etiam alium locum assignarunt uersibus, hic ubi leguntur in codicibus, Bergkii post LXXXVIII. 8. Illam Bergkii sententiam ut fragmentum sint hoc ueri duco similiorem quod repetita in LXXVII. 5, 6 *heu heu nostrae* carmen optime claudunt, praesertim si recte scriptum est in codicibus *nostrae* pectus *amicitiae*. Cf. CIX. 6.

(5) Epigrammata 12 uersuum.

Exempla sunt LXXXIV, XCVII. Et LXXXIV quidem sic distributum est 6, 6 ita tamen ut duo primi uersus duobus respondeant postremis. XCVII in tres strophas 4 uersuum; quarum quae prima est eandem rem bis ponit quam semel tertia (2 *culum*, 4 *culus*, 12 *culum*).

Ventum est ad carmina quae LXI praecedunt. Haec, cum aut lyrica sint aut lyricum aliquod prae se ferant, iam in quatuor genera descripsi (I) Mesodica (II) Proodica (III) Epodica (IV) Cetera quae aequabiles numeros habent, sed nec Mesodica sunt, nec cum Proodo aut Epodo coniuncta.

I.

Mesodica.

c. VI, VIII, XIV, XXV, XLIV, XLVI.

Carminis VI medium locum tenent 7 uersus, quibus adnectuntur utrinque 5. Hi uersus in 32, 23 scinduntur. Itaque σχῆμα facio

32 . 7 . 23 quod idem fecit Frankius, cuius uerba libet proferre.
 ' Qui uice prooemii funguntur tres primi uersiculi numero nec non
 ' sententia similes habentur eis quibus carmen concluditur: cf. 2 sq.
 ' *Ni sint inlepidae atque inelegantes Velles dicere*: u. 15 sq. *Quare quid-*
 ' *quid habes boni malique, Dic nobis.* Vndecim uero phalaecii ab illis
 ' membris circumclusi (4-14) ordinati ita sunt ut duo primi (4 sq.)
 ' respondendi rationem cum extremis duobus (13 sq.) ineant (cf.
 ' u. 4) *nescio quid febriculosi Scorti diligis*; u. 14 *Nei tu quid facias*
 ' *ineptiarum.*

C. VIII Ribbeckius sic ordinat.

	Stroph.	Antistr.	Stroph.	Antistr.	
1-2	3-5	6-8	9-11	12-14	15-19

ut duas contineat strophas, duas antistrophos, trium quamque uersuum; prioris autem strophae primus uersus sit *Fulsere quondam candidi tibi soles* ultimus antistrophi *Fulsere uere candidi tibi soles*; alterius strophae finis sit *Sed obstinata mente perfer, obdura*, initium antistrophi *Vale puella, iam Catullus obdurat*. Sed non satis sic respondet prior pars carminis posteriori; illa enim duos uersus habet (1-2) a ceteris disiunctos, haec quinque (15-19) et hos non per 32 diuisos sed per 41. Aliter Richterius in 2 33333 2. Sed quis concedat *Quem nunc amabis? cuius esse diceris?* a sequente uersu *Quem basiabis? cui labella mordebis?* seiungi potuisse a Catullo? Sed tamen illud quod utriusque commune est ut primae tres partes in 2 3 3 distribuuntur id nec mihi nec Frankio nec cuiquam spero fore dubium qui carminis iuncturam attentius inspexerit. Sed quam rationem secutus est Catullus in prioribus strophis et antistropho, ut quae uerba in primo uersu strophae posuit ex iis aliquod repetat in ultimo uersu antistrophi, hanc etiam in posterioribus secutum crediderim. Quod non cadit in uu. 11, 12 cum 11 tertius sit strophae, 12 primus antistrophi, cadit in 14, 19 qui utrique incipiunt *At tu*. Itaque 14 primum uersum strophae, 19 ultimum facio antistrophi. Stropham ut priorem, sic nouam duo praecedunt uersus; restant tres qui mesodon faciunt

*Nunc iam illa non uult: tu quoque impotens noli
 Nec quae fugit sectare, nec miser uiue,
 Sed obstinata mente perfer, obdura.*

quos bene cum LXXVI. 11-16 compares qui et ipsi omphalos sunt carminis

Quin tu animo offirmas atque istinc te ipse reducis?

Et deis inuitis desinis esse miser?

Difficile est longum subito deponere amorem.

Difficile est, uerum hoc qua lubet efficias.

Vna salus haec est, hoc est tibi peruincendum,

Hoc facias, siue id non pote siue pote.

Duas partes ante Mesodon quanta diligentia adsimilarit iis quae eam secuntur, ex comparatis apparet utrisque. In 1-2 Catullus amori ualedicit; in 12, 13 Lesbiae (*Vale puella*); in 3-8 reminiscitur uoluptatis cum Lesbia actae; in 14-19 uenturum dolorem eidem uaticinatur. Itaque totius carminis σχῆμα ut a me et Frankio singillatim constitutum est, huiusmodi erit 2 33 . 3. 2 33.

C. XIV Frankius sic describit 3 + 8 48. Quod ideo non probarim, quia nec primi tres uersus ullo modo separantur a sequentibus, et melius epodon facerent tres ultimi. Quanquam ne Epodon quidem admitto. Est enim mesodicum carmen, posito ἐν μέσῳ quod primum est *Di magni horribilem et sacrum libellum*, utrinque autem collocatis undecim. Priores cadunt in 344, posteriores aut in 353 aut quod magis probo 443. Amat enim Catullus nouas περιστροφὰς a uocabulo *Nam* incipere, ut VI. 6, XII. 14, XIII. 11, XVI. 5, XXXV. 5, XXXVI. 3, XLIV. 10, LXIV. 76, 105, 177, 366, LXVIII. (51) (89) (119), LXXVI. 7, XCVII. 5, XCIX. 7. Itaque uersum *Non hoc tibi salse sic abibit* quartum facio περιστροφῆς Ββ. Certe singularum περιστροφῶν mira sic efficitur responsio, cum Αα = Βα, Αβ = Ββ, Αγ = Βγ, nec numero solum sed etiam re concinentium.

C. XXV in medio habet furtum Thalli (6-8); hos praecedunt 3 uersus in quibus cinaedus, 2 in quibus fur dicitur conparatione a procella ducta; tum post mesodon 3 secuntur (9-11) minitantes supplicium, 2 (12, 13) conparatione a naui ducta¹. Nihil hoc carmine concinnius si partium respexeris aequabilitatem; σχῆμα est 3 2 . 3 . 3 2. Et sic Frankius nisi quod 5 quod utrinque stat non iterum in 32 resoluit.

C. XLIV miro et quasi praepostero artificio ita composuit Catullus ut numeri eidem essent a fine regredientibus ad initium qui fuerant ab initio progredientibus ad finem. Medium tenent 3 uersus, quibus

¹ Hinc, cum a mari conparationes bis duxerit, suspicor Thallum ex iis fuisse qui ut dicit auctor Catalect. V flauum propter Thybrim olentes nauticum uocabant (23); certe quisquis hic Thallus fuit (luuentium fuisse non possum concedere Schwabio) non multum abhorret a Luci istius imagine nisi quod hic senior idemque egentior describitur

narratur id quod praecipuum est carminis, Catullum Sesti orationem legisse. Tussim et grauedinem hinc ortas 5 uersibus praecedentibus dicit; harum remedium sequentibus quinque; carmen ut incipiunt quatuor, sic quatuor claudunt. Σχῆμα igitur hoc est 45354. Et sic Frankius.

Carminis XLVI simplex conformatio 3 5 3. Medios 5 uersus sic diuidit 212

Linguantur Phrygii, Catulle, campi

Nicaeaeque ager uber aestuosae.

Ad claras Asiae uolemus urbes.

Iam mens praetrepidans auet uagari

Iam laeti studio pedes uigescunt.

II.

Proodica.

Proodicum nonnisi c. X extat Catulli. Proodon faciunt primi quatuor uersus. Ceteri in tres partes, primam (A) nouem uersuum, secundam (B) decem, tertiam (Γ) undecim scinduntur. Harum περικοναί ex sensu cum fine uersuum terminato plerumque colliguntur. Interdum tamen sunt etiam ubi non est plena interpunctio, inprimis ante orationem. Iam in A plena fit post quartum uersum interpunctio; in B post septimum; in Γ etiam post septimum. Hinc

$$A = 4, 5$$

$$B = 7, 3$$

$$\Gamma = 7, 4$$

Sed in B, Γ septem uersus in 4, 3 cadunt cum quintus uersus orationem inducat 'Non' inquam 'mihi tam fuit maligne' (18). *Istud quod modo dixeram me habere* (28). Vnde, cum B = 433, Γ = 434, non iniuria mihi uideor A in 432 diuisisse; nam post septimum uersum etsi non noua sententia noua tamen clausula infertur, *Praesertim quibus esset irrumator*. Σχῆμα igitur hoc est 4 + 9 (432) 10 (433) 11 (434).

III.

Epodica.

IV, V, XXII, XXIII, XXIX.

C. IV de Phaselo inter clarissima exempla συμπερίπας habeo. Nam non solum duobus dimidiis constat paribus, sed his sic diuisis ut

singulis *νεμικοναῖς* alterae respondeant et eodem loco positae et pari numero uersuum. Dimidia ex duodenis sunt, quorum posterius a priori separatur conuersione a Phaselo facta ad locos ubi quondam fuerat *Amāstri Pontica et Cylōre buxifer* (u. 13). Post u. 24 additur Epodos trium uersuum.

*Sed haec prius fuere; nunc recondita
Senet quiete, seque dedicat tibi
Gemelle Castor et gemelle Castoris.*

Vtrunque dimidium cadit in 543 (α β γ). In α Phaselus bis inducitur de se loquens; in A α quod celerrimus fuerit, in B α quod antea steterit in Cytoro: praeterea haec in A α, B α communia; *ait* (u. 15); superlatiui *celerrimus* (2), *cognitissima* (14), geminata *siue, siue* (4, 5), *tuo, tuo* (16, 17). In β transitus fit per *Et* ad itinera quae cum Catullo Phaselus fecerit. A β locos recenset B β per quot freta quo caelo; denique A γ natalem locum Cytorum commemorat, B γ Benacum, ultimum secessum. Vidit hanc *συμμετρίαν* scriptor parodiae, eamque ita seruauit ut pro duodenis uersibus undenos in utraq̃ue parte collocaret, partes non ut Catullus aequaliter diuideret, sed priorem per 524, alteram per 533. Carmen integrum subicio.

A α	Sabinus ille quem uidetis, hospites,
Ait fuisse mulio celerrimus
Neque ullius natantis impetum cisi
Nequisse praeterire, siue Mantuam
Opus foret uolare siue Brixiam.	5
β	Neque hoc negat Tryphonis aemuli domum
Negare nobilem, insulamue Caeruli,	
γ	Vbi iste post Sabinus, ante Quintio
Bidente dicit attotonse forcipe
Comata colla, nequa sordidum iugo
Premente dura uolnus ederet iuba.	10
B α	Cremona frigida et lutosa Gallia
Tibi haec fuisse et esse cognitissima
Ait Sabinus: ultima ex origine
Tua stetisse dicit in uoragine
Tua in palude deposisse sarcinas;	15
β	Et inde tot per orbitosa milia	

Iugum tulisse, laena siue dextera
Strigare mula, siue utrinque coeperat.

γ Neque ulla uota semitalibus deis 20
Sibi esse facta, praeter hoc nouissimum,
Paterna lora, proximumque pectinem.

Sed haec prius fuere; nunc recondita
Sedetque sede, seque dedicat tibi
Gemelle Castor et gemelle Castoris. 25

Obiecit mihi Coningto quod quae pausa rhythmī est in Phaseli uersibus 11 *Comata silua; nam Cytorio in iugo* 15 *Ail phaselus; ultima ex origine* huic nihil simile in antistropho inferatur; tum post u. 9 non abrumpi orationem, interrumpi post 21; hinc reliquum strophae cum antistropho concentum fortuito accidisse. Hic non queror quod minutiorem quaerat concentum; tota enim res uersatur in minutis; sed dum singulorum uersuum inter se quaerit conuenientiam, non debuit praetermittere partium; nec si uersuum caesuram in *πεποκορῆς* non semper respondere intelligas, idcirco ne esse quidem *πεποκορῆς* collegeris. Quis est enim qui non consulto id factum existimet quod in duas pares partes et Epodon diuiditur carmen? Sed ut existumarit, perlecta Parodia existumabit? Quod si maiorem partitionem dederis, cur neges minorem? Sed dixerit: 'non nego: sed non eadem est in utraque parte diuisio. Nam strophā in 5, 7, antistrophos in 9, 3 distinguitur. Non enim in strophā nisi post 5, in antistropho post 7 plena cadit interpunctio.' Sed quis docuit diuisionem ibi tantum fieri ubi oratio prorsus interrumpatur? Videndum an non idem Catullus in minore partitione admiserit quod etiam in maiore, dico in Strophas Antistrophos Epodos, admiserunt Pindarus Theocritus alii. 'Sed quomodo nosces?' Comparatis inter se Strophā et Antistropho. Si enim Strophā per 5, 7 Antistrophos per 9, 3 diuiditur, unus numerus qui utriusque communis sit elicitur 4; unde Strophā aut per 5 43 aut 5 3 4, Antistrophos aut per 5 43 aut 4 53 distribuenda est. Diuidi autem antistrophon per 5 43 colligitur ex transitu *Et inde* (18); nam si post quartum uersum diuidas, separe quae coniunguntur *Tuo stetit dicit a cacumine Tuo imbuisset palmulas in aequore*. Iam si Antistrophi numeri sunt 5 43, uerisimile est Stropham, quam in 5, 7 iam uidimus cadere, rursus in 5 43 scindi. Et scinditur; nam post commemoratos locos quos Phaselus uiserat, non inscite ab ultimo horum Ponto transitur ad Phaseli natalem domum Cytorum

hoc uersu *Vbi iste post phaselus antea fuit Comata silua.* Totius igitur $\sigma\chi\eta\mu\alpha$ hoc est 12 (543) 12 (543) + 3. (Cf. Frank. pp. 8, 9¹.)

C. V Primus Maurerus (Mus. Rhen. XIV. 322) in quatuor strophas descripsit trinorum uersuum. Hoc ut faceret, postremos duos omisit, unum ipse interpolauit. De uu. 1-9 Maurerum uerum uidisse cum Ribbeckio Richtero Frankio largior; in ceteris nec hunc probo nec Ribbeckium Richterumque qui sublato u. 13 quartam stropham et ipsi trinorum faciunt. Nam (1) in u. 12 *Et ne quis malus inuidere possit* nimis abrupte clauditur carmen, (2) pro u. 13 stat imitator in Priapii (LII. 12) *Cum tantum sciet esse mentularum.* Hinc postremos 4 uersus Epodon cum Frankio facio. 333 + 4.

C. XXII Frankius sic distribuit 11 (353) 10. In quo uerum uidit sed non omnino. Felicius mihi rem puto euenisse, comparatis inter se XXII, XXIII. Nam XXII. 18-21, cum praecedentia quasi explicent et interpretentur, Epodi loco uidentur subiungi: ceteros uersus non potes aliter diuidere atque a Frankio sunt diuisi 35, 36. Simile est $\sigma\chi\eta\mu\alpha$ carminis XXIII. Primum distinguitur post 6, deinde post 11 (Aa Aß). In 12 *Atqui corpora sicciora cornu* noua infertur partitio duodecim uersuum, qui rursus in 6, 6 scinduntur (Ba Bß). His subnectitur Epodos quatuor uersuum (24-27²). Itaque haec duo carmina arctissimo inter se uinculo consensionis copulantur; nam XXII hoc habet $\sigma\chi\eta\mu\alpha$ 8 (35) 9 (36) + 4,

XXIII hoc 11 (65) 12 (66) + 4.

C. XXIX uarie tentarunt Mommsenus Ribbeckius Schwabius. Mommsenus (Hist. Rom. III. 318) postremos quatuor uersus post u. 10 posuit, quem secutus est Schwabius sed ut duos tantum (23, 24) transponeret. Ribbeckius hunc ordinem facit (Iahn. Ann. LXXXV. 377)

¹ Non me fallit Westphalium (p. 272) nihil huiusmodi in Phaselo ponere, quod Archilochus, quem in iambis Catullum imitari existumat, strophas quidem in iambis suis fecerit sed simpliciores, et quas nec cum Alcae nec Sapphus perplexioribus strophis *ισομέτρως* contuleris nec cum Catullo. Sed cum ex Archilochi iambis tantummodo supersint fragmenta, Catullus autem etiam alios potuerit imitari, nihil hinc certi conclusum arbitror. Et c. XXIX Catulli ipse Westphalius in quinque strophas redegit quinorum uersuum.

² Frankius c. XXIII sic ordinat 4.2:8; 1:8.4, ut 1-4 prooemium sint 24-27 clausula, 5-6 per se stent, 15 transitum faciat a Furi parentibus ad ipsum Furium. Sed non bene a 1-4 seiunguntur 5-6, nec satis subest causae cur 15 *Quare non tibi sit bene ac beate?* sic nude legatur.

- 10 *Es impudicus et uorax et aleo.*
 11 *Eone nomine, imperator unice,*
 12 *Fuisti in ultima occidentis insula,*
 23 *Eone nomine urbis opulentissimae*
 24 *Socer generque perdidistis omnia,*
 13 *Vt ista uostra diffutula mentula*
 14 *Ducenties comesset aut trecenties?*
 15 *Quid est alit sinistra liberalitas?*
 21 *Quid hunc malum fouetis aut quid hic potest*
 22 *Nisi uncta deuorare patrimonia?*
 16 *Parum expatruuit an parum helluatus est?*
 17 *Paterna prima lancinata sunt bona:*
 18 *Secunda praeda Pontica, inde tertia*
 19 *Hibera, quam scit amnis aurifer Tagus.*
 20 † *Hunc Galliae timet et Britanniae.*

Harum mutationum duae fere sunt causae. (1) Si uersus 23 *Socer generque perdidistis omnia* praecedit 13, *uost*ra habet quo referatur. Nunc ad unum Caesarem referri uidetur. (2) Coniunguntur duo disticha, quae utraque incipiunt a uerbis *Eone nomine*. Sed (1) non praecedente tantum u. 23 recte sequitur *uost*ra. Potest enim aut cum Caesare ad Caesarianos aut per anticipationem ad Caesarem et Pompeium referri¹. (2) Disticha illa etiamsi non continua leguntur,

¹ Cf. LXIV. 160 *Attamen in nostras potuisti ducere sedes*, h. e. Thesi et patris. XXXIX. 20 *Vt quo iste uester expoliitor dens est*. LXVIII. (151) *Ne uestrum scabra tangat robigine nomen*, LXXI. 3, LXXXIX. 5. (Vide Schwab. *Quaest. Catull. I.* p. 155.) His addo Catal. XIV

Quis deus Octauī te nobis abstulit? an quae
 Dicunt an nimio pocula dura mero?
 Vobis si culpa est bilis, sua quemque secuntur
 Fata, quid immeriti crimen habent cyathi?
 Scripta quidem tua nos multum mirabimur, et te
 Raptum et Romanam flebimus historiam.
 Sed tu nullus eris. Peruersi dicite manes
 Hunc superesse patri quae fuit inuidia?

Tertium uersum sic interpreto 'si familiaris Octauiorum morbus bilis est suffusa, nemo autem est cui non fato suo contingat mori, quid cyathi culpantur tanquam mortem tibi intulerint? Nam fato tuo h. e. bilis morbo, non uino periisti. In quo uidetur Callimachum imitatus sic scribentem Epig. LXIV

Αἰνε, καὶ σὺ γὰρ ὦδε, Μενέκρατες, οὐκ ἐπὶ πολὺν
 Ἦσθα. τί σε ξείνων λῆσται κατερργάσαιο;
 Ἦ ῥα τὸ καὶ Κένταυρον ὃ μοι πεπρωμένος ὕπνος
 ἦλθεν· ὃ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

habent tamen uim suam. Quod enim alterius strophae initio indig-nabundus quaerit poeta, idem quaerit in fine alterius. Quae alia attulit Schwabius, ut uu. 23, 24 ideo non posse carmen claudere quod nihil de Mamurrae profusis diuitiis dicant, eosdem uersus propter geminata uerba *Eone nomine* facile potuisse a loco suo moueri, non multum ualere censeo, cum in uniuersum periculosa res sit uersuum transmutatio, hic autem nulla eius uestigia appareant.

Non quo nihil transpositum sit in codicibus Catulli; sed ex locis ubi hoc factum est plerique aut repetunt uersus, aut ut manifestum uitium, ita causam uitii manifestam habent. Et repetuntur quidem L. 16, 17 post LIV. 1, LXVII. 21 post LXIV. 386, LXVIII. 16 post LXVIII. (49), LXI. 65 post LXI. 49; alieno loco leguntur LV. 15-24 qui in codicibus secuntur LVIII. 5, LXI. (189)-(193), (194)-(198) qui praeposterum ibi ordinem tenent, LXXXIV. 3, 4 qui secuntur LXXXIV. 10. De repetitis uersibus non est quod dicam; ex uersibus qui in alienam sedem migrarunt, LXXXIV. 3, 4 non possunt scribi nisi post LXXXIV. 10 nec LXI. (189)-(193), (194)-(198) nisi inuerso ordine; LV. 15-24 possunt ii quidem uel post LV. 13 uel post 14 transponi; transpositos fuisse nemo est qui infitietur. Quod non cadit ex aequo nec in LXI. (80), nec in LXXXVII+LXXV nec in LXXVII. 7-10; nam LXI. (80) non credo motum fuisse; de LXXXVII+LXXV, LXXVII. 7-10 Bergkii Rossbachii Westphalii alii dubitant. Qui si in locis dubitant ubi multa indicia extant turbati ordinis, multo magis, ut opinor, ubi nulla. Nam in XXIX (1) quod parum est, omnes codices eundem ordinem seruant (2) amat Catullus carmina fortiter et quasi cum inpetu deponere; quod si unquam fecit, fecit his iambis quibus, ut a Suetonio edocemur, perpetua stigmata sibi imposita fuisse Caesar non dissimulauit. Quis est autem qui comparatis inter se his uersibus †*Hunc Galliae timet et Britanniae, Nisi uncta deuorare patrimonia, Socer generque perdidistis omnia*, non hoc illis ut amarius ac uirilius praeferat? Adde quod idem hic uersus aliud carmen claudit (Catal. III. 5, 6) *Vi iste uersus usque quaque pertinet Gener socerque perdidistis omnia*, unde notum fuisse colligas; notior autem futurus erat si in fine carminis legeretur. Itaque omissa hac cura, uideamus quam partitionem patiat carmen ut a codicibus accepimus. Videmus autem repeti haec *impudicus et uorax et aleo* (2, 10), *Cinaede Romule haec uidebis et feres* (5, 9), *Eone nomine* (11, 22). Ex his *Eone nomine* nouam partitionem uidetur inducere, idque conuenit in u. 10 *Es impudicus et uorax et aleo*, quo post tot interrogationes satis animose ipse

et respondet poeta. Est igitur ultimus strophæ hic uersus 10. Hunc præcedit *Cinaede Romule hæc uidebis et feres?* quem antea in u. 5 posuerat. Iam hi uersus (dico 5, 9) repetuntur in eadem strophæ an alter in altera? Distinctiones sequimur; sunt autem in 1-10 hæc 4, 1, 3, 1, 1, in 11-20 hæc 41, 131. Sunt igitur quatuor *συνωνίαι* quaternorum uersuum quibus subicitur unus (4 + 1, 4 + 1, 4 + 1, 4 + 1), et hanc normam nobilissimi carminis facio, ut uersus *He Cinaede Romule hæc uidebis et feres?* primæ strophæ ultimus sit, quartus secundæ. Post u. 20 sequitur demum ad Pompeium Caesaremque conuersio, ut ex plurali *συνωνίαι* intellegitur; hanc quatuor uersibus inclusit, quo numero sed adiecto uno uersu ceteras strophas complexus est. Itaque totum sic diuido 4 + 1 4 + 1, 4 + 1 4 + 1, + 4. (Quod *συνωνία* sic ut a me repertum est, idem placuerat Richtero Westphalioque; quanquam uterque eo potius uidetur propendere ut existimet uersum post 22 perisse; quo facto totum ex quinque strophis constare quonorum (Westph. p. 272). Frankius rem reliquit incertam.

Diximus de Mesodicis Proodicis Epodicis. Ceterorum hæc sunt genera.

A. Aequalium

- (1) Carmina paribus semper strophis, h. e. eundem numerum uersuum habentibus VII, XXX, XXXIII, XL, XLI, XLVIII.
- (2) Carmina duarum stropharum parium sed non eodem semper modo diuisarum in *συνωνίαι* I, XVI, XVII, XXXI, XXXVI, XXXVII, XLII, LVII.
- (3) Carmina trium stropharum parium sed non eodem semper modo diuisarum in *συνωνίαι* XXVIII, XXXV.

B. Aequabilium, h. e. ratam proportionem habentium.

- a. (1) Carmina, ubi primus numerus respondet secundo, tertius quarto. II, XIII, XXIV.
- (2) Vbi primus numerus respondet tertio, secundus quarto. IV, IX, XII, XV, XXI.
- β. Carmina in tres partes diuisa, quarum
 - (3) prima respondet tertiæ XXXII, XXXVIII, XLVI, LII.
 - (4) prima respondet secundæ XXVII, XXXIX, XLV, XLVII, LVI.
 - (5) secunda respondet tertiæ XLIX.
- γ. Cetera. XI, XIV^b, XXVI, XXXIV, XLIII, L, LI, LIII, LIV, LV, LVIII, LIX, LX.

A. I. Carmina paribus semper strophis.

C. VII in sex strophas cadit binorum uersuum (2×6) simile est Priap. XXXII *Vuis aridior puella passis Buxo pallidior nouaque cera*, quod septem strophas habet binorum (2×7).

De c. XXX dixi iam ad locum. Ex hoc, nondum lectis quae de eo scripserant Anglus in Ephem. Class. IV. 297, XV. 107, Lachmannus in Bergkii et Caesaris Diar. Antiq. 1845, p. 492, putaram unum uersum post 3 excidisse; id si uere tum suspicatus sum,—(et potui, nam Theocriti ἡλακίτη quod eodem metro scriptum est, non potest κατὰ δύο distribui, est enim 25 uersuum)—carminis duae sunt partes, senorum utraeque, quibus interpositus est unus pro Mesodo

Eheu quid faciant, dice, homines cuiue habeant fidem?

Nunc cum Lachmanno et Westphalio (p. 271). Sappho uel Alcaeum Catullum hic imitatum arbitror. Itaque κατὰ δύο distribui, sed ita, ut relicto post 3 duorum spatio, totum ex quatuordecim uersibus constare faciam.

C. XXXIII, XL, XLI hoc habent commune, quod omnia sunt octo uersuum. Sed XXXIII in 4, 4 distributum est; XL, XLI non solum in 4, 4 sed iterum in 22, 22 scinduntur, id enim in XLI Catullum uoluisse acute perspexit Ribbeckius, cum idem uocabulum *puella* alternis uersibus 1 3 5 7 scripserit, bis post quartam syllabam (1, 7) bis post sextam (3, 5).

<div style="font-size: 4em; line-height: 1;">[</div> <div style="font-size: 4em; line-height: 1;">[</div> <div style="font-size: 4em; line-height: 1;">[</div> <div style="font-size: 4em; line-height: 1;">[</div> <div style="font-size: 4em; line-height: 1;">[</div> <div style="font-size: 4em; line-height: 1;">[</div>	<i>Ameana puella defutula</i>
	<i>Tota milia me decem poposcit,</i>
	<i>Ista turpiculo puella naso,</i>
	<i>Decoctoris amica Formiani.</i>
	<i>Propinqui, quibus est puella curae,</i>
	<i>Amicos medicosque conuocate.</i>
<i>Non est sana puella, nec rogare</i>	
<i>Qualis sit solet aes imaginisum.</i>	

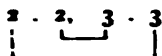
C. XLVIII quod ad Iuuentium scripsit Catullus sponte in duas strophas trinorum scinditur (3×2).

A. II.

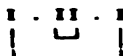
Carminum I, XVI, XXXI, LVII una est ratio; pariterque XVII, XXXVI, XXXVII, XLII.

C. I et LVII utraque denorum sunt, sed non diuisorum similiter.

Nam I sic Distributum est in partes 2, 5, 3; ex quibus 5 rursus in 2, 3 cadit. Itaque strophas quidem duas, easque pares habet, sed numerus qui strophas faciant 2, 3 in priore sciunguntur, in posteriore non item, quod ex interpunctionibus apparet. *Σχῆμα* igitur est

C. LVII et ipsam per 23 sed aliter dimisit. Constat ex duobus dimittis utriusque in 23 cadentibus. Qui autem primus prioris est strophæ, idem ultimus est posterioris, ut carmen ab eodem versu incipitur ac desinit *Pulchre convenit improbis cinaedis*. *Σχῆμα* igitur est 23, 23. Simile est c. LII quod ab eodem versu initium capit ac finem (*quid es Catulle? quid meraris emori?*) duobus interpositis hoc modo:

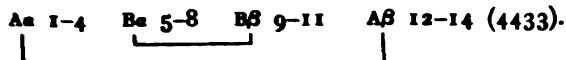

Quædam denorum sunt XVI, XXXI. Recurrit hic numerus non raro in epigrammatis, plerumque per 7×2 , rursus per 3, 4 vel 4, 3 ~~dimittis~~ in sequentiis. Talia sunt Cat. VII *Ite hinc inanes ille rictum expulsi* quod sic descriptum est 43, 34; Prologus Persi quod sic 3443. Ex hæc quidem, ut etiam Catulli XXXI, scazontibus sunt scripta; idem cadit etiam in alia metra, velut Petroni L (Sacerdoti) quod numeros habet 4343, fortasse Priap. LXXV quod hos 3443; Epodon Ariadnes querellæ (LXIV. 188-201) quæ hos 4334. Crediderim partim sponte, partim artificio factum ut idem numerus adeo apud recentiores ualuerit, ut proprio nomine *Sonnet* appelleretur.

C. XVI cum I bene compares; nam ut in I separantur quæ quodammodo eiusdem sunt strophæ, ut *σχῆμα* sit

sic XVI primum cadit in 473 (sic Frankius). Sed cum 7 rursus in 4, 3 scindatur, partes inter se hanc tenent proportionem;

De carmine XXXI hæreo ego quidem, sed ad eam magis partitionem inclino quam in editione minore iam exhibui. Vnum pro certo

habeo, postremos tres uersus per se stare tanquam a ceteris disiunctos. Priores Frankius sic ordinat 383; in quo deesse reor aliquid quod aequalitati Catullianae satisfaciat. Possumus 8 uersus in 4.4 diuidere; quo facto similis euadit Prologo Persi. Sed Coningto obicit uersum γ *O quid solutis est beatius curis?* cum octauo *Cum mens onus reponit ac peregrino* arctius cohaerere quam qui ab eo abscindatur; quod si admiseris cadere partitionem. Idem secuti alii sic diuidunt 33 44, alii 33 1+3+1 3. Prius non recte se habere iam dixi; nam uu. 12-14 per se stare hoc est quod unum est pro explorato. Carmen in 33 1+3+1 3 potuisse describi et ipse concesserim; sed rara apud Catullum huiusmodi descriptio. Itaque aliam uiam sequor. Credo enim primam $\pi\epsilon\pi\iota\kappa\omicron\tau\eta\nu$ post 4, non post 3 cadere, ut secunda sic procedat

β *Vix mi ipse credens Thuniam atque Bithynos*
Liquisse campos et uidere te in tuto.
O quid solutis est beatius curis?

tertia, ut iam posui, sic incipiat

γ *Cum mens onus reponit ac peregrino*

Ita quatuor $\pi\epsilon\pi\iota\kappa\omicron\tau\eta\nu$ hae sunt 43, 43 ($\alpha\beta\gamma\delta$), singulae autem haec habent

- (α) Laetatur Catullus quod Sirmionem iterum inuisat.
- (β) Sed tantum laetatur ut sibi uix credat, felicitatem nactus omnium maximam, quod a curis solutus sit.
- (γ) Nam post longos labores in domum redire hoc est beatissimum.
- (δ) Itaque saluere iubet Sirmionem Benacum domum.

Sic quod in fine prioris partis ponit, ponit etiam in fine posterioris; respondentibus inter se γ *O quid solutis est beatius curis?* 14 *Ridete quicquid est domi cachinnorum.* Quod nouam $\pi\epsilon\pi\iota\kappa\omicron\tau\eta\nu$ a uocabulo *Cum* incipit, fecit idem II. 5 *Cum desiderio meo nilenti* IV. 10 *Vbi iste post phaselus antea fuit* nec multum distat id quod saepius usurpat, ut nouam $\pi\epsilon\pi\iota\kappa\omicron\tau\eta\nu$ a relatiuo incipiat, cf. XVII. 14, XXV. 9, XXXVIII. 4, LXIV. 11, 31, 60, 278, LXVIII. (91), (105), III. 5, 11.

Carmina XVII, XXXVI, XXXVII, XLII hoc habent commune quod omnia in medio scinduntur, XVII in 13×2 , XXXVI, XXXVII utraque in 10×2 , XLII in 12×2 . In XVII A (1-13) Catullus orat Coloniam, ut, si uelit ponte nouo uti, municipem

enim uersus in 3322 discedunt, quorum numerorum post secundum et quartum tantummodo plena fit distinctio. Id obicit mihi Coningto, tanquam iniuria factum, cum ego post 13 interrumpam carmen, Catullus non ante medium 14 *Consedit istic*. Sed non in sententiae tantum fine Catullus incidit; cuius si in incidendo rationem habet tantum in exitu uersuum. Id cum alibi elucet, tum praecipue in X. 16, 26, 27. Aliud est enim sententiam claudere, aliud περικοπή: hoc metri est, illud grammaticae. Quanquam non nego rarius Catullum nisi in fine uersus sententiam claudere: rarius igitur περικοπῆς finem a fine disiungere sententiae. In XXXVII. 18 non est quod multum haereas; sequitur enim uocatiuus *Egnali*, qui cum emphasin quandam prae se ferat, in initio nouae περικοπῆς recte positus est. Iam σχήματα carminum sunt

XXXVI A 2332 B 2323.
XXXVII A 2332 B 3322.

C. XLII Richterus Frankius Westphalius pro se quisque diuiserunt. Et Frankius quidem prooemium in eo discernit et tres quasi actus quorum cuiusque finem intercalares uersus 11, 19, 24 indicant

23 | 133 ; 233 ; 13

In quo a uero mihi uidetur abhorreere quod 6 *Persequamur eam et reflagilemus* cum prioribus non coniungit, iungit cum eo qui melius nouam περικοπήν incipit 7 *Quae sit quaeritis. Illa quam uidetis*. Quare Richteri Westphaliique praefero opinionem totum carmen in duas partes 1-12, 12-24 diuidentium, alteram clausam uersu *Redde, putida maecha, codicillos*, alteram sic *Pudica et proba redde codicillos*. Sed non assentior Richtero has rursus sic describenti A 2343 B 2343. Id enim iure fecit in A, non item in B, cum sic *Redde putida maecha codicillos* (20) non claudat περικοπήν sed sequentem habeat unum uersum a quo noua manifeste incipit *Sed nil proficimus, nihil mouetur*. Itaque cum Westphalio potius in utraque parte duas strophas facio, sed aliter; cum enim ἐπιφθγγμα illud *redde codicillos* in fine strophae semper requirat, uu. 16, 17 a loco suo motos posuit post 21, *Quod* (16) in *Quo* mutauit. Quod fecit ille quidem συμμέτρως, sed ut mihi uidetur non magis necessario quam si carminis XXIX uersum illum qui bis legitur (5, 9) ad 10 transposuisset, ut strophae concinniores efficerentur. Cf. quae dixi de LXII. (66). Itaque seruato ordine quem tenent codices, carminis σχήμα hoc facio

A 24 42 B 24 24.

A. III.

Huius generis duo sunt carmina XXVIII, XXXV utraque lucidissimis notis signata *ovvuerpias*. Habent enim ambo tres strophas XXVIII quinquorum, XXXV senorum uersuum. Carminis XXVIII strophae altera ac tertia in 3, 2 discedunt, conuersione repente post tertium facta, *O Memmi bene me ac diu supinum* (9), *At uobis mala multa di deaque* (14). Quod cadit etiam in primam stropham. Nam cum uersibus 1-3 Pisonis comites allocutus est, eosdem uersu 4 *Quid rerum geritis?* interrogat, unde satis post 3 distinctum credo, ut ibi incidatur. Non minus carminis XXXV in minores partes discedunt strophae; priores duae in 4, 2; tertia in 33. *Σχηματα* sunt haec

XXVIII 32, 32, 32 (555 Richter)

XXXV 42, 42, 33 (sic Frankius; Richter non multum
aliter 6 . 6 . 3 . 3 .)

B. Aequilibrium.

a. 1 ubi primus numerus respondet secundo, tertius quarto. II, XIII, XXIV.

C. II huc sed dubitanter rettuli, corruptis quae 8 secuntur, 11-13 autem multorum iudicio cum reliquo poemate male cohaerentibus. Nam Roszbachius eos fragmentum existumat amissi carminis; Pleitnerus Klotzius Schwabius cum tribus uersibus qui in fine XIV leguntur, conectunt hoc modo

*Si qui forte mearum ineptiarum
Lectores eritis, manusque uestras
Non horrebitis admouere nobis,
Tam gratum est mihi quam ferunt puellae
Pernici aureolum fuisse malum
Quod zonam soluit diu ligatam.*

Ingeniose ii quidem, cum facete ut uirgini ita libris uis illata dicatur. Sed (1) nolim uersus a loco satis apto ad alium etiam aptiorem transferre; (2) aut imperfectum est c. II aut praeter morem suum id clausit Catullus si nihil post u. 10 secutum est. Equis est cui post deductum per octo uersus exordium non exiles et pene ridiculi uideantur isti duo uersiculi

*Tecum ludere sicut ipsa possem
Et tristis animi leuare curas!*

(3) Versus 11-13 non inepte in loco suo teneas, si uel *est*¹ omittas cum Coningtone in 11, ut sententiam faciant priori adpositam, uel, quod magis probo, nonnulla credas inter 10, 11 excidisse. Vnius uersus spatium et hic et in ed. minore indicaui, nec ad sensum loci plura deesse arbitror. Suppleto enim uersu qui fortasse initium duxit a uerbis *Tecum ludere*, comparatio habet uim suam 'nihil est mihi iucundius quam cum passere ludere Lesbiae; neque enim gratiora Atalantae poma erant propter quae fecit id quod noluit facere, uirgo esse desiit²'. Sic carmen euadit 14 uersuum; quod aut ut feci in 44 33 (cf. XVI) diuiseris, aut si uersum 11 neges a sequentibus seiungi potuisse, in 2 x 7, cf. VII.

C. XIII, XVIV extra dubitationem posita sunt. XIII enim cadit in 55 4, hi autem numeri rursus in 23 . 32 . 22 (sic Frankius p. 9). XXIV hoc habet σχῆμα 33, 22 (sic Frankius p. 61).

B. a. 2.

Vbi primus numerus respondet tertio, secundus quarto. III, IX, XII, XV, XXI.

C. III Frankius sic disposuit 2 + 3 . 5 . 2 + 3 | 3. Itaque Epodicum

¹ Cf. LXVIII. (142) *Ingratum tremuli tolle parentis onus*, ubi codex a habet *Ingratum est*.

² Sententiam meam confirmat Theognidis locus quem Catullus fortasse imitatus est. 1283-1294

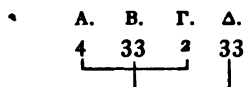
ὦ παῖ, μή μ' ἄλκιει, ἔτι σοι καταθύμιος εἶναι
 βόλομαι, εὐφροσύνη τοῦτο συνέλῃ ἀγαθῇ·
 οὐ γάρ τοι με δόλῳ παρελεύσεαι οὐδ' ἀπατήσεις·
 νικήσας γάρ ἔχεις τὸ πλέον ἐξοπίσω.
 ἀλλὰ σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά με, ὥς ποτέ φασιν
 Ἰασίου κούρην, παρθένον Ἰασίην,
 ἀραίην περ ἰοῦσαν, ἀναιρομένην γάμον ἀνδρῶν
 φεύγειν· ἡωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει,
 πατὴρ νοσφισθεῖσα δόμον, ξανθὴ Ἀταλάντη·
 ῥέχτο δ' ἐφ' ἡλὰς ἐς κορυφὰς ὄρεων,
 φεύγουσ' ἡμερόεντα γάμον, χρυσῆς Ἀφροδίτης
 δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναιρομένη.

Nam si tanto odio Atalantae erant nuptiae, quanti id futurum erat quod ut consequeretur, ne nuptias quidem dedignata est. Theognidem alias imitatus est Catullus ut in LXXIII quod partim ad Theogn. 1263-6 partim ad 1309 et Sapph. fr. XII refertur, et CXIX. 3-6 ubi Theogn. 1299-1302 sed liberius expressit.

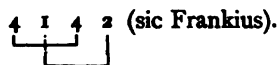
facit. Sed (1) Interrumpitur oratio post 4, non post 5, cum aptius ad miserationem in fine περικονῆς inferantur isti duo uersus, 3, 4

*Passer mortuus est meae puellae,
Passer deliciae meae puellae*

a relatiuo autem melius incipiat tota passeris descriptio (5-10) *Quem plus illa oculis suis amabat* — *Ad solam dominam usque pipilabat.* (2) Non uideo cur u. 16 *Vae factum male! uae miselle passer!* a 13-15 quasi Epodon abscederit, si quidem XXVII. 5 *At uos quo lubet hinc abite lymphae*, XXXVI. 18 *At uos interea uenite in ignem* (cf. XIV. 21 *Vos hinc interea ualete abite*¹) in initio περικονῆς collocantur quorum uersuum non dissimilis est hic de quo dicimus 13, *At uobis male sit malae tenebrae.* Haec ego secutus uestigia post 4, tum post 12 incido. Postremi 6 uersus rursus in 3×2 scinduntur. Restant octo, qui duas partes in se habent, priorem sex (3×2), alteram 2 uersuum. Sic 4 uersibus qui stropham praecedunt 2 respondent qui antistrophon. Σχῆμα autem hoc est

Similis est c. IX conformatio, sed inuersa. Esset enim mesodicum, nisi mesodos in fine geminata esset. Constat duabus strophis quaternorum, quibus interpositus est quasi Omphalos uersus ille *Venisti. O mihi nuncii beati!* similis illi XIV. 12 *Di magni horribilem et sacrum libellum!* Huic respondent in fine duo, ut σχῆμα sit

C. XII duo habet dimidia, 1-9 ubi de Asinio queritur quod sua furatus sit, 10-17 ubi penam minitatur, addita causa penae. Σχῆμα est 54, 44. Paulo aliter Frankius $3 : 2 + 4 . 2 . 2 + 4$.

C. XV ad exemplum carminis IX fecit; constat duabus strophis quinatorum, quibus interpositi tres respondentes sibi habent post

¹ Ne XXVIII. 14 quidem *At uobis mala multa di deaeque* pro Frankiana distributione stat carminis III. Nam hic uersus quanquam stropham non incipit, et respondentes sibi habet binos uersus stropharum primae ac secundae, (A β, B β) et nullam post se sequentem περικονῆς.

secundam stropham sex, in 3×2 discedentes, ut strophae in 23. $\Sigma\chi\eta\mu\alpha$ igitur hoc est

5 (23) 3 5 (23) 6 (33) sic et Frankius (p. 49).

Vidimus carminum IX, XV secundam $\pi\epsilon\rho\iota\kappa\omicron\tau\eta\varsigma$ in quarta geminatam, primam aequatam tertiae; contra in XXI secunda aequatur quartae, prima geminat tertiam. Inciditur post 6, 8, 11. $\Sigma\chi\eta\mu\alpha$ igitur facio

6 (33) 2 . 3 2. Paulo aliter Frankius (p. 13) 3 | 122 — 122.

B. β. Carmina in tres partes diuisa.

B. β. 3 ubi prima respondet tertiae XXXII, XXXVIII, XLVI. XXXII, XLVI utraque trinos uersus in initio, trinos in fine, in medio quinos habent. Mediae partis medius uersus rem habet primariam, XXXII. 6 *Nu tibi lubeat foras abire*, XLVI. 6 *Ad claras Asiae uolemus urbes*. Non dissimile est XXXVIII si integrum est; habet enim utrinque trinos, duos in medio. $\Sigma\chi\eta\mu\alpha$ ta sunt

XXXII. 3 . 212 . 3 (3 . 5 . 3 Richter et Frankius)
XLVI. 3 . 212 . 3 (3 . 5 . 3 Frankius)
XXXVIII. 3 . 2 . 3 sic Richter.

B. β. 4 ubi prima respondet secundae XXVII, XXXIX, XLV, XLVII, LVI. XXVII, XXXIX, LVI omnia in 223 discedunt. XXXIX bis incisum est post 8, 16. Habet igitur tres partes 885 (sic Frankius, p. 9). Ex his 5 in 32, partes octonariae post sextum uersum in 62 discedunt: prior autem rursus in 332, unde eandem sectionem posteriori tribuerim. $\Sigma\chi\eta\mu\alpha$ igitur est 332, 332, 32. Quod Coningto mihi obicit, Catullum orationem mediis uersibus 4, 6, 7 abruptisse, non ideo tollit $\pi\epsilon\rho\iota\kappa\omicron\tau\eta\varsigma$ in exitu uersuum; nam ut dixi hoc est metricum, illud grammaticae.

C. XLV Ribbeckius sic ordinauit

7 . 2 . 7 . 2 2 . 2 . 2 . 2

priorem enim stropham Septimii amorem, alteram Acmes depingere, utrique subnexis tanquam $\epsilon\phi\upsilon\mu\iota\eta$ duobus uersibus, quibus Amoris omen fauentis significetur; qui autem sequantur uersus, horum primo

ac quarto disticho amborum amantium felicitatem; secundo singillatim Septimii, tertio Acmes describi. Id Ribbeckium uere perspexisse nec Richterius nec Frankius nec Westphalius¹ dubitauit, nec quenquam credo dubitaturum qui carmen attentius inspexerit: illud nescio an iure fecerim ut priorem stropham iterum in 232 + 2, alteram in 322 + 2 diuiderem.

B. β. 5 ubi secunda pars respondet tertiae, unum habet C. XLIX quod sic diuisum est 322.

Restant XI, XIV^b, XXVI, XXXIV, XLIII, L, LI, LIII, LIV, LV, LVIII, LIX, LX. Ex his XI, XXXIV, LI ipso metro in strophas sunt diuisa; nam XI, LI Sapphica, XXXIV Glyconeum est. XIV^b fragmentum est carminis cuius cetera perierunt; quod idem cadit in LIV. Huius septem uersus omnes unius poematis esse censeo quod de Iulio Caesare Catullus scripserit. Non inepte huc referas uersum seruatum a Porphyryone *At non effugies meos iambos.* Iambi enim possunt esse c. XXIX *Quis hoc potest uidere, quis potest pati* quorum se non effugisse stigmata ipse Caesar fassus fuerit.

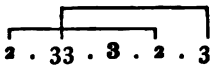
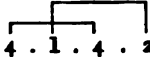

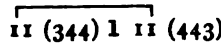
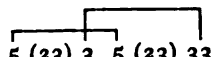
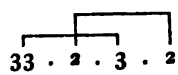
C. XXVI, LIII, LVIII, LIX, LX omnia sunt quinquorū uersuum, omnia praeter XXVI incisorum post tertium. XLIII sic diuido 131. 21. De LVI iam dixi ad locum. In quo fortasse Βαμὸν quendam imitatus est Catullus, quales Dosiades duos scripsit (Bergk. Anthol. Lyr. 397, 8). Σχῆμα est

$$14 (6 + 2 \cdot 4 + 2) \ 10 (2 \ 6 \ 2) \ 8 (2 \ 4 \ 2)$$

C. L bis incisum est post 6, 13. Habet igitur partes tres (678), singulas uno uersu praecedente maiores. Has diuisurus eram in 24, 25, 26; sed quatuor postremi uersus cum manifestam περικονήν faciant, tertia pars habet hos numeros 4, 4. Regredientibus ad primam numeri sunt aut 2 5 aut 3 4. Hoc cum plerisque praetuli, ne coniuncto *Vi conuenerat esse delicatos* cum *Scribens uersiculos uterque nostrum*, nescio quid asperum nec Catullo conueniens saperet oratio. Habemus igitur A. 3, 3. B. Γ. 4, 4. Vnde B in 4, 3 quae altera restat diuisio, non in 2, 5 merito mihi diuisisse uideor. Σχῆμα igitur est 33 . 43 . 44 . (33 . 7 . 44 Richterius.)

¹ Dubitat tamen Westphalius postremi octo uersus 19–26 Epodon faciant, an uersus exciderit, quo tertia efficeretur stropha nouem uersuum (pp. 231, 2).

Adieci tabulam σχημάτων qualia a Ribbeckio Richtero Pleitnero Maurero
Vsenero Frankio me denique ipso descripta sunt.

	Ego	Frankius	
I.	2 . 23 . 3		
II.	44 33 (? 2 × 7)		
III.	4 . 3 . 3 . 2 . 3 . 3	2 + 3 . 5 . 2 + 3 3	
IV.	12 (543) 12 (543) + 3	12 12 + 3	
V.	3 . 3 . 3 . + 4	ut ego	Maur. Ribb. Richt.
VI.	5 (32) 7 5 (23)	ut ego	3333
VII.	2 × 6	ut ego	
VIII.		ut ego	
IX.		ut ego	
X.	4 + 9(432) 10(433) 11(434)		
XII.		3 : 2 + 4 . 2 . 2 + 4	
XIII.	5 (23) 5 (32) 4 (22)	554	
XIV.		7 . 4 . 11 . 4	
XV.		5 . 3 . 5 . 6	
XVI.	4 . 43 . 3	112 . 7 . 21	
XVII.	13 (742) 13 (724)	7 . 4 . 11 . 4	
XXI.		3 112 . 112	
XXII.	35, 36 + 4	11 (353) 10	
XXIII.	65, 66 + 4	4 . 2 : 8 ; 1 : 8 . 4	
XXIV.	33, 22	ut ego	
XXV.	5 (32) 3 5 (32)	5 3 5	
XXVII.	22, 3		
XXVIII.	5 (32) 5 (32) 5 (32)	ut ego et ante nos Richterus	
		Ribbeckius	Westphalius
XXIX.	55, 55 + 4	55 4 55	55, 55, 5

		Ego		
XXX.	2 × 7		2 × 6 sic Lachm. ² Haupt. Schwab. Westphal.	
			4 × 3 Anglus in Ephem. Class. IV. 297. Lachm. ¹	
XXXI.	43, 43		Frankius.	Amicus meus.
XXXII.	3 . 212 . 3		383	33, 44
			353 et sic iam ante Rich- terus.	
XXXIII.	4, 4		22, 4	
XXXV.	6 (42) 6 (42) 6 (33)		ut ego	Richter. 6 . 6 . 33
XXXVI.	2332, 2323		10, 10 et sic Ribbeckius.	
XXXVII.	2332, 3322		10, 10	
XXXVIII.	323 et sic Richter.			
XXXIX.	332, 332, 32		885	
XL.	22, 22		ut ego	
	$\overline{2 \cdot 22 \cdot 2}$			Richter.
XLI.	2 . 22 . 2		ut ego, secutus Ribbeck- ium.	44
				Richter. Westph.
XLII.	24, 42 . 24, 24		23 133; 233; 13	2343, 2343 6 × 4
XLIII.	131, 21			
XLIV.	45354		ut ego	
XLV.	9 (7 + 2) 9 (7 + 2) 8 $\overline{(2 \cdot 22 \cdot 2)}$		sic post Ribbeckium et Richterum Frankius Westphalius ego.	
XLVI.	3 . 2 1 2 . 3		353	
XLVII.	223			
XLVIII.	33			
XLIX.	322			
L.	33, 43, 44 (678)		33 . 7 . 44	secutus Richterum.
LV.	14 (6 + 2, 4 + 2) 10 (262) 8 (242).		Vide Praefationem carminis.	
LVI.	223		ut ego	
LVII.	23, 23			
LVIII, LIX, LX.	singula		3, 2	

Ego

LXI. A. 3222. Μεσώδης. 123. B. 2232 || Γ. 2223. Μεσώδης. 123.
Δ. 3231

Pleitnerus, quem secutus est Schwabius, sic describit
9 . 14 . 14 . 9

LXII. 55 9 66 88 10 10 9. Vide Praefationem carminis.

LXIII. $12-26 = \overbrace{6\ 8\ 6}$; $50-73 = \overbrace{A.\ 33,\ B.\ 23I,\ \Gamma.\ 33,\ \Delta.\ 23I}$; $78-83 = 3,\ 3.$

Frankius 26 + 17 . 4 . 26 + 17 | 3. Idem 12-26 sic
2 + 4 + 1; 50-73 sic 12 x 2; 78-83 sic 3, 3.

LXIV.

1-49	=	11 10 9 7 5 4 3;
50-131	=	10 88 10 8 11 11 88;
132-201	=	11 11 17 17 + 14;
202-264	=	13 10 3 10 13 + 14;
265-322	=	13 16 13 16;
323-381	=	

5 6 4 5 × 5 4 6 10;

$$382-408 = 23 \text{ IO IO } 2.$$

Frankius $52-75 = 3 + 3 + 2, 3 + 3 + 2, 3 + 5$.

$$76-129=4 \mid 4+2 \cdot 8 \cdot 7+4 \cdot 7+4 \cdot 8 \cdot 2+4.$$
$$130-170=2+2+3 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 8+2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 3+2+2.$$
$$171-201=6, 1.6:4 \mid 464;$$
$$202-250=5.5 \quad 3 \mid 3.5+5.5+5 \mid 3.5.5;$$
$$323-381=5 \mid 6+4 \cdot 9 \times 4 \cdot 4+6;$$

382-408 = 23 10 10 2. Cetera non diuidit.

LXV.

Frankius

LXVI. 14 12 12 12 14 14 + 16 14 | 6 + 12 . 8 . 4 . 8 . 8 . 8
 4 . 8 . 12 + 6

Frankius

LXVII. 8. 6+4 10+2 6+4 8
C. I. C.I.C. I. C. I. C. I.

LXVIII. 14 12 14 . 12 12 10 14 4 + 10 + 4 14 12 10 14 12 12
1-40 Frankius mecum diuidit in 14 . 12 . 14. Reliquam
partem carminis Vsenerus sic

		A	B	A'
Prooemium.	41-72 =	4 + 4 + 2	6 + 6	4 + 6
		B	B'	A
Epilogus.	131-160 =	4 + 6	4 + 4 + 2	6 + 6
	73-130 =	4 + 10	4 + 10	4 . 12 . 12 . 2
Westphalius sic				
	Prooem.	Archa		
	41-72 =	10	22	
	Katatropa Omphalos Metakatatropa Sphragis.			
	73-138 =	14	14	30 18
	149-160 = 12 (Epilogus)			
	Frankius.			
LXIX.	442	ut ego		
LXXII.	44	ut ego		
LXXVI.	64 . 8 . 64	ut ego		
LXXX.	44	ut ego		
LXXXIV.	6, 6	ut ego		
LXXXVIII.	4, 4	ut ego		
XCI.	442	ut ego		
XCV.	442	ut ego		
XCVII.	444			
XCIX.	24442	ut ego, et sic fere ante nos Ribbeckius		
C.	44	ut ego		
CI.	46			
		$\overline{\square}$		
CVII.	44	2222		
CX.	44	ut ego		
CXV.	242			
CXVI.	44			

EXCVRSVS

AD I. 4.

CITAT hunc uersum Plinius in Praefatione Naturalis Historiae § 1. *Libros naturalis historiae nouicium Camenis Quiritium tuorum opus, natos apud me proxima fetura licentiore epistula narrare constitui tibi, iucundissime imperator, sit enim haec tui praefatio uerissima, dum maxumei consenescit in patre; namque tu solebas putare esse aliquid meas nugas, ut obicere moliar Catullum conterraneum meum (adgnoscis et hoc castrense uerbum); ille enim, ut scis, permutatis prioribus syllabis duriusculum se fecit quam uolebat existumari a Veraniolis suis et Fabullis.* Exscripsi locum qualis ex optimis codicibus colligitur. Dixit de eo Mommsenus in Herme I. 128, ubi, relicta Alciati emendatione Saetabis, codices secutus plerosque syllabis restituit, pro uerbis obicere moliar uel quod habent alii obicere molliam cum Barbaro Rhenano Dalecampio obiter emolliam scribit; uersum quem de Catullo citauit Plinius sic constituit cum Hauptio

namque tu solebas

Nugas esse aliquid meas putare.

Cum enim scripsisset Catullus Mēās esse aliquid putare nugas iambum autem uel trochaicum in prima sede hendecasyllaborum non ponerent Plini aequales ut duriores, cuius rei testis sit minor Plinius Epp. I. 16, 5 *facit uersus, quales Catullus aut Caluus; quantum illis leporis dulcedinis amaritudinis amoris! Inserit sane sed data opera mollibus lenibusque duriusculos quosdam, et hoc quasi Catullus aut Caluus;* Plinium conterranei sui Catulli ut in praefatione operis recordatum, uerba eius suis inseruisse, sed ita emollita ut pro duriore illo iambo Mēās mutato ordine uerborum scriberet in primo pede nugas, meas collocaret in quarto. Haec non adeo mihi uera uidentur ut nihil contra dici possit. Nam (1) Plini codices habent

namque tu solebas putare esse aliquid (uel aliquid esse) meas nugas, non quod Hauptius posuit Nugas esse aliquid meas putare. Nec si Plinius Catulli uerba mutato quidem ordine sed seruatō metro uoluisset laudare, id dicturum credo fuisse quod Hauptio placuit sed potius Nostras esse aliquid putare nugas, ut iam olim coniecerunt Vossius et Marcilius in commentariis ad Catullum. (2) Incerta est emendatio obiter emolliam. Quamquam enim propter oppositum duriusculum probari poterat, hoc tamen minus habet commendationis quod sublato obicere moliar uix inneneris castrense uerbum (*adgnoscis* et *hoc*) quod ante alterum illud conterraneum posuerit Plinius. Contra et obicere et moliar ex castris sunt desumpta. Et obicere quidem habet uim suam; iam enim ex Catullo uidetur citasse (XIV. 2) iucundissime, ut non sine causa conterraneum suum Imperatori se obiectare dixerit: nec uerisimile est obiter hic corruptum fuisse, quod incorrupte idem legatur § 28 ut obiter caueam, (3) permutatis prioribus syllabis obscurius dixit Plinius si eo sensu dixit quem ponit Mommsenus, h. e. longa prima syllaba uersus in breuem mutata, ut meas iambice scriberet non spondaeo uteretur—praesertim cum, ut dixi, ipsum uersum non emollierit Plinius, nisi forte emollire est sine numeris proferre. (4) Si duriusculum se fecit Catullus dum iambis in prima sede pro spondaeis utitur, nec se tamen duriusculum uolebat existimari a Veraniolis suis et Fabullis, mirum est eum in ipso carmine unde haec sumpsit Plinius (XII) iambum in prima sede posuisse u. 9 Disertus puer et facetiarum. Sed nego Catullo duos huiusmodi uersus uisos esse. Quod enim alter Plinius dicit ut ad multa alia, non ad hoc unum potest referri ueluti ad resolutum primum pedem (LV. 10), ad spondaeam pro dactylo in secundo pede positum, ad uersus male incisos qualis est ille Decoctoris amica Formiani (XLI. 4) uel hic Amicos medicosque conuocate (XLI. 6), ita ex recentioris aevi iudicio dictum uidetur. Catullus adeo non durum hoc arbitratus est ut in nullo ex mollioribus poematis quae hendecasyllabis scripsit praeter V et XXIV non aut iambum aut trochaicum in prima sede semel locauerit, in Passere (II, III), in Carminibus ad Lesbiam (VII), Caecilium (XXXV), Cornificium (XXXVIII), Lucinium (L), fortasse etiam Iuuentium (XLVIII. 4). His adde carmina ad Cornelium (I), Asinium (XII), Pincernam (XXVII), Ipsithillam (XXXII), Raudum (XL), Ciceronem (XLIX), Porcium et Socrionem (XLVII), de Annalibus Volusi (XXXVI) de Aemana (XLI), de Moecha (XLII), de Acme et Septimio (XLV), Risi nescio

quem (LIII), Othonis caput (LIV), Oramus, si forte (LV), quorum dimidia sane pars iram contemptumque exprimit, cetera aut media sunt aut cum amore ac deliciis coniunguntur. Quae iambo uel trochaeo in prima sede carent, haec sunt Viuamus mea Lesbia atque amemus (V), Flauī, delicias tuas Catullo (VI), Veranni omnibus e meis amicis (IX), Varus me meus ad suos amores (X), Cenabis bene mi Fabulle apud me (XIII), Nei te plus oculis meis amarem (XIV), Commendo tibi me ac meos amores (XV), Pedicabo ego uos et irrumabo (XVI), Aureli, pater esuritionum (XXI), Furei, cui neque seruus est neque arca (XXIII), O qui flosculus es luuentiorum (XXIV), Furi uillula nostra non ad Austri (XXVI), Pisonis comites, cohors inanis (XXVIII), Salue nec minimo puella naso (XLIII), Iam uer egelidos refert tepores (XLVI), O rem ridiculam, Cato, et iocosam (LVI), Caeli Lesbia nostra Lesbia illa (LVIII), fortasse etiam Pulchre conuenit improbis cinaedis (LVII), O furum optime balneariorum (XXXIII). In uniuersum carmina in quibus hendecasyllabis usus est Catullus sunt unum et quadraginta; trochaeum uel iambum in primo pede septuagies fere posuit.

Haec mihi consideranti cum Coningto protulisset uersum Martialis I. 61. 1 *Verona docti syllabas amat uatis*, occurrit potuisse Plinium eodem modo dicendi uti, quo Martialis ibi usus est. Syllabae enim Martialis sunt hendecasyllabi. Itaque hoc Plinium dixisse censeo. 'Statui licentius te adloqui, quia semper putasti esse aliquid meas nugas, ut Catulli uerbis quamuis impudentius me defendam; cuius exemplum secutus (ille enim omissis hendecasyllabis, quibus se antea delicatioribus amicis commendarat, uersus elegiacos scribendo duriorem se fecit quam dum iis uult placere) faciam me duriorem teque ut militem miles rudi sermone adgrediar.' Duriusculum igitur refero ad ultimam partem Carminum Catulli, ubi, permutata ratione qua priores hendecasyllabos expoliuerat, duriorem rhythmī et orationis modum praecipue in pentametris affectauit. Vt uno exemplo rem probem solo CXVI. 8 s finalem elidi passus est, quod ut iam subrusticum nouos poetas fugisse dicit Cicero in Oratore § 161. Haec interpretatio si uera est, Catullus elegiacos uersus, saltem maximam partem, aut scripsit nouissimos aut scripsisse creditur a Plinio.

EXCVRSVS ad III. 16.

Ad haec de Passere carmina spectare uidetur epigramma Aginni iuxta Augustam Ausciorum in Aquitanis (Agen à Auch) repertum anno 1865. Insculptum est marmoreae tabulae literis quae ut Leoni Renierio uidentur (Hermes I. 68) saeculum post Christum natum secundum testantur.

- Quam dulcis fuit ista, quam benigna,
 Quae cum uiueret in sinu iacebat
 Somni conscia semper et cubilis.
 O factum male, Myia, quod peristi.
 5 Latrares modo si quis adcubaret
 Riualis dominae licentiosa.
 O factum male, Myia, quod peristi.
 Altum iam tenet insciam sepulcrum
 Nec seuire potes nec insilire
 10 Nec blandis mihi morsibus renides.

Epitaphium est canis siue de colore siue propter lusus et nequitiam Myiam (muscam) uocabant. Eius quisquis auctor fuit Catullum imitatus est. Nam ad IL 3 Quicum ludere quem in sinu tenere pertinet u. 2; ad III. 16 uersus 4, 7; ad LVII. 9 Riuales sociei puellularum u. 6. Idem fortasse respexit Epigramma Martialis I. 110 quod et ipsum est de catella. Disputarunt de Myia Barrius, Bischoffius, Couturius¹. Inter quos illud ambigitur a domina catellae scriptum fuerit an ab amatore dominae. Illud Bischoffio et Couturio placuit; nam sinum non posse alius intellegi quam eius qui in ultimo uersu dicitur mihi: idem etiam in u. 5 conuenire, quem sic interpretatur Bischoffius 'Tu aboierais au moins si 'dans mon lit on auait pris ta place.' Mihi alteram interpretationem et primum legenti placuisse et nunc placere confiteor. Nam (1) si a domina scriptum fuisset, primo uersu staret illa, non ista, quod pronomen male de ea diceretur quae scriptoris esset, cum nescio quid alieni ac remoti sapiat et quasi oculis repraesentet poetam de mortua Myia siue cum era eius loquentem siue quod potius iudico meditantem fortasse in conspectu sepulcri. 'En présence du tombeau qui allait 'recevoir ses restes il se rappelait inuolontairement les scenes intimes 'et charmantes auxquelles elle auait été tant de fois mêlée. Ces

¹ Barrius in *Ephemeride Romana Bolletino di Corresponsenza*, Bischoffius et Couturius in *Censura Gallica (Revue de Gascogne VI. 596)*.

‘souuenirs confondus dans sa mémoire s’étaient confondus dans les
 ‘*uersiculi*’ qu’il auait écrits sur la mort de la petite Myia, quelques heures
 ‘peutêtre après le tragique éuénement, et la ieune Doña (Domina)
 ‘qui les auait lus longtemps auant nous auait certainement été touchée
 ‘de ce pieux hommage dont une bonne partie remontait iusqu’à elle¹.’

(2) Cum ista in u. 1 positum sit, non ad scriptorem carminis neces-
 sario referuntur uu. 2, 3 sed ut sinus ita somnus et cubile eius
 sunt quae uersu 6 primum commemoratur ‘*Riualis dominae*
 ‘*licentiosa*.’ (3) Melius ab amatore dominae dicitur hic u. 6 quam
 ab ipsa domina, quam non credo de alienis amoribus dicturam fuisse
 in epitaphio delicatae. Contra si ad amatorem referimus, fecit hic
 idem quod Catullus de Lesbiae suae passere, Ouidius de Corinnae
 psittaco, Statius de psittaco Atedi Melioris, Martialis de Issa catella
 Publi. Etiam uu. 7–10 ad tertium aliquem merito referas; uix enim
 de suis deliciis scripsisset Altum iam tenet insciam sepulcrum,
 quae uerba poetice magis quam ex uero affectu dicta uidentur. De
 artificio poetae bene disseruit Bischoffius. Versus enim arcto quodam
 uinculo inter se conecuntur; 4, 7; 3, 8 ubi respondent somni,
 sepulcrum; 5, 9 ubi latrares seuire; 1, 10 ubi dulcis, benigna,
 blandis morsibus renides. De tempore quo scriptum est nihil
 explorati habeo. Quod enim literae omnes sunt maiusculae, quodque
 nisi in uno uocabulo MORSIB. pro MORSIBVS absunt scripturae
 compendia, non multum hinc concluditur. Vnum de meo afferam :
 in u. 5 modo quod plerique cum latrares coniungunt, mihi potius
 cum si quis ad cubaret coniungendum uideri. Non enim credo
 poetam modo usurpasse hoc sensu ut idem quod nuper esset; sic
 enim exspectandum esset Latrabas, non Latrares. Si autem pro
 tantum usurpauit, quid uelit non intellego. Contra modo si quis
 pro si quis modo simili quanquam non eodem usu posuit quo
 Ouidius Trist. II. 263

*Persequar inferius, modo si licet ordine ferri,
 Posse nocere animis carminis omne genus,*

et post Ouidium multi, iuris consulti inprimis, si fides est Handio
 Tursellin. III. 633, Papinian. Dig. 26. 2, 28 *Qui tutelam testamento
 mandata excusationis iure suscipere noluit, ab his quoque legatis sum-
 mouendus erit quae filiis eius relicta sunt modo si legata filii non affectione
 propria, sed in honorem patris meruerunt.* Cf. id. Dig. 39. 1, 18 Vlpian.

¹ Barrius apud Bischoffium, p. 8.

in Dig. 19. 2, 19. 10. Et his quidem modo si idem est quod plerisque dummodo; auctor carminis de Myia non tam pro dummodo usurpauit quam pro modo siue post si quis addito 'Latreres si 'quis ad cubaret modo' siue praeposito et omitta particula 'Modo ad cubaret aliquis, latreres' 'One had but to seat 'himself by her side and you would bark.'

Epigramma eleganter conuertit amicus meus Shadworth H. Hodgson

The pet so dainty and so gentle dead !
Nursed in her mistress' lap, and in her bed
Nightly partaker of her sleep. O Fly
'Twas wrong, 'twas very wrong of you to die !
A rival for your lady's fauour too,
For did one sit a little closer, you
Would bark, a graceless libertine ! O Fly
'Twas wrong, 'twas very wrong of you to die !
Now all unwitting you lie buried deep,
Nor can show fight, nor on the knee can leap,
No more you gleam on me with teeth that bite
In gentle snatches, half of play, half spite.

ADDENDVM ad IV. 1.

Huc pertinet scholion Bernense Verg. Geor. IV. 289 (Ed. Hagen in Fleckeiseni Ann. Supplem. IV. 673-1014) *Phaselis*, Genus nauium pictarum, sicut 'phaselus ille' quem ait Catullus 'auctorem esse nauium celerrimarum' quem habuit hospes Serenus. *Iunilius dicit*. Sic Hagenus; sed codices habent sicus phasillus ille quem agiunt auctorem esse nauium caelatarum (celaturum C) unde C. G. Muellerus scripserat quem aiunt auctorem esse nauium celatarum. Verba 'quem habuit 'hospes Serenus' Hageno ex aliquo in Catullum commentario deprompta uidentur.

ADDENDVM ad X. 26.

Istos commoda; nam uolo ad Sarapim
Deferri.
Gualterus Landor coniecit eram uolo.

ADDENDVM ad XVII. 25.

Et supinum animum in graui derelinquere coeno
Ferream ut soleam tenaci in uoragine mula.

Hunc locum respexit Gargilius Martialis de Persicis X (Mai. Auct. Class. I. 401) *Sparto ligata aduersum plurima incommoda ut amfora extimant: et odieque nonnulli iumentorum solias in itinere derelictas prae medio truncis ramisque suspendunt.*

EXCVRSVS ad XXII. 13.

Hoc quid putemus esse? qui modo scurra,
Aut si quid hac re tristius uidebatur,
Idem infaceto est infacetior rure.

Quod tristius hic codices secutus retinui, id confirmatum duco ex oppositis infaceto et infacetior, quae uerba ad gustatum referuntur a Plauto in Mostell. 45 *Neque tam facitis quam tu (scurra) uiuis uictibus*, cf. 53, 4 *Decet me amare et te bubulcitarier Me uictitare pulcre, te miseris modis*, ubi eodem modo rusticus ac scurra inter se opponuntur. Adde Macrob. Saturn. VII. 12 *Acetum uero et liquidissimum est inter ceteros humores et tanto est acerbius ut sit acore tristificum et exemplo marinae aquae quae ipsa quoque amaritudine sui aspera est nunquam gelu contrahitur.*

EXCVRSVS ad XXV. 5.

Hic uersus sic legitur in G

al. aues uel aries

Cum diua mulier alios ostendit oscitantes

aues ostendit habent ceteri plerique codices; aries *O Ven arios* marg. *L* alios *La² V Phillippensis* margo *h*; ostendet *DOh*. Interpretationes loci conguessit Pohlius in Specimine Lectionum p. 35. Hae duplices sunt, aut enim ad procellam referuntur, quae opinio fuit editorum ante Lachmannum pene omnium, aut ad Thalli rapacitatem. Qui priorem uiam ingressi sunt, dum hoc uersu tempestatis signa credunt describi aut oscitantes aues (alites) interpretantur clamitantes (sic Scaliger Vulpus Conr. de Allio Huschkus) aut aliud uerbum pro eo scribunt, oscinentes Faernus et Statius, occinentes Auan-
tius Ald. I Muretus, ominantes Doeringius. Sed oscitare pro

clamitare uix Latine dici uidetur. Quanquam enim oscitatus tam ferarum quam hominum est (Gloss. Ball. s. u. Rictus), nec locum noui ubi aues hoc sensu oscitare dicuntur et ipsius uocabuli usus alius est. Oscitare enim h. e. os aperire quod ii faciunt qui segnitie uel taedio uel somno uincuntur (de ore patulo capitis abscisi dixit Ennius Ann. 462) ad eos transfertur qui aliquid agunt neglegenter et quasi *χασμώμενοι*. Priore sensu inuenitur apud Comicos, ueluti Caecilium 272 (Ribb). *Sequere me: praeci hercle tu qui mi oscitans Hietansque restas* Turpilium 15 (Ribb.) *Timere coepi et interdum oscitaries Ineptus, quid mi uellem ex insolentia Nescibam*, 'to yawn like a fool,' ib. 153. *Ego praestolabo illi oscitans ante ostium* 'with my mouth agape.' In his locis omnibus subest notio quaedam stultitiae. Plaut. Menaech. V. 2. 79.

Men. *Hei mihi insanire me aiunt, ultro quom ipsi insaniant.*

Mat. *Vi pandiculans oscitatur. Quid nunc faciam mi pater?*

Cic. pro Mil. § 56 *Addē inscitiam pransi poti oscitantis ducis*: fragm. orat. pro Q. Gallio *Hesterna potatione oscitantis*, ad Herenn. IV. § 49 *Cum etiam maiores calamitates impendere uideantur, sedetis et oscitamini*. Lucret. III. 1065 *Oscitat extemplo tetigit cum limina uillae*. Mart. II. 6. 3, 4 *Spectas eschatocollion, Seuere, Et longas trahis oscitationes*, VI. 61. 3 *Ecce rubet quidam pallet stupet oscitat odit*, XI. 98. 21 *Dabit oscitanti basium natantique Dabit et cacanti*. A. Gellius N. A. IV. 20 *In iure stans clare nimis et sonore oscitauit atque inibi ut plecteretur fuit, tanquam illud indicium esset uagi animi et alucinantis et fluxae atque apertae securitatis*, unde optime illustratur quod dicit Terentius Andr. I. 2. 20 *Sperantes iam amolo metu interea oscitantes opprimi* h. e. securos.

Hinc apparet oscitantes non posse idem esse quod clamitantes. Non tamen idcirco negauerim de auiibus id hic usurpari. Hiant enim saepius aues, praecipue in opere Venereo. Plin. H. N. X. 102 *Neque in alio animali par opus libidinis. Si contra maris steterint feminae (perdices) aura ab his flante praegnantēs fiunt, hiantes autem exserta lingua per id tempus aestuant*. Aristoph. Equit. 956 *λάρος κεχρηώς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν* Eubul. ap. Meinek. Fragm. Comic. Graec. III. 260 *χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχρηότα*. Ehippus ib. III. 326 *ἐφίλησεν οὐχὶ συμπιάσασα τὸ στόμα | ὥσπερ πολέμιον ἀλλὰ τοῖσι στρουθίοις | χαυνούσ' ὁμοίως*, cf. Aristophaneum Aristyllum *δε δὲ ἀλσχρουργίας ἀεὶ ἐκεχῆναι*. Largiamur igitur oscitantes ad aues hoc sensu referri posse. Restat ut priora illa mulier aues quid uelint consideremus.

In quibus aperte corruptum est aues; nam nec metrum stat nec priorem partem uersus in -es exiisse credo ne aures offenderet eiusmodi *παρήχησις* in posteriore. Idem cadit etiam in alites. Si totius loci sententiam respicimus, uidetur Catullus hoc significare; 'Thalle 'qui mollissimus es atque idem rapacissimus si forte aliqua occasi-
' onem nactus es furandi, per negligentiam eorum quibuscum uer-
' saris' uel si legitur offendet 'Thalle, qui mollissimus es idemque
' rapacissimus; remitte mihi quae mea sunt si occasionem nactus fueris aliquid ex aliis furandi?' Vnde si de auibus dixit Catullus hoc loco, dixit, ut uidetur, per metaphoram, aut si aues respexit ut quae signum darent procellae, hanc significationem cum illa coniunxit. Iam quaerenti de quanam aue iure oscitatio illa dici potuerit, uenit in mentem *κέπφος* ille Aristophaneus qui auium stultissimus habitus est.

Aristoph. Pax 1067 καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε h. e. stultissimae palumbes. Ibi Scholiasta κέπφοι· εὐθὺς ζῶν ὁ κέπφος οὐ μέμνηται καὶ Νίκανδρος (Alexiph. 170) καὶ Ἄρατος περὶ τῶν διουσημίων διαλεγόμενος, (184) καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἰάμβοις· ἐκ δὲ τῆς θαλάσσης ᾗν αὐτὸν λέγουσιν, ἐσθίοντα τὸν ἀφρόν. Εἶναι δὲ αὐτὸν πολὺν μὲν ἐν τοῖς πτεροῖς, ὀλίγον δὲ ἐν τοῖς κρέασι, καὶ κεκραγῆναι ὠδίνοντα· ὁθεν γενέσθαι τὴν παροιμίαν 'κέπφος ὠδίνει' ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων μὲν μεγάλα, μηδὲν δὲ ἄξιον τῆς ἐπαγγελίας ποιοῦντων. Plut. 912 ὁ κέπφε, ubi Scholiastae ὄρνειον ὕπερ φιλεῖ ἀφρόν θαλάττιον ἐσθίειν· καὶ οἱ παῖδες τῶν ἀλλείων λαμβάνοντες τὸν ἀφρόν ρίπτουσι τὸ πρῶτον πόρρωθεν εἰτα ἐγγύτατα εἰτα εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἀφρόν καὶ οὕτως εὐχερῶς ἀγρεύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν τοῦτο εἰς παροιμίαν. Ἄλλως. ἀνόητε κοῦφε. ὁ τὸν νοῦν μετέωρε· ὄρνις γὰρ θαλάττιος τὸ κέπφος, κομφότατον σφόδρα τῷ ἀφρῷ διατρεφόμενον διὰ τῆς θαλάττης καὶ πάντῃ ὀλίγον ἔχον σαρκῶδες. Ἄλλως· ὁ εὐτελέστατε καὶ λάλε· φασὶ γὰρ τὸν κέπφον εὐτελεῖ καὶ λαλῶν. Ἄλλως. ὁ εὐτελέστατε καὶ λάλε· φασὶ γὰρ τὸν κέπφον εὐτελέστατον καὶ λαλῶν. ὄρνειον γὰρ ἀφρόν, ὕπερ φιλεῖ ἀφρόν θαλάττιον ἐσθίειν. τοῦτο βουλόμενοι οἱ τῶν ἀλλείων παῖδες χειρώσασθαι, ρίπτουσι τὸ πρῶτον πόρρωθεν ἀφρόν, εἰτα ἐγγύτατα, εἰτα φέρουσι τοῦτο ἐν τοῖς χερσίν, καὶ οὕτω κατὰ μικρὸν ἀπατῶντες εὐχερῶς ἀγρεύουσι τοῦτο ἐμπεσὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. εἰληπταὶ οἷν εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν καὶ ἀνοήτων. καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος.

Arat. Dios. 184, 5

Καὶ τότε καὶ κέπφοι, ὅπύτ' εὐδιοὶ ποτεύονται,
'Αντία μελλόντων ἀνέμων εἰληδὰ φέρονται.

Nicand. Alex. 165-170

Πολλάκι δ' ὀρταλίχων ἀπαλὴν ὤδινα κενώσας
 ἄφρον' ἐπεγκειράσσω, τοῦ δορπητῆ κέπφου.
 τῷ γάρ τε ζῶν τε σοῖ, καὶ πύτμον' ἐπισκεῖ
 εὔτε δόλοις νήχοντα κακοφθόρα τέκ' ἀλιέων
 οἰωνὸν χραίνουσιν, ὃ δ' ἐς χέρας ἔμπεσε παίδων
 θηρέων ἄφροιο πέην κλύδα λεικαίνουσιν.

ubi Scholiasta eadem fere tradit quae Aristophanes. Eustath. ad Od. V. 51

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸν λάρον τῇ εὐθείᾳ ἢ ὑστερον προσοχὴ παροιμακῶς ἀπο-
 λαροῖ, ὅθεν καὶ λάρους τοὺς εὐθείας φάμεν. οὕτω δὲ καὶ κέπφους ἀπὸ κούφου
 δε φασιν οἱ παλαιοὶ ὀρνιθαρῖον καὶ εὐμεταχειρίστου καθὰ καὶ παρὰ τῷ κομικῷ
 ἐστὶν εὐρεῖν. Suidas s. v. ὃ κέπφε. ἀντὶ τοῦ ὃ εὐτελέστατε καὶ λάλε· φασὶ
 γὰρ τὸν κέπφον τοιοῦτον εἶναι· τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλογίστων
 ἀνδρῶν· ὃ γὰρ κέπφος ἄφρον' ἐσθίει θαλάσσιον· οἱ δὲ παῖδες τῶν ἀλιέων
 ρίπτουσι τὸ πρῶτον πύρρῳθεν, εἴτα ἐγγυτάτω, εἴτα εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἄφρον'
 καὶ εὐχερῶς ἔγκύνουσιν.

Idem κεφφῳθεῖς· ἐπαρθεῖς ἐρεθισθεῖς ὀξίως θλανόμενος. LXX. Prouerb.
 VII. 22 ὃ δ' ἐπαρκαλοῦσθην αὐτῇ κεφφῳθεῖς. Cic. ad Att. XIII. 40
Miramur quomodo inimicus ibat, ut ego obiurgarem. Sed plane κεφφῳμαι.
 Hanc autem κέπφον Latine Catullum gauiam dixisse credo. Gauia
 legitur apud Plinium H. N. X. 91, ib. 204, rursus XVIII. 362 et hic
quidem inter praesagientes tempestatem mergi analesque pinnas rostro
pergantes uentium (praesagientes) ceteraeque aquaticae aves concursantes,
grues in mediterranea festinantes, mergi gauiae (cauiae nonnulli codices)
maxis aut skyma fugientes. Apuleius¹ Met. V. 28 *Tunc auis peralba*
uila gaudis quae super fluctus marinos pinnis natat demergit sese prope
ad Oceanum profundum gremium, ubi gauia Veneris famula est.

Sane gauia λάρος exhibet Gloss. Labbaei. Sed non nimis accurate
 de his scripsisse lexicographos multa indicant. Philoxeni enim in
 Glossario haec sunt. λάρος Larus Fulica. Gauia Fulica Ardea.
 Gloss. Labb. Ardea ἐρφιδὸς λάρος. Fulica λάρος ἢ φακαρις (ι. φαλαρίς)
 στελεκαίνος, θαλάσσιον ὄρνεον. c. λάρος. c. φήνη. c. ἐρφιδὸς. c. αἰθύια. c.
 λάρος. Gloss. ap. Forcellinum λάρος· larus fulica gauia. Cicero
 quoque cum Aratum uerteret Diosem. 181-3

¹ Attulit hunc locum Apuleii Heinsius ad Catull. XXV. 5 legendo *Cum denias* uel
ekinas uel *gaminis Malen aues.*

καὶ δ' ἂν ἐπὶ ξηρὴν δὲ ἑρφιδίς οὐ κατὰ κόσμον
 ἐξ ἄλδς ἔρχεται φωνῇ περὶ πολλὰ λεληκὼς
 κυνυμένου κε θάλασσαν ὑπερφορέοιτ' ἀνέμοιο

scripsit

*Raua fulix itidem fugiens e gurgite ponti
 Nunciat horribiles clamans instare procellas
 Haud modicos tremulo fundens e gutture cantus*

neque aliter Auienus 350

*Et cum parua fulix trepido petit arua uolatu
 Stagna sinens longasque iterat clangore querellas,
 Indicat insanis freta mox canescere uentis*

quanquam ἑρφιδίς ardea proprie non fulix uidetur dici. Auienus quidem in uertendo Diosem. 184, 5, qui uersus non iam apud Ciceronem aut Germanicum extant

καὶ ποτε καὶ κέφφοι ὅπότε εὐδίοι ποτιώνται
 ἀντία μελλόντων αἰέμων εἰληδὰ φέρονται

adeo ab Arato discessit ut κέφφον dixerit sturnum (356). Non magis accurate Hesychius κήξ. ὁ λάρος κατὰ Ἀπίωνα λέγεται δὲ καὶ κἀνήξ· τινὲς δὲ εὐφυνίαν ἀποδιδόσιν, οἱ δὲ κέφφον οἱ δὲ διαφέροντα ἀλλήλων.

Gauiam Latine pro stulto poni non scio, sed potuit in uulgari sermone, quemadmodum Italis hodie gabbiano et larius est et homo simplex. Morri Vocabolario Romagnolo-Italiani Gabian uomo sciocco semplice materiale. Cherubini Vocab. Milanese-Italiano Gabbiàn Gabbiàna Gabbiòtt Merlotto, Badie. Pariter Angli stultorum nomina ex auibus marinis habent deriuata haec 'Gull, Loon, Noddy' nec a uero abhorret quod in hominibus signum est stultitiae id si in aue aliqua prae ceteris inueniatur—oscitant autem in primis larii, teste Raio in Willughbii Ornithologia p. 351—huius nomen tanquam stultissimae ad homines transferri. Et in Catulli loco non tam transfertur significatio quam cum altera coniungitur; gaudia enim oscitans et homo simplex est et auis augur procellae.

Transimus ad priora Cum diua mulier. Iam Bergkii in Mus. Rhen. XIX. 605 emendarat Cum diua muttiens aues, h. e. Lauerna. Acron ad Hor. Epp. I. 16. 60 [*Furum dea*] *Lauerna uiuae Salariae lucum habet, est autem dea furum. Simulacrum eius fures colunt aut quia consilia sua tacita uolunt, aut quia cum silentio preces eius exercentur.* Arnobius adu. Gent. III. 26 *Non commemorabimus hoc loco*

Deam Lauernam furum Bellonas Discordias Furias et laeva illa quae constituitis numina taciturnitatis silentio praeteribimus. Ante Bergkium Leyserus in Censura ed. Doeringianae (Iahn. Ann. XV. 37) diuam Larundam interpretatus est, eumque nuperime secutus est Schwabius allato ex Placidi Glossis (Mai Class. Auct. III. 478) *Larundam quam quidam diuam* (sic Schwabius pro eo quod habent codices *uiam*) *dicunt.* Ipse Bergkii coniecturam ducem secutus conicio Cum diua muta gauias; uix enim credo diua sic nude per se poni potuisse, muttiens autem nescio quid asperi sonat, ut nihil de adsonantibus aues oscitantes dixerim. Diua muta aut Larunda est aut ut magis inclino ut credam Angerona.

Hanc enim Diuam proprio nomine uocatam fuisse indicant feriae eius, quae XII ante calendas Ianuarias celebratae Diuae uel Diuales in Fastis Praenestinis, Diualia in Maffeanis appellantur. De hac dea Varro L. L. VI. 23 sic scribit *Angeronalia ab Angerona cui sacrificium fit in curia Acculeia et cuius feriae publicae in dies.* Plin. H. N. III. 65 (*Romae*) *nomen alterum dicere arcanis caeremoniarium nefas habetur, optumaque et saluari fide abolitum enuntiauit Valerius Soranus tuique mox poenas. Non alienum uidetur inserere hoc loco exemplum religionis antiquae ob hoc maxime silentium institutae. Namque diua Angerona cui sacrificatur ante diem XII Calendas Ianuarias ore obligato obsignatoque simulacrum habet. Macrobius S. I. 10 Duodecimo (ante kal. Ian.) uero feriae sunt diuae Angeroniae, cui pontifices in sacello Volupiae sacrum faciunt, quam Verrius Flaccus Angeroniam dici ait quod angores ac sollicitudines animorum propitiata depellat. Masurius adicit simulacrum huius deae ore obligato atque signato in ara Volupiae propterea collocatum, quod qui suos dolores anxietatesque dissimulant perueniant patientiae beneficio ad maximam uoluptatem. Iulius Modestus ideo sacrificari huic deae dicit quod populus Romanus morbo quae angina dicitur praemisso uoto sit liberatus. Id. S. III. 9. 4 Ipsi Romani et deum in cuius tutela urbs Roma est, et ipsius urbis Latinum nomen ignotum esse uoluerunt. Sed dei quidem nomen nonnullis antiquorum licet inter se dissidentium libris insitum, et ideo uetusta persequentibus quicquid de hoc putatur innotuit. Alii enim Iouem crediderunt, alii Lunam: sunt qui Angeronam quae digito ad os admoto silentium denuntiat; alii autem, quorum fides mihi uidetur firmior, Opem Consiuiam esse dixerunt. Festus p. 17 Angeronae deae sacra Romanis instituta sunt, cum angina omne genus animalium consumeretur, cuius festa Angeronalia dicebantur. Solinus I. 6 Inter antiquissimas sane religiones sacellum colitur Angeronae, cui sacrificatur ante diem XII k. Ian.: quae diua praesul silentii*

ipsius praenexo obsignatoque ore simulacrum habet. Gloss. Philoxeni p. 12 *Angeronia ἡ θεὸς τῆς βουλῆς καὶ καιρῶν.* Huius Deae tres imagines reperiuntur apud Montfauconum, Antiqq. Explic. I. p. 344. Omnes digitum habent labris inpressum, quod etiam in Harpocrate signum est silentii; tertia si uere huius est etiam Sarapidis calathum in capite gestat, et Herculis clauam in sinistra tenet. Hanc igitur interpretationem praefero; quae enim diua praesul est silentii et signato suo ore monet ne temere quid agatur, hanc bene fingit Catullus aliorum Thallo ostendere oscitationem ut oblato καιρῷ utatur.

Superest ut Lachmanni emendationem examinemus. Qui in ed. 1829 haec scripsit Cum diua munerarios ostendit oscitantes additis his uerbis 'Ego ex li feci n. Munerarius est qui munera dat' uel inuitus et oscitanti rapta.' Hanc interpretationem ex glossariis eum credo deprompsisse. Ipse in Glossario Balliolensi haec repperi. Munerarius qui munera dat. Gloss. Labbaei Munerarius *φιλότημος ἀγωνοθέτης χαριστικός.* Gloss. Hildebrandi p. 366 Munerarius qui semper munera requirit. ib. p. 219 Munifex qui munus dat, honorificat, munificat. Mai. Auct. Class. VII. 569 Munifex munerarius qui munera fert, qui munus facit, id est officium aliquod. VI. 534 Munifex munerarius. Ex his intelligitur munerarius duplici sensu usurpatus fuisse. Aut enim est idem quod munerator h. e. qui ludum gladiatorium edit (cf. Sueton. Domit. X) *Patrem familias quod Threces mirmilloni parem munerario imparem dixerat* (dixerat credo *Threx par mirmilloni impar munerario*) *detractum spectaculis in arenam canibus obiecit cum hoc titulo 'Impie locutus parmularius.'* Quint. IX. 6 *Certa enim arenae destinabar uictima; nemo munerario uilius steterat.* Sen. Controu. IV. Praef. *Quod munerarii solent facere qui ad exspectationem populi detinendam noua paria per omnes dies dispensant*) aut est munerum dator. Priore sensu quantum scio semper apud bonos scriptores inuenitur; neque aliud uoluisse puto Quinctilianum Inst. Orat. VIII. 3. 34 *Quaedam tamen perdurant. Nam et quae uetera nunc sunt fuerunt olim noua; et quaedam in usu perquam recentia, ut Messalla primus reatum, munera primus Augustus dixerunt. Piraticam quoque ut musicam et fabricam dici adhuc dubitabant mei praeceptores. Fauorem et urbanum Cicero noua credit: Nam et in epistula ad Brutum eum inquit amorem et eum ut hoc uerbo utar fauorem in consilium aduocabo. Et ad Appium Pulcrum te hominem non solum sapientem uerum etiam ut nunc loquimur urbanum. Idem putat a Terentio primum dictum esse*

Supreme

Scriptum in quodam commentario repperi, uersus istos a Vergilio ita primum esse recitados atque editos :

Talem diues arat Capua et uicina Veseuo
Nola iugo;

postea Vergilium petisse a Nolanis, aquam uti duceret in propinquum rus, Nolanos beneficium petatum non fecisse, poetam offensum nomen urbis eorum, quasi ex hominum memoria, sic ex carmine suo derasisse, 'oram'que pro 'Nola' mutasse atque ita reliquisse :

et uicina Veseuo

Ora iugo.

Ea res uerane an falsa sit, non laboro ; quin tamen melius suauiusque ad auris sit ora, quam Nola, dubium id non est. Nam uocalis in priore uersu extrema eademque in sequenti prima canoro simul atque iucundo hiatu tractim sonat. Est adeo inuenire apud nobiles poetas huiusmodi suauitatis multa, quae appareat nauata esse, non fortuita ; sed praeter ceteros omnis apud Homerum plurima. Vno quippe in loco tales tamque hiantes sonitus in assiduis uocibus pluribus facit :

Ἦ δ' ἐτέρῃ θέρεϊ προρέει εἰκυῖα χαλάζῃ
Ἦ χιόνη ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ,

atque item alio loco :

Ἄαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον.

Catullus quoque elegantissimus poetarum in hisce uersibus :

Minister uetuli puer Falerni
Inger mi calices amariores,
Vt lex Postumiae iubet magistrae
Ebriosa acina ebriosioris,

cum dicere 'ebrioso' posset et, quod erat usitatius, 'acinum' in neutro genere appellare, amans tamen hiatus illius Homerici suauitatem, 'ebriosam' dixit propter insequentis a literae concentum. Qui 'ebrios' autem Catullum dixisse putant aut 'ebriosos,' nam id quoque temere scriptum inuenitur, in libros scilicet de corruptis exemplaribus factos inciderunt.

Secutus sum editionem Hertzii postulante, ut uidetur, sententia Gelli. Codices plerique habent Ingere, Ebriose acino (acine cod.

Parisinus saec. XIII), cum dicere ebriosi posset quod erat usitatus. Multi a post literae non habent. His indiciis ductus credideram Gellium de concinente e non a dixisse, Catullum enim cum potuisset scribere

Vt lex Postumiae iubet magistrae
Ebriosi acini ebriosioris

amantem tamen hiatus Homericī suauitatem praetulisse

Vt lex Postumiae iubet magistrae
Ebriosae acinae ebriosioris.

Hoc si uerum esset ebriosioris uel accusatiuus uel genetiuus esset a quo penderet acinae; sensus autem hic euaderet, 'ut Postumiae 'lex uini nimiae iubet' aut 'ut Postumiae lex iubet uini nimios.' Pro accusatio certe ebriosioris habuerunt ii qui ebrios uel ebriosos in prima parte uersus legerunt, et sic Vossius. Sed obstant huic interpretationi quae secuntur 'ebriosam dixit propter 'insequentis literae concentum' (exemptum quod legitur in quibusdam codicibus quid uelit non intellego). Quamuis enim ebriosam Gellius potuerit pro ebriosae non minus quam pro ebriosa ponere, at cum post ebriosae sequatur acin- insequens litera non potest alia esse quam a. Deinde genetiuus qualis est ebriosioris acinae h. e. nimiae in acinis Catullus respuit.

Itaque relictis codicibus uidendum ex Vergilianis Homericisque exemplis quid Gellius dixerit. In Vergiliano loco sola *παρήχσις* est literarum o o in fine unius uersus, initio alterius (Veseuo Ora), idemque fortasse etiam in Homericum illud *ἄαν ἄνω ἄθισκε ποτὶ λόφον* cadit, quanquam duplex -αν ne ipsum quidem fortuitum uidetur. Sed in tertio loco Gelli uerba non ita obstrinxerim ut ad concentum tantummodo ea referam qui est in *προρείει εἰκνία, ψυχρῇ ἦ*, nam uterque sonus et εἰ et η per totum utrunque uersum producitur,

ἦ δ' ἐτήρη θίρει προρείει εἰκνία χαλάζη
ἦ χίονι ψυχρῇ ἦ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ

cf. uerba Gelli 'uno quippe in loco tales tamque hiantes 'sonitus in assiduis uocibus pluribus facit,' quibus profecto non ad quatuor tantum uocabula respicit, sed ad εἰ bis η sexies repetitum. Hanc ob causam non adsentior Hauptio legenti Ebria acina. Sane ita Catulli uersus Homericis Vergilianisque magis starent ἐκ παραλλήλου—(utor uerbis Eduini Palmeri Balliolensis cui

cum eadem sententia in mentem uenisset quae Hauptio eam prae-
tulit quam mox commemoraturus sum)—sed ne sic quidem omnino
similia sunt α + α, et δ + δ ε + ε η + η, neque ullum huius lectionis
uestigium praebent codices. Restat igitur explicatio iam pridem
uulgata, et quae Parthenio Scaligero Gronouio Lachmanno Hertzio
placuit.

Hi enim omnes scribunt

Ebriosa acina ebriosioris

ut ebriosioris genetius esset ex quo acina penderet. Ita enim
et satis respondet prioribus illis exemplis uersus Catulli et minus
obstant Gelliani codices. Itaque tribus modis legebatur A. Gelli
tempore hic uersus (1) Ebriosa acina ebriosioris (2) ebrios
acina ebriosioris (3) Ebriosos acina ebriosioris et hoc quidem
tam temere scriptum ut numeris prorsus careret. Quartam lectionem
his diuersam habuit Catulli codex unde nostri profluxerunt, Ebriose
acino ebriosioris siue ebriosae uerum est siue ut potius iudico
ex ebrioso corruptum. Non enim id ex ebriosa acino cor-
ruptum habeo, quanquam hoc Statius et Catullo tribuit et Gellio.
Gellium enim acina non acino legisse indicant ipsius uerba 'quod
'erat usitatus acinum in neutro genere appellare;' aci-
num enim feminini generis legi non credo. Quae in glossatoribus
de hoc uocabulo repperi haec sunt Non. 194 *Acina genere neutro
frequenter Varro posuit. Acinus masculino M. Tullius de Senectute.*
quae ex fici tantulo grano aut ex acini uinaceo. *Et alii
obscurae auctoritatis.* Pressusque labris unus acinus arebat.
Labb. Gloss. Acina ρῶξ, Acini ρῶγες. Acinus ρῶξ γήραρον.
Cyrill. Gloss. ρῶξ acinus acina. ρῶγες acini. Gloss. Mai. VIII.
46 acinus *botrus uua.* Ib. 15 *hic acinus ni .i. botrus unde
Paulinus* Exprimit humentes acinos sucumque liquentem.
Acron ad Hor. S. II. 6. 85 Hic acinus *et* hoc acinum. Acina,
ae quanquam exempla eius non sunt apud Forcellinum, eodem
modo poterat Catullus usurpare quo alii araneus, aranea, ara-
neum 'quae ab adiectiuis translata esse fidem faciunt pariter
mutabilia quae eadem adiectiua sunt ut nuntius nuntium, mun-
dus mundum, cubitus cubitum, aruum arua, cliuus cliuum,
canticum canticula, posticum postica, lupinus lupinum,
labrusca labruscum item forus forum cum adiectiuo foras.
Eiusdem generis alia permulta sunt quae adiectiue dici olim desierunt
fluuius fluuia, labium labea, apium apius, corium corius,

neruiae neruia, ostreae ostrea, horreum horrea, caseus caseum, balineum balinea, latrina latrinum. (Lachm. Lucret. p. 392.)

ADDENDVM ad XXIX. 8.

Locis allatis adde Apuleii Met. II. 26 *in modum superbi inuenis* Adoni. Probi Append. p. 199. 13 Keil Adon *non* Adonius.

EXCVRSVS ad XXXVII. 10.

Frontem tabernae scorpionibus scribam.

Ex conjecturis quas de hoc loco interpretes protulerunt, quatuor tantum ueri similes esse uidentur scipionibus scriptionibus scorpionibus scorpionibus. Et scipionibus quidem quod baculis semiustis interpretantur (sic Conr. de Allio) quanquam ad sententiam satis commodum, uix Latine dici iudico. Esto enim: bacula sunt scipiones (*σκῆπτρα*) at semiusta per se non sunt; sed nisi semiustis baculis hic non opus est; nisi forte putamus baculis Catullum ideo tabernae frontem picturum fuisse, ut fustes moechis minitaretur. Magis placet id quod post Marcilium coniecit H. A. Kochius (Symb. Philol. Bonnensium p. 316) scriptionibus, cum huiusmodi lusus ut Plauto inprimis ita Catullo minime sint alieni. Cf. VI. 17 Tam te basia multa basiare VIII. 27 Fractum qui ueteris pedem grabati In collo sibi collocare posset, XIV. 3 Odissem te odio Vatiniano XXII. 14 Idem infaceto est infacetior rure XXIII. 18 Hanc ad mundiciem adde mundiozem. Sed ut taceam quam longe distet scriptionibus ab eo quod habent codices sopionibus uix ad iram fastidiumque satis nec satis clare hoc dictum uidetur. Nam si conscribillare se tabernam uelle Catullus dixit, uix credo dixisse nisi adiectis iis quae scripturus erat; certe omissa tali definitione languet nescio quo modo ista mera uocabuli geminatio. Ad rem illustrandam utilis est locus Petroni Sat. 21, p. 23 Buecheler.

Intrauerunt palaestritae complures et nos legitime perfusos oleo refecerunt. ulcunque ergo lassitudine abiecta cenatoria repetimus et in proximam cellam ducti sumus, in qua tres lecti strati erant et reliquis lautitiarum apparatus splendidissime expositus. iussi ergo discubimus, et gustatione mirifica initiati uino etiam Falerno inundamur. excepti etiam pluribus ferculis cum laberemur in somnum, 'ilane est?' inquit

*Quartilla 'etiam dormire uobis in mente est, cum sciatis Priapi genio
'peruigilium deberi?'*

*Cum Ascyllus grauatus tot malis in somnum laberetur, illa quae
iniuria depulsa fuerat ancilla totam faciem eius fuligine longa perfricuit
et non sentientis labra humerosque sopiti . . . onibus pinxit.*

Quid in sopitionibus lateat incertum est. A literarum ductu proxime abest sopiti titionibus cf. Priap. XIV. 10 quod exhibere marg. L. docet Buechelerus; neque hoc idcirco respuendum est quod non sentientis praecedat, nam horum uerborum ἐνεθήνησε potest esse sopiti 'non sentientis ut qui sopitus esset.' Quod ipse Buechelerus dedit 'supini carbonibus' (carbonibus Hildebrandus) uix puto in sopitionibus corrumpi potuisse. H. A. Kochius scriptionibus hic quoque legendum censet; cui nescio an non praetulerim Heinsii emendationem scopionibus; nihil enim ad rem aptius erat quam ut uino marcens ancilla ebrio temulentiam exprobrans scopionibus h. e. uuarum pediculis tanquam penicillis faciem eius depingeret. Omnia enim hic ad ebrietatem referuntur 'gustatione mirifica initiati 'uino Falerno inundamur' 'alii circa pedes discumbentium sparsi iacebant, alii parietibus appliciti, quidam in 'ipso limine coniunctis marcebant capitibus,' lucernae defectae, fracta a Syris lagena, ancilla super torum marcens, fures cum deprehensi essent excitata parte ebriorum stertentes tanquam olim dormissent. Scopiones h. e. pediculos uuarum usurpauit Columella XI. 39. 3 *Vbi satis corrugata erunt acina demito et sine scopionibus (scipionibus codd.) in dolium conicito.* Eodem uocabulo usus est pro pediculis asparagi XI. 3. 46 *Stilus asparagi qui nouissime autumnali tempore nascitur, non omnis est tollendus sed aliqua pars eius in semen submittenda est. Deinde cum spinam fecerit electis seminibus ipsis scopiones (scorpiones codd.) ita uti sunt in suo loco perurendi sunt,* ubi scopiones Columella dicit quas scopas Palladius IV. 9. 12 *Postea scopas eius (asparagi) incendes.* Varro R. R. I. 54. 2 scopiones uuarum scopos appellat. *Quae calatae uuae erunt earum scopi cum folliculis subiciendi sub prelum, ut si quid reliqui habeant musti exprimatur in eundem lacum.* Ib. II. 4. 16 *Si fundus ministrat, dari solent uinacea ac scopi ex uuis,* ubi codices scopei uel scropei exhibent, et sic Cato R. R. CXII. 3 *Tum acina de uuis miscellis decerpito de scopio (scopione Politianus); in idem dolium usque dum impleueris comprimito.* Sed utcumque de Petroni loco statutum fuerit, Catullus Scopionibus uix potuit dicere. Nihil enim hic de temulentia, quanquam in tabernis huiusmodi

saepius bibebant, cf. Copae uersus 3-8 *Ebria famosa saltat lasciuia taberna* κ.τ.λ. Neque scorpiones uuarum quanquam iis facies dormientis pingi potuit, satis magna uel clara res ut Catulli usibus in-scruirent. Hinc scorpionibus legendum censeo. Scorpiones enim moechorum sedibus subiectos fuisse docet Plato comicus in Phaone fr. I. 21 (Mein. II. 673)

Τρίγλη δ' οὐκ ἰδύλαι νεύρων ἐπείραστος εἶναι.
Παρθίνου Ἀρτεμίδος γὰρ ἔφην καὶ στήματα μισεῖ.
Σκορπίος αὖ—

B. παύσει γὰρ σοῦ τὸν πρῶτον ἐπιελθόν.

Sic enim post Elmsleium scribunt Dindorfius et Meinekios. Codices habent uariam lectionem *παύσει γὰρ* nec orationem post *αὖ* interrumpunt. Iacobsius coni. *παύσει σε πῶτον* quod sane eo commendatur quod continuus fit hexameter. Nam ex uersibus 22 Phaonis hic seruatis iambi 7 Platonis sunt, ceteri hexametri siue a Philoxeno scripti siue a Platone ad inridendum Philoxenum, ut Bergkio placet. Nam in iambis duae personae inter se locuntur, post senarium autem quintum unus interponitur hexameter; secuntur duo senarii (7, 8); ceteri uersus hexametri sunt, et ultimi quidem nouem ter in trinos, ut uidetur, distributi. Itaque haud scio an recte Elmsleius uersum post *αὖ* abruperit. Sed siue hoc modo eum scripseris siue ut Iacobsius similis euadet sententia. Nam *παύσει γὰρ σοῦ* uotum erit interpellantis *παρ' ὑπόνοιαν*. A. 'Scorpius autem,' B. 'utinam tibi anum pungat 'suppositus' quibus uerbis inridet magnificentius recitantem, *παύσει σε πῶτον* uel *παύσει πῶτον* hoc sensu dicetur 'Mullus quidem Venerem 'non adiuuat; scorpius uero omnino exstinguit—si quando eum in 'sede adulter senseris.'

Restat tamen altera quaestio, scorpiones animalia terrestria an pisces significantur. Et in Platonis quidem uersu piscem saltem primario loco significari necesse est; totus est enim de piscibus. Sic Heniochus in Polypragmone fr. III. (Mein. III. 561)

ὁρῶ δὲ θαῦμ' ἄπιστον, ἰχθύων γένη,
περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα καβίους σπάρους
· · · · ·
τρίγλας ἐλεδάνας σκορπίους.

Mnesimachus in Hippotropho 45 (Mein. III. 570)

κεστρεὺς σκορπίος ἔγγελος ἄρκτος

cf. Athenaeum in 313, 321 libri VII qui totus est de piscibus qui comeduntur. Eodem modo mugiles in adulterorum pena usitatos fuisse ex Iuuenale notum X. 317 *quosdam moechos et mugilis intrat*, ubi Scholiasta *Mugilis piscis grandi capite, postremus exilis, qui in podicem moechorum deprensorum solebat immitti*, cf. Cat. XV. 18, 19

Quem attractis pedibus patente porta
Percurrent raphanique mugilesque

Scorpius uel Scorpio piscis inuenitur etiam apud Ouidium Halieut. 116 *Et capitis duro nociturus Scorpius ictu*, Plin. H. N. XX. 150, XXXII. 44, 67, 70, 94, 102, 127, 128, 150, 151 ubi usus eius in medicina dicuntur, fortasse etiam Catonem R. R. 158 *eo addito brassicae coliculos II . . . mutulorum L. 11, piscem capitonem et scorpionem I, cochleas VI et lentis pugillum*. His indiciis fretus credideram piscem scorpionem et a Platone et a Catullo significari, et sic de Platone iudicarunt Gesnerus in Aquatil. s. u. Scorpio, Schweighaeuserus apud Athenaeum, Vossius ad Cat. XV. 19. Sed obstant haec. Apud Athenaeum sic legitur VI. 246. 'Ἀριστόδημος ἱστορεῖ Βίθυν τὸν Λυσιμάχου τοῦ βασιλέως παράσιτον ἐπεὶ αὐτοῦ εἰς τὸ ἱμάτιον ὁ Λυσιμάχος ἐνέβαλε ξυλιὸν σκορπίον ἐκταραχθέντα ἀναπηρῆσαι. Ib. XIV. 614 Φιλογέλως δ' ἦν καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητῆς, ὥς φησι Φύλαρχος ἐν τῇ ἔκτῃ τῶν Ἱστοριῶν οἱ γὰρ καὶ τὴν Λυσιμάχου αὐτὴν κωμικῆς σκηνῆς οὐδὲν διαφέρειν ἔλεγεν. ἐξίναί γὰρ ἀπ' αὐτῆς πάντας δισυλλάβους, τὸν τε Βίθυν χλευάζων καὶ τὸν Πάριν μεγίστους ὄντας παρὰ τῷ Λυσιμάχῳ καὶ τινας ἐτέρους τῶν φίλων, παρὰ δ' αὐτοῦ Πευκίστας καὶ Μενελάους ἔτι δὲ Ὀξυθέμιδας. Ταῦτα δ' ἀκούων ὁ Λυσιμάχος· ἐγὼ τοῦτον, ἔφη, πόρνην ἐκ τραγικῆς σκηνῆς οὐχ ἑώρακα ἐξοῦσαν τὴν ἀλητριδα Λαμίαν λέγων. Ἀπαγγελθέντος δὲ καὶ τούτου πάλιν ὑπολαβὼν ὁ Δημήτριος ἔφη, Ἄλλ' ἢ παρ' ἐμοὶ πόρνη σωφρονέστερον τῆς παρ' ἐκείνης Πηνελόπης (5). Bithys uidelicet cum esset ex intimis Lysimachi et stuprum cum eius adultera uxore fecisset, Lysimachus ei penam per lignei scorpionis imaginem minitatus est. Ligneum enim scorpionem non piscem fuisse et ex prouerbiis apparet huiusmodi (Athen. XV. 695)

Ὑπὸ πάντι λίθῳ σκορπίος, ὃ τὰῖρ', ὑποδύεται.

φράξεν μὴ σε βάλῃ τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἔπειτα δόλος.

et ex eo quod scorpionis piscis forma ab alio pisce uix poterat dignosci, scorpione uerme nihil notius tritiusue¹. Adde quod inter

¹ Scorpionis figura qualis in taberna poterat a Catullo pingi inuenitur inter cetera signa zodiaci clypeo insculpta apud Fiorelli *Giornale degli Scavi di Pompei* 1862, p. 80.

coitum ac scorpiones credebatur aliquid esse commune; nam secundum Plinium (H. N. XXXVIII. 44) scorpionis morsu icti coitu leuabantur, uenenum autem in mulierem transibat. cf. Manil. II. 462. Nec iure mireris quod scorpis sedi suppositus fuerit, cum Lucilius dixerit apud Nonium 65 *Si natibus natricem impressit crassam et capitalam*. At scorpiones ignoti Romanis. Audi Plinium H. N. XI. 89 *Sane Psylli qui reliquarum uenena terrarum inuidentes quaestus sui causa peregrinis malis implere Italiam, hos quoque importare conati sunt, sed uiuere intra Siculi caeli regionem non potuerunt. Visuntur tamen aliquando in Italia sed innocui multisque aliis in locis ut circa Pharus in Aegypto*. Potuit igitur scorpionis forma nota esse Romanis; quanquam ne hoc quidem necessarium erat, nam Catullus fortasse Graecum aliquem imitatus est quemadmodum XV. 19 raphanos mugilesque uidetur a Graecis desumpsisse. Vt iam ad Platonem redeamus, quid de uersu statuendum erit quem supra citauimus? Non est cur multum haereas, nam ex utraque lectione iocus euadit παρ' ὑπνόουαν. Nam si codices secuti scribemus

Σκορπίος αὖ παύσει γὰρ σοῦ τὸν πρῶτον ὑπελθὼν

poeta incipit quasi de pisce dicturus, sed cum subiisset uermis ille scorpio, ioco hinc petito uersum clausit; sin uerba cum Elmsleio post αὖ interrumpemus, altero sensu poeta piscem dixit, altero uermem is qui poetae uerba recitantem interpellat. Hic si quis dicat uermem quidem scorpionem significatum a Catullo, pisci enim in tabernae fronte locum non dari, idem tamen neget scorpionum in moechorum supplicio mentionem fieri nisi piscium; quaerendam igitur aliam rationem uersum explicandi; possis locos afferre quales sunt Photii p. 629 ed. Porson Ὑπὸ πάντι λίθῳ σκορπίος ἐλλείπει ὑπεστι λέγεται ἐπὶ τῶν κακοηθῶν καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν. Id. p. 326 Ὀκτώπων· Κρατῖνος Θράτταις· Ὀκτώπων ἀνεγείρεις· ἀπὸ τοῦ σκορπίου παροιμία γάρ· Σκορπίον ὀκτώπων ἀνεγείρεις· ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάχχαις φησὶν· ἐκ ποδῶν δ' ἄνω | ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κἄρα | κέντημα γλώσσης σκορπίου βέλος λέγω. Hesychius Σκορπιαίνεται ἐρεθίζεται. Suidas Σκορπιαίνεσθαι ἀποθηριουῖσθαι τραχύνεσθαι ἀπαυθαδίεσθαι Προκόπιος· Ἦν δὲ ἄρα ἡ Θεοδώρα σκορπιωδὴς (τούτεστι πληκτικὴ) καὶ ὀργὴν σκοτεινὴ· quibus ex omnibus apparet scorpiones dictos fuisse morosos et iracundos homines (utor uerbis Hildebrandi ad Apul. IX. 17) qui ἤραότες τὸ κέντρον, ἔττοντες δεῦρο κἄκεισε (Demosth. 786) icunt inopinantes. Tales solent esse zelotypi mariti; talis erat Barbarus ille apud Apuleium (IX. 17) quem *Scorpionem prae morum acritudine*

mulgus appellabat, uxorem autem mira custodela domi suae solitum cohibere adulter Philetaerus elusit. Itaque cum scorpio piscis moechorum sedes penae loco intrasse uideatur, idem autem nomen animalis terrestris fuerit et quidem notissimi, dixeris aut quod utriusque commune esset uim *πληκτική* (cf. Athenaeum VII. 720) fecisse ut uermi tribueretur quod pisci proprium esset, aut coniuncto duplici sensu simul adulteri supplicium significasse scorpiones, simul mariti ultionem.

Ad notas inpudicitiae (cf. Suetoni Reliquias ed. Reyffersch. p. 137) fortasse pertinet difficilior uersus apud Ausonium Ep. 128. 10-13

*Quid imperite p putas ibi scriptum
Vbi locari I conuenit longum?
Miselle doctor & tibi sit obsceno,
Tuumque nomen ☉ sectilis signet.*

& interpretantur funem, ego taurum, cui interpretationi melius conuenit illud obsceno; taurus enim in obscenis est. Tauri autem in Zodiaco signum erat estque &. Hoc etiam ceteri uersus confirmant; nam in u. 8 Δ signum est Librae, in u. 9 ♀ Veneris, in u. 13 ☉ Solis. Itaque eas literas uidetur sibi elegisse Ausonius quae triplici sensu possent accipi, primo grammatico, obsceno altero, tertio zodiaci. Cf. Petron. Sat. 35. 39.

EXCVRSVS ad XXXVII. 18.

Tu praeter omnes une de capillatis
Cuniculosae Celtiberiae fili.

Hos duos uersus Priscianus bis commemorauit Inst. V. 77, VII. 22.
' Utrobique libri in hoc uitio conspirant

Celtiberosae Celtiberiae fili

' aut in mendis quibus ipsum illud Celtiberosae amplius deprauatum
' est. Sed codex Darmstadiensis saeculo XII scriptus quo Hertzius
' usus est utrobique (secundum Keilium in VII. 22 tantummodo)
' Cuniculosae praebet. Quare putandum est aut uerum uocabu-
' lum usque ad hunc librum deuenisse ex antiquiore exemplari quam
' ex quo ceteri libri omnes deducti sunt aut fuisse saeculo XII uel
' paullo antea non indoctum hominem qui quae Priscianus attulit

‘cum Catullianorum carminum aliquo exemplari compararet.’ Haec Hauptius in *Herme* I. 45, quam uere possum de meo testari. Nam ex quindecim codicibus Prisciani quos aut ipse inspexi aut ab aliis curari inspiciendos, quatuordecim habent *Celtiberosae* in utroque loco, unus (*Bodl.* 160) in *VII. 22* qui solus ex duobus locis in eo seruatur. Exscripsi uersus ut in his codicibus uariant.

V. 77			
<i>Bodl.</i> 132	Tu praeter omnes	une de papillatis	^c
<i>Magd.</i> 17		une de capitullatis	
<i>Harl.</i> 6501	Tu pater om̄s	une decapellati'	
<i>Harl.</i> 2775	Tu p̄t om̄s	une decapellati' interfectis	
			^{† d} interfectis
<i>Harl.</i> 2674	Tu (<i>rasura</i>) p̄t om̄s	une decapillatis	
<i>Harl.</i> 2673	om̄is		
<i>Add.</i> 12018		decapillate	
Celtiberose Celtiberie filii			
<i>Harl.</i> 6501		fili	
<i>Burn.</i> 236		Celtiberie om̄.	

In *VII. 22* non uariant nisi quod nonnulli habent pater pro praeter, *Exoniensis* IV *Celtibero* se.

Quomodo igitur euenit ut pro *Cuniculosae* quod recte seruatum est in codicibus Catulli *Celtiberosae* legeretur apud Priscianum, idque non semel tantum sed in duobus neque eiusdem libri locis? Nam nec metro satisfacit nec sententiae. Credo in altero tantum loco uersus primum citatos fuisse, hinc in alterum illatos, sed lectione iam corrupta. Et a V. 77 quidem uersus non poterant abesse, nam de uocatiuo une dicens non erat Catulli uersum praeteriturus, poterant a *VII. 22* ubi ad illustrandum praeceptum de uocatiuis in i alia exempla suppeditabant. Puto igitur in aliquo exemplari V. 77 scriptum fuisse *Cuniculo* se; mox erasis mediis literis, uel fortasse oculis scribae qui Catulli librum cum Prisciano conferebat errantibus ad XXXIX. 17 Nunc Celtiber es, Celtiberia in terra, hoc mutatum in *Celtibero* se, hinc *Celtiberosae* in *VII. 22* irrepsisse. Scriba codicis Darmstadiensis unde *Cuniculosae* in *VII. 22* acceperit, non ausim diuinare; fortasse a margine desumpsit, fortasse a glossario, uel commentario aliquo quales in Priscianum extant non pauci.

ADDENDVM ad XLIII. 5.

Hic uersus Decoctoris amica Formiani a XLI. 4 ubi ante legitur triginta trium uersuum spatio distat. Hinc I. Mowat eum censet in XLIII. 5 per errorem irrepsisse, cum in priore loco ubi uere scriptus est in summa uel ima pagina stetisse uideatur.

ADDENDVM ad LI. 13.

Huc pertinere uidetur Macrobi. Sat. II. 7. 6 *Ioculari deinde super coena exorta quaestione quodnam esset molestum otium aliud alio opinante ille 'Podagrici pedes' inquit.*

EXCVRSVS ad LVI. 12.

Quod DG habent Hem, id fortasse antiquae scripturae uestigium est. Cod. Harl. 6514 *En demonstrantis est cum indignatione; et sine aspiratione scribitur. Iuuenalis* quam te ac iura ferentem. Hen *cum aspiratione respondentis est.* Pro hec quod cum ceteris ex hic uel heic mutatum habui, nescio an non legendum sit ecce. Coniunguntur En ecce Sen. Oed. 1004 *En ecce rapido saeua prosiluit gradu Iocasta uecors.* Apuleii Met. I. 1 *En ecce praefamur ueniam,* ubi uide Hildebrandum. VIII. 26 *Puellae, seruum uobis pulcellum* en ecce *mercatus perduxi.* X. 9 *Iussi de meis aliquem curriculo taberna promptam afferre: et* en ecce *perlata coram exhibeo* (hen ecce Hildebrandi Guelferbitanus 1). XI. 15 *En ecce pristinis aerumnis absolutus Isidis magnae prudentia gaudens Lucius de sua fortuna triumphat.* Gloss. Bodl. (Auct. T. II. 24) *Enece instat et cum ue (ui) clare uel manifeste.* Cf. Hand. Tursellin. II. 373.

ADDENDVM ad LXI. (99.)

Proca turpia persequens.

Quod in adnotatione ad hunc locum suspicatus sum huc pertinere Gloss. Ball. Progom uituperationem id confirmatum duco ex loco Varronis de Lingua Latina VII. 80 ubi pro eo quod Muellerus dedit procare duo codices habent progare, tres prorogare.

Quod potuit sane a confusis per librarium C G oriri, potuit etiam uestigium esse antiquioris scripturae, quomodo tradit Festus s. u. Prodigia. *Prodigia quod praedicunt futura permutatione g litterae, nam quae nunc c appellatur, ab antiquis g uocabatur.* Ad Catulli locum pertinent etiam haec. Paul. Diac. p. 225 M. *Procitant prouocitant*, ib. p. 248 *Proculato prouocato*. Iam proca scribere, porca dicere potuit Catullus eodem modo quo Crotona et Cortona crocodilus et cordodilus (Phaedr. I. 25) trapezita et tarpezita Trasumenus et Tarsumenus (Quint. I. 5. 113) scripula (Veron. Palimpsest. Plin. H. N. XIII. 41, XIV. 82) scirpula leguntur (Corssen *Aussprache Vokalismus und Betonung der Lat. Sprache* I. 92). Et porcax quidem pro procax posteriori tempore scriptum fuisse testatur Diefenbachius in Supplemento Ducangiani Vocabularii. Simili modo mutantur inter se in eadem inscriptione (Momms. C. I. L. I. 199) Porcobera, Procobera qui fluuius a Genua distans duo milia passuum a Plinio H. N. III. 48 Porcifera, hodie Polceuera dicitur. Cf. pergula, pregula (Ribbeck. in Iahn. Ann. LXXVII. 190) porcillaca, procillaca (sic habet cod. Vossianus antiquus Plini H. N. XIII. 120).

ADDENDVM ad LXII.

1. Huius uersus initium Vesper adest Riesius putat a Varrone citatum L. L. VII. 50 *Vesperugo stella quae uespere oritur, a quo eam Opilius scribit Vesperum; itaque dicitur alterum: Vesper adest; quem dicunt Graeci Διωνύσιον.* Quod si uere intellexit, haec est Catullianorum carminum prima quae quidem ad nos peruenerit mentio.

6. Cernitis, innuptae, iuuenes? consurgite contra.

Thuanaeus habet consurgi eretera. Hinc I. Mowat scribendum censet *Cernitis, innuptae, iuuenes consurgere contra?* Scriptum
IT
fuerat CONSVRGERE C̄RA.

ADDENDA ad LXIII.

5. Deuoluit ile acuto sibi pondere silicis.

Videtur ile simili modo dixisse Catullus quo palear Seneca in Hippolyto 1044, quod haud scio an usquam alias reperiatur in singulari positum.

75. Geminas Deorum ad aures noua nuntia referens.

Geminas quanquam multis suspectum satis defensum habeo ex II. XII. 442 ὡς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὐδ' αὖτις πάντες ἀκούον ubi Scholiasta sic interpretatur οὐ παρ' ἐτέρων. ἢ ἀναπενταμένοις τοῖς ὡς καὶ προθύμως. Anglice dicimus 'full into' uel 'straight to the ears of the gods.' Sic LI. 11 gemina teguntur Lumina nocte, nox gemina dicitur quae utrisque oculis ita insedit ut uisus omnis teneatur et obscuratur.

ADDENDVM ad LXIV. 132.

Pro aris stat etiam Ennius Andromach. fr. 75-80 (Ribbeck.).

*Quid petam praesidi aut exequar? quoue nunc
Auxilio aut exili aut fugae freta sum?
Arce et urbe orba sum. Quo accidam? quo applicem?
Quoi nec arae patriae domi stant, fractae et disiectae iacent,
Fana flamma deflagrata, losti alii stant parietes
Deformati atque abiete crispa.*

EXCVRSVS ad LXIV. 287.

Magnessum linquens Doris celebranda choreis.

Eustathius ad Hom. II. B. 756 Τῆς δὲ κατοικήσεως τῶν Ὀμηρικῶν Μαγνήτων σημεῖα καὶ ταῦτα παρὰ τῷ Στράβωνι διχα τῶν πρὸ ὀλίγου ῥηθέντων περὶ Κρανῶνος καὶ Γυρτῶνος. Φεραὶ πέρας φησὶ τῶν Πελασγικῶν πεδίων πρὸς τῇ Μαγνησίᾳ ἃ παρατείνει μεχρὶ Πηλίου στάδια ἑκατὸν ἐξήκοντα. λέγει δὲ καὶ ὅτι πρόκειται Μαγνήτων νῆσοι Σκίαθος Πεπάρηθος Σκύρος καὶ ἑτεραι. ὁ γοῦν ταύτας εἰδὼς εἰδείη ἂν καὶ τὴν αὐτῶν περαίαν Μαγνησίαν. ἐν δὲ τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ λέγει ὁ γεωγράφος καὶ ὅτι μάλιστα δὲ ἐν ὀνόματι τοῦτεστιν ὀνομαστῇ ἡ Σκύρος διὰ τὴν Λυκομήδους πρὸς Ἀχιλλεῖα οἰκειότητα καὶ τὴν τοῦ Νεσπολέμου ἐκεῖ γέννησιν καὶ τροφήν . . . ὑποδηλῶν δὲ καὶ εἰς ὅσον ὁ ποιητὴς τοὺς παρ' αὐτῷ τούτους ἐστενοχώρησε, λέγει ὅτι Μάγνητας τούτους νομαστῶν τοὺς ἐντὸς τῶν Τεμπῶν ἀπὸ Πηνείου καὶ Ὀσσης ἕως Πηλίου . . . ἰστίον δὲ καὶ ὅτι ὁ ἐκ νεφέλης Κένταυρος Μάγνης ἦν, ὡς ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου δηλοῦται, ὃς καὶ Μαγνησίαις ἵπποισιν (codd. ἵππων) συναναχρωνύμενος ἐκ τοιοῦτου σπέρματος τοὺς ἵπποκενταύρους ἔφηνε. Pind. Pyth. II. 44 Κένταυρον δὲ | ἵπποισι Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Παλίου | σφυροῖς. Hinc et quod Centauri cum Magnetibus coniunguntur, inprimis Cheiron, cui Μάγνητες ἀπαρχὰς κομίζουσι· ῥίξαι γάρ εἰσι καὶ βοτάναι δι' ὧν ἰῶντο τοὺς κάμνοντας (Plutarch. Sympos. III. 1), Magnessas hoc loco Catullum

Phaenom. 14

καμον ἐξ αὐτοῖ

Τῷδε |

Βόι

ὁν κείνη πᾶσι

I der

E

Fulξ

Lι

Vnde Scholi

suum. Scri

(1

(2

(3

(4

Nam pos

Caelesti num.

(2) Etym.

Καλλιμάχῳ

Catullus (

(3) Schol

σὺνθετος γίνετ

ἐκλήθησαν δὲ

Καλλιμάχος.

Catullus (48

Vnde a pler

Ex his t

machum ex

uaret nume

Phaenom. 146 Κόνων ὁ μαθηματικὸς Πτολεμαίῳ χαρίζομενος Βερονίκης πλόκαμον ἐξ αὐτοῦ κατηστέρισε. τοῦτο καὶ Καλλίμαχος πρὸς φησὶν

Τῇδε (codd. Ἡδὲ) Κόνων μ' ἔβλεψεν ἐν ἡέρι τὸν Βερονίκης
Βόστρυχον ὄντ' ἄρα κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεοῖσιν.

ὃν κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεοῖς vulgo et sic Bergk. Catullus sic expressit

Idem me ille Conon caelesti numine uidit
E Beronicaeo uertice cesariem
Fulgentem clare, quam multis illa dearum
Leuia protendens brachia pollicita est.

Vnde Scholiasten credo fragmenta in unum conguessisse quatuor uersuum. Scripserat Callimachus hoc modo

- (1) Τῇδε Κόνων μ' ἔβλεψεν ἐν ἡέρι τὸν Βερονίκης
(2) Βόστρυχον
(3) ὄντ' ἄρα κείνη
(4) πᾶσιν ἔθηκε θεοῖς.

Nam post Βόστρυχον exciderunt nonnulla quae Catullianis istis *Caelesti numine Fulgentem clare* (8, 9) responderent.

(2) Etym. M. s. u. Θηλαμών. Εἴρηται γὰρ καὶ θηλυκῶς κάρη ὡς παρὰ Καλλίμαχον

σὴν (codd. ἦν) τε κάρην ὁμοῦσα σὸν τε βίον.

Catullus (40) adiuro teque tuumque caput.

(3) Schol. Apollon. Rhodii I. 1313 Χάλυβες ἔθνος Σκυθίας, ὅπου ὁ σίδηρος γίνεται. Καλλίμαχος· Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος. Id. II. 375 ἐκλήθησαν δὲ Χάλυβες ἀπὸ Χάλυβος τοῦ Ἀρεως υἱοῦ· μέμνηται αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος.

Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος
Γειόθεν ἀντέλλοντα κακὸν φυτὸν οἷ μιν ἔφηναν.

Catullus (48) Iuppiter, ut Chalybum omne genus pereat
Et qui principio sub terra quaerere uenas
Institit ac ferri stringere duritiem.

Vnde a plerisque Callimachus sic scripsisse creditur

Ζεῦ πάτερ, ὡς Χαλύβων πᾶν ἀπόλοιτο γένος.

Ex his tribus fragmentis uidetur Catullus liberius quidem Callimachum expressisse ita tamen ut plerumque eundem uersuum seruaret numerum. Incerta sunt quae nunc subicio. Etym. M. s. u.

'*Ἀσσύριοι. Ἀσσύριοι τὸ ἔθνος. Καλλίμαχος Ἡ (ἦ) Porsonus) ἀπ' (ἐπ' Blomfieldus) Ἀσσυρίων ἡμεδαπῇ στρατῇ.*

Haec ad Comam Beronices 12 Vastatum finis iuerat Assyrios pertinere censebat Anna Fabri, et post eam Blomfieldus Bergkius Naekius negante Boissonadio.

Eustath. ad Hom. Odys. XXIII, p. 812 *Ἡδεα Ἰωνικῶς. Καλλίμαχος. Ἡδεα μᾶλλον ἐγὼ κοτε.* Haec ad u. 26

At te ego certe

Cognoram a parua uirgine magnanimam

refert Naekius in Hecale p. 163.

Suidas s. u. *Περίθριξ. ὁ ἀπὸ γενετῆς πλόκαμος, ὁ μηδέπω καρεῖς. ἔτι πλόκαμοιο περίθριξ,* quae uerba ad Comam Beronices pertinere putabat Toupius, posse pertinere ad u. 77

Quicum ego dum uirgo quondam fuit omnibus expers
quanquam uix satis idonee etiam Naekius opinatus est in Hecale p. 162.

Etym. M. *Ἐλεΐτης. ὁ λέων*

Ἐσχατὴν ὑπὸ πέζαν ἐλεΐται λείοντος

*εἴρηται παρὰ τὴν εἰλην, τὴν θερμότητα, ἣ λέγεται καὶ εἰλη, πλεονασμῷ τοῦ ε.
Ἡ παρὰ τὸ εἶλος ὅτι πρὸ τοῦ καταστερισμοῦ ἐν εἰλεσιν ἐνέμετο. Ὡρος.*

Com. 65

Virginis et saeui contingens namque Leonis
Lumina,

eo enim retulit Bergkius, idque uerum esse inde iudico quod de sidere Leone dicit Etymologicus.

Steph. Byzant. *Αἰδηψος πάλις Εὐβοίας. ἦν δὲ σιδηρὰ καὶ χαλκὰ μέταλλα κατὰ Εὐβοίαν. Καλλίμαχος*

δίδαεν δὲ λαχαίνεμεν ἔργα σιδηροῦ

Haec posse ad Comae u. 49, melius ad *Αἶτια* referri dixit Naekius p. 162.

Etym. M. *ὁ λύχνος, τὰ λύχνα, ὡς παρὰ Καλλιμάχου.
λύχνα φανείη.*

Com. 79

Nunc uos optato quas iunxit lumine taeda.

Et haec quidem duo a cupidiorē tantum ad *Βερονίκης πλόκαμον* referri possunt. Melius eo retuleris quae secuntur.

Achilles Tattius in Isagoge ad Arati Phaenom. 14 (in Dionysii Petauii Vranologio p. 134) ὁ μὲν ἀστήρ καὶ ἄστρον οὐκέτι δὲ τὸ ἀνά-
παλιν. Ὅταν μίντοι ὁ Καλλίμαχος

πρὶν ἀστέρι τῷ Βερενίκης,

ἐπὶ τοῦ πλοκάμου φησὶν ὅς ἐξ ἑπτα καταφανῶν σύγκειται. Τοῦτον δὲ τὸν
πλόκαμον οὐκ οἶδεν Ἄρατος· παρετήρησε δὲ Κόνων ὁ μαθηματικός.

Com. 82

Quin (Quam codd.) iocunda mihi munera libet onyx.

His unum ipse adicio. Suidas φόβη· ὅστε (ὅστις codd.) φόβης ξαν-
θοτάταις ἐκόμα,

quae uerba cum Catullianis istis

Com. 62

Deuotae flauī uerticis exuuiae

non inepte coniunxeris. Praecedebat fortasse Βόστρυχον.

Ad u. 78.

Hunc uersum H. A. I. Munro sic censet scribendum

Quicum ego (dum uirgo quondam fuit) omnibus ex
pars

Unguentis, una milia multa bibi.

i. e. 'quo cum uertice (dum domina uirgo fuit) ego, pars illius uerticis,
'una milia multa ex omnis generis unguentis bibi' comparato Lucreti
usu ex post casum suum collocantis. Vide eum ad Lucret. I. 841.
PERS pro PARS habet Veronensis Palimpsestus Plini H. N. XIV.
99 a. m. pr.

ADDENDVM ad LXIX. 3.

Legendum fortasse *Non si illam carae labefactes munere uestis.*
Scriptum fuerat Nōsiillancare.

EXCVRSVS ad XCIX. 2, 13.

Quod in uu. 2, 13 codices tantum non omnes habent ambrosio,
editores scripserunt ambrosia, potest id temere factum uideri.
Cum enim inter se respondeant Sauiolum dulci dulcius
ambrosio, Sauiolum tristi tristius elleboro, elleborum autem

sit herba, non a uero abhorret etiam ambrosion herbam Catullum uoluisse dicere. Certe totum poema olet medicos. Huc referes purgo u. 5 (cf. Plin. H. N. XXV. 47, 51 ubi de ellebori ui ad purgandum agitur), diluta u. 7 (A. Gellius XVII. 15, 4 *Candido (elleboro) stomachum et uentrem superiorem uomitionibus purgari, nigro alium quae inferior uocatur dilui; utriusque esse hanc uim ut umores noxios in quibus causas morborum sunt extrahant*, cf. Cat. R. R. 69), ib. labella (Gratius Cyneg. 358 dixit *labra uulneris*), guttis u. 8 siue latiore sensu sumptum de umoribus uel ὀνοῖς arborum interpreteris, Plin. H. N. XII. 116 *Sucus e plaga manat, quem opobalsamum uocant, suauitatis eximiae, sed lenis guttae ploratu*, quemadmodum δάκρυον apud Dioscoridem saepius reperitur, I. 77 Σμύρνα δάκρυόν ἐστι δένδρου γεννόμενον ἐν Ἀραβίᾳ, Herod. II. 96 τῆς ἀκάνθης τὸ δάκρυον κόμμι ἐστὶ, siue de Stacte Diosc. I. 73 στακτὴ καλεῖται τῆς προσφάτου σμύρνης τὸ λεπαρόν, siue de ammoniaco, quod Romanis guttam appellatum fuisse testatur aut Dioscorides aut aliquis ueterum III. 88. Plin. XII. 107 *Aethiopiae subiecta Africa ammoniaci lacrymam stillat in harenis suis, quam metopion appellant resinae modo aut cummium*. XXIV. 23 *Similis ammoniaci natura atque lacrymae probandae, ut diximus: mollit calefacit discutit dissoluit, claritati uisus in collyriis conuenit, pruritus cicatrices albugines oculorum tollit, dentium dolores sedat, efficacius accensum. Prodest dyspnoicis pleuritidis pulmonibus uescicis urinae cruentae lieni ischiadicis potum—sic et alium soluit—articulis et podagrae cum pari pondere picis aut cerae et rosaceo coctum*. XXXIV. 115 *Aerugo et callum fistularum erodit uitiorumque circa sedem siue per se siue cum ammoniaco inlita uel collyrii modo in fistulas adacta*. Contractum u. 9 uox nota morborum Plin. XXIII. 94 *Phtheiriasis longo tempore contractas tollit raphaninum oleum*. Lupae u. 10 quo nomine appellatum est κίκι siue croton Diosc. IV. 161. Herod. II. 94 κάρπον φέρει πολλὸν μὲν δυσώδεια δέ· τοῦτον ἐπὶ τὰν συλλέξονται οἱ μὲν κόψαντες ἀπικοῦσι, οἱ δὲ καὶ φρύξαντες ἀπέψουσι καὶ τὸ ἀπόρρεον ἀπ' αὐτοῦ συγκομίζονται, ἐστὶ δὲ πῖον καὶ οὐδὲν ἥσσον ἐλαίου τῷ λύχνῳ πρόσηκες, ὁδμὴν δὲ βάρεαν παρέχεται. Huius oleum praecipue pingue fuisse docet Plinius XXIII. 83 *Oleum cicinum bibitur ad purgationes uentris cum pari caldae mensura; priuatim dicitur purgare praecordia; prodest et articulorum morbis, duritiis omnibus, uuluis, auribus, ambustis, cum cinere uero muricum sedis inflammationibus, item psorae . . . Semen ex quo fit nulla animans attingit; ellychnia ex uua fiunt claritatis praecipuae, ex oleo lumen obscurum propter nimiam pinguitudinem*. Huius olei saliuarium lentorem (ix. 160) saliuam eodem modo dixit

Catullus quo Plinius cochlearum ostreorum purpurarum. V. 8 abstersti Ter. Eun. IV. 7. 9 *abstergerem uulnera*. Primario sensu labella abstergere posuit Plautus Asin. IV. 1. 52

*Quod illa autem simulet quasi grauedo profluat
Hoc ne sic faciat, tu labellum abstergeas
Potius quam quisquam sauium faciat palam*

quem hic Catullum imitatum fuisse crediderim.

Haec satis sunt ad demonstrandum id quod dixi, toti carmini subesse aliquid quod ad medicinam pertineat. Iure igitur huc ambrosion retuleris. Quanquam enim ambrosia, non, quantum scio, ambrosion summae dulcedinis plerumque habetur exemplum, ut ab Ibyco apud Athenaeum II. § 39 dicitur τοῦ μέλιτος ἐννεαπλασίαν ἔχειν γλυκύτητα, cf. Eustath. 1633. 11 non idcirco Catullum ambrosia dixisse non ambrosio argueris. Nam si ambrosia dixisset potuit legentes fallere sententia haec altera obscurior, quae cum primaria illa coniungitur. Venisset enim in mentem cibi uel potionis, latuisset herbae. Id ne fieret, consulto neutrum uocabulum adhibiturus erat quo simul deorum illum cibum exprimeret, simul medicinam.

Iam uideamus quam herbam significare potuerit. *Ambrosia* enim ut Plini (XXVII. 28) uerbis utar, *uagi nominis et circa alias herbas fluctuati unam habet certam, densam ramosam tenuem, trium fere palmorum, tertia parte radice breuiore, foliis rutae circa imum caulem. In ramulis semen est uuis dependentibus, odore uinoso, qua de causa botrys a quibusdam uocatur, ab aliis artemisia*. Simili modo Diosc. III. 119 qui eam τῇ ὁσμῇ οἰνώδη dicit. Huc relaturus eram Catulli ambrosion, nisi me Dioscoridis auocassent uerba, de aizoo haec scribentis. 'Αείζων τὸ μέγα ὠνόμασται διὰ τὸ ἀειθαλὲς τῶν φύλλων· οἱ δὲ ἀειθαλὲς οἱ δὲ ἀμβρόσιον, οἱ δὲ χρυσίσπερμον οἱ δὲ ζωόφθαλμον, οἱ δὲ βοούφθαλμον, οἱ δὲ στέργηθρον, οἱ δὲ αἰώνιον, οἱ δὲ αἰχρυσον, οἱ δὲ δλόχρυσον, οἱ δὲ χρυσάνθεμον, οἱ δὲ πρωτόγονον, οἱ δὲ βόρος, οἱ δὲ νότιος, προφήται παρωνυχία, οἱ δὲ χρυσίτις, Ῥωμαῖοι κηριοκούσσια, οἱ δὲ Ἰόβις καύλις, οἱ δὲ διοπετὲς, οἱ δὲ σουδδεμῶρ, Αἰγύπτιοι παμφανής. Φύεται δ' ἐν τόποις ὀρεινοῖς καὶ ἐν ὀστράκοις ἔνιοι φυτεύουσιν αὐτὸ ἐπὶ τῶν οἰκημάτων. Δύναμιν δ' ἔχει ψυκτικὴν στύφουσαν. Plin. XXV. 160 *Aizoi duo genera; maius in fictilibus uasculis seritur sunt qui ambrosiam uocant et qui amerimnon, Italia sedum magnum aut oculum aut digitillum*. Haec non male Catulli loco conuenire arbitror, nam et nota herba fuit ac pene familiaris, ut quae in fictilibus sata fuerit et amatoribus usitata id quod nomen στέργηθρον indicat, et elleboro iure opposita, quae astringendi uim ut illa

purgandi habuerit (Plin. XXV. 162). Dulcem quidem fuisse non repperi; sed aut eam cum priore illa confudit Catullus, aut quod uerius habeo, dulcius retulit ad deorum potionem, ambrosia non dixit ne medicinae illa prorsus excideret notio¹. Ad meam sententiam illustrandam haec addo. Plin. XIII. 116 *Tragon et Asia fert sine scorpionem uiprem sine foliis racemis rubentibus ad medicinae usum. Myricen et Italia quam tamariscum uocat, Achaia autem bryan siluestrem In Syria et Aegypto copiosa haec est cuius infelicia ligna appellamus, quae lamen infeliciora sunt Graeciae Materies est dura atque firma qua in domum inlata difficilis parvus fieri productus mortisque miserat.* (Cf. Cat. XXXVI. 8.) Etiam in Attide uideor mihi eiusdem rei repperisse uestigia. Nam Pasithea nomen est herbae quam paeoniam dixerunt. Ἀνώνυμος περὶ βοτανῶν 139 (in Silligii ed. Floridi Macri)

Πασάων βοτανῶν βασιλιῆδα δίξω κοῦρε,

* * * * *

Πασιθέην, ἣν πάντες ἐθαρήσαντο ἀνακτες
 Λητοῖῃ παιᾶνι θεῇ, κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 Δῶκε δὲ παιονίην καλίσας κατ' ἀπείρονα γαῖαν
 Παιδί ἐφ' παῶνάκιαν ἔχειν, ἀκισίμβροτον ἄνθος,
 Ἦν ποτε πεντόροβον κλέζουσι ῥέης πολῶται,
 Κύμβαλα τε Φρυγίης μητρὸς μακάρων βασιλείης,
 Κρήτες Δικταίων δὲ Διὸς μέλος ὄψιγενέθλου.
 Ἡελίου δ' Αἰγυπτου ὅσοι περιμαρτάουσιν
 Ἀγλαοφώτιδα πάντες ἐπιελέζουσι βοῶντες.

DE ORTHOGRAPHIA QVORVNDVM VOCABVLORVM.

Varus, Varrus, Varius.

Varus nomen apud Catullum bis legitur X. 1, XXII. 1. In priore loco plerique codices habent Varius, Datanus Veranius, *Hab* Varus, *C Vic ed Pr*. Varus: in XXII. 1 nonnisi *h* habet Varrus, quam in titulo Ad Varum duplex r etiam in aliis inuenitur. Varrus,

¹ Nescio an in uoce Sauillum luserit Catullus, quod nomen fuit placenta ex farina, caseo, melle, ouo confectae, teste Catone R. R. LXXXIV. Nam talibus sauillis ambrosiae nomen inditum fuisse docent Photius s. u. Νεφέλατα τὰ νεωστὶ ἀηλεσμένα ἀλφита καὶ μέλιτι δεδευμένα οἷς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλαροὶ ἱεραῖοι συνεφευγάντο. ἐκάλουν δὲ τινες αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν.

Varre scripserunt Statius Scaliger Handius alii; etiam Varius in X. 1 seruauit post Vossium Osannus ad Apuleium de Orthographia § 43 et Weichertus de L. Varro p. 4. Et hoc quidem nec insequente Sermones uarii, quo in nomine Varii per annominationem lusisse potest, nec XXVII. 2 Ingere mi calices amariores quod habent codices pro Inger mi, nec LVI. 10 Camerium mihi pessimae puellae satis defensum arbitror. De Varro alia res est. Nam codex Apuleii de Orthographia a Maio, mox ab Osanno editus, haec habet *Battus iambicus poeta Ouidii contubernalis duplici st. scribitur de quo Varrus et Cinna contubernales in suis poematis meminere.* id. § 58 *Ae primum elementum in Aeglaea in prima et media etiam syllaba diphthongus esse debet. Varrus Cinnae contubernalis in primo poemate.* Hunc Varrum eundem fuisse ac Varrus uel Varius uel Varus hic Catulli partim ex huius carmine X colligo ubi simul commemoratur Gaius Cinna (u. 30) partim ex Vergili Ecl. VI, IX. Nam qui VI. 6, 7 dicitur

namque super tibi erunt qui dicere laudes
Vare tuas cupiant et tristia dicere bella
 10 *te nostrae, Vare, myricae*
Te nemo omne canet, nec Phoebo gratior ulla est
Quam sibi quae Vari praescripsit pagina nomen.

idemque IX. 26-29

Immo haec quae Varo necdum perfecta canebat.
Vare tuum nomen superet modo Mantua nobis,
Mantua uae miserae nimium uicina Cremonae,
Cantantes sublime ferent ad sidera cycni.

hic uix potest alius esse atque ille qui postea in eadem Ecloga cum Cinna et Anseri inducitur uu. 35, 6

Nam neque adhuc Varo uideor nec dicere Cinna
Digna sed argulos inter strepere anser olores.

Nam (1) Varo hic habent plerique codices, non quod editoribus ex Seruio et Schol. Cruq. Horati C. I. 6 placuit Varo, cuius erroris multae suppeditant causae (2) quos *cycnos* dicit in u. 29 Vari nomen in sidera laturos, eosdem in u. 36 *olores* appellat, unde cum eodem Varo coniunctos iure suspiceris, non cum alieno Varo, (3) Videtur Varus Catulli idem esse atque is de quo Hieronymus ad Eusebii Chron.

ann. A.V.C. 730 A.C. 24 ex Suetonio haec dicit *Quintilius Cremonensis Vergili d. Horatii amicus moritur*. De eiusdem morte scripsit ad Vergiliū Horatius C. L. 24, fortasse etiam L. 18; seuerum carminum rhacem idem praedicat A. P. 438, ubi Schol. Cruq. haec habet *hic erat Quintilius Varus, poeta Cremonensis patronus et amicus Vergili*, Propertius haec *hic erat Quintilius Varus Cremonensis amicus Vergili etas Romanus* (Schwabius Quaest. Catull. pp. 291-3). Iam si hic Quintilius et poeta fuit et Cremonensis et amicus Vergili, haec omnia tam egregie in Varum conueniunt quem Virgilium uidimus in Eclogis memorasse, ut idem esse uere arguantur. Nam (a) quod Cremonensis fuit hoc ex parte pertinet *Mantua nae miserae nimium saxae Cremonae*¹, (b) quod amicus Vergili, hic et Eclogae sextae Vari nomine praescripsit, et carmina sua necdum perfecta ut optimo iudici rectabat, (c) quod poeta, cum Cinna Zmyrnae scriptore commemoratur a Vergilio.

Est autem Vergili Varus idem ac Varrus Apuleii. Nec desunt alia exempla quae pro hac forma stent uocabuli. Nam in Verg. Ecl. IX. 27 unus codex habet *Varo* ex *Varro* ut uidetur ortum; Varrus cod. Mediceus Taciti Hist. IV. 68, codices aliquot Persi S. IV. 12, VI. 18. Quinti VI. 3. 78. *Varri* cod. B Schol. Bernensium ad Ecl. VI. 17. *Varri* eadem scholia Ecl. VI. 13. Simili modo *Varo Varro, Varonius Varroenas, Varoninus Varronianus*, inter se mutantur in inscriptionibus (Momms. C. I. L. I. p. 522, I. R. N. 4174, cf. ib. 23, 4362), et nuntius (Momms. de Moneta Romanorum p. 470, ib. p. 504) cum quibus comparanda sunt *Sala, Nala, Cina, Cola, Gelius, Pilipus, Arcus, Scrus, Scirus, Memius, Alius* quae Mommseno teste in libro de Moneta Romanorum pp. 470, 1 plerumque sic scribuntur in nuntius ante Sullam. Sed quanquam Varrus duplici r non raro legitur in codicibus, non adeo bonae auctoritatis est ut id Catullo

¹ *Quintus in Vita Vergili* 62 (Hagen) *Vnde factum est ut cum uictor Augustus in eorum agro uictoribus deduci iussisset, non sufficiente agro Cremonensium Mantuani quoque in quibus erat etiam poeta Vergilius maximam partem finium suorum perderent eo quod uictus Cremonensibus fuerant. Sed Vergilius merito carminum fretus et ab omni quorundam potentium contumeliam Arrio cum obsistere ausus esset ille statim ut miles ad gladium manum adduxit, cuiusque se in fugam proripuisse poeta, non prius finem persequens fuit, quam se in finium Vergilius coniecisset atque ita in alteram ripam euasisset. Sed postea et per Mancianum et per trianuiros agris diuidendis Varum Pullianum et Cornelianum Gallum fames carminum commendatus Augusto et agros receptos et deuotus Imperatoris familiaris amicitia perfruitur est. Hic qui amici quidam priuatus uidetur dictorum turba potentium in Focae Vita Vergili (u. 20) dicuntur.*

restituerim. Nam nec in Mommsenianis inscriptionibus neque in Orellianis inueni; semel tantum in Gruterianis 1099. 6. Contra *Varus* geminata a bis exhibet C. I. L. I. 1052, 1166 cuius similia sunt *Vaala Felix aara Calaasius faatum Maanius Maarcus naala Paacilius Paapia paastores Staatius Vaarius*. Quae cum a gement utpote productam idem credo etiam in *Varum* cadere, nam nec *Valla Felix fattum Mannius Varrius* Romanos nec uero *Varrum* dixisse. Eadem fere Weichertus de L. Vario p. 4 'non dubium est quin Varrus 'inauditum Romanis nomen solis librariis eorumque neglegentiae 'debeatur'.

Multo crebrius inter *Varus Varius* fluctuant codices.

Verg. Ecl. VI. 12 *Quam sibi quae Vari praescripsit pagina nomen* (Varii P)

Hor. S. I. 5. 40 *Plotius et Varius Sinuissae Vergiliusque*

93 *Flentibus hic Varius discedit maestus amicis*

6. 55 *Optimus olim Vergilius, posthac Varius*

9. 23 *Si bene te noui non Viscum pluris amicum,*

Non Varium facies.

10. 44 *forte epos acer Ut nemo Varius ducit*

Epp. II. 1. 247 *Dilecti tibi Vergilius Variusque poetae*

A. P. 55 *Vergilio Varioque*

His septem locis alii codices Varium, alii Varum habent; in Sat. II. 8. 21, 63 Varium Ritteriani ut uidetur, omnes.

Donatus in Vita Vergili (in Scholiis Bernensibus ed. Hagen, pp. 734-745)

10	<i>inuitatum a Vario ad communionem sui</i>	Vareo codex P Hagen
19	<i>Asinium Pollionem Alphenumque Varum</i>	Varum codd. omnes
37	<i>ex reliqua L. Varium et Plotium Tuccam</i>	Varium G, Valerium BP
38	<i>Tucca uelat Variusque simul</i>	Varus R Reyfferscheidii
39	<i>Egerat cum Vario ut Aeneida combureret</i>	Varo BR
40	<i>Eidem Vario ac simul Tuccae</i>	Varjo B, Varo R
41	<i>Edidit auctore Augusto Varius</i>	Varos B, Varus R
42	<i>Varium duorum librorum ordinem commutasse</i>	Varum V, Varum R
63	<i>triumuiris agris diuidendis Varum</i>	
	<i>Pollionem et Cornelium Gallum</i>	
68	<i>Sexta (Ecloga) μεταμορφώσεως et dicitur</i>	
	<i>Varus uel Silenus</i>	

¹ Nescio quid Victorino tribuendum sit sic praecipienti 2457 P. *Per duo r Arruntium Varrum curris ferrum.*

Focas in Vita Vergili (Reyfferscheid Suetoni Relliq. 68-72)

*Tum tibi Sironem, sibi contulit ipsa magistrum
Roma potens, proceresque suos coniunxit amicos.
Pollio Maecenas Varius Cornelius ardent
Et sibi quisque rapit per te victurus in aenum.*

ubi Weichertus legit Varus.

Valerius Probus in Vita Vergili (Reyff. 52-54)

53. 4 *Restitutus beneficio Alfeni Vari*

54. 1 *Quod et Servius Varus (Servius Varos cod. V) hoc
testatur epigrammate.*

Tacca velat Varusque simul (sic omnes codd. Reyfferscheidii).

Martialis VIII. 18. 7 *Et Vario cessit Romani laude cothurni*

(Vario Thuanacus, Varro alii)

56. 21

Quid Varios Marsosque loquor ?

(Varos plerique, Varros alii)

XII. 4. 1 *Quod Flacco Varioque fuit summoque Maroni
Maecenas*

(Varro, Vario alii).

Possum multa alia exempla addere, sed haec satis sunt ad demonstrandum id quod dixi, toties permutari inter se Vari, Varii nomina ut etiam contra codices alterutrum scribendum sit prout res uel uersus postulet ratio. Vide Ribbeckium in Prolegom. Vergil. p. 101. Itaque Varus Catullo X. 1 restitui.

Arunculeius Aurunculeius.

Liu. XXVII. 6 Aurunculeius habent codices Harl. 2493, Burn. 198, 199 Arunculeius Burn. 201. XXVII. 7 Aurunculeius Aurunculeio Harl. 2493, Burn 198, Aurunculeius Arunculeio Burn. 199, Arunculeius Aurunculeio Burn. 201. XXVII. 41 Aurunculeio Burn. 198 Arunculeio Harl. 2493, Burn. 201 Arunculo Burn. 199. XXXVI. 45 Aurunculeius Harl. 2493,

Burn. 198. XXXVII. 2, 55 Aurunculeium Harl. 2493, Burn. 198, Arunculeium 55, Aurunculeium 2, Burn. 199.

Zmyrna, Smyrna.

Smyrna an Zmyrna scribendum esset, nota grammaticorum quaestio. Sext. Empir. contra Mathematicos 173, 4 οὐδὲν γὰρ βλαπτόμεθα εἴαν τε σὺν τῷ ι γράφωμεν τὴν δοτικὴν πτώσει εἴαν τε μὴ, καὶ εἴαν τε διὰ τοῦ σ τὸ σμῖλιον καὶ τὴν Σμύρναν, εἴαν τε διὰ τοῦ ζ, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀριστίων ὀνόματος εἴαν τε τῇ προηγουμένη συλλαβῇ τὸ σ προσμερίζωμεν εἴαν τε τῇ ἐπιφερομένη τοῦτο συντάττωμεν. Εἰ μὲν γὰρ παρὰ τὸ διὰ τοῦ σ ἀλλὰ μὴ διὰ τοῦ ζ γράφειν τὸ σμῖλιον οὐκέτι σμῖλιον γίγνεται ἀλλὰ θρέπανον, καὶ εἰ παρὰ τὸ σ τὸ τοῦ Ἀριστίων ὀνόματος οὕτως ἀλλὰ μὴ ἐκείνως συντάσσεται τὸ σ, ὃ Ἀριστίων καθὼς φησι τὶς τῶν χαριεντιζομένων δειπνίων γίγνεται, ἤρμοξε μὴ ἀδιαφορεῖν· εἰ δ' ὅπως ἂν ἔχη τὸ τῆς γραφῆς τὸ σμῖλιον εἴαν τε διὰ τοῦ σ εἴαν τε διὰ τοῦ ζ κατάρχηται, ὃ τε Ἀριστίων δὲ ποτε ἴστω Ἀριστίων, εἴαν τε τῷ ι εἴαν τε τῷ τ τὸ σ προσμερίζωμεν, τίς χρεῖα τῆς πολλῆς καὶ ματαίας παρὰ τοῖς γραμματικοῖς περὶ τούτων μερολογίας; Eustath. ad Il. 2. 267 (p. 217, 24) ὅτι δὲ τὸ σμῶδιξ καθὰ καὶ τὸ σμερδαλίον καὶ τὸ σμικρὸν, διὰ τοῦ ζ εἶχον τὴν προφορικὴν ἀρχὴν πάλαι ποτὲ διὰ τὸ παρειακὸς τοῦ ἤχου, δηλοῦσιν οἱ παλαιοὶ ὡς ἐν ῥητορικοῖς λεξικοῖς τοῖς κατὰ στοιχείων κείμεναι καὶ ταῦτα ἐν τῷ ζ στοιχείῳ· ζμυνὴ ὅτε τὸ σκαφεῖον, ὅτε τὸ ἀξινάριον, οἱ δὲ δίκελαν. καὶ βῆσαι τὸ παῦσαι λῆσαι κοιμῆσαι, καὶ βεννυμενάων αἰγῶν ληγουσῶν καὶ ζμῶσαι τὸ πατάξαι. Id. 228, 22 Δωρικῶς μέρδω καὶ μετὰ τοῦ ζ ἐπιτατικῷ κατὰ συγκοπὴν ζμῖρδω κατὰ τοὺς παλαιούς γραμματικούς· ἀφ' ὧν καὶ τὸ ζμύρνα καὶ τὸ ζμικρὸς διὰ τοῦ ζ κατήρχετο. Lucian. Iudic. Vocalium IX Ὅτι δὲ ἀνεξίκακόν εἰμι γράμμα μαρτυρεῖτε μοι καὶ αὐτοὶ μηδέποτε ἐγκαλέσαντι τῷ ζῇτα σμάραγδον ἀποσπάσαντι καὶ πᾶσαν ἀφελομένῃ Σμύρναν unde apparet Ζμύρνα recentiorem formam Lucianum habuisse. Eadem fuit sententia Herodiani Fragm. post Moeridem Pierisoni (ed Koch p. 415) ζητείται πῶς γραπτέον τὸ Ζμύρνα ἐπειδὴ τινὲς μετὰ τοῦ ζ γράφουσιν αὐτὸ, ἕτεροι δὲ μετὰ τοῦ σ. Διπλοῦν γὰρ ὂν τὸ ζ, οὐκ ἐγχωρεῖ μετὰ τοῦ ζ γράφεσθαι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τρία σύμφωνα ἐν ἀρχῇ τίθεσθαι λέξεως, εἰ μὴ μετὰ τοῦ ρ, ὃ ἔχει τινα οἰκειότητα πρὸς τὰ φωνήεντα. Theodos. Gramm. p. 63, 26 (Goettling. p. 225), τὸ σμῖλιον Σμύρνα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια διὰ τοῦ σ γραπτέον οὐ διὰ ζ. Vbi Goettlingius 'In Marmor. Oxoniens. (XCVI. 1. 8) pro 'Σμυρναίων est Ζμυρναίων. Mihi haec scriptura ex forma ζ quam Σ in 'antiquis marmoribus habet exorta esse uidetur.' Adde Philem. Lex. p. 233 (Osann). Hos locos conguessit Passouius ap. Weichert. Poet. Latin. Fragm. p. 171. Ipse autem censet Philippi temporibus scrip-

Aen. II. 685^{ed}

VIII. 397na

IX. 12[↑]

XI. 225

XII. 65

G. IV. 169

Aen. I. 436

Ex his

poster^{na}

(Medic^{na})

gratia pro-

legitur in F

Nam in se-

posterionib^{us}

Mediceus e

Mediceus R

Sed tamen

plerumque,

Adul. Jm

Adul. Jm
XI. 173
XIV. 131
XV. 74
Fragm. Garg
ed. a Maio
dinem amygd

- G. I. 331 *ille flagranti . . . dextra* (fraglanti *PV*, secundum Ribbeckium in Iahn. Ann. 1858, p. 191, sed in editione non conparet)
- Aen. II. 685 *crinemque flagrantem . . . excutere* (fraglantem *P*)
- VIII. 397 *flagrantem feruida pinum* (fraglentem γ^1)
- IX. 72 *pinu flagranti feruidus implet* (fraglanti $P\gamma^1$, fragranti *M*)
- XI. 225 *medio in flagrante tumultu* (fraglante pr. *P*)
- XII. 65 *Flagrantis perfusa genas* (fragrantis *c*¹)
- G. IV. 169 *redolentque thymo fraglantia mella* (sic *FM* γ fraglantia *b*, fraglantia *Pac*², Diomedis *Par A. Mon.* fraglantia *c*¹)
- Aen. I. 436 *redolentque thymo fraglantia mella*
(fraglantia $\gamma^2 b^1$ FRAGLantia *P* FLAGRANTIA pr. *M*, *Fc*, FLAGRANTIA (*R in ras.*) *R*, fraglantia corr. *M a*^{1 b}²)

Ex his locis, quorum sex priores flagrare pro uri ponunt, duo posteriores pro redolere, fragrare duplici r scriptum exhibet *M* (Mediceus) bis, Ae. IX. 72 fragranti pro ardenti, Aen. I. 436 fraglantia pro redolentia, et hic quidem ex fraglantia mutatum. Non legitur in *FPR*. Contra inter flagro, fraglo maxima est uacillatio. Nam in sex prioribus locis fraglare quater Palatinus, in duobus posterioribus semel (Aen. I. 436) posuit; in iisdem duobus fraglantia Mediceus et Schedae Vaticanae G. IV. 169, fraglantia Aen. I. 436 Mediceus Romanus Schedae Vaticanae omnes habent a manu prima. Sed tamen si Vergili locos tantum respicias, fragrare pro ardere plerumque, fragrare incertum an fraglare pro redolere posuerit. Apud Lucretium VI. 1166, 7 flagrabat bis scriptum est, nec uidentur uariare codices.

Ad Plinium uertamur, cuius fragmenta librorum XI—XV extant in palimpsesto Veronensi saec. quarto exeunti uel ineunti quinto assignato a Moneo, quem ipse publici iuris fecit in editione Silligii T. VI. Huius in tribus locis ubi legitur fragrare, constanter sic scriptum est.

- XI. 173 *buccarum sinus perlucet, oculi flagrant labore perpulsi*.
XIV. 131 *siccata recipit ignes et sine alimento per se flagrat*.
XV. 74 *permittiali odio Carthaginis flagrans*.

Fragm. Gargilii Martialis de Amygdalis VII ex codice saec. V uel VI ed. a Maio Auct. Class. I. 391—413 *Aristoteles in Georgicis amaritudinem amygdali fraglanti soli adsignat*.

Taciti codices duo Medicei conlati ab Orellio fragrare tricies fere exhibent, fraglare bis tantum, ni fallor, Hist. II. 31 fragrantissimae *libidines*, II. 46 *furore quodam et instinctu* fraglabant. Pro olere nusquam uidetur usurpasse.

Apud Prudentium, cuius codicem inspexi quo non extat antiquior Bodleianum saeculi, ut habetur, VIII (Auct. I. 2. 22) fragrat scriptum est Cathem. III. 22 *Nullus aromate* fraglat odor, V. 114 *Illic purpureis lecta rosariis omnis* fraglat humus, et hic quidem ex fragrat mutatum. Peristeph. X. 734 *Sedat omnem pectoris* fragrantiam, Cathem. XI. 68 flagrasse *nardo et nectare* XII. 70 *thesauros et fraglans odor* Perist. X. 63 *Flagrare cunctos peruicaci audacia* Cath. IV. 22 *Tetrum* fragrat enim uapore crasso *Horror conscius estuante culpa*.

Apud Horatium C. I. 25. 13 *flagrans amor*, fraglans habet codex * Kelleri, C. II. 12. 25 *flagrantia oscula*, fraglantia codd. u et * a m. sec.; in C. III. 13. 9 *flagrantis Caniculae*, Ep. V. 81 *amore sic meo flagres* non uidentur uariare.

Senecae codices quatuor a me inspecti (Lincolniensis, Canoniciani 86, 89, 93) haec praebent.

Medea 33 *flagrantibus Ignifera loris* (omnes)

839 *Flagrante coma noua nupta faces* (Flagrante Can. 86
a m. pr., nunc Fla-
grante)

858 *Flagrant genae rubentes* (omnes)

Thyestes 98 *flagrat incensum siti* Cor. (flagrat Can. 86)

Octauia 51 *odio pari Ardens mariti mutua* *flagrat face*
(flagrat Can. 86, 89)

132 *Odioque nostri* *flagrat* (flagrat Can. 86, 89)

In quibus fragat quinquies positum non mero errore profluxisse et credibile est et nititur testimonio Glossatoris apud Mai. Auct. Class. VIII. 237 *Dicimus* fraglo, as et frago, as *omnia pro olere et ab istis uerbalia*. Seneca Apocolocyntos. IV *flagrat nitidus fulgore remisso Vollus* (sic cod. Ball. 136).

Boethius IV. Pr. 6 *odio* *flagrantes*

III. Metr. 12 *cum* *flagrantior intima*
Feruor pectoris ureret

III. Pr. 1 *quanto ardere* *flagrares*

V. Metr. 3 *Sed cur tanto* *flagrat amore*

flagrare constanter cod. Trin. saec. XI.

- Martialis III. 65. 9 *Hoc tua, saeue puer Diadumene, basia fragrant* sic Thuanæus et Schneideuini *AB*.
 58. 7 *Et multa fragrat testa senibus auctumnis* sic *A*,
 flagat *b*, flagrat *XB* plurimi.
 I. 87. 1 fragles *Fescennia uino* sic Thuan. *AB*.
 frages Gudianus saec. XII.
 flagres plerique reliqui.
 V. 37. 9 Fraglavit ore quod rosarium Paesti sic *XB*,
 flagrauit Thuanæus et alii, flaglavit *A*.
 VI. 55. 3 Fraglas plumbea Nicerotiana sic *XAC*, fla-
 gras nouem.
 XI. 8. 12 *Hoc fragrant pueri basia mane mei* sic *XAC*
pr. V, fragrant Thuanæus et sex alii.
 VII. 87. 3 *si fragrat amore catellae* sic plurimi, fraglat *X*,
 fragat *pr. A*.
 26. 7, 8 *amore nugarum* Flagret fraglet *XA*.
 27. 6 Flagret et exciso festa culina iugo fraglet *XA*.
 XII. 52. 4 flagrat amore cinis fraglat *A*.
 X. 86. 2 Flagrauit quanto Laurus amore pilae sic Thua-
 naeus, fraglavit *XA*.

Apud Apuleium fragrantissimo amore Met. IV. 31, flagrantiae solis ib., inuidiae felle fraglantes V. 9, cupidine fraglans cupidinis V. 23, flagrans balsama Venus VI. 11, de solis fraglantia mutuata colorem VI. 12 codex Laurentianus LXVIII. 2 a Keilio collatus in O. Iahni ed. Cupidinis et Psyches.

Incerta res est apud Ciceronem, qui pro *redolere* nunquam uidetur usurpasse uocabulum. Flagrare tamen plerumque in locis repperi, ubi optimorum codicum scripturam cognoscere licuit, interdum flagare ut Paradox. IV. 18 ubi Orelliani *AB* habent deflagare, De Oratore I. 14 ubi Canon. 252 flagauerunt: et sic Ciceronem per *l*, non per *r*, scripsisse confirmant assonantiae qualis est illa in Verrinis II. 4. 71 *Conuiuia stupris domesticis flagitiisque* flagrabunt.

Venio ad grammaticos. Nonius 438 Flagrare et ignescere ita discernitur quod ignescere incendi et ardere, flagrare uero olere: et in plurimis inuenitur ista discretio. Quae uerba nisi corrupta sunt, Nonius inter flagrare et fragrare non posuit discrimen. Seruius quae de hac re dicit haec sunt ad Aen. I. 436 Fragrantia. Quotiens incendimus significatur quod flatu alitur per *l* dicimus, quotiens odor qui fracta specie(?) maior est per *r* dicimus. Probus in Appendice p. 201.

19 Keil *Inter fragrat et flagrat* (fraglat cod. B) *hoc interest quod fragrat* (fraglat B) *odorem significat, flagrat uero splendorem demonstrat.* Hoc Probi praecepto nihil antiquius neque ad rem grauius habeo; nam cetera uocabula inter quae discretionem ponit, pleraque sunt eiusmodi ut audientibus potuerint eadem uideri, quod cadit in *flagrat, fraglat, in flagrat, fragrat* non ex aequo. Gloss. Ball. *Fraglat et flagrat ita distinguitur: fraglat per r litteram ad odorem refertur; flagrat per l ad flammam et ignem.* Id. *Fraglat redolet spirat, Fraglantia bene olentia.* Gloss. Hildebrandi p. 147 *Fragrantis bene olentes.* Gloss. apud Mai. Auct. Class. VIII. 245 *Fragrare olere quod et fraglare dicitur.*

Glossarium uetus Bibl. Bodl. (Auct. I. II. 24)

Flagrans ardens fulgens.

Flagrat ardet urit uel olet.

Flagrantia redolentia ardentia suavis odor.

Flagrantius copiosius.

Flagrantes olentes ardentis uel refulgentes.

Fra. glat. plus olet. uel fraglat. odorem dat.

Fraglantes. bene olentes uel refulgentes siue ardentis.

His adde Schuchardtī exempla (Vokalismus des Vulgaerlateins I. 139) ubi fraglare pro flagrare nouies, pro fragrare quater positum est. Non dissimili modo fragellum interdum inuenitur pro *flagellum*, ut in codice Columellae III. 10. 2, Pal. Euan. 95. 6. 16 apud Schuchardt. p. 138.

Illud praeterea notandum est, quod flāgro uel frāglo rarius a correpta legitur. Habent id quidem Vergilius G. I. 331 *ille flagranti*, Aen. II. 685 *crinemque flagrantem*, Cat. VI. 8 *Sertisque ac Syrio flagrans oliuo*, Manilius I. 620, V. 437, Petronius Sat. 124. 262 (*flagranti* codex P Buecheleri). Sed nusquam sic usurpatur apud Lucretium Tibullum Propertium Horatium Ouidium Persium Iuuenalem Martialem Statium Priapia; nec, quod equidem sciam, apud Lucanum Senecam Valerium Flaccum. Ex his locis quinque ubi a correpta est, in uno Catulliano sensum *olendi* retinet; in ceteris pro *uri* dicitur. Ne hoc quidem fortuitum habeo; nam ex conparatione scripturae codicum hoc elici posse uidetur; flagrare plerumque scriptum fuisse ubi *uri* significaretur; flagrare uel fraglare, incertum utrum sed hoc fortasse saepius, ubi pro olere positum esset. Sed hoc sensu Catulli tempore rarius usurpabant

uocabulum, cum is apud Plautum Terentium Ennium Comicorum et Tragicorum fragmenta Lucretium Caesarem Salustium Corn. Nepotem Ciceronem nusquam uideatur occurrere. Itaque haud scio an non recte Ribbeckius suspicatus sit Seruianum illud discrimen serius inuectum fuisse. Nam si duplici sensu primo dicebatur flagrare facile euenit ut progrediente tempore grammatici duplici modo id scriberent eaque discretio a multis nec tamen constanter seruaretur. Iam Catullus dum id in significatione olendi uult ponere, aut una forma flagrans usus est, altera enim nondum extabat, aut si duae suppeditabant, flagrans praetulit, ut in quo priorem a facilius quam in fraglans corripere posse intellexeret. Vnde flagrans VI. 8, Flagrantem LXVIII. 144 retinui, ne fraglans quidem nec Fraglantem ausus inducere, cum haec a semper aut producta aut incerta legatur.

Pipilare, pipulare, pipiare.

Variant Glossaria inter pipiare, pipilare, pipulare. Gloss. ap. Mai. Auct. Class. VIII. 473 *Pipiuncula accipiter a pipiando*. Gloss. Amplonianum p. 362. n. 248 *pipant resonant* ubi Hildebrandus correxit *pipiant*. Glossae Isidori *pipilare resonare*. Gloss. ap. Mai. Auct. Class. VIII. 483 *pipulare (lege pipulare) resonare*. Et *pipiare* quidem uel *plipiare* uel *pipläre* accipitrum proprium fuisse uidetur; uide locos congestos a Reyfferscheidio ad Sueton. de Natura Rerum 248-252, ib. 308-311 quanquam de ploratu hominum uel infantium usurpatum est a Tertulliano adu. Valentin. XV *Caelestes imbres pipiauit Achamoth*. Id. Monogamia XVI *Infantes pipiantes*. *Pipare* uero quanquam accipitri tribuitur in Carmine de Philomela 24, et ab Aldhelmo de re Grammatica (Mai. Auct. Class. V. 569) largioris significationis uocabulum de gallinis dicitur secundum Nonium p. 156 uel pullis¹ ib. p. 450 uel pueris (Reyfferscheid 248), et hinc *pipulum* declinatum esse docet Varro L. L. VII. 103. Huius deminutiuum quanquam uel in *i* uel *u* formari poterat, ut a uagio uenit uel uagilo uel uagulo, *pipilare* cum Scaligero praeferendum censeo, tum quod in Catulli codicibus *pipulare* non occurrit, habent enim aut *piplabat* aut *pipil(l)abat*, tum quod in

¹ *Pipire* de pullis usurpat Columella V. 8. 14 *animaduertat an pulli rostellis oua percuderint et auscultetur an pipiant*. Hinc *pipio*, onis h. e. pullus adhuc *pipiens* uidetur prouenisse.

uocalibus quae sonitum describunt, literam i praecipue affectabant Romani, idque non solum ubi praecedente altera i causa accedit consonantiae, ut *plipiare tinnipare sininare titiare pipitare quirritare sibilare*, sed etiam alias ut *trucilare pusilare mugilare gracilare plausitare glaucilare facillare soccilare passilare bombilare* ut nihil dicam de iis ubi i singulis syllabis recurrit. ut *hinnire miccire mintrire gliccire fininnire crispere fritinnire titinnire*. Pipillanti legitur etiam in inscriptione sepulcrali ex uase sumpta, (Meyer Anthol. I. 1459) quae si sincera est ad Catulli carmen spectat. *Lusciniae Philuminae. ex auariorum Domitiorum, selectae uersicolori pulcherrimae cantatrici suauissimae omnibus gratiis ad digitum pipillanti Heu misella anicula hinc inde uolitabas tota garrula tota festiua.*

ADDENDA PROLEGOMENIS.

Locis quos ex Catullo citatos saeculis XIV, XV attuli Prolegomenon pp. x-xvi hi accedunt.

Cod. Harl. 6514. *Dirceus Amphion. Illa quae propter uoluptatem iocunditatemque quae inde nobis perueniunt proponimus, non autem propter dignitatem aut utilitatem: hinc passer delitiae meae dixit Catullus. In singulari autem delitiae tigni species est aut a culmine ategulas uersus fustigiatum (l. fastigiatum) collocatum unde et tectum delitiatum et tegule delitiales. hin titus (Hinc Titus) Vespasiani filius propter clementiam et liberalitatem suam delitiae humani generis dictus est.*

Vide Paul. Diac. p. 73 Mueller, Sueton. Titus I.

Petrarcha *de remediis utriusque fortunae* Praef. Lib. II. p. 104 ed. Basil. 1581 *Stultorum risus quo inepto res ineptior nulla est ut Catullus ait. Cf. Cat. XXXIX. 16.*

Id. I. 59, p. 55 ed. Basil. *Pastor eris officium uile laudatum licet a multis ante alios a Catullo Veronensi.* In quo errasse Petrarcham manifestum est; uenerat in mentem Tibulli I. 1 uel I. 5 uel II. 3 quae Elegia tota est de rure.

Id. I. 69, p. 63 *Quid ex uestris Ouidio? Catullo? Propertio? Tibullo? quorum nullum ferme nisi amatorium est poema.* Etiam in his *Nulla fugae, nulla spes igitur est salutis* quae in eodem libro p. 32 leguntur Catullum fortasse respexit. Cf. LXIV. 186 *Nulla fugae ratio, nulla spes.*

¹ Xicho Polentonus *Epithoma in scriptorum illustrium latinae linguae* (uitas suppleuit manus altera) Harl. 4769, qui liber perscriptus est die XXI Iulii 1438, haec dicit lib. II. p. 30^b. *Fuit Emilius Macer Veronensis. Fuit conterraneus eius Valerius Catullus. bello hic civili quod in Marium Sylla gessit natus est Veronae. Diem uero ipso in aetatis flore, trigesimum agebat annum, exegit Romae. Poema suum habetur unum ad Cornelium Gallium inscriptum. Epithalamia sunt rebus amatoriis et lasciuiis plena. Feminam quandam cui uerum Clodia nomen erat Lesbiam nomine mutato et falso uocat, eandemque basiis multis milibus basiat.* (Cf. Cat. V, 7, 10.)²

Cynthius Cenetensis dictus a Ceneta oppido non longe distante a Taruisio, cuius *mira in elegiaco carmine facilitas sed omnino elumbis atque eneruis* fuisse dicitur a Lilio Geraldo in dialogo I de poetis sui temporis, in commentario ad Vergili Aeneidem incertum quo anno scripto sed ut uidetur inter 1400–1460³, unde partem quae ad primos tres libros pertinet Maius edidit in Auct. Class. VII. 323–396, haec habet ex Catullo. Aen. I. 3 Lauinia uenit Littora. *Et non Lauina. Silius Italicus.* Sceptraque fundauit Teucris lauinia uictor. *Catullus Veronensis* 'lauinius acer.' unde colligas sic scriptum fuisse in codice Catulli quem uiderat Cynthius, pro Lanuuius ater (Cat. XXXIX. 12), quemadmodum acer legitur etiamnum in H et Phillippensi.

Aen. I. 4 (*Iuno*) dicitur Cincia quod cingulum castitatis resoluat;

¹ Xichi Polentoni suorum temporum literatissimi uiri, quae uerba sunt Hieronymi Squarzaſci Alexandrini in epistula ad Antonium Serachum Archiepiscopum Corinthiensem, impressa in fine libri anno 1477 editi Venetiis, continentis autem fragmenta Asconii Pediani commentariorum in Ciceronis orationes, qualia scripta sunt in codice a Poggio reperto in Monasterio Sancti Galli prope Constantiam, Dissertationem Georgii Trabezuntii de artificio Ciceronianae orationis pro Quinto Ligario, Inquisitionem Antonii Luschi super XI orationes Ciceronis, Xichonis Polentoni argumenta super aliquot orationibus et innectiuis Ciceronis. Nota est Xichonis epistula ad Nicolaum de Niccoli de reperto Titi Liui sepulcro Patauii, scripta V. Cal. Nouemb. 1414. Eius in fine haec dicit de se ipso. *Breuius atque ornatius quisquam forte sed uerius (nam ipse ego rebus interfus) nemo dicit. Hoc enim quod sapientia tua dignum munus censi uelut massam quandam auri rudem non modo purgandam sed digniorem ad formam recoquendam refingendamque mitto. Mibi enim seruit non ut tibi illud lepidum quod apud nostros coetaneos resurrexit sed quoddam commune dicendi genus.*

² Hunc Xichonis locum et Petrarchae duos priores mecum communicauit Iacobus Mowat, socius Collegii SidneySussex apud Cantabrigienses.

³ Maius dicit Cynthium circa tempora Pii II Papae uixisse aequalem Pomponii Sabini, hominem philologia mira abundantem qui multos deperditos bodis auctores adhuc legebat. (p. ix.)

nam quando deponebant uirginitatem, cingulum dissoluebant mariti. Ouidius zonaque salaci (fallaci) casta recincta manu, et Catullus quod zonam soluit diu ligatam. (Cf. Priscian. I. 22.)

Guarinus Veronensis in Epistula quam scripsit Francisco de Lignanime¹ Episcopo Ferrariensi (1446–1462) Catulli citat uersum allatum in praefatione Plini sed ita ut ipsum carmen legisse se demonstret. Cf. *qualiacumque, uirtutibus auxisti* cum Cat. I. 9, LXIV. 323. Extat in codice Bodleiano (Canon. Misc. 169).

Guarinus Francisco Ferrariae Episcopo Primitias studiorum offert¹.

Cum tuam obseruandissime pater in me ac meos beniuolentiam animaduerto saepiusque perpendo: quam re ipsa testaris et epistolis grauiter et iniquo patior animo quoniam qua uia remuneracionem pro dignitate proseguar non uideo. An uasis te preciosis et artificiose celatis et reliquo eximiae suppellectilis genere donauero? minime sane; cum et ipse caream et tu pro tua modestia ac liberalitate non abeam aueas (? meas) et ad erogandum quam ad capiendum sis alacrior. eam ad rem scitum illud dicere par fuerit Aurum et argentum non est mihi quod habeo hoc tibi do. Siquidem cum nostris de studiis non nullas carpere primicias detur, cui potius quam tuae dignitati eas offerre fas fuerit? qui soles meas esse aliquid putare nugas ut poeta conterraneus meus inquit et scriptis qualiacumque sint meis pondus et pretium possis adiungere. Tanta enim in te uiget auctoritas quam ingenio concitasti uirtutibus auxisti actione denique perpetua conseruasti ut non solum expectationi nostrae respondeas sed et sapientia tua superes. Tua testis est uita quam adeo bene sapienter integreque degisti ut per omnes honorum gradus episcopatum potius mereri quam desiderare contentus extiteris. munusculum uero nostrum eo paternitati tuae iocundum esse debet quo uel gratiae mentis prae se fert indicium uel aptius tempori conuenientiusque ad te defertur. nam cum festus oliuarum dies instet in quo ad uenienti domino lactis pueri uocibus obuiam prodierunt et iubilantes honorifice decantarunt Benedictus qui uenit in nomine domini Osanna in excelsis nos quoque Beatissimo Alexandrinae ciuitatis archiepiscopo Cirillo duce quasi palmas oliuasque gestantes tuae paternitati obuiam prodimus (prodamus Ms.) et e ferraria tua quae aduentum tuum gratulabunda gestit hunc ipsum ueluti pacis obsidem sermonem e graeca lingua tuo nomine latine conuersum

¹ Scripsit hic Franciscus Commentarium de inuentoribus artium, Epigrammatum libellum, Disquisitiones Astronomicas. (Vghellus in Italia Sacra, II. 592).

² Hunc titulum serior manus addidit.

offerimus. In quo perlegendo maximas tuae p. gratias habeo si uti meam deuotionem et obseruantiam animaduuerteris ita recentem indies recordationem de me beniuolenciamque seruaueris. Rem uero ipsam adeo gratam et animo tuo acceptam fore nuntio ut sententiarum grauitate scripturarum intelligentia atque dulcedine non prius de manu depositurus uidere quam auertice ad calcem usque perlegeris. Vale.

Eiusdem Guarini ex Epistulis quarum LXIII extant in codice Balliolensi 136 haec excerpsi, quae ad Catullum referri uidentur.

Ex Epistula anni 1442 (p. 125) *Magnum uideo tibi susceptum esse laborem ut Virgilium uertas.* Cf. Cat. CXVI. 5.

P. 121 *memoria omni dulcior ambrosia pascit animos.* Cf. Cat. XCIX. 2.

ADDENDA NOTIS CRITICIS.

XI. 8. *Epra pro aequora O, unde confirmatur id quod ipse scripsi LXXVI. 11 istinc te ipe pro instinctuque uel instinctoque.*

XXIII. 2. *cimex al' O.*

XXV. 7. *Catagraphos esse amulos signatorios non solum addito epitheto Thynos confirmatum habeo, sed etiam eo quod facinori Thalli melius sic respondet supplicium; nam ut hic catagraphis quos inuolarat usurus fuit ad signanda ea quae furatus est, sic flagellis Catullus quibus eum tanquam furem furti signis conscribillaret.* Cf. Schol. Bern. Geor. IV. 559. Timet ne quis sibi inuolet opus suum et signet, quibus uerbis pene allusisse uidetur Catulli uersui Remitte pallium mihi meum quod inuolasti.

XXVII. 2. Inger. Cf. Gloss. Bodl. Poster. hodie. cras. *Appendix Probi* 197, 27 Keil. 'sobrius non suber, figulus non figel, masculus 'non mascel, barbarus non barbar, carcer non carcere.' Cf. Schuchardt. *Vokalismus II.* 88.

XXXVI. 8. *Vide Schuchardt. Vokalismus des Vulgaerlateins II.* 199, ubi ustilanda septem exemplis antiquis confirmat.

LV. 27(17). lac tecele a, unde et ex eo quod habent Bononiensis et Phillippensis lacusteolae colligo, scriptum fuisset in A lac'teole.

LV. 17(3^a). *Fortasse* plumipes, *ut respondeant inter se uu.* 16, 17 Non si Pegaseo ferar uolatu, Non Ladas ego plumipesue Perseus *et u.* 19. Adde huc plumipedas uolatilesque. *Prima pro pluma scripsit prima manus Palatini codicis Verg. Aen. X. 192.*

LX. 1. Non *a.*

LXIV. 143. *Cf. Pompon. Mel. III. 57.* Per solstitium nullae (noctes) quod tum iam manifestior non fulgorem modo sed sui quoque partem maximam ostentat.

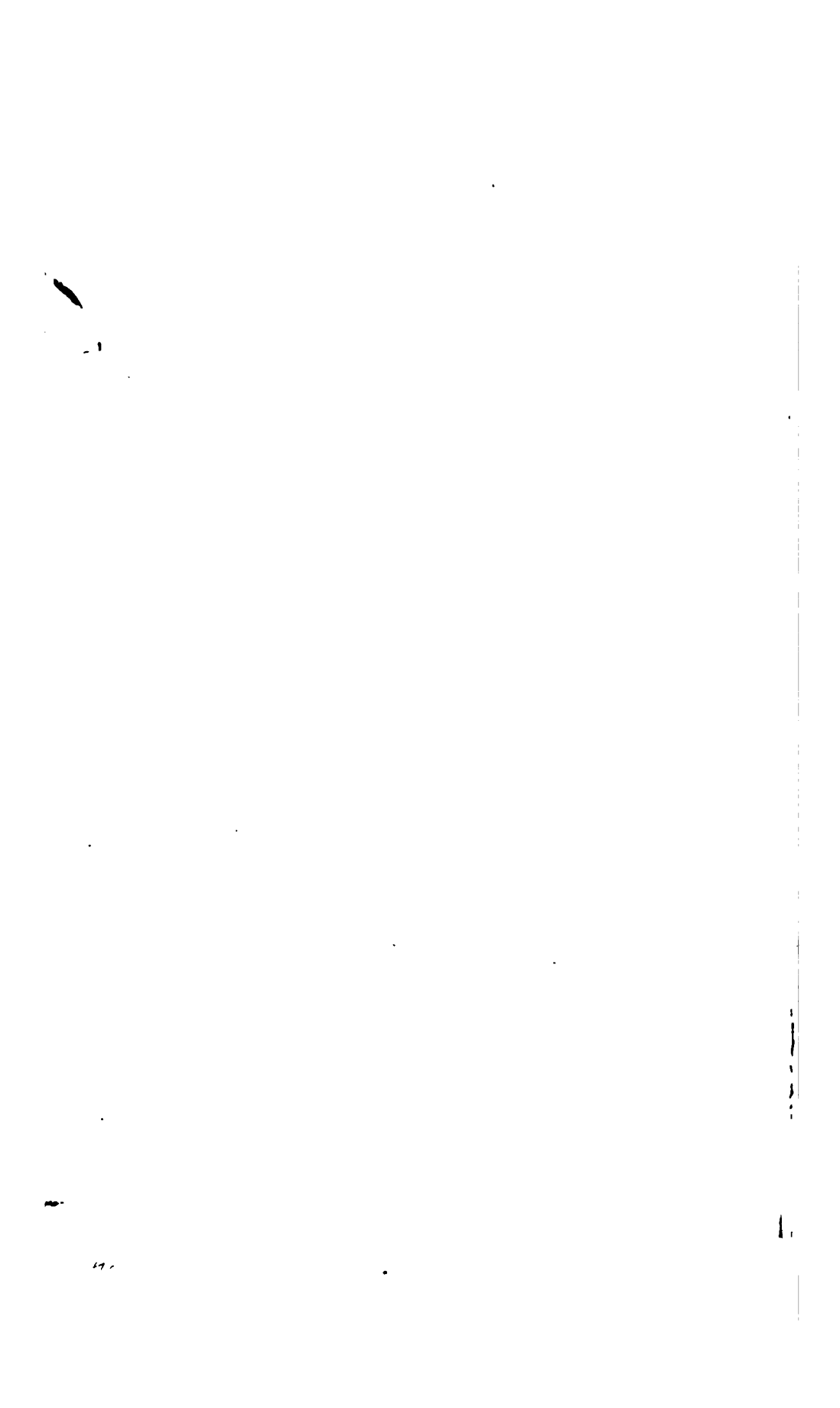
LXVIII. (112.) Audet. *Vide Schuchardt. Vokalism. d. Vulgaerlateins II. 46.*

XCVII. 7. *Adde Gloss. Bodl. (Auct. I. II. 24.)* Defitescit dissoluitur euaniscit. *Vide tamen Schuchardtum Vokalismus des Vulgaerlateins II. 61.*

XCVII. 8. *Vide Schuchardt. II. 174.*

INDEX.

	PAG.
Prolegomena	i.
Catulli Carmina	1
Fragmenta	217
De aequabili partitione Carminum Catulli	221
Excursus ad I. 4	305
Excursus ad III. 16	308
Addendum ad IV. 1	310
Addendum ad X. 26	ib.
Addendum ad XVII. 25	311
Excursus ad XXII. 13	ib.
Excursus ad XXV. 5	ib.
Excursus ad XXVII. 4	318
Addendum ad XXIX. 8	322
Excursus ad XXXVII. 10	ib.
Excursus ad XXXVII. 18	327
Addendum ad XLIII. 5	329
Addendum ad LI. 13	ib.
Excursus ad LV. 12	ib.
Addendum ad LXI. (99)	ib.
Addendum ad LXII	330
Addenda ad LXIII	ib.
Addendum ad LXIV. 132	331
Excursus ad LXIV. 287	ib.
Excursus ad LXVI	332
Addendum ad LXVI. 78	335
Addendum ad LXIX. 3	ib.
Excursus ad XCIX. 2, 13	ib.
Varus, Varrus, Varius	338
Arunculeius, Aurunculeius	342
Zmyrna, Smyrna	343
Flagro, fraglo, fragro	344
Pipilare, pipulare, pipiare	349
Addenda Prolegomenis	350
Addenda Notis Criticis	353

3 2044 011 285 624

CONSERVED
APR 2 1965
HARVARD COLLEGE

